

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา
พฤษภาคม 2554

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

ปริญญาบัตร
ของ
วรวิทย์ จันทร์เรือง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา
พฤษภาคม 2554

วรวิทย์ จันทร์เรือง. (2554). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, พ.อ. พงศ์ธร พันลึกเดช.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป และเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกพัฒนาขึ้นมาจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรของทาบมา โดยนำไปทดลองกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 20 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ E1/E2

ผลการวิจัยพบว่า

1. พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป โดยผู้วิจัยได้พัฒนาเนื้อหาและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ทำการวิเคราะห์ ได้เนื้อหาการฝึกอบรมแบ่งเป็น 5 หน่วยการเรียนรู้ คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องกฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน

2. ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป พบว่าประสิทธิภาพระหว่างการฝึกอบรมมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 49.95 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.52 มีค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.50 ส่วนประสิทธิภาพหลังการฝึกอบรมมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.05 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.32 มีค่าประสิทธิภาพ (E2) เท่ากับ 81.75 สรุปได้ว่าประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

A TRAINING CURRICULUM DEVELOPMENT ON THE USE AND MAINTENANCE OF
PISTOL FOR GENERAL PUBLIC

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Industrial Education
at Srinakharinwirot University

May 2011

Voravee Chanrueang. (2011). *A Training Curriculum Development on the Use and Maintenance of Pistol for General Public*. Master thesis, M.Ed. (Industrial Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr. Pairust Vongyuttakrai, Col.Pongtorn Punluekdej

The purposes of this research were to develop a training curriculum on the use and maintenance of pistol training course for general public, and also study the efficiency of a training curriculum on the use and maintenance of pistol for general public. A training curriculum on the use and maintenance of pistol for general public was developed by using Hildi Taba Theory for develop the course and was experiment with 20 trainees. The statistical tool use in this research was E1/E2

The research founds that:

1. The development of this training curriculum on the use and maintenance of pistol training course for general public was development in 5 units, They were. Unit 1, General Information of the pistol. Unit 2, The safety rules and use of the pistol. Unit 3, The maintenance of the pistol and bullets. Unit 4, Law of firearms using. and Unit 5, Others laws which are involved.

2. The efficiency of a training curriculum on the use and maintenance of pistol for general public for during training had the average score of 49.95 from the full score of 60, standard deviation was 2.52 and the efficiency criteria (E1) was 82.50. For the efficiency after training had the average score of 49.05 from the full score of 60, standard deviation was 3.32 and the efficiency criteria (E2) was 81.75. This could be conclude that a training curriculum on the use and maintenance of pistol for general public had the efficiency higher than the criteria had set $E1/E2 = 80/80$.

ปริญญาบัตร
เรื่อง
การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป
ของ
วรวิทย์ จันทรเรือง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. 2554

คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร)

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร.อัมพร กุญชรรัตน์)

..... กรรมการ
(พันเอก พงศ์ธร พันลึกเดช)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร)

..... กรรมการ
(พันเอก พงศ์ธร พันลึกเดช)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อุปวิทย์ สุวคันธกุล)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความอนุเคราะห์ให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร พันเอก พงศ์ธร พันลึกเดช อาจารย์ ดร.อัมพร กุญชรรัตน์ อาจารย์ ดร.อุปวิทย์ สุคันทรกุล อาจารย์ โอภาส สุขหวาน ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไข พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ เกสัชกร พลตรี สุพันธ์ โรจนวิภาต ที่ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ไพฑูรย์ คำดอนสาร ที่ช่วยกระตุ้นในการทำวิจัยให้มีความกระตือรือร้นที่ดี และขอขอบคุณคุณธีรยุทธ เมืองแก้ว ที่ให้คำชี้แนะต่างๆ

สุดท้ายผู้วิจัยขออ้อมระลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่ให้การสนับสนุน การศึกษา ให้ความรู้ คำปรึกษาแนะนำและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

วรวิทย์ จันทร์เรือง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
การใช้และการบำรุงรักษา.....	6
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก.....	6
กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก.....	20
การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและเครื่องกระสุน.....	28
พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียม อาวุธปืน พ.ศ. 2490.....	29
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน.....	46
หลักสูตรการฝึกยิงปืนพก.....	88
หลักสูตรการฝึกยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ.....	88
ระบบการยิงปืนพกลูกไม่ทางยุทธวิธี (ที.อาร์.ซี.).....	92
ระบบการยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติทางยุทธวิธี (ที.พี.ซี.).....	97
การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม.....	102
การพัฒนาหลักสูตร.....	102
การฝึกอบรม.....	107
ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม.....	108
ความหมายของเกณฑ์มาตรฐาน.....	108
การหาประสิทธิภาพการอบรม.....	109
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	110
งานวิจัยในประเทศ.....	110
งานวิจัยต่างประเทศ.....	114

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	117
ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	118
การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป..	118
การหาประสิทธิภาพของตัวหลักสูตรฝึกอบรม.....	125
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	128
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	135
สรุปผลการวิจัย.....	135
อภิปรายผล.....	137
ข้อเสนอแนะ.....	138
บรรณานุกรม.....	139
ภาคผนวก	143
ภาคผนวก ก.....	144
ภาคผนวก ข.....	149
ภาคผนวก ค.....	177
ภาคผนวก ง.....	312
ภาคผนวก จ.....	316
ภาคผนวก ฉ.....	318
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	325

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของปืนพกกลุ่กโม่.....	8
2 การเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของปืนพกกึ่งอัตโนมัติ.....	8
3 อัตราค่าธรรมเนียม.....	44
4 ข้อแตกต่างระหว่างการยิงปืนทั้งสองระบบ T.R.C และ T.P.C.....	97
5 การกำหนดน้ำหนักคะแนนมีเกณฑ์การพิจารณา.....	121
6 น้ำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของเนื้อหาและพฤติกรรม.....	122
7 น้ำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม.....	123
8 เวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม จำนวนข้อสอบ และคะแนนการสอบระหว่างการฝึกอบรม.....	129
9 จำนวนข้อสอบ และคะแนนการสอบหลังการฝึกอบรม.....	130
10 ผลสัมฤทธิ์รวมทั้งหมดของการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป.....	132
11 แสดงค่าประสิทธิภาพระหว่างการฝึกอบรม โดยเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าประสิทธิภาพ ทั้งระหว่างการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม ของผู้เข้าฝึกอบรม จำนวน 20 ท่าน.....	133
12 แสดงค่าประสิทธิภาพทั้งหมดของการฝึกอบรมโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรม โดยแสดงจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าประสิทธิภาพ ทั้งระหว่างการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม ของผู้เข้าฝึกอบรม จำนวน 20 ท่าน.....	134

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 ส่วนประกอบที่สำคัญของอาวุธปืนพกกลุ่กไม่.....	13
3 ส่วนประกอบที่สำคัญของอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ.....	14
4 หลักการปฏิบัติในการปรับศูนย์ปืน.....	16
5 ส่วนประกอบของกระสุนปืน.....	18
6 หลักการทำงานของกระสุน.....	18
7 การจับหรือการกำปืน.....	24
8 การย่อยิงระดับสะโพก.....	25
9 การยื่นยิงระดับไหล่.....	25
10 การยื่นยิงระดับสายตา.....	26
11 ทำนั่งราบ.....	26
12 ทำนั่งคุกเข่า.....	27
13 ทำนอนยิง.....	27
14 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์.....	103
15 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของทาบ้า.....	106
16 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป.....	117

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยปัจจุบัน ล้วนแล้วแต่มีอาวุธปืนเข้ามาเป็นส่วนเกี่ยวข้องด้วยทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินหรือการทำร้ายร่างกายกันด้วยอาวุธปืน การกระทำที่เกิดจากความประมาทจากการใช้อาวุธปืน หรือบุตรหลานนำอาวุธปืนมาเล่นแล้วเกิดเหตุเศร้าใจ โดยมีได้คาดคิด ฯลฯ นับเป็นความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ที่ผู้มีอาวุธปืนอยู่ในครอบครอง หรือผู้ที่คิดจะซื้อหาอาวุธปืนมาไว้ในครอบครอง เพื่อป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน จะต้องศึกษาหลักการทำงานของอาวุธปืน กฎแห่งความปลอดภัยและเทคนิคต่าง ๆ ของอาวุธปืนให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อที่จะได้ใช้อาวุธปืนของท่านได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ปลอดภัยกับท่านและบุคคลที่ท่านรัก (สถาบันอบรมนักสืบเอกชน. 2552: ออนไลน์).

สถิติอาวุธปืนที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตั้งแต่ปี 2503-2546 นั้น มีจำนวนมากกว่าล้านกระบอกทั่วประเทศ แต่ในปัจจุบันเมืองไทยมีการครอบครองอาวุธปืนสูงถึงกว่า 4 ล้านกระบอกแล้ว (สถิติจากบทความของศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้) จำนวนที่ว่านั้น หมายถึงปืนที่มีกันแบบถูกกฎหมายเท่านั้น ยังไม่นับปืนเถื่อนที่หาซื้อกันได้ไม่ยากในตลาดมืด การซื้อขายปืนนั้น จะจำหน่ายได้ตามใบอนุญาตขอซื้อปืนเท่านั้น คือผู้ซื้อต้องมีใบอนุญาต ป.3 ซึ่งนายทะเบียนท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาออกให้ แต่โดยส่วนมากแล้วข้าราชการจะซื้อในโครงการสวัสดิการของเขา มากกว่า ส่วนประชาชนทั่วไปก็จะซื้อไว้เพื่อป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน แต่ก็ต้องมีใบอนุญาตเหมือนกัน (ASTVผู้จัดการรายวัน. 2553: ออนไลน์)

อาวุธปืนนั้น อันตรายมักเกิดกับเด็กวัยรุ่น หรือผู้ชายมากกว่าผู้หญิง โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุระหว่าง 5-34 ปี เพราะชอบคึกคะนอง และเล่นสิ่งแปลกๆ ใหม่ ๆ ซึ่งอาวุธปืนนั้น มีผู้ครอบครองจำนวนไม่น้อย ที่ไม่รู้จักรักษาใช้ที่ถูกต้อง รวมทั้งไม่รู้จักรักษาการเก็บรักษา อุบัติเหตุจึงเกิดขึ้นได้บ่อยจากปืนลั่น หรือการที่เด็กไปหยิบปืนที่มีลูกกระสุนมายิงเล่นกัน ทำให้ได้รับบาดเจ็บ และเสียชีวิตจากสถิติอุบัติเหตุการตายจากอาวุธปืน ที่เกิดขึ้นในบ้านและนอกบ้าน ของประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่าเกิดขึ้นปีละประมาณ 1,500 ราย เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ตายจากอุบัติเหตุการใช้อาวุธปืนทุกวัน ๆ ละ 1 คน ซึ่งพบว่าร้อยละ 70 ของการเกิดอุบัติเหตุการยิงปืน หรือการลั่นไกในเด็กวัยรุ่น จะเกิดขึ้นขณะที่เด็กอยู่บ้านตามลำพัง (สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี. 2554: ออนไลน์) สถานการณ์ความรุนแรงจากปืนเหล่านี้ ไม่ได้เกิดขึ้นตั้งแต่เฉพาะในปัจจุบัน เพราะจากสถิติของสำนักงานยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเอ็นไอดีซี) พบว่าบ้านเราในช่วงปี 2541-2543 นั้น เป็นประเทศที่มีคดีฆาตกรรมโดยการใช้ปืนมากถึง 79.58% ซึ่งถือว่าสูงมาก หากเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่นๆ ในโลก (ASTVผู้จัดการรายวัน. 2553: ออนไลน์)

อุบัติเหตุจากอาวุธปืน เกิดจากส่วนใหญ่เกิดจากความประมาท ขาดความระมัดระวังในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์หรืออาวุธปืน ทำให้รับบาดเจ็บอันตราย ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือความรู้ไม่ทั่วถึงไม่มีทักษะในการใช้เครื่องมือหรืออาวุธปืน ทำให้เกิดการผิดพลาดเป็นอันตรายต่อผู้นำไปใช้ ความอยากรู้อยากลอง อยากเห็น โดยเฉพาะเด็กผู้ชายหรือเด็กวัยรุ่น จึงนำอาวุธปืนมาเล่น หรือทดลอง ซึ่งนับว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่ง การจัดเก็บของแหลมคม อุปกรณ์ และอาวุธปืนที่ไม่เป็นระเบียบ หรือเก็บไม่มิดชิด ทำให้เด็ก หรือคนในบ้านได้รับอันตรายหากไปสัมผัสหรือหยิบใช้โดยไม่รู้วิธีการใช้ที่ถูกต้อง และการขาดการดูแล หรือสำรวจเครื่องมือที่ชำรุด จึงไม่มีการนำเครื่องมือที่ชำรุดมาซ่อมแซม แก้ไข เมื่อนำไปใช้ก็จะเกิดอันตรายได้ (สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี. 2554: ออนไลน์)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกเพื่อที่จะได้เข้าใจถึงระบบการทำงานของอาวุธปืนและสามารถใช้อาวุธปืนได้อย่างถูกต้องปลอดภัยกับตนเองและบุคคลรอบข้าง การบำรุงรักษาอาวุธปืนอย่างถูกวิธี รวมถึงได้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนทั้งในและต่างประเทศว่าแตกต่างกันอย่างไร จะได้ใช้อาวุธปืนพกที่มีอยู่ได้อย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบต่อสังคมและปฏิบัติในการใช้อาวุธปืนตลอดจนการบำรุงรักษาอาวุธปืนได้อย่างถูกต้องและมีความคล่องตัว

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ได้หลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก ซึ่งเป็นประโยชน์กับบุคคลทั่วไปที่เข้ารับการฝึกอบรม สามารถเข้าใจถึงระบบการทำงานของอาวุธปืนและมีความรู้แล้ทักษะในการใช้อาวุธปืนได้อย่างถูกต้องปลอดภัยกับตนเองและบุคคลรอบข้าง การบำรุงรักษาอาวุธปืนอย่างถูกวิธี รวมถึงได้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนและเครื่องกระสุน ใช้อาวุธปืนได้อย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบต่อสังคมและปฏิบัติในการใช้อาวุธปืนตลอดจนการบำรุงรักษาอาวุธปืนได้อย่างถูกต้องและมีความคล่องตัว

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้บรรลุตามจุดความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตไว้ดังนี้ ขนาดและยี่ห้อของอาวุธปืนพกซึ่งได้รับความนิยมนำมาใช้สำหรับบุคคลโดยทั่วไป ที่ใช้ในการฝึกอบรม แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

1. อาวุธปืนพกกลุ่ไม่ (Revolver) ขนาด .38 ยี่ห้อ Taurus และยี่ห้อ Smith&Wesson
2. อาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ (Semi Automatic Pistol) ขนาด 9 มม. ยี่ห้อTaurus ยี่ห้อ Luger ยี่ห้อ CZ และยี่ห้อ Beretta

1. เนื้อหาหลักสูตรฝึกรวมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป ประกอบด้วย

- 1.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก
- 1.2 กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก
- 1.3 การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและเครื่องกระสุน
- 1.4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

1.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยข้าราชการครู พ่อค้า นักธุรกิจ และบุคคลทั่วไป ที่มีใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.4) ที่ยังไม่เคยผ่านการฝึกรวมการใช้อาวุธปืน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยข้าราชการครู พ่อค้า นักธุรกิจ และบุคคลทั่วไป ที่มีใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.4) ที่ยังไม่เคยผ่านการฝึกรวมการใช้อาวุธปืน เลือกกลุ่มตัวอย่างจากการรับสมัครที่มีความสนใจในการเข้ารับการฝึกรวม จำนวน 20 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกรวมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ได้พัฒนาขึ้นเพื่อที่จะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ทำให้เกิดการเรียนรู้หรือเกิดการชำนาญในการใช้อาวุธปืนพกให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของตัวหลักสูตรฝึกรวม ซึ่งได้นำทฤษฎีของทาบามาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

2. การฝึกรวม หมายถึง กระบวนการพัฒนาบุคคล เพื่อช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกรวมมีความรู้ความเข้าใจ ความชำนาญ และมีทัศนคติที่ดี สามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกรวมการใช้และบำรุงรักษาอาวุธปืนพก ไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. อาวุธปืน หมายถึง อาวุธทุกชนิดซึ่งใช้ส่งเครื่องกระสุน ปืนโดยวิธีระเบิดหรือกำลังดันของแก๊สหรืออัดลมหรือเครื่องกลไกอย่างไรก็ตาม ซึ่งต้องอาศัยอำนาจของพลังงานและส่วนหนึ่งส่วนใด

ของอาวุธนั้น ๆ โดยแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ อาวุธปืนพกกลุ่กโม้ (Revolver) ขนาด .38 ยี่ห้อ Taurus และยี่ห้อ Smith&Wesson และอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ (Semi Automatic Pistol) ขนาด 9 มม. ยี่ห้อ Taurus ยี่ห้อ Luger ยี่ห้อ CZ และยี่ห้อ Beretta

4. การใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืน หมายถึง ความสามารถใช้อาวุธปืนได้อย่างถูกต้องปลอดภัย การบำรุงรักษาอาวุธปืนอย่างถูกวิธี ซึ่งประกอบด้วย

4.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก หมายถึง การศึกษาในประวัติและการพัฒนาการของอาวุธปืนพกทั้งปืนพกกลุ่กโม้และปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ข้อดีและข้อเสียของอาวุธปืนพก ประเภทของอาวุธปืนพก ลักษณะและส่วนประกอบของอาวุธปืนพก กระสุนปืนพก การเลือกใช้อาวุธปืนพก

4.2 กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก หมายถึง การใช้ปืนให้มีความปลอดภัย และเกิดความชำนาญ โดยเริ่มตั้งแต่พื้นฐานแห่งการฝึกยิง และการยิงเป้ากระดาศให้แม่นยำ การจับอาวุธปืน และท่าทางต่าง ๆ ที่ใช้ในการยิงปืนพก

4.3 การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและเครื่องกระสุน หมายถึง การดูแลบำรุงรักษาให้สามารถใช้งานได้อย่างสม่ำเสมอ และเก็บไว้ใช้งานได้นาน ๆ

4.4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 หมายถึง นิยามศัพท์ และข้อกฎหมายที่ว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง กับควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืน

4.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน หมายถึง กฎหมายข้อลงโทษต่าง ๆ ที่ว่าไว้เกี่ยวกับการมีอาวุธปืนไว้ครอบครอง การพกพาอาวุธปืน การโอนอาวุธปืน

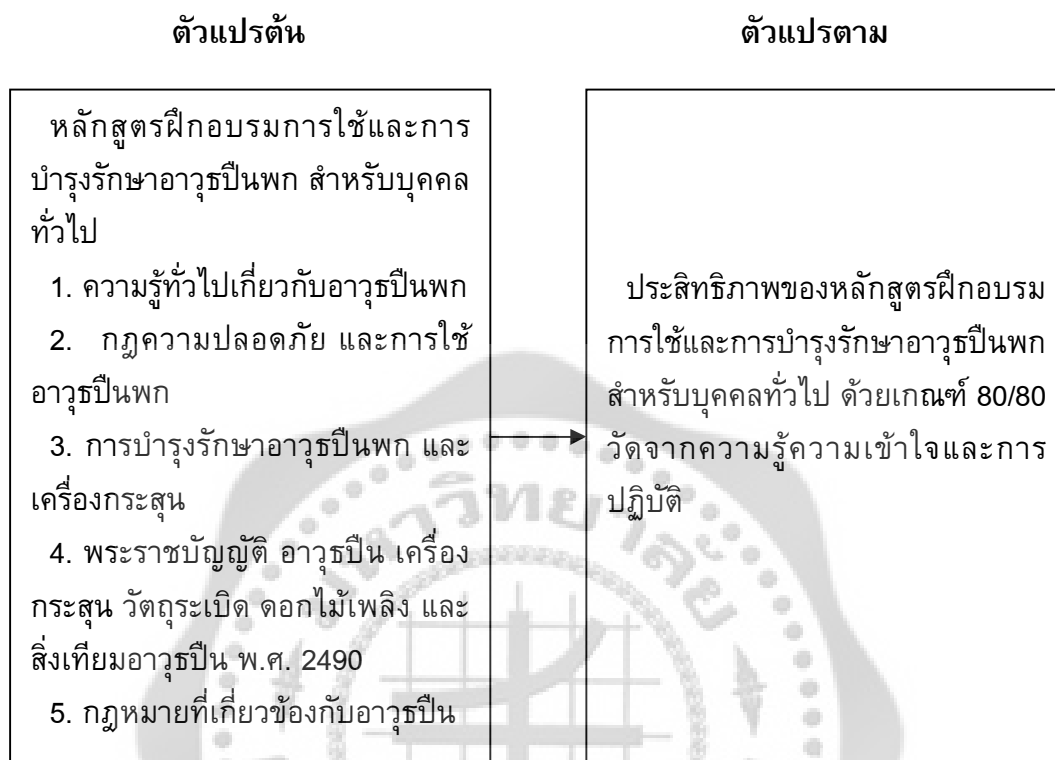
5. เกณฑ์กำหนด 80/80 หมายถึง ประสิทธิภาพของตัวหลักสูตรฝึกอบรมในการใช้และบำรุงรักษาอาวุธปืนพก มีรายละเอียดดังนี้

5.1 80 ตัวแรก หมายถึง ค่าประสิทธิภาพในการทดสอบระหว่างการฝึกอบรมในการใช้และบำรุงรักษาอาวุธปืนพกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยวัดจากความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติ

5.2 80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าประสิทธิภาพในการทดสอบหลังการฝึกอบรมในการใช้และบำรุงรักษาอาวุธปืนพกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยวัดจากความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

หลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า 80/80

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกสำหรับบุคคลทั่วไป โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. การใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก
2. หลักสูตรการฝึกยิงปืนพก
3. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
4. ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก

การใช้และการบำรุงรักษาปืนให้ได้ดีนั้น ผู้ที่มีปืนไว้ครอบครองควรมีความรู้เข้าใจเกี่ยวกับอาวุธปืน การทำงานของอาวุธปืน การจับและท่าทางในการยิง การบำรุงรักษา และกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน การใช้และการบำรุงรักษาปืนจะประกอบไปด้วย

1.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก

ชาวบ้านทั่วไปมักนิยมเรียกปืนพกตามลักษณะการใช้งานถ้าเป็นปืนที่มีโครงปืนเล็กลำกล้องสั้นสามารถพกพาได้สะดวกก็เรียกปืนพก (Pocket Arms) ถ้าโครงปืนใหญ่ลำกล้องยาว ไม่สามารถพกพาได้ก็เรียกว่าปืนสั้น (Side Arms) เช่นปืนสั้นอัดลมที่ใช้ในการแข่งขัน เป็นต้น ส่วนทางราชการทหารจะเรียกปืนพก (ปพ.) อย่างเดียว ปืนพกใช้ยิงได้ด้วยมือ ๑ เดี่ยว หรือจะยิง 2 มือก็ได้ มีเกลียวในลำกล้องเหมือนปืนเล็กยาวไรเฟิล (Rifle) (โรงเรียนเสนาธิการติดนแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 21)

1.1.1 ประวัติและการพัฒนาการของอาวุธปืนพก

1.1.1.1 อาวุธปืนพกลูกโม้ (Revolver)

ปืนพกที่นิยมใช้ในปัจจุบันนี้ ได้มีผู้ทำขึ้นมาประมาณ 600 ปีมาแล้ว ปืนพกกระบอกแรกผลิตขึ้นที่เมือง Pistdia ทางตอนเหนือของอิตาลี สำหรับเทคนิคที่ทันสมัยได้เริ่มขึ้นในศตวรรษที่ 15 เกิดปืนสั้นแบบนกดทับ ใช้ประกายไฟจากหินเหล็กไฟจุดชนวน หรือเรียกว่า ปืนดาบศิลา (Flint Rock) (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 3)

ค.ศ. 1851 Sam Colt ได้ประดิษฐ์ปืนลูกโม้ทันสมัยขึ้น เรียกว่า ปืนกระสุนดำ (Percussion) นำไปใช้ในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ

ค.ศ. 1856 Horace Smith & Daniel Wesson คิดทำลูกปืนสมัยใหม่ใช้กับปืนลูกไม่เจาะทะลุยิงกระสุน Rimfire พร้อมกับพัฒนาปืนลูกไม่สมิธ แอนด์ เวสสัน ไปด้วย

ค.ศ. 1873 Sam Colt ทำปืนลูกไม่แบบสมิธให้ทหารอเมริกาใช้ ระบบ Single Action Army หรือเรียกว่า Colt Army ปืนลูกไม่กระบอกนี้มีชื่อเสียงมาก และได้รับความนิยมสูงสุดเป็นต้นแบบในการทำปืนลูกไม่ในปัจจุบัน

ค.ศ. 1877 Sam Colt ทดลองทำปืนลูกไม่ Double Action แต่สู้สมิธไม่ได้ กองทัพอเมริกาจึงหันมาใช้ปืน สมิธ ขนาด .38 ขณะเดียวกัน Colt ได้พัฒนาปืนลูกไม่ให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเป็น .357 บรรจุกระสุนได้ 6 นัด ต่อมาได้พัฒนาปืนดังกล่าวให้สมบรูณ์มากขึ้นอีก ได้พัฒนาเป็นปืนลูกไม่มีหื้อ Colt ขนาด .357 รุ่นไฟธอน เป็นแม่แบบของปืนลูกไม่ในปัจจุบัน

1.1.1.2 อาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ (Semi Automatic Pistol)

ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ เกิดขึ้นหลังจากที่ปืนลูกไม่ได้พัฒนาถึงจุดสูงสุดแล้ว และมีการพัฒนามาโดยตลอดเวลา ดังนี้ (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 4)

ค.ศ. 1894 Hego Borchardt ชาวเยอรมัน เกิดในสหรัฐอเมริกา อาชีพวิศวกรรรมเป็นคนแรกที่คิดทำปืนกึ่งอัตโนมัติ ได้สำเร็จโดยไม่มีการติดขัดล่าช้าลง ขณะทำการยิง แต่เป็นขนาด .32 และรูปทรงไม่สวยงาม ต่อมา George Ruger ซึ่งเป็นผู้ร่วมงาน ได้ดัดแปลงส่วนที่เเตะทะออก และทำด้ามจับเอียง 55 องศา แต่กองทัพของประเทศต่าง ๆ ยังไม่สนใจที่จะนำเข้าประจำการ เนื่องจากกระสุนขนาดเล็ก จึงดัดแปลงมาเป็น 9 ม.ม. Para Bellum ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าและได้รับความนิยมจนถึงปัจจุบัน

ค.ศ. 1896 บริษัทเมอาเซอร์ ของเยอรมัน ได้ผลิตปืนที่ออกแบบได้สวยงาม และได้รับความนิยมจากทหารทั่วโลก ซึ่งเป็นปืนพกขนาด 9 ม.ม. หรือมีชื่อที่เรียกว่า “เมอาเซอร์ รุ่นไม้กวาด”

ค.ศ. 1900 Colt ได้พัฒนาปืนพกขนาด 9 ม.ม. แข่งกับ Ruger แต่ไม่ได้รับความนิยมจึงได้พัฒนาให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเป็น 11 ม.ม.

ค.ศ. 1911 Johnmos Bowning ซึ่งทำงานอยู่กับ Colt ได้พัฒนาปืนพกขนาด 11 ม.ม. ให้กับรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ได้เป็นผลสำเร็จ เรียกกันว่า รุ่น Government Model 1911 และได้เป็นต้นแบบของปืนพกแบบกึ่งอัตโนมัติมาจนถึงทุกวันนี้

1.1.2 ข้อดีและข้อเสียของอาวุธปืนพก

ข้อดีและข้อเสียของอาวุธปืนพก (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 5)

ตาราง 1 การเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของปืนพกลูกโม

ลำดับ	ข้อดี	ข้อเสีย
1	เหมาะแก่ผู้ที่ฝึกหัดยิงใหม่	ไม่สะดวกในการพกพา
2	กลไกไม่ซับซ้อน	บรรจุกระสุนได้น้อย
3	บรรจุกระสุนใช้ได้นาน ๆ	บรรจุกระสุนได้ช้า
4	ยิงได้ทันที ไม่ต้องขึ้นลำ	
5	กระสุนด้านสามารถยิงต่อไปได้	
6	แขนข้างหนึ่งบาดเจ็บ ก็สามารถยิงได้	
7	สามารถบรรจุกระสุนได้ ด้วยมือข้างเดียว	

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืนพกลูกโมระบบทำนองรบหลัก. หน้า 5.

ตาราง 2 การเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

ลำดับ	ข้อดี	ข้อเสีย
1	สะดวกในการพกพา	ไม่เหมาะแก่ผู้ที่ฝึกใหม่
2	สามารถสำรองกระสุนได้มาก	ไม่สามารถทราบได้ว่ามีกระสุนบรรจุอยู่หรือไม่
3	สามารถบรรจุกระสุนได้เร็ว	กระสุนด้านต้องเสียเวลาบรรจุใหม่
4		กลไกยุ่งยากซับซ้อน
5		ทำความสะอาดยาก
6		ต้องหมั่นทำความสะอาดอยู่เสมอ
7		ไม่สามารถบรรจุกระสุนทิ้งไว้ได้นาน ๆ

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืนพกลูกโมระบบทำนองรบหลัก. หน้า 5.

1.1.3 ประเภทของอาวุธปืนพก

ปืนพกแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาดินแดน หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 21)

1.1.3.1 บรรจุนึ่งนัด หรือบรรจุนัด (Single Shot Pistol) เป็นปืนที่ใช้ในการล่าสัตว์เล็ก ๆ บรรจุนัดเข้ารังเพลิงได้ครั้งละ 1 นัด เมื่อทำการยิงแล้ว นำปลอกกระสุนออกแล้ว บรรจุนัดใหม่เข้าไป (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาดินแดน หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 21)

1.1.3.2 ยิงซ้ำ (Repeating) เป็นปืนที่บรรจุนัดได้มากกว่า 1 นัด บรรจุนัดครั้งเดียวใช้ยิงติดต่อกันจนหมด แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาดินแดน หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 21-24)

1) ปืนพกลูกโม้ (Revolvers) เป็นปืนที่ดัดแปลงมาจากปืนหลายลำกล้อง ลำกล้องไม่มีรังเพลิง รังเพลิงจะอยู่ที่โม้ (Cylinder) ปืนบรรจุนัดตั้งแต่ 4 นัดขึ้นไปการทำงานอยู่ที่โม้ปืนเมื่อจ้งนงโม้จะหมุนเลื่อนไป 1 ช่องล้นไกแล้วจ้งนงโม้จะหมุนเลื่อนไปอีก 1 ช่อง แบ่งได้เป็น 2 แบบ (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาดินแดน หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 21-22)

1.1) ตวัดเดียว (Single Action) เป็นปืนที่เห็นในภาพยนตร์ความบอย ก่อนเหนี่ยวไกจะต้องจ้งนงก่อนทุกครั้งได้แก่ปืนรูเกอร์ (Ruger)

การบรรจุนัดจะต้องเปิดสลักปิดท้ายลูกโม้ทางด้านขวาออกแล้วจ้งนงมาอยู่ในจ้งหวะที่ 1 หรือจ้งนงเพียงครั้งเดียวเรียกว่าทำ Half Cock ลูกโม้จะหมุนอิสระได้โดยรอบ บรรจุนัดลงในช่องลูกโม้ครั้งละ 1 นัด โดยต้องหมุนลูกโม้เลื่อนให้ตรงช่องทุกครั้งเมื่อบรรจุนัดครบทุกช่องแล้วปิดสลักปิดท้ายลูกโม้เข้าที่ ลดนงโดยการเหนี่ยวไกพร้อมกับใช้นิ้วหัวแม่มือกดนงและปล่อยเข้าที่ การยิงต้องจ้งนงก่อนทุกครั้งเมื่อทำการยิงหมดแล้วการนำปลอกกระสุนออกก็ต้องทำเช่นเดียวกับการบรรจุนัดคือ เปิดสลักปิดท้ายโม้ ทำฮาล์ฟค็อค ใช้นิ้วซ้ายดันส้ซึ่งอยู่ที่ลำกล้องปืนดันปลอกกระสุนออกครั้งละ 1 ปลอก คลายนิ้วหมุนโม้ดันปลอกออกจนหมด ปิดสลักปิดท้ายลูกโม้ ลดนง

1.2) สองตวัด (Double Action) เป็นปืนที่ใช้ได้ทั้ง 2 แบบ ถ้จ้งนงก่อนแล้วเหนี่ยวไกก็เรียกว่าตวัดเดียวหรือซิงเกิ้ล ถ้ไม่จ้งนงก็ยิงได้เรียกว่าสองตวัดหรือดับเบิล แต่ไกจะหนักกว่าการยิงตวัดเดียว เพราะเมื่อเหนี่ยวไกขั้นที่ 1 นกจะจ้งนง ขั้นที่ 2 นกจะสับลนง

การบรรจุนัดผิดกับแบบตวัดเดียวคือใช้นิ้วหัวแม่มือขวาตันสลักบังคับลูกโม้พร้อมกับใช้นิ้วกลาง และนิ้วนางมือซ้ายผลักลูกโม้ออกทางด้านซ้ายของตัวปืนบรรจุนัดลงในช่องลูกโม้ปิดลูกโม้ขยับให้เข้าที่ แล้วจึงเหนี่ยวไกยิงได้ การนำปลอกกระสุนออก ก็ทำเช่นเดียวกันกับการบรรจุนัดคือตันสลักบังคับลูกโม้ แล้วผลักลูกโม้ออกด้วยมือซ้าย ใช้นิ้วหัวแม่มือซ้ายดันส้ได้ลำกล้องดันปลอกกระสุนออกครั้งเดียว ปลอกกระสุนจะออกทั้งหมด แล้วจึงปิดโม้

สลักบังคับลูกโม้ของปืนแต่ละชนิดอาจจะผลักลงไปในทิศทางที่แตกต่างกัน เช่น ยี่ห้อ สมิทแอนด์เวสสัน (Smith & Wesson or S&W) จะดันไปข้างหน้า โคลท์ (Colt) จะดึงเข้าหาตัว รูเกอร์ (Ruger) เป็นต้น

2) ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ (Semi Automatic) (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาตติยชั้น หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 23-24)

ชาวบ้านทั่วไปมักเรียกว่าปืนออโต้ หรือปืนอัตโนมัติ (ปืนอัตโนมัติจริง ๆ เมื่อเหนี่ยวไกกระสุนจะออกจากแม็กกาซีน (Magazine) หรือซองกระสุนติดต่อกันไปจนหมด หรือจนกว่าจะคลายนิ้วชี้จากการเหนี่ยวไก)

ลำกล้องมีรังเพลิงอยู่ท้ายลำกล้อง บรรจุกระสุนในซองกระสุนได้ 5-15 นัด แล้วแต่ชนิดของซองปืน

John Moss Browning ได้ประดิษฐ์ปืนบรรจุ (Auto-Loading) ขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อ ค.ศ. 1860

การทำงานของปืนออโต้ เกิดจากความดันแก๊สที่เกิดจากการทำงานของลูกกระสุนปืนดันครอบเลื่อนปืน (Slide) ไปข้างหลัง

การใช้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 บรรจุกระสุนในซองกระสุน

ขั้นที่ 2 ลอดซองกระสุนเข้าช่องตรงส่วนท้ายของด้ามปืนจนสุด แล้วตบเบาๆ ให้เข้าที่

ขั้นที่ 3 ดึงครอบเลื่อนปืนมาข้างหลังจนสุดแล้วปล่อยมือสปริงหรือแหวนรับแรงถอยจะดันครอบเลื่อนปืนเข้าที่ พร้อมกับดันกระสุน 1 นัด เข้ารังเพลิง นก้างโดยอัตโนมัติพร้อมที่ทำการยิงได้เมื่อเหนี่ยวไก

รังเพลิง (Chamber) คือ ส่วนท้ายของลำกล้องที่กระสุน 1 นัดบรรจุอยู่

เมื่อเหนี่ยวไก นกจะสับที่เข็มแทงชนวน จากการทำงานของกระสุนปืน แก๊สจะดันครอบเลื่อนปืนไปข้างหลัง สลักเกี่ยวจวนท้ายปลอกกระสุนจะดึงปลอกกระสุนดีดออกจากช่องด้านขวาของครอบเลื่อนปืนไปข้างหลังทำมุมประมาณ 45 องศา แล้วครอบเลื่อนปืนจะถูกดึงกลับ พร้อมกับบรรจุกระสุนนัดต่อไปเข้ารังเพลิง เมื่อทำการเหนี่ยวไกจนกระสุนหมด ครอบเลื่อนปืนจะค้างโดยอัตโนมัติกดสลักบังคับซองกระสุน ซองกระสุนจะถูกดีดออกจากส่วนท้ายของด้ามเล็กน้อยดึงซองกระสุนออกกดสลักยึดลำกล้องลงด้วยหัวแม่มือขวา ครอบเลื่อนปืนจะถูกดึงกลับเข้าที่เหนี่ยวไก ลดนก

ปืนพกอัตโนมัติมี 2 แบบ นกนอกและนกใน

1) นกนอก จะมองเห็นนกอยู่ด้านหลังของปืน แบ่งเป็นตัวเดียว และสองตัว

1.1) แบบนกนอกตัวเดียว ทุกครั้งก่อนทำการยิงต้องง้างนกก่อน (ถ้าบรรจุกระสุนเข้ารังเพลิงแล้วลดนกไว้) ถ้ายังไม่ได้บรรจุลูกกระสุนเข้ารังเพลิง เมื่อดึงครอบเลื่อนปืนมาข้างหลังแล้วปล่อย กระสุน 1 นัด จะถูกบรรจุเข้ารังเพลิงหรือเรียกว่าขึ้นลำนกจะง้างโดยอัตโนมัติทำการยิงติดต่อกันได้จนกระสุนหมด เช่น ปืนโคลท์ (Colt) .45 หรือ ปฟ.86 ของทหาร

ปืนเมาเซอร์ (Manser) 7.63 บรรจุ 10 นัดในคลิป (Clip) ล้ากล้อง 8 นิ้ว ใช้ซองปืนที่ทำด้วยไม้ต่อตาม ประทับยิงได้คล้ายปืนยาว พวกฮอเนียมใช้ เรียกว่าปืนเมาเซอร์ต่อตาม ศูนย์หลังเป็นสะพานแบบปืนยาวไรเฟิล ใช้ตั้งมาตราบระยะยิง ผลิตในเยอรมันใช้ในสงครามโลกครั้งที่ 1 และ 2

ปืนพาราเบลลัม (Parabellum) หรือ ลูเกอร์ (Luger) 9 มม. บรรจุ 8 นัด ในซองกระสุนล้ากล้อง 8.75 นิ้ว บรรจุกระสุนโดยยกลูกเลื่อนคล้ายข้อเสียดไฟขึ้นแล้วปล่อยลงกระสุน 1 นัดจะถูกเข้ารังเพลิง ผลิตในเยอรมันทหารนาซีเยอรมันใช้ในสงครามโลกครั้งที่ 2

1.2) แบบนกกนอกสองตัวต เมื่อขึ้นลำบรรจุลูกเข้ารังเพลิงแล้วลดนกเมื่อต้องการยิง ก็เหี่ยวไกยิงได้เลย เช่นเดียวกับปืนลูกโม้ แต่นัดแรกจะต้องใช้แรงในการเหี่ยวไกปืนจะหนัก แต่นัดต่อไปไกจะเบา เพราะนกง้างโดยอัตโนมัติ เช่น ซิกเซาเออร์ (Sigsauer), วอลเทอร์ (Walter) 7.65

2) นกใน จะไม่มีนกยื่นออกมาให้เห็นมีเข็มแทงชนวนซ่อนอยู่ข้างในเหมาะในการพกพาให้มิดชิด ไม่แคะกะ แต่ผู้ใช้ต้องระมัดระวัง เพราะเมื่อขึ้นลำบรรจุลูกแล้วจะไม่มีนกง้างให้เห็น เช่น ปืน คอล์ท .380 ออโตเมติกนกใน เช่น สมิธแอนด์เวสสัน โมเดล 41

1.1.3.3 อื่น ๆ เป็นปืนพกที่ไม่สามารถจัดเข้าในประเภทที่ 1 และที่ 2 ได้ ได้แก่ (โรงเรียนเสนาธิการติดแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 25)

1) ปืนพกล้ากล้องซ่อนบรรจุ 2 นัด ใช้กระสุนลูกกรด เป็นปืนพกขนาดเล็ก เหมาะกับการพกพาใช้เป็นปืนสำรองหรือปืนซ่อนพราง เช่น ปืน เดอริงเยอร์ (Derringer) ใช้เห็นในทอปปูทหรือรัตไว้ที่นอง ปัจจุบันได้มีการลอกเลียนแบบใช้ชื่อว่า Derringer มีอาร์ 2 ตัว

2) ปืนสั้นอัดลมยิงครั้งละ 1นัด ใช้ในการแข่งขันกีฬา ใช้กระสุนที่ไม่มีกำลังขับเคลื่อนด้วยดินปืน

2.1) ชนิดใช้สปริง (Spring-Operated) ก่อนยิงขึ้นลำโดยง้างคาน ออกบรรจุกระสุนเข้ารังเพลิงแล้วผลักคานเข้าที่ สปริงจะหดตัว เมื่อยิงสปริงจะดันลูกยางเกิดการอัดตัวของลมดันลูกกระสุนออก ข้อห้ามสำหรับปืนชนิดนี้ คือห้ามลั่นไกยิงโดยไม่ได้บรรจุกระสุน เพราะจะทำให้ยางลูกสูบกระแทกส่วนหน้าลูกสูบแตกได้

2.2) ชนิดสูบลมอัดลม (Pneumatic) มีคานนำวอยู่ใต้ล้ากล้องปืนเมื่อก้าวนำวเข้าออกจะทำการอัดลมเข้ากระบอกเก็บลม ถ้าก้าวมากครั้งก็จะทำให้อัดลมได้หนาแน่นยิงได้แรงและไกล

2.3) ชนิดใช้แก๊ส (Gas-Operated) ใช้แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ (Carbondioxide or Co2) เป็นพลังงาน บางชนิดก็บรรจุแก๊สใส่หลอดหรือท่อเล็ก ๆ ไว้ใต้ล้ากล้องบางชนิดก็อัดแก๊สเข้าไปในตัวปืนทำให้สะดวกในการยิง แต่ต้องซื้อแก๊สท่อเล็กเก็บไว้ใช้บรรจุเมื่อแก๊สหมด

3) ปืนยิงแก๊สน้ำตาใช้ในการปราบจลาจล

4) ปืนปากกา ใช้กระสุนลูกกรด .22

5) ปืนที่ใช้ในโรงงานฆ่าสัตว์ ใช้กระสุนหัวจิบ .22

1.1.4 ลักษณะและส่วนประกอบของอาวุธปืนพก

1.1.4.1 ส่วนประกอบที่สำคัญของอาวุธปืนพกลูกไม่ แบ่งได้ 4 ส่วน ดังนี้ (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 8-9)

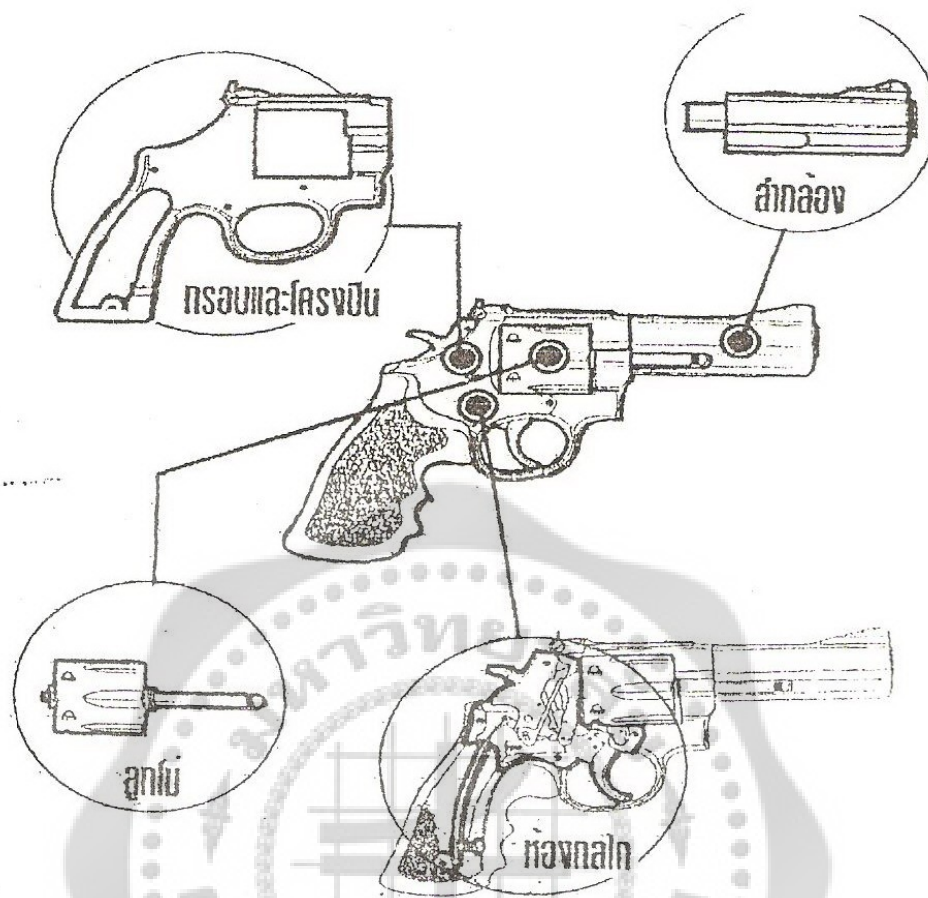
1) ลำกล้อง เป็นท่อเหล็กกล้าคุณภาพสูง ที่คงทนต่อความร้อน ภายในลำกล้องมีเกลียวห้าเกลียวเวียนขวา เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มความเร็ว และทำให้หัวกระสุนพุ่งไป ยังเป้าหมายได้ไกลได้เที่ยงมากที่สุด รอยเกลียวบนหัวกระสุนยังสามารถใช้เปรียบเทียบ เพื่อผลการพิสูจน์ทราบว่ามีมาจากปืนกระบอกใดอีกด้วย ส่วนบนของปลายลำกล้องมีศูนย์หน้าแบบใบมีด (สำหรับยิงเป้า) และแบบศูนย์ชักเร็ว (ใช้ต่อสู้ป้องกันตัว) ส่วนกลางของลำกล้องด้านล่างมีปุ่มติดอยู่นิดหนึ่งสำหรับยันแกนลูกไม่ ตรงส่วนปลายมีเกลียวก่อนข้างละเอียดสำหรับเข้ากับโครงปืน

2) กรอบหรือโครงปืน คือ ส่วนที่เป็นโครงเหล็กโดยรอบ ตั้งแต่ปลายด้ามโกร่งไก กรอบลูกไม่ มาจนถึงส่วนที่ต่อกับลำกล้องและส่วนบน ของโครงปืนเป็นที่ติดตั้งของ ศูนย์หลังอีกด้วย

3) ลูกไม่ คือ ส่วนที่เป็นรังเพลิงทั้งหมด บรรจุกระสุนได้ 5 ถึง 7 นัด หรือมากกว่า แล้วแต่ชนิดของปืน ภายในประกอบด้วย รังเพลิง แกนลูกไม่ ซึ่งทำหน้าที่ลือคลูกไม่ให้ติดกับตัวปืน ที่ปลายด้ามหน้าแกนลูกไม่ทำหน้าที่เป็นขายนลูกไม่ ส่วนปลายด้านหลัง ทำหน้าที่รองรับและสลัดปลอก พร้อมทั้งเป็นตัวรับการดันของแขนหมุนไม่ ทำให้ลูกไม่หมุน การที่ลูกไม่หมุนรอบตัวนี้เอง เรียกว่า “รีวอลเวอร์” ด้านนอกของลูกไม่จะมีลักษณะเป็นรูปตัวที่หงายขึ้น เรียกว่า “ร่องหยุดไม่”

4) ห้องกลไก คือ บริเวณที่มีการทำงานของชิ้นส่วนต่าง ๆ เพื่อให้เข็มแทงชนวน ตีชนวนที่ฐานท้ายปลอกกระสุน ห้องกลไก ประกอบด้วยนกปืน เข็มแทงชนวน เชียร์ ไกและแขนหมุนไม่ ซึ่งอยู่ติดกับแหวนนกปืน สปริงไกและครอบ ตัวลือคลูกไม่ การทำงานของเครื่องกลไกเริ่มด้วยการเหนียวไก ปลายของไกด้านบนส่วนหลังขัดกับนกปืน ส่วนด้านหน้าจะทำให้นกปืนง้างออก ซึ่งขณะเดียวแขนหมุนลูกไม่ก็จะยื่นออกจากโครงปืนไปหมุนลูกไม่ เมื่อเหนียวไกจนสุดแรงของนกปืนที่ขัดอยู่ ก็จะหลุดจากกัน (เนื่องจากทั้งนกปืนและไกต่างหมุนอยู่บนหลัก) สปริงดันไกจะดันไกกลับและแหวนนกปืน จะติดนกปืนกลับ ทำให้สับไปที่งานท้ายกระสุน

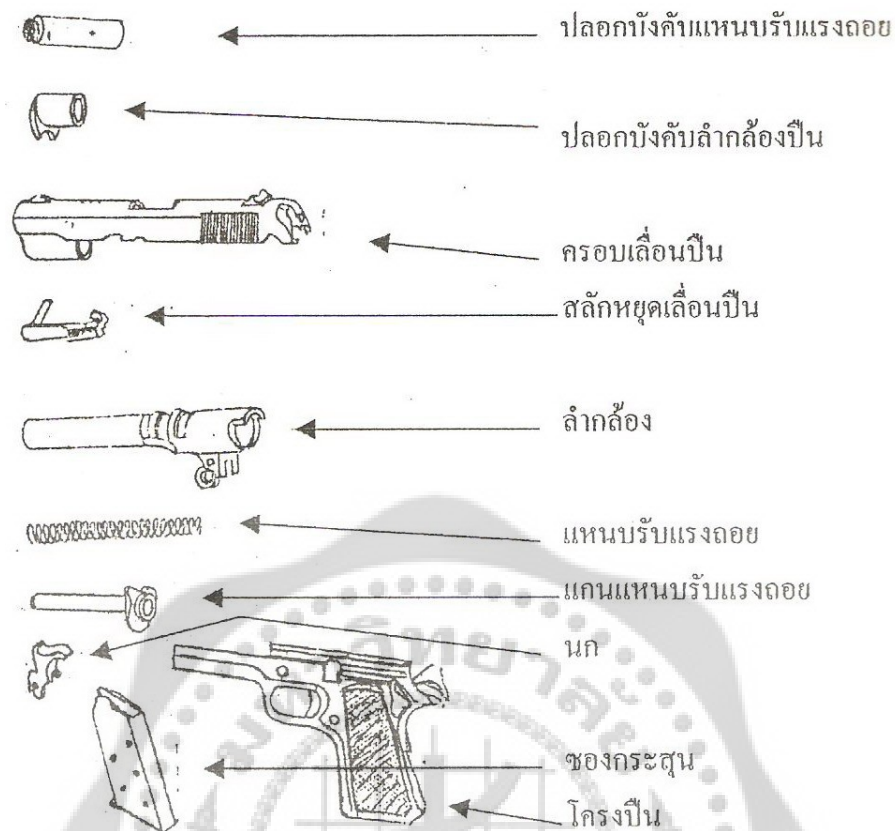

ภาพประกอบ 2 ส่วนประกอบที่สำคัญของอาวุธปืนพกกลุ่กโม

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืนพกกลุ่กโมระบบทำนองรบหลัก. หน้า 7.

1.1.4.2 ส่วนประกอบที่สำคัญของอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ แบ่งได้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 ส่วนประกอบที่สำคัญของอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

ที่มา: โรงเรียนเสนาธิการติดแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. (ม.ป.ป.). หลักสูตรการใช้อาวุธปืนขั้นต้น (ใช้เพื่อพลาง). หน้า 24.

1.1.4.3 ศูนย์ปืนพก

ศูนย์ปืนพก (Sight) ไม่ใช่ส่วนประกอบที่สำคัญของปืน เป็นเพียง “เครื่องเล็ง” ช่วยให้การยิงถูกที่หมายได้แม่นยำขึ้นเท่านั้น (โรงเรียนเสนาธิการติดแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 25-26)

ศูนย์ปืนประกอบด้วย ศูนย์หน้า (Front Sight) และศูนย์หลัง (Rear Sight)

ศูนย์หน้าเป็นศูนย์แท่งหรือหลัก (Front Post)

ศูนย์ปืนพก แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1) ศูนย์เปิด ประกอบด้วยศูนย์หน้าเป็นศูนย์แท่งหรือรูปสามเหลี่ยม ศูนย์หลังเป็นศูนย์บากรูปตัวยู หรือตัววี

2) ศูนย์กล้อง ลักษณะเช่นเดียวกับกล้องส่องทางไกลตาเดียว ติดตั้งบนลำกล้องปืนการเล็งถนัดขวา หลังตาซ้ายเล็งด้วยสายตาขวา

ศูนย์พอดี ให้ศูนย์หน้าอยู่กึ่งกลางช่องบากศูนย์หลัง และให้ยอดหน้าอยู่เสมอแนวสันบากศูนย์หลัง

ศูนย์นิ่งแทน ให้ยอดศูนย์หน้าของศูนย์พอดี อยู่กึ่งกลางส่วนล่างของที่หมาย หรือที่ 6 นาฬิกา

เล็งจี คือการเล็งศูนย์พอดี เล็งจีหรือจีไปที่กึ่งกลางของเป้าหมาย เช่น เป้าโตหรืออยู่ใกล้

การขานเป้า เพื่อให้รู้ว่าตำแหน่งกระสุนตกถูกเป้า ณ ที่ใดกึ่งกลางพอดี เช่น เป้าโตหรืออยู่ใกล้หากมีผู้ช่วยเหลือส่องกล้องดูให้จะสามารถสื่อความหมายโดยบอกทิศทางได้ถูกต้องใช้ขานด้วยระบบนาฬิกา (Clock System) เพื่อให้ผู้ยิงได้ทราบว่า กระสุนที่ทำการยิงไปนั้นถูกที่ใดหรือต่ำลใดของเป้า โดยให้ขานวงที่กระสุนตกก่อน แล้วตามด้วยตัวเลขที่หน้าปัดนาฬิกา เช่น ถูกที่ x ก็ขานว่า วง 8-11 นาฬิกา ผู้ยิงทราบว่าตำแหน่งกระสุนตกถูกเป้าสูง ตำแหน่งซ้ายของเป้าตาวิว (Bulls Eye) ถ้าไม่ทำการปรับศูนย์ก็ต้องเล็งแก้ โดยเล็งที่วง 8-5 นาฬิกา

1.1.4.4 การปรับศูนย์

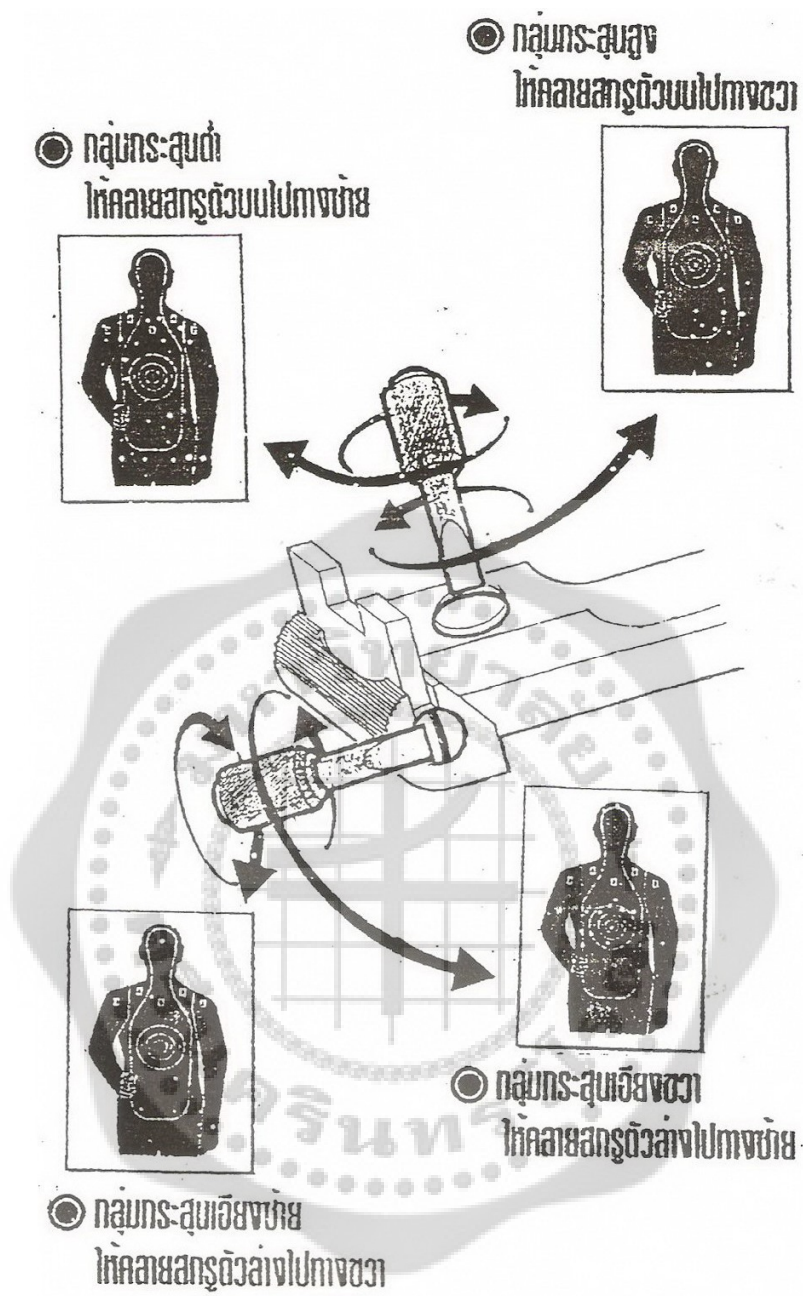
การปรับศูนย์ (Sight Adjustment) จะกระทำเมื่อต้องการให้ตำแหน่งกระสุนตกหรือตำแหน่งการกระทบ ของลูกกระสุนถูกกึ่งกลางเป้าตาวิวพอดี มีกฏง่ายๆ ที่จะใช้ในการปรับศูนย์ (เฉพาะปืนพกที่มีศูนย์หลังปรับได้) คือ (โรงเรียนเสนาธิการดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 26)

“ถ้าต้องการให้ตำแหน่งกระสุนตกไปทางใด ให้เลื่อนศูนย์หลังไปทางนั้น” ตามรูปประกอบ 4 กระสุนถูกที่ x ถ้าต้องการให้ x ถูกที่กึ่งกลางวง 10 พอดี จะต้องปรับศูนย์หลังให้ต่ำลงและไปทางขวา

หมุนสกรูไปทางขวา ศูนย์หลังจะต่ำลง หมุนไปทางซ้าย ศูนย์หลังจะสูงขึ้น ถ้าศูนย์หลังต่ำกระสุนที่ยิงไปถูกเป้าจะต่ำลง ถ้าศูนย์หลังสูงขึ้นด้วย

หมุนสกรูด้านข้างไปทางขวา ศูนย์หลังจะเลื่อนไปทางซ้าย กระสุนจะถูกด้านซ้ายของเป้าตาวิว หมุนไปทางซ้าย ศูนย์หลังจะเลื่อนไปทางขวา กระสุนจะถูกทางขวา

สำหรับปืนพกที่มีศูนย์หลังเป็นศูนย์ตาม หรือศูนย์หลังชนิดที่ปรับไม่ได้ การเลื่อนตำแหน่งกระสุนตกต้องใช้วิธีเล็งแก้ เช่น เมื่อเล็งศูนย์นิ่งแทนแล้ว กระสุนทางขวาของที่หมายนัดต่อไปก็ใช้วิธีเล็งแก้มาทางซ้าย ถ้าถูกสูงก็เล็งให้ต่ำลง

ภาพประกอบ 4 หลักการปฏิบัติในการปรับศูนย์ป็น

ที่มา: โรงเรียนเสนารักษาดินแดง หน่วยวิชาการสำรองกำลังสำรอง. (ม.ป.ป.). หลักสูตร
การใช้อาวุธปืนชนิดสั้น (ใช้เพื่อพลาง). หน้า 27.

1.1.5 กระสุนปืนพก

การใช้กระสุนปืน จะต้องให้ตรงตามขนาด และชนิดของอาวุธปืนสั้นนั้นๆ อาวุธปืนอาจชำรุดเสียหาย หรือถึงขั้นปืนแตกก็ได้หากใช้กระสุนผิดขนาด สำหรับกระสุนปืนที่เรานำมาฝึกนั้น ผู้ยิงอาจจะพบกับกระสุนที่มีดินขับเสื่อม จึงทำให้มีแรงผลักดันน้อย และเสียงผิดปกติ ดังนั้นหัวกระสุนอาจคาล้ากลิ้งได้ หรือออกจากลำกล้องก็ตกห่างแค่ 5-6 เมตร เท่านั้น ขอให้ระวังขณะทำการยิง ถ้ามีเสียงผิดปกติขอให้หยุดยิง ถ้ามีเสียงผิดปกติขอให้หยุดยิง และบอกผู้ควบคุมเพราะหากทำการยิงต่อไป อาจชำรุดหรือก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ยิงได้ (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 18)

1.1.5.1 ส่วนประกอบของกระสุนปืน (Pistol Cartridges) ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ (โรงเรียนเสนาธิการปืนแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 28)

1) หัวกระสุน (Bullet)

ส่วนใหญ่จะทำด้วยตะกั่ว หรือโลหะผสมมีรูปร่างและขนาดต่างๆ กัน ตามขนาดของปืนและของการใช้งาน เช่น (โรงเรียนเสนาธิการปืนแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 28)

1.1) หัวธรรมดา (Ball)

1.2) ส่องวิถี (Tracer)

1.3) หัวจีบ (Shot)

1.4) หัวรู (Hole Point)

2) ปลอก (Case)

ส่วนใหญ่ทำด้วยโลหะทองเหลืองทนต่อความร้อนและกำลังอัดของแก๊สขยายตัวและหดเร็ว มีหลายแบบ เช่น (โรงเรียนเสนาธิการปืนแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 28)

2.1) มีริม (Rimmed) ใช้กับปืนลูกโม่

2.2) ไม่มีริม (Rimless) ใช้กับปืนกึ่งอัตโนมัติ มีหยักที่ส่วนท้ายปลอก

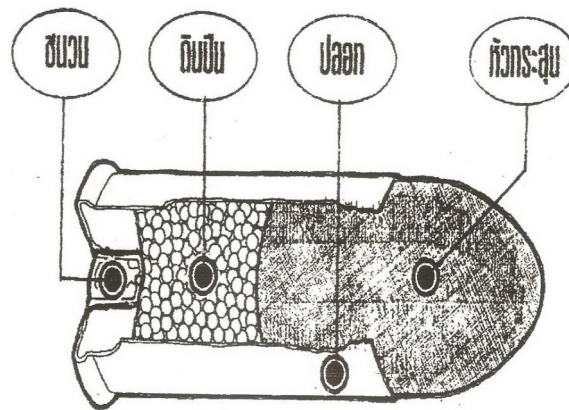
กระสุน

3) ดินปืน (Powder)

จัดอยู่ในพวกดินขับหรือดินส่งกระสุนสมัยเก่าเป็นผงปัจจุบันอัดเป็นแท่งเป็นเกล็ด เป็นเม็ดหรือเป็นแผ่นแบนยาว ประกอบด้วยดินประสิ่ว (Potassium Nitrate) 75% ถ่าน (Charcoal) 15% และกำมะถัน (Sulfure) 10%

4) ชนวนหรือแก๊ป (Primer)

ชนวนเป็นวัตถุระเบิดสูตรเดิมผสมโปแตสเซียมคลอเรท (Potassium Chlorate) ซึ่งเป็นสารที่ทำให้เกิดสนิมในลำกล้องปัจจุบันได้มีการคิดค้นประดิษฐ์สูตรชนวนใหม่โดยใช้สารอื่นแทน

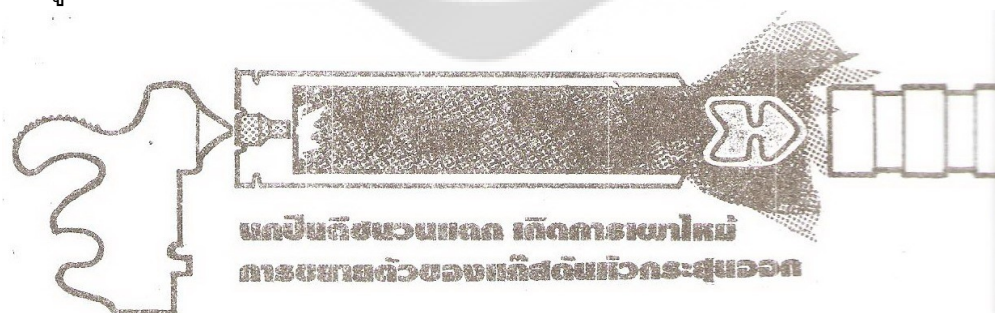
ภาพประกอบ 5 ส่วนประกอบของกระสุนปืน

ที่มา: โรงเรียนเสนารักษาดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. (ม.ป.ป.). **หลักสูตรการใช้อาวุธปืนชั้นต้น (ใช้เพื่อพลาง).**: หน้า 29.

1.1.5.2 การทำงานของกระสุนปืน

เมื่อเหนี่ยวไก นกจะสับเข็มแทงชนวนไปตีจันท้ายปลอกกระสุน ทำให้ชนวนระเบิดเกิดประกายไฟ เผาไหม้ดินปืน เกิดแก๊สดันทุกทิศทางขับหัวกระสุนหลุดออกจากกระสุน วิ่งผ่านลำกล้องจนพ้นปากลำกล้องไป (โรงเรียนเสนารักษาดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 28)

เมื่อนกปืน สับไปที่จันท้ายปลอกกระสุน ถูกชนวนของกระสุน ชนวนแตก เกิดสะเก็ดไฟพุ่งไปถูกดินปืน ทำให้เกิดการเผาไหม้ของดินปืนภายในปลอกกระสุน ทำให้แก๊สเกิดการขยายตัว และการขยายตัวของแก๊สจะผลักดันตัวเองออกทุกทิศทุกทาง แต่ทางที่จะออกได้ คือ ลำกล้องเท่านั้น ดังนั้นหัวกระสุนจึงออกจากปลอกผ่านลำกล้องไปยังเป้า (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.:18)

ภาพประกอบ 6 หลักการทำงานของกระสุน

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). **การยิงปืนพกลูกม่ระบบทำนองรบหลัก.** หน้า 18.

1.1.5.3 ชนิดของกระสุนปืนพก มี 3 ชนิด (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 28-29)

1) ชนวนกลาง (Centerfire) คือกระสุนที่มีชนวนหรือแก๊ปอยู่กึ่งกลางส่วนท้ายของจานปลอกกระสุนมีหลายขนาด เช่น .38, .45

2) ชนวนริม (Rimfire) มีชื่อเรียกทั่วไปว่ากระสุนลูกกรดมีชนวนอยู่ที่ขอบรอบจานท้ายปลอกกระสุน ใช้ได้ทั้งปืนเล็กยาวและปืนสั้นมีขนาดเดียว คือ .22 หัวกระสุนจะมีแว็กซ์ (Wax) เคลือบหัวกระสุนไว้ มี 4 ชนิด คือ 22 Short 22 Long 22 Long Rifle 22 Mag

3) อัดลม เป็นกระสุนที่หัวกระสุนไม่มีปลอกดินปืนหรือชนวน มี 2 ขนาด คือ เบอร์ 1 ขนาด .177 เบอร์ 2 ขนาด .22

1.1.6 ขนาดของกระสุนปืนและปากลำกล้อง

ขนาดของกระสุนปืนและปากลำกล้อง (จิรัฐติ เตชะพันธ์; และอุทัย ไชยริปู. 2552: ออนไลน์)

1.1.6.1 อาวุธปืนชนิดลำกล้องมีเกลียว และอาวุธปืนชนิดลำกล้องเรียบ มีหลักการในการกำหนดขนาดของกระสุนปืน และปากลำกล้องต่างกันกล่าวคือ อาวุธปืนชนิดลำกล้องมีเกลียว จะกำหนดขนาดของกระสุนปืนหรือความกว้าง ปาก ลำกล้อง โดยวัดตามความกว้างของขนาดหน้าตัดกระสุนปืน ซึ่งจะวัดเป็นมาตราส่วนในระบบอังกฤษ หรือระบบเมตริกของฝรั่งเศส ก็ได้ดังตัวอย่างที่จะเทียบ ให้เห็นดังต่อไปนี้

ระบบอังกฤษ ระบบเมตริก

.17 นิ้ว, 4.5 ม.ม.

.22 นิ้ว, .223 นิ้ว, 5.56 ม.ม.

.25 นิ้ว, 6.35 ม.ม.

.30 นิ้ว, .300, .303 นิ้ว, 7.62 ม.ม.

.32 นิ้ว, 7.65 ม.ม.

.38, .357, .380 นิ้ว, 9 ม.ม.

.40, .41 นิ้ว 10 ม.ม.

.44 นิ้ว 10.5 ม.ม.

.45 นิ้ว 11 ม.ม.

สำหรับขนาดหน้าตัดกระสุนที่เป็นระบบอังกฤษนั้น แม้จะใช้จุดทศนิยม 3 ตัว ก็ยังถือว่าเป็นขนาดเดียวกันนั่นเอง เช่น กระสุนขนาด .22 และ .223 นิ้ว, ขนาด .38 และ .357 นิ้ว ซึ่งกระสุนปืนหน้าตัดเท่ากันจะต่างกันเฉพาะแบบกระสุนซึ่งออกแบบมาให้มีอนุภาพสูงหรือต่ำตามวัตถุประสงค์ในการใช้งานเท่านั้นเอง และความไม่เข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดขนาดของกระสุนปืนนี้ ทำให้บางครั้งมีการพูดถึงขนาดของกระสุนปืนผิดพลาด เช่น .22 ม.ม., .38 ม.ม. ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่จะมีกระสุนขนาดเล็กกว่า 1 ม.ม.

1.1.6.2 อารูฐป็นชนิดล้ากลองเรียบหรือป็นลูกชองจะกำหนดความกว้างของปาก ล้ากลองโดยการนำเอาตะกั่วบริสุทธิ์หนัก 1 ปอนด์ มาแยงออกเป็นส่วนๆ เท่าๆ กัน แล้วป็นให้ป็น ลูกทรงกลมและกำหนดขนาดรูล้ากลองขึ้นตามขนาดที่ลูกตะกั่วทรงกลมซึ่งป็นขึ้น และรูล้ากลองที่ลูก ตะกั่วนี้ลัดได้พอดี เรียกว่า ลูกชองขนาด 12 คือ ขนาด 16 และ ขนาด 20 ตามลำดับ ส่วนลูกชอง ขนาดเล็กที่สุดกลับใช้วิธีวัดหน้าตัดล้ากลองแทนนั้นคือลูกชองขนาด .410 นิ้ว และอารูฐป็นลูกชองที่ ใช้แพร่หลายที่สุดในประเทศไทยก็คือป็นลูกชองขนาด 12 และเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องที่ไปเรียก ป็นลูกชองขนาด 12 ว่าเป็นป็นลูกชองเบอร์ 12 ซึ่งจะทำให้เกิดการสับสนกับการเรียกขนาดของลูก ปรายซึ่งนิยมเรียกป็นเบอร์สำหรับกระสุนป็นลูกปรายเบอร์ต่างๆ นั้นจะมีขนาดแตกต่างกัน คือ ลูก ปรายแบบ LG หรือแบบ O BUCK ตามระบบอเมริกันจะมีขนาดประมาณ 9 ม.ม. และจะบรรจุ ประมาณ 5-6 เม็ด ในกระสุนลูก ชอง 1 นัด ส่วนลูกชองปรายแบบ SG หรือแบบ OO BUCK ตาม ระบบอเมริกันจะมีขนาดประมาณ 8 ม.ม. และบรรจุประมาณ 9-12 เม็ด ในกระสุนลูกชอง 1 นัด ส่วนลูกปรายขนาดเล็กลงไปก็จะเป็น SSG หรือ OOO BUCK และแบบ BB และเล็กลงไปกว่านั้นก็ จะเป็นลูกปรายแบบเบอร์ต่างๆ เช่น ลูกปรายเบอร์ 1-8 ซึ่งลูกปรายเบอร์ 8 ที่เล็กที่สุดจะมีขนาดเท่า หัวเข็มหมุด และบรรจุหลายร้อยเม็ดในกระสุนลูกชอง 1 นัด

1.2 กฎความปลอดภัย และการใช้อารูฐป็นพก

การยิงเป่าป็นพื้นฐานอันแน่นแฟ้นในการยิงป็น ผู้ชำนาญในการใช้ป็นทุกท่านในปัจจุบัน มีพื้นฐานแห่งการฝึก และผ่านการยิงเป่ากระดาศมาอย่างซุ่มซอกทั้งสิ้น ไม่มีใครจะยิงป็นแม่นยำ ขึ้นประณีตได้ปราศจากการยิงเป่ามาก่อน ความแม่นยำป็นสิ่งสำคัญที่สุด ในการใช้ป็นทุก ๆ กรณี (วิจิตต์ ศิริเธียร. 2514: 362-363)

1.2.1 ความปลอดภัยในการใช้อารูฐป็น

1.2.1.1 ความปลอดภัยในการใช้อารูฐป็น กฎบัญญัติ 10 ประการ (โรงเรียนเสนา รักษาдинแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 4)

- 1) ให้ถือว่าป็นทุกกระบอกมีกระสุนบรรจุอยู่
- 2) การนำป็นไปในที่ต่าง ๆ เมื่อไม่ต้องการยิง ต้องเอากระสุนออกให้หมด ถือ ป็นให้ปากกระบอกชี้ไปในทิศทางที่ปลอดภัย ถอดลูกเลื่อนออก บรรจุในชอง หรือห่อไว้จนกว่าจะถึง ที่หมาย
- 3) ต้องหมั่นตรวจตราล้ากลองป็น เครื่องลั่นไกให้สะอาดเรียบร้อย ใช้กระสุน ให้ถูกขนาด ก่อนยิงเช็ดน้ำมันและจาระบือออกเสียก่อน
- 4) หัดปฏิบัติตัวในการถือป็น หันปากกระบอกไปในทิศทางที่ควบคุมได้ อย่า ถือป็นกวัดแกว่งอย่างไม่มีตะพด ห้ามไกไว้เสมอจนกว่าพร้อมที่จะยิง
- 5) ก่อนลั่นไก เล็งเป่าหมายให้แน่นอน กรณียิงสัตว์ต้องพิจารณาให้มันใจ
- 6) อย่าเล็งป็นไปในทิศทางที่ไม่ต้องการยิง ห้ามเล่นหยอกล้อเอาป็นขู่ อย่าเล็ง ป็นโดยไม่รู้เป่าหมาย

7) การเก็บปืนต้องเอากระสุนออก แยกไว้ในที่ซึ่งเด็ก ๆ หรือหนุ่มคะนองไม่ให้หยิบได้

8) อย่าปืนปาย หรือกระโดดโลดเต้นเมื่อมีปืนที่บรรจุกระสุนอยู่ ระวังอย่าหันปากลำกล้องเข้าหาจะตายโดยใช่ที่

9) ห้ามยิงไปบนที่ราบ ของแข็ง บนผิวน้ำ และต้องมั่นใจในทิศทางว่า ที่กำลังวิถีกระสุนมีความแข็งแรงปลอดภัยพอ

10) ปืนกับเหล่าเคล้าระคน ผลคือตาย มือปืนทั้งหลายควรจดจำ

1.2.1.2 ระเบียบ กฎข้อบังคับ และหลักการปฏิบัติตนในสนามฝึกยิงปืน (โรงเรียนเสนาธิการดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 4-5)

1) ขณะที่เข้าประจำช่องแนวยิง และออกจากช่องแนวยิงให้ถือโดยเปิดลูกเลื่อน ถ้าเป็นปืนพกแบบรีวอลเวอร์ ให้เปิดลูกโมและต้องเอากระสุนออกให้หมด

2) ให้บรรจุกระสุนได้ต่อเมื่อเข้าประจำอยู่ในแนวยิงแล้วเท่านั้น

3) ก่อนออกจากช่องแนวยิง ให้เลิกบรรจุและเอากระสุนออกจากปืนให้หมด

4) ให้ถือปืนโดยหันปากลำกล้องชี้ไปยังทิศทางเป้าตลอดเวลาที่อยู่ในแนวยิง

5) เมื่อยิงครบทุกชั้นตามระบบ หรือตามคำสั่งแล้วให้เลิกบรรจุกระสุนและเอากระสุนออกให้หมดทันที

6) ถ้ามีคำสั่งให้หยุดยิงชั่วคราวให้เปิดลูกเลื่อนค้างไว้และรีบบางปืนให้ลำกล้องชี้ไปตามทิศทางเป้าทันที

7) การฝึกยิงปืนโดยไม่บรรจุกระสุน (ยิงแห้ง) จะกระทำได้ต่อเมื่ออยู่ในช่องแนวยิงเท่านั้น

8) อย่าคาดคะเนหรือเชื่อตามคำบอกเล่าในเรื่องที่เกี่ยวกับอาวุธปืนและกระสุนอย่างเด็ดขาด ไม่มีการเชื่อว่าจะต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ จนกว่าจะได้ศึกษาและพิสูจน์แล้วด้วยตนเอง

9) ห้ามเล่นหยอกล้อด้วยปืนไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น

10) ห้ามดื่มสุรา และของมีนเมา ก่อน และขณะอยู่ในสนามยิงปืน

1.2.2 หลักปฏิบัติเกี่ยวกับการฝึกยิงปืน

การฝึกยิงปืนด้วยกระสุนจริง ถ้ามีอุบัติเหตุเกิดขึ้นย่อมจะเป็นอันตรายร้ายแรงมาก เพราะฉะนั้นทุกๆ คนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการฝึกยิงปืน จึงต้องใช้ความระมัดระวังอย่างมากที่สุด วิธีที่ดีที่สุด ที่จะป้องกันอุบัติเหตุทุกคนต้องเชื่อฟัง และปฏิบัติตามระเบียบกฎข้อบังคับอย่างเคร่งครัด (โรงเรียนเสนาธิการดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 5)

1.2.2.1 กฎเมื่อเข้ารับการฝึกยิง (โรงเรียนเสนาธิการดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 5)

1) คำสั่งของผู้ควบคุมการยิงเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องเชื่อ และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด จะมีการขัดขึ้น หรือโต้แย้งใดๆ ไม่ได้เป็นอันขาด

2) ห้ามผู้รับการฝึกยิงจับต้องปืน ซึ่งจัดเตรียมไว้เพื่อการฝึกจนกว่าจะได้รับคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิง

3) ห้ามผู้หนึ่งผู้ใดลองเล็งปืน ชักลูกเลื่อน หรือลั่นไกปืนเล่นหลังเส้นแนวยิง ซึ่งมีผู้กำลังเข้ารับการฝึกประจำที่อยู่แล้วเป็นอันตราย

4) ห้ามทุกคนล้วงลำเลียงเส้นแนวยิงออกไป ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น นอกจากผู้ควบคุมการยิงสั่งอนุญาตให้เข้าไป และได้สั่งให้ทุกคนหยุดยิง โดยเปิดลูกเลื่อนปืน และวางปืนเรียบร้อยแล้ว

5) ห้ามผู้หนึ่งผู้ใดเข้าประจำช่องแนวยิง หรือในบริเวณใกล้เคียงเป็นอันตราย นอกจากจะได้รับคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิงให้เข้าประจำแนวยิงเท่านั้น

6) ห้ามส่งเสียงดัง พุดล้อเลียนหยอกล้อผู้ที่กำลังยิง และผู้เข้ารับการฝึก ซึ่งเข้าประจำที่แล้ว ทุกคนต้องอยู่ในกิริยาที่สำรวม

7) ผู้ที่ยังไม่ได้รับการฝึก และยังไม่ได้รับคำสั่งให้เข้าประจำที่ช่องแนวยิง ต้องอยู่ในบริเวณที่ซึ่ง สนามจัดให้เท่านั้น

8) ห้ามผู้เข้ารับการฝึกทุกคน ที่มีอาการมีนเมาเนื่องจากเสพสุรา หรือของมีนเมาอย่างอื่น เข้ารับการฝึกเด็ดขาด

9) ผู้รับการฝึกผู้หนึ่งผู้ใดละเลยไม่สนใจ ไม่เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง ตามระเบียบข้อบังคับ ผู้ควบคุมการยิง มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกไปนอกบริเวณฝึกทันที

1.2.2.2 หลักปฏิบัติในขณะที่เข้าประจำที่ฝึกยิง (โรงเรียนเสนาธิการติดอาวุธ หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 6)

1) ให้เข้าประจำที่ ตามช่องตรงกับเป้าที่ผู้ควบคุมการยิงกำหนด และห้ามแตะต้องปืน คอยฟังคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิงจะส่งต่อไป

2) เมื่อผู้ควบคุมการยิงปืนสั่งให้ตรวจปืน ก่อนอื่นให้เปิดเลื่อน (ในกรณีที่ลูกเลื่อนยังไม่เปิด) และตรวจดูสภาพความเรียบร้อยของปืนและกระสุน วางปืนให้ลำกล้องชี้ไปยังเป้าหมายของตน และวางกระสุนตามจำนวนที่กำหนดไว้ทางด้านขวาของปืนเรียบร้อยแล้วคอยฟังคำแนะนำ และคำสั่งของผู้ควบคุมการยิง

3) เมื่อสั่งให้บรรจุ ให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามวิธีการบรรจุอย่างเคร่งครัด และเตรียมพร้อมรอฟังคำสั่งต่อไป

4) ต่อจากนั้นผู้ควบคุมการยิงสั่งว่า “ซ้ายพร้อม-ขวาพร้อม-ทุกคนพร้อม” โดยทอดระยะถ้าผู้ใดยังไม่พร้อม ให้ชูแขนขวาขึ้นเหนือศีรษะ

5) เมื่อเห็นว่าทุกคนพร้อมแล้ว ผู้ควบคุมการยิงจะใช้คำสั่งว่า “เริ่มยิง” จึงให้ยิงไปจนกว่าจะหมดกระสุนหรือครบตามจำนวนที่สั่ง เมื่อเสร็จแล้วให้เปิดลูกเลื่อนค้างไว้ วางปืนตามเดิม และรอฟังคำสั่งต่อไป

6) ในกรณีที่กลไกขัดข้อง ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดๆ ห้ามผู้ยิงจัดการแก้ไขเอง ให้วางปืนลง ลากล่องซีไปยังเป้า ชูแขนขวาที่ไม่ได้ถือปืนเหนือศีรษะ เพื่อให้ผู้ควบคุมการยิงทราบ และเป็นผู้แก้ไขให้

7) ในระหว่างการยิง ถ้ามีเหตุจำเป็นที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะเข้าไปในเขตเป้าเพื่อติดตั้งเป้าที่ล้ม หรือเปลี่ยนเป้า ผู้ควบคุมการยิงจะสั่งหยุดยิง ผู้ยิงทุกคนจะต้องรีบลดปืนลง เปิดลูกเลื่อนค้างไว้ และวางปืนลงด้วยความรอบคอบ ให้ลากล่องปืนซีไปในทิศทางเป้าของตน

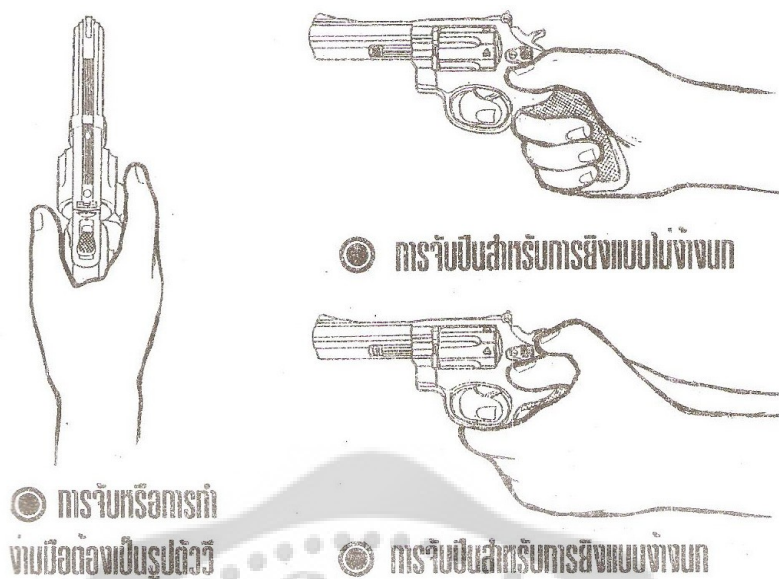
8) ในกรณีที่ยิงด้วยกระสุนจริง ถ้ากระสุนด้าน หรือไม่ลั่นโดยไม่ทราบสาเหตุ ให้คงถือปืนอยู่ที่ทำยิงตามเดิม ต่ไปอีกประมาณ 15 วินาที หากยังไม่ลั่นออกไปให้ลดปืนลงปล่อยนิ้วออกจากไก วางปืนให้ลากล่องซีไปทางเป้าของตน ชูแขนขึ้นเหนือศีรษะเป็นสัญญาณให้ผู้ควบคุมการยิงทราบ จะได้จัดการตรวจสอบสภาพปืน และแก้ไขต่อไป

9) ไม่ว่าจะเกิดเหตุขัดข้องด้วยกรณีใดๆ ห้ามหันปากลากล่องปืนเข้าหาตัว หรือหันเข้าแนวยิงเป็นอันตราย ต้องวางปืนให้ปากลากล่องซีไปทางทิศทางเป้าหมายของตนเท่านั้น

1.2.3 พื้นฐานท่าทางและการจับอาวุธปืน

1.2.3.1 การจับหรือการกำปืน

การจับหรือการกำปืนจะมีหลักการปฏิบัติตามขั้นตอน คือ ทำงานมมือที่จะถือปืนเป็นรูปตัววี แล้วดันเข้ากับสันด้ามปืนให้สุด พร้อมทั้งใช้นิ้วกลาง นิ้วนาง นิ้วก้อย กำรอบด้ามปืน ส่วนนิ้วชี้คงพาดไปตามโกร่งไก นิ้วหัวแม่มือเหยียดไปตามโกร่งไก เป็นการยิงแบบจ้งนง ถ้าเป็นการยิงปืนแบบไม่จ้งนง ให้ใช้อีกข้างกำรอบด้ามปืนเพื่อให้กระชับ ส่วนน้ำหนักของมือที่กำปืนควรจะทำให้แน่นพอสมควร (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 9)

ภาพประกอบ 7 การจับหรือการกำปืน

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืน
พกกลุ่ไม่ระบบทำนองรบหลัก. หน้า 9.

1.2.3.2 ท่าทางหรือการยืน

การยิงเบื้องต้น ท่าทางและยืนยิงปืนจะมีความสำคัญมาก เพราะถ้ายืนไม่มั่นคง
หรือผิดท่าทาง อาจทำให้เกิดอันตรายได้ ดังนั้นก่อนทำการฝึกยิงปืนทุกครั้งควรจะฝึกท่าทางการยืน
ให้เกิดความชำนาญ (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 10)

1) ท่ายืนยิง

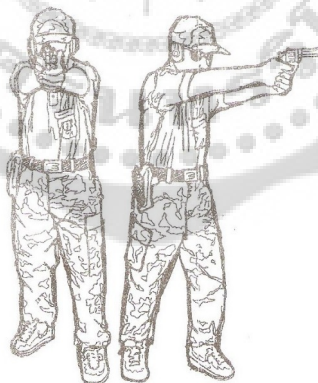
1.1) ท่ายิงระดับสะโพก เป็นท่ายิงที่ยิงได้รวดเร็ว ท่ายิงระดับ
สายตาและทำให้คู่ต่อสู้ชะงักเหมาะสำหรับยิงต่อสู้ในระยะ 7 หลาลงมา ถ้าเป็นระยะประชิด 1 ถึง 2
หลา จะใช้ยิงด้วยมือถนัดมือเดียว แบบ Speed Rock (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์
รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 10)

ภาพประกอบ 8 การย่อยิงระดับสะโพก

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). *การยิงปืนพกกลุ่กไม่ระบบทำนองรบหลัก*. หน้า 10.

1.2) ทำยืนยิงระดับไหล่ เป็นท่าที่มีความนิ่งสูง ทำให้ยิงได้แม่นยำกว่าทำยืนยิงทำอื่น เพราะสามารถบิดลำตัว ให้ด้านข้างลำตัวเข้าหาเป้าหมาย เพื่อเป็นการลดเป้าหมายของตัวเรา เหมาะสมสำหรับใช้ต่อสู้กับคู่ต่อสู้ ที่มีขีดความสามารถใกล้เคียงกัน (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 11)

ภาพประกอบ 9 การยืนยิงระดับไหล่

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). *การยิงปืนพกกลุ่กไม่ระบบทำนองรบหลัก*. หน้า 11)

1.3) ทำยืนยิงระดับสายตา เป็นทำยืนยิงต่อสู้ที่มีความพร้อมที่จะส่ายหาเป้าหมายที่เกิดขึ้นด้านหน้า และด้านข้างได้ดี พร้อมทั้งจะเปลี่ยนทำยืนเป็นทำอื่นได้ง่าย ควรใช้เมื่อได้เปรียบและใช้ข่มขวัญคู่ต่อสู้ได้ดี (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 12)

ภาพประกอบ 10 การยืนยิงระดับสายตา

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืนพกกลุ่กไม่ระบบทำนองรบหลัก. หน้า 12.

2) ทำนั่งยิง

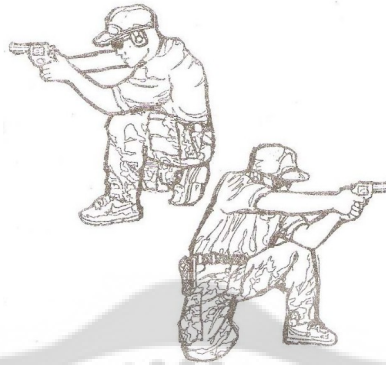
2.1) ทำนั่งราบ เป็นทำที่สามารถทำต่อจากทำยืน เพื่อเป็นการลดเป้าหมายของเรา และเป็นทำที่เล็งได้มั่นคงกว่าทำยืน เหมาะสำหรับการต่อสู้ในระยะปานกลาง หรือมีสิ่งขีดขวางที่ไม่สูงนัก (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 11)

ภาพประกอบ 11 ทำนั่งราบ

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืนพกกลุ่กไม่ระบบทำนองรบหลัก. หน้า 11.

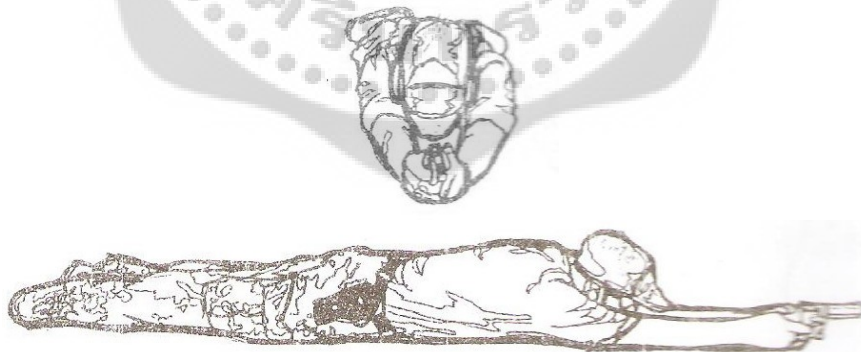
2.2) ทำนั้งคุกเข่า เป็นท่าที่สามารถทำต่อจากทำยืนได้อย่างรวดเร็ว เป็นการลดเป้าหมายของตัวเราให้เล็กลงและพร้อมที่จะเปลี่ยนท่ายิงไปเป็นท่าอื่นได้ง่าย สามารถเล็งและยิงได้ง่ายกว่าทำยืน (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 11)

ภาพประกอบ 12 ทำนั้งคุกเข่า

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืนพกถูกไม่ระบบทำนองรบหลัก. หน้า 11.

3) ทำนอนยิง เป็นท่ายิง ที่ทำให้ผู้ยิงมีความปลอดภัยมากที่สุด เพราะผู้ยิงยังสามารถใช้พื้นราบ เป็นที่วางมือ เพื่อช่วยทำให้เล็งได้ง่ายและประณีตยิ่งขึ้น

ภาพประกอบ 13 ทำนอนยิง

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืนพกถูกไม่ระบบทำนองรบหลัก. หน้า 11.

1.3. การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและเครื่องกระสุน

การบำรุงรักษาปืนก็เหมือนกับคน ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการปรนนิบัติ บำรุงรักษาอยู่เสมอ อาวุธที่เราใช้งานหรือเก็บไว้นานๆ จำเป็นจะต้องมีการบำรุงรักษาก่อนทำการยิงทุกครั้งจะต้องเช็ดให้แห้ง โดยเฉพาะอย่าให้ฝุ่นผงหรือสิ่งอุดตันในลำกล้อง นอกจากนี้ลำกล้องและชิ้นส่วนอื่นๆ ที่เคลื่อนที่ จะต้องทาน้ำมันบางๆ เคลือบไว้ (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 17)

อาวุธปืนเป็นสิ่งของที่มีราคา ผู้มีไว้ครอบครองควรจะต้องมีความรู้ในการดูแลรักษา หากไม่รู้จักทำความสะอาด ไม่รู้จักวิธีการเก็บรักษาจะทำให้ปืนหมดคุณค่าและอาจทำให้เกิดอันตรายได้ เมื่อทำการยิง ผู้ใช้จึงต้องรู้จักการถนอมรักษาเป็นอย่างดี (โรงเรียนเสนารักษาดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 36)

การเก็บรักษาอาวุธปืนควรเก็บไว้ในที่มิดชิด อากาศแห้ง และไกลมือเด็ก เครื่องกระสุนปืนก็เช่นกัน เพราะดินปืนที่บรรจุอยู่ในกระสุนปืนหากได้รับความชื้นสะสมทุกวันก็ทำให้เสื่อมสภาพได้เร็ว การเผาไหม้ไม่เต็มที่หัวกระสุนปืนที่ยิงออกไปก็จะลดสมรรถนะไปด้วย หรือด้านไปเลยก็มี ขอแนะนำให้เอาน้ำยาทาเล็บที่เป็นสีใสหรือสี ทาบริเวณจานท้ายปลอกกระสุนปืนสามารถกันกระสุนด้านและเก็บได้นานทีเดียว (สมศักดิ์ ณ โมรา. 2552: ออนไลน์)

1.3.1 อุปกรณ์ในการทำความสะอาด

อุปกรณ์ในการทำความสะอาด มีดังนี้ (โรงเรียนเสนารักษาดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 36)

1.3.1.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำความสะอาดปืนพก ได้แก่

- 1) แล้ทองเหลือง
- 2) แล้ขนอ่อน
- 3) แล้สักหลาด
- 4) แล้ปลายเป็นรูสำหรับใช้ผ้าสำลีที่ตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนาดกว้างยาว

ประมาณ 1-1 1/2" เรียกว่าแพทช์ (Patch)

1.3.1.2 น้ำยาโซลเวนต์ (Solvent)

1.3.1.3 น้ำมันชโลม

- 1) น้ำมันใส (Lightoil)
- 2) น้ำมันข้น (Grease)

1.3.1.4 จาระบี

1.3.2 การทำความสะอาด

การทำความสะอาด แบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้ (โรงเรียนเสนารักษาดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 36-37)

1.3.2.1 หลังจากการจับปิ่น หรือหลังจากการซ่อมยิงแห้งหรือดรายไฟร์ (Dried Firing) แล้วก่อนจะเก็บต้องใช้ผ้าสำลีสะอาดเช็ดให้ทั่วกระบอกจนหมดลายนิ้วมือแล้วใช้ผ้าสำลีชุบน้ำมันใสหรือน้ำมันขัดเช็ดบาง ๆ ให้ทั่ว ในลำกล้องถ้าแห้งก็ใช้สั้ชุบน้ำมันเช็ดให้สะอาดด้วย ถ้าปิ่นที่เป็นไม้ใช้ผ้าชุบน้ำมันลีสตีดเช็ดบาง ๆ จะทำให้เนื้อไม้เป็นเงาสวยงาม

1.3.2.2 หลังจากทำการยิงแล้ว ต้องรีบทำความสะอาดภายใน 24 ชั่วโมง ถ้ายิงไม่มีเวลาทำความสะอาดในทันทีก็ต้องใช้สั้ของเครื่องโกรกลำกล้องให้สะอาดก่อนเช็ดส่วนที่เป็นโลหะให้ปราศจากรอยมือ และรีบทำความสะอาดเมื่อเดินทางถึงที่พักทันที

1.3.2.3 เพื่อเก็บ ถ้าคาดว่าจะไม่ใช้ปิ่นยิงในระยะเวลาานาน ๆ ควรใช้น้ำมันชั้นเช็ดทุกส่วนของปิ่นถ้าออกจากโรงงานมักจะใช้จาระบีอัดในลำกล้องและชิ้นส่วนต่างๆ เพื่อกันความชื้น

การบำรุงรักษาอาวุธปืนและซองกระสุน อาวุธปืนหลังการยิงเสร็จสิ้นทุกครั้ง ต้องถอดออก (กึ่งอัตโนมัติ) ล้างลำกล้องให้สะอาด ในเกลียวลำกล้องต้องไม่มีเศษตะกั่วติดอยู่ ส่วนครอบบนก็ล้างให้สะอาด (ใช้น้ำมันล้างหรือโซลิมีนโดยเฉพาะ) ปืนลูกไม่ทำความสะอาดง่ายไม่ต้องถอด (สมศักดิ์ ฅ โมรา. 2552: ออนไลน์)

1.3.3 กระสุน

กระสุนเพื่อป้องกันความชื้นให้ใช้น้ำยาทาเล็บทาบริเวณรอยต่อระหว่างหัวกระสุนกับปลอกและรอบ ๆ ชนวน (ชนวนกลาง) จะทำให้เก็บกระสุนไว้ได้นาน (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาธิการ หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 37)

สำหรับซองบรรจุกระสุนควรมีอย่างน้อยสองซองต่ออาวุธปืนหนึ่งกระบอก (สามได้ยิ่งดี) ป้องกันการล้าของสปริงส่งกระสุน (สปริงล้ามากกระสุนติดขัดได้เพราะไม่มีแรงส่ง) ซองที่เป็นสำรองบรรจุกระสุนให้ขาดซักหนึ่งหรือสองลูก หรือถอดกระสุนออกให้พักบ้าง (สมศักดิ์ ฅ โมรา. 2552: ออนไลน์)

1.4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร พระยามานวราชเสวี ให้ไว้ ณ วันที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2490 เป็นปีที่ 2 ในรัชกาลปัจจุบัน (พระราชบัญญัติ เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2548-2551. ม.ป.ป.: 3)

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง กับควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืน พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมี พระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้ (พระราชบัญญัติ เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2548-2551. ม.ป.ป.: 3-18)

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิง พุทธศักราช 2477

(2) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิง แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2477

(3) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิง แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2477 (ฉบับที่ 2)

(4) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2479

(5) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2479

และบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

(1) "อาวุธปืน" หมายความว่ารวมตลอดถึงอาวุธทุกชนิดที่ใช้ส่งเครื่องกระสุน ปืนโดยวิธีระเบิดหรือกำลังดันของแก๊สหรืออัดลมหรือเครื่องกลไกอย่างไรก็ดี ซึ่งต้องอาศัยอำนาจของพลังงานและส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธนั้น ๆ ซึ่งรัฐมนตรีเห็นว่าสำคัญและได้ระบุไว้ใน กฎกระทรวง

(2) "เครื่องกระสุนปืน" หมายความว่ารวมตลอดถึงกระสุนโดด กระสุนปราย กระสุนแตก ลูกกระเบิด ตอร์ปิโด ทุ่นระเบิดและจรวด ทั้งชนิดที่มีหรือไม่มีกรดแก๊ส เชื้อเพลิง เชื้อโรค ไอพิษ หมอกหรือควัน หรือกระสุน ลูกกระเบิด ตอร์ปิโด ทุ่นระเบิดและจรวด ที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกัน หรือเครื่อง หรือสิ่งสำหรับอัดหรือทำ หรือใช้ประกอบเครื่องกระสุนปืน

(3) "วัตถุระเบิด" คือ วัตถุที่สามารถส่งกำลังดันอย่างแรงต่อสิ่งห่อหุ้ม โดยฉับพลันในเมื่อระเบิดขึ้น โดยมีสิ่งเหมาะสมทำให้เกิดกำลังดัน หรือโดยการสลายตัวของ วัตถุระเบิดนั้นทำให้มีแรงทำลายหรือแรงประหาร กับหมายความว่ารวมตลอดถึงเชื้อประทูต่างๆ หรือวัตถุอื่นใดอันมีสภาพคล้ายคลึงกันซึ่งใช้หรือทำขึ้นเพื่อให้เกิดการระเบิด ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ ประกาศระบุไว้ในราชกิจจานุเบกษา

(4) "ดอกไม้เพลิง" หมายความว่ารวมตลอดถึงพลุ ประทัดไฟ ประทัดลม และ วัตถุอื่นใดอันมีสภาพคล้ายคลึงกัน

(5) "สิ่งเทียมอาวุธปืน" หมายความว่า สิ่งซึ่งมีรูปและลักษณะอันน่าจะทำให้ หลงเชื่อว่าเป็นอาวุธปืน

(6) "มี" หมายความว่า มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครองแต่ไม่หมายความว่าถึง การที่อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดที่มีไว้ในครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายและตกอยู่ในความครอบครอง

ของบุคคลอื่นซึ่งไม่ต้องห้ามตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัตินี้เท่าที่จำเป็นเพื่อ รักษาสิ่งทีวานั้นมิให้สูญหาย

- (7) "สิ่ง" หมายความว่า ให้บุคคลใดส่งหรือนำเข้ามาจากภายนอกราชอาณาจักร
- (8) "นำเข้า" หมายความว่า นำเข้ามาจากภายนอกราชอาณาจักรไม่ว่าโดย วิธีใด ๆ
- (9) "รัฐมนตรี"หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา 8 ทวิ มิให้ใช้บังคับแก่

- (1) อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ของ
  - (ก) ราชการทหารและตำรวจที่มีหรือใช้ในราชการ
  - (ข) หน่วยราชการที่มีหรือใช้เพื่อป้องกันประเทศหรือรักษาความสงบเรียบร้อย

ของประชาชน

- (ค) หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่มีและใช้ในการป้องกันและรักษาทรัพย์สิน อัน

สำคัญของรัฐ

- (ง) ราชการทหารและตำรวจตาม (ก) หรือหน่วยราชการตาม (ข) ที่มอบให้

ประชาชนมิและใช้เพื่อช่วยเหลือราชการของทหารและตำรวจหรือของหน่วยราชการ แล้วแต่กรณี

- (2) อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนประจำเรือเดินทะเล รถไฟ และอากาศยาน ตามปกติ ซึ่งได้แสดงและให้พนักงานศุลกากรตรวจตามกฎหมายแล้ว

- (3) ดอกไม้เพลิงสัญญาณประจำเรือเดินทะเล อากาศยาน และสนามบินตามปกติ

หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามวรรคหนึ่ง (1) (ข) หรือ (ค) รวมทั้งชนิด ขนาด และการกำหนดจำนวน ตลอดจนการมีและใช้ การเก็บรักษา การพาดิตตัว การซ่อมแซม หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะ และการอย่างอื่นที่จำเป็นเพื่อการรักษาความปลอดภัยอันเกี่ยวกับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่ให้หน่วยราชการหรือ

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและเจ้าหน้าที่อื่นและออกกฎกระทรวงในเรื่องต่อไปนี้ คือ

- (1) จำกัดชนิดและจำนวนอาวุธปืนของกระทรวงทบวงกรมอื่น นอกจากของ ราชการทหารและตำรวจหรือหน่วยราชการตามมาตรา 5 วรรคสอง

- (2) วางระเบียบการทะเบียน การขอและการออกใบอนุญาต

- (3) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมซึ่งต้องไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

- (4) กิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ในส่วนที่เกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง (1) ตามมาตรา 5 วรรคสอง และตามมาตรา 55 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมร่วมรักษาการตามพระราช บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย

ในส่วนที่เกี่ยวกับการศุลกากร ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย

กฎกระทรวงนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน

ส่วนที่ 1

อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล

มาตรา 7 ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ซื่อ มี ใช้ สั่ง หรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืน หรือ เครื่องกระสุนปืน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

มาตรา 8 ห้ามมิให้ผู้ใดมีเครื่องกระสุนปืน ซึ่งมีไซ้สำหรับใช้กับอาวุธปืนที่ตนได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้

มาตรา 8 ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว เว้นแต่เป็นกรณีที่ต้องมีติดตัวเมื่อมีเหตุจำเป็นและเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์

ไม่ว่ากรณีใด ห้ามมิให้พาอาวุธปืนไปโดยเปิดเผย หรือพาไปในชุมนุมชนที่ได้จัดให้มีขึ้นเพื่อนมัสการ การรื่นเริง การมหรสพ หรือการอื่นใด

ความในมาตรานี้ มิให้ใช้บังคับแก่

(1) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทหารและ ตำรวจ ซึ่งอยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่

(2) ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจตาม มาตรา 5 วรรคหนึ่ง (1) (ข) หรือ (ค) ซึ่งอยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่เพื่อการป้องกันประเทศ หรือรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือรักษาทรัพย์สินอันสำคัญของรัฐ

(3) ประชาชนผู้ได้รับมอบให้มีและใช้ตามมาตรา 5 วรรคหนึ่ง (1) (ง) ซึ่งอยู่ในระหว่างการช่วยเหลือราชการและมีเหตุจำเป็นต้องมี และใช้อาวุธปืนในการนั้น

มาตรา 9 ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนให้ออกให้แก่ บุคคลสำหรับใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน หรือในการกีฬาหรือยิงสัตว์

ใบอนุญาตนั้นให้ออกสำหรับอาวุธปืนแต่ละกระบอก

มาตรา 10 อาวุธปืนที่ได้ออกใบอนุญาตให้ตามมาตราก่อน ให้นายทะเบียน ทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนนั้นไว้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 11 ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บให้ออกได้สำหรับอาวุธปืน ที่นายทะเบียนเห็นว่าชำรุดจนใช้ยิงไม่ได้หรืออาวุธปืนแบบพ่นสมัย หรืออาวุธปืนซึ่งได้รับ เป็นรางวัลจากการแข่งขันยิงปืนในทางราชการ

มาตรา 12 อาวุธปืนซึ่งได้รับอนุญาตให้มีไว้เพื่อเก็บนั้น ห้ามมิให้ยิงและห้ามมิให้มีเครื่องกระสุนปืนไว้สำหรับอาวุธปืนนั้น

มาตรา 13 ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตตามความในหมวดนี้แก่

(1) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา ดังต่อไปนี้

(ก) มาตรา 97 ถึงมาตรา 111 มาตรา 120 มาตรา 177 ถึงมาตรา 183 มาตรา 249 มาตรา 250 หรือมาตรา 293 ถึงมาตรา 303

(ข) มาตรา 254 ถึงมาตรา 257 และพันธโทษยังไม่เกิน 5 ปี นับแต่วันพ้นโทษ ถึงวันยื่นคำขอใบอนุญาต เว้นแต่ในกรณีความผิดที่กระทำโดยความจำเป็น หรือเพื่อป้องกัน หรือโดยถูกยั่วโทษ

(2) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง พุทธศักราช 2477 มาตรา 11 มาตรา 22 มาตรา 29 หรือมาตรา 33 หรือพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 7 มาตรา 24 มาตรา 33 หรือมาตรา 38

(3) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปในระหว่างห้าปีนับย้อนขึ้นไป จากวันยื่นคำขอ สำหรับความผิดอย่างอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ใน (1) และ (2) เว้นแต่ความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(4) บุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ

(5) บุคคลซึ่งไม่สามารถจะใช้อาวุธปืนได้โดยกายพิการ หรือทุพพลภาพ จะมีไว้เพื่อเก็บมาตรา 11

(6) บุคคลซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือปรากฏว่าเป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(7) บุคคลซึ่งไม่มีอาชีพและรายได้

(8) บุคคลซึ่งไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

(9) บุคคลซึ่งมีความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อันอาจกระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยของประชาชน

สำหรับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ห้ามมิให้ออกให้แก่บุคคลซึ่งมีชื่อในทะเบียนบ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และมีถิ่นที่อยู่ประจำในท้องที่ที่บุคคลนั้นขออนุญาตน้อยกว่าหกเดือน

มาตรา 14 บุคคลใดมีความประสงค์ให้ผู้อื่นมีและใช้อาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับรักษาทรัพย์สินของตนอันจักต้องใช้ให้ผู้อื่นดูแล หรือจักต้องสั่ง นำเข้า หรือซื้ออาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนเพื่อความประสงค์เช่นว่านั้น อาจขอรับหนังสืออนุญาตพิเศษจากนายทะเบียนท้องที่ที่บุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่ หนังสืออนุญาตนี้ นายทะเบียนจะออกให้ได้แต่โดยอนุมัติของเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไว้

ผู้จะรับมอบอาวุธปืนตามความในวรรคก่อน ต้องเป็นผู้ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 13

มาตรา 15 ในการส่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนตามหมวดนี้ให้นำมาตรา 30 และมาตรา 31 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 16 ในการนำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่พนักงานศุลกากร ณ ท่าแรกที่แรกมาถึงจากนอก

ราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดให้มอบแก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านอื่น

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับหนังสือแจ้งและรับมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังนายทะเบียนท้องที่ที่ใกล้ที่สุด

แต่ถ้าผ่านเข้ามาในท้องที่ที่ไม่มีด่านศุลกากร ให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่นายทะเบียนท้องที่ หรือผู้ทำการแทนนายทะเบียนท้องที่ที่ใกล้ที่สุด โดยไม่ชักช้า

มาตรา 17 ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนแก่พนักงานศุลกากรหรือนายทะเบียนท้องที่ตามมาตรา 16 ในกรณีที่ผู้นำเข้า ยังไม่ได้รับอนุญาต ให้ผู้นำเข้ายื่นคำขอรับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีถิ่นที่อยู่

ถ้านายทะเบียนอนุญาตให้นำเข้าซึ่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน ให้ผู้นำเข้าขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันรับแจ้งความการอนุญาตนั้นเป็นหนังสือ

ถ้านายทะเบียนไม่อนุญาตให้ส่งเป็นหนังสือ ให้ผู้นำเข้าส่งกลับออกนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นภายในกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันและไม่เกินหกเดือน นับแต่วันที่ผู้นำเข้าได้รับคำสั่ง ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งคำสั่งให้ผู้นำเข้าทราบได้ ให้นายทะเบียนโฆษณาคำสั่งนั้นทางหนังสือพิมพ์และปิดประกาศในที่เปิดเผยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เมื่อพ้นกำหนดให้ถือว่าผู้นำเข้าได้ทราบคำสั่งนั้นแล้ว

มาตรา 18 ถ้าอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนซึ่งได้มอบไว้แก่พนักงานศุลกากรหรือนายทะเบียนท้องที่ตามมาตรา 16 เป็นของสำหรับใช้ส่วนตัวโดยปกติของผู้นำเข้า ซึ่งเดินทางผ่านหรือจะอยู่ในราชอาณาจักรชั่วคราว ให้พนักงานศุลกากรหรือนายทะเบียนท้องที่แล้วแต่กรณี รักษาไว้จนเมื่อผู้นำเข้านั้นจะออกไปนอกราชอาณาจักรจึงคืนให้ แต่ถ้าผู้นำเข้าประสงค์จะใช้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นระหว่างที่อยู่ในราชอาณาจักร ก็ให้ขอรับใบอนุญาตให้มีและใช้ชั่วคราวต่อนายทะเบียนท้องที่ หรือเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีจะได้กำหนดขึ้นเพื่อการนี้

มาตรา 19 ถ้าผู้นำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน มิได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันส่งมอบ หรือในกรณีที่นายทะเบียนท้องที่อนุญาตให้นำเข้าแล้ว ผู้นำเข้าไม่มารับใบอนุญาตภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันที่นายทะเบียนสั่งอนุญาตหรือมิได้ส่งกลับออกนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนตามมาตรา 17 หรือเมื่อได้รับอนุญาตให้นำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนแล้วไม่มารับอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นไปจากพนักงานศุลกากรหรือนายทะเบียนท้องที่จนพ้นกำหนดอายุใบอนุญาต หรือผู้นำเข้าซึ่งได้เดินทางผ่านหรือจะอยู่ในราชอาณาจักรชั่วคราวไม่รับคืนอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไปเมื่อออกนอกราชอาณาจักร ให้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา 20 อาวุธปืนที่สั่งหรือนำเข้า เมื่อได้รับมอบไปจากพนักงานศุลกากรแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตนำไปขออนุญาตมีและใช้ต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับมอบไปจากพนักงานศุลกากร

มาตรา 21 ถ้าอาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแล้วถูกทำลายหรือสูญหายโดยเหตุใด ๆ ก็ดี ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเหตุและส่งมอบใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่หรือที่เกิดเหตุภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบเหตุ

มาตรา 22 ให้เจ้าพนักงานต่อไปนี้มีอำนาจออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน มีอาวุธปืนติดตัวไปได้ตามความที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(1) อธิบดีกรมตำรวจสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร และทั่วราชอาณาจักร

(2) ผู้ว่าราชการจังหวัด เฉพาะภายในเขตจังหวัดของตน และเฉพาะผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้น

เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือถ้าผู้รับใบอนุญาตแสดงตนให้เป็นที่หวาดเสียวต่อประชาชน ผู้ออกใบอนุญาตจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรานี้โดยมีกำหนดระยะเวลา หรือจะสั่งเพิกถอนเสียก็ได้

มาตรา 23 ใบอนุญาตสำหรับอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนตามความในส่วนนี้จะออกได้แต่ตามประเภทและมีกำหนดอายุ ดังต่อไปนี้

(1) ใบอนุญาตให้ทำ ให้ออกได้เฉพาะสำหรับทำดินปืนมีควันสำหรับใช้เอง และเฉพาะผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนซึ่งใช้ดินปืนมีควัน มีอายุตลอดเวลาที่ผู้นั้นมีใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนนั้นอยู่

(2) ใบอนุญาตให้ซื้อ มีอายุหกเดือนนับแต่วันออก

(3) ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน มีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าของอาวุธปืนนั้น

(4) ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนชั่วคราวมีอายุหกเดือนนับแต่วันออก

(5) ใบอนุญาตให้สั่ง หรือนำเข้า มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

(6) ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บ มีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาต มีอาวุธปืนนั้นไว้เพื่อเก็บ

(7) ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

ส่วนที่ 2

อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า

มาตรา 24 ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ สั่ง นำเข้า มี หรือจำหน่าย ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต จากนายทะเบียนท้องที่

มาตรา 25 ใบอนุญาตให้ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ มี หรือจำหน่ายอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้านั้น เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว จึงให้นายทะเบียนท้องที่ ออกให้

มาตรา 26 ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตตามความในส่วนี้แก่บุคคลต่อไปนี้

(1) บุคคลที่ต้องห้ามตามมาตรา 13

(2) บุคคลที่ต้องคำพิพากษาของศาล ให้ปรับตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป หรือจำคุกแม้แต่ครั้งเดียว ฐานกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง พุทธศักราช 2477 หรือพระราชบัญญัตินี้ และพ้นโทษครั้งสุดท้ายยังไม่เกินสิบปีนับแต่วันพ้นโทษถึงวันยื่นคำขอใบอนุญาต

มาตรา 27 โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องที่จะกำหนดเงื่อนไข ลงในใบอนุญาต ว่าด้วยกำหนดเวลาการจำหน่ายการเก็บรักษาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนก็ได้ ตามสมควร

มาตรา 28 ผู้รับใบอนุญาตตามความในส่วนี้ ต้องทำบัญชีตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ทั้งต้องรับผิดชอบรักษาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่มีอยู่ให้ตรงกับบัญชีเช่นว่านั้น

มาตรา 29 ผู้รับใบอนุญาตให้ทำหรือประกอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 30 ผู้รับอนุญาตให้ส่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน ต้องนำใบอนุญาตนั้นไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายเพื่อการนี้ก่อนส่ง

มาตรา 31 เมื่ออาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนตามใบอนุญาตให้ส่งเข้ามาถึงแล้ว ถ้าไม่มีผู้รับไปจากกรมศุลกากรภายในกำหนดสี่เดือน นับแต่วันเข้ามาถึง ให้เจ้าพนักงานศุลกากรแจ้งเป็นหนังสือแก่ผู้รับใบอนุญาต แต่ถ้าส่งหนังสือนั้นไม่ได้ ก็ให้แจ้งแก่เจ้าของยานพาหนะหรือผู้ขนส่งที่นำเข้า ให้ส่งกลับออกนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น มิฉะนั้นให้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา 32 อาวุธปืนที่ส่งหรือนำเข้า เมื่อได้รับมอบไปจากพนักงานศุลกากรแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตนำไปจดทะเบียนยังนายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่รับมอบไปจากพนักงานศุลกากร และให้นายทะเบียนทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนนั้นไว้ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 33 ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ซ่อมแซม หรือเปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน จะทำการเช่นว่านี้ได้แต่เฉพาะแก่อาวุธปืนที่มีผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ และเมื่ออาวุธปืนนั้นมีเครื่องหมายถูกต้องตามใบอนุญาต

มาตรา 34 ห้ามมิให้จำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนแก่ผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตให้ซื้อหรือมีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน

มาตรา 35 ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ หรือมี และ จำหน่ายอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนนั้น จะทำการเช่นว่านี้ได้แต่เฉพาะภายในสถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตและเมื่อจะย้ายสถานที่ทำการจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก นายทะเบียนท้องที่เสียก่อน

มาตรา 36 ใบอนุญาตตามความในส่วนนี้ มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

มาตรา 37 ผู้รับใบอนุญาตคนใด ใบอนุญาตสิ้นอายุและไม่ได้ต่ออายุอีกต้องจัดการจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนที่มีอยู่ หรือส่งออกนอกราชอาณาจักรให้หมด ภายในกำหนดหกเดือน นับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ในระหว่างเวลานั้น ถ้านายทะเบียนท้องถิ่นเห็นสมควรเพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนจะเรียกมาเก็บรักษาเสียเอง หรือเข้าควบคุมการเก็บรักษาก็ได้ แต่ต้องให้เจ้าของได้รับความสะดวกตามสมควรในอันที่จะจัดการจำหน่าย หรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้น

เมื่อครบกำหนดหกเดือนแล้ว ถ้ายังจำหน่ายหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรไม่หมดให้ผู้รับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่เหลืออยู่แก่นายทะเบียนท้องถิ่นภายในกำหนดเจ็ดวัน

เมื่อได้รับมอบอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตามวรรคสองแล้ว ให้นายทะเบียนจัดการขายทอดตลาดอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนนั้นภายหลังที่ได้ประกาศขายทอดตลาดและแจ้งให้เจ้าของทราบแล้วตามสมควร ได้เงินสุทธิเท่าใดให้ส่งมอบแก่เจ้าของ

หมวด 2

วัดถูระเบิด

มาตรา 38 ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ ชื้อ มี ใช้ สั่ง นำเข้า คำ หรือจำหน่ายด้วย ประการใด ๆ ซึ่งวัดถูระเบิด เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องถิ่น

นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา 39 ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตตามความในหมวดนี้แก่บุคคลที่ต้องห้ามตามมาตรา 13 หรือมาตรา 25 แล้วแต่กรณี

มาตรา 40 โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยการเก็บรักษาวัดถูระเบิดได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 41 ในการทำ สั่ง นำเข้า มี หรือคำซึ่งวัดถูระเบิดให้นำมาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 34 มาตรา 35 และมาตรา 37 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 42 ในกรณีที่สั่งหรือนำเข้าซึ่งวัดถูระเบิด และเจ้าพนักงานเป็นผู้เก็บ รักษาวัดถูระเบิดไว้ ถ้าผู้สั่งหรือนำเข้าไม่นำใบอนุญาตให้มีและใช้มารับเอาไปภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เข้ามาถึงในกรณีที่มิใช่สำหรับการค้า หรือภายในสองปีนับแต่วันที่เข้ามาถึงในกรณีสำหรับการค้า ให้วัดถูระเบิดนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา 43 ห้ามมิให้ย้ายวัดถูระเบิดจากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง เว้นแต่ได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีกำหนดไว้ และในการย้ายต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในหนังสืออนุญาตนั้นด้วย

มาตรา 44 ผู้สั่งหรือนำเข้าซึ่งวัดถูระเบิด ในกรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้เก็บรักษาต้องเสียค่าธรรมเนียมการเก็บรักษาตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

เพื่อป้องกันภัยอันตราย เจ้าพนักงานผู้เก็บรักษาวัตถุระเบิด จะเอาวัตถุระเบิดนั้นไปทำการตรวจ และถ้าจำเป็นจะทำลายเสียก็ได้

มาตรา 45 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในหมวดนี้ มีอายุใช้ได้หนึ่งปีนับแต่วันออก

มาตรา 46 บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่ใช้บังคับแก่เครื่องกระสุนปืน และดอกไม้เพลิงตามที่บัญญัติไว้ในหมวดอื่น

หมวด 3

ดอกไม้เพลิง

มาตรา 47 ห้ามมิให้ผู้ใดทำ สั่ง นำเข้า หรือค้าซึ่งดอกไม้เพลิง เว้นแต่จะได้รับ ใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

มาตรา 48 ในการทำ สั่ง นำเข้า หรือค้าดอกไม้เพลิง ให้นำมาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 34 มาตรา 35 และมาตรา 37 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 49 โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องที่อาจกำหนดเงื่อนไข ลงในใบอนุญาตว่าด้วยการเก็บรักษาดอกไม้เพลิงก็ได้ตามสมควร

มาตรา 50 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในหมวดนี้มีอายุใช้ได้หนึ่งปีนับแต่วันออก

มาตรา 51 ถ้าปรากฏว่าที่เก็บ ทำ หรือค้าดอกไม้เพลิง อาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน เพื่อความปลอดภัยนายทะเบียนท้องที่จะสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตจัดการตามความจำเป็นหรือจะให้ย้ายสถานที่นั้นเสียก็ได้

หมวด 4

สิ่งเทียมอาวุธปืน

มาตรา 52 ห้ามมิให้ผู้ใดสั่ง นำเข้า หรือค้าซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

มาตรา 53 ในการสั่ง นำเข้า หรือค้าสิ่งเทียมอาวุธปืน ให้นำมาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 30 มาตรา 31 และมาตรา 37 มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา 54 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในหมวดนี้ มีอายุใช้ได้หนึ่งปีนับแต่วันออก

หมวด 5

เบ็ดเตล็ด

มาตรา 55 ประเภท ชนิด และขนาดของอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดที่นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ได้ตามมาตรา 7 มาตรา 24 หรือมาตรา 38 ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 56 รัฐมนตรีมีอำนาจห้ามมิให้ออกใบอนุญาตอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนเฉพาะบางชนิดในบางท้องที่หรือทั่วราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 57 ในคราวมีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งห้ามหรือจำกัดการออกใบอนุญาตทุกประเภท หรือบาง

ประเภทในชั่วระยะเวลาที่กำหนดหรือจะออกคำสั่งโดยประกาศหรือแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดแก่เจ้าพนักงานเพื่อเก็บรักษาไว้ หรือจะสั่งให้จำหน่ายเสียก็ได้ ในกรณีที่สั่งให้จำหน่ายให้นำมาตรา 67 มาใช้บังคับโดยอนุโลม และถ้าไม่อาจปฏิบัติตามที่กล่าวแล้ว จะสั่งให้จำหน่ายแก่ทางราชการในราคาอันสมควรก็ได้

คำสั่งนี้จะกำหนดให้ใช้บังคับในบางท้องที่หรือทั่วราชอาณาจักรก็ได้

มาตรา 58 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้รับใบอนุญาต

มาตรา 59 ห้ามมิให้อินอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดให้แก่ผู้ที่มีได้รับใบอนุญาต

มาตรา 60 เมื่อผู้รับใบอนุญาตได้รับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืน ซึ่งได้ส่งเข้ามาตามใบอนุญาตให้ส่ง ฉบับใดไปพ้นจากอารักขาของเจ้าพนักงานศุลกากรแล้ว แม้ว่าผู้รับใบอนุญาตจะมีได้ส่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืนเช่นว่านี้เข้ามาครบตามที่อนุญาตไว้ในใบอนุญาตก็ดีใบอนุญาตฉบับนั้นเป็นอันใช้ส่งไม่ได้อีกต่อไป

มาตรา 61 อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืนที่ส่งเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่มีผู้รับใบอนุญาตให้ส่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ถ้าภายในสี่เดือนนับแต่วันที่ของเข้ามาถึง ผู้ส่งได้ยื่นคำร้องขอส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะส่งอนุญาตก็ได้ เมื่อเป็นที่พอใจว่าผู้ส่งไม่มีส่วนในการกระทำ ผิดกฎหมาย

มาตรา 62 ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนคนใดย้ายถิ่นที่อยู่ ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันย้าย และถ้าย้ายไปอยู่ต่างท้องที่ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ใหม่ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ย้ายไปถึงอีกด้วย

มาตรา 63 ถ้านายทะเบียนท้องที่ปฏิเสธการออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตอาจอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการปฏิเสธเป็นหนังสือ คำอุทธรณ์ให้ยื่นต่อนายทะเบียนท้องที่ และให้นายทะเบียน เสนอคำอุทธรณ์นั้นต่อรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ยื่นคำขอใบอนุญาต

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เพื่อการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนท้องที่ให้ส่งกลับออกนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธปืนหรือ เครื่องกระสุนปืนตาม มาตรา 17 หรือให้จัดการจำหน่ายอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดตามมาตรา 64 ให้นับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีและเมื่อได้ยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีแล้ว การปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนท้องที่นั้น ให้พักไว้จนถึงวันที่ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 64 ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตตาย ให้ผู้ซึ่งมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด หรือใบอนุญาตของผู้ตายตกอยู่ในความครอบครอง แจ้งการตายต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่

หรือนายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาตหรือนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้รับใบอนุญาตตายภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบการตายของผู้รับใบอนุญาต

นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้เก็บรักษาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ของผู้รับใบอนุญาตที่ตายไว้อย่างไร และ ณ ที่ใดก็ได้ตามควรแก่กรณี และถ้ามีข้อโต้เถียงถึงเรื่องสิทธิของทายาท ก็ให้เก็บรักษาไว้จนกว่าข้อโต้เถียงนั้นถึงที่สุด

ภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย หรือถ้ามีข้อโต้เถียงถึงเรื่องสิทธิของทายาทนับแต่วันที่ข้อโต้เถียงนั้นถึงที่สุด ผู้จัดการมรดกหรือทายาทในกรณีที่ไม่มี ผู้จัดการมรดกอาจขอใบอนุญาตใหม่ได้ เมื่อนายทะเบียนได้ออกใบอนุญาตให้แล้ว ให้มอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดนั้นแก่ผู้รับใบอนุญาตใหม่ ถ้าไม่ออกใบอนุญาตให้ใหม่ ก็ให้แจ้งความให้ผู้ขอทราบ และสั่งให้จัดการจำหน่ายสิ่งเหล่านั้นภายในกำหนดหกเดือน นับแต่วันรับคำสั่ง มิฉะนั้นให้นายทะเบียนท้องที่มีอำนาจจัดการขายทอดตลาดสิ่งเหล่านั้น ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ส่งมอบแก่ผู้มีสิทธิ

มาตรา 65 ผู้รับใบอนุญาตคนใดตกเป็นผู้ซึ่งจะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้แจ้งพฤติการณ์นั้น และส่งมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด และใบอนุญาตให้แก่นายทะเบียนท้องที่โดยไม่ชักช้า และให้นายทะเบียนท้องที่หรือรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสีย

ถ้าผู้รับใบอนุญาตเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ให้ผู้อนุญาต ผู้พิทักษ์ หรือผู้ควบคุมดูแล แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในวรรคก่อน

มาตรา 66 ถ้าปรากฏว่าผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามความในพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ซึ่งจะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้ ให้นายทะเบียนท้องที่หรือรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสีย เมื่อได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด และใบอนุญาตแก่นายทะเบียนท้องที่โดยไม่ชักช้า

ถ้าผู้รับใบอนุญาตเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ให้ผู้อนุญาต ผู้พิทักษ์ หรือผู้ควบคุมดูแล แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในวรรคก่อน

มาตรา 67 อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ซึ่งส่งมอบไว้ตาม มาตรา 65 หรือ มาตรา 66 นั้น ให้ผู้ส่งมอบจัดการโอนเสียภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ส่งมอบ ถ้าโอนได้ให้นายทะเบียนท้องที่มอบแก่ผู้รับโอนไป แต่ถ้าโอนไม่ได้ให้นายทะเบียนจัดการ ขายทอดตลาดภายหลังที่ได้ประกาศและแจ้งให้ผู้ส่งมอบทราบแล้วตามสมควร ได้เงินสุทธิเท่าใดให้มอบแก่ผู้มีสิทธิ

มาตรา 68 เมื่อมีพฤติการณ์อันสมควรสงสัยว่า ผู้รับใบอนุญาตคนใดจะเป็นผู้ต้องห้ามในการออกใบอนุญาตตามมาตรา 13 (7) (8) หรือ (9) นายทะเบียนท้องที่มีอำนาจเรียกประกันหรือทัณฑ์บนจากผู้นั้นได้

ถ้าผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวแล้วหาประกันให้เป็นที่เชื่อถือไม่ได้ หรือไม่ยอมทำทัณฑ์บน ภายในเวลาอันสมควรตามที่นายทะเบียนได้กำหนดให้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นเป็นผู้ซึ่งจะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้ และให้นำมาตรา 66 และมาตรา 67 มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา 69 เมื่อใบอนุญาตสูญหายเป็นอันตรายหรือลบเลือนอ่านไม่ออก ให้ผู้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบเหตุนั้น ถ้า นายทะเบียนเห็นว่ามิได้มีเหตุผลเป็นที่เชื่อถือได้ก็ให้ออกใบแทนให้ตามเงื่อนไขของใบอนุญาตเดิม แต่ ถ้าใบอนุญาตที่สูญหายได้คืนในภายหลัง ก็ให้ส่งใบแทนนั้นแก่นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดสิบ ห้าวันนับแต่วันที่ได้อคืน

มาตรา 70 ห้ามมิให้ผู้ใดนำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ผ่านราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากรัฐมนตรี หรือเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อการนี้

ผู้นำหนังสืออนุญาตให้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดผ่านราชอาณาจักรจะ นำสิ่งเช่นนั้นผ่านราชอาณาจักรได้เฉพาะแต่ทางด่านศุลกากรซึ่งรัฐมนตรีกำหนดไว้ และต้องแจ้ง ความตามแบบพิมพ์ของกรมศุลกากรแก่พนักงานศุลกากร

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับแจ้งความตามวรรคก่อนแล้ว ให้แจ้งเรื่องให้นายทะเบียนท้องที่ ทราบ ถ้านายทะเบียนท้องที่เห็นเป็นการจำเป็นเพื่อความปลอดภัยของประชาชนจะจัดการควบคุม อาวุธปืน เครื่องกระสุน หรือวัตถุระเบิดในระหว่างที่อยู่ในราชอาณาจักรก็ได้ และผู้รับหนังสืออนุญาต เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการนั้น

มาตรา 71 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจำกัดจำนวนร้านค้า และกำหนดจำนวนชนิด และขนาด อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนสำหรับการค้าตามที่ เห็นสมควร

หมวด 6

บทกำหนดโทษ

มาตรา 72 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 7 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็นเพียงกรณีเกี่ยวกับส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธปืนตามที่ กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือเป็นกรณีมีเครื่องกระสุนปืน ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็นเพียงการมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มี และใช้ตามกฎหมาย ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาท ถึงหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็นการทำเครื่องกระสุนปืนที่ทำด้วยดินปืนมีควันสำหรับใช้เอง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 72 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 8 มาตรา 12 มาตรา 16 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม มาตรา 20 มาตรา 58 มาตรา 59 มาตรา 65 มาตรา 66 หรือมาตรา 70 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 8 ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้นั้นฝ่าฝืนมาตรา 8 ทวิ วรรคสองด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 73 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 24 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 73 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32 มาตรา 33 หรือมาตรา 34 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 74 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ตามมาตรา 16 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสามซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 41 หรือฝ่าฝืนมาตรา 38 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 75 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ตามมาตรา 28 มาตรา 34 มาตรา 35 หรือมาตรา 37 วรรคสอง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 41 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 76 ผู้ใดฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับวัตถุประสงค์ตามมาตรา 27 หรือมาตรา 29 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 41 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ห้าร้อยบาทถึงห้าพันบาท

มาตรา 77 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 47 หรือมาตรา 52 หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนายทะเบียนที่ตามมาตรา 51 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 78 ผู้ใดทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ ซื่อ มี ใช้ สั่ง หรือ นำเข้า ซึ่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด นอกจากที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 55 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดค้า หรือจำหน่ายอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดนอกจากที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 55 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด นอกจากที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 55 ในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 มาตรา 313 มาตรา 337 มาตรา 339 หรือมาตรา 340 ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต

การกระทำความผิดตามวรรคสองหรือวรรคสาม ถ้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิดนั้น โดยสภาพมีอำนาจไม่ร้ายแรง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 79 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งซึ่งออกตามความในมาตรา 57 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 80 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 37 วรรคสอง หรือมาตรา 43 หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา 40 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงห้าพันบาท

มาตรา 81 ผู้ใดฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา 27 หรือมาตรา 29 หรือฝ่าฝืน มาตรา 28 มาตรา 30 หรือมาตรา 35 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 82 ผู้ใดส่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา 30 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 15 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 83 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 21 มาตรา 62 มาตรา 64 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 69 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 84 ผู้ใดฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติเกี่ยวกับดอกไม้เพลิง ตามมาตรา 16 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา 28 มาตรา 30 มาตรา 35 มาตรา 37 วรรคสอง หรือ ฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา 27 หรือมาตรา 29 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 48 หรือมาตรา 49 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 85 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติเกี่ยวกับสิ่งเทียมอาวุธปืนตามมาตรา 16 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา 30 หรือมาตรา 37 วรรคสอง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 53 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา 86 ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ไม่ว่าจะชนิดหรือขนาดใดซึ่งยังไม่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดดังกล่าวแล้วมาขอรับอนุญาตเพื่อปฏิบัติการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ และมีให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา 55 มาใช้บังคับ

เพื่อการนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา 87 บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นจะสิ้นอายุ แต่ถ้าผู้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนคนใดจะขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุก็ให้ทำได้

มาตรา 88 ในการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิงอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้นำบทบัญญัติ มาตรา 13 (4) มาใช้บังคับ สำหรับอาวุธปืนตามใบอนุญาตเดิมนั้น

ตาราง 3 อัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับที่	ประเภท	บาท
1	ใบอนุญาตให้ทำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน	
	ก. ครั้งแรก	ฉบับละ 50,000
	ข. ต่ออายุปีต่อไป	ฉบับละ 5,000
2	ใบอนุญาตให้ค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน	
	ก. ครั้งแรก	ฉบับละ 15,000
	ข. ต่ออายุปีต่อไป	ฉบับละ 1,500
3	ใบอนุญาตให้ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน	ฉบับละ 250
4	ใบอนุญาตให้ทำดินปืนมีควันสำหรับการค้า	ฉบับละ 200
5	ใบอนุญาตให้ทำดินปืนมีควันสำหรับใช้เอง	ฉบับละ 5
6	ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ดังต่อไปนี้	
	ก. ปืนยาวประจูปาก ปืนอัดลม	ฉบับละ 50
	ข. ปืนอื่น ๆ	ฉบับละ 100
7	ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว	ฉบับละ 1,000
8	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืน	กระบอกละ 30
9	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธปืน และ เครื่องกระสุนปืน	ฉบับละ 20
10	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งกระสุนปืน นอกจากกระสุนอัดลม จำนวนไม่เกิน 1,000 นัด	ฉบับละ 20
	ถ้าจำนวนเกินกว่าหนึ่งพันนัด ให้เรียกเก็บเพิ่มอีกร้อยละ หรือเศษของร้อย	2
11	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งกระสุนปืนอัดลม ร้อยละหรือ เศษของร้อย	1
12	ใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน	กระบอกละ 10
13	ใบอนุญาตให้ซื้อกระสุนปืนนอกจากกระสุนอัดลม ร้อยละ หรือเศษของร้อย	2
14	ใบอนุญาตให้ซื้อกระสุนปืนอัดลม ร้อยละหรือเศษของร้อย	1
15	ใบอนุญาตให้ซื้อส่วนใดส่วนหนึ่งของอาวุธปืนและเครื่อง กระสุนปืน	5

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ประเภท	บาท
16	ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนที่นำเข้ามาชั่วคราว	ฉบับละ 10
17	ใบอนุญาตให้ทำวัตถุระเบิด ก. ครั้งแรก	ฉบับละ 50,000
	ข. ต่ออายุปีต่อไป	ฉบับละ 6,000
18	ใบอนุญาตให้ค้าวัตถุระเบิด ก. ครั้งแรก	ฉบับละ 15,000
	ข. ต่ออายุปีต่อไป	ฉบับละ 1,500
19	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งวัตถุระเบิด รวมทั้งเครื่องอุปกรณ์ หรือเฉพาะเครื่องประกอบ หรือเครื่องอุปกรณ์อย่างเดียว ถ้าจำนวนวัตถุระเบิดมีน้ำหนักเกินกว่า 50 ปอนด์ ให้เรียกเก็บเพิ่มอีกในอัตรา 50 ปอนด์ หรือเศษของ 50 ปอนด์	ฉบับละ 200 10
20	ใบอนุญาตให้มีหรือซื้อวัตถุระเบิด รวมทั้งเครื่องประกอบ และเครื่องอุปกรณ์ หรือเฉพาะเครื่องประกอบ และเครื่องอุปกรณ์อย่างเดียว เพื่อใช้ทำระเบิดในกิจการต่าง ๆ	ฉบับละ 200
21	ใบอนุญาตให้ส่ง นำเข้า ทำ ค้า หรือมีวัตถุระเบิด เพื่อใช้ในทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ ทุกจำนวนน้ำหนักหนึ่งร้อยกรัม หรือเศษของร้อยกรัม	10
22	ใบอนุญาตให้ทำ สั่ง นำเข้า หรือค้า ซึ่งดอกไม้เพลิง	ฉบับละ 10
23	ใบแทนใบอนุญาต ดังต่อไปนี้ ก. ใบแทนใบอนุญาตให้ทำ ค้า อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด	ฉบับละ 20
	ข. ใบแทนใบอนุญาตให้ประกอบ ซ่อมแซม หรือเปลี่ยนแปลงอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน	ฉบับละ 15
	ค. ใบแทนใบอนุญาตอื่น ๆ	ฉบับละ 10
24	ใบอนุญาตให้ส่ง นำเข้า หรือค้า ซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืน	ฉบับละ 10
25	สำเนาใบอนุญาตต่าง ๆ	ฉบับละ 10

ที่มา: พระราชบัญญัติ เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2548-2551. (ม.ป.ป.):หน้า 19-20

1.5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน

1.5.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนในประเทศ

1.5.1.1 ความหมายของอาวุธปืน

อาวุธปืน หมายถึง รวมตลอดถึง อาวุธทุกชนิด ซึ่งใช้เครื่องส่งกระสุนโดยวิธีระเบิด หรือกำลังดันของแก๊ส หรืออัดลม หรือเครื่องกลไกอย่างใด ซึ่งต้องอาศัยอำนาจของพลังงานและส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธนั้น ซึ่งรัฐมนตรีเห็นว่าสำคัญ และได้ระบุไว้ในกฎกระทรวง (โรงเรียนเสนาธิการทหารบก. 2552: ออนไลน์)

อาวุธปืน หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ยิง ไปทำอันตรายร่างกายถึงสาหัสได้ปืนที่ไม่อาจทำอันตรายร่างกายถึงสาหัสได้โดยสภาพ เช่น ปืนเด็กเล่น ไม่ใช่อาวุธปืนตามความหมายของกฎหมาย ตามกฎหมายเรียกว่า "สิ่งเทียมอาวุธปืน" ปืนที่ใช้ยิงไม่ได้ เช่น ชาร์จด ถือเป็น ส่วนหนึ่งของอาวุธปืน แต่พลุ สะดุดส่องแสง แบบเอ็ม 49 AI ไม่มีสภาพเป็นเครื่องกระสุนปืน และไม่มี สภาพเป็นอาวุธ แต่ถ้ามีไว้โดยไม่ได้รับอนุญาตก็มีความผิดเช่นกัน ส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธปืนตามกฎหมายให้ถือเป็นอาวุธปืนด้วย เช่น (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

- 1) ล้ำกลิ้ง
- 2) เครื่องลูกเลื่อน หรือส่วนประกอบสำคัญของเครื่องลูกเลื่อน
- 3) เครื่องลั่นไก หรือส่วนประกอบสำคัญของเครื่องลั่นไก
- 4) เครื่องส่งกระสุน ซองกระสุน หรือส่วนประกอบสำคัญของ สิ่งเหล่านี้ แต่

พานท้ายปืน สายสะพาย ไม่ประดับด้ามปืน ไม่ใช่อาวุธปืน

1.5.1.2 การขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืน

1) การขออนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน

ประชาชนจะมีและใช้อาวุธปืนต้องขออนุญาตต่อนายทะเบียน สำหรับ คนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ยื่นคำร้องขอที่กองทะเบียน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำหรับคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดให้ยื่นคำร้องขอต่อนายอำเภอท้องที่ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

1.1) การขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนต้องขอเพื่อป้องกันตัวหรือทรัพย์สินของตนเอง

1.2) สำหรับใช้ในการกีฬาหรือล่าสัตว์

2) หลักการพิจารณาออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (โรงเรียนเสนาธิการทหารบก. 2552: ออนไลน์)

การพิจารณาออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนให้แก่บุคคลสำหรับใช้ในการป้องกันตัว และทรัพย์สิน

ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 คุณสมบัติของผู้ขอมีและใช้อาวุธปืน ต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติไม่ขัดต่อมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติ อาวุธปืนฯ คือ

1) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุก สำหรับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาดังต่อไปนี้

1.1) มาตรา 57 ถึงมาตรา 111 มาตรา 120 มาตรา 177 ถึงมาตรา 183 มาตรา 249 มาตรา 250 หรือ มาตรา 298 ถึงมาตรา 303

1.2) มาตรา 254 ถึงมาตรา 257 และพ้นโทษยังไม่เกิน 5 ปี นับแต่วันพ้นโทษถึงวันที่ยื่นคำขออนุญาต

เว้นแต่ ในกรณีความผิดที่กระทำโดยความจำเป็น หรือเพื่อป้องกัน หรือโดยถูกยั่วโทษ

2) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุก สำหรับความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง พุทธศักราช 2477 มาตรา 7 มาตรา 11 ถึงมาตรา 22 มาตรา 24 มาตรา 29 มาตรา 33 หรือมาตรา 38

3) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุก ตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ในระหว่างห้าปีนับย้อนหลังขึ้นไปจากวันที่ยื่นคำขอสำหรับ ความผิดอย่างอื่น

นอกจากบัญญัติไว้ใน 1), 2) เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

4) บุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ

5) บุคคลซึ่งไม่สามารถจะใช้ปืนได้โดยกายพิการ หรือทุพพลภาพ เว้นแต่จะมีไว้เพื่อเก็บตาม มาตรา 11 แห่ง พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ

6) บุคคลซึ่งเป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือปรากฏว่าเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

7) บุคคลซึ่งไม่มีอาชีพและรายได้

8) บุคคลซึ่งไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

9) บุคคลซึ่งมีความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อันอาจกระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยของประชาชน

10) ภูมิลำเนาของผู้ขอมีและใช้อาวุธปืนต้องเป็นบุคคลที่มีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และมีถิ่นที่อยู่ประจำในท้องที่ที่บุคคลนั้นขออนุญาตไม่น้อยกว่าหกเดือน

ข้อ 2 การสอบสวนคุณสมบัติและความจำเป็น ต้องทำการสอบสวนพิจารณาถึงสภาพความเป็นอยู่หรือสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 674/2490 ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2490 ข้อ 12 และระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 47 บทที่ 3 ข้อ 16 ดังนี้

1) ผู้ขออนุญาตมีอายุเท่าใด เป็นหัวหน้าครอบครัว หรืออาศัยผู้ใดอยู่

2) บ้านอยู่ในที่เปลี่ยวหรือไม่ และในบ้านนั้นมีผู้ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนอย่างใดอยู่บ้างแล้วหรือไม่

3) บ้านที่อยู่เป็นของผู้รับใบอนุญาตเอง หรือเช่าเขาอยู่

4) ความประพฤติตามปกติเป็นอย่างไร

5) เคยต้องโทษทางอาญาอย่างใดบ้างหรือไม่

6) เกี่ยวข้องกับพวกคนพาลหรือพวกนักเลงหรือไม่

7) มีหลักทรัพย์สมบัติอะไรบ้าง ประมาณราคาอย่างน้อยเท่าใด

8) ประกอบอาชีพทางใด

9) การขอมีอาวุธปืน เพื่อประโยชน์อย่างใด

10) มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการรักษาเงิน หรือทรัพย์สินสมบัติเป็นพิเศษอย่าง

ใด

11) เคยถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สินและร่างกาย หรือถูกขู่เข็ญว่าจะทำร้าย

อย่างใดบ้างหรือไม่

12) เป็นคนมีสติไม่ปกติเป็นบางครั้งคราวหรือไม่

13) เป็นคนมีนิสัยฉุนเฉียว หรือเกะกะระรานเพื่อนบ้านใกล้เคียงหรือผู้อื่น

บ้างหรือไม่

14) เคยได้รับอนุญาตมีอาวุธปืนมาแล้วหรือเปล่า ถ้าเคยมีแล้ว เหตุใดจึง

ขออนุญาตอีก

15) เจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องที่ใกล้เขต เช่น สารวัตรตำรวจนครบาล

ตำรวจภูธร หัวหน้าสถานี กำหนดผู้ใหญ่บ้าน เห็นสมควรอนุญาตหรือไม่

16) ถ้าเป็นบุคคลต่างด้าว ต้องสอบให้ทราบว่

16.1) มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยนานเท่าใด

16.2) พูดภาษาไทยได้หรือไม่

16.3) มีครอบครัวเป็นคนต่างด้าวหรือคนไทยอยู่ในประเทศไทย

หรือไม่

16.4) เป็นผู้มีจิตใจไฝลัทธิใดลัทธิหนึ่ง อันเป็นภัยต่อประเทศหรือไม่

17) ถ้าเป็นการขอรับมรดก ต้องสอบให้ได้ความว่าได้มีทายาทคนใด

คัดค้านการขอรับโอนบ้างหรือไม่ หากมีการ คัดค้านก็ให้ระงับการออกใบอนุญาตไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ข้อ 3 การสอบสวนผู้ขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืน เพื่อให้นายทะเบียนท้องที่ออกใบอนุญาตได้พิจารณากลับกรองที่จะอนุญาตให้บุคคลมีและใช้อาวุธปืนได้ถูกต้อง ให้ดำเนินการดังนี้

1) ในท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจนครบาลท้องที่ดำเนินการดังนี้

1.1) พิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ขออนุญาตเพื่อตรวจสอบประวัติ ประกอบการพิจารณาด้วย เว้นแต่ผู้ขอเป็นข้าราชการประจำการไม่ต้องพิมพ์ลายนิ้วมือตรวจสอบ

1.2) ทำการสอบสวนคุณสมบัติและเหตุผลความจำเป็น รายงานเสนอ ถึงผู้กำกับการตำรวจนครบาลเพื่อพิจารณาแล้ว ส่งเรื่องไปยังนายทะเบียนฯดำเนินการต่อไป การสอบสวนคุณสมบัติ และเหตุผลความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ให้อยู่ในความรับผิดชอบของสารวัตรใหญ่ หรือสารวัตรสถานีตำรวจท้องที่หรือผู้รักษาการแทนที่จะต้องดำเนินการโดยรอบคอบและตรงต่อความเป็นจริง

2) ในจังหวัดอื่นให้ถือปฏิบัติตามความคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 674/2490 ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2490 เรื่องระเบียบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และคำสั่งที่ 759/2494 เรื่องระเบียบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 798/2501 ลงวันที่ 13 พฤศจิกายน 2501 เรื่องการอนุญาตให้บุคคลมีอาวุธปืนและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณา ออกใบอนุญาตมีอาวุธปืน ซึ่งกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายทะเบียนท้องที่ประจำจังหวัด และนายอำเภอเป็นนายทะเบียนท้องที่ประจำอำเภอ การสอบสวนผู้ขออนุญาตให้มีอาวุธปืนเป็นเครื่องกระสุนปืน ก่อนที่จะพิจารณาอนุญาตตามความในข้อ 2 ด้วย

ข้อ 4 ชนิดและขนาดอาวุธปืน ซึ่งจะอนุญาตให้พิจารณาถึงฐานะ และความจำเป็นของผู้อนุญาตเป็นราย ๆ ไป โดยระลึกว่าการอนุญาตให้เอกชนมีอาวุธปืนนั้นเป็นการอนุญาตตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 9 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้มีไว้เพื่อป้องกันตัว หรือทรัพย์สินหรือในการกีฬา หรือในการยิงสัตว์

การพิจารณาอนุญาตดังกล่าวข้างต้นนี้ มีหลักเกณฑ์ในการอนุญาตสำหรับ ชนิดและขนาดอาวุธปืนตามคำสั่ง กระทรวงมหาดไทยที่ 674/2490 ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2490 ข้อ 13 และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ 0515/13548 ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2515 ที่ 0313/ว8583 ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2517 และที่ 0515/ว686 ลงวันที่ 30 ธ.ค. 2517 ดังนี้

4.1) ถ้าผู้ขออนุญาตเป็นข้าราชการ ซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามตามกฎหมาย หรือมีหน้าที่ปฏิบัติงานเขตพื้นที่ที่เสี่ยงอันตรายต่อชีวิตและผู้บังคับบัญชาตั้งแต่หัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไป รับรองหน้าที่การงานมาเป็นที่ยึดถือได้ หรือผู้ขออนุญาตเพื่อการกีฬาโดยมีหนังสือรับรองเป็นนักกีฬายิงปืน และมาฝึกซ้อมยิงปืนเป็นประจำจากเลขาธิการสมาคมยิงปืน หรือนายสนามยิงปืนนั้น ๆ ในการพิจารณาอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนพกให้อนุญาตขนาดลำกล้อง ไม่เกิน .45 หรือ 11 มม.ได้

4.2) สำหรับบุคคลทั่วไปที่มีความจำเป็นต้องมีอาวุธปืนพก อนุญาตให้มีได้ลำกล้องไม่เกินขนาด .38 หรือ 9 มม. สำหรับบุคคลที่มีคุณสมบัติไม่ขัด กับมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 ทั้งนี้ต้องไม่ขัดต่อกฎกระทรวงที่ใช้บังคับอยู่ ตามที่ระบุไว้ในข้ออื่น ๆ ด้วย

สำหรับอาวุธปืนที่มีอำนาจร้ายแรงแม้ขนาดลำกล้องไม่เกิน .38 หรือ 9 มม. เช่นอาวุธปืนขนาด .357 ก็ไม่ควรอนุญาตเว้นแต่ผู้ขออนุญาตเป็น ข้าราชการตำรวจ ทหารหรือ ข้าราชการอื่นซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามตามกฎหมาย หรือเป็นข้าราชการในท้องที่กัณฑ์ และ ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่หัวหน้ากอง หรือเทียบเท่าขึ้นไปรับรองหน้าที่การงาน มาเป็นที่เชื่อถือได้ก็ให้ พิจารณาอนุญาตได้ สำหรับในต่างจังหวัดให้นายทะเบียนฯ เสนอขอรับความเห็นชอบจากผู้ว่า ราชการจังหวัดเป็นลายลักษณ์อักษรด้วย

ข้อ 5 การอนุญาตให้มีอาวุธปืน ตามปกติควรมีได้เพียงคนละ 2 กระบอก คือ สั้นและยาว แต่ในการพิจารณาอนุญาตมากน้อยเพียงใดแล้วแต่หลักฐานความจำเป็นของแต่ละ บุคคล และควรเข้มงวดกวดขัน อย่าให้มีมากเกินไปความจำเป็นไม่ซ้ำขนาดกันให้วงเล็บวัตถุประสงค์มี และใช้อาวุธปืนในใบอนุญาต (ป.4) ให้ชัดเจน

ข้อ 6 การพิจารณาอนุญาตสำหรับข้าราชการ ตำรวจ ทหารประจำการ ให้มี อาวุธปืนให้ถือปฏิบัติดังนี้

1) ข้าราชการตั้งแต่สัญญาบัตรขึ้นไป ไม่ต้องดำเนินการตามข้อ 3 แต่ต้อง ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ชั้นหัวหน้ากอง หรือเทียบเท่าหรือผู้กำกับการตำรวจ หรือผู้บังคับกองพัน ทหาร รับรองความประพฤติและตำแหน่งหน้าที่การงาน เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

2) ข้าราชการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตรไม่ต้องพิมพ์ลายนิ้วมือ แต่ต้อง สอบสวนตามข้อ 3 เว้นแต่กรณีผู้มีหน้าที่สืบสวนและปราบปรามโจรผู้ร้ายเป็นประจำ หรือมีหน้าที่ ต้องปฏิบัติในพื้นที่ที่เสี่ยงอันตรายต่อชีวิต หรือมีหน้าที่ควบคุมเงิน ไม่ต้องสอบสวนแต่ต้องมีหนังสือ รับรองความประพฤติและตำแหน่งหน้าที่ การงานจากผู้บังคับบัญชา ตามข้อ 1)

ข้อ 7 การขอรับโอนอาวุธปืน

1) การรับโอนอาวุธปืนระหว่างบุคคลทั่วไป พิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังกล่าวข้างต้น

2) การรับโอนปืนมรดก ถ้าผู้รับโอนมีคุณสมบัติครบถ้วน และเป็นทายาท โดยตรงต้องการรับโอนไว้ก็อนุญาตได้

ข้อ 8 นักเรียน นักศึกษา ที่เรียนอยู่ในสถานศึกษา ซึ่งทางการนับเวลา การศึกษานั้นเป็นวันรับราชการ เช่น นักเรียนนายร้อย นายเรืออากาศ นายร้อยตำรวจ ควรมีสิทธิ ได้รับอนุมัติให้มีอาวุธปืนได้ แต่ควรพิจารณาให้เฉพาะเป็นกีฬา หรือในกรณีรับโอนมรดกซึ่งไม่มี ทายาท ผู้อื่นที่จะรับโอนไว้ได้ หรือผู้ที่ได้รับปริญญาแล้วยังไม่ประกอบอาชีพ แต่กำลังศึกษาต่ออีก ควรพิจารณาให้ตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ข้างต้น

ข้อ 9 การพิจารณาออกใบอนุญาตสำหรับเครื่องกระสุนปืนของบุคคลนั้น ต้อง สอบให้ทราบว่ามีผู้ขออนุญาตมีอาวุธปืน ซึ่งใช้กับอาวุธปืนที่ขออนุญาตหรือไม่ หากไม่มีห้ามออก ใบอนุญาตให้ ถ้ามีและจะขออนุญาตต้องเสนอว่ามีเหตุผลจำเป็นเพียงใดสำหรับอัตราที่จะต้องขอ อนุญาตให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 759/2494 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2494 ข้อ 14 ตามกำหนดและอัตราอย่างสูงต่อไป

1) กระสุนโดด ปืนยาวทุกชนิด อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามา ได้ไม่เกินปีละ 100 นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้จะขอ อนุญาตได้ไม่เกิน 50 นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดนั้น ๆ ถ้าขอซื้อภายในราชอาณาจักรให้อนุญาตได้ไม่เกินปีละ 60 นัด แต่การอนุญาตให้อนุญาตได้ไม่เกินคราวละ 15 นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดหนึ่ง ๆ

2) กระสุนปืนพกทุกชนิดอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามาได้ไม่เกิน 50 นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้จะอนุญาตได้ไม่เกิน คราวละ 25 นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดหนึ่ง ๆ ถ้าขอซื้อภายในราชอาณาจักร ให้อนุญาตได้ไม่เกินปีละ 36 นัด แต่การขออนุญาตนี้ ให้อนุญาตได้ไม่เกินคราวละ 12 นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดหนึ่ง ๆ

3) กระสุนลูกซองชนิดต่าง ๆ แบ่งเป็น 4 ขนาด ตามรายการในบัญชีเทียบขนาดกระสุนต่าง ๆ ต่อไปนี้

ขนาดที่ 1 อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ 100 นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ 25 นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดหนึ่ง ๆ

ขนาดที่ 2 อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ 200 นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ 50 นัด สำหรับกระสุนปืนลูกซองชนิดหนึ่ง ๆ

ขนาดที่ 3 อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ 300 นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้จะขออนุญาตได้ไม่เกินคราวละ 75 นัด สำหรับกระสุนปืนลูกซองชนิดหนึ่ง ๆ

ขนาดที่ 4 อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ 400 นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ 100 นัด สำหรับกระสุนปืนลูกซองชนิดหนึ่ง ๆ

แต่ทั้งนี้ขอรวมกันคราวเดียวทุกขนาดให้อนุญาตไม่เกินปีละ 1,000 นัด แต่การอนุญาตนี้จะอนุญาตไม่เกินคราวละ 250 นัด สำหรับกระสุนปืนลูกซองชนิดหนึ่ง ๆ จำนวนที่กำหนดนี้เป็นอันตรายอย่างสูงที่จะอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ ส่วนการขอซื้อภายในราชอาณาจักรให้อนุญาตได้ไม่เกินปีละ 500 นัด แต่ในการอนุญาตครั้งหนึ่งต้องไม่เกิน 25 นัด เฉพาะกระสุนปืนลูกซองตามบัญชีเทียบขนาดที่ 1 กรมตำรวจได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกระสุนปืนที่โดยปกติใช้ล่าสัตว์ใหญ่ จึงให้อนุญาตปีละไม่เกิน 100 นัด แต่ในการอนุญาตครั้งหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกิน 10 นัด ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายในการสงวนพันธ์สัตว์ป่า

4) กระสุนอัดลมอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้า หรือซื้อภายในราชอาณาจักรได้ไม่เกินคราวละ 1,000 สำหรับกระสุนปืนอัดลมชนิดหนึ่ง ๆ

5) กระสุนลูกกรดทุกชนิดให้อนุญาตส่งได้ไม่เกินปีละ 100 นัด ถ้าเป็นการซื้อในราชอาณาจักรให้อนุญาตได้ไม่เกินคราวละ 200 นัด แต่ต้องไม่เกินปีละ 1,000 นัด

การอนุญาตกระสุนปืนตามคำสั่งนี้ ได้กำหนดอัตราขึ้นไว้ เพื่อให้เป็นระดับเดียวกันในการอนุญาตตามปกติ แต่ถ้ามีกรณีซึ่งจะต้องผ่อนผันการออกอนุญาตเป็นพิเศษ เช่น ในกรณีที่คนต่างด้าว หรือข้าราชการสถานทูตอันมีสัมพันธไมตรีต่อประเทศไทยนำติดตัวเข้ามา ก็ให้พิจารณาผ่อนผันได้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายไปแล้วแจ้งให้กรมศุลกากรทราบ ถ้าเป็นกรณีซื้อภายในราชอาณาจักร เมื่อได้ผ่อนผันไปแล้วให้รายงานเหตุที่ผ่อนผันให้กระทรวงทราบ เฉพาะคน

ต่างตัวที่ได้รับการผ่อนผันข้างต้นต้องเป็นบุคคลที่ได้รับสิทธิคุ้มกัน เช่นเจ้าหน้าที่องค์การระหว่างประเทศ

ข้อ 10 ในกรณีพิเศษต่าง ๆ นอกจากนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของนายทะเบียนเฉพาะเรื่องเฉพาะรายที่จะพิจารณาสั่งการ

ข้อ 11 ถ้าเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่มีความสงสัยพฤติการณ์ไม่น่าไว้วางใจว่า ผู้รับใบอนุญาตคนใดจะเป็นผู้ต้องห้ามในการออกใบอนุญาตตามมาตรา 13 (7) (8) หรือ (9) ก็ให้พนักงานสอบสวนท้องที่รายงานพฤติการณ์ไปยังนายทะเบียนท้องที่เพื่อเรียกตัวผู้รับอนุญาตมาทำประกันทัณฑ์บน หรือพิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตเป็นราย ๆ ไป การทำประกันทัณฑ์บน ให้นายทะเบียนท้องที่เรียกตัวผู้รับอนุญาตมาดำเนินการดังนี้

- 1) ให้นำหลักฐาน การประกอบอาชีพ และรายได้มาแสดง
- 2) ให้นำหลักฐาน ภูมิลำเนาถิ่นที่อยู่ และบัตรประจำตัวมาแสดง
- 3) ให้นำบุคคลที่เชื่อถือได้มารับรองทำสัญญาประกันและให้ผู้ได้รับ

อนุญาตทำทัณฑ์บนต่อนายทะเบียนท้องที่ โดยกำหนดระยะเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน และไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันทำประกันทัณฑ์บน ถ้าผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวหาประกันที่เชื่อถือไม่ได้ หรือไม่ยอมทำทัณฑ์บนภายในเวลาอันสมควรตามที่นายทะเบียนได้กำหนดให้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า 30 วัน ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นเป็นผู้ซึ่งจะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้ ให้นายทะเบียนท้องที่เพิกถอนใบอนุญาตทุกรายไป

เมื่อนายทะเบียนท้องที่ได้ทำสัญญาประกันทัณฑ์บนแล้ว ให้แจ้งสารวัตรใหญ่หรือ สารวัตรสถานีตำรวจท้องที่โดยมิชักช้า เพื่อสอดส่องพฤติการณ์ และหากปรากฏว่าผู้ทำสัญญาประกันหรือทัณฑ์บนผิดสัญญาประกัน หรือทัณฑ์บน ก็ให้สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจท้องที่ แจ้งให้นายทะเบียนท้องที่ทราบเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 12 การเพิกถอนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานตำรวจท้องที่เอาใจใส่ตรวจสอบบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้มี และใช้อาวุธปืนหากสงสัยพฤติการณ์ของผู้รับใบอนุญาต หรือปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ออกใบอนุญาตก็รวบรวมหลักฐานรายงานนายทะเบียนท้องที่โดยมิชักช้า เพื่อดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป การสอบสวนคดีอาญา ในคดีความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ.2490 ให้พนักงานสอบสวนสอบสวนผู้ต้องหาให้ปรากฏ ว่าเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนหรือไม่ หากปรากฏว่าผู้ต้องหาเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเป็นผู้ซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้ออกใบอนุญาตก็ให้รวบรวม หลักฐานรายงานนายทะเบียนท้องที่โดยมิชักช้า และเมื่อผลคดีถึงที่สุดเป็นประการใดให้รายงานนายทะเบียนทราบ เพื่อดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นต่อไป เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนผู้ใดเป็นผู้จะต้องดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาต นายทะเบียนอาวุธปืน ท้องที่กรุงเทพมหานคร รายงานพฤติการณ์ข้อเท็จจริงพร้อมพยานหลักฐาน เสนอขอความเห็นชอบจากกรมตำรวจก่อน หากกรมตำรวจเห็นชอบแล้วให้ทำคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้วจัดเจ้าหน้าที่ไปร่วมกับตำรวจท้องที่ที่ผู้รับอนุญาตมีภูมิลำเนาอยู่ แจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้ควบคุมดูแลทราบ เพื่อขอรับอาวรุปีนและใบอนุญาตมีและใช้อาวรุปีนมาดำเนินการต่อไป และให้เจ้าพนักงานตำรวจท้องที่นั้น ๆ ลงประจำวันไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่ไม่สามารถติดตามผู้รับใบอนุญาตได้ หรือไม่มีผู้อนุบาล หรือควบคุมดูแลให้นายทะเบียนอาวรุปีนท้องที่ประกาศคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไว้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียนอาวรุปีนท้องที่ และที่อยู่ของผู้ได้รับอนุญาต ภายในกำหนด 30 วัน เมื่อพ้นกำหนดดังกล่าวให้นายทะเบียนอาวรุปีนท้องที่ แจ้งสถานีตำรวจดำเนินคดีกับผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป ในกรณีที่ย้ายทะเบียนอาวรุปีน ผู้สั่งเพิกถอนแจ้งให้นายทะเบียนผู้ออกใบอนุญาตทราบเพื่อหมายเหตุในทะเบียนคุมต่อไป

ข้อ 13 หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาต ให้บุคคลมีและใช้อาวรุปีนนี้เป็นหลักเกณฑ์โดยทั่วไป สำหรับใช้เป็นแนวทางพิจารณาของนายทะเบียนอาวรุปีนเท่านั้น หากรายใดนายทะเบียนมีเหตุผลอันสมควรว่าผู้ขอมีพฤติการณ์ไม่เหมาะสม หรือมีเหตุผลความจำเป็นไม่เพียงพอ แม้จะเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ขัดต่อมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติอาวรุปีน ฯ พ.ศ. 2490 ก็ตาม นายทะเบียนจะไม่อนุญาตก็ได้

2) ขั้นตอนปฏิบัติให้มีและใช้อาวรุปีน ดังนี้ (โรงเรียนเสนารักษาดินแดง. 2552: ออนไลน์)

2.1) ยื่นคำขอ ตามแบบ ป.1 ระบุ ชนิด ประเภท จำนวน พร้อมทั้งแหล่งที่จะขอซื้อพร้อมแนบสำเนาบัตรประจำตัวและทะเบียนบ้าน หนังสือรับรองของผู้บังคับบัญชากรณีเป็นข้าราชการ หรือหนังสือรับรองของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กรณีเป็นราษฎรทั่ว ๆ ไป

2.2) สอบสวนคุณสมบัติ

2.2.1) สอบสวนในประเด็นเกี่ยวกับการต้องโทษคดีอาญา อาชีพ ความสามารถ และความประพฤติ ได้แก่ พ.ร.บ.อาวรุปีนพ.ศ. 2490 ม.13

2.2.2) สอบสวนสภาพความเป็นอยู่ และสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการพิจารณาด้วย

2.2.3) ถ้าเป็นเขตกรุงเทพมหานคร กรณีเป็นบุคคลที่ไม่เคยมีอาวรุปีนมาก่อน ต้องส่งเรื่องราวคำร้องให้ตำรวจท้องที่สอบสวนคุณสมบัติ และหลักทรัพย์ (ยกเว้นผู้ขอเป็นผู้ใหญ่บ้าน)

2.2.4) สำหรับต่างจังหวัดให้นายทะเบียนท้องที่พิจารณาสอบสวนคุณสมบัติอย่างรอบคอบ และรวดเร็ว โดยราษฎรให้สอบสวนจากเจ้าพนักงานปกครองที่ใกล้ชิด เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เฉพาะกรณีสงสัยให้นายทะเบียนพิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติร่วมกับผู้บังคับกองหรือ หัวหน้าสถานีตำรวจ

2.3) ถ้านายทะเบียนอนุญาตก็ให้ออก ป.3 ให้ไปซื้ออาวรุปีน

2.4) เมื่อได้รับ ป.3 แล้วจะต้องซื้ออาวรุปีน ณ ท้องที่ หรือ บุคคลที่ระบุไว้ใน ป.3 เท่านั้น เมื่อซื้อแล้วให้นำอาวรุปีนและใบคู่มือประจำปีไปขอออกใบอนุญาต ป.4

2.5) เมื่อออก ป.4 แล้ว นายทะเบียนต้องเพิ่มรายการลงในทะเบียนอาวุธปืนประจำรายตำบลและประเภทอาวุธปืน

3) ใบอนุญาตที่เกี่ยวกับอาวุธปืนที่สำคัญ

ใบอนุญาตที่เกี่ยวกับอาวุธปืนที่สำคัญ ได้แก่ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

3.1) ใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.3)

3.2) ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.4) มี 2 ประเภทด้วยกัน ได้แก่

3.2.1) ใบอนุญาตแบบชั่วคราว มีอายุ 6 เดือนนับแต่วันที่ออก ใบอนุญาตนั้น

3.2.2) ใบอนุญาตแบบถาวร ใช้ได้ตลอดเวลาที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ยังเป็นเจ้าของอาวุธปืนนั้นอยู่

แบบที่ใช้เกี่ยวกับอาวุธปืนส่วนบุคคล (โรงเรียนเสนารักษาดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 53)

ป 1 คำร้องขออนุญาตต่าง ๆ

ป 3 ใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนและเครื่องกระสุน

ป 4 ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุน

ป 12 ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวเพื่อป้องกันตัวและทรัพย์สิน

4) สถานที่ในการขออนุญาต สำหรับผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ให้ยื่นขออนุญาตต่อนายทะเบียน ณ กองทะเบียน กรมตำรวจ ส่วนผู้มีภูมิลำเนาอยู่ที่ต่างจังหวัดให้ยื่นคำร้องขอต่อนายอำเภอท้องที่ เมื่อได้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตต่อทางราชการแล้ว นายทะเบียนก็จะพิจารณาว่าควรออกใบอนุญาตให้ผู้ขอหรือไม่ ซึ่งมีข้อสังเกตที่สำคัญ ๆ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

4.1) ในการออกใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืนนั้น จะออกให้ได้ใน 3 กรณีเท่านั้น คือ

4.1.1) เพื่อใช้ในการป้องกันตนเองและทรัพย์สิน

4.1.2) เพื่อใช้ในการเล่นกีฬา

4.1.3) เพื่อใช้ในการยิงล่าสัตว์

ถ้าไม่เข้ากรณีใดกรณีหนึ่งในสามกรณีนี้ทางราชการมักจะไม่ ออก ใบอนุญาตให้

4.2) ใบอนุญาตหนึ่งใบจะออกให้สำหรับอาวุธปืนหนึ่งกระบอกเท่านั้น

4.3) ทางราชการจะไม่ออกใบอนุญาตให้มีหรือใช้ ให้แก่อาวุธที่เป็น อาวุธ

สงคราม

4.4) ผู้ที่จะขอใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืนได้นั้นจะต้องเป็นบุคคล ที่ไม่มีคุณสมบัติต้องห้ามตามกฎหมาย อาทิเช่น บุคคลผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ (อายุยังไม่ครบ 20 ปี บริบูรณ์) บุคคลที่เป็นคนไร้ความสามารถหรือ เสมือนไร้ความสามารถ (คนวิกลจริต.คนจิตฟั่นเฟือน), บุคคลที่ไม่มีอาชีพ และรายได้ คนจรจัด บุคคลผู้ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งนอกจากนี้ทางราชการจะไม่ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในท้องที่ที่บุคคลนั้น ขออนุญาตน้อยกว่าหกเดือน

5) ขั้นตอนในการออกใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืน ในขั้นแรกนายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธ (แบบ ป.3) และใบอนุญาต ให้มีหรือใช้อาวุธปืนแบบชั่วคราว (แบบ ป. 4 ชั่วคราว) ให้ก่อน ทั้งนี้ เพื่อให้ จะได้ให้ผู้ขออนุญาตไปจัดการหาซื้ออาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน มาให้ พร้อมเสียก่อนโดยไม่ผิดกฎหมาย จากนั้นให้ผู้ขออนุญาตนำอาวุธปืนดังกล่าว ไปให้นายทะเบียนตรวจสอบว่าอาวุธปืนและเครื่องกระสุนที่จัดหามา นั้น มีชนิดและขนาดตรงตามที่ระบุไว้ในแบบ ป.๓ และ ป.๔ ชั่วคราวหรือไม่ ถ้าตรงนายทะเบียนก็จะออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนอย่างถาวร (แบบ ป.๔ ถาวร) ต่อไป แต่ทั้งนี้จะต้องนำเอาอาวุธปืนไปให้นายทะเบียนตรวจสอบภายในกำหนด 6 เดือนนับแต่วันที่ได้ออกใบอนุญาตชั่วคราวให้ ถ้าเกินกำหนด 6 เดือนดังกล่าวไป ต้องถือว่าผู้ขออนุญาตนั้นมียาอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนไว้ในความครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

หมายเหตุ กรณีที่ซื้ออาวุธปืนจากเจ้าของที่ได้รับอนุญาตแล้ว ผู้ซื้อจะต้องไปขอรับใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนนั้นจากนายทะเบียนก่อน จากนั้นให้ผู้ซื้อขอรับใบอนุญาตให้ซื้อไปขอรับปืนจากผู้ขายได้เลย หรือจะไปหานายทะเบียนพร้อมกันทั้งผู้ซื้อและเจ้าของปืน ซึ่ง นายทะเบียนก็จะทำการออกแบบ ป.4 ให้ผู้ซื้อต่อไป

1.5.1.3 การโอนอาวุธปืน

กฎหมายห้ามมิให้โอนอาวุธปืนให้แก่บุคคลที่ไม่ได้รับใบอนุญาตให้มี และใช้อาวุธปืน แม้ผู้โอนจะเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนได้ แต่ถ้าโอนอาวุธปืนให้แก่ผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตผู้โอนจะมีความผิด (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

"การโอน" หมายถึง การโอนกรรมสิทธิ์อาวุธปืนของตนให้ผู้อื่นเป็น เจ้าของ

ในกรณีที่เจ้าของอาวุธปืนซึ่งมีใบอนุญาตอยู่แล้วถึงแก่ความตาย กฎหมายกำหนดให้ทายาทของผู้ตาย หรือ บุคคลอื่น ๆ ซึ่งมีอาวุธปืน เครื่อง กระสุนปืน หรือใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืนของผู้ตาย ไปแจ้งการตาย ของเจ้าของปืนให้นายทะเบียนทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รู้ถึงการตาย ของผู้ตาย ถ้าไม่มาแจ้งถือว่ามีความผิด ต้องโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท สำหรับนายทะเบียนที่จะไปแจ้งการตายดังกล่าวได้ ได้แก่

- 1) นายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืนนั้น
- 2) นายทะเบียนท้องที่ที่ผู้ตายมีภูมิลำเนาอยู่
- 3) นายทะเบียนท้องที่ที่ผู้แจ้งการตายมีภูมิลำเนาอยู่

เมื่อได้แจ้งการตายต่อนายทะเบียนแล้ว ให้ทายาทผู้ได้รับอาวุธซึ่งเป็น มรดกของผู้ตาย ไปติดต่อกับนายทะเบียนท้องที่ภายใน 6 เดือน นับแต่วัน ที่ผู้ตาย (เจ้าของปืน) ถึงแก่ความตาย เพื่อขอรับใบอนุญาตใหม่ ทั้งนี้ เพราะ ถึงแม้ว่าทายาทจะได้กรรมสิทธิ์ใบอนุญาตปืนนั้นแล้วก็ตาม แต่ก็ยังถือว่าเป็นการ มีอาวุธไว้ในความครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต ซึ่งผิดกฎหมาย เพราะฉะนั้น จึงต้องยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนท้องที่ เพื่อขอใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืน (แบบ ป.4) ซึ่งทางราชการก็จะพิจารณาว่า ทายาทหรือผู้ขออนุญาตมีคุณสมบัติที่ต้องห้ามตามกฎหมายหรือไม่ ถ้าไม่มี ก็จะได้จัดการออกใบอนุญาตให้ต่อไป

การขอรับโอนมรดกอาวุธปืน (โรงเรียนเสนาธิการฯ. 2552: ออนไลน์)

เมื่อเจ้าของอาวุธปืนตาย ให้ผู้ครอบครองอาวุธปืนแจ้งนายทะเบียนท้องที่ ดังต่อไปนี้

- 1) ท้องที่ที่ผู้นั้นตาย หรือ
- 2) ท้องที่ที่อาวุธปืน ขึ้นทะเบียนอยู่ หรือ
- 3) ท้องที่ที่ผู้ครอบครองอยู่

ขั้นตอนการขอรับโอนมรดกอาวุธปืน

1) ถ้ามีพินัยกรรมให้ดำเนินการตามพินัยกรรม ถ้าผู้จัดการมรดกให้ดำเนินการให้เป็นไปตามที่มีผู้จัดการ หากไม่มีให้สอบปากคำทายาท และให้ได้สาระสำคัญว่าไม่มี ทายาทผู้อื่นคัดค้าน จึงจะดำเนินการต่อไปได้ เว้นมีการโต้เถียงให้รอไว้จนคดีถึงที่สุด

2) ทายาท ยื่นคำขอตามแบบ ป.1 ขอรับโอนมรดกอาวุธปืน

3) เรียก ป.4 เก่าคืน ออกใบ ป.4 ให้ใหม่ แก้ไขเพิ่มเติมรายการใน

ทะเบียนอาวุธปืนประจำตำบล

1.5.1.4 การแจ้งย้ายอาวุธปืน

กรณีต้องแจ้งนายทะเบียน (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

- 1) อาวุธปืนหายหรือถูกทำลายต้องแจ้งนายทะเบียนภายใน 15 วัน
- 2) ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ต้องขอใบอนุญาตแทน ภายใน 30 วัน นับแต่ทราบเหตุการณ์สูญหาย หรือถูกทำลาย
- 3) ถ้าผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตาย ทายาทต้องแจ้งนายทะเบียน ภายใน 30 วัน นับแต่ทราบวันตายของผู้ได้รับใบอนุญาต มิฉะนั้นมีความผิด
- 4) ผู้ได้รับใบอนุญาต ย้ายที่อยู่ ต้องแจ้งย้ายต่อนายทะเบียนภายใน 15 วัน นับแต่วันย้าย โดยต้องแจ้ง 2 ที่คือแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ ย้ายออกภายใน 15 วัน นับแต่วัน ย้ายออก และแจ้งต่อนายทะเบียนที่ย้ายเข้า ภายใน 15 วัน นับแต่วันย้ายเข้า ใครไม่แจ้งมีความผิด
- 5) ผู้ได้รับใบอนุญาต หากกลายเป็นผู้ไม่มีสิทธิรับใบอนุญาตใน ภายหลัง เช่น กลายเป็นคนวิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถ ต้องคืนอาวุธ ปืนและใบอนุญาตต่อนายทะเบียนโดย มิชักช้า มิฉะนั้นจะมีความผิด

6) ผู้ได้นำอาวุธปืนมาจากต่างประเทศ ต้องส่งมอบอาวุธปืนแก่ พนักงานศุลกากร หรือแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่โดยมิชักช้า มิฉะนั้นจะมี ความผิด

1.5.1.5 ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน

ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

การกระทำผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนเหล่านี้ ได้แก่

- 1) ทำ โดยมิได้รับอนุญาต
- 2) ชื้อ โดยมิได้รับอนุญาต
- 3) มี โดยมิได้รับอนุญาต
- 4) ใช้ โดยมิได้รับอนุญาต
- 5) ส่ง เข้ามาจากนอกราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาต
- 6) นำ เข้ามาจากนอกราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาต

ความผิดทั้ง 6 ประการ ถ้าเป็นเพียงเกี่ยวกับ ส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธปืน หรือ "มีกระสุนปืน" ก็ถือว่ามีความผิดเช่นเดียวกัน

ผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน แต่ครอบครองอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายก็มีความผิดเช่นกัน

คำว่า "มีอาวุธปืน" หมายถึง มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง

"มีกรรมสิทธิ์" หมายถึง เป็นเจ้าของอาวุธปืน

"มีไว้ในครอบครอง" หมายถึง ยึดถืออาวุธปืนโดยมีเจตนายึดถือเพื่อตน

"ยึดถือ" หมายถึง กิริยาที่รับ ถือ หรือเอามารักษาไว้

"ยึดถือเพื่อตน" หมายถึง กิริยาที่จับ ถือ หรือเอาอาวุธปืนมา รักษาไว้ในลักษณะที่แสดงอาการหวง การยึดถือเพื่อตนนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นการยึดถือไว้โดยเป็นเจ้าของเสมอไป

การรับฝากปืนจากผู้อื่นในระยะเวลายันสั้น หรือการเอาปืนของผู้อื่น มาถือไว้ชั่วคราว ไม่ถือว่ามีอาวุธปืนไว้ในครอบครอง

1.5.1.6 การครอบครองปืนของผู้อื่น

การครอบครองปืนของผู้อื่นที่ไม่ผิดกฎหมายมี 3 กรณี คือ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

1) ผู้ครอบครองอาวุธปืนที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้อื่น เท่าที่จำเป็นเพื่อรักษาอาวุธนั้นมีให้สูญหาย และผู้ครอบครองนั้นจะต้องมีคุณสมบัติ ที่จะมี และใช้อาวุธปืนได้ เช่น

1.1) บิดานายดำ เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ต่อมา บิดานายดำตาย นายดำจึงครอบครองอาวุธปืนนั้น เพื่อรอแจ้งการตายภายในกำหนด 30 วันนับแต่วันที่ทราบการตาย และขอรับมรดกของบิดา ดังนี้ นายดำไม่มีความผิด

1.2) นาย ก เป็นผู้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ต่อมา นาย ก วิกลจริต นาง ข ภริยาของนาย ก จึงครอบครองอาวุธปืนของนาย ก เพื่อ รอส่งมอบอาวุธปืนและใบอนุญาตแก่นายทะเบียน นาง ข ไม่มีความผิด

1.3) เก็บอาวุธปืนมีทะเบียนได้ตั้งใจว่าจะนำไปมอบให้นาย ทะเบียน ก็ถูกจับก่อน ดังนี้ไม่มีความผิด แต่ถ้าผู้เก็บอายุแค่ 15 ปี (ยังมี อาวุธปืนไม่ได้) หรือปืนที่เก็บได้เป็นปืนเถื่อน ดังนี้ถ้าผู้เก็บได้เอามาใช้ก็มีความผิดด้วย

2) ครอบครองอาวุธปืนของราชการทหาร และตำรวจ และของ หน่วยราชการ และรัฐวิสาหกิจ

3) ครอบครองอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนประจำเรือเดินทะเล รถไฟ และอากาศยานตามปกติ ซึ่งได้แสดงและให้พนักงานศุลกากรตรวจสอบตามกฎหมายแล้ว

หมายเหตุ ควรสังเกตว่ากฎหมายยกเว้นให้แต่อาวุธปืนของทางราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ มิได้ยกเว้นแก่ตำรวจ หรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ

1.5.1.7 การพกพาอาวุธปืน

กฎหมายห้ามมิให้บุคคลพกพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว เว้นแต่เป็น กรณีมีติดตัวเมื่อมีเหตุจำเป็นและเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์ เช่นถือ ปืนติดตามคนร้าย หรือไฟไหม้บ้านต้องขนของและปืนหนีออกจากบ้าน หรือ ต้องพกปืนเพื่อป้องกันตัว เพราะนำเงินจำนวนมากติดตัวไปต่างจังหวัด เป็นต้น (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

แต่มีข้อสังเกตว่า ไม่ว่าในกรณีใดกฎหมายห้ามเด็ดขาด มิให้พาอาวุธปืนไปโดยเปิดเผย หรือพาไปในชุมชนที่ได้จัดให้มีขึ้นเพื่อนมัสการ การรื่นเริง การมหรสพหรือการอื่นใด หมายความว่าถึงแม้จะมีใบอนุญาตให้มีอาวุธปืน ติดตัวก็ตาม ก็ไม่สามารถพกพาอาวุธปืนโดยเปิดเผย หรือพาไปในชุมชนชุมชน ที่จัดให้มีขึ้น เพื่อการดังกล่าว แต่กฎหมายไม่ห้ามสำหรับเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทหารและตำรวจซึ่งอยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ หรือประชาชนผู้ได้รับมอบหมายให้มีหรือใช้อาวุธปืน ซึ่งอยู่ในระหว่างการช่วยเหลือราชการ และมีเหตุจำเป็นต้องมีและใช้อาวุธปืน ในการนั้นสำหรับผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตให้พกพาในกรุงเทพฯ คือ อธิบดีกรมตำรวจ ในต่างจังหวัดคือ ผู้ว่าราชการจังหวัด

1.5.1.8 การมีอาวุธปืนเพื่อเก็บ

ผู้ใดประสงค์จะมีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บก็ต้องขออนุญาตด้วย การเก็บในที่นี้หมายถึงการมีไว้โดยไม่ใช้อาวุธปืนนั้น เช่น การเก็บไว้เป็นที่ระลึก เป็นต้น (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

การมีอาวุธปืนเพื่อเก็บ

"การเก็บ" ในที่นี้หมายถึง การมีไว้โดยไม่ใช้อาวุธปืนนั้น เช่น การเก็บไว้เป็นที่ระลึก เป็นต้น ซึ่งผู้ใดที่ต้องการจะมีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บก็จำเป็นต้องขออนุญาตจากทางราชการ

ด้วย โดยผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ให้ไปขอใบอนุญาตมีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บ ณ กองทะเบียนกรมตำรวจ ส่วน คนที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดให้ยื่นขอใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่

ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บ จะออกให้แก่อาวุธปืนดังต่อไปนี้เท่านั้น คือ

- 1) อาวุธปืนที่นายทะเบียนเห็นว่าซาร์ตจนใช้ยิงไม่ได้
- 2) อาวุธปืนแบบพ่นสมัย เช่น ปืนที่ใช้ในสมัยโบราณ ปืนที่เป็นของเก่าแก่
- 3) อาวุธปืนที่เป็นรางวัลจากการแข่งขันยิงปืนในทางราชการเพราะฉะนั้นถ้า

เป็นอาวุธปืนประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมานี้ย่อมไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีไว้เพื่อเก็บ นอกจากนี้แล้วกฎหมายยังมีข้อห้ามเกี่ยวกับอาวุธปืนที่มีไว้เพื่อเก็บอีกด้วย คือ

3.1) ห้ามมิให้ยิงอาวุธปืนนั้น

3.2) ห้ามมิให้มีเครื่องกระสุนที่จะใช้สำหรับอาวุธปืนที่จะมีไว้เพื่อเก็บ

หมายเหตุ ผู้ใดที่มีอาวุธไว้เพื่อเก็บโดยมิได้รับอนุญาต ถือว่ามีความผิดต้อง ได้รับโทษตามกฎหมาย

1.5.1.9 การเพิกถอนใบอนุญาต

นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้ถ้าออกให้โดยหลงผิด หรือผู้ได้รับอนุญาตเป็นคนเคยต้องโทษมาก่อน เป็นต้น เมื่อเพิกถอนแล้วผู้รับอนุญาตต้องมอบปืนและใบอนุญาตคืนแก่นายทะเบียนโดยไม่ชักช้า อนึ่ง การให้ผู้อื่นใช้ใบอนุญาตหรือการใช้ใบอนุญาตของผู้อื่น มีโทษ ถึงจำคุก (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

1.5.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนต่างประเทศ

1.5.2.1 ประเทศอังกฤษ

ประเทศอังกฤษนับได้ว่าเป็นประเทศผู้นำในเรื่องของกฎหมาย และสิทธิมนุษยชน เนื่องจากเป็นของบทบัญญัติคุ้มครองสิทธิที่เรียกว่า Bill of Rights ซึ่งถือว่าเป็นแม่บทหรือเป็นต้นแบบของรัฐธรรมนูญทั่วโลก ทั้งประเทศสหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ และมาเลเซียต่างรับอิทธิพลจากบทบัญญัติดังกล่าวมาบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญของตน โดยใช้ชื่อ Bill of Rights ในหมวดที่ว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของราษฎรตามชื่อกฎหมายของอังกฤษ และที่สำคัญ ประเทศดังกล่าวต้องเคยเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษมาแล้วทั้งสิ้น กฎหมายอาวุธปืนของประเทศอังกฤษจึงเป็นต้นแบบของกฎหมายอาวุธปืนในประเทศต่าง ๆ ที่กล่าวมาเช่นกัน (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 63-64; อ้างอิงจาก Her Majesty's Stationery Office, (September, 15) *Firearms (Amendment) Act*. 1988: Online)

กฎหมายอาวุธปืนของประเทศอังกฤษ *Firearms (Amendment) Act 1988* (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 64-71; อ้างอิงจาก Her Majesty's Stationery Office, (September, 15) *Firearms (Amendment) Act*. 1988: Online)

มาตรา 1 (1), มาตรา 5 ของพระราชบัญญัติอาวุธปืน ค.ศ. 1968 (ซึ่งในพระราชบัญญัตินี้เรียกว่า กฎหมายแม่บท) ฉบับนี้มีขึ้นมากำหนดระเบียบเพิ่มเติมเพื่อขยายความเกี่ยวกับการครอบครองและธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ลักษณะอาวุธ

ปืนต้องห้าม ซึ่งหมายความรวมถึงอาวุธปืนและกระสุนปืนที่ครอบครองได้มา ผลิต ขาย หรือโอน ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(2) วรรค (a) ของอนุมาตรา (1) ให้ใช้ความแทนที่ว่า “(a) อาวุธใด ๆ ก็ตามที่ได้รับการออกแบบหรือดัดแปลงให้ยิงครั้งละ 2 นัดหรือมากกว่าโดยไม่ต้องเหนี่ยวไกซ้ำ,

(ab) ปืนพกยาวประเภท Self-loading หรือ Pump Action แทน ปืนพกยาวที่มีลำกล้องสำหรับบรรจุของกระสุนขนาด .22

(ac) ปืนประเภท Self-loading หรือ Pump -action Smooth-bore ซึ่งไม่ใช่ขนาด .22 และมีความยาวกระบอกปืนน้อยกว่า 24 นิ้ว หรือความยาวรวมน้อยกว่า 40 นิ้ว

(ad) ปืนประเภท Smooth-bore แทน ปืนพกที่มีลำกล้องสำหรับบรรจุของกระสุน 9 มม. หรือบรรจุกระสุนที่ปลายของกระสุนแต่ละซอง

(ae) อุปกรณ์ยิงจรวดหรือดินปืน สำหรับปล่อยหัวจรวด แทน อุปกรณ์ยิงหรือดินปืนที่ได้รับการออกแบบเพื่อการยิงเป็นแนว หรือเพื่อวัตถุประสงค์ด้านเทคนิคความร้อน หรือเพื่อเป็นอุปกรณ์ส่งสัญญาณ”

(3) สำหรับวรรค (c) ของอนุมาตรา (1) ให้ใช้ความแทนที่ว่า “(c) ของกระสุนใด ๆ ก็ตามพร้อมกระสุนที่ได้รับการออกแบบให้ระเบิดทันทีหรือก่อนหน้าการยิง กระสุนใด ๆ ก็ตามที่มีส่วนผสมหรือได้รับการออกแบบหรือดัดแปลงให้มีส่วนผสมเป็นพิษตามที่ระบุในวรรค (b) และหากสามารถใช้กับอาวุธปืนใด ๆ ก็ตาม ระเบิดมือ ระเบิด หรือจรวด หรือปลอกที่ได้รับการออกแบบให้ระเบิดตั้งได้กล่าวมาแล้ว”

(4) หากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นว่าข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติแม่บทเกี่ยวกับอาวุธต้องห้ามหรือกระสุน ควรครอบคลุมถึง

(a) อาวุธปืนใด ๆ ก็ตาม (ที่ไม่ใช่อาวุธที่ใช้ทางอากาศ) ซึ่งมิได้ระบุไว้ในอนุมาตรา (1) ของมาตรา (5) ถือว่าเป็นการจำหน่ายที่ผิดกฎหมายในประเทศก่อนปี 1988 และพิจารณาแล้วเห็นว่า

i) มีอันตรายร้ายแรง หรือ

ii) ประกอบด้วยวัสดุที่ตรวจสอบได้ด้วยอุปกรณ์พิสูจน์

โลหะ หรือ

(b) กระสุนใด ๆ ก็ตามที่มีได้ระบุไว้ในอนุมาตรา แต่พิจารณาแล้วเห็นว่าอันตรายร้ายแรงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจสั่งให้เพิ่มเติมในอนุมาตราได้ โดยอาจปรับเปลี่ยนคำจำกัดความของอาวุธหรือกระสุนตามระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งการเป็นอย่างอื่น

(5) อำนาจในการออกคำสั่งภายใต้อนุมาตรา (4) จะมีผลบังคับใช้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากแต่ละสภาเท่านั้น

1) การให้คำจำกัดความใหม่สำหรับปืนสั้นที่ได้รับการยกเว้น

มาตรา 2- (1) มาตรา 1 ของพระราชบัญญัติหลักได้รับการแก้ไขโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดให้ต้องมีใบอนุญาตสำหรับปืนสั้นบางประเภท

(2) สำหรับวรรค (a) ของอนุมาตรา (3) (ซึ่งยกเว้นปืนสั้นที่มีความยาวลำกล้องน้อยกว่า 24 นิ้ว) ให้ใช้ความแทนที่ว่า “(a) ปืนสั้นในพระราชบัญญัติฉบับนี้หมายถึง ปืนประเภท Smooth-bore (ที่ไม่ใช่ปืนลม) ซึ่ง

i) มีความยาวลำกล้องน้อยกว่า 24 นิ้วและเส้นผ่าศูนย์กลางเกิน 2 นิ้ว

ii) ไม่มีแมกกาซีนหรือมีแมกกาซีนที่ไม่สามารถถอดได้และไม่สามารถ

iii) บรรจุของกระสุนได้มากกว่า 2 อันและไม่ใช่ปืนประเภท Revolver และ

(3) หลังอนุมาตรา (3) ให้เพิ่ม-“(3A) ปืนที่ได้รับการตัดแปลงให้มีแมกกาซีนตามที่ระบุในอนุมาตรา (3) (a) (i) ไม่ถือว่าเป็นปืนสั้นที่กำหนด ยกเว้นหากแมกกาซีนมีตราอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยระบุข้อเท็จจริงว่ามีการผลิตและดัดแปลงได้รับการเป็นลายลักษณ์อักษรโดยระบุชื่อบริษัท 1 ใน 2 บริษัทใดก็ได้ที่กล่าวไว้ในมาตรา 58(1) ของพระราชบัญญัติฉบับนี้

2) การออกและต่อใบอนุญาตปืนสั้น

มาตรา 3- (1) มาตรา 28(1) ของพระราชบัญญัติแม่บท (องค์ประกอบในการออกใบอนุญาตปืนสั้น) ให้ใช้ความแทนที่ว่า “(1) อนุมาตรา (1A) การออกหรือออกใบอนุญาตปืนสั้นกระทำโดยหัวหน้างานของตำรวจหากพิจารณาเห็นว่าผู้ขออนุญาตไม่เป็นภัยต่อสาธารณชน

(1A) จะไม่ออกใบอนุญาตให้ในกรณี

(a) มีเหตุผลเชื่อได้ว่าผู้ขออนุญาตไม่มีสิทธิได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ผู้ขออนุญาตไม่สามารถให้เหตุผลอันสมควรในการครอบครองซื้อ หรือได้มา

(1B) สำหรับวัตถุประสงค์ของวรรค (b) ของอนุมาตรา (1A) ผู้ขออนุญาตควรมีเหตุผลอันควรหากจะนำปืนไปใช้ในการกีฬาหรือแข่งขันหรือยิงหรือล่าสัตว์ต้องไม่เคยถูกปฏิเสธคำขอตามวรรคดังกล่าวเนื่องจากผู้ขออนุญาตตั้งใจจะไม่ใช้ปืนด้วยตนเองและให้ผู้อื่นยืม

(2) หลังมาตรา “2(A) ใบอนุญาตปืนสั้นต้องระบุลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของปืน รวมทั้งหมายเลขประจำปืนด้วย”

3) การโอนปืน

มาตรา 4- (1) มาตรานี้บังคับใช้กับบุคคลต่อไปนี้

(a) ชาย เฒ่า หรือให้ปืน หรือ

(b) ให้ยืมปืนสั้นมากกว่า 72 ชั่วโมง แก่บุคคลอื่นในสหราชอาณาจักร ผู้ซึ่งไม่ได้จดทะเบียนเป็นตัวแทนจำหน่ายอาวุธปืน หรือบุคคลที่ไม่มีใบอนุญาตปืนสั้น

(2) ผู้โอนต้อง

(a) ปฏิบัติตามข้อกำหนดในใบอนุญาตที่ผู้รับโอนเป็นผู้ทำขึ้น

และ

(b) แจ้งเรื่องการโอนแก่หัวหน้างานของตำรวจซึ่งเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้โอน หรือหัวหน้างานของตำรวจที่ออกใบอนุญาต ภายใน 72 ชั่วโมงหลังโอน

(3) ผู้รับโอนต้องแจ้งเรื่องการรับโอนแก่หัวหน้างานของซึ่งเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้รับโอนภายใน 7 วัน

(4) หนังสือแจ้งเรื่องธุรกรรมภายใต้อนุมาตรา (2) หรือ (3) ต้องระบุรายละเอียดของปีนสั่น (ให้หมายเลขประจำปีนสั่น) และชี้แจงประเภทของธุรกรรม และชื่อที่อยู่ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และต้องโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือบริการรับส่งที่มีการบันทึกรายการ

(5) หากฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือ ปรับไม่เกินระดับ 5 ของระดับมาตรฐาน หรือทั้งจำทั้งปรับ

4) ใบอนุญาตอาวุธปืนและปืนสั้น (รูปถ่ายบนใบอนุญาต)

มาตรา 10- (1) หลังมาตรา 26(2)(b) ของพระราชบัญญัติแม่บท (กำหนดให้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงในประเด็นต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในคำร้องขอใบอนุญาต) ให้เพิ่ม“(c) คำร้องขอมีใบอนุญาตทุกใบต้องมีคำรับรองจากผู้ที่ทำการตรวจสอบประเด็นต่าง ๆ ที่ระบุในวรรค (b) โดยยืนยันว่าได้พิจารณาแล้ว ไม่มีเหตุผลที่ผู้ร้องไม่สมควรได้นับอนุญาตให้ครอบครองอาวุธปืน”

5) การออกใบอนุญาตยกลูก

มาตรา 11- (1) เมื่อผู้มีใบอนุญาตอาวุธปืนยื่นคำร้องขอมีหรือขอต่ออายุใบอนุญาตปืนสั้นให้ออกหรือต่อได้ไม่เกินระยะเวลาที่ระบุในมาตรา 26(3) ของพระราชบัญญัติแม่บท เพื่อให้หมดลงในระยะเวลาเดียวกันกับใบอนุญาตอาวุธปืน

(2) เมื่อผู้มีใบอนุญาตปืนสั้น หรือปืนสั้นและอาวุธปืน ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตอาวุธปืน หรือขอต่ออายุใบอนุญาตปืน อาจขอให้ออกใบอนุญาตปืนสั้นใหม่โดยเริ่มมีอายุในวันเดียวกับใบอนุญาตอาวุธปืนที่ออกให้ใหม่หรือต่ออายุทั้งนี้ ต้องคืนใบอนุญาตปืนสั้นด้วย

(3) เมื่อมีการออกหรือต่อใบอนุญาตปืนสั้น และผู้ร้องได้รับอนุญาตอาวุธปืนในคราวเดียวกัน หรือใบอนุญาตดังกล่าวได้รับการต่ออายุ ผู้ร้องเสียค่าธรรมเนียม 5 ปอนด์ แทนที่ระบุไว้ในมาตรา 32 ของพระราชบัญญัติแม่บท

(4) อนุมาตรา (3) ให้นำไปรวมไว้ในข้อกำหนดที่อาจได้รับการแก้ไขโดยคำสั่งภายใต้มาตรา 43 ของพระราชบัญญัติแม่บท

6) การถอดถอนใบอนุญาต

มาตรา 12- (1) เมื่อใบอนุญาตถูกถอดถอนตามมาตรา 30(1)(a) หรือ (2) ของพระราชบัญญัติแม่บท หัวหน้างานตำรวจจะแจ้งให้ผู้ถือใบอนุญาตทราบเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ส่งมอบใบอนุญาตและอาวุธปืนและกระสุนในครอบครองตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

(2) หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามที่แจ้งตามอนุมาตรา (1) ถือเป็นการกระทำอาชญากรรม และจะมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกินระดับ 4 ของระดับมาตรฐาน หรือทั้งจำทั้งปรับ

(3) เมื่อส่งมอบอาวุธปืนและกระสุนตามที่ได้รับแจ้งตามอนุมาตรา

(1) แล้ว-

(a) หากอุทธรณ์สำเร็จจะได้รับมอบอาวุธและกระสุนปืน

(b) หากไม่สำเร็จ ศาลจะสั่งให้ปลดอาวุธปืนหรือกระสุนตามที่

เห็นสมควร

(c) หากคำอุทธรณ์ไม่ได้รับการพิจารณา จะมีการปลดอาวุธ

ปืนหรือกระสุน

i) ตามที่เจ้าหน้าที่และเจ้าของจะตกลงกัน หรือ

ii) หากไม่สามารถตกลงกันได้ให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้ตัดสิน

(4) หัวหน้างานตำรวจจะแจ้งให้เจ้าของปืนทราบเป็นลายลักษณ์อักษรตามอนุมาตรา (3)(c)(ii) เจ้าของสามารถยื่นอุทธรณ์ได้ตามมาตรา 44 ของพระราชบัญญัติแม่บท และศาลอาจสั่งไม่รับอุทธรณ์หรือสั่งให้ปลดอาวุธหากเห็นสมควร

(5) อนุมาตรา (4) ของมาตรา 30 ของพระราชบัญญัติแม่บท (การส่งมอบใบอนุญาตที่ถูกถอดถอนในอนุญาตภายใน 21 วัน หรือขยายระยะเวลาหากมีการอุทธรณ์) ไม่มีผลบังคับใช้กับการถอดถอนตามอนุมาตรา (1)(a) หรือ (2) ของมาตราดังกล่าว และมีการยื่นหมายตามอนุมาตรา (1) และวรรค 1 ของตอนที่ 1 และวรรค 1-5 ของตอนที่ 2 ของกำหนดการ 5 (เขตอาณัติการอุทธรณ์และกระบวนการ) มีผลบังคับใช้ตามอนุมาตรา (4) เมื่อมีการอุทธรณ์การถอดถอนใบอนุญาต

7) ผู้ประมวล ผู้פקพา หรือผู้เก็บรักษา

มาตรา 14- (1) กรณีต่อไปนี้ถือว่าผู้ประมวล ผู้פקพา หรือผู้เก็บรักษา ก่ออาชญากรรม

(a) ไม่ระมัดระวังในการเก็บรักษาอาวุธปืนและกระสุนตาม มาตรา 9(1) ของพระราชบัญญัติแม่บท บุคคลดังกล่าวหรือบริวารครอบครองโดยไม่มีใบอนุญาต หรือ

(b) ไม่รายงานเมื่ออาวุธสูญหายหรือถูกขโมย

(2) อาชญากรรมตามมาตรานี้มีบทลงโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินระดับ 5 หรือทั้งจำทั้งปรับ

8) ใบทะเบียนอาวุธปืนสำหรับปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็กมีเงื่อนไขพิเศษ

มาตรา 12 (1) หากหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจเห็นควรว่าสมควรที่จะอนุญาตต่อคำขอใบอนุญาตหรือต่ออายุในทะเบียนอาวุธปืนที่เกี่ยวข้องกับปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็ก ซึ่งมีข้อมิเหตุผลเพื่อมีปืนพกไว้ในครอบครองเพื่อการยิงเป้า ใบทะเบียนอื่นใด ซึ่งอาจจะได้รับ

อนุญาตแก่ผู้ขอ หรือในกรณีที่เป็นไปได้ การต่ออายุใบอนุญาตจะให้กระทำใด้ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้ คือ

(ก) ปืนพกใช้สำหรับการยิงเป้าเท่านั้น

(ข) ผู้ถือจะต้องเป็นสมาชิกของสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาต

ตามที่ระบุไว้ในใบทะเบียนแล้ว

(ค) ปืนพกจะต้องถูกเก็บรักษาไว้ในอาคารซึ่งได้รับอนุญาต

ให้เป็นที่เก็บสโมสรปืนพกนั้นตามที่ระบุไว้

(2) ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 1(2) ของพระราชบัญญัติ 1968 โดยหารไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใด ๆ ที่ได้ระบุไว้ในมาตรา (1) ข้างต้น จะถูกปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของบัญญัติแห่งกฎหมายเกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามความผิดเหมือนกับได้กระทำความผิดในลักษณะที่เลวร้าย

(3) ใบทะเบียนอาวุธปืนใดที่ประกาศใช้ในวันที่ก่อนวันที่มาตรานี้บังคับใช้ซึ่ง

(ก) เกี่ยวข้องด้วยปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็กและ

(ข) ภายใต้เงื่อนไขว่าปืนพกนั้นจะเป็นการใช้แต่ในระยะเวลาที่กำหนดไว้จะถูกถือว่าในวันนั้นหรือวันต่อจากวันนั้นได้เป็นผู้มีไว้ซึ่งอุปกรณ์เครื่องประกอบอันจะต้องนำเก็บรักษาไว้เฉพาะที่สโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาต

(4) อนุมาตรา (1) และ (3) ดังกล่าวข้างต้นให้บังคับใช้กับในอนุญาตอาวุธปืนสำหรับนักท่องเที่ยวเช่นเดียวกับใบทะเบียนอาวุธปืน

(5) ผู้ถือใบอนุญาตอาวุธปืนสำหรับนักท่องเที่ยวแต่ได้กระทำความผิดตามมาตรา 17(10)(6) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน 1988 (แก้ไขเพิ่มเติม) (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่าพระราชบัญญัติ 1988) โดยขัดกับเงื่อนไขอื่นใดตามอนุมาตรา (1) หรือ (3) ดังกล่าวข้างต้นนั้นจึงถือว่าจะต้องถูกพิจณาโทษ

(ก) คำตัดสินตามการฟ้องคดีอาญา ด้วยการจำคุกไม่เกิน 7 ปี หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ และ

(ข) คำตัดสินแบบรวบรัด ด้วยการจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินที่กฎหมายกำหนด หรือทั้งจำทั้งปรับ

สโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาต (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 71-79; อ้างอิงจาก Her Majesty's Stationery Office, (September, 15) *Firearms (Amendment) Act. 1988*: Online)

มาตรา 19 (1) ในส่วนนี้บัญญัติสำหรับการขออนุญาตของสโมสรปืนพก และอาคารของสโมสรและสำหรับกฎระเบียบของสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาต

(2) ในพระราชบัญญัตินี้

“ใบอนุญาต” หมายถึง ใบอนุญาตที่ออกตาม มาตรา 21 ข้างท้าย ที่เกี่ยวข้องกับสโมสรปืนพกและอาคารใดของสโมสร และ “สโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาต” จะมีความหมาย ตามนั้น

“อาคารที่ได้รับอนุญาต” ที่เกี่ยวข้องกับสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาต หมายถึงอาคารใดซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตของสโมสรให้เป็นอาคารที่ใช้สำหรับจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บรักษาหรือใช้ปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็ก

1) ห้ามสโมสรปืนพกดำเนินการโดยไม่ได้รับอนุญาต

มาตรา 20 (1) ห้ามสโมสรปืนพกยอมให้ปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็กถูกเก็บรักษาหรือใช้ในอาคารของสโมสรที่เกี่ยวข้องกับการยิงเป้า เว้นแต่สโมสรนั้นเป็นสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาต

(2) ห้ามสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาตยอมให้ปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็กถูกเก็บรักษาหรือใช้ในอาคารของสโมสรโดยผู้ถือใบอนุญาตหรือใบอนุญาตอาวุธปืนสำหรับนักท่องเที่ยวภายใต้เงื่อนไขที่ใช้สำหรับการยิงเป้าเท่านั้น เว้นแต่

(ก) ผู้ถือใบอนุญาตหรือใบอนุญาตเป็นสมาชิกของสโมสร

(ข) อาคารที่ระบุไว้ในใบอนุญาตของสโมสรในฐานะเป็นอาคารเก็บรักษาหรือใช้ปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็ก

(ค) อาคารที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในฐานะเป็นอาคารที่เก็บรักษาปืนพก

(3) อนุมาตรา (2) ข้างต้นไม่นำมาใช้กับ

(ก) การเก็บรักษาในอาคารที่ได้รับอนุญาตของสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาตของปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็กที่ซื้อหรือได้มาโดยเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบของสโมสรเพื่อใช้เท่านั้น โดยสมาชิกของสโมสรที่เกี่ยวข้องกับการยิงเป้า

(ข) ใช้ในอาคารที่ได้รับอนุญาตของสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาตของปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็กโดยสมาชิกของสโมสรซึ่งมีใบอนุญาตให้ครอบครองปืนโดยอาศัย มาตรา 27(3) ข้างท้าย หรือ

(ค) การใช้ปืนพกที่มีใบอนุญาตในอาคารของสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาตนั้น ถ้าบุคคลผู้ซึ่งใช้ปืนพกนั้นสามารถเป็นผู้ใช้ได้ตามใบอนุญาตตามมาตรา 13 ซึ่งจะต้องมีปืนพกกับตัวเขาตามหลักฐานนั้น ๆ

(4) ถ้าปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็กได้ถูกเก็บไว้หรือใช้โดยขัดต่ออนุมาตรา (1) หรือ (2) ดังกล่าวข้างต้น บุคคลนั้นหรือบุคคลใด ๆ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการจัดการของสโมสรได้กระทำผิดต่อกฎหมายซึ่งมีบทลงโทษด้วยการจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าระดับ 5 ของระดับมาตรฐาน หรือทั้งจำทั้งปรับ

(5) ในการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อป้องกันมิให้บุคคลใดกระทำความผิดตามอนุมาตรา (4) ข้างต้นเขาย่อมมีสิทธิในการพิสูจน์ตัวเองว่าเขาได้กระทำการป้องกันอันควรแล้ว และตรวจทบทวนดูแลอยู่เสมอเพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทำผิด

(6) ในมาตรานี้ “อาคารของสโมสร” หมายถึง อาคารซึ่งครอบครองโดยและใช้อยู่เป็นปกติตาม

2) วัตถุประสงค์ของสโมสรนั้น

มาตรา 21 (1) ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเห็นว่าจะเหมาะสมอาจจะพิจารณาออกใบอนุญาตเกี่ยวกับสโมสรและอาคารของสโมสรซึ่งระบุในใบอนุญาต ตามคำขอตามรูปแบบที่กำหนดของเจ้าหน้าที่ของสโมสรซึ่งได้รับแต่งตั้งให้กระทำการตามจุดมุ่งหมาย

(2) ในคำขออนุญาตนั้นจะต้องระบุรายการอันเป็นอาคารของสโมสร (หรือถ้ามีมากกว่าหนึ่งก็ให้แสดงรายการแยกกับเป็นแห่ง ๆ ไป) ตามแต่ละใบอนุญาตซึ่งจะเป็นที่เก็บปีนล่ากล้องขนาดเล็กของสมาชิกสโมสร หรือใช้ปีนพกยิงเป้า โดยสมาชิกจึงจะอนุญาตได้ตามใบอนุญาตใบอนุญาตนั้น

(3) ในใบอนุญาตจะต้องมีการระบุอาคารของสโมสรซึ่งเก็บหรือใช้ปีนพกที่มีล่ากล้องขนาดเล็กอาจจำกัดการใช้ซึ่งอาคารที่ระบุไว้ หรือในส่วนตัว ๆ

(4) ใบอนุญาตอาจรวมถึงข้อจำกัดซึ่งยกเว้นหรือห้ามการขอยื่นขอรับทะเบียนตามมาตรา 27(3)

(5) ใบอนุญาตนั้นสามารถออกให้แก่เจ้าหน้าที่ของสโมสร ผู้ซึ่งเป็นผู้ขอในนามของสโมสรนั้น

(6) จะต้องเสียค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต หรือการต่ออายุเป็นเงิน 150 ปอนด์ อนุมาตรานี้จะรวมถึงบทบัญญัติอื่น ๆ ซึ่งมีการแก้ไขโดยคำสั่งตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติ 1968

(7) ในส่วนนี้คำว่า “เจ้าหน้าที่รับผิดชอบ” ซึ่งเกี่ยวข้องกับสโมสรปีนพกที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย หมายความว่าเจ้าหน้าที่ของสโมสรซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมาย หรือบุคคลผู้ซึ่งได้มาเป็นผู้รับผิดชอบตามที่ใบอนุญาตนั้นได้กำหนดไว้

3) ทะเบียนปีนพกจะต้องเก็บไว้ที่สโมสรปีนพกที่ได้รับอนุญาต

มาตรา 28 (1) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของสโมสรปีนพกที่ได้รับอนุญาตจะต้องเก็บรักษาไว้ที่อาคารที่ได้รับอนุญาตของสโมสรนั้น ซึ่งทะเบียนที่เกี่ยวข้องเนื่องกับปีนพกที่มีล่ากล้องขนาดเล็กที่เก็บและใช้ในอาคารของสโมสรนั้น

ถ้าอาคารซึ่งได้รับอนุญาตนั้นมีมากกว่าหนึ่งแห่งและอยู่แยกจากกันทะเบียนนั้นจะต้องถูกเก็บรักษาไว้ในแต่ละอาคาร

(2) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะต้องบันทึกหรือจำเป็นต้องบันทึกทะเบียนปีนพกตามที่กำหนดที่เกี่ยวข้องเนื่องกับปีนพกที่ถูกเก็บไว้ที่อาคารที่ได้รับอนุญาตซึ่งทะเบียนถูกเก็บรักษาไว้ โดยจะต้องระบุดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อและที่อยู่ของบุคคลที่ได้รับอนุญาตโดยใบทะเบียนอาวุธปืนหรือใบอนุญาตอาวุธปืนสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อให้มีปืนในความครอบครองได้

(ข) ลักษณะของปืนพก

(ค) วันที่ปืนนั้นได้ถูกเก็บไว้ในอาคารเป็นครั้งแรก

(ง) วัน และเวลาที่ปืนพกได้ถูกเคลื่อนย้ายจากอาคาร (รวมถึงวันที่ซึ่งใบอนุญาตใด ๆ ได้มีการออกให้ภายใต้มาตรา 13 ข้างต้นนี้ อันเป็นการให้อำนาจในการเคลื่อนย้ายและตำรวจบังคับตามนั้น)

(จ) วัน และที่ปืนพกนั้นได้กลับมาหลังจากที่ได้ถูกเคลื่อนย้าย

(ฉ) ข้อควรบันทึกอื่น ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ตามระเบียบภายใต้มาตรา 29 ข้างท้าย และข้อบังคับอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวกับวันที่ซึ่งปืนพกนั้นได้ถูกจัดเก็บไว้เป็นครั้งแรกในอาคารหรือเกี่ยวเนื่องกับการเคลื่อนย้ายจากไปและถูกนำกลับมาสู่อาคารเดิม จะต้องได้รับการบันทึกภายในเวลาไม่เกิน 24 ชั่วโมง นับจากเหตุการณ์นั้นเกิด

(3) ข้อมูลข่าวสารที่จะต้องบันทึกลงในทะเบียนปืนพกนั้น (เว้นแต่เมื่อได้ส่งมอบทะเบียนแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตามมาตรา 26(2) ข้างต้น เพื่อเก็บรักษาจะต้องให้มีการบันทึกไว้และให้พร้อมที่จะได้รับการตรวจสอบได้ในระยะเวลาอย่างน้อย 5 ปี นับแต่วันที่ได้จัดทำขึ้นเป็นครั้งแรก

(4) ถือว่าเป็นการกระทำความผิดถ้าเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

(ก) มิได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรานี้

(ข) เจตนาหรือประมาทที่จะทำการบันทึกลงในทะเบียนปืนพกซึ่งเป็นความเท็จในประเด็นใด ๆ ก็ตาม

(5) การกระทำความผิดตามอนุมาตรา (4) ข้างต้นจะได้รับจะได้รับการพิจารณาว่ามีความผิดลงโทษจำคุกเป็นระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินระดับ 5 ของระดับมาตรฐาน หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 31 (1) บุคคลต้องรับผิดชอบถ้ามีเจตนาหรือประมาทในการทำเอกสารข้อความอันเป็นเท็จในส่วนที่เป็นสาระสำคัญโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งการพิจารณาอนุมัติใบอนุญาต การต่อใบอนุญาต หรือแก้ไขซึ่งใบอนุญาต หรือเพื่อให้ปล่อยปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็กจากการควบคุมของตำรวจตามมาตรา 26 ข้างต้น

(2) การกระทำความผิดตามอนุมาตรา (1) ข้างต้นจะถูกลงโทษโดยการตัดสินแบบรวบรัด ให้จำคุกเป็นระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินระดับ 5 ของระดับมาตรฐานหรือทั้งจำทั้งปรับ

4) การย้ายโอนและการกระทำอื่นใดเกี่ยวกับอาวุธปืน และเครื่องกระสุน

มาตรา 32 (1) ตามมาตรานี้บังคับใช้ ในสหราชอาณาจักร

(ก) อาวุธปืนและเครื่องกระสุนซึ่งตามมาตรา 1 ของพระราชบัญญัติ 1968 บังคับใช้อยู่ได้ถูกขาย ให้เช่า ให้ยืม หรือให้โดยบุคคลใด ๆ หรือ

(ข) ปืน (Shot gun) ที่ถูกขาย ให้เช่า ให้หรือให้ยืมเป็นเวลานานกว่า 72 ชั่วโมง โดยบุคคลใดแก่บุคคลอื่นซึ่งมิใช่เป็นผู้ทำธุรกิจอาวุธปืนที่จดทะเบียน หรือมิใช่บุคคลที่มีสิทธิซื้อหรือได้มาซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนโดยไม่ถือใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบทะเบียนปืน (Shot gun) หรือใบอนุญาตอาวุธปืน (Shot gun) สำหรับนักท่องเที่ยว

(4) สำหรับการโอนย้ายซึ่งมาตรานี้จะบังคับใช้ได้ คือ

(ก) ผู้รับโอนต้องแสดงให้ผู้โอนย้ายนั้นทราบว่าจะตนมีใบทะเบียนหรือใบอนุญาตที่ให้สิทธิซื้อ หรือได้มาซึ่งอาวุธปืน หรือ เครื่องกระสุนที่ถูกโอนย้ายนั้นได้

(ข) ผู้โอนย้ายต้องเป็นไปตามคำแนะนำที่มีระบุอยู่ในใบทะเบียน หรือใบอนุญาตที่แสดงโดยผู้รับโอน

(ค) ผู้โอน หรือผู้รับโอนมิได้ปฏิบัติตาม อนุมาตรา (2)

ข้างต้นจะถือว่าได้กระทำความผิด

มาตรา 33 (1) บทบัญญัติตามมาตรานี้ใช้บังคับในสหราชอาณาจักร

(ก) อาวุธปืนตามบทบัญญัติในมาตรา (1) พระราชบัญญัติ 1968 เนื่องด้วยการขาย ให้เช่า ให้ยืม หรือให้

(ข) ปืนพกที่ได้ขาย ให้เช่า หรือให้ยืม ด้วยระยะเวลาเกินกว่า 72 ชั่วโมง

(2) คู่สัญญาใดที่เกี่ยวข้องด้วยการโอนย้ายซึ่งมาตรานี้ใช้บังคับผู้ถือใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบทะเบียนปืน ตามแต่กรณี หรือถือใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตปืนสำหรับนักท่องเที่ยวซึ่งเกี่ยวเนื่องด้วยอาวุธปืน จะต้องยื่นเรื่องแจ้งต่อหัวหน้าพนักงานตำรวจผู้ซึ่งอนุมัติการออกใบทะเบียน หรือใบอนุญาตนั้นภายใน 7 วัน นับแต่วันโอนย้าย

(3) การแจ้งการโอนย้ายตามความในอนุมาตรา (2) ข้างต้นนั้นจะต้อง

(ก) ระบุข้อความลักษณะรายละเอียดของอาวุธปืนที่จะถามได้ (เช่น ระบุหมายเลขประจำตัวของปืน หรืออื่นใด) และ

(ข) ระบุลักษณะการโอนย้าย และชื่อ และที่อยู่ของคู่สัญญา และการแจ้งใด ๆ นั้นจะต้องส่งไปโดยไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือการส่งด้วยวิธีการบันทึกการจัดส่ง

(4) คู่สัญญาที่เกี่ยวข้องกับการโอนย้ายนี้ซึ่งมาตรานี้ใช้บังคับละเลยมิได้แจ้งตามมาตรานี้จะถือว่ากระทำความผิด

มาตรา 34 (1) เฉพาะในสหราชอาณาจักร

(ก) อาวุธปืนซึ่งเกี่ยวข้องกับใบทะเบียนปืน หรือใบทะเบียนปืน หรือ

(ข) อาวุธปืนซึ่งเกี่ยวข้องกับใบทะเบียนอาวุธปืนหรือใบอนุญาตสำหรับนักท่องเที่ยวที่ใช้การไม่ได้ หรือถูกทำลาย หรือสูญหาย ผู้ถือใบทะเบียนที่

ครอบครองอาวุธปืนนั้นเป็นคนสุดท้ายก่อนเหตุการณ์นั้นจะต้องยื่นการแจ้งต่อหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจผู้เป็นผู้อนุมัติใบทะเบียนหรือใบอนุญาตนั้นภายในเวลา 7 วันหลังจากเกิดเหตุดังกล่าวขึ้น

(2) ในสหราชอาณาจักร เครื่องกระสุน ๆ ซึ่งมาตรา 1 แห่งพระราชบัญญัติ 1968 บังคับใช้และใบทะเบียนอาวุธปืนหรือใบอนุญาตอาวุธปืนสำหรับนักท่องเที่ยวนั้นสูญหาย ผู้ถือใบทะเบียนหรือใบอนุญาตซึ่งครอบครองเครื่องกระสุนเป็นคนสุดท้ายก่อนเหตุการณ์นั้นจะต้องยื่นการแจ้งต่อหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจผู้เป็นผู้อนุมัติใบทะเบียนหรือใบอนุญาตนั้นภายในเวลา 7 วันหลังจากเกิดเหตุดังกล่าวขึ้น

(3) การแจ้งตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรานี้จะต้อง

(ก) บอกรูปพรรณของอาวุธปืนเครื่องกระสุน (เช่น แจ้งหมายเลขประจำตัวของอาวุธปืนกระบอกนั้น ถ้ามี)

(ข) ระบุลักษณะเหตุการณ์และถ้าการแจ้งนั้นจะต้องส่งไปโดยไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือการส่งด้วยวิธีบันทึกการจัดส่ง

(4) การละเลยไม่แจ้งตามมาตรา นี้โดยปราศจากเหตุผลอันสมควร จะถือว่าเป็นการกระทำความผิด

(5) เพื่อเป็นไปตามจุดประสงค์แห่งมาตรานี้ และมาตรา 35 ข้างท้าย อาวุธปืนที่ไม่สามารถใช้ได้ นั้น ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติ 1988 ให้ถือว่าเป็นอาวุธปืนที่ไม่สามารถใช้อย่างได้ซึ่งลูกกระสุนปืน หรือกระสุนใด ๆ

มาตรา 35 (1) เฉพาะนอกสหราชอาณาจักรนั้นอาวุธปืนหรือปืนสั้นใด ๆ ที่ถูกขาย หรือจำหน่ายออกไป ซึ่งผู้ที่โอนย้ายอาวุธปืนนั้น หรือเป็นผู้ซื้ออาวุธปืนซึ่งมีอำนาจกระทำได้ โดยเป็นผู้มีทะเบียนใบอนุญาตต่ออาวุธปืนหรือปืนนั้นที่ทำการโอนย้ายจะต้องแจ้งแก่หัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งอนุมัติออกใบอนุญาตอาวุธปืนนั้นแก่เขา ภายในกำหนดระยะเวลา 14 วันนับจากวันที่ได้จำหน่ายอาวุธปืนนั้นออกไป

(2) การไม่ปฏิบัติตามโดยไม่ได้แจ้งความดังกล่าวตามอนุมาตรา (1) ดังกล่าวข้างต้น จะถือว่าเป็นความผิดโดยละเมิดต่อกฎหมายนี้

(3) เฉพาะนอกสหราชอาณาจักรนั้น

(ก) ใบทะเบียนสำหรับอาวุธปืนและปืน ที่เกี่ยวข้องกับปืนที่ชำรุดใช้การไม่ได้ ถูกทำลายหรือสูญหาย (ไม่ว่าจะโดยถูกขโมยหรืออย่างอื่นใด) หรือ

(ข) เครื่องกระสุนใด ๆ ที่มาตรา 1 แห่งพระราชบัญญัติ 1968 จะใช้บังคับได้ และโดยในทะเบียนอาวุธปืนจะเกี่ยวเนื่องด้วยนั้นได้หายไป (ไม่ว่าโดยการขโมย หรือด้วยประการใด ๆ)

ผู้ที่ครอบครองตามใบทะเบียนนั้นคนสุดท้ายที่ครอบครองอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนนั้นก่อนที่จะเกิดการสูญหายไป จะต้องแจ้งเหตุการณ์ดังกล่าวแก่หัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจผู้ออกใบอนุญาตนั้นภายในเวลา 14 วัน นับแต่วันเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้น

(4) การมิได้ปฏิบัติตามโดยไม่ได้แจ้งความดังกล่าวตามอนุมาตรา
(3) ข้างต้นจะถือว่าเป็นความผิด โดยละเมิดต่อกฎหมายนี้

(5) การแจ้งตามที่ได้กำหนดไว้ตามมาตรานี้จะต้อง

(ก) ระบุรูปพรรณของอาวุธปืนนั้น หรือเครื่องกระสุน (เช่น
แจ้งหมายเลขประจำตัวของปืนกระบอกนั้น) และ

(ข) ระบุลักษณะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และถ้าในกรณีของการ
จำหน่ายออกไปให้ระบุชื่อและที่อยู่ของสัญญา

(6) การแจ้งตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้จะต้องส่งภายในระยะเวลา
14 วันนับแต่วันที่มีการจำหน่ายออกไป หรือด้วยประการใด ๆ

(ก) ถ้าเป็นการส่งจากสถานที่ใด ๆ ในสหราชอาณาจักร
จะต้องเป็นโดยไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือด้วยการส่งด้วยวิธีการบันทึกการจัดส่ง

(ข) ในสถานที่อื่น ๆ ให้การส่งโดยวิธีที่ใกล้เคียงกับวิธีการ
โดยไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือด้วยการส่งด้วยวิธีบันทึกการจัดส่งให้มากที่สุด

มาตรา 36 การกระทำความผิดต่อมาตรา 32, 33, 34 และ 35 ดังกล่าวข้างต้น
จะต้อง

(ก) ถ้ามีส่วนร่วมต่อการกระทำผิดอันเนื่องด้วยการโอนย้าย
หรือด้วยวิธีอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนตามที่มาตรา 1968 บังคับใช้จะถูก
ลงโทษ

(1) เมื่อถูกพิจารณาว่ามีความผิด ด้วยการจำคุกเป็นเวลาไม่เกิน
6 เดือน หรือปรับไม่เกินที่กฎหมายกำหนดหรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) การลงโทษตามข้อกล่าวหาด้วยการจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือ
ปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

(ก) ถ้าได้กระทำความผิดอันเนื่องด้วยการโอนย้าย หรืออื่น
ใดอันเกี่ยวข้องกับปืนซึ่งจะต้องลงโทษตามความผิดด้วยการจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน
ระดับ 5 ของระดับมาตรฐาน หรือทั้งจำทั้งปรับ

ใบขอเพื่อมีทะเบียนอนุญาตและบุคคลที่เป็นผู้ที่อ้างอิงได้ (วิภาส จารุพงษ์. 2547:
79-84; อ้างอิงจาก Her Majesty's Stationery Office, (September, 15) *Firearms (Amendment)*
Act. 1988: Online)

มาตรา 37 สำหรับมาตรา 36 แห่ง พระราชบัญญัติ 1968 ให้แทนด้วยมาตรา
ต่อไปนี้แทน

26 ก. “คำขอมิใบทะเบียนอาวุธปืน”

(1) การยื่นคำขออนุมัติเพื่อมีใบทะเบียนอาวุธปืนจะต้องกระทำ
โดยกรอบบแบบฟอร์มที่กำหนดแล้วยื่นต่อหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจของพื้นที่ซึ่งผู้ยื่นคำขอมิ
ภูมิลำเนาอาศัยอยู่ และจะต้องระบุข้อความใด ๆ ที่ได้กำหนดไว้ตามแบบฟอร์มนั้น

(2) กฎข้อบังคับใดที่ออกโดยรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงตามอำนาจของมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัตินี้ อาจจะขอให้ผู้ยื่นคำขอใบทะเบียนอาวุธปืนจะต้องแนบรูปถ่ายของผู้ขอใบอนุญาตนั้นและประกอบด้วยชื่อและที่อยู่อาศัยจำนวน 2 คนของผู้ที่ยินยอมเป็นผู้อ้างอิงของผู้ยื่นคำขอนั้น

(3) กฎข้อบังคับอาจจะกำหนดให้หัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจต้องได้รับสิ่งต่อไปนี้จากผู้สามารถอ้างอิงได้โดยการกำหนดมาจากผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตก่อนที่จะพิจารณาคำขอเพื่อมีอาวุธปืนดังกล่าวคือ

(ก) การตรวจสอบข้อเท็จจริงในการบรรยายลักษณะโดย

(1) การบรรยายรายละเอียดแจ้งลักษณะเฉพาะ และ

(2) ความคล้ายคลึงของผู้ยื่นคำขอต่อรูปถ่ายซึ่งได้ยื่น

แนบมากับคำขอ

(ข) ข้อความเห็นในแบบฟอร์มที่แจ้งรายละเอียดแสดงว่าเขาเห็นควรว่าผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตนั้นสมควรจะได้รับการอนุมัติให้เป็นผู้ครอบครองอาวุธปืนได้ และ

(ค) ข้อความเห็นอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน อันเนื่องด้วยการขอใบอนุญาต หรือผู้ขอใบอนุญาตซึ่งอาจจะระบุไว้

26 ข. (1) ในการยื่นคำขอเพื่อให้อนุมัติให้ถือใบทะเบียนปืนได้จะต้องกระทำตามแบบฟอร์มที่กำหนดแล้วเสนอไปยังหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจของพื้นที่ที่ผู้ขอมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่และจะต้องระบุข้อความจำเพาะใด ๆ ที่อาจจำกัดไว้ให้แสดงตามแบบฟอร์มนั้น

(3) กฎข้อบังคับที่ออกโดยรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงตามความในมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัตินี้ อาจจะ

(ก) กำหนดให้คำขอเพื่อมีใบอนุญาต ฯ จะต้องแนบรูปถ่ายจำนวน 4 รูป ของผู้ร้องขอมีใบอนุญาต ฯ ด้วย

(ข) กำหนดให้มีการตรวจสอบโดยการบรรยายในรายการเฉพาะและในความคล้ายคลึงของรูปเหล่านั้นกับตัวของผู้ขอมีใบอนุญาต

(ค) กำหนดให้มีคำขอใบอนุญาต ฯ จะต้องแนบข้อความระบุโดยผู้ซึ่งตรวจสอบตามกล่าวไว้ใน (ข) ข้างต้น มีความเห็นว่าเหตุใดเขาจึงเห็นควรที่จะอนุมัติให้ผู้ขอใบอนุญาต ฯ ได้รับการอนุญาตให้มีอาวุธปืนสั้นไว้ในครอบครองได้

มาตรา 38 ตามอนุมาตรา (1) ของมาตรา 27 แห่ง 1968 (ว่าด้วยข้อกำหนดชั่วคราวเกี่ยวกับการอนุมัติออกใบทะเบียนอาวุธปืน) ให้แทนด้วยอนุมาตราดังต่อไปนี้ คือ

(1) ทะเบียนอาวุธปืนจะได้รับอนุมัติได้ต่อเมื่อหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจเห็นควร โดย

(ก) ว่าผู้ขอ นั้นมีความหมายเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้มีอาวุธปืนพกสั้นขนาดเล็กได้ตามมาตรา 1 แห่งพระราชบัญญัตินี้ โดยประยุกต์ใช้และจะต้องมิใช่บุคคลต้องห้ามโดย พระราชบัญญัตินี้ จากการครอบครองปืนดังกล่าว

(ข) ว่าเรามีเหตุผลดีพอที่จะต้องมีอาวุธไว้ในครอบครองหรือเพื่อซื้อ หรือเพื่อต้องการได้มาซึ่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนนั้นตามที่ได้มีคำขอขึ้นมา และ

(ค) ว่าไม่ว่าในกรณีใดคำขอนั้นอาจจะได้รับการอนุมัติที่จะให้ มีทะเบียนอนุญาตซึ่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนไว้ในครอบครองได้โดยปราศจากอันตรายต่อความปลอดภัย หรือความสงบสุขของประชาชน

มาตรา 39 (1) ให้มีการจัดตั้งศูนย์กลางการจดทะเบียนบุคคลที่ได้ยื่นคำขออนุญาตมีทะเบียนสำหรับอาวุธปืน หรืออาวุธปืนสั้นนั้นได้รับอนุมัติแล้ว หรือสำหรับผู้ที่ได้ทำการต่ออายุใบทะเบียน ฯ

(1) นายทะเบียนจะต้อง

(ก) บันทึกหมายเลขประจำตัวอันเหมาะสมแก่ผู้ซึ่งได้รับ

ใบอนุญาต และ

(ข) จะต้องรักษาไว้ด้วยวิธีการทางคอมพิวเตอร์ซึ่งจะสามารถให้หน่วยงานตำรวจต่าง ๆ สามารถเข้าดูตรวจสอบได้)

มาตรา 40 โดยมาตรา 30 (การเพิกถอนใบอนุญาต) ของพระราชบัญญัติ อาวุธปืน 1968 ให้แทนด้วยมาตราต่อไปนี้ การเพิกถอนใบอนุญาต

30 ก. (1) ใบทะเบียนนั้นอาจจะถูกเพิกถอนได้โดยหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจของพื้นที่ซึ่งผู้ถือใบอนุญาตมีภูมิลำเนาอยู่ ตามเหตุผลสำคัญพื้นฐานตามที่กล่าวไว้ในอนุมาตรา (2) ถึง (5) ต่อไปนี้

(2) ใบทะเบียนอาจถูกเพิกถอนได้ถ้าหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจมีเหตุผลอันสมควรเชื่อว่า

(ก) ผู้ถือใบทะเบียนนั้นมีอุปนิสัยอันควบคุมตนเองไม่ได้หรือจิตใจไม่ปกติ หรือเป็นผู้ที่ไม่มีความเหมาะสมที่จะมีอาวุธปืนไว้กับตน หรือ

(ข) ผู้ถือใบทะเบียนไม่อาจจะได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนซึ่งใบอนุญาตนั้นได้เกี่ยวเนื่องถึงไว้ในครอบครองโดยปราศจากจากอันตรายต่อสาธารณชน หรือความสงบสุข

(3) ใบทะเบียนอาจถูกเพิกถอนได้ถ้าหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจเห็นว่าผู้ถืออยู่นั้นถูกห้ามโดยพระราชบัญญัตินี้จากครอบครองซึ่งอาวุธปืนซึ่งมาตรา 1 แห่งพระราชบัญญัตินี้สามารถประยุกต์

(4) ใบทะเบียนอาจถูกเพิกถอนได้ถ้าหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจเห็นว่าผู้ถืออยู่นั้นไม่มีเหตุผลอันควรที่จะมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครอง หรือเพื่อซื้อ หรือได้มาซึ่งอาวุธปืนนั้น หรือเครื่องกระสุนซึ่งมีสิทธิรับอนุญาตให้เป็นผู้ที่มีไว้ในครอบครองได้ หรือเพื่อซื้อ หรือเพื่อได้มา

(5) ใบทะเบียนอาจถูกเพิกถอนได้ถ้าผู้ถืออยู่นั้นมิได้ปฏิบัติตามการแจ้งรายการตามมาตรา 29 (1) แห่งพระราชบัญญัตินี้ซึ่งบ่งบอกให้เขาจัดส่งทะเบียนปืนนั้น

(6) ผู้ซึ่งถูกเพิกถอนใบทะเบียนตามความในอนุมาตรา (2), (3) หรือ (4) แห่งมาตรานี้ อาจจะขอยื่นอุทธรณ์ต่อการเพิกถอนนั้นได้ ตามบัญญัติมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัตินี้

30 ข. (1) หัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจของเขตพื้นที่อื่นเป็นที่อยู่อาศัยของผู้ถือใบอนุญาตมีซึ่งอาวุธปืน อาจเพิกถอนทะเบียนนั้นเป็นบางส่วนเสียได้ กล่าวโดยทั่วไปคือเขาเพิกถอนใบทะเบียนส่วนที่เกี่ยวกับอาวุธปืนใด หรือเครื่องกระสุนใดซึ่งผู้ถือใบอนุญาตได้รับสิทธิอำนาจตามทะเบียนอนุญาตนั้นอยู่หรือที่จะมีไว้ในครอบครองหรือเพื่อซื้อ หรือให้ได้มา

(2) ใบทะเบียนอาวุธปืนอาจถูกเพิกถอนได้เป็นบางส่วน ถ้าหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจมีความเห็นว่าผู้ครอบครองไม่มีเหตุผลที่ดีพอที่จะมีอาวุธปืนไว้ในครอบครอง หรือเพื่อซื้อ หรือให้ได้มาซึ่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนนั้น ซึ่งการเพิกถอนแต่บางส่วนได้เกี่ยวเนื่องด้วย

(4) ผู้ที่ได้ถูกเพิกถอนแต่เพียงบางส่วนนั้นอาจจะขอยื่นคำอุทธรณ์ต่อการถูกเพิกถอนนั้นได้ตาม มาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัตินี้

30 ค. (1) ทะเบียนอาวุธปืนสันนั้นอาจถูกเพิกถอนได้โดยหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจของพื้นที่ซึ่งผู้ถือทะเบียนอนุญาตนั้นพักอาศัยอยู่ถ้าเขาได้มีความเห็นว่าผู้ครอบครองอยู่นั้นถูกห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ จากการครอบครองอาวุธปืนสันพกสั้นหรือไม่อาจได้รับอนุญาตที่จะให้ครอบครองอาวุธปืนพกสั้นโดยปราศจากอันตรายต่อความปลอดภัยแห่งสาธารณะชน หรือความสงบสุข

(3) ผู้ซึ่งได้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนสันนั้นอาจจะขอยื่นคำอุทธรณ์ต่อการถูกเพิกถอนนั้นได้ตาม มาตรา 44 แห่ง พระราชบัญญัตินี้บัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ต่อการเพิกถอนสิทธิ์

30 ง. (1) เมื่อใบอนุญาตถูกเพิกถอนตามบทบัญญัติตามมาตรา 30 ก. และมาตรา 30 ค. แห่งพระราชบัญญัตินี้หัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจจะต้องยื่นหนังสือขอให้ผู้ถือใบอนุญาตส่งมอบใบอนุญาตนั้นคืน

(2) หากใบอนุญาตนั้นได้ถูกเพิกถอนสิทธิ์บางประการตามมาตรา 30 ข. แห่งพระราชบัญญัตินี้หัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจจะต้องยื่นหนังสือแจ้งให้ผู้ถือใบอนุญาตเพื่อจุดประสงค์ในการแก้ไขใบอนุญาตนั้น ๆ

(3) หากผู้ถือใบอนุญาตมิได้ปฏิบัติตามความในอนุมาตรา (1) หรือ (2) ดังกล่าวข้างต้นภายในระยะเวลา 21 วันนับแต่วันที่หนังสือฉบับดังกล่าวออกมาแจ้งให้ทราบย่อมได้รับความผิดตามกฎหมาย

(4) ถ้ามีการขออุทธรณ์ต่อการเพิกถอนสิทธิ์ หรืออุทธรณ์บางส่วนต่อการเพิกถอน

(ก) ความในมาตรานี้ไม่กำหนดบังคับใช้แก่การขอเพิกถอนหรือเพิกถอนบางส่วน เว้นเสียแต่ว่าการขออุทธรณ์ได้ถูกยกเลิกไป หรือพ้นระยะเวลาที่กำหนด และ

(ข) ให้ประยุกต์ใช้ได้กับการแทนที่ด้วย สำหรับการอ้างอิงถึงวันที่กล่าวอ้างอิง หรือสำหรับอ้างอิงถึงวันที่ซึ่งการอุทธรณ์ได้ถูกยกเลิกไป หรือพ้นระยะเวลาที่กำหนด

(5) ตามมาตรานี้จะไม่บังคับให้ใช้กับ

(ก) การขออุทธรณ์เรื่องใบทะเบียนของอาวุธปืนพกสั้นหรือหลักพื้นฐานใดตามมาตรา 30 ก. หรือ (4) แห่ง พระราชบัญญัติ นี้

(ข) การขออุทธรณ์ในเรื่องทะเบียนอาวุธปืนพกสั้น

ถ้าหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจส่งหนังสือแจ้งความนั้นแก่ผู้ถือใบทะเบียน ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน 1988 ขอให้ผู้นั้นส่งมอบใบทะเบียนซึ่งถืออยู่รวมทั้งอาวุธปืนพกสั้นขนาดเล็กและเครื่องกระสุนในความครอบครองตามที่กฎหมายอนุญาตไว้ตามทะเบียนนั้น

5.2.2 ประเทศมาเลเซีย

มาเลเซียเป็นอาณานิคมของอังกฤษมาจนกระทั่งวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2500 (ค.ศ. 1957) จึงได้รับเอกราชและสถาปนาประเทศเป็น “สหพันธรัฐมลายา” ต่อมาเมื่อวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2506 (ค.ศ. 1963) ก็ได้มีการเปลี่ยนชื่อประเทศใหม่เป็น “สหพันธรัฐมาเลเซีย และใช้ชื่อนี้มาจนบัดนี้

สหพันธรัฐมาเลเซียจัดรูปรัฐบาลแบบรัฐสภา มีพระมหากษัตริย์ (ยังดีเปอตวน อากง) เป็นประมุข มีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาล และจัดรูปประเทศเป็นรัฐรวม 13 มลรัฐแบบสหพันธรัฐ (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 84)

กฎหมายอาวุธปืนของมาเลเซีย (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 84-91; อ้างอิงจาก Arms Act, 1960(Act 206))

อาวุธปืน ปี 1960 ซึ่งกำหนดให้ใช้บังคับแก่อาวุธปืนสิ่งเทียมอาวุธปืนและกระสุนปืน มาตรา 1 กฎหมายฉบับนี้เรียกว่า กฎหมายอาวุธปืน ปี 1960

มาตรา 2 (1) ในฉบับนี้ นอกจากจะมีข้อกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

“อาวุธปืน” หมายถึง อาวุธใด ๆ ที่มีลำกล้องยิงให้ตายได้ โดยการบรรจุลูกกระสุนหรือจรวดอย่างอื่นเข้าไปสำหรับยิงออกมาจากปากลำกล้องนั้น และให้หมายรวมถึงอาวุธอื่นที่ออกแบบหรือให้ปรับใช้ หรือสามารถปรับใช้ในการยิงด้วยของเหลวหรือแก๊ส หรือสิ่งอื่นใดที่เป็นอันตรายชีวิตและทรัพย์สินได้ กับให้หมายรวมถึงปืนลมที่เป็นปืนสั้น ปืนยาว ปืนกล ปืนพก และส่วนประกอบใด ๆ ของอาวุธดังกล่าวนี้ กับเครื่องอุปกรณ์ใด ๆ ของอาวุธดังกล่าวที่ออกแบบหรือให้ปรับใช้เพื่อให้เกิดหรือแสงวับวาวน้อยลง จากการยิงด้วยอาวุธดังกล่าวนี้ด้วย

“ใบอนุญาตอาวุธปืน” หมายถึง อนุญาตที่ออกให้ตามกำหนดไว้ในมาตรา 4

“ใบอนุญาตพกพาอาวุธปืน” หมายถึง การอนุญาตให้พาและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ที่ออกให้ตามมาตรา 4

“อธิบดีกรมตำรวจ” หมายถึงผู้บัญชาการตำรวจที่มีอำนาจควบคุมตำรวจแห่งมาเลเซียไม่ว่าในท้องที่ใดหรือรัฐใด

“ปืนสั้น” หมายถึง อาวุธอย่างใด ๆ ซึ่งมีความยาวของลำกล้องวัดจากปากกระบอกถึงจุดที่มีการระเบิดในการยิงไม่เกินเก้านิ้ว

(2) ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ซึ่งปกครองโดยอธิบดีตำรวจ นอกเหนือจากอธิบดีแห่งรัฐซึ่งพื้นที่นั้นตั้งอยู่ กฎหมายฉบับนี้ให้ถือว่าอธิบดีตำรวจแห่งรัฐมีความหมายอย่างเดียวกับอธิบดีตำรวจผู้ปกครองพื้นที่นั้น

หลักเกณฑ์การขออนุญาตมี และพกพา ในการขออนุญาตเกี่ยวกับอาวุธปืน จะมี 2 ลักษณะ คือ

1) การขออนุญาตมี อาวุธปืน

2) การขอพกพาและใช้อาวุธปืน

มาตรา 3 (1) ตามกฎหมายฉบับนี้และกฎข้อบังคับใด ๆ ที่ออกตามกฎหมายฉบับนี้จะไม่มีการมีสิทธิครอบครองยึดถือ หรือควบคุมซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนใด ๆ นอกจากเขาจะได้เป็นผู้ถือใบอนุญาตอาวุธปืนที่ออกให้แก่เขาตามมาตรา 4

(2) กรณีตามมาตรา 3 (1) บุคคลอาจมีหรือใช้อาวุธหรือเครื่องกระสุนปืนได้ภายในขอบเขตของการอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมายที่ออกให้แก่เขาตามมาตรา 4

ทั้งนี้จะมีผลบังคับเป็นใบอนุญาตอาวุธปืนในส่วนที่เกี่ยวกับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่ออกให้แก่บุคคลอื่นบางคนด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม มาตรา 6 ได้บัญญัติเป็นข้อยกเว้นของ มาตรา 3 ไว้ คือ

มาตรา 6 (1) มาตรา 3 จะไม่ใช้บังคับแก่พระราชอาชิตี หรือแก่ผู้ปกครองรัฐหรือเจ้าผู้ครองนครแห่งรัฐใด ๆ

ทั้งนี้จะได้มีการแจ้งต่ออธิบดีกรมตำรวจในเดือนมิถุนายนของทุกปีโดยบุคคลซึ่งพระราชอาชิตี หรือผู้ปกครองรัฐหรือเจ้าผู้ครองนครแต่งตั้งให้รายละเอียดของอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนทั้งหมดที่อยู่ในครอบครองหรือยึดหรือความควบคุมของพระราชอาชิตี หรือผู้ปกครองรัฐหรือยังเจ้าผู้ครองนคร ซึ่งไม่มีใบอนุญาตอาวุธปืนนั้น

(2) ภายใต้บังคับมาตรา 13...

(ช) บุคคลอาจพกพาหรือใช้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตพกพา ดังนี้

(ช). 1 ปืนยาวขนาดเล็กไม่เกิน .22 คาลิเบอร์และเครื่องกระสุนปืนดังกล่าว ที่สถานฝึกยิงปืนขนาดเล็ก โดยเจ้าของหรือผู้จัดการของสถานฝึกยิงหรือแสดงการยิงดังกล่าวมอบอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนดังกล่าวให้ และสถานฝึกยิงหรือที่แสดงการยิงดังกล่าว ได้จัดให้มีขึ้นตามใบอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรและตามเงื่อนไขที่ออกโดยอธิบดีตำรวจแห่งรัฐที่สถานที่ดังกล่าวตั้งอยู่

(ซ). 2 อาวุธและกระสุนลูกซอมยิงที่ใช้ในการแสดงละคร หรือการแสดงทำนองเดียวกัน หรือในการแข่งขันกีฬา ซึ่งบุคคลได้มีส่วนอยู่ด้วยในการนั้น ถ้าหากได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอธิบดีตำรวจรัฐ ที่การแสดงหรือการแข่งขันดังกล่าวมีขึ้น โดยต้องใช้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนดังกล่าว ในการแสดงหรือการแข่งขันกีฬาดังกล่าวด้วย

(3) บุคคลจะไม่ถูกถือว่าฝ่าฝืนมาตรา 3 ด้วยเหตุผลเพียงว่าในระหว่างเดือนมิถุนายนของปีใดเขามีไว้ในครอบครอง หรือยึดถือ หรือใช้ควบคุม หรือพกพา หรือใช้ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนโดยไม่มีใบอนุญาตหรือคำอนุญาต ถ้าหากบุคคลนั้นได้มีอาวุธหรือเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองของตน หรือได้รับอนุญาตให้พกพาและใช้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้น ในวันที่ 30 มิถุนายนของปีเดียวกันตามข้อกำหนดของใบอนุญาตพกพาแล้ว

1) การขออนุญาต

มาตรา 4 (1) คำขอสำหรับใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตพกพาอาวุธปืนให้ทำตามแบบที่กำหนดไว้ยื่นต่ออธิบดีกรมตำรวจแห่งรัฐซึ่งผู้ยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ และให้ระบุรายละเอียดต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในแบบคำขอดังกล่าว

(2) ตามกฎหมายฉบับนี้และกฎข้อบังคับใดที่ออกตามกฎหมายฉบับนี้ อธิบดีกรมตำรวจจะอนุญาตตามคำขออนุญาตอาวุธปืน หรือใบอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนฉบับใดก็ได้ตามควรแก่กรณี ถ้าเป็นที่พอใจแก่เขาว่าคำขอนั้นมีเหตุผลอันดีในการให้ผู้ขอมีไว้ในครอบครอง ยึดถือไว้หรือควบคุม หรือพกพาและใช้ได้ตามควรแก่กรณี ซึ่งอาวุธปืนและเครื่องกระสุนตามที่ระบุรายละเอียดไว้ในคำขอนั้น และในการนี้ให้ผู้ขอมีอำนาจกระทำการได้เท่าที่จะไม่เป็นอันตรายต่อสาธารณชนหรือผลประโยชน์ของสาธารณชน

(3) ใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตพกพาอาวุธปืนฉบับหนึ่ง ๆ จะเป็นไปตามแบบที่กำหนดไว้ และจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัด ๆ ให้ผู้ยึดถือปฏิบัติได้ ลักษณะสภาพและจำนวนหรือเครื่องหมายบ่งบอกอื่น ๆ ของอาวุธปืนที่ออกใบอนุญาตให้ และในส่วนของเกี่ยวกับเครื่องกระสุนปืนก็จะมีกำหนดไว้ให้ยึดถือไว้เป็นจำนวนเท่าใด ในเวลาหนึ่งใด กับรายการอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตนั้น

(4) รายการต่าง ๆ ของใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตพกพาอาวุธปืนทุก ๆ ใบที่ออกให้หรือที่ออกให้ใหม่ตามมาตรานี้จะลงไว้ในทะเบียนซึ่งอธิบดีตำรวจแห่งรัฐเก็บรักษาไว้ตามรูปแบบและวิธีการและสถานที่ตั้งที่อาจจะได้กำหนดไว้

(5) ถ้ามีคำขอใบอนุญาตเกี่ยวกับอาวุธหรือเครื่องกระสุนปืนที่ไม่ มีตัวอักษรหรือตัวเลขหรือเครื่องหมายอย่างอื่นทำนองเดียวกันนี้ ซึ่งอาจจะได้มีการระบุไว้เรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะออกใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานผู้รับคำขอ จะลงเครื่องหมายที่อาวุธหรือเครื่องกระสุนปืนตามที่รู้หรือปรากฏขึ้นในภายหลังได้ตามควรแก่กรณี แต่การกระทำดังกล่าวจะต้องไม่เป็นการเสียหายหรือลอกเลียนแบบตัวอักษรหรือตัวเลขหรือเครื่องหมายอย่างอื่นดังกล่าวนี้

2) ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต มาตรา 4(4)

มาตรา 4 (1) คำขอสำหรับใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตพกพาอาวุธปืนให้ทำตามแบบที่กำหนดไว้ยื่นต่ออธิบดีกรมตำรวจแห่งรัฐซึ่งผู้ยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ และให้ระบุรายละเอียดต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในแบบคำขอดังกล่าว

อย่างไรก็ตามยังมีเงื่อนไขว่าผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตอาจจะไม่อนุญาตได้ ตามมาตร 30 (1) (2) (3) (4) และมาตรา 31

มาตรา 30 (1) อธิบดีตำรวจ หรือเจ้าพนักงานตำรวจผู้มีอำนาจหรือออกใบอนุญาตให้มีหรือพกพาตามกฎหมายนี้ อันให้ไว้ตามมาตรา 57 ด้วยความเห็นชอบของอธิบดีตำรวจที่มีอำนาจเหนือเขาได้

(ก) ไม่อนุญาตตามคำขอรับใบอนุญาตให้มีหรือพกพาที่ไม่ระบุเหตุผลเพื่อการนั้น

(ข) ไม่อนุญาตตามคำขอให้ออกให้ใหม่หรือเพิกถอนหรือหยุดใช้ชั่วคราว ซึ่งใบอนุญาตให้มีหรือพกพาใด ๆ ที่ออกกฎหมายนี้เพื่อเหตุผลแห่งความปลอดภัยสาธารณะ หรือประการอื่น ๆ โดยจัดแจ้งไว้ให้ปรากฏ

(2) เมื่อใบอนุญาตให้มีหรือพกพาใด ๆ ถูกเพิกถอนหรืองดใช้ ให้บุคคลที่ยึดถือใบอนุญาตดังกล่าวไว้ส่งมอบใบอนุญาตดังกล่าวแก่สถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุดโดยมิชักช้า

(3) ใบอนุญาตให้มีหรือพกพาทุกฉบับให้ถือว่าตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขหรือข้อจำกัด ตามที่เจ้าพนักงานผู้ออกให้ได้ระบุหรือสลักหลังไว้ในอนุญาตให้มีหรือพกพาที่ออกให้

(4) บุคคลใดไม่พอใจการไม่อนุญาตตามคำขอให้ออกหรือให้ออกใหม่ ซึ่งใบอนุญาตให้มีหรือพกพาหรือต่อเงื่อนไขใด ๆ ซึ่งกำหนดโดยเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตให้มีหรือพกพาหรือต่อการถูกเพิกถอนหรืองดใช้ใด ๆ ซึ่งใบอนุญาตให้มีหรือพกพา อาจยื่นอุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษรต่อรัฐมนตรี ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ใบอนุญาต วันที่ออกข้อกำหนด วันเพิกถอนหรืองดใช้ดังกล่าวคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา 31 รัฐมนตรีอาจออกคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนหรือใบอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนใด ๆ ก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องให้เหตุผลเพื่อการนั้น

3) อายุของใบอนุญาตมีและใบอนุญาตให้พกพาและใช้ มาตรา 4 (4)

ใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตให้พกพาอาวุธปืน หากมิได้มีการยกเลิกหรือเพิกถอนเสียก่อน จะสิ้นสุดลงในวันที่ 30 ของเดือนมิถุนายนต่อไปจากวันที่ออกให้ แต่อธิบดีกรมตำรวจแห่งรัฐผู้ที่ถือใบอนุญาตนั้นมีถิ่นที่อยู่อาจต่อการอนุญาตให้ใหม่เป็นเวลาหนึ่งปีต่อไปนับแต่วันที่ 30 ของเดือนมิถุนายนดังกล่าวและอาจต่อให้ไปเรื่อย ๆ นับแต่เวลาดังกล่าวนั้นและบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่การออกใบอนุญาตอาวุธปืน หรืออนุญาตพกพาใหม่ดังกล่าว นั้นด้วย

4) โทษเกี่ยวกับใบอนุญาต ได้บัญญัติในมาตรา 8 ดังนี้

มาตรา 8 บุคคลใดฝ่าฝืนกฎหมายฉบับนี้

(ก) มีไว้ในครอบครอง ยึดถือหรือควบคุมหรือพกพาหรือใช้ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนใด ๆ โดยไม่มีใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตพกพาอาวุธดังกล่าว หรือกระทำการอื่นใดนอกจากที่ได้รับอนุญาตไว้ในใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตพกพา หรือในกรณีเครื่องกระสุนปืนมีไว้เกินจำนวนที่ได้รับอนุญาต หรือ

(ข) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดในใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตพกพาอาวุธปืนซึ่งตนยึดถือได้

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่น

ริงกิตหรือทั้งจำทั้งปรับ

5) เงื่อนไขภายหลังได้รับอนุญาต

มาตรา 7 (1) ในกรณีอาวุธปืนสูญหายหรือถูกทำลายหรือเครื่องกระสุนปืนสูญหาย บุคคลซึ่งมีชื่อในใบอนุญาตเกี่ยวกับอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนนั้นกับบุคคลอื่นใดซึ่งได้ครอบครองอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นไว้ก่อนที่วันสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งสถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุดกับที่อยู่ของบุคคลดังกล่าวนั้น โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ต้องกระทำภายในสิบสี่วันนับแต่ได้รู้ถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว และการละเลยไม่แจ้งภายในกำหนดดังกล่าว บุคคลที่ว่านั้นทุกคนจะถูกลงโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันริงกิต

(1) บุคคลใดซึ่ง

(ก) โดยเจตนาทำให้เสียหาย ทำลายเปลี่ยนแปลง ดัดแปลง ปลอม หรือแปลง ซึ่งเครื่องหมายใด ๆ ที่ใช้สำหรับเป็นเครื่องกำหนดตัวอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนใด ๆ ของผู้ผลิตอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวหรือที่กำหนดไว้ตามใบอนุญาตอาวุธปืนนั้น ๆ หรือที่คิดไว้ตามกำหนดมาตรา 4 (6)

(ข) โดยเจตนาฉ้อโกง ทำเครื่องหมายที่อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนใด ๆ ด้วยเครื่องหมายให้เหมือนกับเครื่องหมายใด ๆ ดังระบุไว้ในวรรค (ก)

(ค) โดยเจตนา ทำลายอาวุธปืนใด ๆ โดยมีได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอธิบดีกรมตำรวจแห่งรัฐต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองพันริงกิต หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 28 ถ้าใบอนุญาตให้มีหรือพกพาอาวุธปืนที่ออกให้ตามกฎหมายนี้ถูกทำลายลบเลือนฉีกขาดหรือสูญหายให้บุคคลผู้มีชื่อในใบอนุญาตให้มีหรือพกพาดังกล่าวยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตให้มีหรือพกพานั้น และหากเป็นที่พอใจของเจ้าพนักงานดังกล่าวคำขอยื่นมาด้วยสุจริตถูกต้อง โดยเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดแล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตให้มีหรือพกพาฉบับใหม่มีข้อความเหมือนฉบับที่ถูกทำลาย ฉีกขาดหรือสูญหายนั้นแก่ผู้ขอ

มาตรา 38 (1) จะไม่มีบุคคลใดทำให้กระบอกปืนใด ๆ สิ้นลง นอกจากผู้ประกอบการเกี่ยวกับอาวุธปืนที่ได้รับอนุญาต ซึ่งได้รับอนุญาตเป็นหนังสือล่วงหน้าจากอธิบดีตำรวจแห่งรัฐที่ผู้ประกอบการนั้นทำธุรกิจอยู่

(2) จะไม่มีบุคคลใดเปลี่ยนแปลงสภาพของอาวุธปืน ซึ่งก่อนเปลี่ยนแปลงสภาพนั้นเป็นอาวุธปืนที่ถูกผลิตขึ้นเพื่อมิให้สามารถใช้อิงกระสุนผ่านออกไปจากลำกล้องปืนนั้นได้

(3) บุคคลใดฝ่าฝืนอนุมาตรา (1) หรือ (2) ต้องระวางโทษในแต่ ละความผิดจำคุกไม่เกินสิบสี่ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นริงกิตหรือทั้งจำทั้งปรับ

(4) บุคคลใดมีในครอบครองของตนซึ่งอาวุธปืนที่ถูกทำให้สั้นลง โดยมีได้รับอนุญาตเป็นหนังสือตามอนุมาตรา (1) หรืออาวุธปืนที่ถูกเปลี่ยนแปลงสภาพดังกล่าว ข้างต้น ต้องระวางโทษเช่นที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (3) นั้น

6) บทลงโทษผิดเงื่อนไขภายหลังรับอนุญาต

มาตรา 43 บุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบัญญัติใด ๆ ในกฎหมายนี้หรือ ตามกฎหมายนี้ และไม่มีบทกำหนดโทษไว้โดยเฉพาะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่ เกินสองพันริงกิตหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 45 (1) บุคคลทุกคนซึ่งได้รับการพิสูจน์ยืนยันว่ามีไว้ในครอบครอง ของตนหรือภายใต้ความควบคุมของตน ซึ่งสิ่งใด ๆ ที่บรรจุอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือสิ่งเหมือน อาวุธปืนไว้แต่จะมีข้อแก้ตัวพิสูจน์ให้เห็นว่ามีได้เป็นเช่นนั้น

(2) ผู้ครอบครองทุกคนซึ่งบ้านเรือนใด ๆ หรืออาคารต่าง ๆ ในที่ ซึ่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือสิ่งเหมือนอาวุธปืนใด ๆ ถูกพบให้ถือว่าผู้มีไว้ในครอบครอง ซึ่ง อาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนหรือสิ่งเหมือนอาวุธปืนดังกล่าว นั้น ทั้งนี้ตามความมุ่งหมายแห่งกฎหมายนี้ จนกว่าจะกว่าพิสูจน์ให้เห็นว่ามีได้เป็นเช่นนั้น

5.2.3 ประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์เป็นอาณานิคมของอังกฤษมาช้านานจนภายหลังเมื่อได้รับเอกราชจึง ขอสมัครใจเข้าร่วมสหพันธ์กับมาลายาจนเป็นเหตุให้มาลายาต้องเปลี่ยนชื่อประเทศใหม่เป็น “สหพันธ์รัฐมาเลเซีย” เพื่อให้ครอบคลุมสิงคโปร์ ซึ่งไม่ใช่ดินแดนมาลายาด้วยต่อมาเมื่อสิงคโปร์ แยกตัวออกมาจาสหพันธ์มาเลเซีย และประกาศตัวเป็นประเทศราชมีรัฐธรรมนูญเป็นของตนเอง ในการตรากฎหมายด้วยเอกราชแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์ พ.ศ. 2508 ยังกำหนดให้ใช้มาตรา 5- มาตรา 12 และมาตรา 149-มาตรา 150 แห่งรัฐธรรมนูญมาเลเซียดูว่าเป็นส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญ สิงคโปร์ด้วยและด้วยเหตุที่กฎหมายอาวุธปืนของสิงคโปร์จึงมีบางส่วนที่เหมือนกันกับกฎหมาย มาเลเซีย

ปัจจุบันสาธารณรัฐสิงคโปร์จัดรูปแบบรัฐสภามีประธานาธิบดีเป็นประมุขและมี นายกรัฐมนตรีเป็นรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาล (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 91)

กฎหมายอาวุธปืนของสิงคโปร์ *Arms and Explosive Act, (Chapter 13)* (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 92-95)

กฎหมายนี้ควบคุมการผลิต การใช้ การขาย การเก็บรักษา การขนส่ง การนำเข้า การส่งออก และการครอบครอง ซึ่งอาวุธและวัตถุระเบิด วันที่ 12 ธันวาคม 2456 (ค.ศ. 1913)

มาตรา 1 กฎหมายฉบับนี้เรียกว่า “กฎหมายอาวุธและวัตถุระเบิด”

มาตรา 2 (1) ในกฎหมายฉบับนี้

“อาวุธ” หมายถึง ปืนขนาดเล็ก, ปืนอัดลม, ปืนสั้นอัดลม, ปืนอัตโนมัติ, ปืนสั้นอัตโนมัติ และปืนหรือปืนสั้นชนิดใด ๆ ที่สามารถยิงกระสุนลูกปราย กระสุน หรือจรวดอื่นใด หรือสามารถฟันของเหลว เปลวไฟ หรือก๊าซพิษที่เป็นอันตราย และส่วนประกอบใด ๆ ของสิ่งที กล่าวนั้น และดาบปลายปืน กระบี่ (ดาบ) ดาบสั้นสองคม (กริช) หอก และปลายหอก

“ปืน” หมายถึง ปืนใหญ่ ปืนครก ปืนยิงเร็ว และปืนกล และสิ่งอื่นใดที่มี ลักษณะคล้ายปืน

“ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต” หมายถึง บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งโดย รัฐมนตรีตามมาตรา 9

หลักเกณฑ์การขออนุญาตมีและพกพา ได้มีกำหนดไว้ในมาตรา 8 มาตรา 8 (1) ห้ามบุคคลใดมีอาวุธและวัตถุระเบิด เว้นแต่จะได้ออกใบอนุญาต และปฏิบัติตามเงื่อนไขของใบอนุญาต นั้น และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ว่า

(ก) อยู่ในความครอบครองหรือภายใต้การควบคุมซึ่งเป็น หรืออาวุธ หรือ แก๊สที่เป็นพิษหรือเป็นอันตราย

อนุमतรานี้จะไม่นำมาใช้กับกรณีดาบปลายปืน กระบี่ (ดาบ) ดาบสั้นสอง คม (กริช) หอกและปลายหอกในที่พักอาศัยซึ่งเก็บดาบปลายปืน กระบี่ (ดาบ) ดาบสั้นสองคม (กริช) หอก และปลายหอกที่หายากหรือวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องประดับ

แต่ก็ได้มีข้อยกเว้นแก่บุคคล ตาม มาตรา 3 (1) (ค)

มาตรา 3 (1) กฎหมายฉบับนี้มีให้ใช้บังคับแก่

(ค) บุคคลตามที่กล่าวนี้หรืออุปกรณ์ของเขาในระหว่าง ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ หรือทางการที่จ้าง

(1) สมาชิกของกองกำลังติดอาวุธของสิงคโปร์ และกอง กำลังที่มาเยี่ยมเยือนประเทศสิงคโปร์ในปัจจุบันอย่างถูกกฎหมาย

(2) สมาชิกของกองกำลังอาสาสมัครของกองทัพเรือ กองทัพบก กองทัพอากาศซึ่งก่อตั้งขึ้นตามกฎหมายลายลักษณ์อักษร

(3) สมาชิกของกองกำลังผสมซึ่งก่อตั้งขึ้นตามกฎหมาย ลายลักษณ์อักษรที่เตรียมการสำหรับทหารเกณฑ์ในการป้องกันสิงคโปร์

(4) สมาชิกของกองกำลังตำรวจสิงคโปร์ หรือกองกำลัง ตำรวจอื่น ๆ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสิงคโปร์

(5) สมาชิกของกองกำลังตำรวจพิเศษ ซึ่งผสมกันระหว่าง ตำรวจกับเจ้าหน้าที่รักษาสันติภาพ

(6) มือปืนรับจ้าง ซึ่งจ้างโดยรัฐบาล

(2) ในการพิจารณาคดีใด ๆ ตามกฎหมายนี้ ภาระการพิสูจน์เพื่อหาความจริงจะอยู่ที่ผู้กล่าวหา

1) การขออนุญาต

มาตรา 9 (1) โดยกฎหมายข้อบังคับที่สร้างขึ้นตาม มาตรา 40 หรือโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา รัฐมนตรีอาจจะแต่งตั้งให้บุคคลหรือหน่วยงานเป็นผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตสำหรับจุดประสงค์ของการพกพา หรือตามบัญญัติของกฎหมายนี้หรือข้อบังคับใดที่ออกกฎหมายนี้

(2) ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตอาจออกใบอนุญาตตามกฎหมายนี้ให้บุคคลที่จ่ายค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายอื่นใดตามที่บัญญัติไว้

มาตรา 40 (1) รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎเพื่อให้ปฏิบัติตาม

(ก) กฎข้อบังคับการครอบครองปืน หรืออาวุธ

(ข) กฎข้อบังคับการนำเข้าและขนส่งปืนอาวุธ

(ค) กฎข้อบังคับการออกปืน อาวุธ หรือเกี่ยวกับกองทัพเรือหรือเกี่ยวกับ หรือสำหรับการรบการสงคราม, เกี่ยวกับการทหาร เก็บสะสม

(ง) กฎข้อบังคับว่าด้วยการผลิต และจำหน่ายปืน หรืออาวุธและการซื้ออาวุธ

(จ) กฎหมายบังคับเพื่อดูแลควบคุมการขนถ่ายอาวุธปืน หรืออาวุธขึ้นบก และการขนถ่ายไปทางพาหนะอื่น

(ฉ) กฎหมายการทำเครื่องหมายปืนหรืออาวุธ เพื่อครอบครองด้วยใบอนุญาต

มาตรา 10 ใบอนุญาตทุกใบที่ออกตามกฎหมายนี้ หรือกฎข้อบังคับใดที่ออกตามกฎหมายนี้น่าเชื่อได้ว่าออกตามกฎหมายภายใต้เรื่องนี้ ที่ถูกบัญญัติเพิ่มเติมโดยอย่างอื่น มีหลักเกณฑ์เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ใบอนุญาตจะถูกพักหรือเพิกถอนโดยปราศจากเหตุผลโดยผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตและ

(ข) ใบอนุญาตจะหมดอายุหลังระยะเวลาที่กำหนดไว้

(ค) บทลงโทษเกี่ยวกับใบอนุญาต

มาตรา 8 (3) บุคคลใดที่กระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรานี้ ปืนที่อยู่ในความครอบครองหรือภายใต้ควบคุมของบุคคลนั้นจะมีความผิดตามกฎหมาย และจะต้องรับผิดตามกฎหมายซึ่งระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 เหรียญต่อปืนหนึ่งกระบอก และจำคุก 3 ปี

(4) บุคคลใดที่กระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรานี้ อาวุธ หรือแก๊สที่เป็นพิษหรือเป็นอันตรายที่อยู่ในความครอบครอง หรือภายใต้การควบคุมของบุคคลนั้น จะมีความผิดตามกฎหมายและจะต้องรับผิดตามกฎหมาย ซึ่งระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 เหรียญ และจำคุก 3 ปี และถ้าการลงโทษดังกล่าวกระทำต่อบุคคลใด ซึ่งกระทำผิดต่อมาตรานี้ ถ้าพิสูจน์เป็นที่พอใจแก่ศาล

ไว้ว่าก่อนที่จะมีการลงโทษผู้กระทำความผิดครอบครองหรือควบคุม ซึ่งอาวุธหรือแก๊สที่เป็นพิษหรือเป็นอันตราย โดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้ในการกระทำความผิดที่เป็นโทษตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย ผู้กระทำความผิดจะถูกจำคุกเพิ่มขึ้นตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรานี้ ซึ่งกฎหมายให้ทำได้

กฎหมายอาวุธปืนของสิงคโปร์ *Arms and Explosive Act, (Chapter 14)* (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 95-96)

กฎหมายนี้เกี่ยวข้องกับการครอบครองอาวุธและเครื่องกระสุนปืน และการพกพาและการใช้ซึ่งอาวุธใด ๆ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2517 (ค.ศ. 1974)

มาตรา 1 กฎหมายฉบับนี้เรียกว่า “กฎหมายความผิดเกี่ยวกับอาวุธ”

มาตรา 2 (1) ในกฎหมายฉบับนี้ เว้นแต่บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“อาวุธ” นั้นหมายความถึง ปืนขนาดเล็ก, ปืนอัดลม, ปืนสั้นอัดลม, ปืนอัดโนมิตี, ปืนสั้นอัดโนมิตี และปืน หรือปืนสั้นชนิดใด ๆ ที่สามารถยิงกระสุนลูกปราย กระสุน หรือจรวดอื่นใด หรือสามารถฟันของเหลว เปลวไฟ หรือก๊าซพิษที่เป็นอันตราย และส่วนประกอบใด ๆ ของสิ่งทีกล่าวนั้น และรวมถึง ลูกกระเบิดหรือระเบิดมือ และส่วนประกอบของสิ่งทีกล่าวนั้น

“อาวุธเลียนแบบ” หมายถึงสิ่งใด ๆ ซึ่งมีรูปลักษณะเป็นอาวุธ

“การครอบครองโดยผิดกฎหมาย” หมายถึง การครอบครองหรือการควบคุมอันเป็นการขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยอาวุธและวัตถุระเบิด

บทลงโทษสำหรับการเกี่ยวกับการครอบครองอาวุธหรือเครื่องกระสุนปืนโดยผิดกฎหมาย

มาตรา 3 (1) ภายใต้บังคับของอนุมาตรา (4) ภายหลังจากที่กฎหมายนี้ได้มีผลบังคับใช้แล้ว บุคคลใดมีอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนใด ๆ ไว้ในความครอบครองโดยผิดกฎหมาย จะมีความผิดและจะถูกตัดสินลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี และจะต้องได้รับโทษด้วยการโบยด้วยหวายไม่น้อยกว่า 6 ครั้ง

(2) ภายใต้บังคับของอนุมาตรา (4) บุคคลใดได้พกพาอาวุธไปโดยผิดกฎหมาย จะมีความผิดและจะถูกตัดสินลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกินกว่า 14 ปี และจะต้องได้รับโทษด้วยการโบยด้วยหวายไม่น้อยกว่า 6 ครั้ง

(3) ในกรณีที่บุคคลใดมีอาวุธอยู่ในเวลาที่เขากระทำความผิดหรือในเวลาที่ถูกจับกุมตามความผิดในรายการ บุคคลนั้นจะมีความผิดและจะถูกตัดสินลงโทษตลอดชีวิต และจะต้องถูกโบยด้วยหวายไม่น้อยกว่า 6 ครั้ง

(4) ในกรณีที่บุคคลใดได้ถูกตัดสินลงโทษตามอนุมาตรา (1) หรือ (2) ซึ่งได้พิสูจน์ว่าการลงโทษในครั้งก่อนเป็นความผิดในรายการบุคคลนั้นจะถูกลงโทษจำคุกเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 20 ปี และจะต้องถูกโบยด้วยหวายไม่น้อยกว่า 6 ครั้ง

ข้อยกเว้น ตามมาตรา 10 (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 96-97)

มาตรา 10 ความตามมาตรา 3 จะไม่ใช้แก่

(ก) สมาชิกของกองกำลังใด ๆ ที่กำลังมาเยี่ยมเยือนประเทศสิงคโปร์ในปัจจุบันอย่างถูกกฎหมายหรือเป็นหน่วยกองกำลังตรวจ หรือกองกำลังอาสาสมัครหรือกองกำลังแห่งท้องถิ่น ที่ได้จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายลายลักษณ์อักษรที่ใช้บังคับอยู่ในประเทศสิงคโปร์ เมื่อสมาชิกแห่งกองกำลังนั้นได้มีการพกพาอาวุธเข้ามา หรือเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติหน้าที่ของเขา

(ข) บุคคลใดได้พกพาอาวุธ โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของการแต่งกายในเครื่องแบบ หรือเครื่องแบบที่แต่งในโอกาสงานพิธี

(ค) บุคคลใดซึ่งได้รับใบอนุญาต หรือได้รับมอบอำนาจให้พกพา หรือครอบครองซึ่งอาวุธภายใต้หรือโดยอาศัยอำนาจของกฎหมายลายลักษณ์อักษรที่เกี่ยวกับอาวุธที่ใช้บังคับอยู่ในสิงคโปร์

(ง) สมาชิกใดขององค์กรใด ๆ หรือสมาคมใด ๆ ที่ได้รับการมอบหมายอำนาจเป็นพิเศษจากรัฐมนตรีโดยการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อสมาชิกดังกล่าวนั้นได้พกพาอาวุธใด ๆ ไป หรือที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของเขา

มาตรา 11 บทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่บทบัญญัติในกฎหมายอาวุธ และวัตถุอาวุธ หรือกฎหมายลายลักษณ์อักษรอื่นใดที่มีผลใช้บังคับในประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเกี่ยวกับการครอบครองอาวุธ หรือเครื่องกระสุนปืนโดยผิดกฎหมาย

1) โทษอย่างอื่น

การใช้หรือการพยายามใช้อาวุธตามมาตรา 4 ภายใต้บังคับของข้อยกเว้นที่อ้างอิงในบรรพ 4 ของประมวลกฎหมายอาญาซึ่งอาจนำมาใช้บังคับได้ บุคคลใดซึ่งใช้หรือพยายามที่จะใช้อาวุธจะมีความผิดและจะถูกตัดสินลงโทษประหารชีวิต

2) บทลงโทษสำหรับผู้สมคบ

มาตรา 5 ในกรณีที่อาวุธที่ถูกใช้โดยบุคคลใดก็ตามในการกระทำความผิดหรือพยายามกระทำความผิด เป็นของผู้สมคบที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่กล่าวถึงในครั้งหลังซึ่งได้อยู่ในเหตุการณ์ความผิด บุคคลนั้นอาจถูกสันนิษฐานอย่างมีเหตุผลว่ามีส่วนรู้เห็นด้วย เนื่องจากบุคคลนั้นได้พกพาหรือมีอาวุธในความครอบครอง หรืออยู่ในความควบคุม บุคคลนั้นจะมีความผิดและจะถูกตัดสินลงโทษประหารชีวิต เว้นแต่บุคคลนั้นจะพิสูจน์ได้ว่าเขาได้พยายามอย่างยั้งยั้งอย่างมีเหตุผลที่จะป้องกันไม่ให้มีการใช้อาวุธนั้น

3) การคบหากับบุคคลที่พกพาอาวุธ

มาตรา 7 บุคคลใดซึ่งคบหากับหรือถูกค้นในกลุ่มของบุคคลพกพาอาวุธโดยผิดกฎหมายหรือครอบครองอาวุธโดยผิดกฎหมาย ในสถานการณ์ที่มีข้อสันนิษฐานอย่างมีเหตุผลว่าบุคคลนั้นรู้ว่าบุคคลอื่นได้พกพาหรือมีอาวุธอยู่ในความครอบครอง หรืออยู่ในความควบคุมโดยผิดกฎหมาย จะมีความผิดและจะถูกลงโทษเช่นเดียวกันกับบุคคลอื่น ซึ่งตนได้คบหรืออยู่ร่วมกลุ่ม ในขณะที่ถูกค้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นมิได้มีเหตุอันสมควรเชื่อได้ว่าบุคคลอื่นนั้นมิได้พกพาหรือมีอาวุธอยู่ในความครอบครอง หรืออยู่ในความควบคุมโดยผิดกฎหมาย

4) บทลงโทษต่อการใช้อาวุธเลียนแบบในการกระทำความผิดตามความผิดในรายการ

มาตรา 8 บุคคลใดซึ่งในเวลาทีกระทำความผิด หรือพยายามกระทำความผิด หรือสนับสนุนให้มีการทำผิดในรายการ ด้วยการชี้แจงอาวุธเลียนแบบใด ๆ ในลักษณะเพื่อให้บุคคลใด ๆ หลวตกลัวต่อความตาม หรือบาดเจ็บ จะมีความผิดและจะถูกตัดสินโทษจำคุกเป็นเวลา 10 ปี จะต้องได้รับโทษโดยด้วยหายไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง

5.2.4 ประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกามีแนวทางการควบคุมที่ผ่อนคลายนมากเนื่องจากเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์การต่อสู้เพื่อสิทธิเสรีภาพมาโดยตลอดกฎหมายของสหรัฐอเมริกาไม่สามารถจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนเกินกว่าความจำเป็นในการปกครองประเทศทั้งยังกำหนดการมีอาวุธของประชาชนเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญ บทแก้ไขที่ 2 สิทธิในกองทหารอาสาสมัคร บัญญัติ “กองทหารอาสาสมัครซึ่งมีการจัดระเบียบอย่างดีเป็นสิ่งจำเป็นต่อความมั่นคงของรัฐเสรีจะตัดสิทธิของประชาชนที่จะมีและถืออาวุธมิได้” บทแก้ไขนี้ได้เขียนขึ้นเพื่อคุ้มครองมลรัฐและกองทหารอาสาสมัครประจำท้องถิ่นให้พ้นจากอำนาจของรัฐบาลกลาง และได้เป็นที่ตกลงกันมานานแล้วว่า บทแก้ไขนี้กำหนดขึ้นไว้เพื่อป้องกันการแทรกแซงของรัฐบาลกลางในกองทหารอาสาสมัคร มิใช่เป็นการรับประกันว่าพลเมืองแต่ละคนมีสิทธิที่จะมีอาวุธไว้ในครอบครองหรือถืออาวุธ ดังนั้นจึงมีความเห็นกันว่าบทแก้ไขนี้ไม่ได้ผูกมัดมลรัฐ

การวางระเบียบเกี่ยวกับอาวุธปืน ศาลสูงสุดได้ให้ข้อสังเกตไว้ในคดี United States V. Cruikshank ว่าบทแก้ไขที่ 2 นี้ไม่ได้รับประกันสิทธิของเอกชนใด ๆ ที่จะมีการถือหรือใช้อาวุธปืน รัฐบาลกลางมีสิทธิที่จะเก็บภาษีและวางระเบียบเกี่ยวกับการผลิตอาวุธปืน รวมทั้งการขนย้ายในการค้าระหว่างมลรัฐและระเบียบข้อบังคับเช่นนั้นไม่ขัดกับบทแก้ไขที่ 2 อย่งไรก็ตาม ระเบียบเกี่ยวกับอาวุธปืนก็เหมือนกับกฎหมายของรัฐบาลกลางอื่น ๆ คือ จะต้องเป็นตามกระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมาย

นอกจากนี้ประวัติศาสตร์การต่อสู้เพื่อปกป้องสิทธิในที่ดินรวมตลอดถึงทรัพย์สินและความปลอดภัยในชีวิตร่างกายยังทำให้การมีอาวุธปืนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสังคมสหรัฐอเมริกา ดังนั้นประชาชนในประเทศสหรัฐอเมริกาจึงมีความรู้สึ้อยู่ตลอดเวลาว่า การมีอาวุธปืนเป็นสิทธิพื้นฐานของบุคคลเพียงแต่ยอมให้รัฐเข้ามาควบคุมได้บางส่วนเพื่อความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของสังคมส่วนรวมเท่านั้น (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 98)

หลักกฎหมายอาวุธปืนของสหรัฐอเมริกา (Gun Control 1968) (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 98-104)

พระราชบัญญัตินี้ถูกบัญญัติขึ้นโดยวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎรของสหรัฐอเมริกาว่าพระราชบัญญัตินี้จะใช้ชื่อว่า “พระราชบัญญัติควบคุมอาวุธปืน 1968”

สภานิติบัญญัติของสหรัฐอเมริกาประกาศจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัตินี้คือเพื่อสนับสนุนผู้บังคับใช้กฎหมายกลาง กฎหมายมลรัฐ และกฎหมายท้องถิ่น ในการต่อสู้กับอาชญากรรมและความรุนแรง พระราชบัญญัตินี้มิได้มีจุดประสงค์ที่จะเพิ่มภาระหรือข้อจำกัดแก่ผู้เคารพกฎหมายในการขอมิ ครอบครอง หรือใช้อาวุธในการล่าสัตว์ กีฬาป้องกันตัวหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่ถูกกฎหมาย พระราชบัญญัตินี้มิได้มีเจตนาที่จะกีดกันการเป็นเจ้าของหรือใช้อาวุธอย่างถูกกฎหมายหรือเป็นส่วนหนึ่งของข้อบังคับส่วนกลางในกิจการหรือข้อบังคับใด ๆ นอกจากนี้จะมีเหตุผลจำเป็นที่จะส่งเสริมการบังคับใด ๆ นอกจากนี้จะมีเหตุผลจำเป็นที่จะส่งเสริมการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้

บุคคล และใครก็ตาม หมายถึงรวม บุคคลใด ๆ นิติบุคคล บริษัท สมาคม องค์กร ห้างหุ้นส่วน สังคม หรือบริษัทที่มีผู้ออกทุนร่วมกัน

อาวุธปืน หมายถึง (A) อาวุธใด (รวมทั้งปืนอัดลม) ที่จะหรือถูกออกแบบหรือถูกดัดแปลงไปเพื่อปล่อยหรือยิงวัตถุด้วยการจุดระเบิด (B) กรอบหรือภาชนะของอาวุธนั้น ๆ (C) เครื่องดับเสียงหรือเครื่องเก็บเสียงของอาวุธปืน หรือ (D) สิ่งประดิษฐ์เพื่อการทำลายใด ๆ คำดังกล่าวไม่รวมถึง อาวุธปืนโบราณ

ปืนล่าสัตว์ (Shotgun) หมายถึง อาวุธที่ออกแบบ ดัดแปลง ทำขึ้นหรือทำใหม่และมีเจตนาที่จะใช้ยิงในป่า และถูกออกแบบหรือดัดแปลงและทำขึ้น หรือทำใหม่ให้ใช้พลังงานจากวัตถุระเบิดในปลอกกระสุนผ่านปากกระบอกเรียบ ทั้งการยิงจำนวนมาก หรือการปล่อยกระสุนเดี่ยวสำหรับแต่ละครั้งที่เหนี่ยวไก

ปืนล่าสัตว์ลำกล้องสั้น (Shot-Barreled Shotgun) หมายถึง ปืนล่าสัตว์ที่มีลำกล้องสั้นกว่า 18 นิ้ว หรือหลายลำกล้อง และอาวุธใด ๆ ที่ทำจากปืนล่าสัตว์ (ไม่ว่าจะทำโดยการดัดแปลง แก๊ซ หรืออื่น ๆ) หากอาวุธนั้นถูกแก้ไขให้มีความยาวทั้งหมดน้อยกว่า 26 นิ้ว

ปืนไรเฟิล (Rifle) หมายถึงอาวุธที่ถูกออกแบบ ดัดแปลง ทำขึ้น หรือทำใหม่ และเจตนาจะใช้ยิงในป่า และถูกออกแบบหรือดัดแปลงและทำขึ้น หรือทำใหม่ให้ใช้พลังงานจากวัตถุระเบิดในกล้องดินระเบิดโลหะ เพื่อยิงกระสุนนัดเดี่ยวผ่านปากกระบอกปืนไรเฟิลในการเหนี่ยวไกแต่ละครั้ง

ปืนไรเฟิลลำกล้องสั้น (Shot-Barreled Rifle) หมายถึงปืนไรเฟิลที่มีลำกล้องสั้นกว่า 16 นิ้ว หรือหลายลำกล้อง และอาวุธใด ๆ ที่ทำจากปืนไรเฟิล (ไม่ว่าจะทำโดยการดัดแปลง แก๊ซ หรืออื่น ๆ) หากอาวุธนั้นถูกแก้ไขให้มีความยาวทั้งหมดน้อยกว่า 26 นิ้ว

ตัวแทนจำหน่าย (Dealer) หมายถึง (A) บุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจขายส่งหรือขายปลีกอาวุธปืน (B) บุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการซ่อมอาวุธปืน หรือ การกระทำหรือการประกอบลำกล้องพิเศษ พาหนะของปืน หรือกลไกไกปืน ให้กับอาวุธปืน (C) บุคคลใด ๆ ที่เป็นผู้รับจํานำ คำว่า ผู้แทนจำหน่ายที่ได้รับอนุญาต หมายถึงผู้แทนจำหน่ายใด ๆ บุคคลใด ๆ ที่เป็นผู้รับจํานำ คำว่า ผู้แทนจำหน่ายที่ได้รับอนุญาต หมายถึงผู้แทนจำหน่ายใด ๆ ที่ได้รับอนุญาตตามข้อกำหนดในบทนี้

ปืนไรเฟิลกึ่งอัตโนมัติ (Semiautomatic Rifle) หมายถึง ปืนไรเฟิลที่สามารถยิงซ้ำโดยไม่ต้องบรรจุกระสุนโดยใช้พลังงานของตลับลูกปืนในการถอดตลับและบรรจุกระสุนรอบใหม่ และต้องอาศัยการเหนี่ยวไกเพื่อยิงแต่ละตลับ

ปืนสั้น (Handgun)

(A) อาวุธปืนที่มีพานท้ายปืนสั้นและถูกออกแบบให้สามารถถือและยิงได้ด้วยมือเดียว

(B) ชิ้นส่วนใด ๆ ที่สามารถประกอบเป็นอาวุธ (A) ได้

1) การขออนุญาต มาตรา 923

(a) ไม่มีบุคคลใดจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเข้า ผลิต หรือจัดจำหน่าย อาวุธปืน หรือนำเข้า ผลิต หรือจัดจำหน่ายกระสุน จนกว่าจะได้สมัครและได้รับใบอนุญาตจาก คณะรัฐมนตรีให้กระทำการดังกล่าวได้

ใบสมัครจะเป็นไปตามรูปแบบและประกอบด้วยข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการ พิจารณาความเหมาะสมที่จะได้รับใบอนุญาตตามที่คณะรัฐมนตรีระบุไว้เท่านั้นรวมทั้งมีรูปถ่ายและ ลายพิมพ์นิ้วมือของผู้สมัครด้วย ผู้สมัครแต่ละคนต้องเสียค่าธรรมเนียมในการรับใบอนุญาต และต้อง เสียค่าธรรมเนียมที่แยกออกมาอีกส่วนหนึ่งสำหรับแต่ละธุรกิจที่ผู้สมัครทำอยู่

(b) บุคคลใด ๆ ที่ต้องการเป็นนักสะสมที่ได้รับอนุญาตต้องสมัครขอ ใบอนุญาตนั้น จากคณะรัฐมนตรี

ใบสมัครจะเป็นไปตามรูปแบบและประกอบด้วยข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการ พิจารณาความเหมาะสมที่จะได้อุญาตตามที่ระบุในข้อกำหนด ค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาต ดังกล่าว คือ \$ 10 ต่อปี ใบอนุญาตภายใต้ใบอนุญาตนี้จะใช้กับธุรกรรมที่เกี่ยวกับของหายากหรือ โบราณวัตถุ

2) ผู้มีอำนาจในการอนุญาต มาตรา 923 (a)

(a) ไม่มีบุคคลใดจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเข้า ผลิต หรือจัดจำหน่าย อาวุธปืน หรือนำเข้า ผลิตหรือจัดจำหน่ายกระสุน จนกว่าจะได้สมัครและได้รับใบอนุญาตจาก คณะรัฐมนตรีให้กระทำการดังกล่าวได้

3) การเพิกถอนใบอนุญาต มาตรา 923 (e)

(e) คณะรัฐมนตรีอาจเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกให้ภายใต้มาตรานี้ หาก ทราบหรือมีโอกาสดูแลเห็นว่าผู้ถือใบอนุญาตนั้นมีเจตนาจะฝ่าฝืนข้อกำหนดใด ๆ ในบทนี้หรือ กฎเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีระบุไว้ในบทนี้

4) บทลงโทษ มาตรา 924

(a) (1) นอกเหนือจากที่ระบุในอนุมาตรา (b), (c) หรือ (f) ของมาตรานี้ หรือในมาตราที่ 929 ใครก็ตาม

(A) จงใจปลอมเอกสารหรือแสดงข้อมูลที่บ่งชี้กำหนดให้เก็บไว้ในบันทึกของผู้ที่ได้รับอนุญาตในบทนี้ ข้อมูลที่ใช้กับใบอนุญาต ข้อยกเว้น หรือการช่วยเหลือ ภายใต้ข้อกำหนดของบทนี้ที่เป็นเท็จ

(B) จงใจฝ่าฝืนอนุมาตรา (a) (4) (f) (k) (r) (v) หรือ (w) ของมาตรา 922

(C) จงใจนำเข้า นำมายังสหรัฐอเมริกา หรือครอบครอง อาวุธปืนหรือกระสุนที่ฝ่าฝืนมาตรา 922 (1) หรือ

(D) จงใจฝ่าฝืนข้อกำหนดของบทนี้ จะถูกปรับภายใต้ title นี้ จำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) ใครก็ตามที่จงใจฝ่าฝืนอนุมาตรา (a) (6), (d), (g), (h), (i), (j), หรือ (o) ของอนุมาตรา 922 จะถูกปรับตามที่กำหนดใน title นี้ ถูกจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(3) ผู้แทนจำหน่าย ผู้นำเข้า ผู้ผลิต หรือนักสะสมที่ได้รับอนุญาตใด ๆ ที่จงใจ

(A) จงใจปลอมเอกสารหรือแสดงข้อมูลที่บ่งชี้กำหนดให้เก็บไว้ในบันทึกของผู้ที่ได้รับอนุญาตที่เป็นเท็จ

(4) ฝ่าฝืน อนุมาตรา (m) ของมาตรา 922 จะถูกปรับตามที่กำหนดใน title นี้ จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(5) ใครก็ตามที่ฝ่าฝืนมาตรา 922 (g) จะถูกปรับตามที่กำหนดใน title นี้ ถูกจำคุก ไม่เกิน 5 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาจำคุกที่ถูกกำหนดภายใต้ย่อหน้านี้จะไม่เกิดขึ้นพร้อมกับระยะเวลาจำคุกภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายอื่น ยกเว้นกรณีจำคุกไม่เกิน 5 ปี ที่เกิดจากย่อหน้านี้ การฝ่าฝืนมาตรา 922 (g) ถือว่าเป็นการลงโทษสถานเบา

(6) ใครก็ตามที่จงใจฝ่าฝืนอนุมาตรา (s) หรือ (t) ของมาตรา 922 จะถูกปรับตามที่กำหนดใน title นี้จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(b) ใครก็ตามที่ตั้งใจกระทำความผิดที่มีบทลงโทษไม่เกิน 1 ปี หรือรู้หรือมีเหตุอันน่าเชื่อถือว่าจะถูกจำคุกเกิน 1 ปี หากก่อคดีนั้นทำการขนส่งเรือ ขนส่งหรือรับอาวุธหรือกระสุนระหว่างรัฐหรือระหว่างประเทศจะถูกปรับตามที่ title นี้กำหนด จำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

5) โทษการครอบครองอาวุธปืนและอาวุธอันตรายในสถานที่ราชการมาตรา 930

(a) นอกเหนือจากที่ระบุในอนุมาตรา (a) บุคคลใดก็ตามที่จงใจครอบครองหรือแสดงอาวุธปืนหรืออาวุธอันตรายอื่น ๆ ในสถานที่ราชการ (ยกเว้นสถานที่ของศาล) หรือมีความพยายามทำเช่นนั้น จะถูกปรับตามที่ title นี้กำหนดหรือจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(b) บุคคลใดก็ตามจงใจหรือพยายามครอบครองหรือแสดงอาวุธปืนหรืออาวุธอันตรายในสถานที่ราชการ โดยมีเวลาใช้อาวุธนั้นก่อคดีอาชญากรรม จะถูกปรับตามที่ title นี้กำหนด หรือถูกจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(c) บุคคลที่ฆ่าหรือพยายามฆ่าบุคคลใด ๆ ในการฝ่าฝืนอนุมาตรา (a) หรือ (b) หรือในการปะทะกันในสถานที่ราชการที่เกี่ยวข้องกับการใช้อาวุธปืนหรืออาวุธอันตราย จะถูกโทษตามที่ระบุในมาตรา 1111, 1112, และ 1113

(d) อนุมาตรา (a) ไม่รวมถึง

(1) การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ตัวแทน หรือลูกจ้างของประเทศของรัฐ หรือหน่วยงานทางการเมืองที่มีอำนาจตามกฎหมายในการเข้าร่วมหรือควบคุมการป้องกัน การตรวจสอบ ขบวนการสืบสวน หรือการฟ้องร้องการฝ่าฝืนกฎหมายใด ๆ

(2) การครอบครองอาวุธปืนหรืออาวุธอื่น ๆ โดยเจ้าหน้าที่รัฐบาลหรือสมาชิกกองทัพตำรวจการครอบครองนั้นได้รับอำนาจตามกฎหมาย

(3) การถืออาวุธปืนหรืออาวุธอันตรายอื่น ๆ ในสถานที่ราชการที่ถูกกฎหมายในกรณีการล่า หรือวัตถุประสงค์อื่นที่ถูกกฎหมาย

(e) (1) นอกเหนือจากที่ระบุใน (2) ใครก็ตามที่จงใจหรือพยายามครอบครองหรือแสดงอาวุธปืนในศาลจะถูกปรับตามที่ title นี้กำหนด จำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) ตาม (1) ไม่ใช่กับสิ่งที่ระบุใน (1) หรือ (2) ของอนุมาตรา (c)

(f) มาตรานี้ไม่จำกัดอำนาจศาลสหรัฐอเมริกาในการลงโทษหรือการประกาศกฎ ออกคำสั่งข้อจำกัด หรือข้อห้ามในการครอบครองอาวุธในศาลหรือการดำเนินคดีตลอดจนบริเวณที่อยู่ในขอบข่ายของอาคารนั้น

จากการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนของในประเทศและต่างประเทศพอสรุปได้ว่า กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนไม่ว่าประเทศใดก็ตามต่างก็มีความเข้มงวดในการพกพาและมีไว้ครอบครองทั้งนั้น แต่มีข้อแตกต่างกันอยู่บ้าง เช่น เรื่องของส่วนการลงโทษผู้กระทำความผิดว่าประเทศไหนจะมีการลงโทษที่รุนแรงหรือเบา ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศนั้นจะกำหนดกฎหมายขึ้นมาตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

2. หลักสูตรการฝึกยิงปืนพก

2.1 หลักสูตรการฝึกยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ.

หลักสูตรการฝึกยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ. (หลักสูตรการยิงปืนพก. ม.ป.ป.: 3-7)

1) การช่วยเหลือด้านหนึ่งขององค์การบริหารวิเทศกิจแห่งประเทศไทย (ยูซอเอ็ม) แก่กรมตำรวจ คือ การฝึกยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. (Practical pistol course) ตามระบบของ เอฟ.บี.ไอ. สหรัฐอเมริกา (Federal bureau of Investigation)

2) การฝึกยิงปืนพกตามข้อ 1 นั้น ให้เจ้าหน้าที่กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษกองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นผู้ดำเนินการฝึก หรือผู้ที่สำเร็จการฝึกจากกองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ 5 และข้อ 6 อาจจะฝึกการยิงปืนพกตามแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ. ขึ้นในหน่วยของตนก็ได้

3) การฝึกยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ. แบ่งออกเป็น 2 ภาค

3.1) ภาคท่าอาวุธ เป็นการฝึกให้รู้ความปลอดภัย การใช้อาวุธ การใช้สิ่งกำบังและท่าอาวุธ ใช้เวลาฝึกประมาณ 20 ชั่วโมง

3.2) ภาคฝึกยิงด้วยกระสุนจริง เป็นการฝึกภายหลังการฝึกท่าอาวุธ โดยแบ่งการยิงออกเป็น “ประเภทไม่จำกัดเวลา” และ “ประเภทจำกัดเวลา” การยิงประเภทจำกัดเวลานั้น ถือเป็น การแข่งขันและบันทึกคะแนนเป็นหลักฐานทุกครั้งไป ทั้งกระทำต่อหน้าผู้ที่มีคุณสมบัติตามข้อ 5 และข้อ 6 อย่างน้อย 2 นาย

ผู้ที่ยิงประเภทจำกัดเวลา ต้องผ่านการฝึกท่าอาวุธและสามารถยิงประเภทไม่จำกัดเวลามาก่อน โดยได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

4) การฝึกยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ. ให้ปฏิบัติดังนี้

4.1) การยิงประเภทไม่จำกัดเวลา ให้ดำเนินการแบบเดียวกับประเภทจำกัดเวลา นอกจากไม่จำกัดเวลาให้ยิงภายในกำหนด และให้เปลี่ยนระยะยิงพร้อมๆกัน

4.2) ปืนที่ใช้ยิงจะต้องเป็นปืนพกลูกโม้ ขนาด .38 สเปสเซียล ลำกล้องยาวไม่เกิน 4 นิ้ว และเป็นชนิดใช้ยิงโดย “จ้ำงนก” ได้ และ “ไม่จ้ำงนก” ได้ (Single Action and Double Action) และสามารถบรรจุกระสุนได้คราวละไม่น้อยกว่า 5 นัด

ผู้ยิงจะต้องพกปืนในซองเปิดชักตรงแบบมาตรฐานของ เอฟ.บี.ไอ. คาดเข็มขัดทางด้านมือที่ถนัดของผู้ยิง

4.3) การยิงในชุดหนึ่ง ใช้เป้ารูปเงาคนตามมาตรฐานของ เอฟ.บี.ไอ. 1 เป้า

4.4) การยิงในชุดหนึ่ง ใช้กระสุน 50 นัด โดยบรรจุคราวละ 5 นัด ทุกคราวไปแต่ผู้ยิงจะต้องนำกระสุนทั้ง 50 นัดไปกับตัว โดยใส่ในกระเป๋ากางเกงทางขวาหรือทางซ้ายตามมือที่ถนัด

4.5) การยิงประเภทจำกัดเวลาในชุดหนึ่ง จะต้องยิงภายในระยะเวลา 6 นาที 10 วินาที ผู้ใดเกิดเหตุสุดวิสัยขัดข้องในการยิง จะหยุดการจับเวลาในระยะเวลาที่เกิดเหตุสุดวิสัยนั้น ให้เป็นประโยชน์หรือให้ยิงชุดใหม่ ถ้าผู้ใดยิงก่อนหรือภายหลังเวลาที่จำกัดโดยไม่ตั้งใจ จะถูกหักคะแนนแต่มีสูงสุดตามจำนวนนัดที่ยิงก่อนหรือเกินเวลาที่จำกัด

4.6) การยิงในชุดหนึ่ง ให้แบ่งระยะยิง ทำยิง กระสุนและแบ่งระยะเวลายิง (ในกรณียิงประเภทจำกัดเวลา) ดังนี้

4.6.1) ระยะที่ 1 ยิงจากระยะ 7 หลา ในท่าย่อระดับสะโพก (From The Hip) โดย “ไม่จ้ำงนก” 10 นัด ในเวลา 25 วินาที

เมื่อผู้ยิงเข้าประจำแนวยิงแล้ว ผู้ควบคุมสั่ง “ตรวจอาวุธ” ผู้ยิงตรวจปืนแล้ว เก็บปืนเข้าซอง

ต่อไปผู้ควบคุมสั่ง “5 นัตบรรจุ” ผู้ยิงบรรจุกะสุน 5 นัต แล้วเก็บปืนเข้าซอง ยืนรอที่แนวยิง

ผู้ควบคุมจะถามผู้ยิงเกี่ยวกับความพร้อมเพรียงว่า “ซ้ายพร้อม” “ขวาพร้อม” และ “ทั้งหมดพร้อม” เมื่อไม่มีเหตุขัดข้องใดๆ ผู้ควบคุมจะสั่ง “เตรียมตัว” “ระวัง” “ยิง” หรือใช้เสียงนกหวีดเป่ายาวพอสมควร 1 ครั้ง แทนคำสั่ง “ยิง” เมื่อผู้ควบคุมออกคำสั่ง “ยิง” หรือให้สัญญาณนกหวีดผู้ควบคุมจะเริ่มจับเวลาทันทีและผู้ยิงจะเริ่มซักป้อนออกจากซองเริ่มยิง

ผู้ยิงจะต้องยิงในท่าย่อระดับสะโพก จำนวน 5 นัต แล้วบรรจุกี 5 นัต แล้วยิงต่อไปในท่าเดิมอีก 5 นัต รวมเป็น 10 นัต ภายในระยะเวลา 25 วินาที

เมื่อหมดเวลา 25 วินาที ผู้ควบคุมจะสั่ง “หยุดยิง” หรือให้สัญญาณนกหวีดเป่ายาว 1 ครั้ง แทนคำสั่ง “หยุดยิง” ผู้ควบคุมจะหยุดนาฬิกาจับเวลา

ผู้ใดยิงเสร็จก็ให้เก็บปืนเข้าซอง ยืนรอที่แนวยิง ผู้ที่ยิงไม่ทันภายในเวลาก็ต้องหยุดยิงตามคำสั่งทันที แล้วเก็บปืนเข้าซองยืนรอที่แนวยิงเช่นกัน

ต่อไปผู้ควบคุมจะสั่ง “ตรวจอาวุธ” ผู้ยิงจะต้องสลัดปลอกกระสุนออกหมด ถ้าผู้ใดมีกระสุนเหลืออยู่ในลูกโม่ หรือจำนวนที่เหลือของ 10 นัต จำนวนเท่าใด ต้องคืนกระสุนนั้นให้กับผู้ควบคุมแล้วผู้ยิงจึงตรวจปืนและเก็บปืนเข้าซอง ยืนรอที่แนวยิง

เมื่อพร้อมแล้ว ผู้ควบคุมสั่ง “ประจำ 60 หลา” ผู้ยิงเดินเข้าประจำที่แนวยิง 60 หลา ยืนรอที่แนวยิง

4.6.2) ระยะที่ 2 ยิงจากระยะ 60 หลา ในท่านอน (Prone Position) 5 นัต โดย “ข้างนก” หรือ “ไม่ข้างนก” แต่ละนัด ระยะเวลายิงจากระยะที่ 2 นี้ จนถึงระยะสุดท้าย ผู้ยิงจะต้องยิงให้ทันภายในระยะเวลาที่เหลือคือ 5 นาที 45 วินาที ผู้ที่ยิงเสร็จในระยะหนึ่งก็เข้าประจำที่ระยะต่อไปได้ทันทีไม่ต้องรอกัน

เมื่อผู้ยิงประจำแนวยิงแล้ว ผู้ควบคุมสั่ง “5 นัตบรรจุ” ผู้ยิงยืนบรรจุกะสุน 5 นัต แล้วเก็บปืนเข้าซอง ยืนรอที่แนวยิง

เมื่อพร้อมแล้ว ผู้ควบคุมจะถามผู้ยิงเกี่ยวกับความพร้อมเพรียงแล้วออกคำสั่ง “ยิง” เช่นเดียวกับการปฏิบัติที่ระยะ 7 หลา และผู้ควบคุมเริ่มจับเวลาต่อไป

ผู้ยิงจะต้องซักป้อนและนอนยิงในท่านอนยิงจนครบ 5 นัต แล้วบรรจุกี 5 นัต ในท่านอน แล้วเก็บปืนเข้าซองตามท่าเก็บปืน จึงเคลื่อนที่ไปเข้าแนวยิงระยะ 50 หลา ต่อไป

4.6.3) ระยะที่ 3 ยิงจากระยะ 50 หลา ในท่านั่งราบ (Sitting) 5 นัต ในท่านอน 5 นัต ในทำยืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัด (Weak Hand) หลังกำบัง (Barricade) 5 นัต และในทำยืนยิงด้วยมือที่ถนัด หลังกำบัง 5 นัต โดย “ข้างนก” หรือ “ไม่ข้างนก” แต่ละนัดทุกทำยิง

เมื่อผู้ยิงถึงแนวยิงระยะ 50 หลา ผู้ยิงจะต้องนั่งราบยิง 5 นัต เสร็จแล้วนอนบรรจุกี 5 นัต แล้วนอนยิง 5 นัต ต่อไปยืนบรรจุหลังกำบัง 5 นัต แล้วยืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัดหลังกำบังก่อน 5 นัต แล้วยืนบรรจุหลังกำบัง 5 นัต แล้วยืนยิงด้วยมือที่ถนัดหลังกำบัง 5 นัต เมื่อยิงเสร็จให้ยืนบรรจุหลังกำบังอีก 5 นัต แล้วเก็บปืนเข้าซอง จึงเคลื่อนที่ไปที่ระยะ 25 หลา

4.6.7) ระยะที่ 5 ยิงจากระยะ 25 หลา ในท่านั่งคุกเข่า (Kneeling) 5 นัด ในท่า ยืนยิงด้วยมือที่ถนัดหลังกำบัง 5 นัด และในท่ายืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัดหลังกำบัง 5 นัด โดย “ไม่เง่า นก” เลยทุกทำยิง

เมื่อผู้ยิงถึงแนวยิงระยะ 25 หลา ผู้ยิงจะต้องนั่งคุกเข่ายิง 5 นัด ต่ไปยืนบรรจ หลังกำบัง 5 นัด แล้วยืนยิงด้วยมือที่ถนัดหลังกำบัง 5 นัด เสร็จแล้วยืนบรรจหลังกำบัง 5 นัด แล้ว ยืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัดหลังกำบัง 5 นัด เป็นอันหมดชุดยิง

เมื่อหมดชุดยิง ผู้ยิงจะต้องเก็บปืนเข้าซองทันที แม้ว่าจะเสร็จก่อนเวลา แล้ว ยืนรอที่แนวยิง

เมื่อหมดเวลาแล้ว ผู้ควบคุมจะสั่ง “หยุดยิง” หรือใช้สัญญาณนกหวีด ผู้ยิง จะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับการปฏิบัติที่ระยะ 7 หลา

เมื่อพร้อมแล้ว ผู้ควบคุมจะสั่ง “ตรวจอาวุธ” ผู้ยิงจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับการปฏิบัติที่ระยะ 7 หลา

เมื่อผู้ควบคุมออกคำสั่ง “เก็บเป้า” ผู้ยิงหรือผู้เก็บเป้าจึงปฏิบัติได้

4.7) ถ้าผู้ยิงปฏิบัติไม่ถูกวิธีการ หรือผิดทำอาวุธ เมื่อผู้ควบคุมตักเตือนแล้วยังไม่ แก้ไข หรือถ้าผู้ยิงปฏิบัติการใด ๆ อันเป็นเหตุน่าจะก่อให้เกิดอันตรายผู้ควบคุมจะสั่งให้ผู้ยิงนั้นหยุด ยิงและให้ออกจากสนามยิงปืน ทั้งจะไม่บันทึกคะแนนยิงของผู้ยิงผู้นั้นทั้งหมดในชุดนั้น

4.8) การยับคะแนนให้ถือคะแนน เค. (Kill) โดยรอกกระสุนหนึ่งมีค่าตามแต้มใน บริเวณแต้มที่รอกกระสุนถูกลำรอกกระสุนถูกเส้นแบ่งบริเวณแต้มให้ถือค่าตามบริเวณแต้มที่สูงกว่า

ถ้ามีรอกกระสุนมากกว่าจำนวนกระสุนที่ผู้ยิงมีสิทธิยิง และมีไซ้เกิดขึ้นโดยผู้ยิง ให้ ตัดคะแนนน้อยที่สุดออก ถ้าเกิดขึ้นโดยผู้ยิงอย่างสุวิสัยหรือจงใจ ให้ตัดคะแนนแต้มมากที่สุด แต่ถ้า เกิดขึ้นโดยเจตนาฝ่าฝืนของผู้ยิงแล้วไม่ให้อันที่คะแนนยิงของผู้ยิงผู้นั้นทั้งหมดในชุดนั้น

เมื่อรวมคะแนนทั้งหมดแล้ว ให้เอาคะแนนรวมนั้นคูณด้วย .4 (จุดสี่) ถ้าได้ผลลัพธ์ ของทศนิยมเป็น .6 (จุดหก) หรือเกินกว่า ให้ปัดขึ้นเป็นส่วนเต็มอีกหนึ่งคะแนน ผลลัพธ์ที่ได้นี้จะ เป็น คะแนนต่อคะแนนเต็ม 10 คะแนน

5) ผู้ที่สำเร็จการฝึกยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ. จะได้รับประกาศนียบัตร จากกรมตำรวจร่วมกับองค์การบริหารนิเทศกิจแห่งประเทศไทย

6) ผู้ที่ยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ. ประเภทจำกัดเวลาได้คะแนนในชุด หนึ่ง 60 คะแนน หรือมากกว่าต่อคะแนนเต็ม 100 คะแนน จะได้รับรางวัลเครื่องหมายแม่ปืนชั้น “คุณวุฒิ พี.พี.ซี.” และถ้าได้คะแนนชุดหนึ่ง 100 คะแนนเต็ม (250 แต้ม) จะได้รับรางวัลเครื่องหมาย แม่ปืนชั้น “พี.พี.ซี. 100 คะแนน”

7) ลักษณะเครื่องหมายแม่ปืน “คุณวุฒิ พี.พี.ซี.” ทำด้วยโลหะสีเงินเป็นรูปดาวแปด แฉกขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3.50 เซนติเมตร หนา 1.50 มิลลิเมตร ตรงกลางเป็นรูปภาพเป้าเงาคอน ลงยาสีดำและมีรูปปืนพกลูกไม่สีทอง 2 กระบอกไขว้ทับภาพเป้าเงาคอน ส่วนล่างของภาพเป้าเงาคอน

เป็นภาพแพรแถบโค้งตามวงส่วนล่างและมีอักษร “คุณวุฒิ พี.พี.ซี.” จารึกอยู่บนภาพแพรแถบนั้น ด้านหลังมีเข็มกลัดเพื่อติดกับเครื่องแบบได้

ลักษณะเครื่องหมายแมนปิ่นชั้น “พี.พี.ซี. 100 คะแนน” มีลักษณะเช่นเดียวกับ เครื่องหมายแมนปิ่นชั้น “คุณวุฒิ พี.พี.ซี.” นอกจากว่ารูปดาวแปดแฉกเป็นโลหะสีทองและรูปปืนพก ลูกโมสีเงิน 2 กระบอกไขว้และมีอักษร “พี.พี.ซี. 100 คะแนน” จารึกบนภาพแพรแถบอยู่แทน

การประดับ เครื่องหมายแมนปิ่น พี.พี.ซี. นั้นให้ประดับเช่นเดียวกับการประดับ เครื่องหมายแมนปิ่นของกรมตำรวจ ในบทที่ 6

ค่าใช้จ่ายในการจัดทำรางวัลเครื่องหมายแมนปิ่น พี.พี.ซี. เป็นขององค์การบริหาร นิเทศกิจแห่งประเทศไทย

8) ในโอกาสต่อไป หากว่าหมดโครงการช่วยเหลือจากองค์การบริหารนิเทศกิจแห่ง ประเทศไทยแล้ว ก็ให้กรมตำรวจพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควรต่อไป

2.2 ระบบการยิงปืนพกลูกโม่ทางยุทธวิธี (ที.อาร์.ซี.)

ระบบการยิงปืนพกลูกโม่ทางยุทธวิธี (ที.อาร์.ซี.) (หลักสูตรการยิงปืนพก. ม.ป.ป.: 7-13)

1) การยิงปืนพกในระบบ T.R.C. เป็นการฝึกยิงปืนแบบต่อสู้ในระบบหนึ่งซึ่งคล้ายกับการยิงปืนในระบบ P.P.C. (PRACTICAL PISTOL COURSE) ที่พัฒนาขึ้นมาอีกระดับหนึ่งในหน่วยงานของ F.B.I. (FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION) ของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นการบังคับผู้ยิงด้วย เวลาและจำนวนกระสุนปืน โดยมีการนำเข้ามาฝึกครั้งแรกที่ สนามยิงปืนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เมื่อปี พ.ศ. 2519 ปัจจุบันกรมตำรวจได้บรรจุการยิงปืนระบบนี้เข้าเป็นหลักสูตรการยิงปืนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

2) การยิงปืนพกในระบบนี้ได้กำหนดกฎและวิธีการไว้ดังนี้

2.1) อาวุธปืน

ปืนพกลูกโม่ ขนาด .38 นิ้ว หรือ .357 นิ้ว มีความยาวลำกล้องไม่เกิน 4 นิ้ว

2.2) กระสุนปืน

กระสุนซ้อม ขนาด .38 นิ้ว (หัวตัด) จำนวน 60 นัด

2.3) เป้าที่ใช้ทดสอบ

ใช้เป้าหุ่นคนเงาดำ ที่มีตำแหน่งบริเวณค่าของคะแนน 5 คะแนน, 4 คะแนน, 3 คะแนน และ 2 คะแนน ต้องเป็นเป้ายิงปืนในระบบ T.R.C. โดยเฉพาะ ตามมาตรฐานของ F.B.I. ซึ่งมีขนาดเล็กกว่าในระบบ P.P.C. การยิงในหนึ่งชุด ใช้เป้าจำนวน 1 แผ่น

2.4) ขั้นตอนการยิง

แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน และมีทำยิง 9 ท่า

ขั้นตอนที่หนึ่ง

เริ่มจากระยะ 60 หลา ถึงระยะ 25 หลา มีทำying 6 ท่า (ท่าที่ 1 – 6) ใช้กระสุนปืน จำนวน 36 นัด ใช้เวลา 4 นาที จะเตือนเมื่อใช้เวลาไปแล้ว 2 นาที และจะเตือนเวลาครั้งสุดท้ายเมื่อเหลือเวลา 30 วินาที

ทำyingที่ 1 ทำนอนราบยิง ในระยะ 50 หลา ยิงโดยการง้างนก ใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด

ทำyingที่ 2 ทำยืนยิงหลังที่กำบังด้วยมือไม่ถนัด ในระยะ 50 หลา ยิงโดยการง้างนก ใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด

ทำyingที่ 3 ทำยืนยิงหลังที่กำบังด้วยมือถนัด ในระยะ 50 หลา ยิงโดยการง้างนก ใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด

ทำyingที่ 4 ทำนั่งคุกเข่าสูงยิงหลังที่กำบังด้วยมือถนัด ในระยะ 25 หลา ยิงโดยการไม่ง้างนก ใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด

ทำyingที่ 5 ทำยืนยิงเหนือที่กำบังด้วยมือถนัด ในระยะ 25 หลา ยิงโดยการไม่ง้างนก ใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด

ทำyingที่ 6 ทำนั่งคุกเข่าสูงยิงหลังที่กำบังด้วยมือไม่ถนัด ในระยะ 25 หลา ยิงโดยการไม่ง้างนก ใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด

ขั้นตอนที่ 2

เริ่มจากระยะ 25 หลา ถึงระยะ 15 หลา มีทำying 2 ท่า (ท่าyingที่ 7 – 8) ใช้กระสุนปืน จำนวน 12 นัด ใช้เวลา 30 วินาที จะเตือนเมื่อใช้เวลาไปแล้ว 25 วินาที

ทำyingที่ 7 ทำยืนยิงระดับหัวไหล่ด้วยมือถนัด ระยะ 15 หลา ยิงโดยการไม่ง้างนก ใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด

ทำyingที่ 8 ทำยืนยิงระดับหัวไหล่ด้วยมือทั้งสองข้าง ระยะ 15 หลา ยิงโดยการไม่ง้างนก ใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด

ขั้นตอนที่ 3

เริ่มจากระยะ 15 หลา ถึงระยะ 7 หลา มีทำying 1 ท่า (ท่าyingที่ 9) ใช้กระสุนปืน จำนวน 12 นัด ใช้เวลา 25 วินาที จะเตือนเมื่อใช้เวลาไปแล้ว 20 วินาที

ทำyingที่ 9 ทำyingระดับสะโพกด้วยมือข้างเดียว ระยะ 7 หลา ยิงโดยการไม่ง้างนก ใช้กระสุนปืน จำนวน 12 นัด

2.5) วิธีการปฏิบัติ

ท่าเตรียมตัว ผู้ยิงต้องยื่นรอกคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิง ที่ระยะ 60 หลา และต้องมีกระสุนปืน จำนวน 60 นัด อยู่ในกระเป๋ากางเกงด้านขวา อาวุธปืนอยู่ในซองปืน

ผู้ควบคุมการยิงจะสั่ง “ตรวจปืน” “6 นัด บรรจู่” เมื่อผู้ยิงปฏิบัติตามคำสั่งเรียบร้อยแล้ว เก็บปืนใส่ซองปืน ยื่นรอกในท่าตรง ผู้ควบคุมการยิงจึงจะเริ่มสั่งทำการยิงได้ โดยใช้สัญญาณนกหวีด

ทำยั้งที่ 1 ผู้ยิงยืนคอยคำสั่งที่ระยะ 60 หลา เมื่อได้ยินสัญญาณเริ่มยิงให้ผู้ยิงเคลื่อนที่ไปยังระยะ 50 หลา คูกเข้า ชักปืนออกจากซองปืน มือเท้าพื้น อาวุธปืนชี้ไปทางเป้า แล้วจัดทำนอนยิงเหยียดตัวให้ตรงไปตามแนวเป้า ขาทั้งสองข้างชิด มือที่ไม่ถนัดช่วยกำมือถนัดจับปืนนอนราบยิง ยิงโดยการง้างนก ยิงต่อเนื่อง โดยใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด เมื่อยิงเสร็จแล้วลุกขึ้นยืนบรรจุกระสุนชุดใหม่หลังที่กำบัง บรรจุเสร็จให้ยิงในทำยั้งที่ 2 ต่อไป

ทำยั้งที่ 2 ทำยืนยิงระยะ 50 หลา หลังที่กำบังยิงด้วยมือที่ไม่ถนัด ยิงโดยการง้างนก ให้ก้าวเท้าที่ถนัดไปด้านหน้าประมาณครึ่งก้าว แขนที่จับปืนเหยียดตึง ฝ่ามือข้างที่ถนัดยันที่กำบังในลักษณะนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อย เรียงชิดติดกัน และใช้ข้อมนิ้ว หัวแม่มือ หนุนข้อมือข้างที่จับปืนไว้หลังตาข้างที่ถนัดแล้วเล็งด้วยตาข้างที่ไม่ถนัด ยิงโดยการง้างนก ยิงต่อเนื่องติดต่อกัน 6 นัด เมื่อยิงเสร็จแล้วให้รีบบรรจุกระสุนปืนชุดใหม่อีก 6 นัด หลังที่กำบังและยิงในทำยั้งที่ 3 ต่อไป

ทำยั้งที่ 3 ทำยืนยิงระยะ 50 หลา หลังที่กำบัง ยิงด้วยมือที่ถนัด ยิงโดยการง้างนก ให้ก้าวเท้าข้างที่ไม่ถนัดไปด้านหน้าครึ่งก้าว แขนที่จับปืนเหยียดตึง ฝ่ามือข้างที่ไม่ถนัดยันที่กำบัง ทำลักษณะเดียวกับ ทำยั้งที่ 2 แต่สลับมือกันเท่านั้น ยิงโดยการง้างนก ติดต่อกัน 6 นัด เมื่อยิงเสร็จเรียบร้อยให้รีบบรรจุกระสุนชุดใหม่อีก 6 นัด หลังที่กำบัง เสร็จแล้วนำปืนใส่ซอง พร้อมกับเคลื่อนที่ไปยังระยะ 25 หลา และเริ่มยิงในทำยั้งที่ 4 ต่อไป

ข้อแนะนำในระยะยิง 50 หลา ให้เล็งไปยังบริเวณแนวไหล่ของเป้า จับปืนให้ถนัดและการลั่นไกแต่ละนัด สายตาจะต้องเล็งศูนย์ปืนให้ชัด อย่าพะวงกับเป้า

ทำยั้งที่ 4 ทำนั่งคูกเข้าสูงยิงหลังที่กำบัง ระยะ 25 หลา ยิงด้วยมือที่ถนัดโดยการไม่ง้างนก ในทำนี้การจับปืนและการวางมือหลังที่กำบัง ปฏิบัติเช่นเดียวกับทำยืนยิงหลังที่กำบัง โดยคูกเข้าขาที่ตรงกับมือข้างที่ถนัด ลำตัวกับขาข้างที่ถนัดก่อนบนตั้งฉากกับพื้น ขาข้างที่ไม่ถนัดงอท่ามุม 90 องศา กับพื้น ยิงติดต่อกัน 6 นัด เมื่อยิงเสร็จรีบบรรจุกระสุนชุดใหม่แล้วทำการยิงในทำยั้งที่ 5 ต่อไป

ทำยั้งที่ 5 ทำยืนยิงหลังที่กำบังในระดับไหล่ ระยะ 25 หลา ทำนี้ผู้ยิงจะต้องแยกเท้าออกประมาณ 1 ช่วงไหล่ ย่อตัวลงเล็กน้อย ใช้มือข้างที่ถนัดจับปืน มือข้างที่ไม่ถนัดช่วยจับประคองปืน ยิงโดยติดต่อกัน 6 นัด โดยไม่ง้างนก เมื่อยิงเสร็จให้รีบบรรจุกระสุนปืนชุดใหม่แล้วยิงในทำยั้งที่ 6 ต่อไป

ทำยั้งที่ 6 ทำคูกเข้าสูงยิงหลังที่กำบังด้วยมือที่ไม่ถนัด ระยะ 25 หลา ในทำนี้การจับปืนและการวางมือหลังที่กำบัง ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับทำยืนยิงหลังที่กำบัง โดยคูกเข้าที่ตรงกับมือข้างที่ไม่ถนัด ลำตัว กับขาข้างที่ไม่ถนัดตั้งฉากกับพื้น ขาที่ถนัดงอท่ามุม 90 องศา กับพื้นยิงติดต่อกัน 6 นัด โดยไม่ง้างนก เมื่อยิงเสร็จแล้วให้เทปลอกกระสุนปืนและนำปืนใส่ซองรอฟังคำสั่งต่อไป

ผู้ควบคุมการยิง จะสั่ง “ตรวจปืน” ถ้าอาวุธปืนเรียบร้อย ผู้ควบคุมการยิงจะสั่งต่อ “6 นัด บรรจุ” เมื่อผู้ยิงปฏิบัติเสร็จเรียบร้อยโดยนำปืนใส่ซองปืน ผู้ควบคุมการยิงจะสั่งยิงได้โดยใช้สัญญาณนกหวีด

ทำยิงที่ 7 ผู้ยิงจะต้องเคลื่อนที่จากระยะ 25 หลา ไปยังระยะ 15 หลา ทำทำยืนยิงระดับหัวไหล่ มือเดียว โดยใช้มือที่ถนัดจับปืน ส่วนมือที่ไม่ถนัดกำและนำมาวางไว้ที่หน้าอกแยกทำออกไปทางข้าง เสมอกัน ห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ พร้อมกับย่อตัวลงมาเล็กน้อย (ไม่ก้มตัว) ทำการยิงติดต่อกัน 6 นัด เมื่อยิงเสร็จ รีบบรรจุกระสุนชุดใหม่เข้าแทนที่และทำการยิงในทำยิงที่ 8 ต่อไป

ทำยิงที่ 8 ทำยืนยิงระดับไหล่สองมือ เหมือนกับทำยิงระดับหัวไหล่มือเดียว แต่ให้นำมือข้างที่ไม่ถนัดมาช่วยประคองปืนให้กระชับและมั่นคงขึ้น ทำการยิงติดต่อกันโดยไม่ง้างนกจำนวน 6 นัด เมื่อยิงเสร็จเรียบร้อยแล้ว เทปลอกกระสุนปืนออกและนำปืนเข้าซอง รอฟังคำสั่งต่อไป

ผู้ควบคุมการยิง จะสั่ง “ตรวจอาวุธ” ถ้าอาวุธปืนเรียบร้อยไม่มีการติดขัดผู้ควบคุมการยิงจะสั่ง “6 นัด บรรจุ” เมื่อผู้ยิงปฏิบัติเสร็จเรียบร้อยพร้อมกับนำปืนใส่ซอง ผู้ควบคุมการยิงจึงจะให้สัญญาณเริ่มยิงต่อไปได้

ทำยิงที่ 9 ผู้ยิงจะต้องเคลื่อนที่จากระยะ 15 หลา ไปยังระยะ 7 หลา ดึงปืนออกจากซองโดยให้ลำกล้องปืนพุ่งตรงไปยังเป้า อยู่ในระดับสะโพก แยกทำออกประมาณ 1 ช่วงไหล่ ย่อตัวลงเล็กน้อย หลังตรง มือที่ไม่ถนัดให้กำและวางไว้ที่หน้าอก มือที่ถนัดจับปืนงอที่ข้อศอกทำมุมขนานกับพื้นห้ามเหยียด แขนตั้ง เบี่ยงหัวไหล่ข้างที่จับปืนไปข้างหน้าเล็กน้อย เพื่อให้แนวแขนจากข้อมือถึงข้อศอกอยู่กึ่งกลางลำตัว หรือพยายามบิดข้อศอกเข้าหาแก้มกลางลำตัวให้มากที่สุด เพื่อให้แนวปืนตรงกับแนวเป้ายิงติดต่อกัน 6 นัด โดยไม่ง้างนก แล้วรีบบรรจุกระสุนชุดใหม่อีก 6 นัด เข้าแทนที่ทำการยิงต่อไปจนหมด ก่อนสัญญาณนกหวีดให้หยุดยิง เมื่อยิงเสร็จแล้วให้เทปลอกกระสุนออกและนำปืนใส่ซองรอฟังคำสั่งต่อไป

หลักในการเล็งในระยะ 50 หลา ให้เล็งที่ช่วงไหล่ของเป้าหุ่น เนื่องจากระยะในการยิงไกลมาก วิธีกระสุนอาจจะต่ำลงจึงให้เล็งเผื่อไว้

หลักในการเล็งในระยะ 25, 15 และ 7 หลา ให้เล็งบริเวณช่วงท้อง ให้ศูนย์หน้าจรวดที่หมายเลข 5 ตรงกลาง ลำตัวพอดี เพราะถ้าหากปืนเอียงซ้ายขวาหรือต่ำเพียงเล็กน้อยกระสุนก็ยังคงเข้าเป้า

3) ในกรณีที่มีการแข่งขัน

3.1) ผู้เข้าแข่งขันจะต้องผ่านการยิงเป้าวงกลมดำคะแนนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70 คะแนน

3.2) ห้ามผู้ยิงชักปืนก่อนสัญญาณเริ่มยิง ฝ่าฝืนตัดคะแนนครั้งละ 30 คะแนน

3.3) การยิงจะต้องยิงตามลำดับท่า ถ้าข้ามท่าหนึ่งท่าใดไปแล้ว จะกลับมายิงในท่าที่ข้ามไม่ได้ ฝ่าฝืน ตัดคะแนน นัดละ 5 คะแนน

3.4) ในระยะ 25 ถึง 15 และ 7 หลา ห้ามทำการง้างนกยิง ฝ่าฝืน ตัดคะแนน นัดละ 5 คะแนน

3.5) ห้ามยิงหลังสัญญาณหยุดยิง ฝ่าฝืน ตัดคะแนน 5 คะแนน

3.6) กระสุนด้าน หรือชำรุด จะเปลี่ยนกระสุนให้ใหม่ และเพิ่มเวลาให้แต่ละ 5 วินาที จากท่าที่ระยะ 50 หลา และระยะ 25 หลา และเพิ่มเวลาให้แต่ละ 2 วินาที จากท่าที่ยิงในระยะ 15 หลา และ 7 หลา

3.7) ถ้าปืนขัดข้องจะต่อเวลาให้เท่ากับเวลาที่เสียไปในการขัดข้องนั้น

3.8) ในระยะ 7 หลา ห้ามเหยียดแขนตึงหรือเล็ง ปืนต้องอยู่ในแนวเข็มขัดหรือสะโพก ท่อนแขนจะต้องขนานกับพื้น ฝ่าฝืนตัดคะแนน แต่ละ 5 คะแนน

3.9) ผู้ยิงได้ ร้อยละ 100 จะต้องยิงเข้าบริเวณ 5 คะแนน ทั้ง 60 นัด จะต้องไม่ปิดเศษ และไม่มีการต่อเวลา เนื่องจากกระสุนด้านหรืออาวุธปืนชำรุด

3.10) ผู้อยู่ในสนามยิงปืน จะต้องปฏิบัติตามกฎแห่งความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืนอย่างเคร่งครัด

3.11) การตัดสินชี้ขาด ให้ผู้อำนวยการยิงเป็นผู้ตัดสินในกรณีที่เกิดปัญหาขึ้น

4) หลักเกณฑ์ในการตัดสิน

การนับคะแนนให้ถือคะแนนตามที่ปรากฏอยู่ในเป้ารวมกันได้เท่าใด แล้วหารด้วย 3 ผลลัพธ์ ออกมาเป็นร้อยละไม่ปิดเศษ แล้วนำผลที่ได้มาพิจารณาตามเกณฑ์ เพื่อรับวุฒิปัตร์และเหรียญเชิดชูเกียรติ

การเทียบวุฒิ

ได้ร้อยละ 75 ถึง 85 หรือได้คะแนน 225 ถึง 255 ได้เหรียญทองแดง

ได้ร้อยละ 85.3 ถึง 90 หรือได้คะแนน 256 ถึง 270 ได้เหรียญเงินป็นเงิน

ได้ร้อยละ 90.3 ถึง 97 หรือได้คะแนน 271 ถึง 291 ได้เหรียญเงินป็นทอง โล่เงิน

ได้ร้อยละ 97.3 ถึง 99.6 หรือได้คะแนน 292 ถึง 299 ได้เหรียญเงินป็นทอง โล่ทอง

ได้ร้อยละ 100 หรือได้คะแนน 300 ได้เหรียญทอง

5) การประดับเหรียญแม่ปืน เพื่อใช้กัลติดกับเครื่องแบบ

ผู้ใดไม่มีสิทธิประดับเหรียญแม่ปืน แต่นำเหรียญแม่ปืนมาประดับ ให้ถือ “เสมือนหนึ่งผู้นั้นประพฤติผิดวินัย ฐานประพฤติตนไม่สมควร”

สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นอกจากนี้ ให้ศึกษาโดยตรงจากประมวลระเบียบการตำรวจ ไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 11 บทที่ 6

6) ลักษณะเครื่องหมายเข็มแม่ปืนระบบการยิงปืนพกกลุ่ไม่ทางยุทธวิธี (ที.อาร์.ซี.) (TACTICAL REVOLVER COURSE : TRC)

6.1) เข็มแม่ปืน เหรียญทอง

เป็นโลหะพื้นสีทองขนาดกว้าง 2.4 เซนติเมตร ยาว 2.8 เซนติเมตร ภายในประกอบด้วยอาร์มทอง ภายในอาร์มมีรูปกระบี่ไขว้กับพระแสงดาบเขนและโล่ วงนอกมีลายกนก และมีข้อชัยพฤกษ์รองรับพระแสงดาบเขนและโล่ ตรงกลางมีเป้าหุ่นจำลองลงยาสีดำ ทับด้วยลูกจำลองปืนพกชนิดลูกไม่ขนาดเล็กพองาม

- 6.2) เข็มแม่ปืน เหยี่ยวเงินปืนทอง โล่ทอง
เหมือนข้อ 6.1 เว้นแต่ตัวเข็มเป็นพื้นโลหะสีเงิน
- 6.3) เข็มแม่ปืน เหยี่ยวเงินปืนทอง โล่เงิน
เหมือนข้อ 6.1 เว้นแต่ตัวอาร์มและตัวพื้นเข็มเป็นโลหะสีเงิน
- 6.4) เข็มแม่ปืน เหยี่ยวเงิน
เหมือนข้อ 6.1 เว้นแต่ตัวเข็มทั้งหมด เป็นโลหะสีเงิน
- 6.5) เข็มแม่ปืน เหยี่ยวทองแดง
เหมือนข้อ 6.1 เว้นแต่ตัวเข็มทั้งหมด เป็นโลหะสีทองแดง

2.3 ระบบการยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติทางยุทธวิธี (ที.พี.ซี.)

ระบบการยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติทางยุทธวิธี (ที.พี.ซี.) (หลักสูตรการยิงปืนพก. ม.ป.ป.: 15-20)

1) การยิงปืนพกระบบ T.P.C. เป็นหลักสูตรการฝึกยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติให้กับตำรวจในหน่วยงาน F.B.I. (Federal bureau of Investigation) ของสหรัฐอเมริกาที่มีความยากลำบากเพิ่มขึ้น โดยมีการนำเข้ามาฝึกที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เมื่อปี พ.ศ. 2539 เป็นครั้งแรกหลังจากระบบ T.R.C. (Tactical revolver course) ได้นำเข้ามาเมื่อปี พ.ศ. 2519

ตาราง 4 ข้อแตกต่างระหว่างการยิงปืนทั้งสองระบบ T.R.C และ T.P.C

T.R.C.	T.P.C.
1. ใช้ปืนลูกม่ ขนาด .38 หรือ .357	1. ใช้ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ขนาด 9 มม. หรือ 11 มม.
2. ขั้นตอนที่ 1 เวลา 4 นาที 6 ท้า	2. ขั้นตอนที่ 1 เวลา 2.30 นาที 6 ท้า
3. ขั้นตอนที่ 2 เวลา 30 วินาที 2 ท้า	3. ขั้นตอนที่ 2 เวลา 18 วินาที 1 ท้า
ขั้นตอนที่ 3 เวลา 25 วินาที 1 ท้า	ขั้นตอนที่ 3 เวลา 13 วินาที 1 ท้า
ยิง 2 ครั้ง	ยิงครั้งเดียว

ที่มา: หลักสูตรการยิงปืนพก. (ม.ป.ป.). หน้า 15

2) การยิงปืนพกระบบ T.P.C. ได้กำหนดกฎเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

2.1) อาวุธปืนที่ใช้ในการทดสอบ

ปืนพกแบบอัตโนมัติ ขนาด 11 มม. หรือขนาด 9 มม. ไม่มีการเสริมแต่งลำกล้องและศูนย์ปืนเพิ่มเติม ต้องเป็นปืนมาตรฐานโรงงาน

2.2) กระสุนปืนที่ใช้ในการทดสอบ

กระสุนปืนขนาด 11 มม. หรือ 9 มม. จำนวน 60 นัด

2.3) เป้าที่ใช้ในการทดสอบ

เป้าหุ่นเงาคนในระบบ T.R.C.

2.4) ขั้นตอนการยิงทดสอบ

แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน 8 ท่ายิง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เริ่มจากระยะ 60 หลา

เมื่อมีคำสั่งเริ่มยิง ผู้ยิงจะต้องเคลื่อนที่จากระยะ 60 หลา เข้าไประยะ 50 หลา และ

ทำการยิงตามลำดับ

ท่ายิงที่ 1 ท่านอนยิง จำนวน 6 นัด

ท่ายิงที่ 2 ท่ายืนยิง หลังที่กำบังด้วยมือไม่ถนัด จำนวน 6 นัด

ท่ายิงที่ 3 ท่ายืนยิง หลังที่กำบังด้วยมือถนัด จำนวน 6 นัด บรรจุกะสุน นำปืน

ใส่ซอง เคลื่อนที่ไปยังระยะ 25 หลา และทำการยิง

ท่ายิงที่ 4 ท่านั่งคุกเข่าสูง หลังที่กำบัง ด้วยมือถนัด จำนวน 6 นัด

ท่ายิงที่ 5 ท่ายืนยิงเหนือที่กำบังในระดับไหล่ ด้วยมือทั้ง 2 ข้าง จำนวน 6 นัด

ท่ายิงที่ 6 ท่านั่งคุกเข่าสูง หลังที่กำบังด้วยมือไม่ถนัด จำนวน 6 นัด

เวลารวม 2 นาที 30 วินาที กระสุน 36 นัด

ขั้นตอนที่ 2 เริ่มจากระยะ 25 หลา

เมื่อมีคำสั่งเริ่มยิง ผู้ยิงจะต้องเคลื่อนที่จากระยะ 25 หลา เข้าไประยะ 15 หลา และ

ทำการยิง

ท่ายิงที่ 7 ท่ายืนยิงระดับไหล่ ด้วยมือทั้ง 2 ข้าง จำนวน 12 นัด

เวลารวม 18 วินาที กระสุน 12 นัด

ขั้นตอนที่ 3 เริ่มจากระยะ 15 หลา

เมื่อมีคำสั่งเริ่มยิง ผู้ยิงจะต้องเคลื่อนที่จากระยะ 15 หลา เข้าไประยะ 7 หลา และ

ทำการยิง

ท่ายิงที่ 8 ท่ายืนยิงระดับไหล่ ด้วยมือทั้ง 2 ข้าง จำนวน 12 นัด

เวลารวม 13 วินาที กระสุน 12 นัด

3) วิธีปฏิบัติ

ท่าเตรียม ผู้ยิงจะต้องรอคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิงที่ระยะ 60 หลา และจะต้องมีกระสุนปืนอยู่ในซองบรรจุกะสุนจำนวนกี่ซองก็ได้ แต่ต้องมีกระสุนครบ 36 นัด ส่วนกระสุนปืนที่เหลือจะต้องอยู่ในกระเป๋าทางแกงอีก 24 นัด อาวุธปืนอยู่ในซองพก

ผู้ควบคุมการยิงจะสั่ง “ตรวจอาวุธ” ผู้จะต้องตรวจอาวุธปืนให้ผู้ควบคุมการยิงแต่ละช่องยิงเห็นอย่างชัดเจน ผู้ควบคุมการยิงจะสั่งต่อ “บรรจุกะสุน” ผู้ยิงต้องทำการบรรจุกะสุนโดยไม่ต้องขึ้นลำเลื่อนปืน แล้วนำปืนเก็บใส่ซองรอฟังคำสั่งต่อไป ผู้ควบคุมการยิงจะสั่งเริ่มยิงโดยใช้สัญญาณนกหวีด

ท่ายิงที่ 1 ท่านอนราบยิง ผู้ยิงยื่นคอคยคำสั่งที่ระยะ 60 หลา เมื่อผู้ควบคุมการยิงสั่งเริ่มยิง ผู้ยิงจะเคลื่อนที่ไปยังระยะ 50 หลา คุกเข่า ชักอาวุธปืนออกจากซองปืนดึงลำเลื่อนปืนเพื่อ

บรรจุกะสุนปืนโดยหันปากกระบอกปืนไปยังเป้า จัดท่านอนยิงเหยียดตัวตรงไปตามแนวเป้า ขาทั้งสองข้างชิดติดกัน มือที่ไม่ถนัดช่วยจับมือถนัดจับอาวุธปืนอย่างมั่นคง ทำการยิงจำนวน 6 นัด เมื่อยิงเสร็จแล้วทำการ “ห้ามไกปืน” ลุกขึ้นยืนเตรียมยิงในท่ายิงที่ 2 ต่อไป

ท่ายิงที่ 2 ทำยืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัดหลังที่กำบัง ผู้ยิงจะลุกขึ้นยืนจากท่านอนยิงส่งปืนไปให้มือที่ไม่ถนัดจับปืน ก้าวเท้าที่ถนัดไปข้างหน้าประมาณครึ่งก้าว แขนที่จับปืนเหยียดตึง เล็งศูนย์ปืนด้วยตาข้างที่ไม่ถนัด ทำการยิง 6 นัด เมื่อยิงเสร็จสิ้นทำการ “ห้ามไกปืน” เตรียมยิงในท่าที่ 3 ต่อไป

ท่ายิงที่ 3 ทำยืนยิงด้วยมือที่ถนัดหลังที่กำบัง ผู้ยิงจะจับปืนด้วยมือที่ถนัดก้าวเท้าที่ไม่ถนัดไปข้างหน้าประมาณครึ่งก้าว แขนที่จับปืนเหยียดตึง มือจะต้องสัมผัสที่กำบัง ทำการยิง 6 นัด ทำการ “ห้ามไกปืน” นำอาวุธปืนใส่ซองปืน เคลื่อนที่ไปยังระยะ 25 หลา แล้วทำการยิงในท่ายิงที่ 4 ต่อไป

ท่ายิงที่ 4 ท่านั่งคุกเข่าสูงยิงด้วยมือที่ถนัดหลังที่กำบัง ผู้ยิงจะถืออาวุธปืนด้วยมือที่ถนัดนั่งคุกเข่าสูงด้วยขาที่ตรงกับมือข้างถนัด ลำตัวกับขาถนัดก่อนบนตั้งฉากกับพื้นดิน มือหรือแขนจะต้องสัมผัสกับที่กำบัง ทำการยิง 6 นัด เมื่อยิงเสร็จ ทำการ “ห้ามไกปืน” เตรียมยิงในท่ายิงที่ 5 ต่อไป

ท่ายิงที่ 5 ทำยืนยิงเหนือที่กำบังระดับหัวไหล่ ท่ายิงนี้ผู้ยิงจะยืนแยกเท้าห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ ถืออาวุธปืนด้วยมือที่ถนัด ส่วนมือที่ไม่ถนัดช่วยประคอง ย่อตัวเล็กน้อย ยิง 6 นัด เมื่อยิงเสร็จแล้วทำการ “ห้ามไกปืน” เตรียมยิงในท่ายิงที่ 6 ต่อไป

ท่ายิงที่ 6 ทำคุกเข่าสูงยิงหลังที่กำบังด้วยมือที่ไม่ถนัด ท่ายิงนี้ผู้ยิงจะจับอาวุธปืนด้วยมือที่ไม่ถนัด ลักษณะเดียวกับท่ายิงที่ 2 ต่างกันที่ผู้ยิงต้องคุกเข่าสูงและมือหรือแขนจะต้องสัมผัสที่กำบังยิง 6 นัด เมื่อยิงเสร็จแล้วผู้ยิงจะต้องปลดของกระสุนออก ทำการตรวจอาวุธปืน ต่อหน้าผู้ควบคุมการยิงประจำช่องยิงให้เห็นชัดว่าปลอดภัย แล้วนำปืนเก็บใส่ซองปืน ยืนรอฟังคำสั่งต่อไป

ที่ระยะ 25 หลา ผู้ยิงจะรอคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิง ผู้ควบคุมการยิงจะสั่ง “บรรจุกะสุน” ผู้ยิงจะต้องทำการบรรจุกะสุนโดยไม่ต้องขึ้นลำเลื่อน แล้วนำอาวุธปืนเก็บใส่ซองปืน ยืนรอฟังคำสั่งต่อไป

ท่ายิงที่ 7 ทำยืนยิงระดับหัวไหล่ด้วยมือทั้งสอง เมื่อผู้ควบคุมการยิงสั่งทำการยิง ผู้ยิงจะต้องเคลื่อนที่ไปยังระยะ 15 หลา นำปืนออกจากซอง ขึ้นลำเลื่อนปืน ทำท่ายืนยิง โดยทำทั้งสองข้างขนานกัน ห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ย่อตัวลงเล็กน้อย ใช้มือที่ถนัดจับปืนและใช้มือที่ไม่ถนัดช่วยประคองให้มั่นคง แขนเหยียดตึง ทำการยิงติดต่อกัน 12 นัด เมื่อยิงเสร็จแล้วผู้ยิงต้องปลดของกระสุนออก ทำการตรวจอาวุธปืน ต่อหน้าผู้ควบคุมการยิงประจำช่องยิง ให้เห็นชัดว่าปลอดภัย จึงนำอาวุธปืนเก็บใส่ซองปืน ยืนรอฟังคำสั่งต่อไป

ที่ระยะ 15 หลา ผู้ยิงจะรอคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิง ผู้ควบคุมการยิงจะสั่ง “บรรจุกะสุน” ผู้ยิงจะต้องทำการบรรจุกะสุนโดยไม่ต้องขึ้นลำเลื่อน แล้วนำอาวุธปืนเก็บใส่ซองปืน ยืนรอฟังคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิงต่อไป

ทำยี่ห้อ 8 ทำยี่ห้อระดับหัวไหล่ด้วยมือทั้งสอง เมื่อผู้ควบคุมการยิงสั่งทำการยิง ผู้ยิงจะต้องเคลื่อนที่ไปยังระยะ 7 หลา ทำการยิงเช่นเดียวกับทำยี่ห้อ 7 ยิงจำนวน 12 นัด เมื่อยิงเสร็จแล้ว ผู้ยิงต้องปลดซองกระสุนออก ทำการตรวจอาวุธปืน ต่อหน้าผู้ควบคุมการยิงประจำช่องยิง ให้เห็นชัดว่าปลดก๊วยจึงนำอาวุธปืนเก็บใส่ซองปืน ยืนรอฟังคำสั่งต่อไป

4) กติกา

4.1) ผู้ยิงจะต้องผ่านการยิงปืนพกในระบบ T.R.C. และจะต้องทดสอบยิงเป้าดาวัว เกณฑ์ผ่านร้อยละ 75 สำหรับนักเรียนนายร้อยตำรวจต้องผ่าน การยิงระบบยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติ เกณฑ์มาตรฐานของนักเรียนนายร้อยตำรวจตามที่ครูฝึกกำหนด

4.2) อาวุธปืนจะต้องไม่มีการเพิ่มเติมส่วนประกอบอื่นๆ เช่น ดิดกล้อง ดิด เครื่องช่วยลดแรงสะท้อน เป็นต้น

4.3) ผู้ยิงจำต้องมีกระสุนจำนวน 60 นัด อยู่ในซองกระสุนและพกอยู่ในกระเป๋า เท่านั้น ถ้าฝ่าฝืนตัดนัดละ 5 คะแนน

4.4) ห้ามผู้ยิงชักปืนก่อนสัญญาณเริ่มยิง ฝ่าฝืนตัดครั้งละ 30 คะแนน

4.5) ผู้ยิงห้ามขึ้นลำเลื่อน หรือบรรจุกระสุนก่อนสัญญาณเริ่มยิง

4.6) การยิงจะต้องยิงตามลำดับทำยี่ห้อ ถ้ายิงข้ามทำใดทำหนึ่งไปแล้ว จะกลับมายิง ทำยี่ห้อข้ามไปไม่ได้ ฝ่าฝืนตัดนัดละ 5 คะแนน

4.7) ในระยะ 25 15 และ 7 หลา ห้ามทำการร้งนกยิง ฝ่าฝืนตัดนัดละ 5 คะแนน

4.8) ห้ามยิงหลังสัญญาณหยุดยิง ฝ่าฝืนตัดนัดละ 5 คะแนน

4.9) กระสุนด้าน หรือชำรุด อนุญาตให้เปลี่ยนกระสุนใหม่ และชดเชยเวลาให้

ที่ระยะ 50 และ 25 หลา เพิ่มเวลาให้นัดละ 5 วินาที

ที่ระยะ 15 และ 7 หลา เพิ่มเวลาให้นัดละ 2 วินาที

4.10) ทำปืนขัดข้องจะต่อเวลาให้เท่ากับเวลาแก้ไข

4.11) ห้ามทำเครื่องหมายใดๆ บนแผ่นเป้า ฝ่าฝืนถือเป็นโมฆะ

4.12) การนับคะแนนเพื่อเทียบคุณวุฒิให้นับคะแนนตามที่ปรากฏอยู่ในเป้ารวมกันได้เท่าไรแล้วหารด้วย 3 ผลลัพธ์ออกมาจะเป็นร้อยละ ไม่ปัดเศษ แล้วนำผลที่ได้มาพิจารณาตาม เกณฑ์ เพื่อรับวุฒิบัตร และเหรียญเชิดชูเกียรติ

4.13) ในการฝึกครั้งแรกผู้ยิงต้องยิงอย่างน้อย 3 ชุด และนำผลของการยิงชุดที่ดีที่สุดเป็นเกณฑ์

4.14) ผู้ยิงที่จะได้เหรียญทอง จะต้องได้คะแนน 300 ต้องยิงเข้าบริเวณ 5 คะแนน ทั้ง 60 นัด ไม่มีการปัดเศษ และไม่มีการต่อเวลาใด ๆ ทั้งสิ้น

4.15) ผู้ยิงจะต้องแสดงถึงความปลอดภัยของอาวุธปืน การบรรจุกระสุนและการ เลิกบรรจุกระสุนให้กับคณะกรรมการผู้ควบคุมช่องยิงเห็นถึงความปลอดภัยทุกครั้ง เมื่อทำการยิง เสร็จสิ้นโดยขึ้นลำเลื่อนค้างไว้

4.16) ในทำยั้งที่ 7 และ 8 ผู้ยิงต้องมีซองกระสุนอย่างน้อย 3 ซอง โดยบรรจุกระสุน ดังนี้

ถ้าใช้ซองกระสุน จำนวน 3 ซอง ต้องบรรจุ 9, 9 และ 6 นัด

ถ้าใช้ซองกระสุน จำนวน ๔ ซอง ต้องบรรจุ 6, 6, 6 และ 6 นัด

5) หลักเกณฑ์ในการตัดสิน

การนับคะแนนเพื่อเทียบคุณวุฒิ ให้นำคะแนนตามที่ปรากฏอยู่ในเป้า รวมกันได้เท่าไร แล้วหารด้วย 3 ผลลัพธ์ออกมาจะเป็นร้อยละ ไม่ปัดเศษ แล้วนำผลที่ได้มาพิจารณาตามเกณฑ์ เพื่อรับวุฒิบัตรและเหรียญเชิดชูเกียรติ

การเทียบวุฒิ

คะแนน 200 ถึง 225 คะแนน ได้รับเหรียญทองแดง

คะแนน 226 ถึง 250 คะแนน ได้รับเหรียญเงิน ปืนเงิน

คะแนน 251 ถึง 275 คะแนน ได้รับเหรียญเงิน ปืนทอง โล่เงิน

คะแนน 276 ถึง 299 คะแนน ได้รับเหรียญเงิน ปืนทอง โล่ทอง

คะแนน 300 คะแนน ได้รับเหรียญทอง

6) การประดับเหรียญแม่ปืน เพื่อใช้ประดับกับเครื่องแบบ

ผู้ใดไม่มีสิทธิประดับเหรียญแม่ปืน แต่นำเหรียญแม่ปืนมาประดับ ให้ถือ เสมือนหนึ่งผู้นั้นประพฤติผิดวินัย ฐานประพฤติดนไม่สมควร

สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นอกจากนี้ ให้ศึกษาโดยตรงจากประมวลระเบียบการตำรวจ ไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 11 บทที่ 6

7) ลักษณะเข็มเครื่องหมายแม่ปืนระบบการยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติทางยุทธวิธี (ที.พี.ซี.) (TACTICAL PISTOL COURSE)

7.1) เข็มแม่ปืนเหรียญทอง

เป็นโลหะพื้นสีทอง ขนาดกว้าง 2.4 เซนติเมตร ยาว 2.8 เซนติเมตร ภายในประกอบด้วยอาร์มทอง ภายในอาร์มมีรูปกระบี่ไขว้กับพระแสงดาบเขนและโล่ วงนอกมีลายกนกและมีข้อชัยพฤกษ์รองรับพระแสงดาบเขนและโล่ ตรงกลางมีเป้าหุ่นจำลองลงยาสีดำทับด้วยรูปจำลองปืนพกชนิดกึ่งอัตโนมัติขนาดเล็กพองาม

7.2) เข็มแม่ปืน เหรียญเงินปืนทอง โล่ทอง

เหมือนข้อ 7.1 เว้นแต่ตัวเข็มเป็นพื้นโลหะสีเงิน

7.3) เข็มแม่ปืน เหรียญเงินปืนทอง โล่เงิน

เหมือนข้อ 7.1 เว้นแต่ตัวอาร์มและตัวพื้นเข็มเป็นโลหะสีเงิน

7.4) เข็มแม่ปืน เหรียญเงิน

เหมือนข้อ 7.1 เว้นแต่ตัวเข็มทั้งหมดเป็นโลหะสีเงิน

7.5) เข็มแม่ปืน เหรียญทองแดง

เหมือนข้อ 7.1 เว้นแต่ตัวเข็มทั้งหมดเป็นโลหะสีทองแดง

3. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

การพัฒนาหลักสูตรนั้นมีความจำเป็นอย่างมากในการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และได้สังเคราะห์ออกมาเป็นรายชื่อ โดยมีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

3.1 การพัฒนาหลักสูตร

3.1.1 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร จะมีความหมายกว้างโดยจะหมายถึง การดำเนินการจัดทำหลักสูตรขึ้นมาใหม่ หรือจัดทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นก็ได้ (สงัด อุทรานันท์. 2532: 33)

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การจัดทำหลักสูตรแม่บท เพื่อนำไปใช้โดยแพร่หลายทั้งระบบการศึกษา เป็นหลักสูตรที่ได้ทำการยกร่างและได้ทำการทดลองและทดสอบ จนแน่ใจว่าสามารถนำไปใช้ได้โดยทั่วไป สำหรับหลักสูตรที่ทำการร่างครั้งแรกก่อนที่จะเอาไปทดลองและทดสอบและแก้ไขจนได้หลักสูตรแม่บทนั้นเราเรียกว่าหลักสูตรต้นแบบ จึงเห็นได้ว่าการที่จะได้หลักสูตรแม่บท มาใช้ต้องจัดทำหลักสูตรต้นแบบเสียก่อน อย่างไรก็ตามวงจรของการพัฒนาหลักสูตรไม่ได้ยุติเพียงแค่การจัดทำหลักสูตรต้นแบบและหลักสูตรแม่บทเท่านั้น กระบวนการทั้งหมดของการพัฒนาหลักสูตรจะต้องประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญสองขั้นตอนคือ การนำหลักสูตรไปใช้และการประเมินผลหลักสูตร (ธีรารัง บัวศรี. 2542: 156)

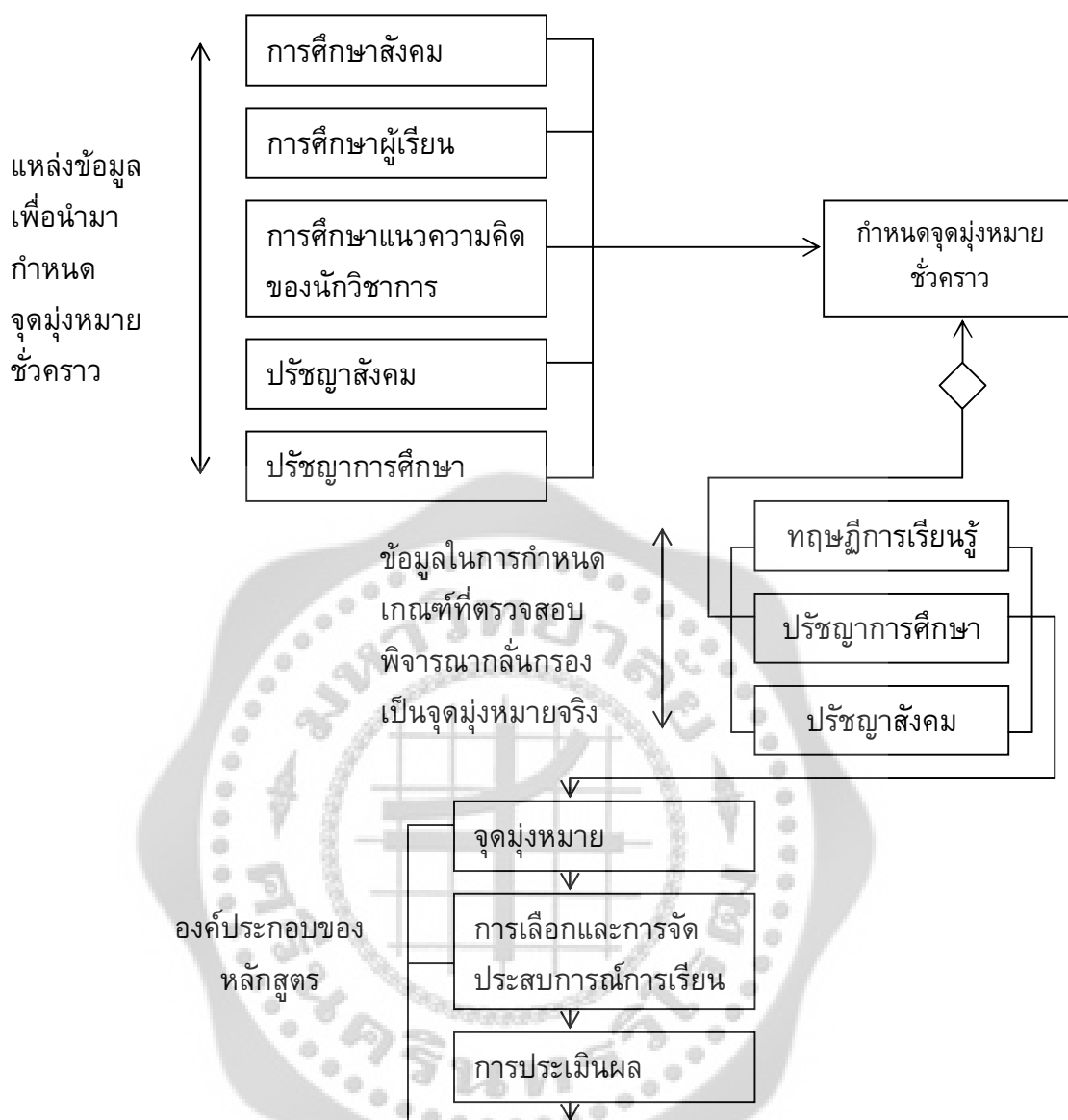
3.1.2 รูปแบบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร

3.1.2.1 แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์

แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์นั้น หลักการและเหตุผลในการสร้างหลักสูตร (Tyler rationale) ว่าในการจัดหลักสูตรและการสอนนั้นควรจะตอบคำถามพื้นฐาน 4 ประการคือ (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537: 10)

- 1) มีจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอะไรบ้างที่โรงเรียนควรแสวงหา
- 2) มีประสบการณ์ทางการศึกษาอะไรบ้างที่โรงเรียนควรจัดขึ้นเพื่อช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
- 3) จะจัดประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างไร จึงจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ
- 4) จะประเมินผลประสิทธิภาพของประสบการณ์ในการเรียนอย่างไร จึงจะตัดสินใจได้ว่าบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ไทเลอร์ได้วางรูปแบบโครงสร้างของหลักสูตรโดยใช้วิธี Means and ends approach

ภาพประกอบ 14 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์

ที่มา: วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ*. หน้า 11.

ไทเลอร์มีความเห็นว่าในการจัดหลักสูตรและการสอนนั้นควรจะตอบคำถามที่เป็นพื้นฐาน 4 ประการให้ได้เสียก่อน และจะต้องถามเรียงกันลงมาตามลำดับ ฉะนั้นการตั้งจุดประสงค์ในข้อแรกจึงสำคัญที่สุด เพราะคำถามอีก 3 ข้อนั้นขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ข้อแรกที่กำหนดไว้ (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537: 10)

การศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาประกอบการกำหนดจุดประสงค์นั้น ไทเลอร์ได้เสนอแนะไว้อย่างกว้างขวางไม่ว่าจะเป็นทางด้านการศึกษาสังคม สังคมต้องการอะไรและมีความคาดหวังว่าต้องการให้ผู้เรียนมีลักษณะอย่างไร ซึ่งปัจจุบันนี้แนวความคิดวิธีการศึกษาสังคมเป็นไป

อย่างกว้างขวาง ซึ่งนักพัฒนาหลักสูตรและการสอนสามารถเลือกและนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการศึกษา (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537: 11-12)

การศึกษาตัวผู้เรียนนั้นแม้ไทเลอร์มีแนวคิดที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการสอนที่มุ่งเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลงตัวผู้เรียน ซึ่งวิธีการศึกษาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นด้านความต้องการ ความสนใจ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและองค์ประกอบอื่น ๆ การศึกษาข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายใดเพื่อจะนำมาสังเคราะห์ในการสร้างหลักสูตร วิธีการศึกษาจะต้องชัดเจนและข้อมูลควรเชื่อถือได้ (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537: 12)

นักวิชาการแต่ละสาขาจะมีความคาดหวังสูง และมีเจตนาดีกับผู้เรียนเนื่องจากท่านเป็นผู้รู้ผู้เฒ่าคนคลุกคลีทั้งในแนวทางและลึก จนบางครั้งจะมีความรู้สึกคล้ายกับว่านักวิชาการบางท่านรู้สึกแต่แคบ นักพัฒนาหลักสูตรจะต้องตระหนักดีว่าสิ่งที่นักวิชาการหยิบยื่นและนำเสนอ นั้นสอดคล้องสัมพันธ์กับความต้องการ ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด ความเชื่อค่านิยมของสังคมเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องศึกษาวิเคราะห์ให้ชัดเจน เพราะการศึกษาสังคมค่านิยม ขนบประเพณี วัฒนธรรมจะให้คำตอบว่า สังคมต้องการจัดการศึกษาเพื่ออะไร และจะจัดการศึกษาสำหรับใคร สิ่งเหล่านี้ช่วยให้แสวงหาคำตอบที่ชัดเจนในการกำหนดเป้าหมายหรือทิศทางของการศึกษา (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537: 12)

ลักษณะเด่นของการพัฒนาหลักสูตรและการสอนของไทเลอร์นั้นใช้จุดประสงค์เป็นตัวกำหนดควบคุมการเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ดังนั้นการกำหนดจุดประสงค์จึงมี 2 ขั้นตอน ในตอนแรกจะเป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายชั่วคราวขึ้นมาก่อนแล้วจะต้องหาวิธีการและเกณฑ์จากทฤษฎีการเรียนรู้ ปรัชญาการศึกษาและปรัชญาสังคมมากลั่นกรองจุดประสงค์ชั่วคราวนั้นเพื่อให้ได้มาเป็นจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของหลักสูตรในกระบวนการนี้ พื้นฐานทางจิตวิทยาและปรัชญาในการพัฒนาหลักสูตรจะเข้ามามีบทบาท และช่วยในการตรวจสอบเพื่อความชัดเจนของได้มาก เช่น ปรัชญาจะมีบทบาทในการช่วยตรวจสอบเพื่อความชัดเจนของการกำหนดจุดมุ่งหมายขั้นนี้เพื่อตอบคำถามและหาความชัดเจนว่า การจัดหลักสูตรเพื่อตอบสนองใครควรจะตอบสนองผู้เรียนหรือสังคมหรือตอบสนองผู้สอนเพื่อให้มีงานทำ ถ้าเราจัดหลักสูตรเพื่อตอบสนองสังคม การกำหนดจุดประสงค์จะนำไปสู่การกำหนดโครงสร้างและกระบวนการวิชาได้ชัดเจน (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537: 12)

การเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่คาดหวังว่าจะให้ผู้เรียนมีประสบการณ์นั้นอย่างไรมีกิจกรรมที่จัดทั้งในการเรียนการสอนและส่วนเสริมหลักสูตรนั้นมีอะไร ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปเพื่อตอบสนองจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ไทเลอร์ได้เสนอเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ไว้ดังนี้ (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537: 12-13)

- 1) ผู้เรียนควรมีโอกาสฝึกพฤติกรรมและเรียนรู้เนื้อหาตามที่ระบุไว้ในจุดประสงค์
- 2) กิจกรรมและประสบการณ์นั้นควรจะทำให้ผู้เรียนพอใจที่จะพึงปฏิบัติตามพฤติกรรมที่ได้ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย
- 3) กิจกรรมและประสบการณ์นั้นควรอยู่ในข่ายความพอใจที่พึงปฏิบัติได้

4) กิจกรรมและประสบการณ์หลาย ๆ ด้านของการเรียนรู้จะนำไปสู่จุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงข้อเดียวก็ได้

5) ในทำนองเดียวกันกิจกรรมและประสบการณ์เรียนรู้เพียงหนึ่งอย่างอาจตอบสนองจุดประสงค์หลาย ๆ ข้อได้

นอกจากนี้ไทเลอร์ยังเน้นเกี่ยวกับการพิจารณาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ว่าต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ในด้านเวลาต่อเวลา และเนื้อหาต่อเนื้อหา เรียกว่าเป็นความสัมพันธ์แบบแนวตั้ง (Vertical) กับแนวนอน (Horizontal) ซึ่งมีเกณฑ์ในการจัดดังนี้ (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537: 12)

1) ความต่อเนื่อง (Continuity) หมายถึง ความสัมพันธ์ในแนวตั้งของส่วนองค์ประกอบหลักของตัวหลักสูตรจากระดับหนึ่งไปยังอีกระดับที่สูงขึ้นไป เช่น ในวิชาทักษะต้องเปิดโอกาสให้มีการฝึกทักษะในกิจกรรมและประสบการณ์บ่อย ๆ และต่อเนื่องกัน

2) การจัดช่วงลำดับ (Sequence) หมายถึง ความสัมพันธ์แนวตั้งของส่วนองค์ประกอบหลักของตัวหลักสูตรจากสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนไปสู่สิ่งที่เกิดขึ้นภายหลัง หรือจากสิ่งที่มีความง่ายไปสู่สิ่งที่มีความยาก ดังนั้นการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ให้มีการเรียงลำดับก่อนหลังเพื่อให้ได้เรียนเนื้อหาที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

3) บูรณาการ (Integration) หมายถึง ความสัมพันธ์กันในแนวนอนขององค์ประกอบหลักของตัวหลักสูตร จากหัวข้อเนื้อหาหนึ่งไปยังอีกหัวข้อเนื้อหาหนึ่งของรายวิชา หรือจากรายวิชาหนึ่งไปยังอีกรายวิชาอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน การจัดประสบการณ์จึงควรเป็นในลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความคิดเห็นและได้แสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกัน เนื้อหาที่เรียนเป็นการเพิ่มความสามารถทั้งหมดของผู้เรียนที่จะได้ใช้ประสบการณ์ได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน ประสบการณ์การเรียนรู้จึงเป็นแบบแผนของปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างผู้เรียนกับสถานการณ์ที่แวดล้อม

การประเมินผล เพื่อตรวจสอบดูว่าการจัดการเรียนการสอนได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายตามที่กำหนดไว้หรือไม่ สมควรมีการปรับแก้ในส่วนใดบ้าง พิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้ (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537: 13-14)

- 1) กำหนดจุดมุ่งประสงค์ที่จะวัดและพฤติกรรมที่คาดหวัง
- 2) วัดและวิเคราะห์สถานการณ์ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเหล่านั้น
- 3) ศึกษาสำรวจข้อมูลเพื่อสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมเหล่านั้นได้อย่างเหมาะสม

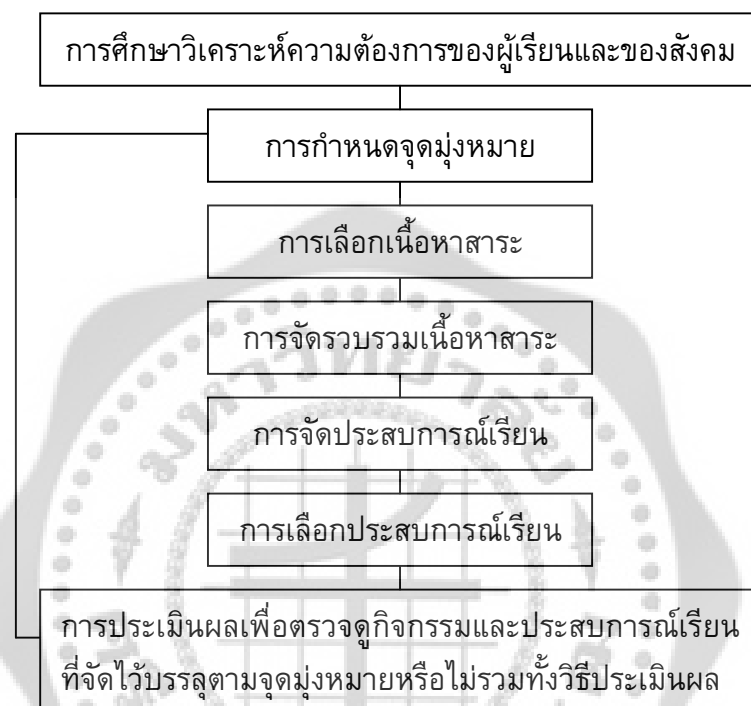
เหมาะสม

- 4) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้
  - 4.1) ความเป็นปรนัย (Objectivity)
  - 4.2) ความเชื่อมั่นได้ (Reliability)
  - 4.3) ความเที่ยงตรง (Validity)

5) การพิจารณาผลการประเมินให้เป็นประโยชน์เพื่ออธิบายผลการเรียนรู้เป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม การอธิบายถึงส่วนดีของหลักสูตรหรือสิ่งที่ต้องปรับแก้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

3.1.2.2 แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรของทาบ้า

แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรของทาบ้า พอสรุปได้ดังภาพประกอบ 15

ภาพประกอบ 15 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของทาบ้า

ที่มา: วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ*. หน้า 14.

การพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดของทาบ้า จะเริ่มที่จุดใดจุดหนึ่งก่อนก็ได้ตามที่ถนัดและสนใจ แต่เมื่อเริ่มที่จุดใดแล้วจะต้องทำการศึกษาให้ครบกระบวนการทั้ง 7 ของแนวความคิดที่เสนอไว้ หนึ่งทาบ้าและไทเลอร์ ได้เคยร่วมกันเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรต่อที่ประชุมสัมมนาการวางแผนหลักสูตรเมื่อปี ค.ศ. 1930 และได้พยายามที่จะเสนอแนวความคิดการพัฒนาทางด้านหลักสูตรและสอนให้มีความหมายที่กว้างขึ้นและมีความสมบูรณ์มากขึ้น จากความหมายของหลักสูตรที่ใช้อยู่เดิมในแนวแคบ เช่น “หลักสูตรคือรายการของสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กจะต้องเรียนรู้เมื่ออยู่ในโรงเรียน” ทาบ้า ให้แนวคิดเกี่ยวกับว่าจะมีรูปร่างอย่างไรก็ตาม ควรมีองค์ประกอบของหลักสูตร 4 ประการด้วยกันคือ (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537: 15)

1) วัตถุประสงค์ (ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร หรือ วัตถุประสงค์เฉพาะรายวิชา)

2) เนื้อหาวิชาและจำนวนคาบการเรียนการสอนของแต่ละวิชา

3) กระบวนการเรียนการสอนหรือกิจกรรม

4) การประเมินผลตามวัตถุประสงค์

จุดเด่นในแนวคิดของทาบาคือเรื่องยุทธวิธีการสอน (Teaching strategies) และ ประสพการณ์การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ต้องการที่คำนึงถึง มีอยู่ 2 ประการ คือ (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2537:15-16)

1) ยุทธวิธีการสอนและประสพการณ์เรียนรู้ จะเป็นเครื่องกำหนดสถานการณ์เงื่อนไขการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการเรียนรู้ ที่เกิดขึ้นเป็นผลผลิต ดังนั้นการจัดรูปแบบของการเรียนการสอนก็ต้องแสดงลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้ด้วย

2) หน้าที่ของยุทธวิธีการสอนเป็นสิ่งที่หลอมรวมหลายสิ่งหลายอย่างเข้ามาไว้ด้วยกันซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ดังนั้นการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับยุทธวิธีการสอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

การจัดเนื้อหา จะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่ารายวิชานั้น ๆ มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้แบบใดกว้างหรือลึกมากน้อยเพียงใดและได้เรียงลำดับเนื้อหาวิชาไว้อย่างไร การกำหนดโครงสร้างได้กระทำชัดเจนสอดคล้องกับโครงสร้างในระดับใด เพราะแต่ละระดับจะมีจุดประสงค์เนื้อหาสาระที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เช่น ระดับใหญ่ (ส่วนรวมจะสัมพันธ์กับหมวดวิชาการระดับกลางมีความสัมพันธ์ในระดับรายวิชา และระดับย่อยจะมีความสัมพันธ์กับบทเรียนหรือหน่วยการเรียนนั้น

หน่วยการเรียนจะมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่บ่งชี้ถึงการวัดและประเมินได้ชัดเจนมีการเสนอรายละเอียดและมีความยืดหยุ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนและทำกิจกรรมตามความต้องการและสนใจตามลักษณะเฉพาะ นอกจากนั้นการตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนากระบวนการเรียนได้เป็นลำดับขั้นตอนเพื่อนำไปสู่ข้อค้นพบ ข้อสรุปที่เป็นหลักการที่มุ่งเน้นความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน และการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการทางความคิดที่ต่อเนื่องรวมทั้งการสืบเสาะหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

3.2 การฝึกอบรม

3.2.1 ความหมายของการฝึกอบรม

การฝึกอบรม (Training) หมายถึง กระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคลโดยมุ่งเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และทัศนคติ (Attitude) อันจะนำไปสู่การ

ยกมาตรฐานการทำงานให้สูงขึ้น ทำให้บุคคลมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และองค์การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สมคิด บางโม. 2539: 14)

3.2.2 กระบวนการฝึกอบรม

เรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งที่จะต้องเข้าใจ ก็คือกระบวนการฝึกอบรม นักวิชาการที่มีชื่อเสียงได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับระบบหรือกระบวนการการฝึกอบรมไว้อย่างมากมาย เช่น Jansis R. Back และ Rosaline L. Rogoff เป็นต้น แต่นักวิชาการที่เป็นผู้สร้างระบบอย่างแท้จริงน่าจะเป็น Leonard Nadler ซึ่งได้สร้างระบบ หรือกระบวนการการฝึกอบรมไว้ 9 ขั้นตอน ซึ่งเรียกว่า “The Critical Events Model” ดังนี้ (สุภาพร พิศาลบุตร; และยงยุทธ เกษสาคร. 2546: 76-77)

- 1) กำหนดความจำเป็นในการฝึกอบรมขององค์การ (Identify the needs of the organization)
- 2) กำหนดงานเฉพาะที่ต้องปฏิบัติ (specify job performance)
- 3) กำหนดความจำเป็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในองค์การ (Identify learner needs)
- 4) พิจารณาวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม (determine objectives)
- 5) สร้างหลักสูตร (Build curriculum)
- 6) เลือกเทคนิคการฝึกอบรม (Select instructional strategies)
- 7) เลือกอุปกรณ์การฝึกอบรม (Obtain instructional resources)
- 8) ดำเนินการฝึกอบรม (Conduct training)
- 9) ประเมินผล และติดตามผลการฝึกอบรม และการป้อนกลับ ระบบการฝึกอบรม (Evaluation and feedback)

4. ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม

4.1 ความหมายของเกณฑ์มาตรฐาน

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม หรือชุดการสอนต่างๆ มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอเกณฑ์ไว้ต่างกัน เช่นดูประสิทธิภาพที่เกณฑ์มาตรฐาน 90/90 เกณฑ์มาตรฐาน 85/85 และเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและการนำไปใช้ในสถานการณ์ขณะนั้น ผู้วิจัยจึงได้สรุปแนวความคิดที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพและเกณฑ์มาตรฐานไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520:136) ได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 จากการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ

- 1) พฤติกรรมต่อเนื่อง (transitional Behavior) ได้แก่ การทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมระหว่างเรียน

2) พฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) ได้แก่ การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนโดยคิดเป็นค่าร้อยละ ของคะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกหัดของผู้เรียนทั้งหมด ต่อค่าร้อยละของคะแนนสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด

นั่นคือประสิทธิภาพของพฤติกรรมต่อเนื่อง/ประสิทธิภาพ ของพฤติกรรมขั้นสุดท้าย ดังนั้นเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 จึงอธิบายได้ดังนี้

90 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของการตอบคำถามในแบบฝึกหัดระหว่างเรียนได้ถูกต้องของผู้เรียน

90 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนแล้วได้ถูกต้อง

4.2 การหาประสิทธิภาพการอบรม

การกำหนดประสิทธิภาพกระทำได้ โดยการประเมินผลพฤติกรรมผู้เรียนสองประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง(กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็นกระบวนการของผู้เรียนได้จากพฤติกรรมย่อยหลายพฤติกรรม เช่น กิจกรรมกลุ่ม และรายงาน เป็นต้น ผลลัพธ์ของผู้เรียนได้จากการสอบหลังเรียนและการสอบไล่ นั่นคือ E1/E2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ตัวอย่าง เช่น 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนจากชุดการสอนแล้ว ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ย 80% และทำสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 80% โดยใช้สูตร

$$E 1 = \frac{X}{N} \times \frac{100}{A}$$

กำหนดให้ E1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการดำเนินกิจกรรมตามคู่มือ

X = คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหลังจบบทเรียนหน่วยการเรียนรู้

A = คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน

N = จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม

$$E 2 = \frac{F}{N} \times \frac{100}{B}$$

กำหนดให้ E2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการฝึกอบรมแล้ว

F = คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังการฝึกอบรม

B = คะแนนเต็มของการสอบหลังจากการฝึกอบรม

N = จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม

การกำหนดเกณฑ์สำหรับวัดประสิทธิภาพของชุดการสอนนิยมตั้งไว้ 90/90 สำหรับเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำ ข้อเท็จจริง จะตั้งไว้ไม่ต่ำกว่า 80/80

90 หรือ 80 ตัวแรก หมายถึง จำนวนร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของข้อสอบจากแบบฝึกหัด

90 หรือ 80 ตัวหลัง หมายถึง จำนวนร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของข้อสอบทั้งหมด

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.1.1 งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับอาวุธปืน

ชัยรัตน์ หิรัญบุรณะ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาลในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนที่ผ่านการฝึกหลักสูตรการยิงปืนพก แบบ P.P.C. ระบบ F.B.I. มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับความคาดหวังของประชาชนที่ผ่านการฝึกหลักสูตรการยิงปืนพก แบบ P.P.C. ระบบ F.B.I. ที่มีต่อการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาลในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชน และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคาดหวังของประชาชนตามปัจจัย ด้านเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรม และประสบการณ์การใช้อาวุธปืน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่ผ่านหลักสูตรการยิงปืนพกแบบ P.P.C. ระบบ F.B.I. มีความคาดหวังต่อการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาล ในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังของประชาชนพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาลในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านเพศ, อายุ, อาชีพ, รายได้, ประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมและประสบการณ์การใช้อาวุธปืนไม่พบว่ามีผลแตกต่างกัน

สวณิต สตงคุณห์ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน: ศึกษาในเชิงกฎหมายเปรียบเทียบ วัตถุประสงค์เพื่อที่จะเปรียบเทียบกฎหมายอาวุธปืนของต่างประเทศทั้งประเทศที่มีความเข้มงวด ประเทศที่มีความยืดหยุ่นและประเทศที่มีความเสรี ในการควบคุมอาวุธปืนเพื่อหาแนวทางปรับปรุงกฎหมายอาวุธปืนของประเทศไทยเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย สรุปว่าทุกประเทศต่างก็อนุญาตให้ประชาชนมีใช้ และพกพาอาวุธปืนได้เพราะถือว่าเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนที่จะป้องกันตนเองและทรัพย์สิน แต่จะแตกต่างกันในเรื่องของมาตรการควบคุมหลักเกณฑ์การขออนุญาตมี ใช้ และพกพาอาวุธปืน การกำหนดเงื่อนไข วิธีการตรวจสอบ ความเข้มงวดในการพิจารณาอนุญาต ตลอดจนความรุนแรงของบทลงโทษที่มักจะคำนึงถึงความปลอดภัยของสาธารณชนในสังคมเป็นหลักมากที่สุด

อิศเรศร์ ปรางทอง (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องขอบเขตและมาตรฐานการใช้ บังคับอาวุธปืนของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกับมาตรฐานองค์การสหประชาชาติเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนของเจ้าพนักงานในการบังคับใช้กฎหมาย และบางส่วนเปรียบเทียบกับหลักเกณฑ์ของประเทศสหรัฐอเมริกาเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนของเจ้าพนักงาน เพื่อวิเคราะห์บทบัญญัติทางกฎหมาย การให้อำนาจ การควบคุมการใช้อาวุธปืนของ เจ้าพนักงาน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการปกป้องและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน พบว่า ประเทศไทยยังไม่มีบทบัญญัติไว้เฉพาะในเรื่องการใช้อาวุธปืนของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย การจับตามประมวลกฎหมายหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 83 ตลอดจนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนก็มีได้กำหนดหลักเกณฑ์ขั้นตอนเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายแต่อย่างใดไม่ อีกทั้งระเบียบของหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนก็เป็นเพียงหลักปฏิบัติเป็นการทั่ว ๆ ไป มิได้มีรายละเอียดที่ชัดเจนพอรวมทั้งไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมาย จึงทำให้ไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการพิจารณากรณีการใช้อาวุธปืนของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ แตกต่างจากมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนของเจ้าพนักงานในการบังคับใช้กฎหมายซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการเริ่มต้นใช้บังคับอาวุธปืนของเจ้าพนักงานต่อกรณีสถานการณ์ต่าง ๆ ไว้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ผลที่ได้จากการศึกษาคือ ประเทศไทยควรมีบทบัญญัติกฎหมายเรื่องการใช้อาวุธปืนของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่ชัดเจนแน่นอน โดยเทียบเคียงจากมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนของเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและเกิดประสิทธิภาพในการปราบปรามอาชญากรรมอย่างแท้จริง โดยคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นสำคัญ

วิภาส จารุพงษ์ (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการบังคับใช้พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490: ศึกษาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับอาวุธปืน และเครื่องกระสุน พบว่าในส่วนของคุณสมบัติ ตามมาตรา 13 นั้น ควรเพิ่มในส่วนของคุณสมบัติว่า ผู้ขออนุญาต มี หรือใช้ หรือให้มีติดตัว ต้องผ่านการอบรม วิธีการใช้อาวุธปืนอย่างถูกต้อง ในเรื่องเดียวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัย และอบรมจริยธรรม โดยได้รับหนังสือเอกสารรับรองจากสมาคม หรือหน่วยงานและหรือสถาบันที่รัฐกำหนดให้ ขอให้บุคคลอื่นมีและใช้เพื่อดูแลทรัพย์สินของตนนั้น เพราะกฎหมายได้มีการอนุญาตให้ใช้ปืนเฉพาะบุคคลแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป

พรเทพ ชวลา (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซื้ออาวุธปืนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซื้ออาวุธปืน และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลือกซื้ออาวุธปืนของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา

พบว่า กลุ่มผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือปริญญาตรี มีสถานภาพสมรสแล้ว ปัจจุบันประกอบอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ รองลงมาประกอบธุรกิจส่วนตัว มีรายได้สูงกว่าเดือนละ 20,000 บาท ญาติพี่น้อง และสถานที่ทำงานมีส่วนทำให้มีความสนใจอาวุธปืน และสนใจมานานกว่า 6 ปีเป็นส่วนใหญ่ การครอบครองมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ป้องกันทรัพย์สินมากที่สุด รองลงมาเพื่อการกีฬา และเพื่อเป็นการป้องกันทรัพย์สินและเพื่อการกีฬา ปืนสั้นยี่ห่อ สมิท แอนด์ เวสสัน ปืนยาวยี่ห่อ ซีแซด เป็นยี่ห่อที่นิยมครอบครองมากกว่ายี่ห่ออื่น ราคาของอาวุธปืน เป็นปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ความต้องการให้ทรัพย์สินของตนเองมีความปลอดภัย ที่פקอาศัยในปัจจุบันห่างไกลจากชุมชน การแนะนำให้ซื้ออาวุธปืนของญาติพี่น้อง เป็นปัจจัยทางสังคม ชื่อเสียงของร้านขายอาวุธปืน พนักงานผู้ขายมีอรรถยาศัยและมีความรอบรู้เกี่ยวกับอาวุธปืน เป็นปัจจัยด้านร้านค้าปืน ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออาวุธปืน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างด้านอาชีพ มีอิทธิพลต่อการครอบครองอาวุธปืนยาวยี่ห่อต่าง ๆ ปัจจัยด้าน อายุ รายได้ต่อเดือน และอาชีพ มีอิทธิพลต่อการครอบครองอาวุธปืนสั้นยี่ห่อต่าง ๆ

กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2547: ออนไลน์). ศึกษาวิจัยประเมินผล การใช้อาวุธปืนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หลังผ่านการอบรมใช้อาวุธปืนจากหลักสูตรต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาความเหมาะสมของหลักสูตรต่าง ๆ กับ สถานการณ์ในปัจจุบัน ตลอดจนยุทธวิธีการใช้อาวุธปืนที่เหมาะสมในการทดสอบประจำปี รวมทั้งมาตรการในการใช้อาวุธปืนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการเข้าระงับเหตุหรือป้องกันตนเอง เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยและประเมินผลไปเสนอแนะแนวทางแก้ไข อันจะก่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับสูงขึ้น ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีตำรวจและหน่วยปฏิบัติการพิเศษ ที่เป็นตัวแทนตอบแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกอบรมและฝึกทบทวน ส่วนใหญ่ผ่านการอบรมการใช้อาวุธปืนจากหลักสูตร P.P.C. และหลักสูตร ระบบจับพลัน ซึ่งเป็นหลักสูตรเบื้องต้นของสถาบันที่เข้ารับการอบรม หลักสูตรที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีการฝึกทบทวน ก็คือ หลักสูตรระบบจับพลัน และความถี่ในการฝึกอบรมทบทวนควรเป็นอย่างน้อย 1 ครั้งต่อปี หรือ หากเป็นไปได้ควรจัด 1 เดือนต่อครั้ง ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ตอบที่มีประสบการณ์หรือมีโอกาสใช้อาวุธปืนในการปฏิบัติหน้าที่ต่อสู้อกับคนร้ายมีเพียงร้อยละ 26.01 เท่านั้น แต่เรื่องของความมั่นใจในการใช้อาวุธปืนต่อสู้อกับคนร้าย หากมีความจำเป็นหรือเหตุการณ์บังคับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความมั่นใจ ส่วนเรื่องความคิดเห็น ในความคุ้นเคย ความชำนาญในการใช้อาวุธปืน ความแม่นยำและการแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าในกรณีอาวุธปืนเกิดขัดข้องในระหว่างการต่อสู้อกับคนร้าย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความมั่นใจอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจะต้องปรับปรุงแก้ไขให้มีความมั่นใจในระดับสูงต่อไป

กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2547: ออนไลน์). ศึกษาการวิจัยอาวุธปืนพกประจำกายของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ ซึ่งปัญหาการใช้อาวุธปืนพกสั้นของตำรวจสายตรวจส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างมาก จึงเป็นที่มาของการค้นหาอาวุธปืนพกสั้นที่เหมาะสมสำหรับการใช้งานของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็น

เกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนพกสั้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในการปฏิบัติหน้าที่จะพบอาวุธปืนที่มีใช้กันในปัจจุบัน เป็นปืนรีวอลเวอร์ ขนาด .38 ความยาวลำกล้อง 4 นิ้ว เป็นส่วนมาก รองลงมาเป็นปืนกึ่งอัตโนมัติขนาด 9 มม. และ รีวอลเวอร์ ขนาด .357 ตามลำดับ ผู้ที่ใช้ปืนพกสั้นส่วนตัวในการปฏิบัติหน้าที่สายตรวจ ด้วยเหตุผลว่าปืนของทางราชการ (ปืนหลวง) มีสภาพเก่า ไม่แน่ใจในประสิทธิภาพ มีจำนวนน้อย เบิก-คืน ยุ่งยากและหากชำรุด/สูญหาย จะถูกตั้งกรรมการ จากการเก็บข้อมูลยังพบว่า การฝึกซ้อมยิงปืน การผ่านการอบรมการใช้อาวุธปืน และการที่เคยผ่านการต่อสู้กับคนร้ายด้วยอาวุธปืนไม่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนทั้งชนิดและขนาดอย่างเด่นชัดและยังมีความเห็นเกี่ยวกับ อาวุธปืนพกสั้นในอนาคตว่า ควรเป็นปืนกึ่งอัตโนมัติขนาด 9 มม. ความยาวลำกล้อง 4 นิ้ว เป็นส่วนมาก ส่วนความคิดเห็นอื่นๆ พบว่าควร ให้การสนับสนุนให้ข้าราชการตำรวจได้ซื้อปืนเป็นของตนเองในราคาถูกลงกว่าท้องตลาดควรสนับสนุนให้มีการฝึกการใช้อาวุธปืนให้มากขึ้น และให้กระสุนปืนในการซ้อมให้เพียงพอ

5.1.2 งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

จรัล ไทยอุทิศ. (2547: 168-169) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน โดยหลักการ “Balanced Scorecard” เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานให้มีความรู้ เจตคติและทักษะด้านการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา โดยหลักการ “Balanced Scorecard” ผลการวิจัยพบว่า การประเมินหลักสูตรฝึกอบรมด้านผู้เข้ารับการฝึกอบรมพบว่าคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม และเมื่อเปรียบเทียบระดับคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรม พบว่า ก่อนในการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับดี ในเรื่องของความพึงพอใจในการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรม มีความพึงพอใจในระดับมาก ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิทยากรมีความสามารถอยู่ในระดับดี และด้านงบประมาณและทรัพยากรในการฝึกอบรมมีความประหยัดและความคุ้มค่าอยู่ในระดับมาก

ศิริพงษ์ เศษภายน (2545: 134-135) ได้ทำการศึกษาในเรื่องของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการกับความขัดแย้งของตำรวจชุมชน. จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการกับความขัดแย้งของตำรวจชุมชน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านของการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน พบว่าความขัดแย้งของตำรวจชุมชน ประกอบด้วย ความขัดแย้งภายในตัวตำรวจชุมชน ความขัดแย้งระหว่างตำรวจหรือภายในสถานีตำรวจ ความขัดแย้งระหว่างความคาดหวังของประชาชนต่อตำรวจชุมชน และความขัดแย้งระหว่างความคาดหวังของตำรวจชุมชนต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จากการสนทนากับตำรวจชุมชนกลุ่มย่อยซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาที่กล่าวข้างต้นซึ่งสามารถจะช่วยจัดการกับความขัดแย้งเหล่านี้ได้โดยการให้ฝึกอบรมด้วยวิธีการให้ตำรวจชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ในด้านการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ผลการของการตรวจสอบเอกสารหลักสูตรฝึกอบรมของผู้เชี่ยวชาญ พบว่าโครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด และโครงสร้าง

หลักสูตรมีความสอดคล้องทุกองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.9-1.0 และอยู่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดทุกองค์ประกอบ ในด้านประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทุกคนสามารถผ่านจุดประสงค์รายข้อตามใบงาน และการทดสอบท้ายหน่วย ร้อยละ 80 ขึ้นไป ในส่วนกลุ่มทดลองมีผลการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมและสูงกว่าการทำกรทดลอง และผู้เข้ารับการฝึกอบรมเห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมมีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุดในทุกองค์ประกอบของหลักสูตร

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

5.2.1 งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับอาวุธปืน

นิวสวีค (1999: 27-28, อ้างอิงจากประธาน เจนร่วมจิต. 2543. *ทัศนคติของประชาชนในอำเภอเมืองเชียงใหม่กับนโยบายของรัฐในการควบคุมอาวุธปืน*. หน้า 22-23) ได้สำรวจสถิติจากข่าวการเกิดปัญหาการใช้อาวุธปืนเช่นฆ่ากันในโรงเรียนและตามถนนประเทศสหรัฐอเมริกา ปรากฏว่าประชาชนจำนวน 78% ออกเสียงให้การควบคุมอาวุธปืนเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการเลือกตั้งประธานาธิบดี หลังจากในยุคปี ค.ศ. 1960 ที่เกิดเหตุการณ์ลอบสังหารประธานาธิบดีเคนเนดีและสาธุคุณ คิง ต่อมาได้มีการควบคุมการใช้อาวุธปืนเพิ่มขึ้นอีกในช่วงปี ค.ศ. 1981 ที่ประธานาธิบดีเรแกน ดำเนินการควบคุมที่มีวิธีการแตกต่างไปจากครั้งก่อน และมีที่ท่าจะมีพลังให้มีมาตรการเด็ดขาดเพิ่มขึ้น เพราะเหยื่อการถูกสังหารจากปืนเป็นเด็ก ๆ และผู้ที่ช่วยเหลือเด็ก ทำให้รัฐต้องดำเนินการเร่งผลักดันให้มีการออกกฎหมายควบคุมการใช้อาวุธปืนอย่างเร่งด่วน และจากการทำ Newsweek Poll ปรากฏว่าประชากรจำนวน 74% ได้ออกเสียงสนับสนุนให้มีการจดทะเบียนการพกพาอาวุธปืน และประชาชนจำนวน 93% ได้ออกเสียงให้มีการสำรวจ ตรวจสอบ ผู้ที่ขอใบอนุญาตมีอาวุธปืนเสียก่อนที่จะอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนได้ และประชากรจำนวน 78% ได้ออกเสียงเห็นว่ายโยบายการควบคุมอาวุธปืนมีความสำคัญต่อการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปีหน้าอย่างยิ่ง และประชาชนอีกจำนวน 34% ถึง 26% ที่ได้ออกเสียงเห็นด้วยกับแนวความคิดของฝ่ายพรรคเดโมแครท และจากการสำรวจยังพบว่าประชาชนจำนวน 21% ที่เป็นเจ้าของอาวุธปืนพอใจให้มีการต่อต้านการใช้อาวุธปืนโดยเคร่งครัด และมีประชาชนจำนวน 50% ของผู้ที่ไม่ได้เป็นเจ้าของอาวุธปืนพอใจให้มีการต่อต้านการใช้อาวุธปืนโดยเคร่งครัด

5.2.2 งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

คาร์เตอร์ (พัฒน์พงษ์ แววสระ. 2548. *การสร้างชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องวิทยาการดาราศาสตร์ภาคสนาม สำหรับนักศึกษาโปรแกรมวิชาฟิสิกส์และโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป*. หน้า 67; อ้างอิงจาก Carter 1997: 6229-B.) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบสัมภาระทางวิถีทัศน์เพื่อฝึกทักษะด้านการสัมภาษณ์ของนักศึกษาสาขาจิตวิทยา โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 5 กลุ่ม แยกเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 15-16 คนใช้วิธีการทดสอบหลังการอบรม ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองที่ศึกษาด้วยชุดฝึกอบรมที่สร้างขึ้นมีทักษะด้านการสัมภาษณ์หลังการอบรม 86% สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80 %

บอร์ก (จรัล ไทยอุทิศ 2547 *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยหลักการ "Balanced Scorecard"*. หน้า 111; อ้างอิงจาก Borg: 1998.) ได้ศึกษาผลกระทบของการฝึกอบรมด้านความเข้าใจนามัยชุมชนแบบกระจายอำนาจที่มีผลต่อรัฐของสมาคมสุขภาพจิต มุ่งผลศึกษาแบบการฝึกอบรมแบบกระจายอำนาจ เน้นลักษณะนิสัยที่สัมพันธ์กับชุมชน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองซึ่งเป็นผู้เข้าการอบรมทุกคนได้ตอบแบบสอบถามส่วนตัวและแบบสอบถาม MHI (Mental Health Inventory) และกลุ่มทดลองเป็นผู้ไม่ได้เข้าอบรมจะตอบคำถามอีกครั้งเมื่อกลับไปทำงานแล้ว 6 เดือน ส่วนกลุ่มควบคุมก็ตอบแบบสอบถามเช่นเดียวกัน ผลการวิจัยสรุปว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแสดงผลบวกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลกระทบจากการฝึกอบรมนี้ ส่งผลต่อรัฐและหลักสูตรฝึกอบรมนี้มีประสิทธิภาพจริง

แกนนอน (จรัล ไทยอุทิศ 2547 *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยหลักการ "Balanced Scorecard"*. หน้า 111; อ้างอิงจาก Gannon: 1998.) ได้ออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมจิตวิทยาสำหรับผู้บริหารการศึกษาในสหัฐวรรษใหม่ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำองค์กรผ่านปัญหาที่ซับซ้อนโดยเปรียบเทียบองค์กรเป็นโลกใบเล็กที่มีเรื่องสับสนที่ต้องการจัดการ จำเป็นต้องให้การศึกษาทางจิตวิทยาการเข้าใจมนุษย์ให้แก่ผู้จัดการ เพื่อเผชิญเหตุการณ์ในที่ทำงาน การออกแบบหลักสูตรได้จัดชั้นเรียนครั้งละ 3 ชั่วโมง 15 ครั้ง ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหลักสูตรจำนวน 7 คน ประกอบด้วยนักธุรกิจ การศึกษา และอุตสาหกรรม ซึ่งมีประสบการณ์ในการจัดการมา 20 ปี หรือสนใจการฝึกอบรมและการศึกษา และอุตสาหกรรม ซึ่งมีประสบการณ์ในการจัดการมา 20 ปี หรือสนใจการฝึกอบรมและการศึกษาด้านการจัดการ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจะนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ

อัลฟอร์ด (สาคร พุทธปวน. 2533. *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการป้องกันการใช้จ่ายผิดและยาเสพติดสำหรับบุคคลกรในงานสาธารณสุขมูลฐาน*. หน้า 102; อ้างอิงจาก Alford. 1970: 4970-A-4971-A) ได้ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ นำมาพัฒนาเป็นรูปแบบโดยเฉพาะขึ้นรูปแบบที่ได้มีลักษณะเป็นฝึกอบรมที่ให้โอกาสแก่ครูประจำการตลอดเวลา ครูประจำการทุกคนมีอิสระที่จะเข้าฝึกอบรมตามความต้องการของตน มีหลักสูตรและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมให้เลือกใช้ได้ มีคำอธิบายจัดไว้พร้อม ผู้เข้าฝึกอบรมสามารถประเมินผลตนเองได้ด้วย รูปแบบฝึกอบรมนี้ส่งเสริมพัฒนาการตามความแตกต่างความถนัดของครูแต่ละคน

จากการศึกษาในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านของอาวุธปืนและการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมพอสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่บางคนที่มีอาวุธปืนอยู่แล้วแต่บางครั้งยังขาดการใช้ปืนที่ถูกต้องการฝึกซ้อมยิงปืน ซึ่งหลักสูตรที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีการฝึกทบทวน ก็คือ หลักสูตรระบบจับปล้น ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนในการปฏิบัติหน้าที่ ในส่วนของประสบการณ์หรือมีโอกาสใช้อาวุธปืนในการปฏิบัติหน้าที่ต่อสู้อกับคนร้ายมีน้อย แต่เรื่องของความมั่นใจในการใช้อาวุธปืนต่อสู้อกับคนร้าย หากมีความจำเป็นหรือเหตุการณ์บังคับส่วนใหญ่มีความมั่นใจ ส่วนเรื่องความ

คิดเห็น ในความคุ้นเคย ความชำนาญในการใช้อาวุธปืน ความแม่นยำและการแก้ไขเหตุการณ์ เฉพาะหน้าในกรณีอาวุธปืนเกิดขัดข้องในระหว่างการต่อสู้กับคนร้ายส่วนใหญ่มีความมั่นใจอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจะต้องปรับปรุงแก้ไขให้มีความมั่นใจในระดับสูงต่อไป จากปัญหาต่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป เพื่อที่จะให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับอาวุธปืนพกให้มากขึ้นกว่าเดิม

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

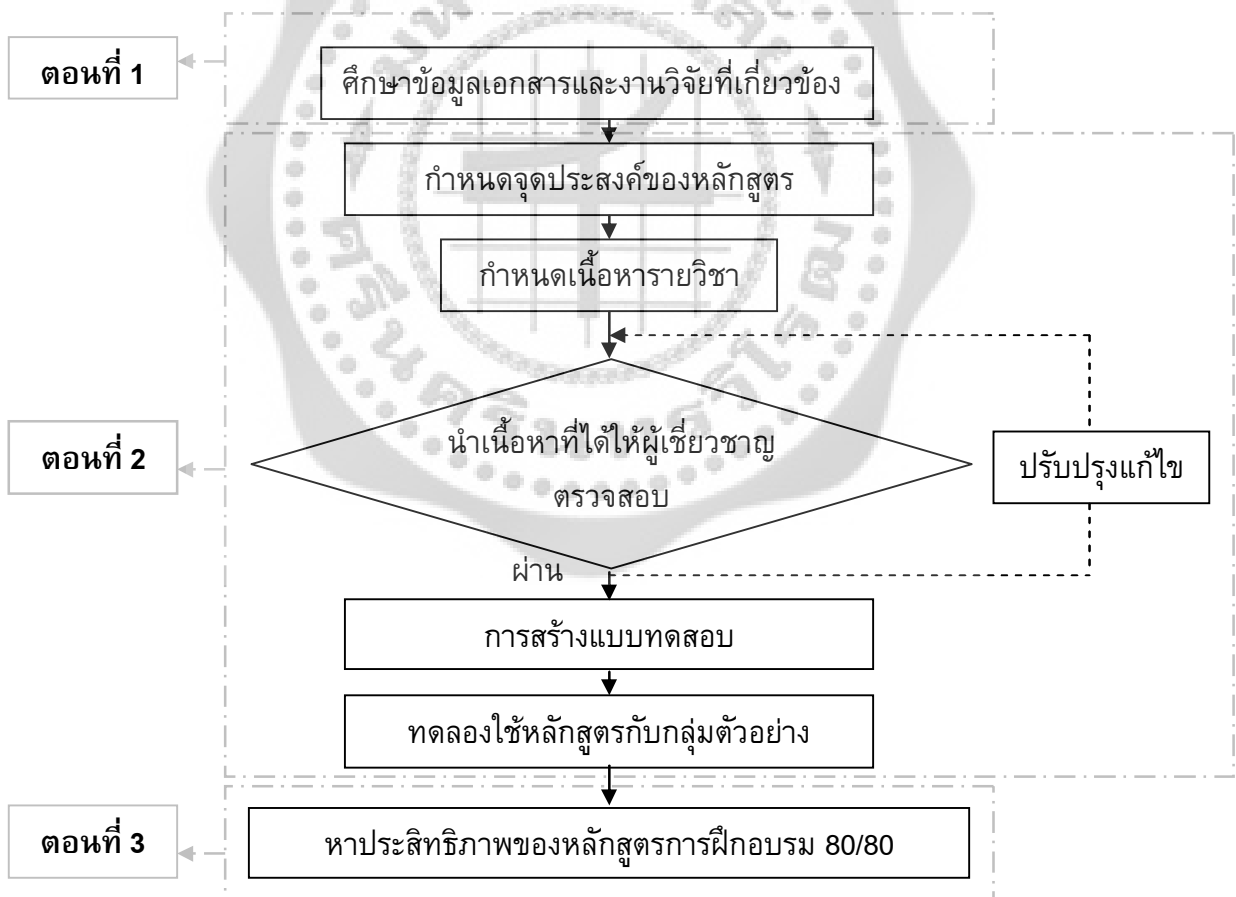
การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และบำรุงรักษาอาวุธปืนพกสำหรับบุคคลทั่วไป โดยมีการวิจัยตามลำดับ 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

ตอนที่ 3 การหาประสิทธิภาพของตัวหลักสูตรฝึกอบรม

แผนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

ภาพประกอบ 16 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และบำรุงรักษาอาวุธปืนพกสำหรับบุคคลทั่วไป

ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรการฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก เพื่อที่จะได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

ตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

ในขั้นตอนนี้จะประกอบไปด้วยในส่วนของ จุดประสงค์ เนื้อหา สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม และประเมินผลการฝึกอบรมทั้งระหว่างการฝึกอบรมและหลังฝึกอบรม

1) กำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตร เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการปฏิบัติจริง

2) เลือกเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

3) กำหนดเนื้อหา แล้วแบ่งเนื้อหาเป็นรายหน่วย

4) สร้างคู่มือเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งในตัวคู่มือจะประกอบไปด้วยหัวข้อวิชาในการสอน จุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอน วิธีการสอน สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน กิจกรรมการฝึกปฏิบัติในระหว่างการสอน วิธีการวัดและประเมินผล ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม

5) นำเนื้อหาที่ได้กำหนดไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจะประกอบไปด้วย เกสัชกร พล.ต.สุนันท์ โรจนวิภาต พล.ต.ประเสริฐ ยิ่งประภากร และพ.อ. ชัชวาล ชมแก้ว

6) การสร้างแบบทดสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลผู้เข้าเรียน ประกอบด้วยแบบวัดผลหลังจบบทเรียนและหลังเสร็จสิ้นการเรียนโดยมีขั้นตอนดังนี้

6.1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการใช้และบำรุงรักษาอาวุธปืนพกที่มีเนื้อหาที่ตรงกับหัวข้อที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น และศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินผล

6.2) สร้างข้อคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งจะประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้และบำรุงรักษาอาวุธปืนพกระหว่างเรียน และสร้างแบบทดสอบหลังจบบทเรียน

6.3) นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาต่อไป เพื่อพิจารณาดัชนีความสอดคล้อง IOC และนำค่าที่ได้มาเทียบเกณฑ์ถ้าได้ค่า IOC 0.5 ขึ้นไปประเด็นนั้นเหมาะสมควงไว้ในหลักสูตร ถ้าค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ประเด็นนั้นต้องปรับปรุงโดยผลจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

6.4) นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

6.5) นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ที่เข้าเรียนแล้วหาค่าความเที่ยงตรง อำนาจจำแนก และความยากง่าย จำนวน 9 คน

3.7 ทดลองใช้หลักสูตรกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน

หลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป มีคำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนี้

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาความรู้ทั่วไป ประวัติความเป็นมา การพัฒนาการของอาวุธปืนพก ข้อดีข้อเสีย ประเภทของอาวุธปืนพก ส่วนประกอบ การปรับศูนย์ปืน กระสุนปืน กฎความปลอดภัย การใช้อาวุธปืน การฝึกทักษะยิงปืนเบื้องต้น การฝึกทักษะขั้นสูงและทักษะเฉพาะอย่างของการยิงปืน การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและเครื่องกระสุน พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในประเทศต่างประเทศ

หน่วยการเรียนรู้

- 1) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก
- 2) กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก
- 3) การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน
- 4) พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490
- 5) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน

จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) เพื่อให้มีความรู้ในประวัติความเป็นมาของอาวุธปืน ความรู้ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 1)
- 2) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในส่วนของระบบกลไกการใช้งานและส่วนประกอบของปืนพกแต่ละประเภท
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 1)
- 3) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้อาวุธปืนที่ถูกต้องวิธี
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 2)
- 4) เพื่อให้สามารถจับหรือการกำปืนตามขั้นตอนการปฏิบัติในการจับหรือกำปืนได้ถูกต้อง
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 2)
- 5) สามารถฝึกท่าทางการยิงให้เกิดความชำนาญ ถูกต้องไม่เป็นอันตรายในขณะยิงปืน
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 2)
- 6) สามารถยิงปืนในท่าทางพลิกแพลงได้แม่นยำ
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 2)

- 7) สามารถที่จะถอดทำความสะอาดและประกอบปืนกลับด้วยตัวเองได้
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 3)
- 8) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในตัวพระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 4)
- 9) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในและต่างประเทศ
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 5)

ตารางวิเคราะห์หลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

ตารางวิเคราะห์ความมุ่งหมายของหลักสูตรนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้
กรุณาพิจารณาความเหมาะสมเชิงพฤติกรรมที่เป็นจุดมุ่งหมายปลายทางที่ต้องการให้เกิดโดย
วิเคราะห์จากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษา
อาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

คำชี้แจง

1) ตารางวิเคราะห์ความมุ่งหมายของหลักสูตรนี้เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมที่เป็น
จุดมุ่งหมายปลายทางที่ต้องการให้เกิดโดยวิเคราะห์ จากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของการพัฒนา
หลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ
พิจารณาพฤติกรรมใดบ้างที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในแต่ละเนื้อหาวิชาอาจที่ทั้งพุทธิพิสัย จิตพิสัย และ
ทักษะพิสัย โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

2) ตารางวิเคราะห์หลักสูตรนี้เป็นการวิเคราะห์ความเหมาะสมระหว่างเนื้อหาวิชากับ
พฤติกรรมต่าง ๆ ของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับ
บุคคลทั่วไป โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมระหว่างเนื้อหาวิชากับพฤติกรรมต่าง ๆ

วิธีการให้คะแนน โดยพิจารณาที่ละเอียดถี่ถ้วน ถ้าต้องการให้ผู้เข้าอบรมเกิดพฤติกรรมใดมาก
ที่สุดให้คะแนนช่องพฤติกรรมนั้นมากที่สุด และถ้าต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมใดรองลงมาก็ให้
คะแนนรองลงลดหลั่นกันตามลำดับโดยถือว่าคะแนนแต่ละช่องพฤติกรรมเป็นคะแนนเต็ม 10

ความหมายของพฤติกรรม

พุทธิพิสัย

1. ความรู้	หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถบอกเล่า บรรยาย ได้ตอบให้ผู้อื่นรับรู้ได้
2. ความเข้าใจ	หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมาย ดีความ สรุปความ
3. การนำไปใช้	หมายถึง ความสามารถในการเลือก การใช้เครื่องมือ
4. การวิเคราะห์	หมายถึง ความสามารถในการคำนวณ เปรียบเทียบ แยกประเภท

5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการพิสูจน์ สรุปได้
 6. การประเมินค่า หมายถึง ประเมินค่า ดีความได้ อ้างเหตุผลได้

จิตพิสัย

1. การรับรู้ หมายถึง ถ้าม ชี้ รับฟัง
 2. การตอบสนอง หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้ตามขั้นตอน ให้
 ความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ
 3. เกิดคุณค่า หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานซึ่งได้ผลงานที่มี
 ความสวยงาม
 4. จัดระเบียบ หมายถึง ทำให้สมบูรณ์ ปรับปรุง
 5. สร้างคุณลักษณะ หมายถึง ปฏิบัติสม่ำเสมอเป็นนิสัยประจำตัว

ทักษะพิสัย

1. รับรู้สิ่งเร้า หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถรับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นได้
 2. เตรียมพร้อม หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถเตรียมชิ้นงาน วัสดุอุปกรณ์ให้
 พร้อมก่อนลงมือปฏิบัติงาน
 3. ปฏิบัติงานตามคำแนะนำ หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมในการ
 ปฏิบัติงานตามคำแนะนำของผู้สอน
 4. ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้และมีความมั่นใจ
 5. ปฏิบัติที่ซับซ้อน หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถในการปฏิบัติงานที่ย่างยากได้
 ด้วยตนเองและอย่างรวดเร็ว
 6. การประยุกต์ หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดความ
 เหมาะสมในการปฏิบัติงาน

ตาราง 5 การกำหนดน้ำหนักคะแนนมีเกณฑ์การพิจารณา

ระดับคะแนน	ระดับเกณฑ์
1-2	พฤติกรรมนั้นมีความสำคัญน้อยที่สุด
3-4	พฤติกรรมนั้นมีความสำคัญน้อย
5-6	พฤติกรรมนั้นมีความสำคัญปานกลาง
7-8	พฤติกรรมนั้นมีความสำคัญมาก
9-10	พฤติกรรมนั้นมีความสำคัญมากที่สุด

ตาราง 6 หน้าที่กะแผนและจัดอันดับความสำคัญของเนื้อหาและพฤติกรรม

พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป		อันดับความสำคัญ		รวม	
พฤติกรรมความรู้	พุทธิพิสัย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย	
				การประยุกต์	ปฏิบัติที่ซับซ้อน
เนื้อหาการเรียนรู้ 1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก. 2. กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก 3. การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน 4. พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ออกไม่เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ .ศ. 2490 5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน	การประเมินค่า	10	10	10	10
	การสังเคราะห์	10	10	10	10
	การวิเคราะห์	10	10	10	10
	การนำไปใช้	10	10	10	10
	ความเข้าใจ	10	10	10	10
	ความรู้ ความจำ	10	10	10	10
	การรับรู้อย่างรวดเร็ว	10	10	10	10
	เตรียมพร้อม	10	10	10	10
	ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว	10	10	10	10
	ปฏิบัติที่ซับซ้อน	10	10	10	10
	การประยุกต์	10	10	10	10
	รวม				
	อันดับความสำคัญ				
	รวม				
	รวม				
	อันดับความสำคัญ				

ผู้ให้หน้าที่..... วันที่...../...../.....

ตาราง 7 (ต่อ)

อันดับความสำคัญ		รวม		ทักษะพิสัย						จิตพิสัย					พุทธิพิสัย					พฤติกรรมความรู้
				การประยุกต์	ปฏิบัติที่ซับซ้อน	ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว	ปฏิบัติงานตามคำแนะนำ	เตรียมพร้อม	รับรู้สิ่งเร้า	การสร้างลักษณะนิสัย	การจัดระเบียบ	การสร้างคุณค่า	การตอบสนอง	การรับรู้	การประเมินค่า	การสังเคราะห์	การวิเคราะห์	การนำไปใช้	ความเข้าใจ	
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม																				
6 สามารถยิงปืนในท่าทางพลิกแพลงได้แม่นยำ																				
7 สามารถที่จะถอดทำความสะอาดและประกอบปืนกลับด้วยตัวเองได้																				
8) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในตัวพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490																				
9) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในและต่างประเทศ																				

ผู้ให้คำปรึกษา..... วันที่...../...../.....

ตอนที่ 3 การหาประสิทธิภาพของตัวหลักสูตรฝึกอบรม

ศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป ซึ่งวัดและประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบที่ใช้ทดสอบระหว่างการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม เป็นการประเมินด้านความรู้ มีเกณฑ์ที่กำหนดดังนี้

ประสิทธิภาพระหว่างการฝึกอบรมมีความรู้ในการใช้และบำรุงรักษาอาวุธปืนพกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

ประสิทธิภาพหลังการฝึกอบรมมีความสามารถในการใช้และบำรุงรักษาอาวุธปืนพกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีการจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ของคะแนนได้แก่

1.1 หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 137-139) ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 141-143) ใช้สูตรดังนี้

$$S. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

S คือ ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$\sum X^2$ คือ ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X^2)$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n คือ จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 หาค่าร้อยละ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2544 : 195)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่ที่สนใจ} \times 100}{\text{จำนวนรวมทั้งหมด}}$$

1.4 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 142)

$$S^2 = \frac{n \sum x^2}{n(n-1)}$$

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด ยกกำลังสอง
 $\sum x^2$ แทน ผลของคะแนนแต่ละข้อ ยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

2. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC หรือ Index of consistency) ที่ใช้ประเมินค่าความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความจำเป็นของส่วนประกอบเนื้อหา และประเมินความสอดคล้องของเนื้อหา โดยการนำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2543:60)

$$\text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป โดยใช้เกณฑ์ 80/80 ใช้สูตร (วิเชียร เกตุสิงห์. 2530: 97-104) ดังนี้คือ

$$E_1 = \frac{\sum X/N}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum f/N}{B} \times 100$$

E_1	แทน ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละของคะแนน เฉลี่ย จากการทำแบบทดสอบระหว่างการฝึกอบรม
E_2	แทน ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละของคะแนน เฉลี่ย จากการทำแบบทดสอบหลังการฝึกอบรม
$\sum X$	แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบระหว่างการเรียน
$\sum f$	แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังการเรียน
A	แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างการเรียน
B	แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังการเรียน
N	แทน จำนวนของผู้เข้ารับการเรียนการสอนทั้งหมด

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบของหลักสูตรฝึกอบอรมการใช้และการบำรุงรักษา
อาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป โดยคำนวณจากสูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson)
KR-20 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2543:123)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

r_{tt}	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน จำนวนของแบบทดสอบ
p	แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ จำนวนคนที่ทำถูก
q	แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ คือ $1 - p$
S_t^2	แทน คะแนนความแปรปรวนรวมของข้อสอบทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป เสนอผลการศึกษาเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป
2. ผลการทดลองด้านประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

1. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป โดยผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

ตอนที่ 3 การหาประสิทธิภาพของตัวหลักสูตรฝึกอบรม

ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องขั้นตอนรวบรวมข้อมูล ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อนำมากำหนดกรอบปัญหาและนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ความรู้ทั่วไป กฎความปลอดภัย การใช้ การบำรุงรักษาอาวุธปืน และกระสุน พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน ซึ่งข้อมูลที่ได้นำมากำหนดโครงสร้างของหลักสูตร จุดประสงค์ และเนื้อหาของวิชาในหลักสูตร

ตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป โดยผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาสำหรับการฝึกอบรมแบ่งเป็น 5 หน่วยการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ 9 จุดประสงค์การเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้ คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก แบ่งออกเป็น 2 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องกฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก แบ่งออกเป็น 4 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน แบ่งออกเป็น 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 แบ่งออกเป็น 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ และหน่วยการเรียนรู้ 5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน แบ่งออกเป็น 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ หลังจากนั้นโดยผู้วิจัยได้นำเอาทฤษฎีการวิเคราะห์หลักสูตรของ ทาบาและใช้หลักการของบลูมในจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรโดยมีผู้เชี่ยวชาญช่วยในการ พิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรจำนวน 3 ท่าน จะทำการพิจารณา ความสัมพันธ์ของเนื้อหา กับจุดประสงค์การเรียนรู้ นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขตามคำแนะนำของ ผู้เชี่ยวชาญ และกำหนดระยะเวลาในการฝึกอบรมแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบ โดย แบ่งได้ดังนี้

ค่าความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ 1 เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก เท่ากับ 1.00 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องกฎความปลอดภัย และ การใช้อาวุธปืนพก เท่ากับ 0.66 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน เท่ากับ 0.66 หน่วยการเรียนรู้ 4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่ง เทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 เท่ากับ 1.00 และหน่วยการเรียนรู้ 5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน เท่ากับ 1.00

ระยะเวลาการฝึกอบรมและจำนวนข้อสอบจากตารางวิเคราะห์หลักสูตรสามารถ กำหนดเวลาสำหรับการฝึกอบรม ข้อสอบ และคะแนนการสอบ ได้ดังนี้

ตาราง 8 เวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม จำนวนข้อสอบ และคะแนนการสอบระหว่างการฝึกอบรม

หน่วย การ เรียนที่	เรื่อง	เวลาในการ ฝึกอบรม (นาที)	ทฤษฎี		คะแนน ปฏิบัติ	คะแนน รวม
			ข้อสอบ	คะแนน		
1	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก	280	10	10	0	10
2	กฎความปลอดภัย และการใช้ อาวุธปืนพก	700	5	5	20	25
3	การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและ กระสุน	360	3	3	10	13
4	พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่อง กระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490	170	6	6	0	6
5	กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน	170	6	6	0	6
รวม		1680	30	30	30	30

จากตาราง 8 สรุปได้ว่าหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก ใช้เวลาในการฝึกอบรม 280 นาที ข้อสอบที่ใช้ 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก ใช้เวลาในการฝึกอบรม 700 นาที ข้อสอบที่ใช้ 5 ข้อ คะแนนเต็ม 5 คะแนน คะแนนปฏิบัติ 20 คะแนน รวมคะแนนทั้งหมด 25 คะแนน หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน ใช้เวลาในการฝึกอบรม 360 นาที ข้อสอบที่ใช้ 3 ข้อ คะแนนเต็ม 3 คะแนน คะแนนปฏิบัติ 10 คะแนน รวมคะแนนทั้งหมด 13 คะแนน หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ใช้เวลาในการฝึกอบรม 170 นาที ข้อสอบที่ใช้ 6 ข้อ คะแนนเต็ม 6 คะแนน หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน ใช้เวลาในการฝึกอบรม 170 นาที ข้อสอบที่ใช้ 6 ข้อ คะแนนเต็ม 6 คะแนน รวมเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมทั้งหมด 1680 นาที (ใช้เวลา 3 วัน 4 ชั่วโมง) ข้อสอบรวมทั้ง 5 หน่วยการเรียนรู้ 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนปฏิบัติ 30 คะแนน รวมคะแนนที่ใช้ในการฝึกอบรมทั้งหมด 60 คะแนน

ตาราง 9 จำนวนข้อสอบ และคะแนนการสอบหลังการฝึกอบรม

เรื่อง	เวลาทดสอบหลัง การฝึกอบรม (นาที)	ทฤษฎี		ปฏิบัติ	คะแนน รวม
		ข้อสอบ	คะแนน	คะแนน	
การทดสอบทดสอบทฤษฎี และปฏิบัติ	240	30	30	30	60
รวม	240	30	30	30	60

จากตาราง 9 สรุปรวมเวลาที่ใช้ทดสอบหลังการฝึกอบรมทั้งหมด 240 นาที (ใช้เวลา 4 ชั่วโมง) ข้อสอบรวมทั้ง 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนปฏิบัติ 30 คะแนน รวมคะแนนที่ใช้วัดผลหลังการฝึกอบรมทั้งหมด 60 คะแนน

หลังจากนั้นนำเนื้อหา แบบทดสอบ แบบประเมินความสามารถของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการพิจารณาค่าความสอดคล้องในแต่ละส่วน และนำค่าความสอดคล้องที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดของเนื้อหา แบบทดสอบ แบบประเมินความสามารถของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป เพื่อให้ได้หลักสูตรพร้อมแบบทดสอบ และแบบประเมินที่มีประสิทธิภาพ นำหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไปพร้อมแบบทดสอบ และแบบประเมินที่มีประสิทธิภาพทดลองกับกลุ่มทดลองกลุ่มแรก และแบ่งผู้ทดลองออกเป็น 3 ระดับๆ ละ 1 คน ได้แก่ กลุ่มเชี่ยวชาญงาน กลุ่มเชี่ยวชาญงานปานกลางและ

กลุ่มที่ไม่มีความเชี่ยวชาญ รวมเป็น 3 คน และผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะและ ปัญหาที่พบในระหว่าง การทดลองหลักสูตรมาปรับปรุงและแก้ไข หลังจากนั้นจะทำการทดลองครั้งสุดท้ายกับกลุ่มทดลอง 3 ระดับๆ ละ 3 คน อีกครั้งหนึ่ง โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนและนำมาสรุปผลคำนวณหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบและแบบประเมิน หลังจากนั้นนำแบบทดสอบ และแบบประเมิน ความสามารถมาปรับปรุงอีกครั้งเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมและเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

2. ผลการทดลองด้านประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

ผลการทดลองด้านประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป ซึ่งพิจารณาจากการวัดประเมินผลด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถของผู้เข้ารับการฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป จำนวน 20 ท่าน โดยแบ่งการนำเสนอผลการทดลองเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์รวมทั้งหมดของการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป ตั้งแต่ระหว่างการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบประสิทธิภาพที่ได้จากการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์รวมทั้งหมดของการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป ตั้งแต่ระหว่างการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม จำนวน 20 ท่าน คะแนนรวมทั้งหมดระหว่างการฝึกอบรม 60 คะแนน และคะแนนรวมทั้งหมดหลังการฝึกอบรม 60 คะแนน

ตาราง 10 ผลสัมฤทธิ์รวมทั้งหมดของการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธ
ปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

คนที่	คะแนนระหว่างการฝึกอบรม หน่วยการเรียนรู้									คะแนนหลังการฝึกอบรม				
	1		2		3			4		5	รวม	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	รวม
	ทฤษฎี (10)	ทฤษฎี (5)	ปฏิบัติ (20)	รวม (25)	ทฤษฎี (3)	ปฏิบัติ (10)	รวม (13)	ทฤษฎี (6)	ทฤษฎี (6)	(60)	(30)	(30)	(60)	
1	7	4	17	21	2	8	10	5	5	23	22	25	47	
2	6	4	18	24	3	9	12	6	5	24	28	26	54	
3	8	4	16	20	2	9	11	5	6	25	26	23	49	
4	8	4	17	21	2	10	12	4	5	23	25	23	48	
5	7	5	16	21	2	8	10	6	5	25	25	24	49	
6	9	5	18	23	2	8	10	6	6	28	24	23	47	
7	10	4	15	19	2	7	9	5	5	26	27	23	50	
8	8	5	17	22	3	9	12	5	4	25	29	28	57	
9	7	4	19	23	3	6	9	5	4	23	24	23	47	
10	8	4	17	21	3	8	11	3	4	22	20	26	46	
11	9	4	17	21	2	8	10	6	5	26	27	25	52	
12	10	4	20	24	2	9	11	4	4	24	25	25	50	
13	9	5	16	21	3	10	13	5	5	27	25	24	49	
14	8	5	17	22	3	7	10	5	5	26	26	27	53	
15	8	4	18	22	2	8	10	4	6	24	22	23	45	
16	9	4	15	19	2	7	9	6	5	26	22	24	46	
17	10	4	18	22	3	9	12	5	5	27	23	26	49	
18	8	4	16	20	2	8	10	4	5	23	23	25	48	
19	8	4	17	21	3	7	10	6	5	26	26	26	52	
20	7	4	15	19	2	8	10	4	5	22	19	24	43	
รวม	164	85	339	426	48	163	211	99	99	495	488	493	981	
$\bar{X}$	8.2	4.25	16.95	21.3	2.4	8.15	10.55	4.95	4.95	24.75	24.4	24.65	49.05	
S.D.	1.11	0.44	1.32	1.49	0.50	1.04	1.15	0.89	0.60	1.74	2.58	1.50	3.32	

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบประสิทธิภาพที่ได้จากการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

ตาราง 11 แสดงค่าประสิทธิภาพระหว่างการฝึกอบรม โดยแบ่งตามหมวดการเรียนรู้ โดยแสดงจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าประสิทธิภาพ ทั้งระหว่างการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม ของผู้เข้าฝึกอบรม จำนวน 20 ท่าน

หน่วยการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าประสิทธิภาพ (E1)
1	10	8.20	1.11	82.00
2	25	21.3	1.49	85.20
3	13	10.55	1.15	81.15
4	6	4.95	0.89	82.50
5	6	4.95	0.60	82.50
รวม	60	49.95	2.52	82.50

จากจำนวนตัวอย่างที่ใช้ 20 คน ค่าประสิทธิภาพระหว่างการฝึกอบรม จาก 5 หน่วยการเรียนรู้ สรุปได้ว่า หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเต็ม 10 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 8.20 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.11 และค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.00 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มีคะแนนเต็ม 25 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 21.30 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.49 และค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 85.20 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มีคะแนนเต็ม 13 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 10.55 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.15 และค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 81.15 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มีคะแนนเต็ม 6 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.85 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.89 และค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.50 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 มีคะแนนเต็ม 6 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.95 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.60 และค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.50

ตาราง 12 แสดงค่าประสิทธิภาพทั้งหมดของการฝึกอบรมโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่าง ฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรม โดยแสดงจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าประสิทธิภาพ ทั้งระหว่างการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม ของผู้ เข้าฝึกอบรม จำนวน 20 ท่าน

	ระหว่างการฝึกอบรม (E1)	หลังการฝึกอบรม (E2)
คะแนนเต็ม	60	60
ค่าเฉลี่ย	49.95	49.05
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.52	3.32
ค่าประสิทธิภาพ	82.50	81.75

จากจำนวนตัวอย่างที่ใช้ 20 คน ทั้งระหว่างการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม สรุปได้ว่า ระหว่างการฝึกอบรมมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.95 ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน เท่ากับ 2.52 และค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.50 ส่วนหลังการฝึกอบรมมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.05 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.32 และค่า ประสิทธิภาพ (E2) เท่ากับ 81.75 ซึ่งพบว่าค่าประสิทธิภาพทั้งระหว่างการฝึกอบรม และหลังการ ฝึกอบรมอยู่ในเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ คือ 80/80

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป ผู้วิจัยได้แบ่งผลการศึกษาคือ 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรกการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป และส่วนที่สองผลการทดลองด้านประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

1. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป โดยผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาคือ 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดกรอบปัญหาและนำข้อมูลที่นำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ความรู้ทั่วไป กฎความปลอดภัย การใช้ การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน ซึ่งข้อมูลที่ได้นำมากำหนดโครงสร้างของหลักสูตร จุดประสงค์ และเนื้อหาของวิชาในหลักสูตร

ตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป โดยผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาสำหรับการฝึกอบรมแบ่งเป็น 5 หน่วยการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ 9 จุดประสงค์การเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้ คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก แบ่งออกเป็น 2 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก แบ่งออกเป็น 4 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน แบ่งออกเป็น 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 แบ่งออกเป็น 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน แบ่งออกเป็น 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ หลังจากนั้นโดยผู้วิจัยได้นำเอาทฤษฎีการวิเคราะห์หลักสูตรของ ทาบาและใช้หลักการของบลูมในจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรโดยมีผู้เชี่ยวชาญช่วยในการพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรพิจารณา ความสัมพันธ์ของเนื้อหา กับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำเนื้อหา แบบทดสอบ แบบประเมินความสามารถของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก ค่าความสอดคล้องในแต่ละส่วน และนำค่าความสอดคล้องที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดของเนื้อหา แบบทดสอบ แบบประเมินความสามารถของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้

และการบำรุงรักษาอาคารขึ้นปก สำหรับบุคคลทั่วไป เพื่อให้ได้หลักสูตรพร้อมแบบทดสอบ และแบบประเมินที่มีประสิทธิภาพ นำหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาคารขึ้นปก สำหรับบุคคลทั่วไปพร้อมแบบทดสอบ และแบบประเมินที่มีประสิทธิภาพทดลองกับกลุ่มทดลอง และผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะ ปัญหาที่พบในระหว่างการทดลองหลักสูตรมาปรับปรุงและแก้ไข หลังจากนั้นจะทำการทดลองครั้งสุดท้ายกับกลุ่มทดลอง 3 ระดับๆ ละ 3 คน อีกครั้งหนึ่ง โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน แล้วนำแบบทดสอบ และแบบประเมินความสามารถมาปรับปรุงอีกครั้ง เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมและเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาคารขึ้นปก สำหรับบุคคลทั่วไป

2. ผลการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาคารขึ้นปก สำหรับบุคคลทั่วไป

ผลการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาคารขึ้นปก สำหรับบุคคลทั่วไป ซึ่งพิจารณาจากการวัดประเมินผลด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถของผู้เข้ารับการฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาคารขึ้นปก สำหรับบุคคลทั่วไป จำนวน 20 ท่าน มีผลการวิจัยดังนี้

ค่าประสิทธิภาพระหว่างการฝึกอบรม จาก 5 หน่วยการเรียนรู้ สรุปได้ว่า หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเต็ม 10 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 8.20 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.11 มีค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.00 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มีคะแนนเต็ม 25 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 21.30 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.49 มีค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 85.20 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มีคะแนนเต็ม 13 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 10.55 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.15 มีค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 81.15 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มีคะแนนเต็ม 6 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.85 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.89 มีค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.50 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 มีคะแนนเต็ม 6 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.95 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.60 มีค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.50

ค่าประสิทธิภาพทั้งระหว่างการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม สรุปได้ว่า ระหว่างการฝึกอบรมมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.95 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.52 มีค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.50 ส่วนหลังการฝึกอบรมมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.05 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.32 มีค่าประสิทธิภาพ (E2) เท่ากับ 81.75 ซึ่งพบว่าค่าประสิทธิภาพทั้งระหว่างการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรมอยู่ในเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ คือ 80/80

อภิปรายผล

1. การพัฒนาหลักสูตรในการฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องขั้นตอนรวบรวมข้อมูล ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อนำมากำหนดกรอบปัญหาและนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ความรู้ทั่วไป กฎความปลอดภัย การใช้ การบำรุงรักษา อาวุธปืนพกและกระสุน พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน ซึ่งข้อมูลที่ได้นำมากำหนดโครงสร้างของหลักสูตร จุดประสงค์ และเนื้อหาของวิชาในหลักสูตร ซึ่งเนื้อหาสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยรัตน์ หิรัญบุรณะ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาลในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนที่ผ่านการฝึกหลักสูตรการยิงปืนพก แบบ P.P.C. ระบบ F.B.I. มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับความคาดหวังของประชาชนที่ผ่านการฝึกหลักสูตรการยิงปืนพก แบบ P.P.C. ระบบ F.B.I. ที่มีต่อการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาลในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน และในบทเรียนที่เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่ผ่านหลักสูตรการยิงปืนพกแบบ P.P.C. ระบบ F.B.I. มีความคาดหวังต่อการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาล ในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังของประชาชนพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาลในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านเพศ, อายุ, อาชีพ, รายได้, ประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมและประสบการณ์การใช้อาวุธปืนไม่พบว่ามีผลแตกต่างกัน โดยผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาสำหรับการฝึกอบรมแบ่งเป็น 5 หน่วยการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ 9 จุดประสงค์การเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้ คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก แบ่งออกเป็น 2 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องกฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก แบ่งออกเป็น 4 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน แบ่งออกเป็น 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 แบ่งออกเป็น 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน แบ่งออกเป็น 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ หลังจากนั้นโดยผู้วิจัยได้นำเอาทฤษฎีการวิเคราะห์หลักสูตรของ ทาบาและใช้หลักการของบลูม

2. ผลการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป ซึ่งพิจารณาจากการวัดประเมินผลด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถของผู้เข้ารับการฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป จำนวน 20 ท่าน พบว่า ค่าประสิทธิภาพ ระหว่างการฝึกอบรมมีคะแนนเต็ม 60

คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.95 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.52 มีค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.50 ส่วนหลังการฝึกอบรมมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.05 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.32 มีค่าประสิทธิภาพ (E2) เท่ากับ 81.75 ซึ่งพบว่าค่าประสิทธิภาพทั้งระหว่างการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรมอยู่ในเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ คือ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของก้องเกียรติ ปิ่นกุ่มกীর. (2553: 95) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง ความรู้พื้นฐานสิ่งทอ สำหรับหัวหน้างานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ ระหว่างการฝึกอบรมในแต่ละบทแล้วได้ค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 92.50 และคะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจหลังการฝึกอบรมทั้ง 5 หน่วยการเรียนรู้ ได้ค่าประสิทธิภาพ (E2) เท่ากับ 90.62 โดยได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 90/90 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนกุล นนทศุข (2550: 91) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาชุดฝึกอบรมเรื่อง กิจกรรม 5 ส เพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบสำหรับพนักงานบริษัท พีบี ไฟฟ์ (ไทยแลนด์) จำกัด พบว่าชุดฝึกอบรมเรื่อง 5 ส เพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.04/81.11 ในขั้นตอนรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบทั้ง 6 ขั้นตอน มีประสิทธิภาพการเรียนรู้ เท่ากับ 87.04 และการทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้หลักการใช้ชุดฝึกอบรมเรื่องกิจกรรม 5 ส เพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบมีประสิทธิภาพการเรียนรู้ เท่ากับ 81.11

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการทำสื่อการสอนการถอดประกอบปืนแบบกราฟิกให้สวยงาม
2. พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน ควรมีการแยกให้ดูว่ามีส่วนใดที่คล้ายคลึงกันบ้างเพื่อเป็นการไม่ให้ผู้เข้าฝึกอบรมเกิดความสับสนในเนื้อหาที่เรียน และเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจนว่ากฎหมายในประเทศกับกฎหมายประเทศต่างๆ แตกต่างกันอย่างไ

3. รัฐบาลควรกำหนดให้ผู้ที่จะมีอาวุธปืนทุกคนต้องผ่านการฝึกอบรม

4. เพิ่มแบบฝึกทักษะในการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การฝึกอบรมการใช้และกฎความปลอดภัยต่างๆ ของอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลที่จะทำการขออนุญาตซื้อไว้ใช้งาน

บรรณานุกรม

- กองเกียรติ ปีมกุมภีร์. (2553). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องความรู้พื้นฐานสิ่งทอ สำหรับหัวหน้าในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2547). รายงานการศึกษาวิจัยประเมินผล การใช้อาวุธปืนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หลังผ่านการอบรมใช้อาวุธปืนจากหลักสูตรต่าง ๆ. สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2552, จาก http://research.police.go.th/report_arvutpunpolice_47.html
- ..... (2545). การวิจัยอาวุธปืนพกประจำกายของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ. สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2552, จาก www.research.police.go.th/report_45_arvutpunpok.html
- จิรวุฒิ เตชะพันธ์; และอุทัย ไชยริปู. (2552). ความรู้เกี่ยวกับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน. สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม พ.ศ. 2552, จาก http://www.geocities.com/chief_prosecutor23/talk3.htm
- ฉวีรัตน์ ไทยอุทิศ. (2547). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยหลักการ "Balanced Scorecard". ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยรัตน์ วรรณโณ. (2542). การใช้วิจารณ์งานในการตัดสินใจใช้อาวุธปืนจากผู้ค้ายาบ้าของเจ้าหน้าที่ตำรวจสืบสวน.
- ชัยรัตน์ หิรัญบุรณะ. (2542). ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาลในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนที่ผ่านการฝึกหลักสูตรการยิงปืนพก แบบ P.P.C. ระบบ F.B.I. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืนพกลูกไม่ระบบทำนองรบหลัก. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ. อัดสำเนา.
- ธีรารัง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

- นกุล นนทสุข. (2550). การพัฒนาชุดฝึกอบรมเรื่อง กิจกรรม 5 ส เพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบสำหรับพนักงาน บริษัท พีบี ไฟฟ์ (ไทยแลนด์) จำกัด. ปริญญาโท กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ประสาน เชนร่วมจิต. (2543). ทศนคติของประชาชนในอำเภอเมืองเชียงใหม่กับนโยบายของรัฐในการควบคุมอาวุธปืน. การค้นคว้าแบบอิสระ ร.ม. (รัฐศาสตร์). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- พรเทพ ชวาลา. (2542). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซื้ออาวุธปืนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- พระราชบัญญัติ เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2548-2551. (ม.ป.ป.). กรุงเทพฯ: สุตโรไฟศาล.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2544). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พัฒนพงษ์ แวสระ. (2548). การสร้างชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องวิทยาการดาราศาสตร์ภาคสนาม สำหรับนักศึกษาโปรแกรมวิชาฟิสิกส์และโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. ปริญญาโท กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ลพบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. (2552). กฎหมายเกี่ยวกับอาวุธปืน: กฎหมายสำหรับประชาชน. กฎหมายพิเศษ. สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม พ.ศ. 2552, จาก http://law.tu.ac.th/law_center/law_document/book2/b2-14.html
- โรงเรียนเสนาธิรักษาดินแดง. (2552). ข้อกฎหมายเกี่ยวกับอาวุธปืน. สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม พ.ศ. 2552, จาก <http://www.geocities.com/gunlearning/GunsLaw.html>
- ..... หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. (ม.ป.ป.). หลักสูตรการใช้อาวุธปืนขั้นต้น (ใช้เพื่อพลาง). กรุงเทพฯ: ม.ป.พ. อัดสำเนา.
- วิจิตต์ ศิริเชียร. (2514). คู่มืออาวุธศึกษา สำหรับประชาชนป็นสั้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ประมวลสารสั้น.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช

- วิภาส จารุพงษ์. (2547). การบังคับใช้พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490: ศึกษาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับอาวุธปืน และเครื่องกระสุน. วิทยานิพนธ์ น.ม. (นิติศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายสำเนา.
- ศิริพงษ์ เสาภายน. (2545). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการกับความขัดแย้งของตำรวจชุมชน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายสำเนา.
- สัจด์ อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพร พิศาลบุตร; และยงยุทธ เกษสาคร. (2546). การพัฒนาบุคคลและการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: วี. เจ. พรินติ้ง.
- สถาบันอบรมนักสืบเอกชน. (2552). อบรมการยิงปืน...CONSULT VIP SHOOTING ACADEMY. สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม พ.ศ. 2552 จาก <http://WWW.AUTOMATICIDEA.COM>
- สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี. (2553). อุบัติเหตุจากการถูกของแหลมคม อุปกรณ์อาวุธปืน และการป้องกัน. สืบค้นเมื่อ 28 เมษายน พ.ศ. 2554, จาก <http://www.ipesp.ac.th/learning/supitcha/html/D3-3-3.html>
- สมศักดิ์ ฌ โมรา. (2552). เกี่ยวกับอาวุธปืนที่ตำรวจควรระวังไว้. สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม พ.ศ. 2552, จาก <http://www.geocities.com/namora2u/gun.html>
- สมคิด บางโม. (2539). เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สวנית สดงคุณห์. (2544). ปัญหาและแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน: ศึกษาในเชิงกฎหมายเปรียบเทียบ. วิทยานิพนธ์ น.ม. (นิติศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายสำเนา.
- สาคร พุทธปวน. (2533). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการป้องกันการใช้อาวุธและยาเสพติดสำหรับบุคลากรในงานสาธารณสุขมูลฐาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายสำเนา.
- หลักสูตรการยิงปืนพก. (ม.ป.ป.). กรุงเทพฯ: สุตรไพศาล
- อิศเรศร์ ปรางทอง. (2549). ขอบเขตและมาตรฐานการใช้อาวุธปืนของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย. วิทยานิพนธ์ น.ม. (นิติศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายสำเนา.
- ASTVผู้จัดการรายวัน. (2553). ปืน ความปลอดภัย - ความขัดแย้ง = ความรุนแรงในสังคมไทย. สืบค้นเมื่อ 28 เมษายน พ.ศ. 2554, จาก <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9530000159076>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. เกษัชกร พลตรี สุนันท์ โรจนวิภาต

ประวัติการศึกษา

- เตรียมวิทยาศาสตร์การแพทย์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

ประวัติการรับราชการ

- 2495 แต่งตั้ง ยศ นายร้อยตรี ประจำกรมแพทย์ทหารบก
- 2496 เกษัชกร แผนกเภสัชกรรม รพ.อานันทมหิดล จ.ลพบุรี
- 2497 เกษัชกร แผนกเภสัชกรรม รพ.ค่ายสุรศักดิ์มนตรี จ.ลำปาง
- 2512 หัวหน้าแผนกเภสัชกรรม รพ.พระมงกุฎเกล้า (อัตรา พ.ท.)
- 2517 หัวหน้ากองเภสัชกรรม รพ.พระมงกุฎเกล้า (อัตรา พ.อ.)
- 2523 อาจารย์หัวหน้าภาควิชาเภสัชวิทยา วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

(อัตรา พ.อ.พิเศษ)

- 2531 รองผู้อำนวยการโรงงานเภสัชกรรมทหาร (อัตรา พ.อ.พิเศษ)
- 2532 ผู้อำนวยการโรงงานเภสัชกรรมทหาร (อัตรา พล.ต.)
- 2533 เกษียณอายุราชการ

ราชการพิเศษ

- 2531 ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นราชองครักษ์เวร

ประวัติการศึกษาด้านอาวุธปืน

- 2515 สำเร็จหลักสูตรการใช้อาวุธปืนเล็กยาว และปืนพกชั้นต้น รุ่นที่ 14 ของโรงเรียนเสนารักษาดินแดน (ใช้มาตรฐานของ N.R.A. The National Rifle Association of America)

- 2515 สำเร็จหลักสูตรการใช้อาวุธปืนเล็กยาว และปืนพกชั้นสูง (ใช้มาตรฐานของ N.R.A. The National Rifle Association of America) ผลการเรียนดีเด่น ทางโรงเรียนเสนารักษาดินแดนได้ส่งผลไปยัง N.R.A. สหรัฐอเมริกา และได้รับเหรียญเชิดชูเกียรติ Expert

- สำเร็จหลักสูตร P.P.C (Practical Pistol Course) ของโรงเรียนตำรวจนครบาลตามมาตรฐาน FBI สหรัฐอเมริกา

- สำเร็จหลักสูตร T.R.C (Tactical Revolver Course) ตามมาตรฐาน FBI

ประวัติการรับรางวัลการยิงปืนของทางราชการ

- ชนะเลิศการยิง ปพ.86 (Colt ขนาด 11 มม.) ของหน่วยงานมณฑลทหารบกที่ 11 สมัยดำรงยศ ร.ท.

- รองชนะเลิศอันดับ 2 การยิง ปพ.86 ของกองทัพบก พ.ศ. 2514-2515 2 ปีซ้อน

ประวัติการเป็นอาจารย์สอนการยิงปืนพก

- 2515 จบหลักสูตรการใช้อาวุธปืนเล็กยาว และปืนพกชั้นต้น รุ่นที่ 14 ของโรงเรียนเสนาธิการดินแดนแล้ว ได้รับเชิญให้เป็นประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน ต่อมาได้เป็นหัวหน้าหลักสูตรอาวุธปืนพกชั้นต้น

- 2520 อาจารย์สอนหลักสูตรปืนพกชั้นต้น และปืนพกชั้นสูง

ปัจจุบัน

เป็นที่ปรึกษาของโรงเรียนเสนาธิการดินแดน ควบคุมการสอนหลักสูตรอาวุธปืนเล็กยาวและปืนพกชั้นต้น และหลักสูตรอาวุธปืนเล็กยาวและปืนพกชั้นสูง

2. พลตรี ประเสริฐ ยิ่งประกาศ

ประวัติการศึกษา

- วิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต (เครื่องกล) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2520
- หลักสูตรเสนาธิการทหารเรือ รุ่นที่ 52
- บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปี 2538
- หลักสูตรวิทยาลัยการทัพเรือ รุ่นที่ 35
- หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับสูง กทม. รุ่นที่ 2

ประวัติการรับราชการ

- 2522 ประจำแผนอาวุธที่ 3 กองโรงเรียนช่างแสง กรมสรรพาวุธทหารบก (อัตรา ร.อ.)
- 2533 นายทหารฝ่ายเทคนิค กองโรงเรียนช่างแสง กรมสรรพาวุธทหารบก (อัตรา พ.ท.)
- 2537 หัวหน้าแผนกส่งกำลังบำรุง กองส่งกำลังบำรุง กรมราชองครักษ์ (อัตรา พ.ท.)
- 2540 ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองส่งกำลังบำรุง สำนักยุทธบริการ กรมราชองครักษ์ (อัตรา พ.อ.)
- 2545 ผู้อำนวยการกองส่งกำลังบำรุง สำนักยุทธบริการ กรมราชองครักษ์ (อัตรา พ.อ. พิเศษ)
- 2549 ผู้อำนวยการกองขนส่ง สำนักยุทธบริการ กรมราชองครักษ์ (อัตรา พ.อ. พิเศษ)
- 2550 – ปัจจุบัน นายทหารประสานกิจการพิเศษ ศูนย์ประสานงานกิจการพิเศษ กรมราชองครักษ์ (อัตรา พล.ต.)

ราชการพิเศษ

- 2540 ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นราชองครักษ์เวร
- 2551 หัวหน้าคณะชุดตรวจเยี่ยมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ชุดที่ 2 จังหวัดปัตตานี

ประวัติการศึกษาด้านอาวุธปืน

- สำเร็จการศึกษาหลักสูตร P.P.C (Practical Pistol Course) ของโรงเรียนตำรวจนครบาลตามมาตรฐาน FBI สหรัฐอเมริกา
- สำเร็จหลักสูตรทำนองรบ (เหรียญทอง 100%) ของศูนย์รักษาความปลอดภัย

- วิทยาการหลักสูตร IPSC สนามยิงปืนฟาร์มจระเข้ และสวนสัตว์สมุทรปราการ

ประวัติการรับรางวัลการยิงปืนของทางราชการ

- ชนะเลิศแข่งขันปืนสั้นมาตรฐาน ชนวนกลาง และปืนสั้นทหาร ของสำนักงาน ปลัดกระทรวงกลาโหม ปี 2535 – 2540 ทั้งประเภททีมและบุคคล

- ชนะเลิศการแข่งขันปืนสั้น ชนวนกลาง แข่งในนามของกรมราชองครักษ์ ตั้งแต่ปี 2541 ทำให้ทีมกีฬายิงปืนของกรมราชองครักษ์ ได้รับถ้วยรวมกีฬายิงปืนมาถึงปัจจุบัน

ปัจจุบัน

เป็นผู้จัดการทีมกีฬายิงปืนของกรมราชองครักษ์ ในประเภทปืนยาวชาวบ้าน ปืนสั้นอัดลม ปืนยาวอัดลม

3. พันเอก ชัชวาล ชมแก้ว

ประวัติการศึกษา

- ครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา

- โรงเรียนนายทหารอากาศอ่าวโส

ประวัติการรับราชการ

- ศูนย์สงครามพิเศษ

- นักกีฬาทหารบก กรมสวัสดิการทหารบก

- ศูนย์รักษาความปลอดภัย

- หน่วยแยกรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ประจำกรมราชองครักษ์

- หน่วยต่อต้านผู้ก่อการร้ายสากล

- ครูฝึกการรักษาความปลอดภัย 904

- ครูฝึกการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ

- ครูฝึกการใช้อาวุธทำนองรบ และการป้องกันตัว

- ครูฝึกการขับรถขบวนรถบุคคลสำคัญ

- อาจารย์สอนการจัดรูปขบวน และป้องกันบุคคลสำคัญ

- เป็นผู้ช่วยการฝึก รามองครักษ์เวร ที่ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นราช

องครักษ์เวร

ประวัติการศึกษาด้านอาวุธปืน

- สำเร็จหลักสูตรการใช้อาวุธปืนเล็กยาว และปืนพกของกองทัพบก

- สำเร็จหลักสูตรการใช้อาวุธปืนเล็กยาวของกองทัพอากาศ

- สำเร็จหลักสูตรการใช้อาวุธปืนของ FBI ของสหรัฐอเมริกา

- สำเร็จหลักสูตรการใช้อาวุธประจำกายของทหารราบของสหรัฐอเมริกา

ประวัติการรับรางวัลการยิงปืนของทางราชการ

- ชนะเลิศการยิงปืนพก .38 ของกองทัพบก
- ชนะเลิศการยิงปืนเล็กยาว ในเวลากลางคืน ของกองทัพอากาศ
- ชนะเลิศการยิงปืนทำนองรบหลักบุคคลสำคัญ

ประวัติการเป็นอาจารย์สอนการยิงปืนพก

- อาจารย์สอนอาวุธประจำกาย ปืนพก ปืนเล็กยาว ของกองบัญชาการทหารสูงสุด
- อาจารย์สอนอาวุธศึกษาของนักเรียนการรักษาความปลอดภัย
- อาจารย์สอนหน่วยปฏิบัติการพิเศษ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- อาจารย์สอนหน่วยปฏิบัติการพิเศษ กองทัพบก
- อาจารย์สอนนักเรียนหลักสูตรทำนองรบ ของกองบัญชาการทหารสูงสุด

ปัจจุบัน

ทำงานที่กรมราชองครักษ์

ภาคผนวก ข.

คำอธิบายรายวิชา

ตารางวิเคราะห์หลักสูตร

แสดงผลรวมของตารางวิเคราะห์หลักสูตรฝึกอบรม

คำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป มีคำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนี้

คำอธิบายรายวิชา

ความรู้ทั่วไป ประวัติความเป็นมา การพัฒนาการของอาวุธปืนพก ข้อดีข้อเสียของปืนพก ลูกไม่ และปืนพกอัตโนมัติ ประเภทของอาวุธปืนพก ส่วนประกอบ การปรับศูนย์ปืน กระสุนปืน การใช้อาวุธปืน กฎความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืน การฝึกทักษะยิงปืนเบื้องต้น การฝึกทักษะขั้นสูง และทักษะเฉพาะอย่างของการยิงปืน การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและเครื่องกระสุน พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

หน่วยการเรียนรู้

- 1) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก
- 2) กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก
- 3) การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน
- 4) พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490
- 5) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน

จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) เพื่อให้มีความรู้ในประวัติความเป็นมาของอาวุธปืน ความรู้ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 1)
- 2) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในส่วนของระบบกลไกการใช้งานและส่วนประกอบของปืนพกแต่ละประเภท
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 1)
- 3) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้อาวุธปืนที่ถูกต้องวิธี
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 2)
- 4) เพื่อให้สามารถจับหรือการกำปืนตามขั้นตอนการปฏิบัติในการจับหรือกำปืนได้ถูกต้อง
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 2)
- 5) สามารถฝึกท่าทางการยิงให้เกิดความชำนาญ ถูกต้องไม่เป็นอันตรายในขณะยิงปืน
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 2)

- 6) สามารถยิงปืนในท่าทางพลิกแพลงได้แม่นยำ
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 2)
- 7) สามารถที่จะถอดทำความสะอาดและประกอบปืนกลับด้วยตัวเองได้
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 3)
- 8) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในตัวพระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 4)
- 9) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในและต่างประเทศ
(สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 5)

ตารางวิเคราะห์หลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

ตารางวิเคราะห์ความมุ่งหมายของหลักสูตรนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาพิจารณาความเหมาะสมเชิงพฤติกรรมที่เป็นจุดมุ่งหมายปลายทางที่ต้องการให้เกิดโดยวิเคราะห์จากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

คำชี้แจง

1) ตารางวิเคราะห์ความมุ่งหมายของหลักสูตรนี้เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมที่เป็นจุดมุ่งหมายปลายทางที่ต้องการให้เกิดโดยวิเคราะห์ จากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาพฤติกรรมใดบ้างที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในแต่ละเนื้อหาวิชาอาจที่ทั้งพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

2) ตารางวิเคราะห์หลักสูตรนี้เป็นการวิเคราะห์ความเหมาะสมระหว่างเนื้อหาวิชากับพฤติกรรมต่าง ๆ ของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมระหว่างเนื้อหาวิชากับพฤติกรรมต่าง ๆ

วิธีการให้คะแนน โดยพิจารณาทีละเนื้อหา ถ้าต้องการให้ผู้เข้าอบรมเกิดพฤติกรรมใดมากที่สุดให้คะแนนของพฤติกรรมนั้นมากที่สุด และถ้าต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมใดรองลงมาก็ให้คะแนนรองลงลดหลั่นกันตามลำดับโดยถือว่าคะแนนแต่ละช่องพฤติกรรมเป็นคะแนนเต็ม 10

ความหมายของพฤติกรรม

พุทธิพิสัย

1. ความรู้	หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถบอกเล่า บรรยาย โต้ตอบให้ผู้อื่นรับรู้ได้
2. ความเข้าใจ	หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมาย ดีความ สรุปความ
3. การนำไปใช้	หมายถึง ความสามารถในการเลือก การใช้เครื่องมือ
4. การวิเคราะห์	หมายถึง ความสามารถในการคำนวณ เปรียบเทียบ แยกประเภท
5. การสังเคราะห์	หมายถึง ความสามารถในการพิสูจน์ สรุปได้
6. การประเมินค่า	หมายถึง ประเมินค่า ดีความได้ อ้างเหตุผลได้

จิตพิสัย

1. การรับรู้ หมายถึง ทาม ชี รับฟัง
2. การตอบสนอง หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้ตามขั้นตอน ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ
3. เกิดคุณค่า หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานซึ่งได้ผลงานที่มีความสวยงาม
4. จัดระเบียบ หมายถึง ทำให้สมบูรณ์ ปรับปรุง
5. สร้างคุณลักษณะ หมายถึง ปฏิบัติสม่ำเสมอเป็นนิสัยประจำตัว

ทักษะพิสัย

1. รับรู้สิ่งเร้า หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถรับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นได้
2. เตรียมพร้อม หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถเตรียมชิ้นงาน วัสดุอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนลงมือปฏิบัติงาน
3. ปฏิบัติงานตามคำแนะนำ หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานตามคำแนะนำของผู้สอน
4. ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้และมีความมั่นใจ
5. ปฏิบัติที่ซับซ้อน หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถในการปฏิบัติงานที่ยุ่งยากได้ด้วยตนเองและอย่างรวดเร็ว
6. การประยุกต์ หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน

ตาราง ให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของเนื้อหาและพฤติกรรม

<p>ตารางให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของเนื้อหาและพฤติกรรม</p>		<p>พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป</p>																	
		อันดับความสำคัญ		ทักษะพิสัย		จิตพิสัย		พุทธพิสัย		พฤติกรรมความรู้									
เนื้อหาการเรียนรู้		รวม	การประยุกต์	ปฏิบัติที่ซับซ้อน	ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว	ปฏิบัติงานตามคำแนะนำ	เตรียมพร้อม	รับรู้สิ่งเร้า	การสร้างลักษณะนิสัย	การจัดระบบ	การสร้างคุณค่า	การตอบสนอง	การรับรู้	การประเมินค่า	การสังเคราะห์	การวิเคราะห์	การนำไปใช้	ความเข้าใจ	ความรู้
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก			10						10	10				10	10			10	10
2. กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก																			
3. การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน																			
4. พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ออกไม่เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490																			
5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน																			
รวม																			
อันดับความสำคัญ																			

ผู้ให้นำหนัก..... วันที่...../...../.....

ตาราง ให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (ต่อ)

อันดับความสำคัญ		พฤติกรรมความรู้																	
		ทักษะพิสัย		จิตพิสัย			พหุพิสัย			ความรู้									
รวม		การประยุกต์	ปฏิบัติที่ซับซ้อน	ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว	ปฏิบัติงานตามคำแนะนำ	เตรียมพร้อม	รับรู้สิ่งเร้า	การสร้างลักษณะนิสัย	การจัดระเบียบ	การสร้างคุณค่า	การตอบสนอง	การรับรู้	การประเมินค่า	การสังเคราะห์	การวิเคราะห์	การนำไปใช้	ความเข้าใจ	ความรู้	
		10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม																			
6 สามารถยืนในท่าทางพลิกแพลงได้แม่นยำ																			
7 สามารถที่จะถอดทำความสะอาดและประกอบเป็นกลีบด้วยตัวเองได้																			
8) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในตำพระราชนิพนธ์อุทธรณ์ เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490																			
9) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในและต่างประเทศ																			
รวม																			
อันดับความสำคัญ																			

ผู้ให้น้ำหนัก..... วันที่...../...../.....

การกำหนดน้ำหนักคะแนนมีเกณฑ์การพิจารณา

ระดับคะแนน	ระดับเกณฑ์
1-2	พฤติกรรมนั้นมีความสำคัญน้อยที่สุด
3-4	พฤติกรรมนั้นมีความสำคัญน้อย
5-6	พฤติกรรมนั้นมีความสำคัญปานกลาง
7-8	พฤติกรรมนั้นมีความสำคัญมาก
9-10	พฤติกรรมนั้นมีความสำคัญมากที่สุด

ตาราง ให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของเนื้อหาและพฤติกรรม

พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอุปกรณ์พก สำหรับบุคคลทั่วไป		อันดับความสำคัญ																
		รวม																
เนื้อหา	พฤติกรรมความรู้	พุทธพิสัย						จิตพิสัย					ทักษะพิสัย					
		ความรู้	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	การรับรู้	การตอบสนอง	การสร้างคุณค่า	การจัดระบบ	การสร้างลักษณะนิสัย	รับรู้สิ่งเร้า	เตรียมพร้อม	ปฏิบัติต่องานตามคำแนะนำ	ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว	ปฏิบัติที่ซับซ้อน	การประยุกต์
เพื่อการเรียนรู้		10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
		✓	✓	✓														
		✓	✓	✓											✓	✓	✓	✓
		✓	✓	✓											✓	✓	✓	✓
		✓	✓	✓											✓	✓	✓	✓
4. พระราชบัญญัติ อนุทิน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ออกไม่เพลิง และสิ่งเทียมอนุทิน พ.ศ. 2490		✓	✓															
5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอนุทิน		✓	✓															
รวม																		
อันดับความสำคัญ																		

ผู้ให้นำหนัก...เภสัชกร พลตรี สุรินทร์ โรจนวิภาต..... วันที่.....3../...พ.ค../.....2553...

ตาราง ให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (ต่อ)

อันดับความสำคัญ		รวม	ทักษะพิสัย						จิตพิสัย				พหุพิสัย					พฤติกรรมความรู้	
			การประยุกต์	ปฏิบัติที่ซับซ้อน	ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว	ปฏิบัติตามคำแนะนำ	เตรียมพร้อม	รับรู้สิ่งเร้า	การสร้างลักษณะนิสัย	การจัดระเบียบ	การสร้างคุณค่า	การตอบสนอง	การรับรู้	การประเมินค่า	การสังเคราะห์	การวิเคราะห์	การนำไปใช้		ความเข้าใจ
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม																			
		6	สามารถยิงปืนในทางพลิกแพลงได้แม่นยำ																
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม																			
		7	สามารถที่จะถอดทำความสะอาดและประกอบปืนกลับด้วยตัวเองได้																
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม																			
		8	เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในตัวพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490																
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม																			
		9	เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในและต่างประเทศ																
รวม																			
อันดับความสำคัญ																			

ผู้ให้น้ำหนัก.....เกสัชกร พลตรี สุรินทร์ โรจนวิภาต..... วันที่.....3...../.....พ.ค...../.....2553....

ตาราง นำน้ำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของเนื้อหาและพฤติกรรม

พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป		อันดับความสำคัญ						
		รวม						
พฤติกรรมความรู้	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ทักษะพิสัย					รวม
			เตรียมพร้อม	ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว	ปฏิบัติที่ซับซ้อน	การประยุกต์		
พุทธิพิสัย	พุทธิพิสัย	จิตพิสัย	ความรู้สึกร่วม	การรับรู้อารมณ์	การรับรู้อารมณ์	การรับรู้อารมณ์	การรับรู้อารมณ์	การรับรู้อารมณ์
เพื่อหาการเรียนรู้								
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก	10	10	10	10	10	10	10	30
2. กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก	16	14	7	7	7	7	7	67
3. การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน	7	7	7	7	7	7	7	46
4. พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ออกไม่เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490	10	9	9	9	9	9	9	19
5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน	9	9	9	9	9	9	9	18
รวม	49	39	7	0	0	0	0	180
อันดับความสำคัญ	1	2						

ผู้ให้น้ำหนัก...เภสัชกร พลตรี สนั่นท รัตนวิภาต..... วันที่.....3./...พ.ค./.....2553...

ตาราง ให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (ต่อ)

อันดับความสำคัญ		รวม	ทักษะพิสัย						จิตพิสัย				พหุพิสัย					อันดับความสำคัญ							
			การประยุกต์	ปฏิบัติที่ซับซ้อน	ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว	ปฏิบัติงานตามคำแนะนำ	เตรียมพร้อม	รับรู้สิ่งเร้า	การสร้างลักษณะนิสัย	การจัดระเบียบ	การสร้างคุณค่า	การตอบสนอง	การรับรู้	การประเมินค่า	การสังเคราะห์	การวิเคราะห์	การนำไปใช้		ความเข้าใจ	ความรู้					
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม																									
6 สามารถยืนในท่าทางพลิกแพลงได้แม่นยำ																									
7 สามารถที่จะถอดทำความสะอาดและประกอบเป็นกลีบด้วยตัวเองได้																									
8) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในตัวพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490																									
9) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในและต่างประเทศ																									
รวม																									
อันดับความสำคัญ																									

ผู้ให้น้ำหนัก.....เภสัชกร พลตรี สุรินทร์ โจรจนวิภาต..... วันที่.....3...../.....พ.ค...../.....2553....

ตาราง ให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของเนื้อหาและพฤติกรรม

พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป		อันดับความสำคัญ																
		รวม																
เนื้อหาการเรียนรู้	พฤติกรรมความรู้	พุทธพิสัย						จิตพิสัย					ทักษะพิสัย					
		ความรู้	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	การรับรู้	การตอบสนอง	การสร้างคุณค่า	การจัดระบบ	การสร้างลักษณะนิสัย	รับรู้สิ่งเร้า	เตรียมพร้อม	ปฏิบัติตามคำแนะนำ	ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว	ปฏิบัติที่ซับซ้อน	การประยุกต์
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก	✓	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
2. กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ออกไม่เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
รวม																		
อันดับความสำคัญ																		

ผู้ให้นำหนัก.....พลตรี ประเสริฐ ยิ่งประการ..... วันที่...4...../....มิ.ย./....2553.....

ตาราง ให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (ต่อ)

ตารางให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม(2/2) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอุปกรณ์สำหรับบุคคลทั่วไป									
พฤติกรรมความรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	พฤติกรรมความรู้		อันดับความสำคัญ		รวม				
	พฤติกรรม	คะแนน	การปฏิบัติ	คะแนน					
	พหุทธิคุณ การประเมินค่า การสังเคราะห์ การวิเคราะห์ การนำไปใช้ ความเข้าใจ ความรู้		จิตพิสัย						
			ทักษะพิสัย	การประยุกต์		10	✓	✓	
				ปฏิบัติที่ซับซ้อน		10	✓	✓	
				ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว		10	✓	✓	
						ปฏิบัติงานตามคำแนะนำ	10		
						เตรียมพร้อม	10		✓
						รับรู้สิ่งเร้า	10		
			การสร้างลักษณะนิสัย	10					
			การจัดระเบียบ	10					
			การสร้างความคุ้มค่า	10					
			การตอบสนอง	10					
			การรับรู้	10					
			พหุทธิคุณ						
			การประเมินค่า	10					
			การสังเคราะห์	10					
			การวิเคราะห์	10					
		การนำไปใช้	10						
		ความเข้าใจ	10	✓					
		ความรู้	10	✓					
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม		6 สามารถยิงปืนในทางพลิกพลองได้แม่นยำ							
		7 สามารถที่จะถอดทำความสะอาดและประกอบปืนกลับด้วยตัวเองได้		✓					
		8) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในตัวพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490		✓					
		9) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในและต่างประเทศ		✓					
รวม									
อันดับความสำคัญ									

ผู้ให้นำหนัก.....พลตรี ประเสริฐ ยิ่งประการ..... วันที่ 4.....มิ.ย./.....2553.....

ตาราง ให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของเนื้อหาและพฤติกรรม

พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป		อันดับความสำคัญ		รวม	
		น้ำหนัก	คะแนน	น้ำหนัก	คะแนน
เนื้อหาการเรียนรู้	พฤติกรรมความรู้	พุทธิพิสัย		จิตพิสัย	
		ความรู้	10	10	10
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก	8	ความเข้าใจ	10	10	10
		การนำป้ไปใช้	10	10	10
2. กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก	8	การวิเคราะห์	10	10	10
		การสังเคราะห์	10	10	10
3. การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน	7	การประเมินค่า	10	10	10
		การระเมินค่า	10	10	10
4. พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ออกไม่เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490	10	การรับรูู้	10	10	10
		การตอบสนอง	10	10	10
5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน	10	การรับรูู้	10	10	10
		การยอมรับ	10	10	10
รวม		51	41	0	0
อันดับความสำคัญ		1	2		

ผู้ให้นำหนัก.....พลตรี ประเสริฐ ยิ่งประภากร..... วันที่.....4...../.....มิ.ย./.....2553.....

ตาราง ให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (ต่อ)

ตารางให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม(2/2)																															
พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป																															
พฤติกรรมความรู้	พุทธิพิสัย			จิตพิสัย			ทักษะพิสัย			อันดับความสำคัญ																					
	ความรู้	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	การรับรู้	การตอบสนอง	การสร้างคุณค่า	การจัดระเบียบ	การสร้างลักษณะนิสัย	เตรียมพร้อม	ปฏิบัติตามคำแนะนำ	ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว	ปฏิบัติที่ซับซ้อน	การประยุกต์	รวม														
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม																															
6 สามารถยิงปืนในท่าทางพลิกแพลงได้แม่นยำ												10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	23	3		
7 สามารถที่จะถอดทำความสะอาดและประกอบปืนกลับด้วยตัวเองได้												7											8					38	1		
8) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในตำราพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490												10	9																19	4	
9) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในและต่างประเทศ												10	9																19	4	
รวม												51	41	0	0	0	0	0	0	0	0	0	17	17	34	15	23	198			
อันดับความสำคัญ												1	2										5	5	3	6	4				

ผู้ให้น้ำหนัก.....พลตรี ประเสริฐ ยิ่งประการ..... วันที่.....4...../.....มิ.ย./.....2553.....

ตาราง ให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของเนื้อหาและพฤติกรรม

พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป		อันดับความสำคัญ																
		รวม																
เนื้อหาการเรียนรู้	พฤติกรรมความรู้	พุทธพิสัย						จิตพิสัย					ทักษะพิสัย					
		ความรู้	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	การรับรู้	การตอบสนอง	การสร้างคุณค่า	การจัดระบบ	การสร้างลักษณะนิสัย	รับรู้สิ่งเร้า	เตรียมพร้อม	ปฏิบัติตามคำแนะนำ	ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว	ปฏิบัติที่ซับซ้อน	การประยุกต์
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก	✓	10	10	✓										10	10	10	✓	✓
2. กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก	✓	✓												✓	✓	✓	✓	✓
3. การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน	✓	✓												✓	✓			
4. พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ออกไม่เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490	✓	✓																
5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน	✓	✓																
รวม																		
อันดับความสำคัญ																		

ผู้ให้นำหนัก.....พันเอก ชัชวาล ชมแก้ว..... วันที่...8.../....มิ.ย./....2553.....

ตาราง ให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (ต่อ)

<p>ตารางให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม(2/2)</p> <p>พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอุปกรณ์สำหรับบุคคลทั่วไป</p>												
<p>พฤติกรรมความรู้</p>			พหุพิสัย		จิตพิสัย		ทักษะพิสัย		อันดับความสำคัญ			
			ความรู้	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	การรับรู้อย่างคล่องแคล่ว	ปฏิบัติที่ซับซ้อน	การประยุกต์	รวม
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม			10	10	10	10	10	10	10	10		
6 สามารถยิงปืนในทางพลิกแพลงได้แม่นยำ										✓	✓	
7 สามารถที่จะถอดทำความสะอาดและประกอบปืนกลับด้วยตัวเองได้			✓						✓	✓		
8) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในตัวยานพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490			✓									
9) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในและต่างประเทศ			✓									
รวม												
อันดับความสำคัญ												

ตาราง นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของเนื้อหาและพฤติกรรม

ตารางให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของเนื้อหาและพฤติกรรม		พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป																					
เนื้อหาการเรียนรู้	พฤติกรรมความรู้	พุทธิพิสัย					จิตพิสัย					ทักษะพิสัย					รวม	อันดับความสำคัญ					
		ความรู้	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	การรับรู้	การตอบสนอง	การสร้างคุณค่า	การจัดระบบ	การสร้างลักษณะนิสัย	รับรู้สิ่งเร้า	เตรียมพร้อม	ปฏิบัติงานตามคำแนะนำ	ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว			ปฏิบัติที่ซับซ้อน	การประยุกต์			
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก	17	10	16																	33	3		
2. กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก	9	8																			76	1	
3. การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน	7																				38	2	
4. พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ออกไม่เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490	9	9																				18	5
5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน	10	9																				19	4
		52	42	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	184	
		1	2																				
อันดับความสำคัญ																							

ผู้ให้น้ำหนัก.....พันเอก ชัชวาล ชมแก้ว..... วันที่...8.../...มิ.ย./....2553.....

ตาราง ให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ตารางให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (1/2)		พัฒนาหลักสูตรที่ก่อผลรวมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป																						
พฤติกรรม	ความรู้	พุทธิพิสัย					จิตพิสัย					ทักษะพิสัย					รวม	อันดับความสำคัญ						
		ความรู้	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	การรับรู้	การตอบสนอง	การสร้างคุณค่า	การจัดระเบียบ	การสร้างลักษณะนิสัย	รับรู้สิ่งเร้า	เตรียมพร้อม	ปฏิบัติงานตามคำแนะนำ	ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว			ปฏิบัติที่ซับซ้อน	การประยุกต์				
ความรู	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	9																					5		
1. เพื่อให้มีความรู้ในประวัติความเป็นมาของอาวุธปืนพก	8																					17	5	
2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในส่วนของระบบกลไกการใช้งานและส่วนประกอบของปืนพกแต่ละประเภท	8																					16	6	
3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้อาวุธปืนที่ถูกต้อง	9																					17	5	
4. เพื่อให้สามารถจับหรือการกำปืนตามขั้นตอนการปฏิบัติในการจับหรือกำปืนได้ถูกต้อง	8																			8	16	6		
5. สามารถฝึกท่าทางการยิงให้เกิดความชำนาญถูกต้องไม่เป็นอันตรายในขณะยิง	9																			8	17	5		

ตาราง ให้นำหนักคะแนนและจัดอันดับความสำคัญของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (ต่อ)

พฤติกรรมความรู้		พันธพิสัย		จิตพิสัย				ทักษะพิสัย						อันดับความสำคัญ						
		ความรู้	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	การรับรู้	การตอบสนอง	การสร้างคุณค่า	การจัดระเบียบ	การสร้างลักษณะนิสัย	รับรู้สิ่งเร้า	เตรียมพร้อม	ปฏิบัติตามคำแนะนำ	ปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว	ปฏิบัติที่ซับซ้อน	การประยุกต์	รวม	
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม		10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	26	2
		7												8					38	1
6 สามารถยิงปืนในท่าทางพลิกแพลงได้แม่นยำ																				
7 สามารถที่จะถอดทำความสะอาดและประกอบปืนกลับด้วยตัวเองได้		9	9																18	4
8) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในตัวพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490		10	9																19	3
9) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในและต่างประเทศ		52	42	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	16	184	
รวม		1	2															6		
อันดับความสำคัญ																		7		

ผู้ให้น้ำหนัก.....พื้นเอก ชัชวาล ชมแก้ว..... วันที่...8../...มิ.ย./....2553.....

ภาคผนวก ค

หลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป
และแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

คำชี้แจง

หลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

ชื่อโครงการ

การฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

1. หลักการของหลักสูตรฝึกอบรม

การจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป เป็นหลักสูตรที่รวบรวมความรู้ทั่วไป ประวัติความเป็นมา การพัฒนาการของอาวุธปืนพก ข้อดี ข้อเสียของปืนพกลูกไม่ และปืนพกอัตโนมัติ ประเภทของอาวุธปืนพก ส่วนประกอบ การปรับศูนย์ ปืน กระสุนปืน การใช้อาวุธปืน กฎความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืน การฝึกทักษะยิงปืนเบื้องต้น การฝึกทักษะขั้นสูงและทักษะเฉพาะอย่างของการยิงปืน การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและเครื่อง กระสุน พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อใช้อบรมให้ความรู้กับ ข้าราชการครู พ่อค้า นักธุรกิจ และบุคคลทั่วไป ที่มีใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุน ปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.4) ที่ยังไม่เคยผ่านการฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน

2. เนื้อหาที่ใช้ฝึกอบรม

แบ่งออกเป็น 5 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง

และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน

3. จุดประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม

3.1 เพื่อให้มีความรู้ในประวัติความเป็นมาของอาวุธปืน ความรู้ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก

3.2 เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในส่วนของระบบกลไกการใช้งานและส่วนประกอบของปืนพกแต่ละประเภท

3.3 เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้อาวุธปืนที่ถูกต้องวิธี

3.4 เพื่อให้สามารถจับหรือการกำปืนตามขั้นตอนการปฏิบัติในการจับหรือกำปืนได้ถูกต้อง

3.5 สามารถฝึกท่าทางการยิงให้เกิดความชำนาญ ถูกต้องไม่เป็นอันตรายในขณะยิงปืน

3.6 สามารถยิงปืนในท่าทางพลิกแพลงได้แม่นยำ

3.7 สามารถที่จะถอดทำความสะอาดและประกอบปืนกลับด้วยตัวเองได้

3.8 เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในตัวพระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

3.9 เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในและต่างประเทศ

4. คำแนะนำการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกสำหรับบุคคลทั่วไป

รายละเอียดของหลักสูตร แบ่งการฝึกอบรม เป็น 2 วัน วันละ 8 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง โดยด้านเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม แบ่งออกเป็น 5 หน่วยการเรียนรู้ โดยแบ่งรายละเอียดได้ดังนี้ วันที่แรก มีรายละเอียด ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก

ใช้เวลาบรรยาย 1.45 ชั่วโมง

ทดสอบระหว่างเรียน 15 นาที

รวมเวลาทั้งสิ้น 2.00 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก

ใช้เวลาบรรยาย 1.45 ชั่วโมง

ฝึกปฏิบัติ และภาคสนาม 4.00 ชั่วโมง

ทดสอบระหว่างเรียน 15 นาที

รวมเวลาทั้งสิ้น 6.00 ชั่วโมง

รวมเวลาที่ในการฝึกอบรมในวันแรก ได้ดังนี้

บรรยายภาคทฤษฎีใช้เวลา 3.30 ชั่วโมง

ฝึกปฏิบัติ และภาคสนาม 4.00 ชั่วโมง

ทดสอบระหว่างเรียน 30 นาที

วันที่สอง มีรายละเอียด ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก (ต่อ)

ทดสอบภาคปฏิบัติ 1.30 ชั่วโมง

รวมเวลาทั้งสิ้น 1.30 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน

ใช้เวลาบรรยาย และฝึกปฏิบัติ 1.45 ชั่วโมง

ทดสอบระหว่างบทเรียน 15 นาที

ทดสอบปฏิบัติ 30 นาที

รวมเวลาทั้งสิ้น 2.30 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้
เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

ใช้เวลาบรรยาย 1.30 ชั่วโมง

ทดสอบ 15 นาที

รวมเวลาทั้งสิ้น 1.45 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน

ใช้เวลาบรรยาย 1.30 ชั่วโมง

ทดสอบ 15 นาที

รวมเวลาทั้งสิ้น 1.45 ชั่วโมง

ทดสอบหลังจากฝึกอบรม 30 นาที

รวมเวลาที่ในการฝึกอบรมในวันที่สอง ได้ดังนี้

บรรยายภาคทฤษฎีใช้เวลา 3.00 ชั่วโมง

บรรยาย และฝึกปฏิบัติ 1.45 ชั่วโมง

ทดสอบภาคปฏิบัติ 2.00 ชั่วโมง

ทดสอบระหว่างเรียน 45 นาที

ทดสอบหลังจากฝึกอบรม 30 นาที

รวมเวลาทั้งสิ้นที่ใช้ในการฝึกอบรม 2 วัน วันละ 8 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง

ด้านการวัดผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ระหว่างหน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 50 ข้อ โดยจะทำการเฉลยคำตอบหลังทำข้อสอบเสร็จแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 80

ส่วนการทดสอบหลังการเรียนรู้จะทำการทดสอบด้านความรู้ ความเข้าใจ และด้านปฏิบัติการใช้อาวุธปืนพก และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน เมื่อทำการฝึกอบรมเสร็จแล้ว จะวัดความรู้ ความเข้าใจ 25 ข้อ และนำคะแนนที่ได้ ไปรวมกับคะแนนในภาคปฏิบัติทั้ง 2 หน่วยการเรียนรู้ คะแนนที่ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

5. กิจกรรม สื่อ และการประเมินผล

รายละเอียดกิจกรรมที่ดำเนินการฝึกอบรม

- อธิบายถึงวัตถุประสงค์ประสงค์ในการเปิดหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป
- อบรมหลักสูตรการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป
- ฝึกภาคปฏิบัติ
- ทถาม-ตอบข้อสงสัย และข้อเสนอแนะต่าง ๆ
- สอบทฤษฎีและสอบภาคปฏิบัติ

สื่อการสอน

- Power Point เนื้อหาการฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป
- วีดีโอ การใช้อาวุธปืนที่ไม่ถูกต้อง และอันตรายจากการใช้อาวุธปืนที่ไม่ถูกวิธี
- เอกสารประกอบการฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป
- อาวุธปืนพก

การประเมินผล

- ทดสอบความรู้ ความเข้าใจระหว่างบทเรียนของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

- ทดสอบความรู้ ความเข้าใจหลังจากเรียนจบทุกบทเรียนของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป
- ทดสอบภาคปฏิบัติ และภาคสนาม

6. วิทยากรผู้ฝึกอบรมและประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้

- มีความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในการใช้อาวุธปืนพกเป็นอย่างดี และเคยผ่านหลักสูตรอาวุธปืนไม่ต่ำกว่า 2 หลักสูตร

7. คุณสมบัติทั่วไปของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร

- ไม่เป็นโรคหัวใจ
- มีอาวุธปืนเป็นของตัวเอง
- มีใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.4)

คำนำ

หลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป ประกอบด้วย เนื้อหาสำคัญเกี่ยวกับความรู้ทั่วไป ประวัติความเป็นมา การพัฒนาการของอาวุธปืนพก ข้อดีข้อเสีย ของปืนพกลูกโม่ และปืนพกอัดโน้มนัด ประเภทของอาวุธปืนพก ส่วนประกอบ การปรับศูนย์ปืน กระสุนปืน การใช้อาวุธปืน กฎความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืน การฝึกทักษะยิงปืนเบื้องต้น การฝึก ทักษะขั้นสูงและทักษะเฉพาะอย่างของการยิงปืน การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและเครื่องกระสุน พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในประเทศต่างประเทศ ซึ่งเป็นประโยชน์กับบุคคลที่เข้ารับการฝึกอบรม สามารถเข้าใจถึงระบบการทำงานของอาวุธปืนและสามารถใช้อาวุธปืนได้อย่างถูกต้อง ปลอดภัยกับตนเองและบุคคลรอบข้าง การบำรุงรักษาอาวุธปืนอย่างถูกวิธี รวมถึงได้ความรู้เกี่ยวกับ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนและเครื่องกระสุน ใช้อาวุธปืนได้อย่างปลอดภัยและมีความ รับผิดชอบต่อสังคมและปฏิบัติในการใช้อาวุธปืนตลอดจนการบำรุงรักษาอาวุธปืนได้อย่างถูกต้อง และมีความคล่องตัว

พ.อ. วรวิทย์ จันทร์เรือง

ผู้จัดทำ

สารบัญ

หน่วยการเรียนรู้	หน้า
1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก.....	7
ประวัติและการพัฒนาการของอาวุธปืนพก.....	7
ข้อดีและข้อเสียของอาวุธปืนพก.....	8
ประเภทของอาวุธปืนพก.....	10
ลักษณะและส่วนประกอบของอาวุธปืนพก.....	13
กระสุนปืนพก.....	18
ขนาดของกระสุนปืนและปากลำกล้อง.....	20
2 กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก.....	22
ความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืน.....	22
หลักปฏิบัติเกี่ยวกับการฝึกยิงปืน.....	23
พื้นฐานท่าทางและการจับอาวุธปืน.....	25
หลักสูตรการฝึกยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ.....	30
หลักสูตรการฝึกยิงปืนพก ระบบการยิงปืนพกลูกม่ทางยุทธวิธี (ที.อาร์.ซี.)...	33
หลักสูตรการฝึกยิงปืนพก ระบบการยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติทางยุทธวิธี (ที.พี.ซี.)	38
3 การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและเครื่องกระสุน.....	44
อุปกรณ์ในการทำความสะอาด.....	44
การทำความสะอาด.....	45
กระสุน.....	45
4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่ง เทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490.....	46
5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน.....	63
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนในประเทศ	63
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนต่างประเทศ	76

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้มีความรู้ในประวัติความเป็นมาของอาวุธปืน ความรู้ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก
2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในส่วนของระบบกลไกการใช้งานและส่วนประกอบของปืนพกแต่ละประเภท

เนื้อหา

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก

ชาวบ้านทั่วไปมักนิยมเรียกปืนพกตามลักษณะการใช้งานถ้าเป็นปืนที่มีโครงปืนเล็กลำกล้องสั้นสามารถพกพาได้สะดวกก็เรียกปืนพก (Pocket Arms) ถ้าโครงปืนใหญ่ลำกล้องยาว ไม่สามารถพกพาได้ก็เรียกว่าปืนสั้น (Side Arms) เช่นปืนสั้นอัดลมที่ใช้ในการแข่งขัน เป็นต้น ส่วนทางราชการทหารจะเรียกปืนพก (ปพ.) อย่างเดียว ปืนพกใช้ยิงได้ด้วยมือ ๑ เดี่ยว หรือจะยิง 2 มือก็ได้ มีเกลียวในลำกล้องเหมือนปืนเล็กยาวไรเฟิล (Rifle) (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาธิการ หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 21)

1.1 ประวัติและการพัฒนาการของอาวุธปืนพก

1.1.1 อาวุธปืนพกลูกไม่ (Revolver)

ปืนพกที่นิยมใช้ในปัจจุบันนี้ ได้มีผู้ทำขึ้นมาประมาณ 600 ปีมาแล้ว ปืนพกกระบอกแรกผลิตขึ้นที่เมือง Pistdia ทางตอนเหนือของอิตาลี สำหรับเทคนิคที่ทันสมัยได้เริ่มขึ้นในศตวรรษที่ 15 เกิดปืนสั้นแบบนกสับ ใช้ประกายไฟจากหินเหล็กไฟจุดชนวน หรือเรียกว่า ปืนดาบศิลา (Flint Rock) (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 3)

ค.ศ. 1851 Sam Colt ได้ประดิษฐ์ปืนลูกไม่ทันสมัยขึ้น เรียกว่า ปืนกระสุนดำ (Percussion) นำไปใช้ในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ

ค.ศ. 1856 Horace Smith & Daniel Wesson คิดทำลูกปืนสมัยใหม่ใช้กับปืนลูกไม่เจาะทะลุยิงกระสุน Rimfire พร้อมกับพัฒนาปืนลูกไม่สมิธ แอนด์ เวสสัน ไปด้วย

ค.ศ. 1873 Sam Colt ทำปืนลูกโม่แบบสมิธให้ทหารอเมริกาใช้ ระบบ Single Action Army หรือเรียกว่า Colt Army ปืนลูกโม่กระบอกนี้มีชื่อเสียงมาก และได้รับความนิยมสูงสุด เป็นต้นแบบในการทำปืนลูกโม่ในปัจจุบัน

ค.ศ. 1877 Sam Colt ทดลองทำปืนลูกโม่ Double Action แต่สู้สมิธไม่ได้ กองทัพอเมริกาจึงหันมาใช้ปืน สมิธ ขนาด .38 ขณะเดียวกัน Colt ได้พัฒนาปืนลูกโม่ให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเป็น .357 บรรจุกระสุนได้ 6 นัด ต่อมาได้พัฒนาปืนดังกล่าวให้สมบูรณ์มากขึ้นอีก ได้พัฒนาเป็นปืนลูกโม่ยี่ห้อ Colt ขนาด .357 รุ่นไฟรอน เป็นแม่แบบของปืนลูกโม่ในปัจจุบัน

1.1.2 อาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ (Semi Automatic Pistol)

ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ เกิดขึ้นหลังจากที่ปืนลูกโม่ได้พัฒนาถึงจุดสูงสุดแล้ว และมีการพัฒนามาโดยตลอดเวลา ดังนี้ (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 4)

ค.ศ. 1894 Hego Borchardt ชาวเยอรมัน เกิดในสหรัฐอเมริกา อาชีพวิศวกรเป็นคนแรกที่คิดทำปืนกึ่งอัตโนมัติ ได้สำเร็จโดยไม่มีการติดขัดลำกล้อง ขณะทำการยิง แต่เป็นขนาด .32 และรูทรงไม่สวยงาม ต่อมา George Ruger ซึ่งเป็นผู้ร่วมงาน ได้ดัดแปลงส่วนที่เเทอะทะออกและทำด้ามจับเอียง 55 องศาของประเทศไทยต่าง ๆ ยังไม่สนใจที่จะนำเข้าประจำการ เนื่องจากกระสุนขนาดเล็ก จึงดัดแปลงมาเป็น 9 ม.ม. Para Bellum ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าและได้รับความนิยมจนถึงปัจจุบัน

ค.ศ. 1896 บริษัทเมาเซอร์ ของเยอรมัน ได้ผลิตปืนที่ออกแบบได้สวยงาม และได้รับความนิยมจากทหารทั่วโลก ซึ่งเป็นปืนพกขนาด 9 ม.ม. หรือมีชื่อที่เรียกว่า “เมาเซอร์ รุ่นไม้กวาด”

ค.ศ. 1900 Colt ได้พัฒนาปืนพกขนาด 9 ม.ม. แข่งกับ Ruger แต่ไม่ได้รับความนิยม จึงได้พัฒนาให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเป็น 11 ม.ม.

ค.ศ. 1911 Johnmos Bowning ซึ่งทำงานอยู่กับ Colt ได้พัฒนาปืนพกขนาด 11 ม.ม. ให้กับรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ได้เป็นผลสำเร็จ เรียกกันว่า รุ่น Government Model 1911 และได้เป็นต้นแบบของปืนพกแบบกึ่งอัตโนมัติมาจนถึงทุกวันนี้

1.2 ข้อดีและข้อเสียของอาวุธปืนพก

ข้อดีและข้อเสียของอาวุธปืนพก (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 5)

ตาราง 1 การเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของปืนพกลูกโม

ลำดับ	ข้อดี	ข้อเสีย
1	ใช้งานง่ายกว่าปืนกึ่งอัตโนมัติ	ไม่ปืนโตพกพาไม่สะดวก
2	ยิงได้ทันทีเมื่อชักออกกมาจากซอง	บรรจุกระสุนได้น้อย
3	กระสุนด้านสามารถยิงต่อได้	ยิงติดต่อกันได้ช้ากว่าปืนอัตโนมัติ บรรจุกระสุนช้า
4	ปืนขนาดเดียวกันมีลำกล้องให้เลือกมาก	ลำกล้องกับรั้งเพลิงอยู่คนละส่วนแก๊สรั่วได้
5	ไม่รู้ตำบलयิง	ความปลอดภัยน้อยเนื่องจากไม่มีห้ามไก
6	ทำความสะอาดง่ายไม่ต้องถอดดรัม	ลำกล้องชำรุดไม่สามารถเปลี่ยนเองได้
7	ไม่ต้องมีซองกระสุน	ทำความสะอาดได้ดีไม่เท่าปืนอัตโนมัติ

ที่มา: โรงเรียนเสนารักษาดินแดง. หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. (ม.ป.ป.).
 หลักสูตรการใช้อาวุธปืนชนิดสั้น (ใช้เพื่อพลาง). หน้า 38.

ตาราง 2 การเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

ลำดับ	ข้อดี	ข้อเสีย
1	พกพาได้มิดชิดไม่โป่งตุง	ต้องงนขึ้นลำก่อนยิง
2	บรรจุกระสุนในซองได้มาก	กระสุนด้านไม่สามารถยิงต่อได้
3	ยิงติดต่อกันได้รวดเร็ว	มีความยาวลำกล้องให้เลือกน้อย
4	แก๊สไม่รั่วเวลายิง ทำให้กำลังส่งแรง	รู้ตำบลด้า
5	ปลอดภัยเนื่องจากมีห้ามไก	ทำความสะอาดยากต้องมีความรู้ในการถอดดรัม
6	ลำกล้องชำรุดสามารถเปลี่ยนลำกล้องได้เอง	ใช้ยากต้องมีความชำนาญ
7	ทำความสะอาดได้สะดวกกว่าปืนลูกโม	ถ้าไม่มีซองกระสุนจะยิงได้เพียงครั้งละ 1 นัด

ที่มา: โรงเรียนเสนารักษาดินแดง. หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. (ม.ป.ป.).
 หลักสูตรการใช้อาวุธปืนชนิดสั้น (ใช้เพื่อพลาง). หน้า 38.

1.3 ประเภทของอาวุธปืนพก

ปืนพกแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาชั้นต้น หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 21)

1.3.1 บรรจุกึ่งนัด หรือบรรจุกึ่งนัด (Single Shot Pistol) เป็นปืนที่ใช้ในการล่าสัตว์เล็ก ๆ บรรจุกะสุนเข้ารังเพลิงได้ครั้งละ 1 นัด เมื่อทำการยิงแล้ว นำปลอกกระสุนออกแล้วบรรจุกึ่งนัดใหม่เข้าไป (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาชั้นต้น หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 21)

1.3.2 ยิงซ้ำ (Repeating) เป็นปืนที่บรรจุกะสุนได้มากกว่า 1 นัด บรรจุกะสุนครั้งเดียวใช้ยิงติดต่อกันจนหมด แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาชั้นต้น หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 21-24)

1.3.2.1 ปืนพกลูกไม่ (Revolvers) เป็นปืนที่ดัดแปลงมาจากปืนหลายลำกล้อง ลำกล้องไม่มีรังเพลิง รังเพลิงจะอยู่ที่ไม่ (Cylinder) ปืนบรรจุกึ่งนัดตั้งแต่ 4 นัดขึ้นไปการทำงานอยู่ที่ไม่ปืนเมื่อทำงานจะไม่หมุนเลื่อนไป 1 ช่องลั่นไกแล้วงานจะไม่หมุนเลื่อนไปอีก 1 ช่อง แบ่งได้เป็น 2 แบบ (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาชั้นต้น หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 21-22)

1) ตัดเดี่ยว (Single Action) เป็นปืนที่เห็นในภาพยนตร์คาวบอย ก่อนเหนี่ยวไกจะต้องง้างนกก่อนทุกครั้งได้แก่ปืนรูเกอร์ (Ruger)

การบรรจุกะสุนจะต้องเปิดสลักปิดท้ายลูกไม่ทางด้านขวาออกแล้วง้างนกาอยู่ในจังหวะที่ 1 หรือง้างเพียงครึ่งเดียวเรียกว่าทำ Half Cock ลูกไม่จะหมุนอิสระได้โดยรอบบรรจุกะสุนลงในช่องลูกไม่ครั้งละ 1 นัด โดยต้องหมุนลูกไม่เลื่อนให้ตรงช่องทุกครั้งเมื่อบรรจุกะสุนครบทุกช่องแล้วปิดสลักปิดท้ายลูกไม่เข้าที่ ลดนกโดยการเหนี่ยวไกพร้อมกับใช้นิ้วหัวแม่มือกดนกและปล่อยเข้าที่ การยิงต้องง้างนกก่อนทุกครั้งเมื่อทำการยิงหมดแล้วการนำปลอกกระสุนออกก็ต้องทำเช่นเดียวกับการบรรจุกะสุนคือ เปิดสลักปิดท้ายไม่ ทำฮาล์ฟค็อค ใช้นิ้วซ้ายดันสไลซ์ซึ่งอยู่ที่ลำกล้องปืนดันปลอกกระสุนออกครั้งละ 1 ปลอก คลายนิ้วหมุนไม่ดันปลอกออกจนหมด ปิดสลักปิดท้ายลูกไม่ ลดนก

2) สองตัด (Double Action) เป็นปืนที่ใช้ได้ทั้ง 2 แบบ ถ้าง้างนกก่อนแล้วเหนี่ยวไกก็เรียกว่าตัดเดี่ยวหรือซิงเกิ้ล ถ้าไม่ง้างก็ยิงได้เรียกว่าสองตัวหรือดับเบิล แต่ไกจะหนักกว่าการยิงตัวเดี่ยว เพราะเมื่อเหนี่ยวไกขั้นที่ 1 นกจะง้าง ขั้นที่ 2 นกจะสับลง

การบรรจุกะสุนผิดกับแบบตัวเดี่ยวคือใช้นิ้วหัวแม่มือขวาดันสลักบังคับลูกไม่พร้อมกับใช้นิ้วกลาง และนิ้วนางมือซ้ายผลักลูกไม่ออกทางด้านซ้ายของตัวปืนบรรจุกะสุนลงในช่องลูกไม่ปิดลูกไม่ขยับให้เข้าที่ แล้วจึงเหนี่ยวไกยิงได้ การนำปลอกกระสุนออก ก็ทำเช่นเดียวกัน

กับการบรรจุคือดันสลักบังคับลูกไม่ แล้วผลักลูกไม่ออกด้วยมือซ้าย ใช้นิ้วหัวแม่มือซ้ายดันแส้ใต้ลำกล้องดันปลอกกระสุนออกครั้งเดียว ปลอกกระสุนจะออกทั้งหมด แล้วจึงปิดไม่

สลักบังคับลูกไม่ของปืนแต่ละชนิดอาจจะผลักไปในทิศทางที่แตกต่างกัน เช่น ยี่ห้อ สมิทแอนด์เวสสัน (Smith & Wesson or S&W) จะดันไปข้างหน้า โคลท์ (Colt) จะดึงเข้าหาตัว รูเกอร์ (Ruger) เป็นต้น

1.3.2.2 ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ (Semi Automatic) (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาชั้นสูง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 23-24)

ชาวบ้านทั่วไปมักเรียกว่าปืนออโต้ หรือปืนอัตโนมัติ (ปืนอัตโนมัติจริง ๆ เมื่อเหนี่ยวไกกระสุนจะออกจากแม็กกาซีน (Magazine) หรือช่องกระสุนติดต่อกันไปจนหมด หรือจนกว่าจะคลายนิ้วชี้จากการเหนี่ยวไก)

ลำกล้องมีรังเพลิงอยู่ท้ายลำกล้อง บรรจุกระสุนในช่องกระสุนได้ 5-15 นัดแล้วแต่ชนิดของซองปืน

John Moss Browning ได้ประดิษฐ์ปืนบรรจุ (Auto-Loading) ขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1860

การทำงานของปืนออโต้ เกิดจากความดันแก๊สที่เกิดจากการทำงานของลูกกระสุนปืนดันครอบเลื่อนปืน (Slide) ไปข้างหลัง

การใช้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 บรรจุกระสุนในช่องกระสุน

ขั้นที่ 2 ลอดช่องกระสุนเข้าช่องตรงส่วนท้ายของด้ามปืนจนสุด แล้วตบเบา ๆ ให้เข้าที่

ขั้นที่ 3 ดึงครอบเลื่อนปืนมาข้างหลังจนสุดแล้วปล่อยมือสปริงหรือแหวนรับแรงถอยจะดันครอบเลื่อนปืนเข้าที่ พร้อมกับดันกระสุน 1 นัด เข้ารังเพลิง นก้างโดยอัตโนมัติพร้อมที่ทำการยิงได้เมื่อเหนี่ยวไก

รังเพลิง (Chamber) คือ ส่วนท้ายของลำกล้องที่กระสุน 1 นัดบรรจุอยู่

เมื่อเหนี่ยวไก นกจะสับที่เข็มแทงชนวน จากการทำงานของกระป็นแก๊สจะดันครอบเลื่อนปืนไปข้างหลัง สลักเกี่ยวจานท้ายปลอกกระสุนจะดึงปลอกกระสุนดีดออกจากช่องด้านขวาของครอบเลื่อนปืนไปข้างหลังทำมุมประมาณ 45 องศา แล้วครอบเลื่อนปืนจะถูกดึงกลับพร้อมกับบรรจุกระสุนนัดต่อไปเข้ารังเพลิง เมื่อทำการเหนี่ยวไกจนกระสุนหมด ครอบเลื่อนปืนจะค้างโดยอัตโนมัติกดสลักบังคับซองกระสุน ช่องกระสุนจะถูกดีดออกจากส่วนท้ายของด้ามเล็กน้อย

ดึงของกระสุนออกกวดสลักยึดล้ากลงด้วยหัวแม่มือขวา ครอบเลื่อนปืนจะถูกดึงกลับเข้าที่เหนี่ยวไก ลดนก

ปืนพกอัตโนมัติมี 2 แบบ นกนอกและนกใน

1) นกนอก จะมองเห็นนกอยู่ด้านหลังของปืน แบ่งเป็นตวัดเดียว และสองตวัด

1.1) แบบนกนอกตวัดเดียว ทุกครั้งก่อนทำการยิงต้องง้างนกก่อน (ถ้าบรรจุกระสุนเข้ารังเพลิงแล้วลดนกไว้) ถ้ายังไม่ได้บรรจุลูกกระสุนเข้ารังเพลิง เมื่อดึงครอบเลื่อนปืนมาข้างหลังแล้วปล่อย กระสุน 1 นัด จะถูกจะถูกรบรรจุเข้ารังเพลิงหรือเรียกว่าขึ้นลำนกจะง้างโดยอัตโนมัติทำการยิงติดต่อกันได้จนกระสุนหมด เช่น ปืนโคลท์ (Colt) .45 หรือ ปฟ.86 ของทหาร

ปืนเมาเซอร์ (Manser) 7.63 บรรจุ 10 นัดในคลิป (Clip) ล้ากลง 8 นิ้ว ใช้ของปืนที่ทำด้วยไม้ต่อด้าม ประทับยิงได้คล้ายปืนยาว พวกฮอเนียมใช้ เรียกว่าปืนเมาเซอร์ต่อด้าม ศูนย์หลังเป็นสะพานแบบปืนยาวไรเฟิล ใช้ตั้งมาตราระยะยิง ผลิตในเยอรมันใช้ในสงครามโลกครั้งที่ 1 และ 2

ปืนพาราเบลลัม (Parabellum) หรือ ลูเกอร์ (Luger) 9 มม. บรรจุ 8 นัด ในช่องกระสุนล้ากลง 8.75 นิ้ว บรรจุกระสุนโดยยกลูกเลื่อนคล้ายข้อเสีนรถไฟขึ้นแล้วปล่อยลง กระสุน 1 นัดจะถูกเข้ารังเพลิง ผลิตในเยอรมันทหารนาซีเยอรมันใช้ในสงครามโลกครั้งที่ 2

1.2) แบบนกนอกสองตวัด เมื่อขึ้นลำบรรจุลูกเข้ารังเพลิงแล้วลดนกเมื่อต้องการยิง ก็เหนี่ยวไกยิงได้เลย เช่นเดียวกับปืนลูกโม่ แต่นัดแรกจะต้องใช้แรงในการเหนี่ยวไกปืนจะหนัก แต่นัดต่อไปไกจะเบา เพราะนกง้างโดยอัตโนมัติ เช่น ซิกเซาเออร์ (Sigsauer), วอลเทอร์ (Walter) 7.65

2) นกใน จะไม่มีนกยื่นออกมาให้เห็นมีเข็มแทงชนวนซ่อนอยู่ข้างในเหมาะในการพกพาให้มิดชิด ไม่แคะกะ แต่ผู้ใช้ต้องระมัดระวัง เพราะเมื่อขึ้นลำบรรจุลูกแล้วจะไม่มิง้างให้เห็น เช่น ปืน โคลท์ .380 ออโตเมติกนกใน เช่น สมิธแอนด์เวสสัน โมเดล 41

1.3.3 อื่น ๆ เป็นปืนพกที่ไม่สามารถจัดเข้าในประเภทที่ 1 และที่ 2 ได้ ได้แก่ (โรงเรียนเสนาธิการติดแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 25)

1.3.3.1 ปืนพกล้ากลงซ่อนบรรจุ 2 นัด ใช้กระสุนลูกกรด

เป็นปืนพกขนาดเล็ก เหมาะกับการพกพาใช้เป็นปืนสำรองหรือปืนซ่อนพราง เช่น ปืน เดอริงเจอร์ (Derringer) ใช้เหน็บในท้อปู้ทหรือรัดไว้ที่น่อง ปัจจุบันได้มีการลอกเลียนแบบใช้ชื่อว่า Derringer มีอาร์ 2 ตัว

1.3.3.2 ปืนสั้นอัดลมยิงครั้งละ 1 นัด ใช้ในการแข่งขันกีฬา ใช้กระสุนที่ไม่มีกำลัง
ขับเคลื่อนด้วยดินปืน

1) ชนิดใช้สปริง (Spring-Operated) ก่อนยิงขึ้นลำโดยง้างคาน ออกบรรจุ
กระสุนเข้ารังเพลิงแล้วผลัkcานเข้าที่ สปริงจะหดตัว เมื่อยิงสปริงจะดันลูกยางเกิดการอัดตัวของลม
ดันลูกกระสุนออก ข้อห้ามสำหรับปืนชนิดนี้ คือห้ามลั่นไกยิงโดยไม่ได้บรรจุกระสุน เพราะจะทำให้
ยางลูกสูบกระแทกส่วนหน้าลูกสูบแตกได้

2) ชนิดสูบอัดลม (Pneumatic) มีคานหน้าอยู่ที่ลำกล้องปืนเมื่อง้างหน้าเข้าออก
จะทำการอัดลมเข้ากระบอกเก็บลม ถ้าน้าวมากครั้งก็จะทำให้อัดลมได้หนาแน่นยิงได้แรงและไกล

3) ชนิดใช้แก๊ส (Gas-Operated) ใช้แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ (Carbondioxide or
Co₂) เป็นพลังงาน บางชนิดก็บรรจุแก๊สใส่หลอดหรือท่อเล็ก ๆ ไว้ใต้ลำกล้องบางชนิดก็อัดแก๊สเข้าไปใน
ตัวปืนทำให้สะดวกในการยิง แต่ต้องซื้อแก๊สท่อเล็กเก็บไว้ใช้บรรจุเมื่อแก๊สหมด

1.3.3.3 ปืนยิงแก๊สน้ำตาใช้ในการปราบจลาจล

1.3.3.4 ปืนปากกา ใช้กระสุนลูกกรด .22

1.3.3.5 ปืนที่ใช้ในโรงงานฆ่าสัตว์ ใช้กระสุนหัวจิบ .22

1.4 ลักษณะและส่วนประกอบของอาวุธปืนพก

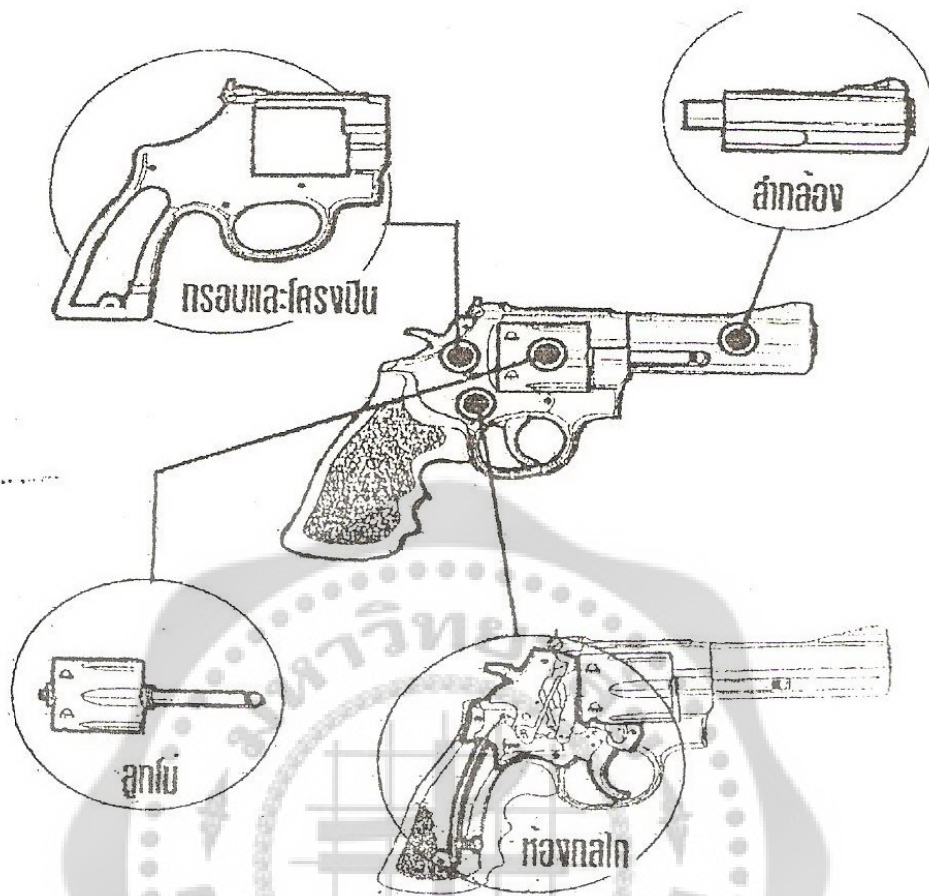
1.4.1 ส่วนประกอบที่สำคัญของอาวุธปืนพกลูกโม แบ่งได้ 4 ส่วน ดังนี้ (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 8-9)

1.4.1.1 ลำกล้อง เป็นท่อเหล็กกล้าคุณภาพสูง ที่คงทนต่อความร้อน ภายในลำกล้องมีเกลียวห้าเกลียวเวียนขวา เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มความเร็ว และทำให้หัวกระสุนพุ่งไป ยังเป้าหมายได้ไกลเพียงมากที่สุด รอยเกลียวบนหัวกระสุนยังสามารถใช้เปรียบเทียบ เพื่อผลทางการพิสูจน์ทราบว่ามีมาจากปืนกระบอกใดอีกด้วย ส่วนบนของปลายลำกล้องมีศูนย์หน้าแบบใบมีด (สำหรับยิงเป้า) และแบบศูนย์ชักเร็ว (ใช้ต่อสู้ป้องกันตัว) ส่วนกลางของลำกล้องด้านล่างมีปุ่มติดอยู่นิดหนึ่งสำหรับยันแกนลูกโม ตรงส่วนปลายมีเกลียวก่อนข้างละเอียดสำหรับเข้ากับโครงปืน

1.4.1.2 กรอบหรือโครงปืน คือ ส่วนที่เป็นโครงเหล็กโดยรอบ ตั้งแต่ปลายด้ามโครงไก กรอบลูกโม มาจนถึงส่วนที่ต่อกับลำกล้องและส่วนบน ของโครงปืนเป็นที่ติดตั้งของ ศูนย์หลังอีกด้วย

1.4.1.3 ลูกโม คือ ส่วนที่เป็นรังเพลิงทั้งหมด บรรจุกระสุนได้ 5 ถึง 7 นัด หรือมากกว่า แล้วแต่ชนิดของปืน ภายในประกอบด้วย รังเพลิง แกนลูกโม ซึ่งทำหน้าที่ลือคลูกโมให้ติดกับตัวปืน ที่ปลายด้ามหน้าแกนลูกโมทำหน้าที่เป็นขายนลูกโม ส่วนปลายด้านหลัง ทำหน้าที่รองรับและสลัดปลอก พร้อมทั้งเป็นตัวรับการดินของแขนหมุนโม ทำให้ลูกโมหมุน การที่ลูกโมหมุนรอบตัวนี้เอง เรียกว่า “รีวอลเวอร์” ด้านนอกของลูกโมจะมีลักษณะเป็นรูปตัวที่หงายขึ้น เรียกว่า “ร่องหยุดโม”

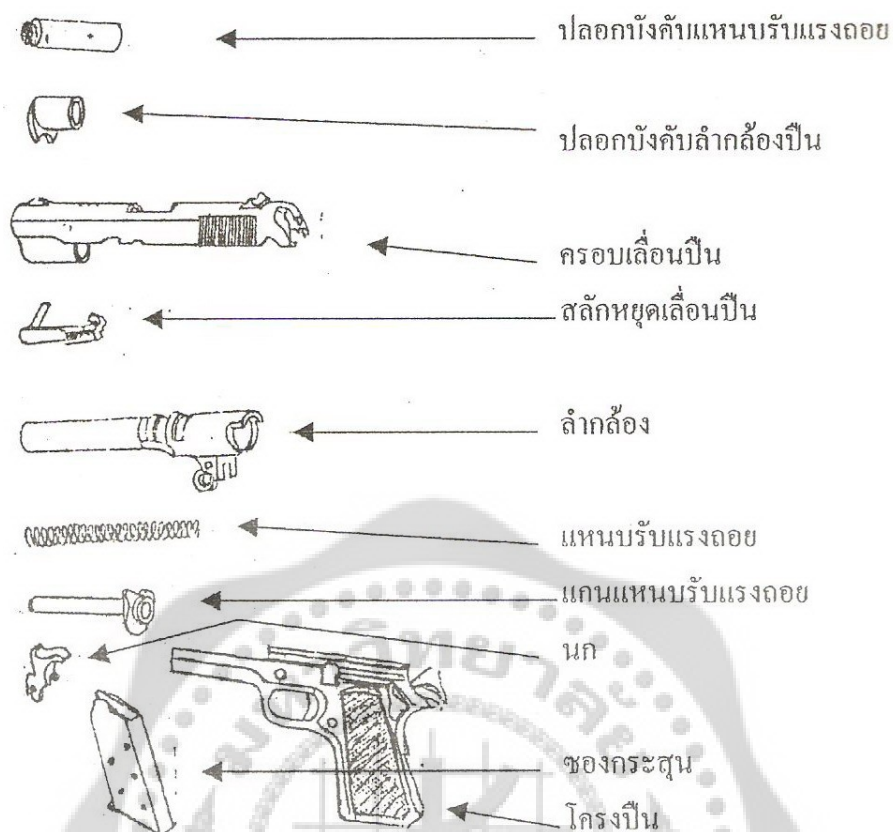
1.4.1.4 ห้องกลไก คือ บริเวณที่มีการทำงานของชิ้นส่วนต่าง ๆ เพื่อให้เข็มแทงชนวน ดีชนวนที่ฐานท้ายปลอกกระสุน ห้องกลไก ประกอบด้วยนกปืน เข็มแทงชนวน เขี้ยวไกและแขนหมุนโม ซึ่งอยู่ติดกับแขนนกปืน สปริงไกและครอบ ตัวลือคลูกโม การทำงานของเครื่องกลไกเริ่มด้วยการเหนียวไก ปลายของไกดำบนส่วนหลังขัดกับนกปืน ส่วนด้านหน้าจะทำให้นกปืนง้างออก ซึ่งขณะเดียวแขนหมุนลูกโมก็จะยื่นออกจากโครงปืนไปหมุนลูกโม เมื่อเหนียวไกจนสุดแรงของนกปืนที่ขัดอยู่ ก็จะหลุดจากกัน (เนื่องจากทั้งนกปืนและไกต่างหมุนอยู่บนหลัก) สปริงดันไกจะดันไกกลับและแขนนกปืน จะติดนกปืนกลับ ทำให้สับไปที่งานท้ายกระสุน

ภาพประกอบ 2 ส่วนประกอบที่สำคัญของอาวุธปืนพกกลไก

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืนพกกลไกระบบทำนองรบบหลัก. หน้า 7.

1.4.2 ส่วนประกอบที่สำคัญของอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ แบ่งได้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 ส่วนประกอบที่สำคัญของอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

ที่มา: เรียนเสนาวิชาดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. (ม.ป.ป.). *หลักสูตรการใช้อาวุธปืนขั้นต้น (ใช้เพื่อพลาง)*. หน้า 24.

1.4.3 ศูนย์ปืนพก

ศูนย์ปืนพก (Sight) ไม่ใช่ส่วนประกอบที่สำคัญของปืน เป็นเพียง “เครื่องเล็ง” ช่วยให้การยิงถูกที่หมายได้แม่นยำขึ้นเท่านั้น (โรงเรียนเสนาวิชาดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 25-26)

ศูนย์ปืนประกอบด้วย ศูนย์หน้า (Front Sight) และศูนย์หลัง (Rear Sight)

ศูนย์หน้าเป็นศูนย์แท่งหรือหลัก (Front Post)

ศูนย์ปืนพก แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1.4.3.1 ศูนย์เปิด ประกอบด้วยศูนย์หน้าเป็นศูนย์แท่งหรือรูปสามเหลี่ยม ศูนย์หลังเป็นศูนย์บากรูปตัวยู หรือตัววี

1.4.3.2 ศูนย์กล้อง ลักษณะเช่นเดียวกับกล้องส่องทางไกลตาเดียว ติดตั้งบนลำกล้องปืนการเล็งถนัดขวา หลังตาซ้ายเล็งด้วยสายตาขวา

ศูนย์พอดี ให้ศูนย์หน้าอยู่ที่กึ่งกลางช่องบากศูนย์หลัง และให้ยอดหน้าอยู่เสมอแนวสันบากศูนย์หลัง

ศูนย์นั่งแทน ให้ยอดศูนย์หน้าของศูนย์พอดี อยู่ที่กึ่งกลางส่วนล่างของที่หมาย หรือที่ 6 นาฬิกา

เล็งจี คือการเล็งศูนย์พอดี เล็งจีหรือชี้ไปที่กึ่งกลางของเป้าหมาย เช่น เป้าโตหรืออยู่ใกล้

การขานเป้า เพื่อให้รู้ว่าตำบลกระสุนตกถูกเป้า ณ ที่ใดกึ่งกลางพอดี เช่นเป้าโตหรืออยู่ใกล้หากมีผู้ช่วยเหลือส่องกล้องดูให้จะสามารถสื่อความหมายโดยบอกทิศทางได้ถูกต้องใช้ขานด้วยระบบนาฬิกา (Clock System) เพื่อให้ผู้ยิงได้ทราบว่า กระสุนที่ทำการยิงไปนั้นถูกที่ใดหรือตำบลใดของเป้า โดยให้ขานวงที่กระสุนถูกก่อน แล้วตามด้วยตัวเลขที่หน้าปัดนาฬิกา เช่น ถูกที่ x ก็ขานว่า วง 8-11 นาฬิกา ผู้ยิงทราบว่าตำบลกระสุนตกถูกเป้าสูง ด้านซ้ายของเป้าดาว (Bulls Eye) ถ้าไม่ทำการปรับศูนย์ก็ต้องเล็งแก้ โดยเล็งที่วง 8-5 นาฬิกา

1.4.4 การปรับศูนย์

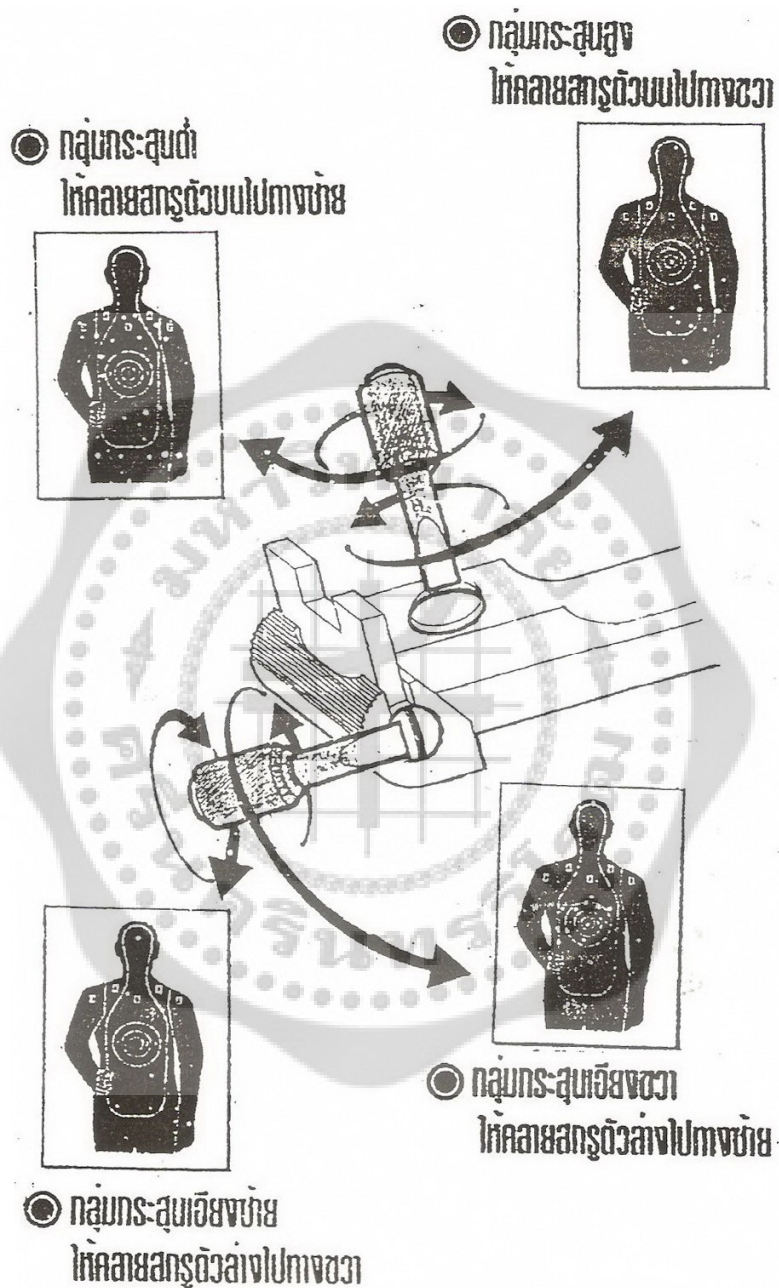
การปรับศูนย์ (Sight Adjustment) จะกระทำเมื่อต้องการให้ตำบลกระสุนตกหรือตำบลการกระทบ ของลูกกระสุนถูกกึ่งกลางเป้าดาวพอดี มีกฎง่าย ๆ ที่จะใช้ในการปรับศูนย์ (เฉพาะปืนพกที่มีศูนย์หลังปรับได้) คือ (โรงเรียนเสนาธิการดินแดน หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 26)

“ถ้าต้องการให้ตำบลกระสุนตกไปทางใด ให้เลื่อนศูนย์หลังไปทางนั้น” ตามรูปประกอบ 4 กระสุนถูกที่ x ถ้าต้องการให้ x ถูกที่กึ่งกลางวง 10 พอดี จะต้องปรับศูนย์หลังให้ต่ำลงและไปทางขวา

หมุนสกรูไปทางขวา ศูนย์หลังจะต่ำลง หมุนไปทางซ้าย ศูนย์หลังจะสูงขึ้น ถ้าศูนย์หลังต่ำกระสุนที่ยิงไปถูกเป้าจะต่ำลง ถ้าศูนย์หลังสูงขึ้นด้วย

หมุนสกรูด้านข้างไปทางขวา ศูนย์หลังจะเลื่อนไปทางซ้าย กระสุนจะถูกด้านซ้ายของเป้าดาว หมุนไปทางซ้าย ศูนย์หลังจะเลื่อนไปทางขวา กระสุนจะถูกทางขวา

สำหรับปืนพกที่มีศูนย์หลังเป็นศูนย์ตาม หรือศูนย์หลังชนิดที่ปรับไม่ได้ การเลื่อน
 ตำบลกระสุนตกต้องใช้วิธีเล็งแก้ เช่น เมื่อเล็งศูนย์หนึ่งแท่นแล้ว กระสุนทางขวาของที่หมายนัดต่อไป
 ก็ใช้วิธีเล็งแก้มาทางซ้าย ถ้าถูกสูงก็เล็งให้ต่ำลง

ภาพประกอบ 4 หลักการปฏิบัติในการปรับศูนย์ปืน

ที่มา: โรงเรียนเสนาธิการติดนแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. (ม.ป.ป.). หลักสูตร
 การใช้อาวุธปืนชนิดสั้น (ใช้เพื่อพลาง). หน้า 27.

1.5 กระสุนปืนพก

การใช้กระสุนปืน จะต้องให้ตรงตามขนาด และชนิดของอาวุธปืนสั้นนั้น ๆ อาวุธปืนอาจชำรุดเสียหาย หรือถึงขั้นปืนแตกก็ได้หากใช้กระสุนผิดขนาด สำหรับกระสุนปืนที่เรานำมาฝึกนั้น ผู้ยิงอาจ จะพบกับกระสุนที่มีดินขับเสื่อม จึงทำให้มีแรงผลักดันน้อย และเสียงงผดปกติ ดังนั้นหัวกระสุนอาจคาล่ากลองได้ หรือออกจากล่ากลองก็ตกห่างแค่ 5-6 เมตร เท่านั้น ขอให้ระวังขณะทำการยิง ถ้ามีเสียงผดปกติขอให้หยุดยิง ถ้ามีเสียงผดปกติขอให้หยุดยิง และบอกผู้ควบคุมเพราะหากทำการยิงต่อไป อาจชำรุดหรือก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ยิงได้ (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 18)

1.5.1 ส่วนประกอบของกระสุนปืน (Pistol Cartridges) ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ (โรงเรียนเสนารักษาดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 28)

1.5.1.1 หัวกระสุน (Bullet)

ส่วนใหญ่จะทำด้วยตะกั่ว หรือโลหะผสมมีรูปร่างและขนาดต่าง ๆ กัน ตามขนาดของปืนและของการใช้งาน เช่น (โรงเรียนเสนารักษาดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 28)

- 1) หัวธรรมดา (Ball)
- 2) ส่องวิถี (Tracer)
- 3) หัวจ๊อบ (Shot)
- 4) หัวรู (Hole Point)

1.5.1.2 ปลอก (Case)

ส่วนใหญ่ทำด้วยโลหะทองเหลืองทนต่อความร้อนและกำลังอัดของแก๊ส ขยายตัวและหดเร็ว มีหลายแบบ เช่น (โรงเรียนเสนารักษาดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 28)

- 1) มีริม (Rimmed) ใช้กับปืนลูกโม่
- 2) ไม่มีริม (Rimless) ใช้กับปืนกึ่งอัตโนมัติ มีหยักที่ส่วนท้ายปลอกกระสุน

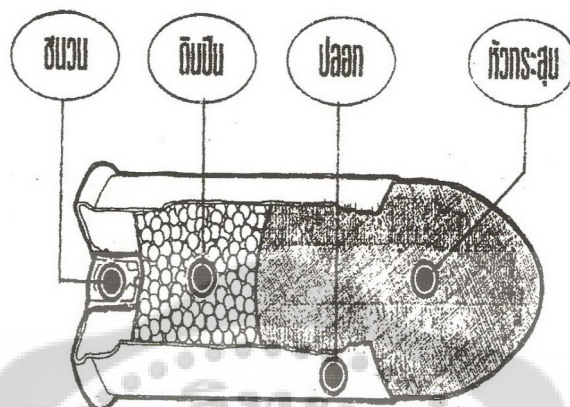
1.5.1.3 ดินปืน (Powder)

จัดอยู่ในพวกดินขับหรือดินส่งกระสุนสมัยเก่าเป็นผงปัจจุบันอัดเป็นแท่งเป็นเกล็ดเป็นเม็ดหรือเป็นแผ่นแบนยาว ประกอบด้วยดินประสีว (Potassium Nitrate) 75% ถ่าน (Charcoal) 15% และกำมะถัน (Sulfure) 10%

1.5.1.4 ชนวนหรือแก๊ป (Primer)

ชนวนเป็นวัตถุระเบิดสูตรเดิมผสมโปตัสเซียมคลอเรท (Potassium Chlorate) ซึ่งเป็นสารที่ทำให้เกิดสนิมในลำกล้องปัจจุบันได้มีการคิดค้นประดิษฐ์สูตรชนวนใหม่โดยใช้สารอื่นแทน

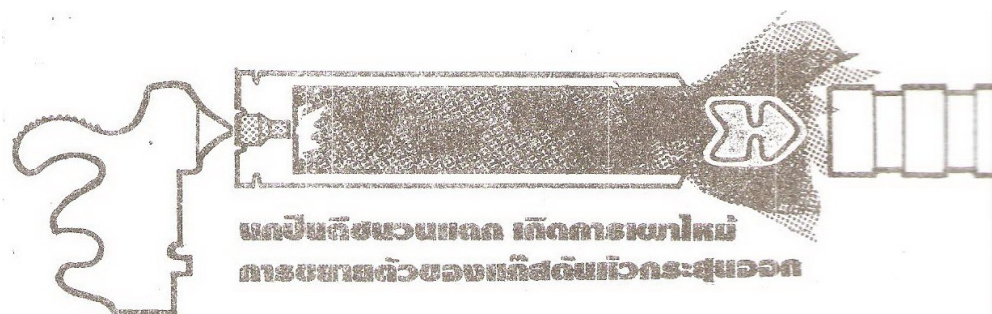
ภาพประกอบ 5 ส่วนประกอบของกระสุนปืน

ที่มา: โรงเรียนเสนารักษาดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. (ม.ป.ป.). หลักสูตรการใช้อาวุธปืนขั้นต้น (ใช้เพื่อพลาง): หน้า 29.

1.5.2 การทำงานของกระสุนปืน

เมื่อเหนี่ยวไก นกจะสับเข็มแทงชนวนไปที่งานท้ายปลอกกระสุน ทำให้ชนวนระเบิดเกิดประกายไฟ เผาไหม้ดินปืน เกิดแก๊สดันทุกทิศทางซบหัวกระสุนหลุดออกจากกระสุน วิ่งผ่านลำกล้องจนพ้นปากลำกล้องไป (โรงเรียนเสนารักษาดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 28)

เมื่อนกปืน สับไปที่งานท้ายปลอกกระสุน ถูกชนวนของกระสุน ชนวนแตก เกิดสะเก็ดไฟพุ่งไปถูกดินปืน ทำให้เกิดการเผาไหม้ของดินปืนภายในปลอกกระสุน ทำให้แก๊สเกิดการขยายตัวและการขยายตัวของแก๊สจะผลักดันตัวเองออกทุกทิศทุกทาง แต่ทางที่จะออกได้ คือลำกล้องเท่านั้น ดังนั้นหัวกระสุนจึงออกจากปลอกผ่านลำกล้องไปยังเป้า (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.:18)

ภาพประกอบ 6 หลักการทำงานของกระสุน

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). *การยิงปืนพกกลไกระบบทำนองรบหลัก*. หน้า 18.

1.5.3 ชนิดของกระสุนปืนพก มี 3 ชนิด (โรงเรียนเสนารักษาดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 28-29)

1.5.3.1 ชนวนกลาง (Centerfire) คือกระสุนที่มีชนวนหรือแก๊ปอยู่กึ่งกลาง ส่วนท้ายของจานปลอกกระสุนมีหลายขนาด เช่น .38, .45

1.5.3.2 ชนวนริม (Rimfire) มีชื่อเรียกทั่วไปว่ากระสุนลูกกรดมีชนวนอยู่ที่ขอบรอบจานท้ายปลอกกระสุน ใช้ได้ทั้งปืนเล็กยาวและปืนสั้นมีขนาดเดียว คือ .22 หัวกระสุนจะมีแว็กซ์ (Wax) เคลือบหัวกระสุนไว้ มี 4 ชนิด คือ 22 Short 22 Long 22 Long Rifle 22 Mag

1.5.3.3 อัลดม เป็นกระสุนที่หัวกระสุนไม่มีปลอกดินปืนหรือชนวน มี 2 ขนาด คือ เบอร์ 1 ขนาด .177 เบอร์ 2 ขนาด .22

1.6 ขนาดของกระสุนปืนและปากลำกล้อง

ขนาดของกระสุนปืนและปากลำกล้อง (จิรัฐติ เตชะพันธ์; และอุทัย ไชยริปู. 2552: ออนไลน์)

1.6.1 อาวุธปืนชนิดลำกล้องมีเกลียว และอาวุธปืนชนิดลำกล้องเรียบ มีหลักการในการกำหนดขนาดของกระสุนปืน และปากลำกล้องต่างกันกล่าวคือ อาวุธปืนชนิดลำกล้องมีเกลียวจะกำหนดขนาดของกระสุนปืนหรือความกว้าง ปาก ลำกล้อง โดยวัดตามความกว้างของขนาดหน้าตัดกระสุนปืน ซึ่งจะวัดเป็นมาตราส่วนในระบบอังกฤษ หรือระบบเมตริกของฝรั่งเศส ก็ได้ดังตัวอย่างที่จะเทียบ ให้เห็นดังต่อไปนี้

ระบบอังกฤษ ระบบเมตริก

.17 นิ้ว, 4.5 ม.ม.

- .22 นิ้ว, .223 นิ้ว, 5.56 ม.ม.
- .25 นิ้ว, 6.35 ม.ม.
- .30 นิ้ว, .300, .303 นิ้ว, 7.62 ม.ม.
- .32 นิ้ว, 7.65 ม.ม.
- .38, .357, .380 นิ้ว, 9 ม.ม.
- .40, .41 นิ้ว 10 ม.ม.
- .44 นิ้ว 10.5 ม.ม.
- .45 นิ้ว 11 ม.ม.

สำหรับขนาดหน้าตัดกระสุนที่เป็นระบบอังกฤษนั้น แม้จะใช้จุดทศนิยม 3 ตัว ก็ยังถือว่าเป็นขนาดเดียวกันนั่นเอง เช่น กระสุนขนาด .22 และ .223 นิ้ว, ขนาด .38 และ .357 นิ้ว ซึ่งกระสุนปืนหน้าตัดเท่ากันจะต่างกันเฉพาะแบบกระสุนซึ่งออกแบบมาให้มีอนุภาพสูงหรือต่ำตามวัตถุประสงค์ในการใช้งานเท่านั้นเอง และความไม่เข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดขนาดของกระสุนปืนนี้ทำให้บางครั้งมีการพูดถึงขนาดของกระสุนปืนผิดพลาด เช่น .22 ม.ม., .38 ม.ม. ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่จะมีกระสุนขนาดเล็กกว่า 1 ม.ม.

1.6.2 อาวุธปืนชนิดล่ากลิ้งเรียบหรือปืนลูกซองจะกำหนดความกว้างของปากลำกล้องโดยการนำเอาตะกั่วบริสุทธิ์หนัก 1 ปอนด์ มาแบ่งออกเป็นส่วน ๆ เท่า ๆ กัน แล้วปั้นให้เป็นลูกทรงกลมและกำหนดขนาดรูลำกล้องขึ้นตามขนาดที่ลูกตะกั่วทรงกลมซึ่งปั้นขึ้น และรูลำกล้องที่ลูกตะกั่วนี้ลัดได้พอดี เรียกว่าลูกซองขนาด 12 คือขนาด 16 และขนาด 20 ตามลำดับ ส่วนลูกซองขนาดเล็กที่สุดกลับใช้วิธีวัดหน้าตัดลำกล้องแทนนั้นคือลูกซองขนาด .410 นิ้ว และอาวุธปืนลูกซองที่ใช้แพร่หลายที่สุดในประเทศไทยก็คือปืนลูกซองขนาด 12 และเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องที่ไปเรียกปืนลูกซองขนาด 12 ว่าเป็นปืนลูกซองเบอร์ 12 ซึ่งจะทำให้เกิดการสับสนกับการเรียกขนาดของลูกปรายซึ่งนิยมเรียกเป็นเบอร์สำหรับกระสุนปืนลูกปรายเบอร์ต่าง ๆ นั้นจะมีขนาดแตกต่างกัน คือลูกปรายแบบ .LG หรือแบบ O BUCK ตามระบบอเมริกันจะมีขนาดประมาณ 9 ม.ม. และจะบรรจุประมาณ 5-6 เม็ด ในกระสุนลูกซอง 1 นัด ส่วนลูกซองปรายแบบ SG หรือแบบ OO BUCK ตามระบบอเมริกันจะมีขนาดประมาณ 8 ม.ม. และบรรจุประมาณ 9-12 เม็ด ในกระสุนลูกซอง 1 นัด ส่วนลูกปรายขนาดเล็กลงไปก็จะเป็น SSG หรือ OOO BUCK และแบบ BB และเล็กลงไปกว่านั้นก็จะเป็นลูกปรายแบบเบอร์ต่าง ๆ เช่น ลูกปรายเบอร์ 1-8 ซึ่งลูกปรายเบอร์ 8 ที่เล็กที่สุดจะมีขนาดเท่าหัวเข็มหมุด และบรรจุหลายร้อยเม็ดในกระสุนลูกซอง 1 นัด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้สามารถใช้อาวุธปืนด้วยความปลอดภัย
2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้อาวุธปืนที่ถูกต้อง
2. เพื่อให้สามารถจับหรือการกำปืนตามขั้นตอนการปฏิบัติในการจับหรือกำปืนได้ถูกต้อง
3. สามารถฝึกท่าทางการยิงให้เกิดความชำนาญ ถูกต้องไม่เป็นอันตรายในขณะยิงปืน
4. สามารถยิงปืนในท่าทางพลิกแพลงได้แม่นยำ

เนื้อหา

2. กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก

การยิงเป้าเป็นพื้นฐานอันแน่นแฟ้นในการยิงปืน ผู้ชำนาญในการใช้ปืนทุกท่านในปัจจุบัน มีพื้นฐานแห่งการฝึก และผ่านการยิงเป้ากระดาษมาอย่างซุ่มซอกทั้งสิ้น ไม่มีใครจะยิงปืนแม่นยำ ชั้นประณีตได้ปราศจากการยิงเป้ามาก่อน ความแม่นยำเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ในการใช้ปืนทุก ๆ กรณี (วิจิตร ศิริเชียร. 2514: 362-363)

2.1 ความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืน

2.1.1 ความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืน กฎบัญญัติ 10 ประการ (โรงเรียนเสนาธิการ ดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 4)

- 1) ให้ถือว่าปืนทุกกระบอกมีกระสุนบรรจุอยู่
- 2) การนำปืนไปในที่ต่าง ๆ เมื่อไม่ต้องการยิง ต้องเอากระสุนออกให้หมด ถือปืนให้ปากกระบอกชี้ไปในทิศทางที่ปลอดภัย ถอดลูกเลื่อนออก บรรจุในซอง หรือห่อไว้จนกว่าจะถึงที่หมาย
- 3) ต้องหมั่นตรวจตราล้ากล้องปืน เครื่องลั่นไกให้สะอาดเรียบร้อย ใช้กระสุนให้ถูกขนาด ก่อนยิงเช็ดน้ำมันและจาระบีออกเสียก่อน
- 4) หักปฏิบัติตัวในการถือปืน หันปากกระบอกไปในทิศทางที่ควบคุมได้ อย่าถือปืนกวัดแกว่งอย่างไม่ระมัดระวัง ห้ามไกไว้เสมอจนกว่าพร้อมที่จะยิง

- 5) ก่อนลั่นไก เล็งเป้าหมายให้แน่นอน กรณียิงสัตว์ต้องพิจารณาให้มันใจ
  - 6) อย่าเล็งปืนไปในทิศทางที่ไม่ต้องการยิง ห้ามเล่นหยอกล้อเอาปืนชู อย่าเล็งปืนโดยไม่รู้เป้าหมาย
  - 7) การเก็บปืนต้องเอากระสุนออก แยกไว้ในที่ซึ่งเด็ก ๆ หรือหนุ่มคะนองไม่ให้หยิบได้
  - 8) อย่าปืนปาย หรือกระโดดโลดเต้นเมื่อมีปืนที่บรรจุกระสุนอยู่ ระวังอย่าหันปากลำกล้องเข้าหาจะตายโดยใช้ที่
  - 9) ห้ามยิงไปบนที่ราบ ของแข็ง บนผิวน้ำ และต้องมันใจในทิศทางว่า ที่กำลังวิถีกระสุนมีความแข็งแรงปลอดภัยพอ
  - 10) ปืนกับเหล่าคนร้ายคน ผลคือตาย มีปืนทั้งหลายควรจดจำ
- 2.1.2 ระเบียบ กฎข้อบังคับ และหลักการปฏิบัติตนในสนามฝึกยิงปืน (โรงเรียนเสนา รักษาдинแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 4-5)
- 1) ขณะที่เข้าประจำช่องแนวยิง และออกจากช่องแนวยิงให้ถือโดยเปิดลูกเลื่อน ถ้าเป็นปืนพกแบบรีวอลเวอร์ ให้เปิดลูกโม้และต้องเอากระสุนออกให้หมด
  - 2) ให้บรรจุกระสุนได้ต่อเมื่อเข้าประจำอยู่ในแนวยิงแล้วเท่านั้น
  - 3) ก่อนออกจากช่องแนวยิง ให้เลิกบรรจุและเอากระสุนออกจากปืนให้หมด
  - 4) ให้ถือปืนโดยหันปากลำกล้องชี้ไปยังทิศทางเป้าตลอดเวลาที่อยู่ในแนวยิง
  - 5) เมื่อยิงครบทุกชั้นตามระบบ หรือตามคำสั่งแล้วให้เลิกบรรจุกระสุนและเอากระสุนออกให้หมดทันที
  - 6) ถ้ามีคำสั่งให้หยุดยิงชั่วคราวให้เปิดลูกเลื่อนค้างไว้และรีบวางปืนให้ลำกล้องชี้ไปตามทิศทางเป้าทันที
  - 7) การฝึกยิงปืนโดยไม่บรรจุกระสุน (ยิงแห้ง) จะกระทำได้ต่อเมื่ออยู่ในช่องแนวยิงเท่านั้น
  - 8) อย่าคาดคะเนหรือเชื่อตามคำบอกเล่าในเรื่องที่เกี่ยวกับอาวุธปืนและกระสุนอย่างเด็ดขาด ไม่มีการเชื่อว่าจะต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ จนกว่าจะได้ศึกษาและพิสูจน์แล้วด้วยตนเอง
  - 9) ห้ามเล่นหยอกล้อด้วยปืนไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น
  - 10) ห้ามดื่มสุรา และของมีนเมา ก่อน และขณะอยู่ในสนามยิงปืน

2.2 หลักปฏิบัติเกี่ยวกับการฝึกยิงปืน

การฝึกยิงปืนด้วยกระสุนจริง ถ้ามีอุบัติเหตุเกิดขึ้นย่อมจะเป็นอันตรายร้ายแรงมาก เพราะฉะนั้นทุกๆ คนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการฝึกยิงปืน จึงต้องใช้ความระมัดระวังอย่างมากที่สุด วิธีที่ดีที่สุด ที่จะป้องกันอุบัติเหตุทุกคนต้องเชื่อฟัง และปฏิบัติตามระเบียบกฎข้อบังคับอย่างเคร่งครัด (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาพิเศษ หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 5)

2.2.1 กฎเมื่อเข้ารับการฝึกยิง (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาพิเศษ หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 5)

- 1) คำสั่งของผู้ควบคุมการยิงเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องเชื่อ และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด จะมีการขัดขืน หรือโต้แย้งใดๆ ไม่ได้เป็นอันขาด
- 2) ห้ามผู้รับการฝึกยิงจับต้องปืน ซึ่งจัดเตรียมไว้เพื่อการฝึกจนกว่าจะได้รับคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิง
- 3) ห้ามผู้หนึ่งผู้ใดลองเล็งปืน ชักลูกเลื่อน หรือลั่นไกปืนเล่นหลังเส้นแนวยิง ซึ่งมีผู้กำลังเข้ารับการฝึกประจำที่อยู่แล้วเป็นอันขาด
- 4) ห้ามทุกคนล้วงล้าเลยเส้นแนวยิงออกไป ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น นอกจากผู้ควบคุมการยิงสั่งอนุญาตให้เข้าไป และได้สั่งให้ทุกคนหยุดยิง โดยเปิดลูกเลื่อนปืน และวางปืนเรียบร้อยแล้ว
- 5) ห้ามผู้หนึ่งผู้ใดเข้าประจำช่องแนวยิง หรือในบริเวณใกล้เคียงเป็นอันขาด นอกจากจะได้รับคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิงให้เข้าประจำแนวยิงเท่านั้น
- 6) ห้ามส่งเสียงดัง พุดล้อเลียนหยอกล้อผู้ที่กำลังยิง และผู้เข้ารับการฝึก ซึ่งเข้าประจำที่แล้ว ทุกคนต้องอยู่ในกิริยาที่สำรวม
- 7) ผู้ที่ยังไม่ได้รับการฝึก และยังไม่ได้รับคำสั่งให้เข้าประจำที่ช่องแนวยิง ต้องอยู่ในบริเวณที่ซึ่ง สนาบจัดให้เท่านั้น
- 8) ห้ามผู้เข้ารับการฝึกทุกคน ที่มีอาการมึนเมาเนื่องจากเสพสุรา หรือของมีนเมาอย่างอื่น เข้ารับการฝึกเด็ดขาด
- 9) ผู้รับการฝึกผู้หนึ่งผู้ใดละเลยไม่สนใจ ไม่เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง ตามระเบียบข้อบังคับ ผู้ควบคุมการยิง มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกไปนอกบริเวณฝึกทันที

2.2.2 หลักปฏิบัติในขณะที่เข้าประจำที่ฝึกยิง (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาพิเศษ หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 6)

1) ให้เข้าประจำที่ ตามช่องตรงกับเป้าที่ผู้ควบคุมการยิงกำหนด และห้ามแตะต้องปืน คอยฟังคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิงจะสั่งต่อไป

2) เมื่อผู้ควบคุมการยิงปืนสั่งให้ตรวจปืน ก่อนอื่นให้เปิดเลื่อน (ในกรณีที่ลูกเลื่อนยังไม่เปิด) และตรวจดูสภาพความเรียบร้อยของปืนและกระสุน วางปืนให้ลำกล้องชี้ไปยังเป้าหมายของตน และวางกระสุนตามจำนวนที่กำหนดไว้ทางด้านขวาของปืนเรียบร้อยแล้วคอยฟังคำแนะนำและคำสั่งของผู้ควบคุมการยิง

3) เมื่อสั่งให้บรรจุ ให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามวิธีการบรรจุอย่างเคร่งครัด และเตรียมพร้อมรอฟังคำสั่งต่อไป

4) ต่อจากนั้นผู้ควบคุมการยิงสั่งว่า “ซ้ายพร้อม-ขวาพร้อม-ทุกคนพร้อม” โดยทอดระยะถ้าผู้ใดยังไม่พร้อม ให้ชูแขนขวาขึ้นเหนือศีรษะ

5) เมื่อเห็นว่าทุกคนพร้อมแล้ว ผู้ควบคุมการยิงจะใช้คำสั่งว่า “เริ่มยิง” จึงให้ยิงไปจนกว่าจะหมดกระสุนหรือครบตามจำนวนที่สั่ง เมื่อเสร็จแล้วให้เปิดลูกเลื่อนค้างไว้ วางปืนตามเดิม และรอฟังคำสั่งต่อไป

6) ในกรณีที่กลไกขัดข้อง ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดๆ ห้ามผู้ยิงจัดการแก้ไขเอง ให้วางปืนลง ลำกล้องชี้ไปยังเป้า ชูแขนขวาที่ไม่ได้ถือปืนเหนือศีรษะ เพื่อให้ผู้ควบคุมการยิงทราบ และเป็นผู้แก้ไขให้

7) ในระหว่างการยิง ถ้ามีเหตุจำเป็นที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะเข้าไปในเขตเป้าเพื่อติดตั้งเป้าที่ล้ม หรือเปลี่ยนเป้า ผู้ควบคุมการยิงจะสั่งหยุดยิง ผู้ยิงทุกคนจะต้องรีบลดปืนลง เปิดลูกเลื่อนค้างไว้ และวางปืนลงด้วยความรอบคอบ ให้ลำกล้องปืนชี้ไปในทิศทางเป้าของตน

8) ในกรณีที่ยิงด้วยกระสุนจริง ถ้ากระสุนตัน หรือไม่ลั่นโดยไม่ทราบสาเหตุ ให้คงถือปืนอยู่ที่ทำยิงตามเดิม ต่อไปอีกประมาณ 15 วินาที หากยังไม่ลั่นออกไปให้ลดปืนลงปล่อยนิ้วออกจากไก วางปืนให้ลำกล้องชี้ไปทางเป้าของตน ชูแขนขึ้นเหนือศีรษะเป็นสัญญาณให้ผู้ควบคุมการยิงทราบ จะได้จัดการตรวจสอบสภาพปืน และแก้ไขต่อไป

9) ไม่ว่าจะเกิดเหตุขัดข้องด้วยกรณีใดๆ ห้ามหันปากลำกล้องปืนเข้าหาตัว หรือหันเข้าแนวยิงเป็นอันตราย ต้องวางปืนให้ปากลำกล้องชี้ไปทางทิศทางเป้าหมายของตนเท่านั้น

2.3 พื้นฐานท่าทางและการจับอาวุธปืน

2.3.1 การจับหรือการกำปืน

การจับหรือการกำปืนจะมีหลักการปฏิบัติตามขั้นตอน คือ ทำง่ามมือที่จะถือปืน เป็นรูปตัววี แล้วดันเข้ากับสันด้ามปืนให้สุด พร้อมทั้งใช้นิ้วกลาง นิ้วนาง นิ้วก้อย กำรอบด้ามปืน ส่วน

นิ้วชี้คงพาดไปตามโกร่งไก นิ้วหัวแม่มือเหยียดไปตามโกร่งไก เป็นการยิงแบบจ้งนง ถ้าเป็นการยิงปืนแบบไม่จ้งนง ให้ใช้อีกข้างกำรอบด้ามปืนเพื่อให้กระชับ ส่วนน้ำหนักของมือที่กำปืนควรจะทำให้แน่นพอสมควร (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 9)

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืนพกกลไกไม่ระบบทำนองรบหลัก. หน้า 9.

2.3.2 ท่าทางหรือการยืน

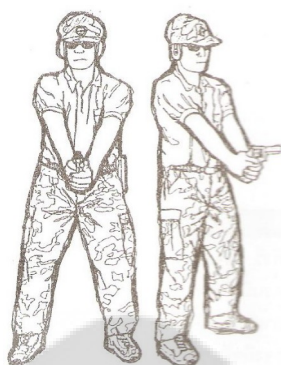
การยิงเบื้องต้น ท่าทางและยืนยิงปืนจะมีความสำคัญมาก เพราะถ้ายืนไม่มั่นคงหรือผิดท่าทาง อาจทำให้เกิดอันตรายได้ ดังนั้นก่อนทำการฝึกยิงปืนทุกครั้งควรฝึกท่าทางการยืนให้เกิดความชำนาญ (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 10)

2.3.2.1 ท่ายืนยิง

1) ท่ายิงระดับสะโพก เป็นท่าที่ยิงได้รวดเร็ว ท่ายิงระดับสายตาและทำให้คู่ต่อสู้ชะงักเหมาะสำหรับยิงต่อสู้ในระยะ 7 หลาลงมา ถ้าเป็นระยะประชิด 1 ถึง 2 หลา จะใช้

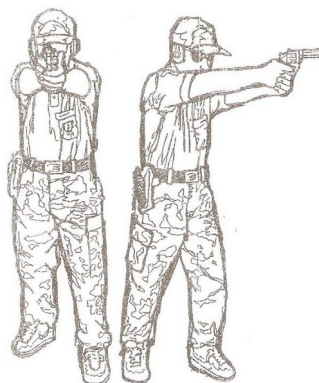
ยิงด้วยมือถนัดมือเดียว แบบ Speed Rock (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 10)

ภาพประกอบ 8 การยิงระดับสะโพก

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืนพกกลุ่ไม่ระบบทำนองรบหลัก. หน้า 10.

2) ทำยิงระดับไหล่ เป็นท่าที่มีความนิ่งสูง ทำให้ยิงได้แม่นยำกว่าทำยิงทำอื่น เพราะสามารถบิดลำตัว ให้ด้านข้างลำตัวเข้าหาเป้าหมาย เพื่อเป็นการลดเป้าหมายของตัวเรา เหมาะสำหรับใช้ต่อสู้กับคู่ต่อสู้ ที่มีขีดความสามารถใกล้เคียงกัน (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 11)

ภาพประกอบ 9 การยิงยิงระดับไหล่

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืน
พกฏกโมระบบทำนองรบหลัก. หน้า 11)

3) ทำยิงยิงระดับสายตา เป็นทำยิงยิงต่อสู้ที่มีความพร้อมที่จะล่าหาเป้าหมาย
ที่เกิดขึ้นด้านหน้า และด้านข้างได้ดี พร้อมทั้งจะเปลี่ยนทำยิงเป็นทำอื่นได้ง่าย ควรใช้เมื่อได้เปรียบและ
ใช้ข่มขวัญคู่ต่อสู้ได้ดี (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 12)

ภาพประกอบ 10 การยิงยิงระดับสายตา

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืน
พกฏกโมระบบทำนองรบหลัก. หน้า 12.

2.3.2.2 ทำนั่งยิง

1) ทำนั่งราบ เป็นท่าที่สามารถทำต่อจากทำยืน เพื่อเป็นการลดเป้าหมายของตัวเรา และเป็นท่าที่เล็งได้มั่นคงกว่าทำยืน เหมาะสำหรับการต่อสู้ในระยะปานกลาง หรือมีสิ่งขีดขวางที่ไม่สูงนัก (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 11)

ภาพประกอบ 11 ทำนั่งราบ

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืนพกถูกไม่ระบบทำนองรบหลัก. หน้า 11.

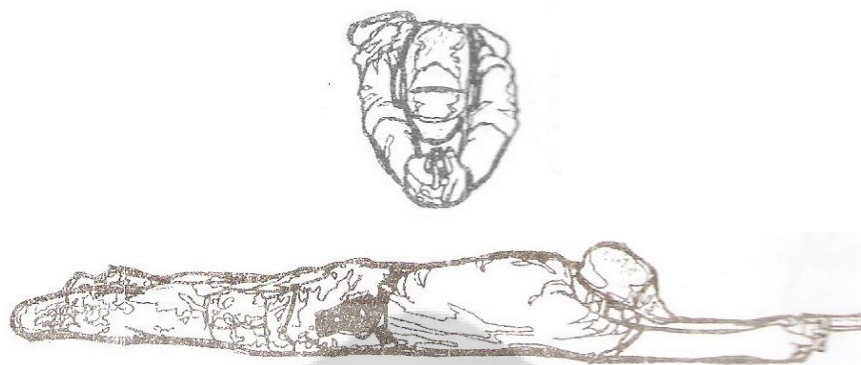
2) ทำนั่งคุกเข่า เป็นท่าที่สามารถทำต่อจากทำยืนได้อย่างรวดเร็ว เป็นการลดเป้าหมายของตัวเราให้เล็กลงและพร้อมที่จะเปลี่ยนท่ายิงไปเป็นท่าอื่นได้ง่าย สามารถเล็งและยิงได้ง่ายกว่าทำยืน (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.: 11)

ภาพประกอบ 12 ทำนั่งคุกเข่า

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืนพกถูกไม่ระบบทำนองรบหลัก. หน้า 11.

2.3.2.3 ท่านอนยิง เป็นท่ายิง ที่ทำให้ผู้ยิงมีความปลอดภัยมากที่สุด เพราะผู้ยิงยังสามารถใช้พื้นราบ เป็นที่วางมือ เพื่อช่วยทำให้เล็งได้ง่ายและประณีตยิ่งขึ้น

ภาพประกอบ 13 ท่านอนยิง

ที่มา: ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. (ม.ป.ป.). การยิงปืนพกถูกไม่ระบบทำนองรบหลัก. หน้า 11.

2.4 หลักสูตรการฝึกยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ.

หลักสูตรการฝึกยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ. (หลักสูตรการยิงปืนพก. ม.ป.ป.: 3-7)

1 การช่วยเหลือด้านหนึ่งขององค์การบริหารวิเทศกิจแห่งประเทศไทย (ยูซ่อม) แก่กรมตำรวจ คือ การฝึกยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. (Practical pistol course) ตามระบบของ เอฟ.บี.ไอ. สหรัฐอเมริกา (Federal bureau of Investigation)

2 การฝึกยิงปืนพกตามข้อ 1 นั้น ให้เจ้าหน้าที่กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษกองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นผู้ดำเนินการฝึก หรือผู้ที่สำเร็จการฝึกจากกองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ 5 และข้อ 6 อาจจะฝึกการยิงปืนพกตามแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ. ขึ้นในหน่วยของตนก็ได้

3. การฝึกยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ. แบ่งออกเป็น 2 ภาค

3.1 ภาคทำอาวุธ เป็นการฝึกให้รู้ความปลอดภัย การใช้อาวุธ การใช้สิ่งกำบังและทำอาวุธ ใช้เวลาฝึกประมาณ 20 ชั่วโมง

3.2 ภาคฝึกยิงด้วยกระสุนจริง เป็นการฝึกภายหลังการฝึกทำอาวุธ โดยแบ่งการยิงออกเป็น “ประเภทไม่จำกัดเวลา” และ “ประเภทจำกัดเวลา” การยิงประเภทจำกัดเวลานั้น ถือเป็น

การแข่งขันและบันทึกคะแนนเป็นหลักฐานทุกครั้งไป ทั้งกระทำต่อหน้าผู้ที่มีคุณสมบัติตามข้อ 5 และข้อ 6 อย่างน้อย 2 นาย

ผู้ที่ยิงประเภทจำกัดเวลา ต้องผ่านการฝึกทำอาวุธและสามารถยิงประเภทไม่จำกัดเวลามาก่อน โดยได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

4. การฝึกยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ. ให้ปฏิบัติดังนี้

4.1 การยิงประเภทไม่จำกัดเวลา ให้ดำเนินการแบบเดียวกับประเภทจำกัดเวลา นอกจากไม่จำกัดเวลาให้ยิงภายในกำหนด และให้เปลี่ยนระยะยิงพร้อมๆกัน

4.2 ปืนที่ใช้ยิงจะต้องเป็นปืนพกลูกไม่ ขนาด .38 สเปเชียล ลากล่องยาวไม่เกิน 4 นิ้ว และเป็นชนิดใช้ยิงโดย “ง้างนก” ได้ และ “ไม่ง้างนก” ได้ (Single Action and Double Action) และสามารถบรรจุกระสุนได้คราวละไม่น้อยกว่า 5 นัด

ผู้ยิงจะต้องพกปืนในซองเปิดซีกตรงแบบมาตรฐานของ เอฟ.บี.ไอ. คาดเข็มขัดทางด้านมือที่ถนัดของผู้ยิง

4.3 การยิงในชุดหนึ่ง ใช้เป้ารูปเงาคนตามมาตรฐานของ เอฟ.บี.ไอ. 1 เป้า

4.4 การยิงในชุดหนึ่ง ใช้กระสุน 50 นัด โดยบรรจุคราวละ 5 นัด ทุกคราวไปแต่ผู้ยิงจะต้องนำกระสุนทั้ง 50 นัดไปกับตัว โดยใส่ในกระเป๋ากางเกงทางขวาหรือทางซ้ายตามมือที่ถนัด

4.5 การยิงประเภทจำกัดเวลาในชุดหนึ่ง จะต้องยิงภายในระยะเวลา 6 นาที 10 วินาที ผู้ใดเกิดเหตุสุดวิสัยขัดข้องในการยิง จะหยุดการจับเวลาในระยะที่เกิดเหตุสุดวิสัยนั้น ให้เป็นประโยชน์หรือให้ยิงชุดใหม่ ถ้าผู้ใดยิงก่อนหรือภายหลังเวลาที่จำกัดโดยไม่ตั้งใจ จะถูกหักคะแนนเต็มสูงสุดตามจำนวนนัดที่ยิงก่อนหรือเกินเวลาที่จำกัด

4.6 การยิงในชุดหนึ่ง ให้แบ่งระยะยิง ทำยิง กระสุนและแบ่งระยะเวลายิง (ในกรณียิงประเภทจำกัดเวลา) ดังนี้

4.6.1 ระยะที่ 1 ยิงจากระยะ 7 หลา ในท่าย่อระดับสะโพก (From The Hip) โดย “ไม่ง้างนก” 10 นัด ในเวลา 25 วินาที

เมื่อผู้ยิงเข้าประจำแนวยิงแล้ว ผู้ควบคุมสั่ง “ตรวจอาวุธ” ผู้ยิงตรวจปืนแล้ว เก็บปืนเข้าซอง

ต่อไปผู้ควบคุมสั่ง “5 นัดบรรจุ” ผู้ยิงบรรจุกระสุน 5 นัด แล้วเก็บปืนเข้าซอง ยืนรอที่แนวยิง

ผู้ควบคุมจะถามผู้ยิงเกี่ยวกับความพร้อมเพรียงว่า “ซ้ายพร้อม” “ขวาพร้อม” และ “ทั้งหมดพร้อม” เมื่อไม่มีเหตุขัดข้องใดๆ ผู้ควบคุมจะสั่ง “เตรียมตัว” “ระวัง” “ยิง” หรือใช้

เสียงนกหวีดเป่ายาวพอสมควร 1 ครั้ง แทนคำสั่ง “ยิง” เมื่อผู้ควบคุมออกคำสั่ง “ยิง” หรือให้สัญญาณนกหวีดผู้ควบคุมจะเริ่มจับเวลาทันทีและผู้ยิงจะเริ่มชกปืนออกจากซองเริ่มยิง

ผู้ยิงจะต้องยิงในท่าย่อระดับสะโพก จำนวน 5 นัด แล้วบรรจุอีก 5 นัด แล้วยิงต่อไปในท่าเดิมอีก 5 นัด รวมเป็น 10 นัด ภายในระยะเวลา 25 วินาที

เมื่อหมดเวลา 25 วินาที ผู้ควบคุมจะสั่ง “หยุดยิง” หรือให้สัญญาณนกหวีดเป่ายาว 1 ครั้ง แทนคำสั่ง “หยุดยิง” ผู้ควบคุมจะหยุดนาฬิกาจับเวลา

ผู้ใดยิงเสร็จก็ให้เก็บปืนเข้าซอง ยืนรอที่แนวยิง ผู้ที่ยิงไม่ทันภายในเวลาก็ต้องหยุดยิงตามคำสั่งทันที แล้วเก็บปืนเข้าซองยืนรอที่แนวยิงเช่นกัน

ต่อไปผู้ควบคุมจะสั่ง “ตรวจอาวุธ” ผู้ยิงจะต้องสลัดปลอกกระสุนออกหมด ถ้าผู้ใดมีกระสุนเหลืออยู่ในลูกโม้ หรือจำนวนที่เหลือของ 10 นัด จำนวนเท่าใด ต้องคืนกระสุนนั้นให้กับผู้ควบคุมแล้วผู้ยิงจึงตรวจปืนและเก็บปืนเข้าซอง ยืนรอที่แนวยิง

เมื่อพร้อมแล้ว ผู้ควบคุมสั่ง “ประจำ 60 หลา” ผู้ยิงเดินเข้าประจำที่แนวยิง 60 หลา ยืนรอที่แนวยิง

4.6.2 ระยะที่ 2 ยิงจากระยะ 60 หลา ในท่านอน (Prone Position) 5 นัด โดย “จ้งนง” หรือ “ไม่จ้งนง” แต่ละนัด ระยะเวลายิงจากระยะที่ 2 นี้ จนถึงระยะสุดท้าย ผู้ยิงจะต้องยิงให้ทันภายในระยะเวลาที่เหลือคือ 5 นาที 45 วินาที ผู้ที่ยิงเสร็จในระยะหนึ่งก็เข้าประจำที่ระยะต่อไปได้ทันทีไม่ต้องรอกัน

เมื่อผู้ยิงประจำแนวยิงแล้ว ผู้ควบคุมสั่ง “5 นัดบรรจุ” ผู้ยิงยืนบรรจุกระสุน ๕ นัด แล้วเก็บปืนเข้าซอง ยืนรอที่แนวยิง

เมื่อพร้อมแล้ว ผู้ควบคุมจะถามผู้ยิงเกี่ยวกับความพร้อมเพรียงแล้วออกคำสั่ง “ยิง” เช่นเดียวกับการปฏิบัติที่ระยะ 7 หลา และผู้ควบคุมเริ่มจับเวลาต่อไป

ผู้ยิงจะต้องชกปืนและนอนยิงในท่านอนยิงจนครบ 5 นัด แล้วบรรจุอีก 5 นัด ในท่านอน แล้วเก็บปืนเข้าซองตามท่าเก็บปืน จึงเคลื่อนที่ไปเข้าแนวยิงระยะ 50 หลา ต่อไป

4.6.3 ระยะที่ 3 ยิงจากระยะ 50 หลา ในท่านั่งราบ (Sitting) 5 นัด ในท่านอน 5 นัด ในทำยืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัด (Weak Hand) หลังกำบัง (Barricade) 5 นัด และในทำยืนยิงด้วยมือที่ถนัด หลังกำบัง 5 นัด โดย “จ้งนง” หรือ “ไม่จ้งนง” แต่ละนัดทุกทำยิง

เมื่อผู้ยิงถึงแนวยิงระยะ 50 หลา ผู้ยิงจะต้องนั่งราบยิง 5 นัด เสร็จแล้วนอนบรรจุอีก 5 นัด แล้วนอนยิง 5 นัด ต่อไปยืนบรรจุหลังกำบัง 5 นัด แล้วยืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัดหลัง

กำบังก่อน 5 นัด แล้วยืนบรรจูลงหลังกำบัง 5 นัด แล้วยืนยิงด้วยมือที่ถนัดหลังกำบัง 5 นัด เมื่อยิงเสร็จ ให้ยืนบรรจูลงหลังกำบังอีก 5 นัด แล้วเก็บปืนเข้าซอง จึงเคลื่อนที่ไปที่ระยะ 25 หลา

4.6.7 ระยะที่ 5 ยิงจากระยะ 25 หลา ในท่านั่งคุกเข่า (Kneeling) 5 นัด ในท่า ยืนยิงด้วยมือที่ถนัดหลังกำบัง 5 นัด และในท่ายืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัดหลังกำบัง 5 นัด โดย “ไม่กาง นก” เลยทุกทำยิง

เมื่อยิงถึงแนวยิงระยะ 25 หลา ผู้ยิงจะต้องนั่งคุกเข่ายิง 5 นัด ต่อไปยืนบรรจูลงหลังกำบัง 5 นัด แล้วยืนยิงด้วยมือที่ถนัดหลังกำบัง 5 นัด เสร็จแล้วยืนบรรจูลงหลังกำบัง 5 นัด แล้ว ยืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัดหลังกำบัง 5 นัด เป็นอันหมดชุดยิง

เมื่อหมดชุดยิง ผู้ยิงจะต้องเก็บปืนเข้าซองทันที แม้ว่าจะเสร็จก่อนเวลา แล้ว ยืนรอที่แนวยิง

เมื่อหมดเวลาแล้ว ผู้ควบคุมจะสั่ง “หยุดยิง” หรือใช้สัญญาณนกหวีด ผู้ยิง จะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับการปฏิบัติที่ระยะ 7 หลา

เมื่อพร้อมแล้ว ผู้ควบคุมจะสั่ง “ตรวจอาวุธ” ผู้ยิงจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับการปฏิบัติที่ระยะ 7 หลา

เมื่อผู้ควบคุมออกคำสั่ง “เก็บเป้า” ผู้ยิงหรือผู้เก็บเป้าจึงปฏิบัติได้

4.7 ถ้าผู้ยิงปฏิบัติไม่ถูกวิธีการ หรือผิดทำอาวุธ เมื่อผู้ควบคุมตักเตือนแล้วยังไม่ แก้ไข หรือถ้าผู้ยิงปฏิบัติการใด ๆ อันเป็นเหตุน่าจะก่อให้เกิดอันตรายผู้ควบคุมจะสั่งให้ผู้ยิงนั้นหยุด ยิงและให้ออกจากสนามยิงปืน ทั้งจะไม่บันทึกคะแนนยิงของผู้ยิงผู้นั้นทั้งหมดในชุดนั้น

4.8 การยับคะแนนให้ถือคะแนน เค. (Kill) โดยรอยกระสุนหนึ่งมีค่าตามแต้มใน บริเวณแต้มที่รอยกระสุนถูกถ้ารอยกระสุนถูกเส้นแบ่งบริเวณแต้มให้ถือค่าตามบริเวณแต้มที่สูงกว่า

ถ้ามีรอยกระสุนมากกว่าจำนวนกระสุนที่ผู้ยิงมีสิทธิยิง และมีใช้เกิดขึ้นโดยผู้ยิง ให้ ตัดคะแนนน้อยที่สุดออก ถ้าเกิดขึ้นโดยผู้ยิงอย่างสุวิสัยหรือจงใจ ให้ตัดคะแนนแต้มมากที่สุด แต่ถ้า เกิดขึ้นโดยเจตนาฝ่าฝืนของผู้ยิงแล้วไม่ให้อันที่คะแนนยิงของผู้ยิงผู้นั้นทั้งหมดในชุดนั้น

เมื่อรวมคะแนนทั้งหมดแล้ว ให้เอาคะแนนรวมนั้นคูณด้วย .4 (จุดสี่) ถ้าได้ผลลัพธ์ ของทศนิยมเป็น .6 (จุดหก) หรือเกินกว่า ให้ปัดขึ้นเป็นส่วนเต็มอีกหนึ่งคะแนน ผลลัพธ์ที่ได้นี้จะ เป็น คะแนนต่อคะแนนเต็ม 10 คะแนน

5. ผู้ที่สำเร็จการฝึกยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ. จะได้รับประกาศนียบัตร จากกรมตำรวจร่วมกับองค์การบริหารนิเทศกิจแห่งประเทศไทย

6. ผู้ที่ยิงปืนพกแบบ พี.พี.ซี. ระบบ เอฟ.บี.ไอ. ประเภทจำกัดเวลาได้คะแนนในชุดหนึ่ง 60 คะแนน หรือมากกว่าต่อคะแนนเต็ม 100 คะแนน จะได้รับรางวัลเครื่องหมายแม่ปืนชั้น “คุณวุฒิ พี.พี.ซี.” และถ้าได้คะแนนชุดหนึ่ง 100 คะแนนเต็ม (250 แต้ม) จะได้รับรางวัลเครื่องหมายแม่ปืนชั้น “พี.พี.ซี. 100 คะแนน”

7. ลักษณะเครื่องหมายแม่ปืน “คุณวุฒิ พี.พี.ซี.” ทำด้วยโลหะสีเงินเป็นรูปดาวแปดแฉกขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3.50 เซนติเมตร หนา 1.50 มิลลิเมตร ตรงกลางเป็นรูปภาพเป้าเงาคนลงยาสีดำและมีรูปปืนพกลูกโมสีทอง 2 กระบอกไขว้ทับภาพเป้าเงาคน ส่วนล่างของภาพเป้าเงาคนเป็นภาพแพรแถบโค้งตามวงส่วนล่างและมีอักษร “คุณวุฒิ พี.พี.ซี.” จารึกอยู่บนภาพแพรแถบนั้น ด้านหลังมีเข็มกลัดเพื่อติดกับเครื่องแบบได้

ลักษณะเครื่องหมายแม่ปืนชั้น “พี.พี.ซี. 100 คะแนน” มีลักษณะเช่นเดียวกับเครื่องหมายแม่ปืนชั้น “คุณวุฒิ พี.พี.ซี.” นอกจากว่ารูปดาวแปดแฉกเป็นโลหะสีทองและรูปปืนพกลูกโมสีเงิน 2 กระบอกไขว้และมีอักษร “พี.พี.ซี. 100 คะแนน” จารึกบนภาพแพรแถบอยู่แทน

การประดับ เครื่องหมายแม่ปืน พี.พี.ซี. นั้นให้ประดับเช่นเดียวกับการประดับเครื่องหมายแม่ปืนของกรมตำรวจ ในบทที่ 6

ค่าใช้จ่ายในการจัดทำรางวัลเครื่องหมายแม่ปืน พี.พี.ซี. เป็นขององค์การบริหารนิเทศกิจแห่งประเทศไทย

8. ในโอกาสต่อไป หากว่าหมดโครงการช่วยเหลือจากองค์การบริหารนิเทศกิจแห่งประเทศไทยแล้ว ก็ให้กรมตำรวจพิจารณาดำเนินการตามที่เหมาะสมต่อไป

2.5 หลักสูตรการฝึกยิงปืนพก ระบบการยิงปืนพกลูกโม่ทางยุทธวิธี (ที.อาร์.ซี.)

ระบบการยิงปืนพกลูกโม่ทางยุทธวิธี (ที.อาร์.ซี.) (หลักสูตรการยิงปืนพก. ม.ป.ป.: 7-13)

1. การยิงปืนพก ระบบ T.R.C. เป็นการฝึกยิงปืนแบบต่อสู้กระบวนหนึ่งซึ่งคล้ายกับการยิงปืนในระบบ P.P.C. (PRACTICAL PISTOL COURSE) ที่พัฒนาขึ้นมาอีกระดับหนึ่งในหน่วยงานของ F.B.I. (FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION) ของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นการบังคับผู้ยิงด้วย เวลาและจำนวนกระสุนปืน โดยมีการนำเข้ามาฝึกครั้งแรกที่ สนามยิงปืนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เมื่อปี พ.ศ. 2519 ปัจจุบันกรมตำรวจได้บรรจุการยิงปืนระบบนี้เข้าเป็นหลักสูตรการยิงปืนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

2. การยิงปืนพกในระบบนี้ได้กำหนดกฎและวิธีการไว้ดังนี้

2.1 อาวุธปืน

ปืนพกลูกโม่ ขนาด .38 นิ้ว หรือ .357 นิ้ว มีความยาวลำกล้องไม่เกิน 4 นิ้ว

2.2 กระสุนปืน

กระสุนซ้อม ขนาด .38 นิ้ว (หัวตัด) จำนวน 60 นัด

2.3 เป้าที่ใช้ทดสอบ

ใช้เป้าหุ่นคนเงาดำ ที่มีตำแหน่งบริเวณค่าของคะแนน 5 คะแนน, 4 คะแนน, 3 คะแนน และ 2 คะแนน ต้องเป็นเป้ายิงปืนในระบบ T.R.C. โดยเฉพาะ ตามมาตรฐานของ F.B.I. ซึ่งมีขนาดเล็กกว่าในระบบ P.P.C. การยิงในหนึ่งชุด ใช้เป้าจำนวน 1 แผ่น

2.4 ขั้นตอนการยิง

แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน และมีทำยิง 9 ท่า

ขั้นตอนที่หนึ่ง

เริ่มจากระยะ 60 หลา ถึงระยะ 25 หลา มีทำยิง 6 ท่า (ท่าที่ 1 – 6) ใช้กระสุนจำนวน 36 นัด ใช้เวลา 4 นาที จะเตือนเมื่อใช้เวลาไปแล้ว 2 นาที และจะเตือนเวลาครั้งสุดท้ายเมื่อเหลือเวลา 30 วินาที

ท่ายิงที่ 1 ท่านอนราบยิง ในระยะ 50 หลา ยิงโดยการนั่งงอ ใช้กระสุนปืนจำนวน 6 นัด

ท่ายิงที่ 2 ท่ายืนยิงหลังที่กำบังด้วยมือไม่ถนัด ในระยะ 50 หลา ยิงโดยการนั่งงอ ใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด

ท่ายิงที่ 3 ท่ายืนยิงหลังที่กำบังด้วยมือถนัด ในระยะ 50 หลา ยิงโดยการนั่งงอ ใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด

ท่ายิงที่ 4 ท่านั่งคุกเข่าสูงยิงหลังที่กำบังด้วยมือถนัด ในระยะ 25 หลา ยิงโดยการไม่นั่งงอ ใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด

ท่ายิงที่ 5 ท่ายืนยิงเหนือที่กำบังด้วยมือถนัด ในระยะ 25 หลา ยิงโดยการไม่นั่งงอ ใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด

ท่ายิงที่ 6 ท่านั่งคุกเข่าสูงยิงหลังที่กำบังด้วยมือไม่ถนัด ในระยะ 25 หลา ยิงโดยการไม่นั่งงอ ใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด

ขั้นตอนที่ 2

เริ่มจากระยะ 25 หลา ถึงระยะ 15 หลา มีทำยิง 2 ท่า (ท่ายิงที่ 7 – 8) ใช้กระสุนปืน จำนวน 12 นัด ใช้เวลา 30 วินาที จะเตือนเมื่อใช้เวลาไปแล้ว 25 วินาที

ท่ายิงที่ 7 ท่ายืนยิงระดับหัวไหล่ด้วยมือถนัด ระยะ 15 หลา ยิงโดยการไม่นั่งงอ ใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด

ท่ายิงที่ 8 ทำยืนยิงระดับหัวไหล่ด้วยมือทั้งสองข้าง ระยะ 15 หลา ยิงโดยการไม่กางนก ใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด

ขั้นตอนที่ 3

เริ่มจากระยะ 15 หลา ถึงระยะ 7 หลา มีท่ายิง 1 ท่า (ท่ายิงที่ 9) ใช้กระสุนปืน จำนวน 12 นัด ใช้เวลา 25 วินาที จะเตือนเมื่อใช้เวลาไปแล้ว 20 วินาที

ท่ายิงที่ 9 ท่ายิงระดับสะโพกด้วยมือข้างเดียว ระยะ 7 หลา ยิงโดยการไม่กางนก ใช้กระสุนปืน จำนวน 12 นัด

2.5 วิธีการปฏิบัติ

ท่าเตรียมตัว ผู้ยิงต้องยื่นรอกคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิง ที่ระยะ 60 หลา และต้องมีกระสุนปืน จำนวน 60 นัด อยู่ในกระเป๋ากางเกงด้านขวา อาวุธปืนอยู่ในซองปืน

ผู้ควบคุมการยิงจะสั่ง “ตรวจปืน” “6 นัด บรรจุ” เมื่อผู้ยิงปฏิบัติตามคำสั่งเรียบร้อยแล้ว เก็บปืนใส่ซองปืน ยื่นรอกในท่าตรง ผู้ควบคุมการยิงจึงจะเริ่มสั่งทำการยิงได้ โดยใช้สัญญาณนกหวีด

ท่ายิงที่ 1 ผู้ยิงยื่นรอกคำสั่งที่ระยะ 60 หลา เมื่อได้ยื่นสัญญาณเริ่มยิงให้ผู้ยิงเคลื่อนที่ไปยังระยะ 50 หลา กุ๊กเข้า ชักปืนออกจากซองปืน มือเท้าพื้น อาวุธปืนชี้ไปทางเป้า แล้วจัดทำนอนยิงเหยียดตัวให้ตรงไปตามแนวเป้า ขาทั้งสองข้างชิด มือที่ไม่ถนัดช่วยกำมือถนัดจับปืนนอนราบยิง ยิงโดยการกางนก ยิงต่อเนื่อง โดยใช้กระสุนปืน จำนวน 6 นัด เมื่อยิงเสร็จแล้วลุกขึ้นยืน บรรจุกะสุนชุดใหม่หลังที่กำบัง บรรจุเสร็จให้ยิงในท่ายิงที่ 2 ต่อไป

ท่ายิงที่ 2 ทำยืนยิงระยะ 50 หลา หลังที่กำบังยิงด้วยมือที่ไม่ถนัด ยิงโดยการกางนก ให้ก้าวเท้าที่ถนัดไปด้านหน้าประมาณครึ่งก้าว แขนที่จับปืนเหยียดตึง ฝ่ามือข้างที่ไม่ถนัดยันที่กำบังในลักษณะนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อย เรียงชิดติดกัน และใช้ข้อมนิ้ว หัวแม่มือ หนุนข้อมือข้างที่จับปืนไว้หลังตาข้างที่ถนัดแล้วเล็งด้วยตาข้างที่ไม่ถนัด ยิงโดยการกางนก ยิงต่อเนื่องติดต่อกัน 6 นัด เมื่อยิงเสร็จแล้วให้รีบบรรจุกะสุนปืนชุดใหม่อีก 6 นัด หลังที่กำบังและยิงในท่ายิงที่ 3 ต่อไป

ท่ายิงที่ 3 ทำยืนยิงระยะ 50 หลา หลังที่กำบัง ยิงด้วยมือที่ถนัด ยิงโดยการกางนก ให้ก้าวเท้าข้างที่ไม่ถนัดไปด้านหน้าครึ่งก้าว แขนที่จับปืนเหยียดตึง ฝ่ามือข้างที่ไม่ถนัดยันที่กำบัง ทำลักษณะเดียวกับ ท่ายิงที่ 2 แต่สลับมือกันเท่านั้น ยิงโดยการกางนก ติดต่อกัน 6 นัด เมื่อยิงเสร็จเรียบร้อยแล้วให้รีบบรรจุกะสุนชุดใหม่อีก 6 นัด หลังที่กำบัง เสร็จแล้วนำปืนใส่ซอง พร้อมกับเคลื่อนที่ไปยังระยะ 25 หลา และเริ่มยิงในท่ายิงที่ 4 ต่อไป

ข้อแนะนำในระยะยิง 50 หลา ให้เล็งไปยังบริเวณแนวไหล่ของเป้า จับปืนให้ถนัดและการลั่นไกแต่ละนัด สายตาจะต้องเล็งศูนย์ปืนให้ชัด อย่าพะวงกับเป้า

ท่ายิงที่ 4 ทำนั่งคุกเข่าสูงยิงหลังที่กำบัง ระยะ 25 หลา ยิงด้วยมือที่ถนัดโดยการไม่กางนก ในท่านี้การจับปืนและการวางมือหลังที่กำบัง ปฏิบัติเช่นเดียวกับทำยืนยิงหลังที่กำบัง โดยคุกเข่าขาที่ตรงกับมือข้างที่ถนัด ลำตัวกับขาข้างที่ถนัดท่อนบนตั้งฉากกับพื้น ขาข้างที่ไม่ถนัดงอทำมุม 90 องศา กับพื้น ยิงติดต่อกัน 6 นัด เมื่อยิงเสร็จรีบบรรจุกระสุนชุดใหม่แล้วทำการยิงในท่ายิงที่ 5 ต่อไป

ท่ายิงที่ 5 ทำยืนยิงหลังที่กำบังในระดับไหล่ ระยะ 25 หลา ท่านี้ผู้ยิงจะต้องแยกเท้าออกประมาณ 1 ช่วงไหล่ ย่อตัวลงเล็กน้อย ใช้มือข้างที่ถนัดจับปืน มือข้างที่ไม่ถนัดช่วยจับประคองปืน ยิงโดยติดต่อกัน 6 นัด โดยไม่กางนก เมื่อยิงเสร็จให้รีบบรรจุกระสุนปืนชุดใหม่แล้วยิงในท่ายิงที่ 6 ต่อไป

ท่ายิงที่ 6 ทำคุกเข่าสูงยิงหลังที่กำบังด้วยมือที่ไม่ถนัด ระยะ 25 หลา ในท่านี้การจับปืนและการวางมือหลังที่กำบัง ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับทำยืนยิงหลังที่กำบัง โดยคุกเข่าที่ตรงกับมือข้างที่ไม่ถนัด ลำตัว กับขาข้างที่ไม่ถนัดตั้งฉากกับพื้น ขาที่ถนัดงอทำมุม 90 องศา กับพื้นยิงติดต่อกัน 6 นัด โดยไม่กางนก เมื่อยิงเสร็จแล้วให้เทปลอกกระสุนปืนและนำปืนใส่ซองรอฟังคำสั่งต่อไป

ผู้ควบคุมการยิง จะสั่ง “ตรวจปืน” ถ้าอาวุธปืนเรียบร้อย ผู้ควบคุมการยิงจะสั่งต่อ “6 นัด บรรจุ” เมื่อผู้ยิงปฏิบัติเสร็จเรียบร้อยโดยนำปืนใส่ซองปืน ผู้ควบคุมการยิงจะสั่งยิงได้โดยใช้สัญญาณนกหวีด

ท่ายิงที่ 7 ผู้ยิงจะต้องเคลื่อนที่จากระยะ 25 หลา ไปยังระยะ 15 หลา ทำท่ายืนยิงระดับหัวไหล่ มือเดียว โดยใช้มือที่ถนัดจับปืน ส่วนมือที่ไม่ถนัดกำและนำมาวางไว้ที่หน้าอกแยกเท้าออกไปทางข้าง เสมอกัน ห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ พร้อมกับย่อตัวลงมาเล็กน้อย (ไม่ก้มตัว) ทำการยิงติดต่อกัน 6 นัด เมื่อยิงเสร็จ รีบบรรจุกระสุนชุดใหม่เข้าแทนที่และทำการยิงในท่ายิงที่ 8 ต่อไป

ท่ายิงที่ 8 ทำยืนยิงระดับไหล่สองมือ เหมือนกับท่ายิงระดับไหล่มือเดียว แต่ให้นำมือข้างที่ไม่ถนัดมาช่วยประคองปืนให้กระชับและมั่นคงขึ้น ทำการยิงติดต่อกันโดยไม่กางนกจำนวน 6 นัด เมื่อยิงเสร็จเรียบร้อยแล้ว เทปลอกกระสุนปืนออกและนำปืนเข้าซอง รอฟังคำสั่งต่อไป

ผู้ควบคุมการยิง จะสั่ง “ตรวจอาวุธ” ถ้าอาวุธปืนเรียบร้อยไม่มีการติดขัดผู้ควบคุมการยิงจะสั่ง “6 นัด บรรจุ” เมื่อผู้ยิงปฏิบัติเสร็จเรียบร้อยพร้อมกับนำปืนใส่ซอง ผู้ควบคุมการยิงจึงจะให้สัญญาณเริ่มยิงต่อไปได้

ทำยิงที่ 9 ผู้ยิงจะต้องเคลื่อนที่จากระยะ 15 หลา ไปยังระยะ 7 หลา ดึงปืนออกจากซองโดยให้ลำกล้องปืนพุ่งตรงไปยังเป้า อยู่ในระดับสะโพก แยกเท้าออกประมาณ 1 ช่วงไหล่ ย่อตัวลงเล็กน้อย หลังตรง มือที่ไม่ถนัดให้กำและวางไว้ที่หน้าอก มือที่ถนัดจับปืนงอที่ข้อศอก ทำมุมขนานกับพื้นห้ามเหยียด แขนตึง เบี่ยงหัวไหล่ข้างที่จับปืนไปข้างหน้าเล็กน้อย เพื่อให้แนวแขนจากข้อมือถึงข้อศอกอยู่กึ่งกลางลำตัว หรือพยายามบิดข้อศอกเข้าหาที่กึ่งกลางลำตัวให้มากที่สุด เพื่อให้แนวปืนตรงกับแนวเป้ายิงติดต่อกัน 6 นัด โดยไม่จางนก แล้วรีบบรรจุกระสุนชุดใหม่อีก 6 นัด เข้าแทนที่ทำการยิงต่อไปจนหมด ก่อนสัญญาณนกหวีดให้หยุดยิง เมื่อยิงเสร็จแล้วให้เทเปลอกกระสุนออกและนำปืนใส่ซองรอฟังคำสั่งต่อไป

หลักในการเล็งในระยะ 50 หลา ให้เล็งที่ช่วงไหล่ของเป้าหุ่น เนื่องจากระยะในการยิงไกลมาก วิธีกระสุนอาจจะต่ำลงจึงให้เล็งเผื่อไว้

หลักในการเล็งในระยะ 25, 15 และ 7 หลา ให้เล็งบริเวณช่วงท้อง ให้ศูนย์หน้าจรวดที่หมายเลข 5 ตรงกลาง ลำตัวพอดี เพราะถ้าหากปืนเอียงซ้ายขวาหรือต่ำเพียงเล็กน้อยกระสุนก็ยังคงเข้าเป้า

3 ในกรณีที่มีการแข่งขัน

3.1 ผู้เข้าแข่งขันจะต้องผ่านการยิงเป้าวงกลมดำคะแนนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70 คะแนน

3.2 ห้ามผู้ยิงชักปืนก่อนสัญญาณเริ่มยิง ฝ่าฝืนตัดคะแนนครั้งละ 30 คะแนน

3.3 การยิงจะต้องยิงตามลำดับท่า ถ้าข้ามท่าหนึ่งท่าใดไปแล้ว จะกลับมายิงในท่าที่ข้ามไม่ได้ ฝ่าฝืน ตัดคะแนน นัดละ 5 คะแนน

3.4 ในระยะ 25 ถึง 15 และ 7 หลา ห้ามทำการจางนกยิง ฝ่าฝืน ตัดคะแนน นัดละ 5 คะแนน

3.5 ห้ามยิงหลังสัญญาณหยุดยิง ฝ่าฝืน ตัดคะแนน 5 คะแนน

3.6 กระสุนดำน หรือชำรุด จะเปลี่ยนกระสุนให้ใหม่ และเพิ่มเวลาให้นัดละ 5 วินาที จากท่าที่ระยะ 50 หลา และระยะ 25 หลา และเพิ่มเวลาให้นัดละ 2 วินาที จากท่าที่ยิงในระยะ 15 หลา และ 7 หลา

3.7 ถ้าปืนขัดข้องจะต่อเวลาให้เท่ากับเวลาที่เสียไปในการขัดข้องนั้น

3.8 ในระยะ 7 หลา ห้ามเหยียดแขนตึงหรือเล็ง ปืนต้องอยู่ในแนวเข็มขัดหรือสะโพก ท่อนแขนจะต้องขนานกับพื้น ฝ่าฝืนตัดคะแนน นัดละ 5 คะแนน

3.9 ผู้ยิงได้ ร้อยละ 100 จะต้องยิงเข้าบริเวณ 5 คะแนน ทั้ง 60 นัด จะต้องไม่บาดเจ็บ และไม่มีการต่อเวลา เนื่องจากกระสุนด้านหรืออาวุธปืนชำรุด

3.10 ผู้อยู่ในสนามยิงปืน จะต้องปฏิบัติตามกฎแห่งความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืนอย่างเคร่งครัด

3.11 การตัดสินชี้ขาด ให้ผู้อำนวยการยิงเป็นผู้ตัดสินในกรณีที่เกิดปัญหาขึ้น

4 หลักเกณฑ์ในการตัดสิน

การนับคะแนนให้ถือคะแนนตามที่ปรากฏอยู่ในเป้ารวมกันได้เท่าใด แล้วหารด้วย 3 ผลลัพธ์ ออกมาเป็นร้อยละไม่บาดเจ็บ แล้วนำผลที่ได้มาพิจารณาตามเกณฑ์ เพื่อรับวุฒิบัตรและเหรียญเชิดชูเกียรติ

การเทียบวุฒิ

ได้ร้อยละ 75 ถึง 85 หรือได้คะแนน 225 ถึง 255 ได้เหรียญทองแดง

ได้ร้อยละ 85.3 ถึง 90 หรือได้คะแนน 256 ถึง 270 ได้เหรียญเงินป็นเงิน

ได้ร้อยละ 90.3 ถึง 97 หรือได้คะแนน 271 ถึง 291 ได้เหรียญเงินป็นทอง โล่เงิน

ได้ร้อยละ 97.3 ถึง 99.6 หรือได้คะแนน 292 ถึง 299 ได้เหรียญเงินป็นทอง โล่ทอง

ได้ร้อยละ 100 หรือได้คะแนน 300 ได้เหรียญทอง

5 การประดับเหรียญแม่ปืน เพื่อใช้กัลติดกับเครื่องแบบ

ผู้ใดไม่มีสิทธิประดับเหรียญแม่ปืน แต่นำเหรียญแม่ปืนมาประดับ ให้ถือ “เสมือนหนึ่งผู้นั้นประพตติผิตวินัย ฐานประพตติตนไม่สมควร”

สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นอกจากนี้ ให้ศึกษาโดยตรงจากประมวลระเบียบการตำรวจ ไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 11 บทที่ 6

6. ลักษณะเครื่องหมายเข็มแม่ปืนระบบการยิงปืนพกลูกไม่ทางยุทธวิธี (ที.อาร์.ซี.) (TACTICAL REVOLVER COURSE)

6.1 เข็มแม่ปืน เหรียญทอง

เป็นโลหะพื้นสีทองขนาดกว้าง 2.4 เซนติเมตร ยาว 2.8 เซนติเมตร ภายในประกอบด้วยอาร์มทอง ภายในอาร์มมีรูปกระบี่ไขว้กับพระแสงดาบเขนและโล่ วงนอกมีลายกนก และมีข้อชัยพฤกษ์รองรับพระแสงดาบเขนและโล่ ตรงกลางมีเป้าหุ่นจำลองลงยาสีดำ ทับด้วยลูกจำลองปืนพกชนิดลูกไม่ขนาดเล็กพองาม

6.2 เข็มแม่ปืน เหรียญเงินป็นทอง โล่ทอง

เหมือนข้อ 6.1 เว้นแต่ตัวเข็มเป็นพื้นโลหะสีเงิน

6.3 เข็มแม่ปืน เหรียญเงินปืนทอง โล่เงิน

เหมือนข้อ 6.1 เว้นแต่ตัวอาร์มและตัวพื้นเข็มเป็นโลหะสีเงิน

6.4 เข็มแม่ปืน เหรียญเงิน

เหมือนข้อ 6.1 เว้นแต่ตัวเข็มทั้งหมด เป็นโลหะสีเงิน

6.5 เข็มแม่ปืน เหรียญทองแดง

เหมือนข้อ 6.1 เว้นแต่ตัวเข็มทั้งหมด เป็นโลหะสีทองแดง

2.6 หลักสูตรการฝึกยิงปืนพก ระบบการยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติทางยุทธวิธี (ที.พี.ซี.)

ระบบการยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติทางยุทธวิธี (ที.พี.ซี.) (หลักสูตรการยิงปืนพก. ม.ป.ป.: 15-20)

1. การยิงปืนพกระบบ T.P.C. เป็นหลักสูตรการฝึกยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติให้กับตำรวจในหน่วยงาน F.B.I. (FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION) ของสหรัฐอเมริกาที่มีความยากลำบากเพิ่มขึ้น โดยมีการนำเข้ามาฝึกที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เมื่อปี พ.ศ. 2539 เป็นครั้งแรก หลังจากระบบ T.R.C. (TACTICAL REVOLVER COURSE) ได้นำเข้ามาเมื่อปี พ.ศ. 2519

ตาราง 4 ข้อแตกต่างระหว่างการยิงปืนทั้งสองระบบ T.R.C และ T.P.C

T.R.C.	T.P.C.
1. ใช้ปืนลูกม่ ขนาด .38 หรือ .357	1. ใช้ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ขนาด 9 มม. หรือ 11 มม.
2. ขั้นตอนที่ 1 เวลา 4 นาที 6 ท่ำ	2. ขั้นตอนที่ 1 เวลา 2.30 นาที 6 ท่ำ
3. ขั้นตอนที่ 2 เวลา 30 วินาที 2 ท่ำ	3. ขั้นตอนที่ 2 เวลา 18 วินาที 1 ท่ำ
ขั้นตอนที่ 3 เวลา 25 วินาที 1 ท่ำ	ขั้นตอนที่ 3 เวลา 13 วินาที 1 ท่ำ
ยิง 2 ครั้ง	ยิงครั้งเดียว

ที่มา: หลักสูตรการยิงปืนพก. ม.ป.ป.: หน้า 15

2. การยิงปืนพกระบบ T.P.C. ได้กำหนดกฎเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

2.1 อาวุธปืนที่ใช้ในการทดสอบ

ปืนพกระบบอัตโนมัติ ขนาด 11 มม. หรือขนาด 9 มม. ไม่มีการเสริมแต่งลำกล้อง และศูนย์ปืนเพิ่มเติม ต้องเป็นปืนมาตรฐานโรงงาน

2.2 กระสุนปืนที่ใช้ในการทดสอบ

กระสุนปืนขนาด 11 มม. หรือ 9 มม. จำนวน 60 นัด

2.3 เป้าที่ใช้ในการทดสอบ

เป้าหุ่นเงาคนในระบบ T.R.C.

2.4 ขั้นตอนการยิงทดสอบ

แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน 8 ท่ายิง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เริ่มจากระยะ 60 หลา

เมื่อมีคำสั่งเริ่มยิง ผู้ยิงจะต้องเคลื่อนที่จากระยะ 60 หลา เข้าไประยะ 50 หลา และทำการยิงตามลำดับ

ท่ายิงที่ 1 ท่านอนยิง จำนวน 6 นัด

ท่ายิงที่ 2 ท่ายืนยิง หลังที่กำบังด้วยมือไม่ถนัด จำนวน 6 นัด

ท่ายิงที่ 3 ท่ายืนยิง หลังที่กำบังด้วยมือถนัด จำนวน 6 นัด บรรจุกะสุน นำปืนใส่ซอง เคลื่อนที่ไปยังระยะ ๒๕ หลา และทำการยิง

ท่ายิงที่ 4 ท่านั่งคุกเข่าสูง หลังที่กำบัง ด้วยมือถนัด จำนวน ๖ นัด

ท่ายิงที่ 5 ท่ายืนยิงเหนือที่กำบังในระดับไหล่ ด้วยมือทั้ง 2 ข้าง จำนวน 6 นัด

ท่ายิงที่ 6 ท่านั่งคุกเข่าสูง หลังที่กำบังด้วยมือไม่ถนัด จำนวน 6 นัด

เวลารวม 2 นาที 30 วินาที กระสุน 36 นัด

ขั้นตอนที่ 2 เริ่มจากระยะ 25 หลา

เมื่อมีคำสั่งเริ่มยิง ผู้ยิงจะต้องเคลื่อนที่จากระยะ 25 หลา เข้าไประยะ 15 หลา และทำการยิง

ท่ายิงที่ ๗ ท่ายืนยิงระดับไหล่ ด้วยมือทั้ง 2 ข้าง จำนวน 12 นัด

เวลารวม 18 วินาที กระสุน 12 นัด

ขั้นตอนที่ 3 เริ่มจากระยะ 15 หลา

เมื่อมีคำสั่งเริ่มยิง ผู้ยิงจะต้องเคลื่อนที่จากระยะ 15 หลา เข้าไประยะ 7 หลา และทำการยิง

ท่ายิงที่ 8 ท่ายืนยิงระดับไหล่ ด้วยมือทั้ง 2 ข้าง จำนวน 12 นัด

เวลารวม 13 วินาที กระสุน 12 นัด

3 วิธีปฏิบัติ

ท่าเตรียม ผู้ยิงจะต้องรอคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิงที่ระยะ 60 หลา และจะต้องมีกระสุนปืนอยู่ในซองบรรจุกระสุนจำนวนกี่ซองก็ได้ แต่ต้องมีกระสุนครบ 36 นัด ส่วนกระสุนปืนที่เหลือจะต้องอยู่ในกระเป๋าทางแกงอีก 24 นัด อาวุธปืนอยู่ในซองพก

ผู้ควบคุมการยิงจะสั่ง “ตรวจอาวุธ” ผู้จะต้องตรวจอาวุธปืนให้ผู้ควบคุมการยิงแต่ละช่องยิงเห็นอย่างชัดเจน ผู้ควบคุมการยิงจะสั่งต่อ “บรรจุกระสุน” ผู้ยิงต้องทำการบรรจุกระสุนโดยไม่ต้องขึ้นลำเลื่อนปืน แล้วนำปืนเก็บใส่ซองรอฟังคำสั่งต่อไป ผู้ควบคุมการยิงจะสั่งเริ่มยิงโดยใช้สัญญาณนกหวีด

ท่ายิงที่ 1 ท่านอนราบยิง ผู้ยิงยื่นคอคยคำสั่งที่ระยะ 60 หลา เมื่อผู้ควบคุมการยิงสั่งเริ่มยิง ผู้ยิงจะเคลื่อนที่ไปยังระยะ 50 หลา คุกเข่า ชักอาวุธปืนออกจากซองปืนดึงลำเลื่อนปืนเพื่อบรรจุกระสุนปืนโดยหันปากกระบอกปืนไปยังเป้า จัดท่านอนยิงเหยียดตัวตรงไปตามแนวเป้า ขาทั้งสองข้างชิดติดกัน มือที่ไม่ถนัดช่วยจับมือถนัดจับอาวุธปืนอย่างมั่นคง ทำการยิงจำนวน 6 นัด เมื่อยิงเสร็จแล้วทำการ “ห้ามไกปืน” ลุกขึ้นยืนเตรียมยิงในท่ายิงที่ 2 ต่อไป

ท่ายิงที่ 2 ท่ายืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัดหลังที่กำบัง ผู้ยิงจะลุกขึ้นยืนจากท่านอนยิงส่งปืนไปให้มือที่ไม่ถนัดจับปืน ก้าวเท้าที่ถนัดไปข้างหน้าประมาณครึ่งก้าว แขนที่จับปืนเหยียดตึง เล็งศูนย์ปืนด้วยตาข้างที่ไม่ถนัด ทำการยิง 6 นัด เมื่อยิงเสร็จสั่งทำการ “ห้ามไกปืน” เตรียมยิงในท่าที่ 3 ต่อไป

ท่ายิงที่ 3 ท่ายืนยิงด้วยมือที่ถนัดหลังที่กำบัง ผู้ยิงจะจับปืนด้วยมือที่ถนัดก้าวเท้าที่ไม่ถนัดไปข้างหน้าประมาณครึ่งก้าว แขนที่จับปืนเหยียดตึง มือจะต้องสัมผัสที่กำบัง ทำการยิง 6 นัด ทำการ “ห้ามไกปืน” นำอาวุธปืนใส่ซองปืน เคลื่อนที่ไปยังระยะ 25 หลา แล้วทำการยิงในท่ายิงที่ 4 ต่อไป

ท่ายิงที่ 4 ท่านั่งคุกเข่าสูงยิงด้วยมือที่ถนัดหลังที่กำบัง ผู้ยิงจะถืออาวุธปืนด้วยมือที่ถนัดนั่งคุกเข่าสูงด้วยขาที่ตรงกับมือข้างถนัด ลำตัวกับขาถนัดท่อนบนตั้งฉากกับพื้นดิน มือหรือแขนจะต้องสัมผัสกับที่กำบัง ทำการยิง 6 นัด เมื่อยิงเสร็จ ทำการ “ห้ามไกปืน” เตรียมยิงในท่ายิงที่ 5 ต่อไป

ท่ายิงที่ 5 ท่ายืนยิงเหนือที่กำบังระดับหัวไหล่ ท่ายิงนี้ผู้ยิงจะยืนแยกเท้าห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ ถืออาวุธปืนด้วยมือที่ถนัด ส่วนมือที่ไม่ถนัดช่วยประคอง ย่อตัวเล็กน้อย ยิง 6 นัด เมื่อยิงเสร็จแล้วทำการ “ห้ามไกปืน” เตรียมยิงในท่ายิงที่ 6 ต่อไป

ทำยั้งที่ 6 ทำคูกเขาสุงยงหลังที่กำบังด้วยมือที่ไม่ถนัด ทำยั้งนี้ผู้ยงจะจับอาวุธป็นด้วยมือที่ไม่ถนัด ลักษณะเดียวกับทำยั้งที่ 2 ต่างกันที่ผู้ยงต้องคูกเขาสุงและมือหรือแขนจะต้องสัมผัสที่กำบังยง 6 นัต เมื่อยงเสร็จแล้วผู้ยงจะต้องปลดของกระสุนออก ทำการตรวจอาวุธป็น ต่อหน้าผู้ควบคุมการยงประจำชองยงให้เห็นชัดว่าปลอดภัย แล้วนำป็นเก็บใส่ชองป็น ย็นรอฟังคำสั่งต่อไป

ที่ระยะ 25 หลา ผู้ยงจะรอคำสั่งจากผู้ควบคุมการยง ผู้ควบคุมการยงจะสั่ง “บรรจุกะสุน” ผู้ยงจะต้องทำการบรรจุกะสุนโดยไม่ต้องขึ้นลำเลือน แล้วนำอาวุธป็นเก็บใส่ชองป็น ย็นรอฟังคำสั่งต่อไป

ทำยั้งที่ 7 ทำย็นยงระดับหัวไหล่ด้วยมือทั้งสอง เมื่ผู้ควบคุมการยงสั่งทำการยง ผู้ยงจะต้องเคลื่อนที่ไปยงระยะ 15 หลา นำป็นออกจากชอง ขึ้นลำเลือนป็น ทำทำย็นยง โดยทำทั้งสองข้างขนานกัน ห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ยอตวลงเล็กน้อย ใช้มือที่ถนัดจับป็นและใช้มือที่ไม่ถนัดช่วยประคองให้มั่นคง แขนเหยียดตึง ทำการยงติดต่อกัน 12 นัต เมื่อยงเสร็จแล้วผู้ยงต้องปลดของกระสุนออก ทำการตรวจอาวุธป็น ต่อหน้าผู้ควบคุมการยงประจำชองยง ให้เห็นชัดว่าปลอดภัย จึงนำอาวุธป็นเก็บใส่ชองป็น ย็นรอฟังคำสั่งต่อไป

ที่ระยะ 15 หลา ผู้ยงจะรอคำสั่งจากผู้ควบคุมการยง ผู้ควบคุมการยงจะสั่ง “บรรจุกะสุน” ผู้ยงจะต้องทำการบรรจุกะสุนโดยไม่ต้องขึ้นลำเลือน แล้วนำอาวุธป็นเก็บใส่ชองป็น ย็นรอฟังคำสั่งจากผู้ควบคุมการยงต่อไป

ทำยั้งที่ 8 ทำย็นยงระดับหัวไหล่ด้วยมือทั้งสอง เมื่ผู้ควบคุมการยงสั่งทำการยง ผู้ยงจะต้องเคลื่อนที่ไปยงระยะ 7 หลา ทำการยงเช่นเดียวกับทำยั้งที่ 7 ยงจำนวน 12 นัต เมื่อยงเสร็จแล้ว ผู้ยงต้องปลดของกระสุนออก ทำการตรวจอาวุธป็น ต่อหน้าผู้ควบคุมการยงประจำชองยง ให้เห็นชัดว่าปลอดภัยจึงนำอาวุธป็นเก็บใส่ชองป็น ย็นรอฟังคำสั่งต่อไป

4. กติกา

4.1 ผู้ยงจะต้องผ่านการยงป็นพกในระบบ T.R.C. และจะต้องทดสอบยงเป้าตาวัวเกณฑ์ผ่านร้อยละ 75 สำหรับนักเรียนนายร้อยตำรวจต้องผ่าน การยงระบบยงป็นพกกึ่งอัตโนมัติเกณฑ์มาตรฐานของนักเรียนนายร้อยตำรวจตามที่ครูฝึกกำหนด

4.2 อาวุธป็นจะต้องไม่มีการเพิ่มเติมส่วนประกอบอื่นๆ เช่น ติดกล้อง ติดเครื่องช่วยลดแรงสะท้อน เป็นต้น

4.3 ผู้ยงจำต้องมีกระสุนจำนวน 60 นัต อยู่ในชองกระสุนและพกอยู่ในกระเป๋าท่านั้น ถ้าฝ่าฝืนตัตนัตละ 5 คะแนน

- 4.4 ห้ามผู้ยิงชักปืนก่อนสัญญาณเริ่มยิง ฝ่าฝืนตัดครั้งละ 30 คะแนน
- 4.5 ผู้ยิงห้ามขึ้นลำเลื่อน หรือบรรจุกระสุนก่อนสัญญาณเริ่มยิง
- 4.6 การยิงจะต้องยิงตามลำดับทำยิง ถ้ายิงข้ามทำใดทำหนึ่งไปแล้ว จะกลับมายิง
ทำที่ข้ามไปไม่ได้ ฝ่าฝืนตัดครั้งละ 5 คะแนน
- 4.7 ในระยะ 25 15 และ 7 หลา ห้ามทำการจ้วงนกยิง ฝ่าฝืนตัดครั้งละ 5 คะแนน
- 4.8 ห้ามยิงหลังสัญญาณหยุดยิง ฝ่าฝืนตัดครั้งละ 5 คะแนน
- 4.9 กระสุนด้าน หรือชำรุด อนุญาตให้เปลี่ยนกระสุนใหม่ และชดเชยเวลาให้
ที่ระยะ 50 และ 25 หลา เพิ่มเวลาให้ครั้งละ 5 วินาที
ที่ระยะ 15 และ 7 หลา เพิ่มเวลาให้ครั้งละ 2 วินาที
- 4.10 ทำปืนขัดข้องจะต่อเวลาให้เท่ากับเวลาแก้ไข
- 4.11 ห้ามทำเครื่องหมายใดๆ บนแผ่นเป้า ฝ่าฝืนถือเป็นโมฆะ
- 4.12 การนับคะแนนเพื่อเทียบคุณวุฒิให้นับคะแนนตามที่ปรากฏอยู่ในเป้ารวมกันได้เท่าไรแล้วหารด้วย 3 ผลลัพธ์ออกมาจะเป็นร้อยละ ไม่ปัดเศษ แล้วนำผลที่ได้มาพิจารณาตาม
เกณฑ์ เพื่อรับวุฒิบัตร และเหรียญเชิดชูเกียรติ
- 4.13 ในการฝึกครั้งแรกผู้ยิงต้องยิงอย่างน้อย 3 ชุด และนำผลของการยิงชุดที่ดีที่สุดเป็นเกณฑ์
- 4.14 ผู้ยิงที่จะได้เหรียญทอง จะต้องได้คะแนน 300 ต้องยิงเข้าบริเวณ 5 คะแนน
ทั้ง 60 นัด ไม่มีการปัดเศษ และไม่มีการต่อเวลาใด ๆ ทั้งสิ้น
- 4.15 ผู้ยิงจะต้องแสดงถึงความปลอดภัยของอาวุธปืน การบรรจุกระสุนและการ
เลิกบรรจุกระสุนให้กับคณะกรรมการผู้ควบคุมช่องยิงเห็นถึงความปลอดภัยทุกครั้ง เมื่อทำการยิง
เสร็จสิ้นโดยขึ้นลำเลื่อนค้างไว้
- 4.16 ในทำยิงที่ 7 และ 8 ผู้ยิงต้องมีซองกระสุนอย่างน้อย 3 ซอง โดยบรรจุกระสุน
ดังนี้

ถ้าใช้ซองกระสุน จำนวน 3 ซอง ต้องบรรจุ 9, 9 และ 6 นัด

ถ้าใช้ซองกระสุน จำนวน ๔ ซอง ต้องบรรจุ 6, 6, 6 และ 6 นัด

5. หลักเกณฑ์ในการตัดสิน

การนับคะแนนเพื่อเทียบคุณวุฒิให้นับคะแนนตามที่ปรากฏอยู่ในเป้า รวมกันได้เท่าไร
แล้วหารด้วย 3 ผลลัพธ์ออกมาจะเป็นร้อยละ ไม่ปัดเศษ แล้วนำผลที่ได้มาพิจารณาตามเกณฑ์ เพื่อ
รับวุฒิบัตรและเหรียญเชิดชูเกียรติ

การเทียบวุฒิ

คะแนน 200 ถึง 225 คะแนน ได้รับเหรียญทองแดง

คะแนน 226 ถึง 250 คะแนน ได้รับเหรียญเงิน ปืนเงิน

คะแนน 251 ถึง 275 คะแนน ได้รับเหรียญเงิน ปืนทอง โล่เงิน

คะแนน 276 ถึง 299 คะแนน ได้รับเหรียญเงิน ปืนทอง โล่ทอง

คะแนน 300 คะแนน ได้รับเหรียญทอง

6. การประดับเหรียญแม่ปืน เพื่อให้ประดับกับเครื่องแบบ

ผู้ใดไม่มีสิทธิประดับเหรียญแม่ปืน แต่นำเหรียญแม่ปืนมาประดับ ให้ถือเสมือนหนึ่งผู้นั้นประพฤติผิดวินัย ฐานประพฤติตนไม่สมควร

สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นอกจากนี้ ให้ศึกษาโดยตรงจากประมวลระเบียบการตำรวจ ไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 11 บทที่ 6

7. ลักษณะเข็มเครื่องหมายแม่ปืนระบบการยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติทางยุทธวิธี

(ที.พี.ซี.) (TACTICAL PISTOL COURSE)

7.1 เข็มแม่ปืนเหรียญทอง

เป็นโลหะพื้นสีทอง ขนาดกว้าง 2.4 เซนติเมตร ยาว 2.8 เซนติเมตร ภายในประกอบด้วยอาร์มทอง ภายในอาร์มมีรูปกระบี่ไขว้กับพระแสงดาบเขนและโล่ วงนอกมีลายกนกและมีช่อชัยพฤกษ์รองรับพระแสงดาบเขนและโล่ ตรงกลางมีเป้าหุ่นจำลองลงยาสีดำทับด้วยรูปจำลองปืนพกชนิดกึ่งอัตโนมัติขนาดเล็กพองาม

7.2 เข็มแม่ปืน เหรียญเงินปืนทอง โล่ทอง

เหมือนข้อ 7.1 เว้นแต่ตัวเข็มเป็นพื้นโลหะสีเงิน

7.3 เข็มแม่ปืน เหรียญเงินปืนทอง โล่เงิน

เหมือนข้อ 7.1 เว้นแต่ตัวอาร์มและตัวพื้นเข็มเป็นโลหะสีเงิน

7.4 เข็มแม่ปืน เหรียญเงิน

เหมือนข้อ 7.1 เว้นแต่ตัวเข็มทั้งหมดเป็นโลหะสีเงิน

7.5 เข็มแม่ปืน เหรียญทองแดง

เหมือนข้อ 7.1 เว้นแต่ตัวเข็มทั้งหมดเป็นโลหะสีทองแดง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและเครื่องกระสุน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. สามารถที่จะถอดทำความสะอาดและประกอบปืนกลับด้วยตัวเองได้

เนื้อหา

3. การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและเครื่องกระสุน

การบำรุงรักษาปืนก็เหมือนกับคน ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการปรนนิบัติ บำรุงรักษาอยู่เสมอ อาวุธที่เราใช้งานหรือเก็บไว้นาน ๆ จำเป็นจะต้องมีการบำรุงรักษา ก่อนทำการยิงทุกครั้งจะต้องเช็ดให้แห้ง โดยเฉพาะอย่าให้ฝุ่นผงหรือสิ่งอุดตันในลำกล้อง นอกจากนั้นลำกล้องและชิ้นส่วนอื่น ๆ ที่เคลื่อนที่ จะต้องทาน้ำมันบาง ๆ เคลือบไว้ (ชมรมกีฬายิงปืน สโมสรข้าราชการศูนย์รักษาความปลอดภัย. ม.ป.ป.:17)

อาวุธปืนเป็นสิ่งของที่มีราคา ผู้มีไว้ครอบครองควรจะต้องมีความรู้ในการดูแลรักษา หากไม่รู้จักรักษาทำความสะอาด ไม่รู้จักวิธีการเก็บรักษาจะทำให้ปืนหมดคุณค่าและอาจทำให้เกิดอันตรายได้ เมื่อทำการยิง ผู้ใช้จึงต้องรู้จักการถนอมรักษาเป็นอย่างดี (โรงเรียนเสนาธิการติดแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 36)

การเก็บรักษาอาวุธปืนควรเก็บไว้ในที่มิดชิด อากาศแห้ง และไกลมือเด็ก เครื่องกระสุนปืนก็เช่นกัน เพราะดินปืนที่บรรจุอยู่ในกระสุนปืนหากได้รับความชื้นสะสมทุกวันก็ทำให้เสื่อมสภาพได้เร็ว การเผาไหม้ไม่เต็มที่หัวกระสุนปืนที่ยิงออกไปก็จะลดสมรรถนะไปด้วย หรือด้านไปเลยก็มี ขอแนะนำให้เอาน้ำยาทาเล็บที่เป็นสีใสหรือสี ทาบริเวณจานท้ายปลอกกระสุนปืนสามารถกันกระสุนด้านและเก็บได้นานทีเดียว (สมศักดิ์ ฌ โมรา. 2552: ออนไลน์)

3.1 อุปกรณ์ในการทำความสะอาด

อุปกรณ์ในการทำความสะอาด มีดังนี้ (โรงเรียนเสนาธิการติดแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 36)

3.1.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำความสะอาดปืนพก ได้แก่

3.1.1.1 แส้ทองเหลือง

3.1.1.2 แส้ขนอ่อน

3.1.1.3 แส้สักหลาด

3.1.1.4 แส้ปลายเป็นรูสำหรับใช้ผ้าสำลีที่ตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนาดกว้างยาวประมาณ 1-1 1/2" เรียกว่าแพทช์ (Patch)

3.1.2 น้ำยาโซลเวนต์ (Solvent)

3.1.3 น้ำมันโซล

3.1.3.1 น้ำมันใส (Lightoil)

3.1.3.2 น้ำมันข้น (Grease)

3.1.4 จาระบี

3.2 การทำความสะอาด

การทำความสะอาด แบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้ (โรงเรียนเสนาธิการดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 36-37)

3.2.1 หลังจากการจับปืน หรือหลังจากการซ้อมยิงแห้งหรือดรายไฟร์ (Dried Firing) แล้วก่อนจะเก็บต้องใช้ผ้าสำลีสะอาดเช็ดให้ทั่วกระบอกจนหมดลายนิ้วมือแล้วใช้ผ้าสำลีชุบน้ำมันใสหรือน้ำมันขัดเช็ดบาง ๆ ให้ทั่ว ในลำกล้องถ้าแห้งก็ใช้แส้ชุบน้ำมันเช็ดให้สะอาดด้วย ถ้าปืนที่เป็นไม้ใช้ผ้าชุบน้ำมันลีสตีลเช็ดบาง ๆ จะทำให้เนื้อไม้เป็นเงาสวยงาม

3.2.2 หลังจากทำการยิงแล้ว ต้องรีบทำความสะอาดภายใน 24 ชั่วโมง ถ้ายิงไม่มีเวลาทำความสะอาดในทันทีก็ต้องใช้แส้ทองเหลืองโกรกลำกล้องให้สะอาดก่อนเช็ดส่วนที่เป็นโลหะให้ปราศจากรอยมือ และรีบทำความสะอาดเมื่อเดินทางถึงที่พักทันที

3.2.3 เพื่อเก็บ ถ้าคาดว่าจะไม่ใช้ปืนยิงในระยะเวลานาน ๆ ควรใช้น้ำมันข้นเช็ดทุกส่วนของปืนถ้าออกจากโรงงานมักจะใช้จาระบีอัดในลำกล้องและชิ้นส่วนต่าง ๆ เพื่อกันความชื้น

การบำรุงรักษาอาวุธปืนและซองกระสุน อาวุธปืนหลังการยิงเสร็จสิ้นทุกครั้ง ต้องถอดออก (กึ่งอัตโนมัติ) ล้างลำกล้องให้สะอาด ในเกลียวลำกล้องต้องไม่มีเศษตะกั่วติดอยู่ ส่วนครอบบนก็ล้างให้สะอาด (ใช้น้ำมันล้างหรือโซลเวนต์โดยเฉพาะ) ปืนลูกไม่ทำความสะอาดง่ายไม่ต้องถอด (สมศักดิ์ ฌ โมรา. 2552: ออนไลน์)

3.3 กระสุน

กระสุนเพื่อป้องกันความชื้นให้ใช้น้ำยาทาเล็บทาบริเวณรอยต่อระหว่างหัวกระสุนกับปลอกและรอบ ๆ ชนวน (ชนวนกลาง) จะทำให้เก็บกระสุนไว้ได้นาน (โรงเรียนเสนาธิการดินแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 37)

สำหรับช่องบรรจุกระสุนควรมีอย่างน้อยสองช่องต่ออาวุธปืนหนึ่งกระบอก (สามได้ยิ่งดี) ป้องกันการล้าของสปริงส่งกระสุน (สปริงล้ามากกระสุนติดขัดได้เพราะไม่มีแรงส่ง) ช่องที่เป็นสำรองบรรจุกระสุนให้ขาดซักหนึ่งหรือสองลูก หรือถอดกระสุนออกให้พักบ้าง (สมศักดิ์ ฦ โมรา. 2552: ออนไลน์)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัดถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในตัวพระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัดถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

เนื้อหา

4. พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัดถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร พระยามานวราชเสวี ให้ไว้ ณ วันที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2490 เป็นปีที่ 2 ในรัชกาลปัจจุบัน (พระราชบัญญัติ เครื่องกระสุน วัดถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2548-2551. ม.ป.ป.: 3)

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัดถูระเบิด และดอกไม้เพลิง กับควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืน พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมี พระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้ (พระราชบัญญัติ เครื่องกระสุน วัดถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2548-2551. ม.ป.ป.: 3-18)

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัดถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัดถูระเบิดและดอกไม้เพลิง พุทธศักราช 2477

(2) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิง แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2477

(3) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิง แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2477 (ฉบับที่ 2)

(4) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2479

(5) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2479

และบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

(1) "อาวุธปืน" หมายความว่า รวมตลอดถึงอาวุธทุกชนิดซึ่งใช้ส่งเครื่องกระสุน ปืนโดยวิธีระเบิดหรือกำลังดันของแก๊สหรืออัดลมหรือเครื่องกลไกอย่างใด ซึ่งต้องอาศัยอำนาจ ของพลังงาน และส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธนั้น ๆ ซึ่งรัฐมนตรีเห็นว่าสำคัญและได้ระบุไว้ใน กฎกระทรวง

(2) "เครื่องกระสุนปืน" หมายความว่า รวมตลอดถึงกระสุนโดด กระสุนปราย กระสุนแตก ลูกกระเบิด ตอร์ปิโด ทุ่นระเบิดและจรวด ทั้งชนิดที่มีหรือไม่มีกรดแก๊ส เชื้อเพลิง เชื้อโรค ไอพิษ หมอกหรือควัน หรือกระสุน ลูกกระเบิด ตอร์ปิโด ทุ่นระเบิดและจรวด ที่มี คุณสมบัติคล้ายคลึงกัน หรือเครื่อง หรือสิ่งสำหรับอัดหรือทำ หรือใช้ประกอบเครื่องกระสุนปืน

(3) "วัตถุระเบิด" คือ วัตถุที่สามารถส่งกำลังดันอย่างแรงต่อสิ่งห่อหุ้มล้อม โดยฉับพลัน ในเมื่อระเบิดขึ้น โดยมีสิ่งเหมาะสมทำให้เกิดกำลังดัน หรือโดยการสลายตัวของ วัตถุระเบิดนั้นทำให้ มีแรงทำลายหรือแรงประหาร กับหมายความรวมตลอดถึงเชื้อประทูต่าง ๆ หรือวัตถุอื่นใดอันมี สภาพคล้ายคลึงกันซึ่งใช้หรือทำขึ้นเพื่อให้เกิดการระเบิด ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ ประกาศระบุไว้ในราชกิจจานุเบกษา

(4) "ดอกไม้เพลิง" หมายความว่า รวมตลอดถึงพลุ ประทัดไฟ ประทัดลม และ วัตถุอื่นใด อันมีสภาพคล้ายคลึงกัน

(5) "สิ่งเทียมอาวุธปืน" หมายความว่า สิ่งซึ่งมีรูปและลักษณะอันน่าจะทำให้ หลงเชื่อ ว่าเป็นอาวุธปืน

(6) "มี" หมายความว่า มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครองแต่ไม่หมายความถึง การที่ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดที่มีไว้โดยชอบด้วยกฎหมายและตกอยู่ในความ ครอบครอง

ของบุคคลอื่นซึ่งไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้เท่าที่จำเป็นเพื่อ รักษาสิ่งที่ว่านี้มี ให้สูญหาย

- (7) "สิ่ง" หมายความว่า ให้บุคคลใดส่งหรือนำเข้ามาจากภายนอกราชอาณาจักร
- (8) "นำเข้า" หมายความว่า นำเข้ามาจากภายนอกราชอาณาจักรไม่ว่าโดย วิธีใด ๆ
- (9) "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา 8 ทวิ มิให้ใช้บังคับแก่

- (1) อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ของ
  - (ก) ราชการทหารและตำรวจที่มีหรือใช้ในราชการ
  - (ข) หน่วยราชการที่มีหรือใช้เพื่อป้องกันประเทศหรือรักษาความสงบเรียบร้อย

ของประชาชน

- (ค) หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่มีและใช้ในการป้องกันและรักษาทรัพย์สิน อัน

สำคัญของรัฐ

- (ง) ราชการทหารและตำรวจตาม (ก) หรือหน่วยราชการตาม (ข) ที่มอบให้

ประชาชนมีและใช้เพื่อช่วยเหลือราชการของทหารและตำรวจหรือของหน่วยราชการ แล้วแต่กรณี

(2) อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนประจำเรือเดินทะเล รถไฟ และอากาศยาน ตามปกติ ซึ่งได้แสดงและให้พนักงานศุลกากรตรวจตามกฎหมายแล้ว

- (3) ดอกไม้เพลิงสัญญาณประจำเรือเดินทะเล อากาศยาน และสนามบินตามปกติ

หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามวรรคหนึ่ง (1) (ข) หรือ (ค) รวมทั้งชนิด ขนาด และการกำหนดจำนวน ตลอดจนการมีและใช้ การเก็บรักษา การพาดิตตัว การซ่อมแซม หรือเปลี่ยนแปลง และประการอื่นที่จำเป็นเพื่อการรักษาความปลอดภัยอันเกี่ยวกับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่ให้หน่วยราชการหรือ

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี อำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและเจ้าหน้าที่อื่นและออกกฎกระทรวงในเรื่องต่อไปนี้ คือ

- (1) จำกัดชนิดและจำนวนอาวุธปืนของกระทรวงทบวงกรมอื่น นอกจากของ ราชการทหารและตำรวจหรือหน่วยราชการตามมาตรา 5 วรรคสอง
- (2) วางระเบียบการทะเบียน การขอและการออกใบอนุญาต
- (3) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมซึ่งต้องไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้
- (4) กิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ในส่วนที่เกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 5 วรรคสอง และตามมาตรา 55 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมร่วมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย

ในส่วนที่เกี่ยวกับการศุลกากร ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย

กฎกระทรวงนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน

ส่วนที่ 1

อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล

มาตรา 7 ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ซื่อ มี ใช้ สิ่ง หรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืน หรือ เครื่องกระสุนปืน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

มาตรา 8 ห้ามมิให้ผู้ใดมีเครื่องกระสุนปืน ซึ่งมีใช้สำหรับใช้กับอาวุธปืนที่ตนได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้

มาตรา 8 ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มียาเสพติดติดตัว เว้นแต่เป็นกรณีที่ต้องมีติดตัวเมื่อมีเหตุจำเป็นและเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์

ไม่ว่ากรณีใด ห้ามมิให้พาอาวุธปืนไปโดยเปิดเผย หรือพาไปในชุมนุมชนที่ได้จัดให้มีขึ้นเพื่อนมัสการ การรื่นเริง การมหรสพ หรือการอื่นใด

ความในมาตรานี้ มิให้ใช้บังคับแก่

(1) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทหารและ ตำรวจ ซึ่งอยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่

(2) ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจตาม มาตรา 5 วรรคหนึ่ง (1) (ข) หรือ (ค) ซึ่งอยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่เพื่อการป้องกันประเทศ หรือรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือรักษาทรัพย์สินอันสำคัญของรัฐ

(3) ประชาชนผู้ได้รับมอบให้มีและใช้ตามมาตรา 5 วรรคหนึ่ง (1) (ง) ซึ่งอยู่ในการช่วยเหลือนายทหารและมีเหตุจำเป็นต้องมี และใช้อาวุธปืนในการนั้น

มาตรา 9 ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนให้ออกให้แก่ บุคคลสำหรับใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน หรือในการกีฬาหรือยิงสัตว์

ใบอนุญาตนั้นให้ออกสำหรับอาวุธปืนแต่ละกระบอก

มาตรา 10 อาวุธปืนที่ได้ออกใบอนุญาตให้ตามมาตราก่อน ให้นายทะเบียน ทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนนั้นไว้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 11 ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บให้ออกได้สำหรับอาวุธปืน ที่นายทะเบียน เห็นว่าชำรุดจนใช้ยิงไม่ได้หรืออาวุธปืนแบบพ่นสมัย หรืออาวุธปืนซึ่งได้รับ เป็นรางวัลจากการแข่งขันยิงปืนในทางราชการ

มาตรา 12 อาวุธปืนซึ่งได้รับอนุญาตให้มีไว้เพื่อเก็บนั้น ห้ามมิให้ยิงและห้าม มิให้มีเครื่องกระสุนปืนไว้สำหรับอาวุธปืนนั้น

มาตรา 13 ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตตามความในหมวดนี้แก่

(1) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา ดังต่อไปนี้

(ก) มาตรา 97 ถึงมาตรา 111 มาตรา 120 มาตรา 177 ถึงมาตรา 183 มาตรา 249 มาตรา 250 หรือมาตรา 293 ถึงมาตรา 303

(ข) มาตรา 254 ถึงมาตรา 257 และพ้นโทษยังไม่เกิน 5 ปี นับแต่วันพ้นโทษ ถึงวันยื่นคำขอใบอนุญาต เว้นแต่ในกรณีความผิดที่กระทำโดยความจำเป็น หรือเพื่อป้องกัน หรือโดยถูกยั่วโทษ

(2) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง พุทธศักราช 2477 มาตรา 11 มาตรา 22 มาตรา 29 หรือมาตรา 33 หรือพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 7 มาตรา 24 มาตรา 33 หรือมาตรา 38

(3) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปในระหว่างห้าปีนับย้อนขึ้นไป จากวันยื่นคำขอ สำหรับความผิดอย่างอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ใน (1) และ (2) เว้นแต่ความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(4) บุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ

(5) บุคคลซึ่งไม่สามารถจะใช้อาวุธปืนได้โดยกายพิการ หรือทุพพลภาพ จะมีไว้เพื่อเก็บมาตรา 11

(6) บุคคลซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือปรากฏว่าเป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(7) บุคคลซึ่งไม่มีอาชีพและรายได้

(8) บุคคลซึ่งไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

(9) บุคคลซึ่งมีความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อันอาจกระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยของประชาชน

สำหรับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ห้ามมิให้ออกให้แก่บุคคลซึ่งมีชื่อในทะเบียนบ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และมีถิ่นที่อยู่ประจำในท้องที่ที่บุคคลนั้นขออนุญาตน้อยกว่าหกเดือน

มาตรา 14 บุคคลใดมีความประสงค์ให้ผู้อื่นมีและใช้อาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับรักษาทรัพย์สินของตนอันจักต้องใช้ให้ผู้อื่นดูแล หรือจักต้องสั่ง นำเข้า หรือซื้ออาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนเพื่อความประสงค์เช่นว่านั้น อาจขอรับหนังสืออนุญาตพิเศษจากนายทะเบียนท้องที่ที่บุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่ หนังสืออนุญาตนี้ นายทะเบียนจะออกให้ได้แต่โดยอนุมัติของเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไว้

ผู้จะรับมอบอาวุธปืนตามความในวรรคก่อน ต้องเป็นผู้ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 13

มาตรา 15 ในการส่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนตามหมวดนี้ให้นำมาตรา 30 และมาตรา 31 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 16 ในการนำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านที่แรกมาถึงจากนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดให้มอบแก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านอื่น

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับหนังสือแจ้งและรับมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังนายทะเบียนท้องที่ที่ใกล้ที่สุด

แต่ถ้าผ่านเข้ามาในท้องที่ที่ไม่มีด่านศุลกากร ให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่นายทะเบียนท้องที่ หรือผู้ทำการแทนนายทะเบียนท้องที่ที่ใกล้ที่สุดโดยไม่ชักช้า

มาตรา 17 ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนแก่พนักงานศุลกากรหรือนายทะเบียนท้องที่ตามมาตรา 16 ในกรณีที่ผู้นำเข้า ยังไม่ได้รับอนุญาต ให้ผู้นำเข้ายื่นคำขอรับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีถิ่นที่อยู่

ถ้านายทะเบียนอนุญาตให้นำเข้าซึ่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน ให้ผู้นำเข้าขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันรับแจ้งความการอนุญาตนั้นเป็นหนังสือ

ถ้านายทะเบียนไม่อนุญาตให้สิ่งเป็นหนังสือ ให้ผู้นำเข้าส่งกลับออกนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นภายในกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันและไม่เกินหกเดือน นับแต่วันที่ผู้นำเข้าได้รับคำสั่ง ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งคำสั่งให้ผู้นำเข้าทราบได้ ให้นายทะเบียนโฆษณาคำสั่งนั้นทางหนังสือพิมพ์และปิดประกาศในที่เปิดเผยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เมื่อพ้นกำหนดให้ถือว่าผู้นำเข้าได้ทราบคำสั่งนั้นแล้ว

มาตรา 18 ถ้าอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนซึ่งได้มอบไว้แก่พนักงานศุลกากรหรือนายทะเบียนท้องที่ตามมาตรา 16 เป็นของสำหรับใช้ส่วนตัวโดยปกติของผู้นำเข้า ซึ่งเดินทางผ่านหรือจะอยู่ในราชอาณาจักรชั่วคราว ให้พนักงานศุลกากรหรือนายทะเบียนท้องที่แล้วแต่กรณี รักษาไว้จนเมื่อผู้นำเข้านั้นจะออกไปนอกราชอาณาจักรจึงคืนให้ แต่ถ้าผู้นำเข้าประสงค์จะใช้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นระหว่างที่อยู่ในราชอาณาจักร ก็ให้ขอรับใบอนุญาตให้มีและใช้ชั่วคราวต่อนายทะเบียนท้องที่ หรือเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีจะได้กำหนดขึ้นเพื่อการนี้

มาตรา 19 ถ้าผู้นำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน มิได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันส่งมอบ หรือในกรณีที่นายทะเบียนท้องที่อนุญาตให้นำเข้าแล้ว ผู้นำเข้าไม่มารับใบอนุญาตภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันที่นายทะเบียนสั่งอนุญาตหรือมิได้ส่งกลับออกนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนตามมาตรา 17 หรือเมื่อได้รับอนุญาตให้นำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนแล้วไม่มารับอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นไปจากพนักงานศุลกากรหรือนายทะเบียนท้องที่จนพ้นกำหนดอายุใบอนุญาต หรือผู้นำเข้าซึ่งได้เดินทางผ่านหรือจะอยู่ในราชอาณาจักรชั่วคราวไม่รับคืนอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไปเมื่อออกนอกราชอาณาจักรให้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา 20 อาวุธปืนที่ส่งหรือนำเข้า เมื่อได้รับมอบไปจากพนักงานศุลกากรแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตนำไปขออนุญาตมีและใช้ต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับมอบไปจากพนักงานศุลกากร

มาตรา 21 ถ้าอาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแล้วถูกทำลายหรือสูญหายโดยเหตุใด ๆ ก็ดี ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเหตุและส่งมอบใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่หรือที่เกิดเหตุภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบเหตุ

มาตรา 22 ให้เจ้าพนักงานต่อไปนี้ไม่มีอำนาจออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตให้ มีและใช้อาวุธปืน มีอาวุธปืนติดตัวไปได้ตามความที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(1) อธิบดีกรมตำรวจสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร และทั่วราชอาณาจักร

(2) ผู้ว่าราชการจังหวัด เฉพาะภายในเขตจังหวัดของตน และเฉพาะผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้น

เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือถ้าผู้รับใบอนุญาตแสดงตนให้เป็นที่หวาดเสียวต่อประชาชน ผู้ออกใบอนุญาตจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรานี้โดยมีกำหนดระยะเวลา หรือจะสั่งเพิกถอนเสียก็ได้

มาตรา 23 ใบอนุญาตสำหรับอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนตามความในส่วนนี้จะออกได้แต่ตามประเภทและมีกำหนดอายุ ดังต่อไปนี้

(1) ใบอนุญาตให้ทำ ให้ออกได้เฉพาะสำหรับทำดินปืนมีควันสำหรับใช้เอง และเฉพาะผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนซึ่งใช้ดินปืนมีควัน มีอายุตลอดเวลาที่ผู้นั้นมีใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนนั้นอยู่

(2) ใบอนุญาตให้ซื้อ มีอายุหกเดือนนับแต่วันออก

(3) ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน มีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าของอาวุธปืนนั้น

(4) ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนชั่วคราวมีอายุหกเดือนนับแต่วันออก

(5) ใบอนุญาตให้ส่ง หรือนำเข้า มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

(6) ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บ มีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาต มีอาวุธปืนนั้นไว้เพื่อเก็บ

(7) ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

ส่วนที่ 2

อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า

มาตรา 24 ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ ส่ง นำเข้า มี หรือจำหน่าย ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต จากนายทะเบียนท้องที่

มาตรา 25 ใบอนุญาตให้ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ มี หรือจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้านั้น เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว จึงให้นายทะเบียนท้องที่ออกให้

มาตรา 26 ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตตามความในส่วนนี้แก่บุคคลต่อไปนี้

(1) บุคคลที่ต้องห้ามตามมาตรา 13

(2) บุคคลที่ต้องคำพิพากษาของศาล ให้ปรับตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป หรือจำคุกแม้แต่ครั้งเดียว ฐานกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง พุทธศักราช 2477 หรือพระราชบัญญัตินี้ และพ้นโทษครั้งสุดท้ายยังไม่เกินสิบปีนับแต่วันพ้นโทษถึงวันยื่นคำขอใบอนุญาต

มาตรา 27 โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องที่จะกำหนดเงื่อนไข ลงในใบอนุญาตว่าด้วยกำหนดเวลาการจำหน่ายการเก็บรักษาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนก็ได้ ตามสมควร

มาตรา 28 ผู้รับใบอนุญาตตามความในส่วนี้ ต้องทำบัญชีตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ทั้งต้องรับผิดชอบรักษาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่มีอยู่ให้ตรงกับบัญชีเช่นนั้น

มาตรา 29 ผู้รับใบอนุญาตให้ทำหรือประกอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 30 ผู้รับอนุญาตให้ส่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน ต้องนำใบอนุญาตนั้นไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายเพื่อการนี้ก่อนส่ง

มาตรา 31 เมื่ออาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนตามใบอนุญาตให้ส่งเข้ามาถึงแล้ว ถ้าไม่มีผู้รับไปจากกรมศุลกากรภายในกำหนดสี่เดือน นับแต่วันเข้ามาถึง ให้เจ้าพนักงานศุลกากรแจ้งเป็นหนังสือแก่ผู้รับใบอนุญาต แต่ถ้าส่งหนังสือนั้นไม่ได้ ก็ให้แจ้งแก่เจ้าของยานพาหนะหรือผู้ขนส่งที่นำเข้า ให้ส่งกลับออกนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น มิฉะนั้นให้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา 32 อาวุธปืนที่ส่งหรือนำเข้า เมื่อได้รับมอบไปจากพนักงานศุลกากรแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตนำไปจดทะเบียนยังนายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่รับมอบไปจากพนักงานศุลกากร และให้นายทะเบียนทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนนั้นไว้ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 33 ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ซ่อมแซม หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะอาวุธปืน จะทำการเช่นว่านี้ได้แต่เฉพาะแก่อาวุธปืนที่มีผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ และเมื่ออาวุธปืนนั้นมีเครื่องหมายถูกต้องตามใบอนุญาต

มาตรา 34 ห้ามมิให้จำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนแก่ผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตให้ซื้อหรือมีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน

มาตรา 35 ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ หรือมี และ จำหน่ายอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนนั้น จะทำการเช่นนี้ได้แต่เฉพาะภายในสถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตและเมื่อจะย้ายสถานที่ทำการจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก นายทะเบียนท้องที่เสียก่อน

มาตรา 36 ใบอนุญาตตามความในส่วนี้ มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

มาตรา 37 ผู้รับใบอนุญาตคนใด ใบอนุญาตสิ้นอายุและไม่ได้ต่ออายุอีกต้องจัดการ จำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนที่มีอยู่ หรือส่งออกนอกราชอาณาจักรให้หมด ภายในกำหนด หกเดือน นับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ในระหว่างเวลานั้น ถ้านายทะเบียนท้องที่เห็นสมควรเพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนจะเรียกมาเก็บรักษาเสียเอง หรือเข้าควบคุมการเก็บรักษาก็ได้ แต่ต้องให้เจ้าของได้รับความสะดวกตามสมควรในอันที่จะจัดการจำหน่าย หรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้น

เมื่อครบกำหนดหกเดือนแล้ว ถ้ายังจำหน่ายหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรไม่หมดให้ผู้รับ ใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่เหลืออยู่แก่นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเจ็ด วัน

เมื่อได้รับมอบอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตามวรรคสองแล้ว ให้นายทะเบียนจัดการขาย ทอดตลาดอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนนั้นภายหลังที่ได้ประกาศขายทอดตลาดและแจ้งให้เจ้าของ ทราบแล้วตามสมควร ได้เงินสุทธิเท่าใดให้ส่งมอบแก่เจ้าของ

หมวด 2

วัดพระเปิด

มาตรา 38 ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ ชื่อ มี ใช้ สิ่ง นำเข้า คำ หรือจำหน่ายด้วย ประการใด ๆ ซึ่ง วัดพระเปิด เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา 39 ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตตามความในหมวดนี้แก่บุคคลที่ต้องห้ามตามมาตรา 13 หรือมาตรา 25 แล้วแต่กรณี

มาตรา 40 โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องที่อาจกำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาต ว่าด้วยการเก็บรักษาวัดพระเปิดได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 41 ในการทำ สิ่ง นำเข้า มี หรือคำซึ่งวัดพระเปิดให้นำมาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 34 มาตรา 35 และ มาตรา 37 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 42 ในกรณีที่สั่งหรือนำเข้าซึ่งวัตถุระเบิด และเจ้าพนักงานเป็นผู้เก็บ รักษาวัตถุระเบิดไว้ ถ้าผู้สั่งหรือนำเข้าไม่นำใบอนุญาตให้มีและใช้มารับเอาไปภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เข้ามาถึงในกรณีที่มิใช่สำหรับการค้า หรือภายในสองปีนับแต่วันที่เข้ามาถึงในกรณีสำหรับการค้า ให้วัตถุระเบิดนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา 43 ห้ามมิให้ย้ายวัตถุระเบิดจากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง เว้นแต่ได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีกำหนดไว้ และในการย้ายต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในหนังสืออนุญาตนั้นด้วย

มาตรา 44 ผู้สั่งหรือนำเข้าซึ่งวัตถุระเบิด ในกรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้เก็บรักษาต้องเสียค่าธรรมเนียมการเก็บรักษาตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

เพื่อป้องกันอันตราย เจ้าพนักงานผู้เก็บรักษาวัตถุระเบิด จะเอาวัตถุระเบิดนั้นไปทำการตรวจ และถ้าจำเป็นจะทำลายเสียก็ได้

มาตรา 45 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในหมวดนี้ มีอายุใช้ได้หนึ่งปีนับแต่ วันออก

มาตรา 46 บทบัญญัติในหมวดนี้มิใช่บังคับแก่เครื่องกระสุนปืน และดอกไม้เพลิงตามที่บัญญัติไว้ในหมวดอื่น

หมวด 3

ดอกไม้เพลิง

มาตรา 47 ห้ามมิให้ผู้ใดทำ สั่ง นำเข้า หรือค้าซึ่งดอกไม้เพลิง เว้นแต่จะได้รับ ใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

มาตรา 48 ในการทำ สั่ง นำเข้า หรือค้าดอกไม้เพลิง ให้นำมาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 34 มาตรา 35 และมาตรา 37 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 49 โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องที่อาจกำหนดเงื่อนไข ลงในใบอนุญาตว่าด้วยการเก็บรักษาดอกไม้เพลิงก็ได้ตามสมควร

มาตรา 50 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในหมวดนี้มีอายุใช้ได้หนึ่งปีนับแต่วันออก

มาตรา 51 ถ้าปรากฏว่าที่เก็บ ทำ หรือค้าดอกไม้เพลิง อาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน เพื่อความปลอดภัยนายทะเบียนท้องที่จะสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตจัดการตามความจำเป็นหรือจะให้ย้ายสถานที่นั้นเสียก็ได้

หมวด 4

สิ่งเทียมอาวุธปืน

มาตรา 52 ห้ามมิให้ผู้ใดส่ง นำเข้า หรือค้าซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจาก นายทะเบียนท้องที่

มาตรา 53 ในการส่ง นำเข้า หรือค้าสิ่งเทียมอาวุธปืนให้นำมาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 30 มาตรา 31 และมาตรา 37 มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา 54 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในหมวดนี้ มีอายุใช้ได้หนึ่งปีนับแต่วันออก

หมวด 5

เบ็ดเตล็ด

มาตรา 55 ประเภท ชนิด และขนาดของอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดที่นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ได้ตามมาตรา 7 มาตรา 24 หรือมาตรา 38 ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 56 รัฐมนตรีมีอำนาจห้ามมิให้ออกใบอนุญาตอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนเฉพาะบางชนิดในบางท้องที่หรือทั่วราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 57 ในคราวมีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งห้ามหรือจำกัดการออกใบอนุญาตทุกประเภท หรือบางประเภทในชั่วระยะเวลาที่กำหนดหรือจะออกคำสั่งโดยประกาศหรือแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดแก่เจ้าพนักงานเพื่อเก็บรักษาไว้ หรือจะสั่งให้จำหน่ายเสียก็ได้ ในกรณีที่ตั้งให้จำหน่ายให้นำมาตรา 67 มาใช้บังคับโดยอนุโลม และถ้าไม่อาจปฏิบัติตามที่กล่าวแล้ว จะสั่งให้จำหน่ายแก่ทางราชการในราคาอันสมควรก็ได้

คำสั่งนี้จะกำหนดให้ใช้บังคับในบางท้องที่หรือทั่วราชอาณาจักรก็ได้

มาตรา 58 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้รับใบอนุญาต

มาตรา 59 ห้ามมิให้ออนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดให้แก่ผู้ที่มีได้รับใบอนุญาต

มาตรา 60 เมื่อผู้รับใบอนุญาตได้รับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืน ซึ่งได้ส่งเข้ามาตามใบอนุญาตให้ส่ง ฉบับใดไปพ้นจากอารักขาของเจ้าพนักงานศุลกากรแล้ว แม้ว่าผู้รับใบอนุญาตจะมีได้สิ่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้

เพลง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืนเช่นว่านี้เข้ามาครบตามที่อนุญาตไว้ในใบอนุญาตก็ดีใบอนุญาตฉบับนั้นเป็นอันใช้ส่งไม่ได้อีกต่อไป

มาตรา 61 อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืนที่ส่งเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่มีผู้รับใบอนุญาตให้ส่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ถ้าภายในสี่เดือนนับแต่วันที่ของเข้ามาถึง ผู้ส่งได้ยื่นคำร้องขอส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะส่งอนุญาตก็ได้ เมื่อเป็นที่พอใจว่าผู้ส่งไม่มีส่วนในการกระทำ ผิดกฎหมาย

มาตรา 62 ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนคนใดย้ายถิ่นที่อยู่ ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันย้าย และถ้าย้ายไปอยู่ต่างท้องที่ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ใหม่ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ย้ายไปถึงอีกด้วย

มาตรา 63 ถ้านายทะเบียนท้องที่ปฏิเสธการออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตอาจอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการปฏิเสธเป็นหนังสือ คำอุทธรณ์ให้ยื่นต่อนายทะเบียนท้องที่ และให้นายทะเบียน เสนอคำอุทธรณ์นั้นต่อรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ยื่นคำขอใบอนุญาต

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เพื่อการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนท้องที่ให้ส่งกลับออกนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธปืนหรือ เครื่องกระสุนปืนตามมาตรา 17 หรือให้จัดการจำหน่ายอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดตามมาตรา 64 ให้นับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีและเมื่อได้ยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีแล้ว การปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนท้องที่นั้น ให้พักไว้จนถึงวันที่ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 64 ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตตาย ให้ผู้ซึ่งมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดหรือใบอนุญาตของผู้ตายตกอยู่ในความครอบครอง แจ้งการตายต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่หรือนายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาตหรือนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้รับใบอนุญาตตายภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบการตายของผู้รับใบอนุญาต

นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้เก็บรักษาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ของผู้รับใบอนุญาตที่ตายไว้อย่างไร และ ณ ที่ใดก็ได้ตามควรแก่กรณี และถ้ามีข้อโต้เถียงถึงเรื่องสิทธิของทายาท ก็ให้เก็บรักษาไว้จนกว่าข้อโต้เถียงนั้นถึงที่สุด

ภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย หรือถ้ามีข้อโต้เถียงถึงเรื่องสิทธิของทายาทนับแต่วันที่ข้อโต้เถียงนั้นถึงที่สุด ผู้จัดการมรดกหรือทายาทในกรณีที่ไม่มี ผู้จัดการมรดก

อาจขอใบอนุญาตใหม่ได้ เมื่อนายทะเบียนได้ออกใบอนุญาตให้แล้ว ให้มอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดนั้นแก่ผู้รับใบอนุญาตใหม่ ถ้าไม่ออกใบอนุญาตให้ใหม่ ก็ให้แจ้งความให้ผู้ขอทราบ และสั่งให้จัดการจำหน่ายสิ่งเหล่านั้นภายในกำหนดหกเดือน นับแต่วันรับคำสั่ง มิฉะนั้นให้นายทะเบียนท้องที่มีอำนาจจัดการขายทอดตลาดสิ่งเหล่านั้น ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ส่งมอบแก่ผู้มีสิทธิ

มาตรา 65 ผู้รับใบอนุญาตคนใดตกเป็นผู้ซึ่งจะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้แจ้งพฤติการณ์นั้น และส่งมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด และใบอนุญาตให้แก่นายทะเบียนท้องที่โดยไม่ชักช้า และให้นายทะเบียนท้องที่หรือรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสีย

ถ้าผู้รับใบอนุญาตเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ให้ผู้อนุญาต ผู้พิทักษ์ หรือผู้ควบคุมดูแล แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในวรรคก่อน

มาตรา 66 ถ้าปรากฏว่าผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามความในพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ซึ่งจะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้ ให้นายทะเบียนท้องที่หรือรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสีย เมื่อได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด และใบอนุญาตแก่นายทะเบียนท้องที่โดยไม่ชักช้า

ถ้าผู้รับใบอนุญาตเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ให้ผู้อนุญาต ผู้พิทักษ์ หรือผู้ควบคุมดูแล แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในวรรคก่อน

มาตรา 67 อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ซึ่งส่งมอบไว้ตาม มาตรา 65 หรือ มาตรา 66 นั้น ให้ผู้ส่งมอบจัดการโอนเสียภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ส่งมอบ ถ้าโอนได้ให้นายทะเบียนท้องที่มอบแก่ผู้รับโอนไป แต่ถ้าโอนไม่ได้ให้นายทะเบียนจัดการ ขายทอดตลาดภายหลังที่ได้ประกาศและแจ้งให้ผู้ส่งมอบทราบแล้วตามสมควร ได้เงินสุทธิเท่าใดให้มอบแก่ผู้มีสิทธิ

มาตรา 68 เมื่อมีพฤติการณ์อันสมควรสงสัยว่า ผู้รับใบอนุญาตคนใดจะเป็นผู้ต้องห้ามในการออกใบอนุญาตตามมาตรา 13 (7) (8) หรือ (9) นายทะเบียนท้องที่มีอำนาจเรียกประกันหรือทัณฑ์บนจากผู้นั้นได้

ถ้าผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวแล้วหาประกันให้เป็นที่เชื่อถือไม่ได้ หรือไม่ยอมทำทัณฑ์บนภายในเวลาอันสมควรตามที่นายทะเบียนได้กำหนดให้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ให้ถือว่าผู้รับ

ใบอนุญาตนั้นเป็นผู้ซึ่งจะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้ และให้นำมาตรา 66 และมาตรา 67 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 69 เมื่อใบอนุญาตสูญหายเป็นอันตรายหรือลบลื่อนอ่านไม่ออก ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบเหตุนั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่ามิใช่เหตุผลเป็นที่เชื่อถือได้ก็ให้ออกใบแทนให้ตามเงื่อนไขของใบอนุญาตเดิม แต่ถ้าใบอนุญาตที่สูญหายได้คืนในภายหลัง ก็ให้ส่งใบแทนนั้นแก่นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้อคืน

มาตรา 70 ห้ามไม่ให้ผู้ใดนำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ผ่านราชอาณาจักรเว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากรัฐมนตรี หรือเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อการนี้

ผู้นำหนังสืออนุญาตให้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดผ่านราชอาณาจักรจะนำสิ่งเช่นนั้นผ่านราชอาณาจักรได้เฉพาะแต่ทางด่านศุลกากรซึ่งรัฐมนตรีกำหนดไว้ และต้องแจ้งความตามแบบพิมพ์ของกรมศุลกากรแก่พนักงานศุลกากร

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับแจ้งความตามวรรคก่อนแล้ว ให้แจ้งเรื่องให้นายทะเบียนท้องที่ทราบ ถ้านายทะเบียนท้องที่เห็นเป็นการจำเป็นเพื่อความปลอดภัยของประชาชนจะจัดการควบคุมอาวุธปืน เครื่องกระสุน หรือวัตถุระเบิดในระหว่างที่อยู่ในราชอาณาจักรก็ได้ และผู้รับหนังสืออนุญาตเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการนั้น

มาตรา 71 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจำกัดจำนวนร้านค้า และกำหนดจำนวนชนิด และขนาดอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนสำหรับการค้าตามที่เห็นสมควร

หมวด 6

บทกำหนดโทษ

มาตรา 72 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 7 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็นเพียงกรณีเกี่ยวกับส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธปืนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือเป็นกรณีมีเครื่องกระสุนปืน ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็นเพียงการมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมาย ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็นการทำเครื่องกระสุนปืนที่ทำด้วยดินปืนมีควันสำหรับใช้เอง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 72 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 8 มาตรา 12 มาตรา 16 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม มาตรา 20 มาตรา 58 มาตรา 59 มาตรา 65 มาตรา 66 หรือมาตรา 70 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 8 ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้นั้นฝ่าฝืนมาตรา 8 ทวิ วรรคสองด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 73 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 24 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสี่ปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 73 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32 มาตรา 33 หรือมาตรา 34 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 74 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์เปิดตามมาตรา 16 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสามซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 41 หรือฝ่าฝืนมาตรา 38 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสี่ปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 75 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์เปิดตาม มาตรา 28 มาตรา 34 มาตรา 35 หรือมาตรา 37 วรรคสอง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 41 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 76 ผู้ใดฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับวัตถุประสงค์เปิดตามมาตรา 27 หรือมาตรา 29 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 41 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ห้าร้อยบาทถึงห้าพันบาท

มาตรา 77 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 47 หรือมาตรา 52 หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนายทะเบียนท้องที่ตามมาตรา 51 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 78 ผู้ใดทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ ซ้อม มี ใช้ ส่ง หรือ นำเข้า ซึ่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด นอกจากที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 55 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดค้า หรือจำหน่ายอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดนอกจากที่ กำหนดใน กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 55 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด นอกจากที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออก ตามมาตรา 55 ในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 มาตรา 313 มาตรา 337 มาตรา 339 หรือมาตรา 340 ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต

การกระทำความผิดตามวรรคสองหรือวรรคสาม ถ้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุ ระเบิดนั้น โดยสภาพมีอำนาจไม่ร้ายแรง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 79 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งซึ่งออกตามความในมาตรา 57 ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 80 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 37 วรรคสอง หรือมาตรา 43 หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา 40 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงห้าพันบาท

มาตรา 81 ผู้ใดฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา 27 หรือมาตรา 29 หรือฝ่าฝืน มาตรา 28 มาตรา 30 หรือมาตรา 35 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 82 ผู้ใดส่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา 30 ซึ่งได้ นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 15 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 83 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 21 มาตรา 62 มาตรา 64 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 69 ต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 84 ผู้ใดฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติเกี่ยวกับดอกไม้เพลิง ตามมาตรา 16 วรรคหนึ่งหรือ วรรคสาม มาตรา 28 มาตรา 30 มาตรา 35 มาตรา 37 วรรคสอง หรือ ฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา 27 หรือมาตรา 29 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 48 หรือมาตรา 49 ต้องระวางโทษปรับไม่ เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 85 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติเกี่ยวกับสิ่งเทียมอาวุธปืนตามมาตรา 16 วรรคหนึ่งหรือ วรรคสาม มาตรา 30 หรือมาตรา 37 วรรคสอง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 53 ต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา 86 ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ไม่ว่าชนิดหรือขนาดใดซึ่งยัง ไม่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ดังกล่าวแล้วมาขอรับอนุญาตเพื่อปฏิบัติการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ต่อนายทะเบียนท้องที่

ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ และมีให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา 55 มาใช้บังคับ

เพื่อการนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา 87 บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้น ๆ สิ้นอายุ แต่ถ้าผู้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนคนใดจะขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุก็ให้ทำได้

มาตรา 88 ในการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิงอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีให้นำบทบัญญัติ มาตรา 13 (4) มาใช้บังคับ สำหรับอาวุธปืนตามใบอนุญาตเดิมนั้น

ตาราง 3 อัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับที่	ประเภท	บาท
1	ใบอนุญาตให้ทำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน	
	ก. ครั้งแรก	ฉบับละ 50,000
	ข. ต่ออายุปีต่อไป	ฉบับละ 5,000
2	ใบอนุญาตให้ค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน	
	ก. ครั้งแรก	ฉบับละ 15,000
	ข. ต่ออายุปีต่อไป	ฉบับละ 1,500
3	ใบอนุญาตให้ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน	ฉบับละ 250
4	ใบอนุญาตให้ทำดินปืนมีควันสำหรับการค้า	ฉบับละ 200
5	ใบอนุญาตให้ทำดินปืนมีควันสำหรับใช้เอง	ฉบับละ 5
6	ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ดังต่อไปนี้	
	ก. ปืนยาวประจุก ปืนอัดลม	ฉบับละ 50
	ข. ปืนอื่น ๆ	ฉบับละ 100
7	ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว	ฉบับละ 1,000
8	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืน	กระบอกละ 30
9	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน	ฉบับละ 20
10	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งกระสุนปืน นอกจากกระสุนอัดลม จำนวนไม่เกิน 1,000 นัด	ฉบับละ 20
	ถ้าจำนวนเกินกว่าหนึ่งพันนัด ให้เรียกเก็บเพิ่มอีกร้อยละหรือเศษของร้อย	2
11	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งกระสุนปืนอัดลม ร้อยละหรือเศษของร้อย	1
12	ใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน	กระบอกละ 10
13	ใบอนุญาตให้ซื้อกระสุนปืนนอกจากกระสุนอัดลม ร้อยละหรือเศษของร้อย	2
14	ใบอนุญาตให้ซื้อกระสุนปืนอัดลม ร้อยละหรือเศษของร้อย	1
15	ใบอนุญาตให้ซื้อส่วนใดส่วนหนึ่งของอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน	5

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ประเภท	บาท
16	ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนที่นำเข้ามาชั่วคราว	ฉบับละ 10
17	ใบอนุญาตให้ทำวัตถุระเบิด	
	ก. ครั้งแรก	ฉบับละ 50,000
	ข. ต่ออายุปีต่อไป	ฉบับละ 6,000
18	ใบอนุญาตให้ค้าวัตถุระเบิด	
	ก. ครั้งแรก	ฉบับละ 15,000
	ข. ต่ออายุปีต่อไป	ฉบับละ 1,500
19	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งวัตถุระเบิด รวมทั้งเครื่องอุปกรณ์ หรือเฉพาะเครื่องประกอบ หรือเครื่องอุปกรณ์อย่างเดียว	ฉบับละ 200
	ถ้าจำนวนวัตถุระเบิดมีน้ำหนักเกินกว่า 50 ปอนด์ ให้เรียกเก็บเพิ่มอีกในอัตรา 50 ปอนด์ หรือเศษของ 50 ปอนด์	10
20	ใบอนุญาตให้มีหรือซื้อวัตถุระเบิด รวมทั้งเครื่องประกอบ และเครื่องอุปกรณ์ หรือเฉพาะเครื่องประกอบ และเครื่องอุปกรณ์อย่างเดียว เพื่อใช้ทำระเบิดในกิจการต่าง ๆ	ฉบับละ 200
21	ใบอนุญาตให้ส่ง นำเข้า ทำ ค้า หรือมีวัตถุระเบิด เพื่อใช้ในทางวิทยาศาสตร์ การแพทย์ ทุกจำนวนน้ำหนักหนึ่งร้อยกรัม หรือเศษของร้อยกรัม	10
22	ใบอนุญาตให้ทำ สั่ง นำเข้า หรือค้า ซึ่งดอกไม้เพลิง	ฉบับละ 10
23	ใบแทนใบอนุญาต ดังต่อไปนี้	
	ก. ใบแทนใบอนุญาตให้ทำ ค้า อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด	ฉบับละ 20
	ข. ใบแทนใบอนุญาตให้ประกอบ ซ่อมแซม หรือเปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน	ฉบับละ 15
	ค. ใบแทนใบอนุญาตอื่น ๆ	ฉบับละ 10
24	ใบอนุญาตให้ส่ง นำเข้า หรือค้า ซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืน	ฉบับละ 10
25	สำเนาใบอนุญาตต่าง ๆ	ฉบับละ 10

ที่มา: พระราชบัญญัติ เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนทั้งในและต่างประเทศ

เนื้อหา

5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน

5.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนในประเทศไทย

5.1.1 ความหมายของอาวุธปืน

อาวุธปืน หมายถึง รวมตลอดถึง อาวุธทุกชนิด ซึ่งใช้เครื่องส่งกระสุนโดยวิธีระเบิด หรือกำลังดันของแก๊ส หรืออัดลม หรือเครื่องกลไกอย่างใด ซึ่งต้องอาศัยอำนาจของพลังงานและส่วนหนึ่ง ส่วนใดของอาวุธนั้น ซึ่งรัฐมนตรีเห็นว่าสำคัญ และได้ระบุไว้ในกฎกระทรวง (โรงเรียนเสนาธิการดิน แดง. 2552: ออนไลน์)

อาวุธปืน หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ยิง ไปทำอันตรายร่างกายถึงสาหัสได้ปืนที่ไม่อาจทำอันตรายร่างกายถึงสาหัสได้โดยสภาพ เช่น ปืนเด็กเล่น ไม่ใช่อาวุธปืนตามความหมายของกฎหมาย ตามกฎหมายเรียกว่า "สิ่งเทียมอาวุธปืน" ปืนที่ใช้ยิงไม่ได้ เช่น ชาร์จด ถือเป็น ส่วนหนึ่งของอาวุธปืน แต่พลุ สะดุดส่องแสง แบบเอ็ม 49 Ai ไม่มีสภาพเป็นเครื่องกระสุนปืน และไม่มี สภาพเป็นอาวุธ แต่ ถ้ามีไว้โดยไม่ได้รับอนุญาตก็มีความผิดเช่นกัน ส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธปืนตามกฎหมายให้ถือเป็น อาวุธปืนด้วย เช่น (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

- 1) ล้ากล้อง
- 2) เครื่องลูกเลื่อน หรือส่วนประกอบสำคัญของเครื่องลูกเลื่อน
- 3) เครื่องลั่นไก หรือส่วนประกอบสำคัญของเครื่องลั่นไก
- 4) เครื่องส่งกระสุน ช่องกระสุน หรือส่วนประกอบสำคัญของ สิ่งเหล่านี้ แต่พาน

ท้ายปืน สายสะพายไม้ประดับด้ามปืน ไม่ใช่อาวุธปืน

5.1.2 การขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืน

- 1) การขออนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน

ประชาชนจะมีและใช้อาวุธปืนต้องขออนุญาตต่อนายทะเบียน สำหรับ คนที่มี ภูมิสำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ยื่นคำร้องขอที่กองทะเบียน สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ สำหรับคนที่มี ภูมิสำเนาอยู่ต่างจังหวัดให้ยื่นคำร้องขอต่อนายอำเภอท้องที่ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะ นิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

1.1) การขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนต้องขอเพื่อป้องกันตัวหรือทรัพย์สินของ ตน

1.2) สำหรับใช้ในการกีฬาหรือล่าสัตว์

2) หลักการพิจารณาออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (โรงเรียนเสนาธิการ ดิน แดง. 2552: ออนไลน์)

การพิจารณาออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนให้แก่บุคคล สำหรับใช้ในการป้องกันตัว และทรัพย์สิน

ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 คุณสมบัติของผู้ขอมีและใช้อาวุธปืน ต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติไม่ขัดต่อ มาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติ อาวุธปืนฯ คือ

1) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุก สำหรับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

1.1) มาตรา 57 ถึงมาตรา 111 มาตรา 120 มาตรา 177 ถึงมาตรา 183 มาตรา 249 มาตรา 250 หรือ มาตรา 298 ถึงมาตรา 303

1.2) มาตรา 254 ถึงมาตรา 257 และพ้นโทษยังไม่เกิน 5 ปี นับแต่วันพ้น โทษถึงวันที่ยื่นคำขออนุญาต

เว้นแต่ ในกรณีความผิดที่กระทำโดยความจำเป็น หรือเพื่อป้องกัน หรือ โดยถูกยั่วโทสะ

2) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุก สำหรับความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง พุทธศักราช 2477 มาตรา 7 มาตรา 11 ถึงมาตรา 22 มาตรา 24 มาตรา 29 มาตรา 33 หรือมาตรา 38

3) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุก ตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ในระหว่างห้าปีนับย้อนหลัง ขึ้นไปจากวันที่ยื่นคำขอสำหรับ ความผิดอย่างอื่น

นอกจากบัญญัติไว้ใน 1), 2) เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ ความผิดละหุโทษ

4) บุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ
 5) บุคคลซึ่งไม่สามารถจะใช้ปืนได้โดยกายพิการ หรือทุพพลภาพ เว้นแต่จะมีไว้เพื่อเก็บตาม มาตรา 11 แห่ง พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ

6) บุคคลซึ่งเป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือปรากฏว่าเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

7) บุคคลซึ่งไม่มีอาชีพและรายได้

8) บุคคลซึ่งไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

9) บุคคลซึ่งมีความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อันอาจกระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยของประชาชน

10) ภูมิลำเนาของผู้ขอมิและใช้อาวุธปืนต้องเป็นบุคคลที่มีชื่อในทะเบียนบ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และมีถิ่นที่อยู่ประจำในท้องที่ที่บุคคลนั้นขออนุญาตไม่น้อยกว่าหกเดือน

ข้อ 2 การสอบสวนคุณสมบัติและความจำเป็น ต้องทำการสอบสวนพิจารณาถึงสภาพความเป็นอยู่หรือสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 674/2490 ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2490 ข้อ 12 และระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 47 บทที่ 3 ข้อ 16 ดังนี้

1) ผู้ขออนุญาตมีอายุเท่าใด เป็นหัวหน้าครอบครัว หรืออาศัยผู้ใดอยู่
 2) บ้านอยู่ในที่เปลี่ยวหรือไม่ และในบ้านนั้นมีผู้ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนอยู่บ้างแล้วหรือไม่

3) บ้านที่อยู่เป็นของผู้รับใบอนุญาตเอง หรือเช่าเขาอยู่

4) ความประพฤติตามปกติเป็นอย่างไร

5) เคยต้องโทษทางอาญาอย่างใดบ้างหรือไม่

6) เกี่ยวข้องกับพวกคนพาลหรือพวกนักเลงหรือไม่

7) มีหลักทรัพย์สมบัติอะไรบ้าง ประมาณราคามากน้อยเท่าใด

8) ประกอบอาชีพทางใด

9) การขอมีอาวุธปืน เพื่อประโยชน์อย่างใด

10) มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการรักษาเงิน หรือทรัพย์สินสมบัติเป็นพิเศษอย่างใด

11) เคยถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สินและร่างกาย หรือถูกขู่เข็ญว่าจะทำร้ายอย่างใดบ้างหรือไม่

- 12) เป็นคนมีสติไม่ปกติเป็นบางครั้งคราวหรือไม่
- 13) เป็นคนมีนิสัยฉุนเฉียว หรือเกะกะระรานเพื่อนบ้านใกล้เคียงหรือผู้อื่นบ้างหรือไม่
- 14) เคยได้รับอนุญาตมีอาวุธปืนมาแล้วหรือเปล่า ถ้าเคยมีแล้ว เหตุใดจึงขออนุญาตอีก
- 15) เจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องที่ใกล้ชิด เช่น สารวัตรตำรวจนครบาล ตำรวจภูธร หัวหน้าสถานี กำหนดผู้ใหญ่บ้าน เห็นสมควรอนุญาตหรือไม่
- 16) ถ้าเป็นบุคคลต่างด้าว ต้องสอบให้ทราบว่าจะ
- 16.1) มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยนานเท่าใด
  - 16.2) พูดภาษาไทยได้หรือไม่
  - 16.3) มีครอบครัวเป็นคนต่างด้าวหรือคนไทยอยู่ในประเทศไทยหรือไม่
  - 16.4) เป็นผู้ที่มีจิตใจฝืดทึบใดลัทธิหนึ่ง อันเป็นภัยต่อประเทศหรือไม่
- 17) ถ้าเป็นการขอรับมรดก ต้องสอบให้ได้รับความว่าไม่มีทายาทคนใดคัดค้านการขอรับโอนบ้างหรือไม่ หากมีการ คัดค้านก็ให้ระงับการออกใบอนุญาตไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด
- ข้อ 3 การสอบสวนผู้ขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืน เพื่อให้นายทะเบียนท้องที่ออกใบอนุญาตได้พิจารณากลับกรองที่จะอนุญาตให้บุคคลมีและใช้อาวุธปืนได้ถูกต้อง ให้ดำเนินการดังนี้
- 1) ในท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจนครบาลท้องที่ดำเนินการดังนี้
    - 1.1) พิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ขออนุญาตเพื่อตรวจสอบประวัติประกอบการศึกษาด้วย เว้นแต่ผู้ขอเป็นข้าราชการประจำการไม่ต้องพิมพ์ลายนิ้วมือตรวจสอบ
    - 1.2) ทำการสอบสวนคุณสมบัติและเหตุผลความจำเป็น รายงานเสนอถึงผู้กำกับการตำรวจนครบาลเพื่อพิจารณาแล้ว ส่งเรื่องไปยังนายทะเบียนขอดำเนินการต่อไป การสอบสวนคุณสมบัติ และเหตุผลความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ให้อยู่ในความรับผิดชอบของสารวัตรใหญ่ หรือสารวัตรสถานีตำรวจท้องที่หรือผู้รักษาการแทนที่จะต้องดำเนินการโดยรอบคอบและตรงต่อความเป็นจริง
    - 2) ในจังหวัดอื่นให้ถือปฏิบัติตามความคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 674/2490 ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2490 เรื่องระเบียบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และคำสั่งที่ 759/2494 เรื่องระเบียบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน

พ.ศ. 2490 และคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 798/2501 ลงวันที่ 13 พฤศจิกายน 2501 เรื่องการอนุญาตให้บุคคลมีอาวุธปืนและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณา ออกใบอนุญาตมีอาวุธปืน ซึ่งกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายทะเบียนท้องที่ประจำจังหวัด และนายอำเภอเป็นนายทะเบียนท้องที่ประจำอำเภอ การสอบสวนผู้ขออนุญาตให้มีอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน ก่อนที่จะพิจารณาอนุญาตตามความในข้อ 2 ด้วย

ข้อ 4 ชนิดและขนาดอาวุธปืน ซึ่งจะอนุญาตให้พิจารณาถึงฐานะ และความจำเป็นของผู้อนุญาตเป็นราย ๆ ไป โดยระลึกว่าการอนุญาตให้เอกชนมีอาวุธปืนนั้นเป็นการอนุญาตตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 9 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้มีไว้เพื่อป้องกันตัวหรือทรัพย์สินหรือในการกีฬา หรือในการยิงสัตว์

การพิจารณาอนุญาตดังกล่าวข้างต้นนี้ มีหลักเกณฑ์ในการอนุญาตสำหรับชนิดและขนาดอาวุธปืนตามคำสั่ง กระทรวงมหาดไทยที่ 674/2490 ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2490 ข้อ 13 และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ 0515/13548 ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2515 ที่ 0313/ว8583 ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2517 และที่ 0515/ว686 ลงวันที่ 30 ธ.ค. 2517 ดังนี้

4.1) ถ้าผู้ขออนุญาตเป็นข้าราชการ ซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามตามกฎหมาย หรือมีหน้าที่ปฏิบัติงานเขตพื้นที่ที่เสี่ยงอันตรายต่อชีวิตและผู้บังคับบัญชาตั้งแต่หัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไป รับรองหน้าที่การงานมาเป็นที่เชื่อถือได้ หรือผู้ขออนุญาตเพื่อการศึกษาโดยมีหนังสือรับรองเป็นนักกีฬายิงปืน และมาฝึกซ้อมยิงปืนเป็นประจำจากเลขาธิการสมาคมยิงปืน หรือนายสนามยิงปืนนั้น ๆ ในการพิจารณาอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนพกให้อนุญาตขนาดลำกล้อง ไม่เกิน .45 หรือ 11 มม.ได้

4.2) สำหรับบุคคลทั่วไปที่มีความจำเป็นต้องมีอาวุธปืนพก อนุญาตให้มีได้ลำกล้องไม่เกินขนาด .38 หรือ 9 มม. สำหรับบุคคลที่มีคุณสมบัติไม่ขัด กับมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 ทั้งนี้ต้องไม่ขัดต่อกฎกระทรวงที่ใช้บังคับอยู่ ตามที่ระบุไว้ในข้ออื่น ๆ ด้วย

สำหรับอาวุธปืนที่มีอำนาจร้ายแรงแม้ขนาดลำกล้องไม่เกิน .38 หรือ 9 มม. เช่นอาวุธปืนขนาด .357 ก็ไม่ควรอนุญาตเว้นแต่ผู้ขออนุญาตเป็น ข้าราชการตำรวจ ทหารหรือข้าราชการอื่นซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามตามกฎหมาย หรือเป็นข้าราชการในท้องที่กัณฑ์ และผู้บังคับบัญชาตั้งแต่หัวหน้ากอง หรือเทียบเท่าขึ้นไปรับรองหน้าที่การงาน มาเป็นที่เชื่อถือได้ก็ให้พิจารณาอนุญาตได้ สำหรับในต่างจังหวัดให้นายทะเบียนฯ เสนอขอรับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นลายลักษณ์อักษรด้วย

ข้อ 5 การอนุญาตให้มีอาวุธปืน ตามปกติควรมีได้เพียงคนละ 2 กระบอก คือ สั้น และยาว แต่ในการพิจารณาอนุญาตมาน้อยเพียงใดแล้วแต่หลักฐานความจำเป็นของแต่ละบุคคล และควรเข้มงวดกวดขัน อย่าให้มีมากเกินไปจนความจำเป็นไม่ซ้ำขนาดกันให้วงเล็บวัตถุประสงค์มีและใช้อาวุธปืนในใบอนุญาต (ป.4) ให้ชัดเจน

ข้อ 6 การพิจารณาอนุญาตสำหรับข้าราชการ ตำรวจ ทหารประจำการ ให้มีอาวุธปืนให้ถือปฏิบัติดังนี้

1) ข้าราชการตั้งแต่สัญญาบัตรขึ้นไป ไม่ต้องดำเนินการตามข้อ 3 แต่ต้องให้ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ชั้นหัวหน้ากอง หรือเทียบเท่าหรือผู้กำกับการตำรวจ หรือผู้บังคับกองพันทหารรับรองความประพฤติและตำแหน่งหน้าที่การงาน เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

2) ข้าราชการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตรไม่ต้องพิมพ์ลายนิ้วมือ แต่ต้องสอบสวนตามข้อ 3 เว้นแต่กรณีผู้มีหน้าที่สืบสวนและปราบปรามโจรผู้ร้ายเป็นประจำ หรือมีหน้าที่ต้องปฏิบัติในพื้นที่ที่เสี่ยงอันตรายต่อชีวิต หรือมีหน้าที่ควบคุมเงิน ไม่ต้องสอบสวนแต่ต้องมีหนังสือรับรองความประพฤติและตำแหน่งหน้าที่ การงานจากผู้บังคับบัญชา ตามข้อ 1)

ข้อ 7 การขอรับโอนอาวุธปืน

1) การรับโอนอาวุธปืนระหว่างบุคคลทั่วไป พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

2) การรับโอนปืนมรดก ถ้าผู้รับโอนมีคุณสมบัติครบถ้วน และเป็นทายาทโดยตรงต้องการรับโอนไว้ถืออนุญาตได้

ข้อ 8 นักเรียน นักศึกษา ที่เรียนอยู่ในสถานศึกษา ซึ่งทางการนับเวลาการศึกษา นั้นเป็นวันรับราชการ เช่น นักเรียนนายร้อย นายเรืออากาศ นายร้อยตำรวจ ควรมีสทธิได้รับอนุมัติให้มีอาวุธปืนได้ แต่ควรพิจารณาให้เฉพาะเป็นกีฬา หรือในกรณีรับโอนมรดกซึ่งไม่มีทายาท ผู้อื่นที่จะรับโอนไว้ได้ หรือผู้ที่ได้รับปริญญาแล้วยังไม่ประกอบอาชีพ แต่กำลังศึกษาต่ออีกควรพิจารณาให้ตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ข้างต้น

ข้อ 9 การพิจารณาออกใบอนุญาตสำหรับเครื่องกระสุนปืนของบุคคลนั้น ต้องสอบให้ทราบว่าผู้ขออนุญาตมีอาวุธปืน ซึ่งใช้กับอาวุธปืนที่ขออนุญาตหรือไม่ หากไม่มีห้ามออกใบอนุญาตให้ ถ้ามีและจะขออนุญาตต้องเสนอว่ามีเหตุผลจำเป็นเพียงใดสำหรับอัตราที่จะต้องขออนุญาตให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 759/2494 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2494 ข้อ 14 ตามกำหนดและอัตราอย่างสูงต่อไป

1) กระสุนโดด ปืนยาวทุกชนิด อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามา ได้ไม่เกินปีละ 100 นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้จะขอ อนุญาตได้ไม่เกิน 50 นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดนั้น ๆ ถ้าขอซื้อ ภายในราชอาณาจักรให้อนุญาตได้ไม่เกินปีละ 60 นัด แต่การอนุญาตให้อนุญาตได้ไม่เกินคราวละ 15 นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดหนึ่ง ๆ

2) กระสุนปืนพกทุกชนิดอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามาได้ไม่เกิน 50 นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้จะอนุญาตได้ไม่เกิน คราวละ 25 นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดหนึ่ง ๆ ถ้าขอซื้อ ภายในราชอาณาจักรให้อนุญาตได้ไม่เกินปีละ 36 นัด แต่การขออนุญาตนี้ ให้อนุญาตได้ไม่เกิน คราวละ 12 นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดหนึ่ง ๆ

3) กระสุนลูกซองชนิดต่าง ๆ แบ่งเป็น 4 ขนาด ตามรายการในบัญชีเทียบ ขนาดกระสุนต่าง ๆ ต่อไปนี้

ขนาดที่ 1 อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ 100 นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ 25 นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดหนึ่ง ๆ

ขนาดที่ 2 อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ 200 นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ 50 นัด สำหรับกระสุนปืนลูกซองชนิดหนึ่ง ๆ

ขนาดที่ 3 อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ 300 นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้จะขออนุญาตได้ไม่เกินคราวละ 75 นัด สำหรับกระสุนปืนลูกซองชนิดหนึ่ง ๆ

ขนาดที่ 4 อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ 400 นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ 100 นัด สำหรับกระสุนปืนลูกซองชนิดหนึ่ง ๆ

แต่ทั้งนี้ขอรวมกันคราวเดียวทุกขนาดให้อนุญาตไม่เกินปีละ 1,000 นัด แต่การอนุญาตนี้จะอนุญาตไม่เกินคราวละ 250 นัด สำหรับกระสุนปืนลูกซองชนิดหนึ่ง ๆ จำนวนที่กำหนดนี้เป็นอันตรายอย่างสูงที่จะอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ ส่วนการขอซื้อ ภายในราชอาณาจักรให้อนุญาตได้ไม่เกินปีละ 500 นัด แต่ในการอนุญาตครั้งหนึ่งต้องไม่เกิน 25 นัด เฉพาะกระสุนปืนลูกซองตามบัญชีเทียบขนาดที่ 1 กรมตำรวจได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกระสุนปืนที่โดยปกติใช้ล่าสัตว์ใหญ่ จึงให้อนุญาตปีละไม่เกิน 100 นัด แต่ในการอนุญาตครั้งหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกิน 10 นัด ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายในการสงวนพันธ์สัตว์ป่า

4) กระสุนอัดลมอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้า หรือซื้อภายในราชอาณาจักรได้ไม่เกินคราวละ 1,000 สำหรับกระสุนปืนอัดลมชนิดหนึ่ง ๆ

5) กระสุนลูกกรวดทุกชนิดให้อนุญาตส่งได้ไม่เกินปีละ 100 นัด ถ้าเป็นการซื้อ ในราชอาณาจักรให้อนุญาตได้ไม่เกินคราวละ 200 นัด แต่ต้องไม่เกินปีละ 1,000 นัด

การอนุญาตกระสุนปืนตามคำสั่งนี้ ได้กำหนดอัตราขึ้นไว้ เพื่อให้เป็นระดับเดียวกันในการอนุญาตตามปกติ แต่ถ้ามีกรณีซึ่งจะต้องผ่อนผันการออกใบอนุญาตเป็นพิเศษ เช่น ในกรณีที่คนต่างด้าว หรือข้าราชการสถานทูตอันมีสัมพันธไมตรีต่อประเทศไทยนำติดตัวเข้ามา ก็ให้พิจารณาผ่อนผันได้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายไปแล้วแจ้งให้กรมศุลกากรทราบ ถ้าเป็นกรณีซื้อภายในราชอาณาจักร เมื่อได้ผ่อนผันไปแล้วให้รายงานเหตุที่ผ่อนผันให้กระทรวงทราบ เฉพาะคนต่างด้าวที่ได้รับการผ่อนผันข้างต้นต้องเป็นบุคคลที่ได้รับสิทธิคุ้มกัน เช่นเจ้าหน้าที่องค์การระหว่างประเทศ

ข้อ 10 ในกรณีพิเศษต่าง ๆ นอกจากนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของนายทะเบียนเฉพาะเรื่องเฉพาะรายที่จะพิจารณาสั่งการ

ข้อ 11 ถ้าเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ มีความสงสัยพฤติการณ์ไม่แน่ใจว่า ผู้รับใบอนุญาตคนใดจะเป็นผู้ต้องห้ามในการออกใบอนุญาตตาม มาตรา 13 (7) (8) หรือ (9) ก็ให้พนักงานสอบสวนท้องที่รายงานพฤติการณ์ไปยังนายทะเบียนท้องที่ เพื่อเรียกตัวผู้รับอนุญาตมาทำประกันทัณฑ์บน หรือพิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตเป็นราย ๆ ไป การทำประกันทัณฑ์บน ให้นายทะเบียนท้องที่เรียกตัวผู้รับอนุญาตมาดำเนินการดังนี้

- 1) ให้นำหลักฐาน การประกอบอาชีพ และรายได้มาแสดง
- 2) ให้นำหลักฐาน ภูมิลำเนาถิ่นที่อยู่ และบัตรประจำตัวมาแสดง
- 3) ให้นำบุคคลที่เชื่อถือได้มารับรองทำสัญญาประกันและให้ผู้ได้รับอนุญาตทำ

ทัณฑ์บนต่อนายทะเบียนท้องที่ โดยกำหนดระยะเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน และไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันทำประกันทัณฑ์บน ถ้าผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวหาประกันที่เชื่อถือไม่ได้ หรือไม่ยอมทำทัณฑ์บนภายในเวลาอันสมควรตามที่นายทะเบียนได้กำหนดให้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า 30 วัน ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นเป็นผู้ซึ่งจะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้ ให้นายทะเบียนท้องที่เพิกถอนใบอนุญาตทุกรายไป

เมื่อนายทะเบียนท้องที่ได้ทำสัญญาประกันทัณฑ์บนแล้ว ให้แจ้งสารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจท้องที่โดยมิชักช้า เพื่อสอดส่องพฤติการณ์ และหากปรากฏว่าผู้ทำสัญญาประกันหรือทัณฑ์บนผิดสัญญาประกัน หรือทัณฑ์บน ก็ให้สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจท้องที่ แจ้งให้นายทะเบียนท้องที่ทราบเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 12 การเพิกถอนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานตำรวจท้องที่เอาใจใส่ตรวจสอบบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้มี และใช้อาวุธปืนหากสงสัยพฤติการณ์ของผู้รับใบอนุญาต หรือปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ออกใบอนุญาตก็รวบรวมหลักฐานรายงานนายทะเบียน

ท้องที่โดยมิชักช้า เพื่อดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป การสอบสวนคดีอาญา ในคดีความผิดตามทีระบไว้ในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ.2490 ให้พนักงานสอบสวน สอบสวนผู้ต้องหาให้ปรากฏ ว่าเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนหรือไม่ หากปรากฏว่า ผู้ต้องหาเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเป็นผู้ซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้ออกใบอนุญาต ก็ให้รวบรวมหลักฐานรายงานนายทะเบียนท้องที่โดยมิชักช้า และเมื่อผลคดีถึงที่สุดเป็นประการใด ให้รายงานนายทะเบียนทราบ เพื่อดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นต่อไป เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนผู้ใดเป็นผู้จะต้องดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาต นายทะเบียนอาวุธปืนท้องที่กรุงเทพมหานคร รายงานพฤติการณ์ข้อเท็จจริงพร้อมพยานหลักฐาน เสนอขอความเห็นชอบจากกรมตำรวจก่อน หากกรมตำรวจเห็นชอบแล้วให้ทำคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แล้วจัดเจ้าหน้าที่ไปร่วมกับตำรวจท้องที่ที่ผู้รับอนุญาตมีภูมิลำเนาอยู่ แจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้ควบคุมดูแลทราบ เพื่อขอรับอาวุธปืนและใบอนุญาตมีและใช้อาวุธปืนมาดำเนินการต่อไป และให้เจ้าพนักงานตำรวจท้องที่นั้น ๆ ลงประจำวันไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่ไม่สามารถติดตามผู้รับใบอนุญาตได้ หรือไม่มีผู้อนุบาล หรือควบคุมดูแล ให้นายทะเบียนอาวุธปืนท้องที่ประกาศคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไว้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียนอาวุธปืนท้องที่ และที่อยู่ของผู้ได้รับอนุญาต ภายในกำหนด 30 วัน เมื่อพ้นกำหนดดังกล่าวให้นายทะเบียนอาวุธปืนท้องที่ แจ้งสถานีตำรวจดำเนินคดีกับผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป ในกรณีที่ย้ายทะเบียนอาวุธปืน ผู้สั่งเพิกถอนแจ้งให้นายทะเบียนผู้ออกใบอนุญาตทราบเพื่อหมายเหตุในทะเบียนคุมต่อไป

ข้อ 13 หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาต ให้บุคคลมีและใช้อาวุธปืนนี้เป็นหลักเกณฑ์โดยทั่วไป สำหรับใช้เป็นแนวทางพิจารณาของนายทะเบียนอาวุธปืนเท่านั้น หากรายใดนายทะเบียนมีเหตุผลอันสมควรว่าผู้ขอมีพฤติการณ์ไม่เหมาะสม หรือมีเหตุผลความจำเป็นไม่เพียงพอ แม้จะเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ขัดต่อมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. 2490 ก็ตาม นายทะเบียนจะไม่อนุญาตก็ได้

2) ขั้นตอนปฏิบัติให้มีและใช้อาวุธปืน ดังนี้ (โรงเรียนเสนารักษาดินแดง. 2552: ออนไลน์)

2.1) ยื่นคำขอ ตามแบบ ป.1 ระบุน ชนิด ประเภท จำนวน พร้อมทั้งแหล่งที่จะขอซื้อพร้อมแนบสำเนาบัตรประจำตัวและทะเบียนบ้าน หนังสือรับรองของผู้บังคับบัญชากรณีเป็นข้าราชการ หรือหนังสือรับรองของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กรณีเป็นราษฎรทั่ว ๆ ไป

2.2) สอบสวนคุณสมบัติ

2.2.1) สอบสวนในประเด็นเกี่ยวกับการต้องโทษคดีอาญา อาชีพ ความสามารถ และความประพฤติ ได้แก่ พ.ร.บ.อาวุธปืนพ.ศ. 2490 ม.13

2.2.2) สอบสวนสภาพความเป็นอยู่ และสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ พิจารณาด้วย

2.2.3) ถ้าเป็นเขตกรุงเทพมหานคร กรณีเป็นบุคคลที่ไม่เคยมีอาวุธปืนมาก่อน ต้องส่งเรื่องราวคำร้องให้ตำรวจท้องที่สอบสวนคุณสมบัติ และหลักทรัพย์ (ยกเว้นผู้ขอเป็นผู้ใหญ่บ้าน)

2.2.4) สำหรับต่างจังหวัด ให้นายทะเบียนท้องที่พิจารณาสอบสวนคุณสมบัติอย่างรอบคอบ และรวดเร็ว โดยราษฎรให้สอบสวนจากเจ้าพนักงานปกครองที่ใกล้ชิด เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เฉพาะกรณีสงสัยให้นายทะเบียนพิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติร่วมกับผู้บังคับกอง หรือ หัวหน้าสถานีตำรวจ

2.3) ถ้านายทะเบียนอนุญาตก็ให้ออก ป.3 ให้ไปซื้ออาวุธปืน

2.4) เมื่อได้รับ ป.3 แล้วจะต้องซื้ออาวุธปืน ณ ท้องที่ หรือ บุคคลที่ระบุไว้ใน ป.3 เท่านั้น เมื่อซื้อแล้วให้นำอาวุธปืนและใบอนุญาตไปขอออกใบอนุญาต ป.4

2.5) เมื่อออก ป.4 แล้ว นายทะเบียนต้องเพิ่มรายการลงในทะเบียนอาวุธปืน ประจำรายตำบลและประเภทอาวุธปืน

3) ใบอนุญาตที่เกี่ยวกับอาวุธปืนที่สำคัญ

ใบอนุญาตที่เกี่ยวกับอาวุธปืนที่สำคัญ ได้แก่ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

3.1) ใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.3)

3.2) ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.

4) มี 2 ประเภทด้วยกัน ได้แก่

3.2.1) ใบอนุญาตแบบชั่วคราว มีอายุ 6 เดือนนับแต่วันที่ออก ใบอนุญาต นั้น

3.2.2) ใบอนุญาตแบบถาวร ใช้ได้ตลอดเวลาที่ได้รับใบอนุญาต ยังเป็น เจ้าของอาวุธปืนนั้นอยู่

แบบที่ใช้เกี่ยวกับอาวุธปืนส่วนบุคคล (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาติดแดง หน่วยบัญชาการสำรองกำลังสำรอง. ม.ป.ป.: 53)

ป 1 คำร้องขออนุญาตต่าง ๆ

ป 3 ใบอนุญาตให้ใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุน

ป 4 ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุน

ป 12 ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวเพื่อป้องกันตัวและทรัพย์สิน

4) สถานที่ในการขออนุญาต สำหรับผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ให้ยื่นขออนุญาตต่อนายทะเบียน ณ กองทะเบียน กรมตำรวจ ส่วนผู้มีภูมิลำเนาอยู่ที่ต่างจังหวัดให้ยื่นคำร้องขอต่อนายอำเภอท้องที่ เมื่อได้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตต่อทางราชการแล้ว นายทะเบียนก็จะพิจารณาว่าควรออกใบอนุญาตให้ผู้ขอหรือไม่ ซึ่งมีข้อสังเกตที่สำคัญ ๆ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

4.1) ในการออกใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืนนั้น จะออกให้ได้ใน 3 กรณีเท่านั้น คือ

4.1.1) เพื่อใช้ในการป้องกันตนเองและทรัพย์สิน

4.1.2) เพื่อใช้ในการเล่นกีฬา

4.1.3) เพื่อใช้ในการยิงล่าสัตว์

ถ้าไม่เข้ากรณีใดกรณีหนึ่งในสามกรณีนี้ทางราชการมักจะไม่ ออกใบอนุญาตให้

4.2) ใบอนุญาตหนึ่งใบจะออกให้สำหรับอาวุธปืนหนึ่งกระบอกเท่านั้น

4.3) ทางราชการจะไม่ออกใบอนุญาตให้มีหรือใช้ ให้แก่อาวุธที่เป็น อาวุธ

สงคราม

4.4) ผู้ที่จะขอใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืนได้นั้นจะต้องเป็นบุคคล ที่ไม่มีคุณสมบัติต้องห้ามตามกฎหมาย อาทิเช่น บุคคลผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ (อายุยังไม่ครบ 20 ปี บริบูรณ์) บุคคลที่เป็นคนไร้ความสามารถหรือ เสมือนไร้ความสามารถ (คนวิกลจริต.คนจิตฟั่นเฟือน), บุคคลที่ไม่มีอาชีพ และรายได้ คนจรจัด บุคคลผู้ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งนอกจากนี้ทางราชการจะไม่ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในท้องที่ที่บุคคลนั้น ขออนุญาตน้อยกว่าหกเดือน

5) ขั้นตอนในการออกใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืน ในขั้นแรกนายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ใช้อาวุธ (แบบ ป.3) และใบอนุญาต ให้มีหรือใช้อาวุธปืนแบบชั่วคราว (แบบ ป.4 ชั่วคราว) ให้ก่อน ทั้งนี้ เพื่อ ที่จะให้ผู้ขออนุญาตไปจัดการหาซื้ออาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนมาให้ พร้อมเสียก่อนโดยไม่ผิดกฎหมาย จากนั้นให้ผู้ขออนุญาตนำอาวุธปืนดังกล่าว ไปให้นายทะเบียนตรวจสอบว่าอาวุธปืนและเครื่องกระสุนที่จัดหามา นั้น มีชนิดและขนาดตรงตามที่ระบุไว้ในแบบ ป.๓ และ ป.๔ ชั่วคราวหรือไม่ ถ้าตรงนายทะเบียนก็จะออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนอย่างถาวร

(แบบ ป.๔ ตาราง) ต่อไป แต่ทั้งนี้จะต้องนำเอาอาวุธปืนไปให้นายทะเบียนตรวจสอบ ภายในกำหนด 6 เดือนนับแต่วันที่ได้ออกใบอนุญาตชั่วคราวให้ ถ้าเกินกำหนด 6 เดือนดังกล่าวไป ต้องถือว่าผู้ขออนุญาตนั้นมีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนไว้ในความครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

หมายเหตุ กรณีที่ซื้ออาวุธปืนจากเจ้าของที่ได้รับอนุญาตแล้ว ผู้ซื้อจะต้องไปขอรับใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนนั้นจากนายทะเบียนก่อน จากนั้นให้ผู้ขอซื้อนำใบอนุญาตให้ซื้อไปขอรับปืนจากผู้ขายได้เลย หรือจะไปหานายทะเบียนพร้อมกันทั้งผู้ซื้อและเจ้าของปืน ซึ่ง นายทะเบียนก็จะทำการออกแบบ ป.4 ให้ผู้ซื้อต่อไป

5.1.3 การโอนอาวุธปืน

กฎหมายห้ามมิให้โอนอาวุธปืนให้แก่บุคคลที่ไม่ได้รับใบอนุญาตให้มี และใช้อาวุธปืน แม้ผู้โอนจะเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้มี และใช้อาวุธปืนได้ แต่ถ้าโอนอาวุธปืนให้แก่ผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตผู้โอนจะมีความผิด (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

"การโอน" หมายถึง การโอนกรรมสิทธิ์อาวุธปืนของตนให้ผู้อื่นเป็น เจ้าของ

ในกรณีที่เจ้าของอาวุธปืนซึ่งมีใบอนุญาตอยู่แล้วถึงแก่ความตาย กฎหมายกำหนดให้ทายาทของผู้ตาย หรือ บุคคลอื่น ๆ ซึ่งมีอาวุธปืน เครื่อง กระสุนปืน หรือใบอนุญาตให้มี หรือใช้อาวุธปืนของผู้ตาย ไปแจ้งการตาย ของเจ้าของปืนให้นายทะเบียนทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รู้ถึงการตาย ของผู้ตาย ถ้าไม่มาแจ้งถือว่ามีความผิด ต้องโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท สำหรับนายทะเบียนที่จะไปแจ้งการตายดังกล่าวได้ ได้แก่

- 1) นายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืนนั้น
- 2) นายทะเบียนท้องที่ที่ผู้ตายมีภูมิลำเนาอยู่
- 3) นายทะเบียนท้องที่ที่ผู้แจ้งการตายมีภูมิลำเนาอยู่

เมื่อได้แจ้งการตายต่อนายทะเบียนแล้ว ให้ทายาทผู้ได้รับอาวุธซึ่งเป็น มรดกของผู้ตาย ไปติดต่อกับนายทะเบียนท้องที่ภายใน 6 เดือน นับแต่วัน ที่ผู้ตาย (เจ้าของปืน) ถึงแก่ความตาย เพื่อขอรับใบอนุญาตใหม่ ทั้งนี้ เพราะ ถึงแม้ว่าทายาทจะได้กรรมสิทธิ์ไปอาวุธปืนนั้นแล้วก็ตาม แต่ก็ยังถือว่าเป็นการ มีอาวุธไว้ในความครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต ซึ่งผิดกฎหมาย เพราะฉะนั้นจึงต้องยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนท้องที่ เพื่อขอใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืน (แบบ ป.4) ซึ่งทางราชการก็จะพิจารณาว่า ทายาทหรือผู้ขออนุญาตมีคุณสมบัติที่ต้องห้ามตามกฎหมายหรือไม่ ถ้าไม่มีก็จะได้จัดการออกใบอนุญาตให้ต่อไป

การขอรับโอนมรดกอาวุธปืน (โรงเรียนเสนาธิการศึกษาพิเศษ. 2552: ออนไลน์)

เมื่อเจ้าของอาวุธปืนตาย ให้ผู้ครอบครองอาวุธปืนแจ้งนายทะเบียนท้องที่
ดังต่อไปนี้

- 1) ท้องที่ที่ผู้นั้นตาย หรือ
- 2) ท้องที่ที่อาวุธปืน ชี้นทะเบียนอยู่ หรือ
- 3) ท้องที่ที่ผู้ครอบครองอยู่

ขั้นตอนการขอรับโอนมรดกอาวุธปืน

1) ถ้ามีพินัยกรรมให้ดำเนินการตามพินัยกรรม ถ้ามีผู้จัดการมรดกให้
ดำเนินการให้เป็นไปตามที่มีผู้จัดการ หากไม่มีให้สอบปากคำทายาท และให้ได้สาระสำคัญว่าไม่มี
ทายาทผู้อื่นคัดค้าน จึงจะดำเนินการต่อไปได้ เว้นมีการโต้เถียงให้รอไว้จนคดีถึงที่สุด

2) ทายาท ยื่นคำขอตามแบบ ป.1 ขอรับโอนมรดกอาวุธปืน

3) เรียก ป.4 เก่าคืน ออกใบ ป.4 ให้ใหม่ แก้ไขเพิ่มเติมรายการในทะเบียน
อาวุธปืนประจำตำบล

5.1.4 การแจ้งย้ายอาวุธปืน

กรณีต้องแจ้งนายทะเบียน (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552:
ออนไลน์)

- 1) อาวุธปืนหายหรือถูกทำลายต้องแจ้งนายทะเบียนภายใน 15 วัน
- 2) ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ต้องขอใบอนุญาตแทน ภายใน 30 วัน นับ
แต่ทราบเหตุการณ์สูญหาย หรือถูกทำลาย
- 3) ถ้าผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตาย ทายาทต้องแจ้งนายทะเบียนภายใน
30 วัน นับแต่ทราบวันตายของผู้ได้รับใบอนุญาต มิฉะนั้นมีความผิด
- 4) ผู้ได้รับใบอนุญาต ย้ายที่อยู่ ต้องแจ้งย้ายต่อนายทะเบียนภายใน 15 วันนับแต่
วันย้าย โดยต้องแจ้ง 2 ที่คือแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ ย้ายออกภายใน 15 วัน นับแต่วันย้ายออก
และแจ้งต่อนายทะเบียนที่ย้ายเข้า ภายใน 15 วัน นับแต่วันย้ายเข้า ใครไม่แจ้งมีความผิด
- 5) ผู้ได้รับใบอนุญาต หากกลายเป็นผู้ไม่มีสิทธิรับใบอนุญาตใน ภายหลัง เช่น
กลายเป็นคนวิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถ ต้องคืนอาวุธ ปืนและใบอนุญาตต่อนายทะเบียนโดย
มิชักช้า มิฉะนั้นจะมีความผิด
- 6) ผู้ได้นำอาวุธปืนมาจากต่างประเทศ ต้องส่งมอบอาวุธปืนแก่ พนักงานศุลกากร
หรือแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่โดยมิชักช้า มิฉะนั้นจะมีความผิด

5.1.5 ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน

ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)
การกระทำผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนเหล่านี้ ได้แก่

- 1) ทำ โดยมีได้รับอนุญาต
- 2) ซื้อมี ได้รับอนุญาต
- 3) มี โดยมีได้รับอนุญาต
- 4) ใช้ โดยมีได้รับอนุญาต
- 5) ส่ง เข้ามาจากนอกราชอาณาจักรโดยมีได้รับอนุญาต
- 6) นำ เข้ามาจากนอกราชอาณาจักรโดยมีได้รับอนุญาต

ความผิดทั้ง 6 ประการ ถ้าเป็นเพียงเกี่ยวกับ ส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธปืน หรือ "มีกระสุนปืน" ก็ถือว่ามีความผิดเช่นเดียวกัน

ผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน แต่ครอบครองอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายก็มีความผิดเช่นกัน

คำว่า "มีอาวุธปืน" หมายถึง มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง

"มีกรรมสิทธิ์" หมายถึง เป็นเจ้าของอาวุธปืน

"มีไว้ในครอบครอง" หมายถึง ยึดถืออาวุธปืนโดยมีเจตนายึดถือเพื่อตน

"ยึดถือ" หมายถึง กิริยาที่รับ ถือ หรือเอามารักษาไว้

"ยึดถือเพื่อตน" หมายถึง กิริยาที่จับ ถือ หรือเอาอาวุธปืนมา รักษาไว้ใน

ลักษณะที่แสดงอาการหวง การยึดถือเพื่อตนนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นการยึดถือไว้โดยเป็นเจ้าของเสมอไป

การรับฝากปืนจากผู้อื่นในระยะเวลาอันสั้น หรือการเอาปืนของผู้อื่น มาถือไว้ชั่วขณะ ไม่ถือว่ามีอาวุธปืนไว้ในครอบครอง

5.1.6 การครอบครองปืนของผู้อื่น

การครอบครองปืนของผู้อื่นที่ไม่ผิดกฎหมายมี 3 กรณี คือ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

1) ผู้ครอบครองอาวุธปืนที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้อื่น เท่าที่จำเป็นเพื่อรักษาอาวุธนั้นมีให้สูญหาย และผู้ครอบครองนั้นจะต้องมีคุณสมบัติ ที่จะมี และใช้อาวุธปืนได้ เช่น

1.1) บิดานายดำ เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ต่อมา บิดานายดำตาย นายดำจึงครอบครองอาวุธปืนนั้น เพื่อรอแจ้งการตายภายในกำหนด 30 วันนับแต่วันที่ทราบการตาย และขอรับมรดกของบิดา ดังนี้ นายดำไม่มีความผิด

1.2) นาย ก เป็นผู้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ต่อมา นาย ก วิกลจริต นาง ข ภริยาของนาย ก จึงครอบครองอาวุธปืนของนาย ก เพื่อ รอส่งมอบอาวุธปืนและใบอนุญาตแก่นาย ทะเบียน นาง ข ไม่มีความผิด

1.3) เก็บอาวุธปืนมีทะเบียนได้ตั้งใจว่าจะนำไปมอบให้นาย ทะเบียน ก็ถูกจับก่อน ดังนี้ไม่มีความผิด แต่ถ้าผู้เก็บอายุแค่ 15 ปี (ยังมี อาวุธปืนไม่ได้) หรือปืนที่เก็บได้เป็นปืนเถื่อน ดังนี้ถ้าผู้เก็บได้เอามาใช้ก็มีความผิดด้วย

2) ครอบครองอาวุธปืนของราชการทหาร และตำรวจ และของ หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ

3) ครอบครองอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนประจำเรือเดินทะเล รถไฟ และอากาศยานตามปกติ ซึ่งได้แสดงและให้พนักงานศุลกากรตรวจสอบตามกฎหมายแล้ว

หมายเหตุ ควรสังเกตว่ากฎหมายยกเว้นให้แต่อาวุธปืนของทางราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ มิได้ยกเว้นแก่ตำรวจ หรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ

5.1.7 การพกพาอาวุธปืน

กฎหมายห้ามมิให้บุคคลพกพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว เว้นแต่เป็น กรณีมีติดตัวเมื่อมีเหตุจำเป็นและเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์ เช่นถือ ปืนติดตามคนร้าย หรือไฟไหม้บ้านต้องขนของและปืนหนีออกจากบ้าน หรือ ต้องพกปืนเพื่อป้องกันตัว เพราะนำเงินจำนวนมากติดตัวไปต่างจังหวัด เป็นต้น (มหาวิยาลัยธรรมศาสตร์, คณะนิติศาสตร์, 2552: ออนไลน์)

แต่มีข้อสังเกตว่า ไม่ว่าในกรณีใดกฎหมายห้ามเด็ดขาด มิให้พาอาวุธปืนไปโดยเปิดเผย หรือพาไปในชุมชนที่ได้จัดให้มีขึ้นเพื่อนมัสการ การรื่นเริง การมหรสพหรือการอื่นใด หมายความว่าถึงแม้จะมีใบอนุญาตให้มีอาวุธปืน ติดตัวก็ตาม ก็ไม่สามารถพกพาอาวุธปืนโดยเปิดเผย หรือพาไปในชุมชนที่จัดให้มีขึ้น เพื่อการดังกล่าว แต่กฎหมายไม่ห้ามสำหรับเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทหารและตำรวจซึ่งอยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ หรือประชาชนผู้ได้รับมอบหมายให้มีหรือใช้อาวุธปืน ซึ่งอยู่ในระหว่างการช่วยเหลือราชการ และมีเหตุจำเป็นต้องมีและใช้อาวุธปืน ในการนั้นสำหรับผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตให้พกพาในกรุงเทพฯ คือ อธิบดีกรมตำรวจ ในต่างจังหวัดคือ ผู้ว่าราชการจังหวัด

5.1.8 การมีอาวุธปืนเพื่อเก็บ

ผู้ใดประสงค์จะมีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บก็ต้องขออนุญาตด้วย การเก็บในที่นี้หมายถึง การมีไว้โดยไม่ใช้อาวุธปืนนั้น เช่น การเก็บไว้เป็นที่ระลึก เป็นต้น (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

การมีอาวุธปืนเพื่อเก็บ

"การเก็บ" ในที่นี้หมายถึง การมีไว้โดยไม่ใช้อาวุธปืนนั้น เช่น การเก็บไว้เป็นที่ระลึก เป็นต้น ซึ่งผู้ที่ต้องการจะมีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บก็จำเป็นต้องขออนุญาตจากทางราชการด้วย โดยผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ให้ไปขอใบอนุญาตมีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บ ณ กองทะเบียน กรมตำรวจ ส่วน คนที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดให้ยื่นขอใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องถิ่น

ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บ จะออกให้แก่อาวุธปืนดังต่อไปนี้เท่านั้น คือ

- 1) อาวุธปืนที่นายทะเบียนเห็นว่าชำรุดจนใช้ยิงไม่ได้
- 2) อาวุธปืนแบบพินสมัย เช่น ปืนที่ใช้ในสมัยโบราณ ปืนที่เป็นของเก่าแก่
- 3) อาวุธปืนที่เป็นรางวัลจากการแข่งขันยิงปืนในทางราชการเพราะฉะนั้นถ้าเป็น

อาวุธปืนประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมานี้ย่อมไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีไว้เพื่อเก็บ นอกจากนี้แล้วกฎหมายยังมีข้อห้ามเกี่ยวกับอาวุธปืนที่มีไว้เพื่อเก็บอีกด้วย คือ

- 3.1) ห้ามมิให้ยิงอาวุธปืนนั้น
- 3.2) ห้ามมิให้มีเครื่องกระสุนที่จะใช้สำหรับอาวุธปืนที่จะมีไว้เพื่อเก็บ

หมายเหตุ ผู้ใดที่มีอาวุธไว้เพื่อเก็บโดยมิได้รับอนุญาต ถือว่ามีความผิดต้อง ได้รับโทษตามกฎหมาย

5.1.9 การเพิกถอนใบอนุญาต

นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้ถ้าออกให้โดยหลงผิด หรือผู้ได้รับอนุญาตเป็นคนเคยต้องโทษมาก่อน เป็นต้น เมื่อเพิกถอนแล้วผู้รับอนุญาตต้องมอบปืนและใบอนุญาตคืนแก่นายทะเบียนโดยไม่ชักช้า อนึ่ง การให้ผู้อื่นใช้ใบอนุญาตหรือการใช้ใบอนุญาตของผู้อื่น มีโทษ ถึงจำคุก (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะนิติศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

5.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนต่างประเทศ

5.2.1 ประเทศอังกฤษ

ประเทศอังกฤษนับได้ว่าเป็นประเทศผู้นำในเรื่องของกฎหมาย และสิทธิมนุษยชน เนื่องจากเป็นของบทบัญญัติคุ้มครองสิทธิที่เรียกว่า Bill of Rights ซึ่งถือว่าเป็นแม่บทหรือเป็นต้นแบบของรัฐธรรมนูญทั่วโลก ทั้งประเทศสหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ และมาเลเซียต่างรับอิทธิพลจากบทบัญญัติดังกล่าวมาบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญของตน โดยใช้ชื่อ Bill of Rights ในหมวดที่ว่าด้วย

สิทธิเสรีภาพของราษฎรตามชื่อกฎหมายของอังกฤษ และที่สำคัญ ประเทศดังกล่าวต้องเคยเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษมาแล้วทั้งสิ้น กฎหมายอาวุธปืนของประเทศอังกฤษจึงเป็นต้นแบบของกฎหมายอาวุธปืนในประเทศต่าง ๆ ที่กล่าวมาเช่นกัน (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 63-64; อ้างอิงจาก Her Majesty's Stationery Office, (September, 15) *Firearms (Amendment) Act*. 1988: Online)

กฎหมายอาวุธปืนของประเทศไทย *Firearms (Amendment) Act 1988* (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 64-71; อ้างอิงจาก Her Majesty's Stationery Office, (September, 15) *Firearms (Amendment) Act*. 1988: Online)

มาตรา 1 (1), มาตรา 5 ของพระราชบัญญัติอาวุธปืน ค.ศ. 1968 (ซึ่งในพระราชบัญญัตินี้เรียกว่า กฎหมายแม่บท) ฉบับนี้มีขึ้นมากำหนดระเบียบเพิ่มเติมเพื่อขยายความเกี่ยวกับการครอบครองและธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ลักษณะอาวุธปืนต้องห้าม ซึ่งหมายความรวมถึงอาวุธปืนและกระสุนปืนที่ครอบครองได้มา ผลิต ขาย หรือโอน ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(2) วรรค (a) ของอนุมาตรา (1) ให้ใช้ความแทนที่ว่า “(a) อาวุธใด ๆ ก็ตามที่ได้รับการออกแบบหรือดัดแปลงให้ยิงครั้งละ 2 นัดหรือมากกว่าโดยไม่ต้องเหนี่ยวไกซ้ำ,

(ab) ปืนพกยาวประเภท Self-loading หรือ Pump Action แทนปืนพกยาวที่มีลำกล้องสำหรับบรรจุของกระสุนขนาด .22

(ac) ปืนประเภท Self-loading หรือ Pump -action Smooth-bore ซึ่งไม่ใช่ขนาด .22 และมีความยาวกระบอกปืนน้อยกว่า 24 นิ้ว หรือความยาวรวมน้อยกว่า 40 นิ้ว

(ad) ปืนประเภท Smooth-bore แทน ปืนพกที่มีลำกล้องสำหรับบรรจุของกระสุน 9 มม. หรือบรรจุกระสุนที่ปลายของกระสุนแต่ละซอง

(ae) อุปกรณ์ยิงจรวดหรือดินปืน สำหรับปล่อยหัวจรวด แทนอุปกรณ์ยิงหรือดินปืนที่ได้รับการออกแบบเพื่อการยิงเป็นแนว หรือเพื่อวัตถุประสงค์ด้านเทคนิคความร้อน หรือเพื่อเป็นอุปกรณ์ส่งสัญญาณ”

(3) สำหรับวรรค (c) ของอนุมาตรา (1) ให้ใช้ความแทนที่ว่า “(c) ของกระสุนใด ๆ ก็ตามพร้อมกระสุนที่ได้รับการออกแบบให้ระเบิดทันทีหรือก่อนหน้าการยิง กระสุนใด ๆ ก็ตามที่มีส่วนผสมหรือได้รับการออกแบบหรือดัดแปลงให้มีส่วนผสมเป็นพิษตามที่ระบุในวรรค (b) และหากสามารถใช้กับอาวุธปืนใด ๆ ก็ตาม ระเบิดมือ ระเบิด หรือจรวด หรือปลอกที่ได้รับการออกแบบให้ระเบิดดังได้กล่าวมาแล้ว”

(4) หากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นว่าข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติแม่บทเกี่ยวกับอาวุธต้องห้ามหรือกระสุน ควรครอบคลุมถึง

(a) อาวุธปืนใด ๆ ก็ตาม (ที่ไม่ใช่อาวุธที่ใช้ทางอากาศ) ซึ่งมีได้ระบุไว้ในอนุมาตรา (1) ของมาตรา (5) ถือว่าเป็นการจำหน่ายที่ผิดกฎหมายในประเทศก่อนปี 1988 และพิจารณาแล้วเห็นว่า

i) มีอันตรายร้ายแรง หรือ

ii) ประกอบด้วยวัสดุที่ตรวจสอบได้ด้วยอุปกรณ์พิสูจน์โลหะ หรือ

(b) กระสุนใด ๆ ก็ตามที่มีได้ระบุไว้ในอนุมาตรา แต่พิจารณาแล้วเห็นว่าอันตรายร้ายแรงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจสั่งให้เพิ่มเติมในอนุมาตราได้ โดยอาจปรับเปลี่ยนคำจำกัดความของอาวุธหรือกระสุนตามระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งการเป็นอย่างอื่น

(5) อำนาจในการออกคำสั่งภายใต้อนุมาตรา (4) จะมีผลบังคับใช้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากแต่ละสภาเท่านั้น

1) การให้คำจำกัดความใหม่สำหรับปืนสั้นที่ได้รับการยกเว้น

มาตรา 2- (1) มาตรา 1 ของพระราชบัญญัติหลักได้รับการแก้ไขโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดให้ต้องมีใบอนุญาตสำหรับปืนสั้นบางประเภท

(2) สำหรับบรรด (a) ของอนุมาตรา (3) (ซึ่งยกเว้นปืนสั้นที่มีความยาวลำกล้องน้อยกว่า 24 นิ้ว) ให้ใช้ความแทนที่ว่า “(a) ปืนสั้นในพระราชบัญญัติฉบับนี้ หมายถึง ปืนประเภท Smooth-bore (ที่ไม่ใช่ปืนลม) ซึ่ง

i) มีความยาวลำกล้องน้อยกว่า 24 นิ้วและเส้นผ่าศูนย์กลางเกิน 2 นิ้ว

ii) ไม่มีแมกกาซีนหรือมีแมกกาซีนที่ไม่สามารถถอดได้และไม่สามารถ

iii) บรรจุของกระสุนได้มากกว่า 2 อันและไม่ใช่ปืนประเภท Revolver และ

(3) หลังอนุมาตรา (3) ให้เพิ่ม-“(3A) ปืนที่ได้รับการดัดแปลงให้มีแมกกาซีนตามที่ระบุในอนุมาตรา (3) (a) (I) ไม่ถือว่าอยู่ในข้อกำหนด ยกเว้นหากแมกกาซีนมีตราอนุญาตจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยระบุข้อเท็จจริงว่ามีการผลิตและดัดแปลงได้รับการ

เป็นลายลักษณ์อักษรโดยระบุชื่อบริษัท 1 ใน 2 บริษัทใดก็ได้ที่กล่าวไว้ในมาตรา 58(1) ของพระราชบัญญัติฉบับนี้

2) การออกและต่อใบอนุญาตปิ่นสั้น

มาตรา 3- (1) มาตรา 28(1) ของพระราชบัญญัติแม่บท (องค์ประกอบในการออกใบอนุญาตปิ่นสั้น) ให้ใช้ความแทนที่ว่า “(1) อนุมาตรา (1A) การออกหรือออกใบอนุญาตปิ่นสั้นกระทำโดยหัวหน้างานของตำรวจหากพิจารณาเห็นว่าผู้ขออนุญาตไม่เป็นภัยต่อสาธารณชน

(1A) จะไม่ออกใบอนุญาตให้ในกรณี

(a) มีเหตุผลเชื่อได้ว่าผู้ขออนุญาตไม่มีสิทธิได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ผู้ขออนุญาตไม่สามารถให้เหตุผลอันสมควรในการครอบครองชื่อ หรือได้มา

(1B) สำหรับวัตถุประสงค์ของวรรค (b) ของอนุมาตรา (1A) ผู้ขออนุญาตควรมีเหตุผลอันควรหากจะนำปิ่นไปใช้ในการกีฬาหรือแข่งขันหรือยิงหรือล่าสัตว์ต้องไม่เคยถูกปฏิเสธคำขอตามวรรคดังกล่าวเนื่องจากผู้ขออนุญาตตั้งใจที่จะไม่ใช้ปิ่นด้วยตนเองและให้ผู้อื่นยืม

(2) หลังมาตรา “2(A) ใบอนุญาตปิ่นสั้นต้องระบุลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของปิ่น รวมทั้งหมายเลขประจำปิ่นด้วย”

3) การโอนปิ่น

มาตรา 4- (1) มาตราฉบับนี้บังคับใช้กับบุคคลต่อไปนี้

(a) ชาย เฒ่า หรือให้ปิ่น หรือ

(b) ให้ยืมปิ่นสั้นมากกว่า 72 ชั่วโมง แก่บุคคลอื่นในสหราชอาณาจักรผู้ซึ่งไม่ได้จดทะเบียนเป็นตัวแทนจำหน่ายอาวุธปิ่น หรือบุคคลที่ไม่มีใบอนุญาตปิ่นสั้น

(2) ผู้โอนต้อง

(a) ปฏิบัติตามข้อกำหนดในใบอนุญาตที่ผู้รับโอนเป็นผู้ทำขึ้น

และ

(b) แจ้งเรื่องการโอนแก่หัวหน้างานของตำรวจซึ่งเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้โอน หรือหัวหน้างานของตำรวจที่ออกใบอนุญาต ภายใน 72 ชั่วโมงหลังโอน

(3) ผู้รับโอนต้องแจ้งเรื่องการรับโอนแก่หัวหน้างานของซึ่งเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้รับโอนภายใน 7 วัน

(4) หนังสือแจ้งเรื่องธุรกรรมภายใต้อนุมาตรา (2) หรือ (3) ต้องระบุรายละเอียดของปิ่นสั้น (ให้หมายเลขประจำปิ่นหากมี) และชี้แจงประเภทของธุรกรรม และชื่อ ที่อยู่ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และต้องโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือบริการรับส่งที่มีการบันทึกรายการ

(5) หากฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือ ปรับไม่เกินระดับ 5 ของระดับมาตรฐาน หรือทั้งจำทั้งปรับ

4) ใบอนุญาตอาวุธปืนและปืนสั้น (รูปถ่ายบนใบอนุญาต)

มาตรา 10- (1) หลังมาตรา 26(2)(b) ของพระราชบัญญัติแม่บท (กำหนดให้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงในประเด็นต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในคำร้องขอใบอนุญาต) ให้เพิ่ม-“(c) คำร้องขอมีใบอนุญาตทุกใบต้องมีคำรับรองจากผู้ที่ทำการตรวจสอบประเด็นต่าง ๆ ที่ระบุในวรรค (b) โดยยืนยันว่าได้พิจารณาแล้ว ไม่มีเหตุผลที่ผู้ร้องไม่สมควรได้นับอนุญาตให้ครอบครองอาวุธปืน”

5) การออกใบอนุญาตยกเล็ก

มาตรา 11- (1) เมื่อผู้มีใบอนุญาตอาวุธปืนยื่นคำร้องขอมีหรือขอต่ออายุใบอนุญาตปืนสั้นให้ออกหรือต่อได้ไม่เกินระยะเวลาที่ระบุในมาตรา 26(3) ของพระราชบัญญัติแม่บท เพื่อให้หมดลงในระยะเวลาเดียวกันกับใบอนุญาตอาวุธปืน

(2) เมื่อผู้มีใบอนุญาตปืนสั้น หรือปืนสั้นและอาวุธปืน ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตอาวุธปืน หรือขอต่ออายุใบอนุญาตปืน อาจขอให้ออกใบอนุญาตปืนสั้นใหม่โดยเริ่มมีอายุในวันเดียวกับใบอนุญาตอาวุธปืนที่ออกให้ใหม่หรือต่ออายุทั้งนี้ ต้องคืนใบอนุญาตปืนสั้นด้วย

(3) เมื่อมีการออกหรือต่อใบอนุญาตปืนสั้น และผู้ร้องได้รับอนุญาตอาวุธในคราวเดียวกัน หรือใบอนุญาตดังกล่าวได้รับการต่ออายุ ผู้ร้องเสียค่าธรรมเนียม 5 ปอนด์ แทนที่ระบุไว้ในมาตรา 32 ของพระราชบัญญัติแม่บท

(4) อนุมาตรา (3) ให้นำไปรวมไว้ในข้อกำหนดที่อาจได้รับการแก้ไข โดยคำสั่งภายใต้มาตรา 43 ของพระราชบัญญัติแม่บท

6) การถอดถอนใบอนุญาต

มาตรา 12- (1) เมื่อใบอนุญาตถูกถอดถอนตามมาตรา 30(1)(a) หรือ (2) ของพระราชบัญญัติแม่บท หัวหน้างานตำรวจจะแจ้งให้ผู้ถือใบอนุญาตทราบเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ส่งมอบใบอนุญาตและอาวุธปืนและกระสุนในครอบครองตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

(2) หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามที่แจ้งตามอนุมาตรา (1) ถือเป็นการกระทำอาชญากรรม และจะมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกินระดับ 4 ของระดับมาตรฐาน หรือทั้งจำทั้งปรับ

(3) เมื่อส่งมอบอาวุธปืนและกระสุนตามที่ได้รับแจ้งตามอนุมาตรา (1) แล้ว-

(a) หากอุทธรณ์สำเร็จจะได้รับมอบอาวุธและกระสุนปืน

(b) หากไม่สำเร็จ ศาลจะสั่งให้ปลดอาวุธปืนหรือกระสุนตามที่เห็นสมควร

(c) หากคำอุทธรณ์ไม่ได้รับการพิจารณา จะมีการปลดอาวุธปืนหรือกระสุน

i) ตามที่เจ้าหน้าที่และเจ้าของจะตกลงกัน หรือ

ii) หากไม่สามารถตกลงกันได้ให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้ตัดสิน

(4) หัวหน้างานตำรวจจะแจ้งให้เจ้าของปืนทราบเป็นลายลักษณ์อักษรตามอนุมาตรา (3)(c)(ii) เจ้าของสามารถยื่นอุทธรณ์ได้ตามมาตรา 44 ของพระราชบัญญัติแม่บท และศาลอาจสั่งไม่รับอุทธรณ์หรือสั่งให้ปลดอาวุธหากเห็นสมควร

(5) อนุมาตรา (4) ของมาตรา 30 ของพระราชบัญญัติแม่บท (การส่งมอบใบอนุญาตที่ถูกถอดถอนในอนุญาตภายใน 21 วัน หรือขยายระยะเวลาหากมีการอุทธรณ์) ไม่มีผลบังคับใช้กับการถอดถอนตามอนุมาตรา (1)(a) หรือ (2) ของมาตราดังกล่าว และมีการยื่นหมายตามอนุมาตรา (1) และวรรค 1 ของตอนที่ 1 และวรรค 1-5 ของตอนที่ 2 ของกำหนดการ 5 (เขตอาณัติการอุทธรณ์และกระบวนการ) มีผลบังคับใช้ตามอนุมาตรา (4) เมื่อมีการอุทธรณ์การถอดถอนใบอนุญาต

7) ผู้ประมวล ผู้פקพา หรือผู้เก็บรักษา

มาตรา 14- (1) กรณีต่อไปนี้ถือว่าผู้ประมวล ผู้פקพา หรือผู้เก็บรักษา ก่ออาชญากรรม

(a) ไม่ระมัดระวังในการเก็บรักษาอาวุธปืนและกระสุนตามมาตรา 9(1) ของพระราชบัญญัติแม่บท บุคคลดังกล่าวหรือบริวารครอบครองโดยไม่มีใบอนุญาต หรือ

(b) ไม่รายงานเมื่ออาวุธสูญหายหรือถูกขโมย

(2) อาชญากรรมตามมาตรานี้มีบทลงโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินระดับ 5 หรือทั้งจำทั้งปรับ

8) ใบทะเบียนอาวุธปืนสำหรับปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็กมีเงื่อนไขพิเศษ

มาตรา 12 (1) หากหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจเห็นควรว่าสมควรที่จะอนุญาตต่อคำขอใบอนุญาตหรือต่ออายุใบทะเบียนอาวุธปืนที่เกี่ยวข้องกับปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็ก ซึ่งมีขอมูลเหตุผลเพื่อมีปืนพกไว้ในครอบครองเพื่อการยิงเป้า ใบทะเบียนอื่นใด ซึ่งอาจจะได้รับอนุญาตแก่ผู้ขอหรือในกรณีที่เป็นไปได้ การต่ออายุใบอนุญาตจะให้กระทำใด้ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้ คือ

(ก) ปืนพกใช้สำหรับการยิงเป้าเท่านั้น

(ข) ผู้ถือจะต้องเป็นสมาชิกของสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาตตามที่ระบุไว้ในใบทะเบียนแล้ว

(ค) ปืนพกจะต้องถูกเก็บรักษาไว้ในอาคารซึ่งได้รับอนุญาตให้เป็นที่เก็บสโมสรปืนพกนั้นตามที่ระบุไว้

(2) ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 1(2) ของพระราชบัญญัติ 1968 โดยหารไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใด ๆ ที่ได้รับระบุไว้ในมาตรา (1) ข้างต้น จะถูกปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของบัญญัติแห่งกฎหมายเกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามความผิดเหมือนกับได้กระทำความผิดในลักษณะที่เลวร้าย

(3) ใบทะเบียนอาวุธปืนใดที่ประกาศใช้ในทันทีก่อนวันที่มาตรานี้บังคับใช้ซึ่ง

(ก) เกี่ยวข้องด้วยปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็กและ

(ข) ภายใต้เงื่อนไขว่าปืนพกนั้นจะเป็นการใช้แต่ในระยะเวลาที่กำหนดไว้จะถูกถือว่าในวันนั้นหรือวันต่อจากวันนั้นได้เป็นผู้มีไว้ซึ่งอุปกรณ์เครื่องประกอบอันจะต้องนำเก็บรักษาไว้เฉพาะที่สโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาต

(4) อนุมาตรา (1) และ (3) ดังกล่าวข้างต้นให้บังคับใช้กับใบอนุญาตอาวุธปืนสำหรับนักท่องเที่ยวเช่นเดียวกับใบทะเบียนอาวุธปืน

(5) ผู้ถือใบอนุญาตอาวุธปืนสำหรับนักท่องเที่ยวแต่ได้กระทำความผิดตามมาตรา 17(10)(6) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน 1988 (แก้ไขเพิ่มเติม) (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่าพระราชบัญญัติ 1988) โดยขัดกับเงื่อนไขอื่นใดตามอนุมาตรา (1) หรือ (3) ดังกล่าวข้างต้นนั้นจึงถือว่าจะต้องถูกพิจารณาโทษ

(ก) คำตัดสินตามการฟ้องคดีอาญา ด้วยการจำคุกไม่เกิน 7 ปี หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ และ

(ข) คำตัดสินแบบรวบรัด ด้วยการจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินที่กฎหมายกำหนด หรือทั้งจำทั้งปรับ

สโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาต (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 71-79; อ้างอิงจาก Her Majesty's Stationery Office, (September, 15) *Firearms (Amendment) Act. 1988*: Online)

มาตรา 19 (1) ในส่วนนี้บัญญัติสำหรับการขออนุญาตของสโมสรปืนพก และอาคารของสโมสรและสำหรับกฎระเบียบของสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาต

(2) ในพระราชบัญญัตินี้

“ใบอนุญาต” หมายถึง ใบอนุญาตที่ออกตาม มาตรา 21 ข้างท้ายที่ เกี่ยวข้องกับสโมสรปืนพกและอาคารใดของสโมสร และ “สโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาต” จะมีความหมาย ตามนั้น

“อาคารที่ได้รับอนุญาต” ที่เกี่ยวข้องกับสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาต หมายถึงอาคารใดซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตของสโมสรให้เป็นอาคารที่ใช้สำหรับจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บรักษาหรือใช้ปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็ก

1) ห้ามสโมสรปืนพกดำเนินการโดยไม่ได้รับอนุญาต

มาตรา 20 (1) ห้ามสโมสรปืนพกยอมให้ปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็กถูกเก็บรักษาหรือใช้ในอาคารของสโมสรที่เกี่ยวข้องกับการยิงเป้า เว้นแต่สโมสรนั้นเป็นสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาต

(2) ห้ามสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาตยอมให้ปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็กถูกเก็บรักษาหรือใช้ในอาคารของสโมสรโดยผู้ถือใบทะเบียนอาวุธปืน หรือใบอนุญาตอาวุธปืน สำหรับนักท่องเที่ยวภายใต้เงื่อนไขที่ใช้สำหรับการยิงเป้าเท่านั้น เว้นแต่

(ก) ผู้ถือใบทะเบียนหรือใบอนุญาตเป็นสมาชิกของสโมสร
(ข) อาคารที่ระบุไว้ในใบอนุญาตของสโมสรในฐานะเป็นอาคารเก็บรักษาหรือใช้ปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็ก

(ค) อาคารที่ระบุไว้ในใบทะเบียนหรือใบอนุญาตในฐานะเป็นอาคารที่เก็บรักษาปืนพก

(3) อนุมาตรา (2) ข้างต้นไม่นำมาใช้กับ

(ก) การเก็บรักษาในอาคารที่ได้รับอนุญาตของสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาตของปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็กที่ซื้อหรือได้มาโดยเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบของสโมสรเพื่อใช้เท่านั้น โดยสมาชิกของสโมสรที่เกี่ยวข้องกับการยิงเป้า

(ข) ใช้ในอาคารที่ได้รับอนุญาตของสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาตของปืนพกที่มีลำกล้องขนาดเล็กโดยสมาชิกของสโมสรซึ่งมีใบอนุญาตให้ครอบครองปืนโดยอาศัย มาตรา 27(3) ข้างท้าย หรือ

(ค) การใช้ปืนพกที่มีใบอนุญาตในอาคารของสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาตนั้น ถ้าบุคคลผู้ซึ่งใช้ปืนพกนั้นสามารถเป็นผู้ใช้ได้ตามใบอนุญาตตามมาตรา 13 ซึ่งจะต้องมีปืนพกกับตัวเขาตามหลักฐานนั้น ๆ

(4) ถ้าปีนพทที่มีล้ากล่องขนาดเล็กได้ถูกเก็บไว้หรือใช้โดยขัดต่ออนุมาตรา (1) หรือ (2) ดังกล่าวข้างต้น บุคคลนั้นหรือบุคคลใด ๆ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการจัดการของสโมสรได้กระทำผิดต่อกฎหมายซึ่งมีบทลงโทษด้วยการจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าระดับ 5 ของระดับมาตรฐาน หรือทั้งจำทั้งปรับ

(5) ในการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อป้องกันมิให้บุคคลใดกระทำความผิดตามอนุมาตรา (4) ข้างต้นเขาย่อมมีสิทธิในการพิสูจน์ตัวเองว่าเขาได้กระทำการป้องกันอันควรแล้ว และตรวจพบทวนดูและอยู่เสมอเพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทำผิด

(6) ในมาตรานี้ “อาคารของสโมสร” หมายถึง อาคารซึ่งครอบครองโดยและใช้อยู่เป็นปกติตาม

2) วัตถุประสงค์ของสโมสรนั้น

มาตรา 21 (1) ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเห็นว่าจะเหมาะสมอาจจะพิจารณาออกใบอนุญาตเกี่ยวกับสโมสรและอาคารของสโมสรซึ่งระบุในใบอนุญาต ตามคำขอตามรูปแบบที่กำหนดของเจ้าหน้าที่ของสโมสรซึ่งได้รับแต่งตั้งให้กระทำการตามจุดมุ่งหมาย

(2) ในคำขออนุญาตนั้นจะต้องระบุรายการอันเป็นอาคารของสโมสร (หรือถ้ามีมากกว่าหนึ่งก็ให้แสดงรายการแยกกับเป็นแห่ง ๆ ไป) ตามแต่ละใบอนุญาตซึ่งจะเป็นเป็นที่เก็บปีนล้ากล่องขนาดเล็กของสมาชิกสโมสร หรือใช้ปีนพทยิงเป้า โดยสมาชิกจึงจะอนุญาตได้ตามใบอนุญาตใบอนุญาตนั้น

(3) ในใบอนุญาตจะต้องมีการระบุอาคารของสโมสรซึ่งเก็บหรือใช้ปีนพทที่มีล้ากล่องขนาดเล็กอาจจำกัดการใช้ซึ่งอาคารที่ระบุไว้ หรือในส่วนตัว ๆ

(4) ใบอนุญาตอาจรวมถึงข้อจำกัดซึ่งยกเว้นหรือห้ามการขอยื่นขอรับทะเบียนตามมาตรา 27(3)

(5) ใบอนุญาตนั้นสามารถออกให้แก่เจ้าหน้าที่ของสโมสร ผู้ซึ่งเป็นผู้ขอในนามของสโมสรนั้น

(6) จะต้องเสียค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต หรือการต่ออายุเป็นเงิน 150 ปอนด์ อนุมาตรานี้จะรวมถึงบทบัญญัติอื่น ๆ ซึ่งมีการแก้ไขโดยคำสั่งตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติ 1968

(7) ในส่วนนี้คำว่า “เจ้าหน้าที่รับผิดชอบ” ซึ่งเกี่ยวข้องกับสโมสรปีนพทที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย หมายความว่าเจ้าหน้าที่ของสโมสรซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายหรือบุคคลผู้ซึ่งได้มาเป็นผู้รับผิดชอบตามที่ใบอนุญาตนั้นได้กำหนดไว้

3) ทะเบียนปืนพกจะต้องเก็บไว้ที่สโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาต

มาตรา 28 (1) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของสโมสรปืนพกที่ได้รับอนุญาตจะต้องเก็บรักษาไว้ที่อาคารที่ได้รับอนุญาตของสโมสรนั้น ซึ่งทะเบียนที่เกี่ยวเนื่องกับปืนที่มีลำกล้องขนาดเล็กที่เก็บและใช้ในอาคารของสโมสรนั้น

ถ้าอาคารซึ่งได้รับอนุญาตนั้นมีมากกว่าหนึ่งแห่งและอยู่แยกจากกัน ทะเบียนนั้นจะต้องถูกเก็บรักษาไว้ในแต่ละอาคาร

(2) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะต้องบันทึกหรือจำเป็นต้องบันทึกทะเบียนปืนพกตามที่กำหนดที่เกี่ยวข้องเนื่องกับปืนพกที่ถูกเก็บไว้ที่อาคารที่ได้รับอนุญาตซึ่งทะเบียนถูกเก็บรักษาไว้ โดยจะต้องระบุดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อและที่อยู่ของบุคคลที่ได้รับอนุญาตโดยใบทะเบียนอาวุธปืนหรือใบอนุญาตอาวุธปืนสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อให้มีปืนในความครอบครองได้

(ข) ลักษณะของปืนพก

(ค) วันที่ปืนนั้นได้ถูกเก็บไว้ในอาคารเป็นครั้งแรก

(ง) วัน และเวลาที่ปืนพกได้ถูกเคลื่อนย้ายจากอาคาร (รวมถึงวันที่ซึ่งใบอนุญาตใด ๆ ได้มีการออกให้ภายใต้มาตรา 13 ข้างต้นนั้นอันเป็นการให้อำนาจในการเคลื่อนย้ายและตำรวจบังคับตามนั้น)

(จ) วัน และที่ปืนพกนั้นได้กลับมาหลังจากที่ได้ถูกเคลื่อนย้าย

(ฉ) ข้อควรบันทึกอื่น ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ตามระเบียบภายใต้มาตรา 29 ข้างท้าย และข้อบังคับอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวกับวันที่ซึ่งปืนพกนั้นได้ถูกจัดเก็บไว้เป็นครั้งแรกในอาคารหรือเกี่ยวเนื่องกับการเคลื่อนย้ายจากไปและถูกนำกลับมาสู่อาคารเดิม จะต้องได้รับการบันทึกภายในเวลาไม่เกิน 24 ชั่วโมง นับจากเหตุการณ์นั้นเกิด

(3) ข้อมูลข่าวสารที่จะต้องบันทึกลงในทะเบียนปืนพกนั้น (เว้นแต่เมื่อได้ส่งมอบทะเบียนแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตามมาตรา 26(2) ข้างต้น เพื่อเก็บรักษา จะต้องให้มีการบันทึกไว้และให้พร้อมที่จะได้รับการตรวจสอบได้ในระยะเวลาอย่างน้อย 5 ปี นับแต่วันที่ได้จัดทำขึ้นเป็นครั้งแรก

(4) ถือว่าเป็นการกระทำความผิดถ้าเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

(ก) มิได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรานี้

(ข) เจตนาหรือประมาทที่จะทำการบันทึกลงในทะเบียนปืนพกซึ่งเป็นความเท็จในประเด็นใด ๆ ก็ตาม

(5) การกระทำความผิดตามอนุมาตรา (4) ข้างต้นจะได้รับจะได้รับการพิจารณาว่ามีความผิดลงโทษจำคุกเป็นระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินระดับ 5 ของระดับมาตรฐาน หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 31 (1) บุคคลต้องรับผิดชอบถ้ามีเจตนาหรือประมาทในการทำเอกสารข้อความอันเป็นเท็จในส่วนที่เป็นสาระสำคัญโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งการพิจารณาอนุมัติใบอนุญาต การต่อใบอนุญาต หรือแก้ไขซึ่งใบอนุญาต หรือเพื่อให้ปล่อยปิ่นพักที่มีล่าช้าขนาดเล็กจากการควบคุมของตำรวจตามมาตรา 26 ข้างต้น

(2) การกระทำความผิดตามอนุมาตรา (1) ข้างต้นจะถูกลงโทษโดยการตัดสินแบบรวบรัด ให้จำคุกเป็นระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินระดับ 5 ของระดับมาตรฐานหรือทั้งจำทั้งปรับ

4) การย้ายโอนและการกระทำอื่นใดเกี่ยวกับอาวุธปืน และเครื่องกระสุน

มาตรา 32 (1) ตามมาตรานี้บังคับใช้ ในสหราชอาณาจักร

(ก) อาวุธปืนและเครื่องกระสุนซึ่งตามมาตรา 1 ของพระราชบัญญัติ 1968 บังคับใช้อยู่ได้ถูกขาย ให้เช่า ให้ยืม หรือให้โดยบุคคลใด ๆ หรือ

(ข) ปืน (Shot gun) ที่ถูกขาย ให้เช่า ให้หรือให้ยืมเป็นเวลานานกว่า 72 ชั่วโมง โดยบุคคลใดแก่บุคคลอื่นซึ่งมิใช่เป็นผู้ทำธุรกิจอาวุธปืนที่จดทะเบียน หรือมิใช่บุคคลที่มีสิทธิซื้อหรือได้มาซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนโดยไม่ถือใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบทะเบียนปืน (Shot gun) หรือใบอนุญาตอาวุธปืน (Shot gun) สำหรับนักท่องเที่ยว

(4) สำหรับการโอนย้ายซึ่งมาตรานี้จะบังคับใช้ได้ คือ

(ก) ผู้รับโอนต้องแสดงให้ผู้โอนย้ายนั้นทราบว่ามีใบทะเบียนหรือใบอนุญาตที่ให้สิทธิซื้อ หรือได้มาซึ่งอาวุธปืน หรือ เครื่องกระสุนที่ถูกโอนย้ายนั้นได้

(ข) ผู้โอนย้ายต้องเป็นไปตามคำแนะนำที่มีระบุอยู่ในใบทะเบียนหรือใบอนุญาตที่แสดงโดยผู้รับโอน

(ค) ผู้โอน หรือผู้รับโอนมิได้ปฏิบัติตาม อนุมาตรา (2) ข้างต้นจะถือว่าได้กระทำความผิด

มาตรา 33 (1) บทบัญญัติตามมาตรานี้ใช้บังคับในสหราชอาณาจักร

(ก) อาวุธปืนตามบทบัญญัติในมาตรา (1) พระราชบัญญัติ 1968 เนื่องด้วยการขาย ให้เช่า ให้ยืม หรือให้

(ข) ปืนพกที่ได้ขาย ให้เช่า หรือให้ยืม ด้วยระยะเวลาเกินกว่า 72 ชั่วโมง

(2) คู่สัญญาใดที่เกี่ยวข้องด้วยการโอนย้ายซึ่งมาตรานี้ใช้บังคับผู้ถือใบอนุญาตออกรุ่นปืนหรือใบอนุญาตปืน ตามแต่กรณี หรือถือใบอนุญาตออกรุ่นปืนหรือใบอนุญาตปืนสำหรับนักท่องเที่ยวซึ่งเกี่ยวเนื่องด้วยออกรุ่นปืน จะต้องยื่นเรื่องแจ้งต่อหัวหน้าพนักงานตำรวจผู้ซึ่งอนุมัติการออกใบอนุญาตนั้นภายใน 7 วัน นับแต่วันโอนย้าย

(3) การแจ้งการโอนย้ายตามความในอนุมาตรา (2) ข้างต้นนั้นจะต้อง

(ก) ระบุข้อความลักษณะรายละเอียดของออกรุ่นปืนที่จะถามได้ (เช่น ระบุหมายเลขประจำตัวของปืน หรืออื่นใด) และ

(ข) ระบุลักษณะการโอนย้าย และชื่อ และที่อยู่ของคู่สัญญาและการแจ้งใด ๆ นั้นจะต้องส่งไปโดยไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือการส่งด้วยวิธีการบันทึกการจัดส่ง

(4) คู่สัญญาที่เกี่ยวข้องกับการโอนย้ายนี้ซึ่งมาตรานี้ใช้บังคับละเลยมิได้แจ้งตามมาตรานี้จะถือได้ว่าเป็นการทำความผิด

มาตรา 34 (1) เฉพาะในสหราชอาณาจักร

(ก) ออกรุ่นปืนซึ่งเกี่ยวข้องกับใบอนุญาตปืน หรือใบอนุญาตปืน หรือ

(ข) ออกรุ่นปืนซึ่งเกี่ยวข้องกับใบอนุญาตปืนหรือใบอนุญาตสำหรับนักท่องเที่ยวที่ใช้การไม่ได้ หรือถูกทำลาย หรือสูญหาย ผู้ถือใบอนุญาตที่ครอบครองออกรุ่นปืนนั้นเป็นคนสุดท้ายก่อนเหตุการณ์นั้นจะต้องยื่นการแจ้งต่อหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจผู้เป็นผู้อนุมัติใบอนุญาตนั้นภายในเวลา 7 วันหลังจากเกิดเหตุดังกล่าวขึ้น

(2) ในสหราชอาณาจักร เครื่องกระสุน ๆ ซึ่งมาตรา 1 แห่งพระราชบัญญัติ 1968 บังคับใช้และใบอนุญาตออกรุ่นปืนหรือใบอนุญาตออกรุ่นปืนสำหรับนักท่องเที่ยว นั้นสูญหาย ผู้ถือใบอนุญาตหรือใบอนุญาตซึ่งครอบครองเครื่องกระสุนเป็นคนสุดท้ายก่อนเหตุการณ์นั้นจะต้องยื่นการแจ้งต่อหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจผู้เป็นผู้อนุมัติใบอนุญาตนั้นภายในเวลา 7 วันหลังจากเกิดเหตุดังกล่าวขึ้น

(3) การแจ้งตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรานี้จะต้อง

(ก) บอกรูปพรรณของออกรุ่นปืนเครื่องกระสุน (เช่น แจ้งหมายเลขประจำตัวของออกรุ่นปืนกระบอกนั้น ถ้ามี)

(ข) ระบุลักษณะเหตุการณ์และถ้าการแจ้งนั้นจะต้องส่งไปโดยไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือการส่งด้วยวิธีบันทึกการจัดส่ง

(4) การละเลยไม่แจ้งตามมาตรานี้โดยปราศจากเหตุผลอันสมควร จะถือว่าเป็นการกระทำความผิด

(5) เพื่อเป็นไปตามจุดประสงค์แห่งมาตรานี้ และมาตรา 35 ข้างทำให้อาวุธปืนที่ไม่สามารถใช้งานได้นั้น ตามมาตรา 8 แห่ง พระราชบัญญัติ 1988 ให้ถือว่าเป็นอาวุธปืนที่ไม่สามารถใช้งานได้ซึ่งลูกกระสุนปืน หรือกระสุนใด ๆ

มาตรา 35 (1) เฉพาะนอกสหราชอาณาจักรนั้นอาวุธปืนหรือปืนสั้นใด ๆ ที่ถูกขาย หรือจำหน่ายออกไป ซึ่งผู้ที่โอนย้ายอาวุธปืนนั้น หรือเป็นผู้ซื้ออาวุธปืนซึ่งมีอำนาจกระทำได้ โดยเป็นผู้มีทะเบียนใบอนุญาตต่ออาวุธปืนหรือปืนนั้นที่ทำการโอนย้ายจะต้องแจ้งแก่หัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจผู้ซึ่งอนุมัติออกใบอนุญาตอาวุธปืนนั้นแก่เขา ภายในกำหนดระยะเวลา 14 วันนับจากวันที่ได้จำหน่ายอาวุธปืนนั้นออกไป

(2) การไม่ปฏิบัติตามโดยไม่ได้แจ้งความดังกล่าวตามอนุมาตรา (1) ดังกล่าวข้างต้น จะถือว่าเป็นความผิดโดยละเมิดต่อกฎหมายนี้

(3) เฉพาะนอกสหราชอาณาจักรนั้น

(ก) ใบทะเบียนสำหรับอาวุธปืนและปืน ที่เกี่ยวข้องกับปืนที่ชำรุดใช้การไม่ได้ ถูกทำลายหรือสูญหาย (ไม่ว่าจะโดยถูกขโมยหรืออย่างอื่นใด) หรือ

(ข) เครื่องกระสุนใด ๆ ที่มาตรา 1 แห่ง พระราชบัญญัติ 1968 จะใช้บังคับได้ และโดยในทะเบียนอาวุธปืนจะเกี่ยวเนื่องด้วยนั้นได้หายไป (ไม่ว่าโดยการขโมย หรือด้วยประการใด ๆ)

ผู้ที่ครอบครองตามใบทะเบียนนั้นคนสุดท้ายที่ครอบครองอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนนั้นก่อนที่จะเกิดการสูญหายไป จะต้องแจ้งเหตุการณ์ดังกล่าวแก่หัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจผู้ออกใบอนุญาตนั้นภายในเวลา 14 วัน นับแต่วันเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้น

(4) การมิได้ปฏิบัติตามโดยไม่ได้แจ้งความดังกล่าวตามอนุมาตรา (3) ข้างต้นจะถือว่าเป็นความผิด โดยละเมิดต่อกฎหมายนี้

(5) การแจ้งตามที่ได้กำหนดไว้ตามมาตรานี้จะต้อง

(ก) ระบุรูปพรรณของอาวุธปืนนั้น หรือเครื่องกระสุน (เช่น แจ้งหมายเลขประจำตัวของปืนกระบอกนั้น) และ

(ข) ระบุลักษณะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และถ้าในกรณีของการจำหน่ายออกไปให้ระบุชื่อและที่อยู่ของสัญญา

(6) การแจ้งตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้จะต้องส่งภายในระยะเวลา 14 วันนับแต่วันที่มีการจำหน่ายออกไป หรือด้วยประการใด ๆ

(ก) ถ้าเป็นการส่งจากสถานที่ใด ๆ ในสหราชอาณาจักรจะต้องเป็นโดยไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือด้วยการส่งด้วยวิธีการบันทึกการจัดส่ง

(ข) ในสถานที่อื่น ๆ ให้การส่งโดยวิธีที่ใกล้เคียงกับวิธีการโดยไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือด้วยการส่งด้วยวิธีบันทึกการจัดส่งให้มากที่สุด

มาตรา 36 การกระทำความผิดต่อมาตรา 32, 33, 34 และ 35 ดังกล่าวข้างต้น จะต้อง

(ก) ถ้ามีส่วนร่วมต่อการกระทำความผิดอันเนื่องด้วยการโอนย้าย หรือด้วยวิธีอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนตามที่มาตรา 1968 บังคับใช้จะถูกลงโทษ

(1) เมื่อถูกพิจารณาว่ามีความผิด ด้วยการจำคุกเป็นเวลาไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินที่กฎหมายกำหนดหรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) การลงโทษตามข้อกล่าวหาด้วยการจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับหรือทั้งจำทั้งปรับ

(ก) ถ้าได้กระทำความผิดอันเนื่องด้วยการโอนย้าย หรืออื่นใดอันเกี่ยวข้องกับปืนซึ่งจะต้องลงโทษตามความผิดด้วยการจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินระดับ 5 ของระดับมาตรฐาน หรือทั้งจำทั้งปรับ

ใบขอเพื่อมีทะเบียนอนุญาตและบุคคลที่เป็นผู้ใช้อ้างอิงได้ (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 79-84; อ้างอิงจาก Her Majesty's Stationery Office, (September, 15) *Firearms (Amendment) Act*. 1988: Online)

มาตรา 37 สำหรับมาตรา 36 แห่ง พระราชบัญญัติ 1968 ให้แทนด้วยมาตราต่อไปนี้เป็นแทน

26 ก. “คำขอมีใบทะเบียนอาวุธปืน”

(1) การยื่นคำขออนุมัติเพื่อมีใบทะเบียนอาวุธปืนจะต้องกระทำโดยกรอบแบบฟอร์มที่กำหนดแล้วยื่นต่อหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจของพื้นที่ซึ่งผู้ยื่นคำขอมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ และจะต้องระบุข้อความใด ๆ ที่ได้กำหนดไว้ตามแบบฟอร์มนั้น

(2) กฎข้อบังคับใดที่ออกโดยรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงตามอำนาจของ มาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัตินี้ อาจจะขอให้ผู้ยื่นคำขอใบทะเบียนอาวุธปืนจะต้องแนบรูปถ่ายของผู้ขอใบอนุญาตนั้นและประกอบด้วยชื่อและที่อยู่อาศัยจำนวน 2 คนของผู้ที่ยินยอมเป็นผู้อ้างอิงของผู้ยื่นคำขอนั้น

(3) กฎข้อบังคับอาจจะกำหนดให้หัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจต้อง ได้รับสิ่งต่อไปนี้จากผู้สามารถอ้างอิงได้โดยการกำหนดมาจากผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตก่อนที่จะ พิจารณาคำขอเพื่อมีอาวุธปืนดังกล่าวคือ

(ก) การตรวจสอบข้อเท็จจริงในการบรรยายลักษณะโดย

(1) การบรรยายรายละเอียดแจ้งลักษณะเฉพาะ และ

(2) ความคล้ายคลึงของผู้ยื่นคำขอต่อรูปถ่ายซึ่งได้ยื่นแนบมา

กับคำขอ

(ข) ข้อความเห็นในแบบฟอร์มที่แจ้งรายละเอียดแสดงว่าเขาเห็น ควรว่าผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตนั้นสมควรจะได้รับการอนุมัติให้เป็นผู้ครอบครองอาวุธปืนได้ และ

(ค) ข้อความเห็นอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน อันเนื่องด้วยการขอ อนุญาต หรือผู้ขอใบอนุญาตซึ่งอาจจะระบุไว้

26 ข. (1) ในการยื่นคำขอเพื่อให้อนุมัติให้ถือใบทะเบียนปืนได้จะต้องกระทำ ตามแบบฟอร์มที่กำหนดแล้วเสนอไปยังหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจของพื้นที่ที่ผู้ขอมีภูมิลำเนาอาศัย อยู่และจะต้องระบุข้อความจำเพาะใด ๆ ที่อาจจำกัดไว้ให้แสดงตามแบบฟอร์มนั้น

(3) กฎข้อบังคับที่ออกโดยรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงตามความในมาตรา 53 แห่ง พระราชบัญญัตินี้ อาจจะ

(ก) กำหนดให้คำขอเพื่อมีใบอนุญาต ๙ จะต้องแนบรูปถ่ายจำนวน 4 รูป ของผู้ร้องขอมีใบอนุญาต ๙ ด้วย

(ข) กำหนดให้มีการตรวจสอบโดยการบรรยายในรายการเฉพาะและ ในความคล้ายคลึงของรูปเหล่านั้นกับตัวของผู้ขอมีใบอนุญาต

(ค) กำหนดให้มีคำขอใบอนุญาต ๙ จะต้องแนบข้อความระบุโดยผู้ ซึ่งตรวจสอบตามกล่าวไว้ใน (ข) ข้างต้น มีความเห็นว่าเหตุใดเขาจึงเห็นควรที่จะอนุมัติให้ผู้ขอ ใบอนุญาต ๙ ได้รับการอนุญาตให้มีอาวุธปืนสั้นไว้ในครอบครองได้

มาตรา 38 ตามอนุมาตรา (1) ของมาตรา 27 แห่ง 1968 (ว่าด้วยข้อกำหนด ชั่วคราวเกี่ยวกับการอนุมัติออกใบทะเบียนอาวุธปืน) ให้แทนด้วยอนุมาตราดังต่อไปนี้ คือ

(1) ทะเบียนอาวุธปืนจะได้รับอนุมัติได้ต่อเมื่อหัวหน้าเจ้าพนักงาน
ตำรวจเห็นควร โดย

(ก) ว่าผู้ขออนั้นมีความหมายเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้มี
อาวุธปืนพกสั้นขนาดเล็กได้ตามมาตรา 1 แห่งพระราชบัญญัตินี้ โดยประยุกต์ใช้และจะต้องมีใช้บุคคล
ต้องห้ามโดย พระราชบัญญัตินี้ จากการครอบครองปืนดังกล่าว

(ข) ว่าเขามีเหตุผลดีพอที่จะต้องมีอาวุธไว้ในครอบครองหรือเพื่อ
ซื้อ หรือเพื่อต้องการได้มาซึ่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนนั้นตามที่ได้มีคำขอขึ้นมา และ

(ค) ว่าไม่ว่าในกรณีใดคำขอนั้นอาจจะได้รับการอนุมัติที่จะให้มี
ทะเบียนอนุญาตซึ่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนไว้ในครอบครองได้โดยปราศจากอันตรายต่อความ
ปลอดภัย หรือความสงบสุขของประชาชน

มาตรา 39 (1) ให้มีการจัดตั้งศูนย์กลางการจดทะเบียนบุคคลที่ได้ยื่นคำขอ
อนุญาตมีทะเบียนสำหรับอาวุธปืน หรืออาวุธปืนสั้นนั้นได้รับอนุมัติแล้ว หรือสำหรับผู้ที่ได้ทำการต่อ
อายุใบทะเบียน ฯ

(1) นายทะเบียนจะต้อง
(ก) บันทึกหมายเลขประจำตัวอันเหมาะสมแก่ผู้ซึ่งได้รับ
ใบอนุญาต และ

(ข) จะต้องรักษาไว้ด้วยวิธีการทางคอมพิวเตอร์ซึ่งจะสามารถให้
หน่วยงานตำรวจต่าง ๆ สามารถเข้าดูตรวจสอบได้)

มาตรา 40 โดยมาตรา 30 (การเพิกถอนใบอนุญาต) ของพระราชบัญญัติ อาวุธปืน
1968 ให้แทนด้วยมาตราต่อไปนี้ การเพิกถอนใบอนุญาต

30 ก. (1) ใบทะเบียนนั้นอาจจะถูกเพิกถอนได้โดยหัวหน้าเจ้าพนักงาน
ตำรวจของพื้นที่ซึ่งผู้ถือใบอนุญาตมีภูมิลำเนาอยู่ ตามเหตุผลสำคัญพื้นฐานตามที่กล่าวไว้ใน
อนุมาตรา (2) ถึง (5) ต่อไปนี้

(2) ใบทะเบียนอาจถูกเพิกถอนได้ถ้าหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจมี
เหตุผลอันสมควรเชื่อว่า

(ก) ผู้ถือใบทะเบียนนั้นมีอุปนิสัยอันควบคุมตนเองไม่ได้หรือจิตใจ
ไม่ปกติ หรือเป็นผู้ที่ไม่มีความเหมาะสมที่จะมีอาวุธปืนไว้กับตน หรือ

(ข) ผู้ถือใบทะเบียนไม่อาจจะได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืน หรือ เครื่องกระสุนซึ่งใบอนุญาตนั้นได้เกี่ยวเนื่องถึงไว้ในครอบครองโดยปราศจากจากอันตรายต่อ สาธารณชน หรือความสงบสุข

(3) ใบทะเบียนอาจถูกเพิกถอนได้ถ้าหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจเห็นว่า ผู้ถืออยู่นั้นถูกห้ามโดยพระราชบัญญัตินี้จากครอบครองซึ่งอาวุธปืนซึ่งมาตรา 1 แห่งพระราชบัญญัตินี้ สามารถประยุกต์

(4) ใบทะเบียนอาจถูกเพิกถอนได้ถ้าหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจเห็นว่า ผู้ถือผู้นั้นไม่มีเหตุผลอันควรที่จะมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครอง หรือเพื่อซื้อ หรือได้มาซึ่งอาวุธปืน นั้น หรือเครื่องกระสุนซึ่งมีสิทธิรับอนุญาตให้เป็นผู้ที่มีไว้ในครอบครองได้ หรือเพื่อซื้อ หรือเพื่อได้มา

(5) ใบทะเบียนอาจถูกเพิกถอนได้ถ้าผู้ถืออยู่นั้นมิได้ปฏิบัติตามการ แจงรายการตามมาตรา 29 (1) แห่งพระราชบัญญัตินี้ซึ่งบังคับให้เขาจัดส่งทะเบียนป็นนั้น

(6) ผู้ซึ่งถูกเพิกถอนใบทะเบียนตามความในอนุมาตรา (2), (3) หรือ (4) แห่งมาตรานี้ อาจจะขอยื่นอุทธรณ์ต่อการเพิกถอนนั้นได้ ตามบัญญัติมาตรา 44 แห่ง พระราชบัญญัตินี้

30 ข. (1) หัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจของเขตพื้นที่อันเป็นที่อยู่อาศัยของผู้ ถือใบอนุญาตมีซึ่งอาวุธปืน อาจเพิกถอนทะเบียนนั้นเป็นบางส่วนเสียได้ กล่าวโดยทั่วไปคือเขาเพิก ถอนใบทะเบียนส่วนที่เกี่ยวกับอาวุธปืนใด หรือเครื่องกระสุนใดซึ่งผู้ถือใบอนุญาตได้รับสิทธิอำนาจ ตามทะเบียนอนุญาตนั้นอยู่หรือที่จะมีไว้ในครอบครองหรือเพื่อซื้อ หรือให้ได้มา

(2) ใบทะเบียนอาวุธปืนอาจถูกเพิกถอนได้เป็นบางส่วน ถ้าหัวหน้าเจ้า พนักงานตำรวจมีความเห็นว่าผู้ครอบครองไม่มีเหตุผลที่ดีพอที่จะมีอาวุธปืนไว้ในครอบครอง หรือเพื่อ ซื้อ หรือให้ได้มาซึ่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนนั้น ซึ่งการเพิกถอนแต่บางส่วนได้เกี่ยวเนื่องด้วย

(4) ผู้ที่ได้ถูกเพิกถอนแต่เพียงบางส่วนนั้นอาจจะขอยื่นคำอุทธรณ์ต่อ การถูกเพิกถอนนั้นได้ตาม มาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัตินี้

30 ค. (1) ทะเบียนอาวุธปืนนั้นอาจถูกเพิกถอนได้โดยหัวหน้าเจ้าพนักงาน ตำรวจของพื้นที่ซึ่งผู้ถือทะเบียนอนุญาตนั้นพักอาศัยอยู่ถ้าเขาได้มีความเห็นว่าผู้ครอบครองผู้นั้นถูก ห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ จากการครอบครองอาวุธปืนสั้นพกสั้นหรือไม่อาจได้รับอนุญาตที่จะให้ ครอบครองอาวุธปืนพกสั้นโดยปราศจากอันตรายต่อความปลอดภัยแห่งสาธารณะชน หรือความสงบ สุข

(3) ผู้ซึ่งได้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนสั้นอาจจะขอยื่นคำอุทธรณ์ต่อการถูกเพิกถอนนั้นได้ตาม มาตรา 44 แห่ง พระราชบัญญัตินี้บัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ต่อการเพิกถอนสิทธิ์

30 ง. (1) เมื่อใบอนุญาตถูกเพิกถอนตามบทบัญญัติตามมาตรา 30 ก. และ มาตรา 30ค. แห่งพระราชบัญญัตินี้หัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจจะต้องยื่นหนังสือขอให้ผู้ถือใบอนุญาตส่งมอบใบอนุญาตนั้นคืน

(2) หากใบอนุญาตนั้นได้ถูกเพิกถอนสิทธิ์บางประการตามมาตรา 30 ข. แห่งพระราชบัญญัตินี้หัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจจะต้องยื่นหนังสือแจ้งให้ผู้ถือใบอนุญาตเพื่อจุดประสงค์ในการแก้ไขใบอนุญาตนั้น ๆ

(3) หากผู้ถือใบอนุญาตมิได้ปฏิบัติตามความในอนุมาตรา (1) หรือ (2) ดังกล่าวข้างต้นภายในระยะเวลา 21 วันนับแต่วันที่หนังสือฉบับดังกล่าวออกมาแจ้งให้ทราบย่อมได้รับความผิดตามกฎหมาย

(4) ถ้ามีการขออุทธรณ์ต่อการเพิกถอนสิทธิ์ หรืออุทธรณ์บางส่วนต่อการเพิกถอน

(ก) ความในมาตรานี้ไม่กำหนดบังคับใช้แก่การขอเพิกถอนหรือเพิกถอนบางส่วน เว้นเสียแต่ว่าการขออุทธรณ์ได้ถูกยกเลิกไป หรือพ้นระยะเวลาที่กำหนด และ

(ข) ให้ประยุกต์ใช้ได้กับการแทนที่ด้วย สำหรับการอ้างอิงถึงวันที่กล่าวอ้างอิง หรือสำหรับอ้างอิงถึงวันที่ซึ่งการอุทธรณ์ได้ถูกยกเลิกไป หรือพ้นระยะเวลาที่กำหนด

(5) ตามมาตรานี้จะไม่บังคับให้ใช้กับ

(ก) การขออุทธรณ์เรื่องใบทะเบียนของอาวุธปืนพกสั้นหรือหลักพื้นฐานใดตามมาตรา 30 ก. หรือ (4) แห่ง พระราชบัญญัตินี้

(ข) การขออุทธรณ์ในเรื่องทะเบียนอาวุธปืนพกสั้น

ถ้าหัวหน้าเจ้าพนักงานตำรวจส่งหนังสือแจ้งความนั้นแก่ผู้ถือใบทะเบียน ตาม มาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน 1988 ขอให้ผู้นั้นส่งมอบใบทะเบียนซึ่งถืออยู่รวมทั้งอาวุธปืนพกสั้นขนาดเล็กและเครื่องกระสุนในความครอบครองตามที่กฎหมายอนุญาตไว้ตามทะเบียนนั้น

5.2.2 ประเทศมาเลเซีย

มาเลเซียเป็นอาณานิคมของอังกฤษมาจนกระทั่งวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2500 (ค.ศ. 1957) จึงได้รับเอกราชและสถาปนาประเทศเป็น “สหพันธรัฐมลายา” ต่อมาเมื่อวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2506 (ค.ศ. 1963) ก็ได้มีการเปลี่ยนชื่อประเทศใหม่เป็น “สหพันธรัฐมาเลเซีย และใช้ชื่อนี้มาจนบัดนี้

สหพันธรัฐมาเลเซียจัดรูปรัฐบาลแบบรัฐสภา มีพระมหากษัตริย์ (ยังดีเปอตวน อากง) เป็นประมุข มีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาล และจัดรูปประเทศเป็นรัฐรวม 13 มลรัฐแบบสหพันธรัฐ (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 84)

กฎหมายอาวุธปืนของมาเลเซีย (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 84-91; อ้างอิงจาก Arms Act, 1960(Act 206))

อาวุธปืน ปี 1960 ซึ่งกำหนดให้ใช้บังคับแก่อาวุธปืนสิ่งเทียมอาวุธปืนและกระสุนปืน

มาตรา 1 กฎหมายฉบับนี้เรียกว่า กฎหมายอาวุธปืน ปี 1960

มาตรา 2 (1) ในฉบับนี้ นอกจากจะมีข้อกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

“อาวุธปืน” หมายถึง อาวุธใด ๆ ที่มีลำกล้องยิงให้ตายได้ โดยการบรรจุลูกกระสุนหรือจรวดอย่างอื่นเข้าไปสำหรับยิงออกมาจากปากลำกล้องนั้น และให้หมายรวมถึงอาวุธอื่นที่ออกแบบหรือให้ปรับใช้ หรือสามารถปรับใช้ในการยิงด้วยของเหลวหรือแก๊ส หรือสิ่งอื่นใดที่เป็นอันตรายชีวิตและทรัพย์สินได้ กับให้หมายรวมถึงปืนลมที่เป็นปืนสั้น ปืนยาว ปืนกล ปืนพก และส่วนประกอบใด ๆ ของอาวุธดังกล่าวนั้น กับเครื่องอุปกรณ์ใด ๆ ของอาวุธดังกล่าวที่ออกแบบหรือให้ปรับใช้เพื่อให้เกิดหรือแสงวับวาวน้อยลง จากการยิงด้วยอาวุธดังกล่าวนั้นด้วย

“ใบอนุญาตอาวุธปืน” หมายถึง อนุญาตที่ออกให้ตามกำหนดไว้ใน

มาตรา 4

“ใบอนุญาตพกพาอาวุธปืน” หมายถึง การอนุญาตให้พาและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ที่ออกให้ตามมาตรา 4

“อธิบดีกรมตำรวจ” หมายถึง ผู้บัญชาการตำรวจที่มีอำนาจควบคุมตำรวจแห่งมาเลเซียไม่ว่าในท้องที่ใดหรือรัฐใด

“ปืนสั้น” หมายถึง อาวุธอย่างใด ๆ ซึ่งมีความยาวของลำกล้องวัดจากปากกระบอกถึงจุดที่มีการระเบิดในการยิงไม่เกินเก้านิ้ว

(2) ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ซึ่งปกครองโดยอธิบดีตำรวจ นอกเหนือจากอธิบดีแห่งรัฐซึ่งพื้นที่นั้นตั้งอยู่ กฎหมายฉบับนี้ให้ถือว่าอธิบดีตำรวจแห่งรัฐมีความหมายอย่างเดียวกับอธิบดีตำรวจผู้ปกครองพื้นที่นั้น

หลักเกณฑ์การขออนุญาตมี และพกพา ในการขออนุญาตเกี่ยวกับอาวุธปืน จะมี 2 ลักษณะ คือ

- 1) การขออนุญาตมี อาวุธปืน
- 2) การขอพกพาและใช้อาวุธปืน

มาตรา 3 (1) ตามกฎหมายฉบับนี้และกฎข้อบังคับใด ๆ ที่ออกตามกฎหมายฉบับนี้จะไม่มีการมีบุคคลใดมีสิทธิครอบครองยึดถือ หรือควบคุมซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนใด ๆ นอกจากเขาจะได้เป็นผู้ถือใบอนุญาตอาวุธปืนที่ออกให้แก่เขาตามมาตรา 4

(2) กรณีตามมาตรา 3 (1) บุคคลอาจมีหรือใช้อาวุธหรือเครื่องกระสุนปืนได้ภายในขอบเขตของการอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมายที่ออกให้แก่เขาตามมาตรา 4

ทั้งนี้จะมีผลบังคับเป็นใบอนุญาตอาวุธปืนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่ออกให้แก่บุคคลอื่นบางคนด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม มาตรา 6 ได้บัญญัติเป็นข้อยกเว้นของ มาตรา 3 ไว้ คือ

มาตรา 6 (1) มาตรา 3 จะไม่ใช่บังคับแก่พระราชอาชญาบดี หรือแก่ผู้ปกครองรัฐหรือเจ้าผู้ครองนครแห่งรัฐใด ๆ

ทั้งนี้จะได้มีการแจ้งต่ออธิบดีกรมตำรวจในเดือนมิถุนายนของทุกปี โดยบุคคลซึ่งพระราชอาชญาบดี หรือผู้ปกครองรัฐหรือเจ้าผู้ครองนครแต่งตั้งให้รายละเอียดของอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนทั้งหมดที่อยู่ในครอบครองหรือยึดหรือควบคุมของพระราชอาชญาบดี หรือผู้ปกครองรัฐหรือยังเจ้าผู้ครองนคร ซึ่งไม่มีใบอนุญาตอาวุธปืนนั้น

(2) ภายใต้บังคับมาตรา 13...

(ช) บุคคลอาจพกพาหรือใช้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตพกพา ดังนี้

(ช). 1 ปืนยาวขนาดเล็กไม่เกิน .22 คาลิเบอร์และเครื่องกระสุนปืนดังกล่าว ที่สถานฝึกยิงปืนขนาดเล็ก โดยเจ้าของหรือผู้จัดการของสถานฝึกยิงหรือแสดงการยิงดังกล่าวมอบอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนดังกล่าวให้ และสถานฝึกยิงหรือที่แสดงการยิงดังกล่าว ได้จัดให้มีขึ้นตามใบอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรและตามเงื่อนไขที่ออกโดยอธิบดีตำรวจแห่งรัฐที่สถานที่ดังกล่าวตั้งอยู่

(ข). 2 อาวุธและกระสุนลูกซอมยิงที่ใช้ในการแสดงละคร หรือการแสดงทำนองเดียวกัน หรือในการแข่งขันกีฬา ซึ่งบุคคลได้มีส่วนอยู่ด้วยในการนั้น ถ้าหากได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอธิบดีตำรวจรัฐ ที่การแสดงหรือการแข่งขันดังกล่าวมีขึ้น โดยต้องใช้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนดังกล่าว ในการแสดงหรือการแข่งขันกีฬาดังกล่าวด้วย

(3) บุคคลจะไม่ถูกถือว่าฝ่าฝืนมาตรา 3 ด้วยเหตุผลเพียงว่าในระหว่างเดือนมิถุนายนของปีใดเขามีไว้ในครอบครอง หรือยึดถือ หรือใช้ควบคุม หรือพกพา หรือใช้ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนโดยไม่มีใบอนุญาตหรือคำอนุญาต ถ้าหากบุคคลนั้นได้มีอาวุธหรือเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองของตน หรือได้รับอนุญาตให้พกพาและใช้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้น ในวันที่ 30 มิถุนายนของปีเดียวกันตามข้อกำหนดของใบอนุญาตพกพาแล้ว

1) การขออนุญาต

มาตรา 4 (1) คำขอสำหรับใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตพกพาอาวุธปืนให้ทำตามแบบที่กำหนดไว้ยื่นต่ออธิบดีกรมตำรวจแห่งรัฐซึ่งผู้ยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ และให้ระบุรายละเอียดต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในแบบคำขอดังกล่าว

(2) ตามกฎหมายฉบับนี้และกฎข้อบังคับใดที่ออกตามกฎหมายฉบับนี้ อธิบดีกรมตำรวจจะอนุญาตตามคำขออนุญาตอาวุธปืน หรือใบอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนฉบับใดก็ได้ตามที่ควรแก่กรณี ถ้าเป็นที่พอใจแก่เขาว่าคำขอนั้นมีเหตุผลอันดีในการให้ผู้ขอมิไว้ในครอบครองยึดถือไว้หรือควบคุม หรือพกพาและใช้ได้ตามที่ควรแก่กรณี ซึ่งอาวุธปืนและเครื่องกระสุนตามที่ระบุรายละเอียดไว้ในคำขอนั้น และในการนี้ให้ผู้ขอมิอำนาจกระทำการได้เท่าที่จะไม่เป็นอันตรายต่อสาธารณชนหรือผลประโยชน์ของสาธารณชน

(3) ใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตพกพาอาวุธปืนฉบับหนึ่ง ๆ จะเป็นไปตามแบบที่กำหนดไว้ และจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดใด ๆ ให้ผู้ยึดถือปฏิบัติได้ ลักษณะสภาพและจำนวนหรือเครื่องหมายบ่งบอกอื่น ๆ ของอาวุธปืนที่ออกใบอนุญาตให้ และในส่วนเกี่ยวกับเครื่องกระสุนปืนก็จะมีกำหนดไว้ให้ยึดถือไว้เป็นจำนวนเท่าใด ในเวลาหนึ่งใด กับรายการอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตนั้น

(4) รายการต่าง ๆ ของใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตพกพาอาวุธปืนทุก ๆ ใบที่ออกให้หรือที่ออกให้ใหม่ตามมาตรานี้จะลงไว้ในทะเบียนซึ่งอธิบดีตำรวจแห่งรัฐเก็บรักษาไว้ตามรูปแบบและวิธีการและสถานที่ตั้งที่อาจจะได้กำหนดไว้

(5) ถ้ามีคำขอใบอนุญาตเกี่ยวกับอาวุธหรือเครื่องกระสุนปืนที่ไม่มีตัวอักษรหรือตัวเลขหรือเครื่องหมายอย่างอื่นทำนองเดียวกันนี้ ซึ่งอาจจะได้มีการระบุไว้เรียบร้อยแล้ว

แล้ว ก่อนที่จะออกใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานผู้รับคำขอ จะลงเครื่องหมายที่อาวุธหรือเครื่องกระสุนปืนตามที่รู้หรือปรากฏขึ้นในภายหลังได้ตามควรแก่กรณี แต่การกระทำดังกล่าวจะต้องไม่เป็นการเสียหายหรือลอกเลียนแบบตัวอักษรหรือตัวเลขหรือเครื่องหมายอย่างอื่นดังกล่าวนั้น

2) ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต มาตรา 4(4)

มาตรา 4 (1) คำขอสำหรับใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตพกพาอาวุธปืนให้ทำตามแบบที่กำหนดไว้ยื่นต่ออธิบดีกรมตำรวจแห่งรัฐซึ่งผู้ยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ และให้ระบุรายละเอียดต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในแบบคำขอดังกล่าว

อย่างไรก็ตามยังมีเงื่อนไขว่าผู้ที่มีอำนาจในการออกใบอนุญาตอาจจะไม่อนุญาตได้ตามมาตรา 30 (1) (2) (3) (4) และมาตรา 31

มาตรา 30 (1) อธิบดีตำรวจ หรือเจ้าพนักงานตำรวจผู้มีอำนาจหรือออกใบอนุญาตให้มีหรือพกพาตามกฎหมายนี้ อันให้ไว้ตามมาตรา 57 ด้วยความเห็นชอบของอธิบดีตำรวจที่มีอำนาจเหนือเขาได้

(ก) ไม่อนุญาตตามคำขอรับใบอนุญาตให้มีหรือพกพาที่ไม่ระบุเหตุผลเพื่อการนั้น

(ข) ไม่อนุญาตตามคำขอให้ออกให้ใหม่หรือเพิกถอนหรือหยุดใช้ชั่วคราว ซึ่งใบอนุญาตให้มีหรือพกพาใด ๆ ที่ออกกฎหมายนี้เพื่อเหตุผลแห่งความปลอดภัยสาธารณะหรือประการอื่น ๆ โดยจัดแจ้งไว้ให้ปรากฏ

(2) เมื่อใบอนุญาตให้มีหรือพกพาใด ๆ ถูกเพิกถอนหรืองดใช้ ให้บุคคลที่ยึดถือใบอนุญาตดังกล่าวไว้ส่งมอบใบอนุญาตดังกล่าวแก่สถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุดโดยมิชักช้า

(3) ใบอนุญาตให้มีหรือพกพาทุกฉบับให้ถือว่าตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขหรือข้อจำกัด ตามที่เจ้าพนักงานผู้ออกให้ได้รับหรือสลักหลังไว้ในอนุญาตให้มีหรือพกพาที่ออกให้

(4) บุคคลใดไม่พอใจการไม่อนุญาตตามคำขอให้ออกหรือให้ออกใหม่ซึ่งใบอนุญาตให้มีหรือพกพาหรือต่อเงื่อนไขใด ๆ ซึ่งกำหนดโดยเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตให้มีหรือพกพาหรือต่อการถูกเพิกถอนหรืองดใช้ใด ๆ ซึ่งใบอนุญาตให้มีหรือพกพา อาจยื่นอุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษรต่อรัฐมนตรี ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ใบอนุญาต วันที่ยื่นอุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษรต่อรัฐมนตรี ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ใบอนุญาต วันที่ออกข้อกำหนด วันเพิกถอนหรืองดใช้ดังกล่าวคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา 31 รัฐมนตรีอาจออกคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนหรือใบอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนใด ๆ ก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องให้เหตุผลเพื่อการนั้น

3) อายุของใบอนุญาตมีและใบอนุญาตให้พกพาและใช้ มาตรา 4 (4)

ใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตให้พกพาอาวุธปืน หากมิได้มีการยกเลิกหรือเพิกถอนเสียก่อน จะสิ้นอายุลงในวันที่ 30 ของเดือนมิถุนายนต่อไปจากวันที่ออกให้ แต่อธิบดีกรมตำรวจแห่งรัฐผู้ถือใบอนุญาตนั้นมิถิ่นที่อยู่อาจต่อกรอนุญาตให้ใหม่เป็นเวลาหนึ่งปีต่อไปนับแต่วันที่ 30 ของเดือนมิถุนายนดังกล่าวและอาจต่อให้ไปเรื่อย ๆ นับแต่เวลาดังกล่าวนั้นและบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่การออกใบอนุญาตอาวุธปืน หรืออนุญาตพกพาใหม่ดังกล่าวด้วย

4) โทษเกี่ยวกับใบอนุญาต ได้บัญญัติในมาตรา 8 ดังนี้

มาตรา 8 บุคคลใดฝ่าฝืนกฎหมายฉบับนี้

(ก) มีไว้ในครอบครอง ยึดถือหรือควบคุมหรือพกพาหรือใช้ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนใด ๆ โดยไม่มีใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตพกพาอาวุธดังกล่าวหรือกระทำการอื่นใดนอกจากที่ได้รับอนุญาตไว้ในใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบพกพา หรือในกรณีเครื่องกระสุนปืนมีไว้เกินจำนวนที่ได้รับอนุญาต หรือ

(ข) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดในใบอนุญาตอาวุธปืนหรือใบอนุญาตพกพาอาวุธปืนซึ่งตนยึดถือได้

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นริงกิต หรือทั้งจำทั้งปรับ

5) เงื่อนไขภายหลังได้รับอนุญาต

มาตรา 7 (1) ในกรณีอาวุธปืนสูญหายหรือถูกทำลายหรือเครื่องกระสุนปืนสูญหาย บุคคลซึ่งมีชื่อในใบอนุญาตเกี่ยวกับอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนนั้นกับบุคคลอื่นใดซึ่งได้ครอบครองอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นไว้ก่อนที่วันสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งสถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุดกับที่อยู่ของบุคคลดังกล่าวนั้น โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ต้องกระทำภายในสิบสี่วันนับแต่ได้รู้ถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว และการละเลยไม่แจ้งภายในกำหนดดังกล่าว บุคคลที่ว่านั้นทุกคนจะถูกลงโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันริงกิต

(1) บุคคลใดซึ่ง

(ก) โดยเจตนาทำให้เสียหาย ทำลายเปลี่ยนแปลง ดัดแปลง ปลอม หรือแปลง ซึ่งเครื่องหมายใด ๆ ที่ใช้สำหรับเป็นเครื่องกำหนดตัวอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนใด ๆ ของผู้ผลิตอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวหรือที่กำหนดไว้ตามใบอนุญาตอาวุธปืนนั้น ๆ หรือที่คิดไว้ตามกำหนดมาตรา 4 (6)

(ข) โดยเจตนาฉ้อโกง ทำเครื่องหมายที่อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนใด ๆ ด้วยเครื่องหมายให้เหมือนกับเครื่องหมายใด ๆ ดังระบุไว้ในวรรค (ก)

(ค) โดยเจตนา ทำลายอาวุธปืนใด ๆ โดยมีได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอธิบดีกรมตำรวจแห่งรัฐต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองพันริงกิต หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 28 ถ้าใบอนุญาตให้มีหรือพกพาอาวุธปืนที่ออกให้ตามกฎหมายนี้ถูกทำลายลบเลือนฉีกขาดหรือสูญหายให้บุคคลผู้มีชื่อในใบอนุญาตให้มีหรือพกพาดังกล่าวยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตให้มีหรือพกพานั้น และหากเป็นที่พอใจของเจ้าพนักงานดังกล่าวคำขอยื่นมาด้วยสุจริตถูกต้อง โดยเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดแล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตให้มีหรือพกพาฉบับใหม่มีข้อความเหมือนฉบับที่ถูกทำลาย ฉีกขาดหรือสูญหายนั้นแก่ผู้ขอ

มาตรา 38 (1) จะไม่มีบุคคลใดทำให้กระบอกปืนใด ๆ สิ้นลง นอกจากผู้ประกอบการเกี่ยวกับอาวุธปืนที่ได้รับอนุญาต ซึ่งได้รับอนุญาตเป็นหนังสือล่วงหน้าจากอธิบดีตำรวจแห่งรัฐที่ผู้ประกอบการนั้นทำธุรกิจอยู่

(2) จะไม่มีบุคคลใดเปลี่ยนแปลงสภาพของอาวุธปืน ซึ่งก่อนเปลี่ยนแปลงสภาพนั้นเป็นอาวุธปืนที่ถูกผลิตขึ้นเพื่อมิให้สามารถใช้อิงกระสุนผ่านออกไปจากลำกล้องปืนนั้นได้

(3) บุคคลใดฝ่าฝืนอนุมาตรา (1) หรือ (2) ต้องระวางโทษในแต่ละความผิดจำคุกไม่เกินสิบสี่ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นริงกิตหรือทั้งจำทั้งปรับ

(4) บุคคลใดมีในครอบครองของตนซึ่งอาวุธปืนที่ถูกทำให้สิ้นลงโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือตามอนุมาตรา (1) หรืออาวุธปืนที่ถูกเปลี่ยนแปลงสภาพดังกล่าวข้างต้นต้องระวางโทษเช่นที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (3) นั้น

6) บทลงโทษผิดเงื่อนไขภายหลังรับอนุญาต

มาตรา 43 บุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบัญญัติใด ๆ ในกฎหมายนี้หรือตามกฎหมายนี้ และไม่มีบทกำหนดโทษไว้โดยเฉพาะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองพันริงกิตหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 45 (1) บุคคลทุกคนซึ่งได้รับการพิสูจน์ยืนยันว่ามีไว้ในครอบครองของตนหรือภายใต้ความควบคุมของตน ซึ่งสิ่งใด ๆ ที่บรรจุอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือสิ่งเหมือนอาวุธปืนเว้นแต่จะมีข้อแก้ตัวพิสูจน์ให้เห็นว่ามีได้เป็นเช่นนั้น

(2) ผู้ครอบครองทุกคนซึ่งบ้านเรือนใด ๆ หรืออาคารต่าง ๆ ในที่ซึ่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือสิ่งเหมือนอาวุธปืนใด ๆ ถูกพบให้ถือว่าผู้มีไว้ในครอบครอง ซึ่งอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนหรือสิ่งเหมือนอาวุธปืนดังกล่าวนั้น ทั้งนี้ตามความมุ่งหมายแห่งกฎหมายนี้ จนกว่าจะกว่าพิสูจน์ให้เห็นว่ามีได้เป็นเช่นนั้น

5.2.3 ประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์เป็นอาณานิคมของอังกฤษมาช้านานจนภายหลังเมื่อได้รับเอกราชจึงขอสมัครใจเข้าร่วมสหพันธ์กับมาลายาจนเป็นเหตุให้มาลายาต้องเปลี่ยนชื่อประเทศใหม่เป็น “สหพันธ์รัฐมาเลเซีย” เพื่อให้ครอบคลุมสิงคโปร์ ซึ่งไม่ใช่ดินแดนมาลายาด้วยต่อมาเมื่อสิงคโปร์แยกตัวออกมาจากสหพันธ์มาเลเซีย และประกาศตัวเป็นประเทศราชมีรัฐธรรมนูญเป็นของตนเอง ในการตรากฎหมายด้วยเอกราชแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์ พ.ศ. 2508 ยังกำหนดให้ใช้มาตรา 5-มาตรา12 และมาตรา 149-มาตรา150 แห่งรัฐธรรมนูญมาเลเซียดูว่าเป็นส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญสิงคโปร์ด้วยและด้วยเหตุที่กฎหมายอาวุธปืนของสิงคโปร์จึงมีบางส่วนที่เหมือนกันกับกฎหมายมาเลเซีย

ปัจจุบันสาธารณรัฐสิงคโปร์จัดรูปแบบรัฐสภา มีประธานาธิบดีเป็นประมุข และมีนายกรัฐมนตรีเป็นรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาล (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 91)

กฎหมายอาวุธปืนของสิงคโปร์ *Arms and Explosive Act, (Chapter 13)* (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 92-95)

กฎหมายนี้ควบคุมการผลิต การใช้ การขาย การเก็บรักษา การขนส่ง การนำเข้า การส่งออก และการครอบครอง ซึ่งอาวุธและวัตถุระเบิด วันที่ 12 ธันวาคม 2456 (ค.ศ. 1913)

มาตรา 1 กฎหมายฉบับนี้เรียกว่า “กฎหมายอาวุธและวัตถุระเบิด”

มาตรา 2 (1) ในกฎหมายฉบับนี้

“อาวุธ” หมายรวมถึง ปืนขนาดเล็ก, ปืนอัดลม, ปืนสั้นอัดลม, ปืนอัตโนมัติ, ปืนสั้นอัตโนมัติ และปืนหรือปืนสั้นชนิดใด ๆ ที่สามารถยิงกระสุนลูกปราย กระสุน หรือจรวดอื่นใด หรือสามารถฟันของเหลว เปลวไฟ หรือก๊าซพิษที่เป็นอันตราย และส่วนประกอบใด ๆ ของสิ่งดังกล่าวนี้ และดาบปลายปืน กระบี่ (ดาบ) ดาบสั้นสองคม (กริช) หอก และปลายหอก

“ปืน” หมายรวมถึง ปืนใหญ่ ปืนครก ปืนยิงเร็ว และปืนกล และสิ่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายปืน

“ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต” หมายถึง บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีตามมาตรา 9

หลักเกณฑ์การขออนุญาตมีและพกพา ได้มีกำหนดไว้ในมาตรา 8 มาตรา 8 (1) ห้ามบุคคลใดมีอาวุธและวัตถุระเบิด เว้นแต่จะได้อำนาจอนุญาต และปฏิบัติตามเงื่อนไขของใบอนุญาตนั้น และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ว่า

(ก) อยู่ในความครอบครองหรือภายใต้การควบคุมซึ่งเป็น หรืออาวุธ หรือแก๊สที่เป็นพิษหรือเป็นอันตราย

อนุमतรานี้จะไม่นำมาใช้กับกระสุนดาบปลายปืน กระบี่ (ดาบ) ดาบสั้นสองคม (กริช) หอกและปลายหอกในที่พักอาศัยซึ่งเก็บดาบปลายปืน กระบี่ (ดาบ) ดาบสั้นสองคม (กริช) หอก และปลายหอกที่หายากหรือวัตถุประสงคเพื่อเป็นเครื่องประดับ

แต่ก็ได้มีข้อยกเว้นแก่บุคคล ตาม มาตรา 3 (1) (ค)

มาตรา 3 (1) กฎหมายฉบับนี้มีให้ใช้บังคับแก่

(ค) บุคคลตามที่กล่าวนี้หรืออุปกรณ์ของเขาในระหว่างระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ หรือทางการที่จ้าง

(1) สมาชิกของกองกำลังติดอาวุธของสิงคโปร์ และกองกำลังที่มาเยี่ยมเยือนประเทศสิงคโปร์ในปัจจุบันอย่างถูกกฎหมาย

(2) สมาชิกของกองกำลังอาสาสมัครของกองทัพเรือ กองทัพบก กองทัพอากาศซึ่งก่อตั้งขึ้นตามกฎหมายลายลักษณ์อักษร

(3) สมาชิกของกองกำลังผสมซึ่งก่อตั้งขึ้นตามกฎหมายลายลักษณ์อักษรที่เตรียมการสำหรับทหารเกณฑ์ในการป้องกันสิงคโปร์

(4) สมาชิกของกองกำลังตำรวจสิงคโปร์ หรือกองกำลังตำรวจอื่น ๆ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสิงคโปร์

(5) สมาชิกของกองกำลังตำรวจพิเศษ ซึ่งผสมกันระหว่างตำรวจกับเจ้าหน้าที่รักษาสันติภาพ

(6) มือปืนรับจ้าง ซึ่งจ้างโดยรัฐบาล

(2) ในการพิจารณาคดีใด ๆ ตามกฎหมายนี้ ภาระการพิสูจน์เพื่อหาความจริงจะอยู่ที่ผู้กล่าวหา

1) การขออนุญาต

มาตรา 9 (1) โดยกฎหมายข้อบังคับที่สร้างขึ้นตาม มาตรา 40 หรือโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา รัฐมนตรีอาจจะแต่งตั้งให้บุคคลหรือหน่วยงานเป็นผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตสำหรับจุดประสงค์ของการพกพา หรือตามบัญญัติของกฎหมายนี้หรือข้อบังคับใดที่ออกกฎหมายนี้

(2) ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตอาจออกใบอนุญาตตามกฎหมายนี้ให้บุคคลที่จ่ายค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายอื่นใดตามที่บัญญัติไว้

มาตรา 40 (1) รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎเพื่อให้ปฏิบัติตาม

(ก) กฎข้อบังคับการครอบครองปิ่น หรืออาวุธ
(ข) กฎข้อบังคับการนำเข้าและขนส่งปิ่นอาวุธ
(ค) กฎข้อบังคับการออกปิ่น อาวุธ หรือเกี่ยวกับกองทัพเรือ หรือเกี่ยวกับ หรือสำหรับการรบการสงคราม, เกี่ยวกับการทหาร เก็บสะสม

(ง) กฎข้อบังคับว่าด้วยการผลิต และจำหน่ายปิ่น หรืออาวุธและการซื้ออาวุธ

(จ) กฎหมายบังคับเพื่อดูแลควบคุมการขนถ่ายอาวุธปิ่น หรืออาวุธขึ้นบก และการขนถ่ายไปทางพาหนะอื่น

(ฉ) กฎหมายการทำเครื่องหมายปิ่นหรืออาวุธ เพื่อครอบครองด้วยใบอนุญาต

มาตรา 10 ใบอนุญาตทุกใบที่ออกตามกฎหมายนี้ หรือกฎข้อบังคับใดที่ออกตามกฎหมายนี้น่าเชื่อถือได้ว่าออกตามกฎหมายภายใต้เรื่องนี้ ที่ถูกบัญญัติเพิ่มเติมโดยอย่างอื่น มีหลักเกณฑ์เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ใบอนุญาตจะถูกพักหรือเพิกถอนโดยปราศจากเหตุผล โดยผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตและ

(ข) ใบอนุญาตจะหมดอายุหลังระยะเวลาที่กำหนดไว้

(ค) บทลงโทษเกี่ยวกับใบอนุญาต

มาตรา 8 (3) บุคคลใดที่กระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรานี้ ปิ่นที่อยู่ในความครอบครองหรือภายใต้ควบคุมของบุคคลนั้นจะมีความผิดตามกฎหมาย และจะต้องรับผิดตามกฎหมายซึ่งระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 เหรียญต่อปิ่นหนึ่งกระบอก และจำคุก 3 ปี

(4) บุคคลใดที่กระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรานี้ อาวุธ หรือแก๊สที่เป็นพิษหรือเป็นอันตรายที่อยู่ในความครอบครอง หรือภายใต้การควบคุมของบุคคลนั้น จะมีความผิดตามกฎหมายและจะต้องรับผิดตามกฎหมาย ซึ่งระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 เหรียญ และจำคุก 3 ปี และถ้าการลงโทษดังกล่าวกระทำต่อบุคคลใด ซึ่งกระทำผิดอนุมาตรานี้ ถ้าพิสูจน์เป็นที่พอใจแก่ศาลได้ว่าก่อนที่จะมีการลงโทษผู้กระทำความผิดเคยครอบครองหรือควบคุม ซึ่งอาวุธหรือแก๊สที่เป็นพิษ

หรือเป็นอันตราย โดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้ในการกระทำความผิดที่เป็นโทษตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย ผู้กระทำความผิดจะถูกจำคุกเพิ่มขึ้นตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรานี้ ซึ่งกฎหมายให้ทำได้

กฎหมายอาวุธปืนของสิงคโปร์ *Arms and Explosive Act, (Chapter 14)* (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 95-96)

กฎหมายนี้เกี่ยวข้องกับการครอบครองอาวุธและเครื่องกระสุนปืน และการพกพาและการใช้ซึ่งอาวุธใด ๆ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2517 (ค.ศ. 1974)

มาตรา 1 กฎหมายฉบับนี้เรียกว่า “กฎหมายความผิดเกี่ยวกับอาวุธ”

มาตรา 2 (1) ในกฎหมายฉบับนี้ เว้นแต่บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“อาวุธ” นั้นหมายความถึง ปืนขนาดเล็ก, ปืนอัดลม, ปืนสั้นอัดลม, ปืนสั้นอัตโนมัติ, ปืนสั้นอัตโนมัติ และปืน หรือปืนสั้นชนิดใด ๆ ที่สามารถยิงกระสุนลูกปราย กระสุน หรือจรวดอื่นใด หรือสามารถพ่นของเหลว เปลวไฟ หรือก๊าซพิษที่เป็นอันตราย และส่วนประกอบใด ๆ ของสิ่งที่กล่าวนั้น และรวมถึง ลูกกระเบิดหรือระเบิดมือ และส่วนประกอบของสิ่งที่กล่าวนั้น

“อาวุธเลียนแบบ” หมายถึงสิ่งใด ๆ ซึ่งมีรูปลักษณะเป็นอาวุธ

“การครอบครองโดยผิดกฎหมาย” หมายถึง การครอบครองหรือการควบคุมอันเป็นการขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยอาวุธและวัตถุระเบิด

บทลงโทษสำหรับการเกี่ยวกับการครอบครองอาวุธหรือเครื่องกระสุนปืนโดยผิดกฎหมาย

มาตรา 3 (1) ภายใต้บังคับของอนุมาตรา (4) ภายหลังจากที่กฎหมายนี้ได้มีผลบังคับใช้แล้ว บุคคลใดมีอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนใด ๆ ไว้ในความครอบครองโดยผิดกฎหมาย จะมีความผิดและจะถูกตัดสินลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี และจะต้องได้รับโทษด้วยการโบยด้วยหวายไม่น้อยกว่า 6 ครั้ง

(2) ภายใต้บังคับของอนุมาตรา (4) บุคคลใดได้พกพาอาวุธไปโดยผิดกฎหมาย จะมีความผิดและถูกตัดสินลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกินกว่า 14 ปี และจะต้องได้รับโทษด้วยการโบยด้วยหวายไม่น้อยกว่า 6 ครั้ง

(3) ในกรณีที่บุคคลใดมีอาวุธอยู่ในเวลาที่เขากะทำความผิด หรือในเวลาที่ถูกจับกุมตามความผิดในรายการ บุคคลนั้นจะมีความผิดและจะถูกตัดสินลงโทษตลอดชีวิต และจะต้องถูกโบยด้วยหวายไม่น้อยกว่า 6 ครั้ง

(4) ในกรณีที่บุคคลใดได้ถูกตัดสิทธิลงโทษตามอนุมาตรา (1) หรือ (2) ซึ่งได้พิสูจน์ว่าการลงโทษในครั้งก่อนเป็นความผิดในรายการบุคคลนั้นจะถูกลงโทษจำคุกเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 20 ปี และจะต้องถูกโบยด้วยหวายไม่น้อยกว่า 6 ครั้ง

ข้อยกเว้น ตามมาตรา 10 (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 96-97)

มาตรา 10 ความตามมาตรา 3 จะไม่ใช้แก่

(ก) สมาชิกของกองกำลังใด ๆ ที่กำลังมาเยี่ยมเยือนประเทศสิงคโปร์ในปัจจุบันอย่างถูกกฎหมายหรือเป็นหน่วยกองกำลังตรวจ หรือกองกำลังอาสาสมัครหรือกองกำลังแห่งท้องถิ่น ที่ได้จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายลายลักษณ์อักษรที่ใช้บังคับอยู่ในประเทศสิงคโปร์ เมื่อสมาชิกแห่งกองกำลังนั้นได้มีการพกพาอาวุธเข้ามา หรือเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติหน้าที่ของเขา

(ข) บุคคลใดได้พกพาอาวุธ โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของการแต่งกายในเครื่องบิน หรือเครื่องบินที่แต่งในโอกาสงานพิธี

(ค) บุคคลใดซึ่งได้รับใบอนุญาต หรือได้รับมอบอำนาจให้พกพาหรือครอบครองซึ่งอาวุธภายใต้หรือโดยอาศัยอำนาจของกฎหมายลายลักษณ์อักษรที่เกี่ยวกับอาวุธที่ใช้บังคับอยู่ในสิงคโปร์

(ง) สมาชิกใดขององค์กรใด ๆ หรือสมาคมใด ๆ ที่ได้รับการมอบหมายอำนาจเป็นพิเศษจากรัฐมนตรีโดยการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อสมาชิกดังกล่าวนั้นได้พกพาอาวุธใด ๆ ไป หรือที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของเขา

มาตรา 11 บทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่บทบัญญัติในกฎหมายอาวุธ และวัตถุอาวุธ หรือกฎหมายลายลักษณ์อักษรอื่นใดที่มีผลใช้บังคับในประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเกี่ยวกับการครอบครองอาวุธ หรือเครื่องกระสุนปืนโดยผิดกฎหมาย

1) โทษอย่างอื่น

การใช้หรือการพยายามใช้อาวุธตามมาตรา 4 ภายใต้บังคับของข้อยกเว้นที่อ้างถึงในบรรพ 4 ของประมวลกฎหมายอาญาซึ่งอาจนำมาใช้บังคับได้ บุคคลใดซึ่งใช้หรือพยายามที่จะใช้อาวุธใดจะมีความผิดและจะถูกตัดสิทธิลงโทษประหารชีวิต

2) บทลงโทษสำหรับผู้สมคบ

มาตรา 5 ในกรณีที่อาวุธที่ถูกใช้โดยบุคคลใดก็ตามในการกระทำความผิด หรือพยายามกระทำความผิด เป็นของผู้สมคบที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่กล่าวถึงในครั้งหลังซึ่งได้อยู่ในเหตุการณ์ความผิด บุคคลนั้นอาจถูกสันนิษฐานอย่างมีเหตุผลว่ามีส่วนรู้เห็นด้วย เนื่องจากบุคคลนั้นได้พกพาหรือมีอาวุธในความครอบครอง หรืออยู่ในความควบคุม บุคคลนั้นจะมีความผิดและจะถูก

ตัดสินลงโทษประหารชีวิต เว้นแต่บุคคลนั้นจะพิสูจน์ได้ว่าเขาได้พยายามอย่างถึงอย่างมีเหตุผลที่จะป้องกันไม่ให้มีการใช้อาวุธนั้น

3) การคบหากับบุคคลที่พกพาอาวุธ

มาตรา 7 บุคคลใดซึ่งคบหากับหรือถูกค้นในกลุ่มของบุคคลพกพาอาวุธโดยผิดกฎหมายหรือครอบครองอาวุธโดยผิดกฎหมาย ในสถานการณ์ที่มีข้อสันนิษฐานอย่างมีเหตุผลว่าบุคคลนั้นรู้ว่าบุคคลอื่นได้พกพาหรือมีอาวุธอยู่ในความครอบครอง หรืออยู่ในความควบคุมโดยผิดกฎหมาย จะมีความผิดและจะถูกลงโทษเช่นเดียวกันกับบุคคลอื่น ซึ่งตนได้คบหรืออยู่ร่วมกลุ่ม ในขณะที่ถูกค้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นมีเหตุผลอันสมควรเชื่อได้ว่าบุคคลอื่นนั้นมิได้พกพาหรือมีอาวุธอยู่ในความครอบครอง หรืออยู่ในความควบคุมโดยผิดกฎหมาย

4) บทลงโทษต่อการใช้อาวุธเลียนแบบในการกระทำความผิดตามความผิดในรายการ

มาตรา 8 บุคคลใดซึ่งในเวลาที่ทำผิด หรือพยายามกระทำความผิด หรือสนับสนุนให้มีการทำผิดในรายการ ด้วยการใช้อาวุธเลียนแบบใด ๆ ในลักษณะเพื่อให้บุคคลใด ๆ หวาดกลัวต่อความตาม หรือบาดเจ็บ จะมีความผิดและจะถูกตัดสินโทษจำคุกเป็นเวลา 10 ปี จะต้องได้รับโทษโดยด้วยหยาบไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง

5.2.4 ประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกามีแนวทางการควบคุมที่ผ่อนคลายนานเนื่องจากเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์การต่อสู้เพื่อสิทธิเสรีภาพมาโดยตลอดกฎหมายของสหรัฐอเมริกาไม่สามารถจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนเกินกว่าความจำเป็นในการปกครองประเทศทั้งยังกำหนดการมีอาวุธของประชาชนเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญ บทแก้ไขที่ 2 สิทธิในกองทหารอาสาสมัคร บัญญัติ “กองทหารอาสาสมัครซึ่งมีการจัดระเบียบอย่างดีเป็นสิ่งจำเป็นต่อความมั่นคงของรัฐเสรีจะตัดสิทธิของประชาชนที่จะมีและถืออาวุธมิได้” บทแก้ไขนี้ได้เขียนขึ้นเพื่อคุ้มครองมลรัฐและกองทหารอาสาสมัครประจำท้องถิ่นให้พ้นจากอำนาจของรัฐบาลกลาง และได้เป็นที่ตกลงกันมานานแล้วว่า บทแก้ไขนี้กำหนดขึ้นไว้เพื่อป้องกันการแทรกแซงของรัฐบาลกลางในกองทหารอาสาสมัคร มิใช่เป็นการรับประกันว่าพลเมืองแต่ละคนมีสิทธิที่จะมีอาวุธไว้ในครอบครองหรือถืออาวุธ ดังนั้นจึงมีความเห็นกันว่าบทแก้ไขนี้ไม่ได้ผูกมัดมลรัฐ

การวางระเบียบเกี่ยวกับอาวุธปืน ศาลสูงสุดได้ให้ข้อสังเกตไว้ในคดี United States V. Cruikshank ว่าบทแก้ไขที่ 2 นี้ไม่ได้รับประกันสิทธิของเอกชนใด ๆ ที่จะซื้อหรือใช้อาวุธปืน รัฐบาล

กลางมีสิทธิที่จะเก็บภาษีและวางระเบียบเกี่ยวกับการผลิตอาวุธปืน รวมทั้งการขนย้ายในการค้าระหว่างมลรัฐและระเบียบข้อบังคับเช่นนั้นไม่ขัดกับบทแก้ไขที่ 2 อย่างไรก็ตาม ระเบียบเกี่ยวกับอาวุธปืนก็เหมือนกับกฎหมายของรัฐบาลกลางอื่น ๆ คือ จะต้องเป็นตามกระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมาย

นอกจากนี้ประวัติศาสตร์การต่อสู้เพื่อปกป้องสิทธิในที่ดินรวมตลอดถึงทรัพย์สินและความปลอดภัยในชีวิตร่างกายยังทำให้การมีอาวุธปืนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสังคมสหรัฐอเมริกา ดังนั้นประชาชนในประเทศสหรัฐอเมริกาจึงมีความรู้สึกอยู่ตลอดเวลาว่า การมีอาวุธปืนเป็นสิทธิพื้นฐานของบุคคลเพียงแต่ยอมให้รัฐเข้ามาควบคุมได้บางส่วนเพื่อความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของสังคมส่วนรวมเท่านั้น (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 98)

หลักกฎหมายอาวุธปืนของสหรัฐอเมริกา (*Gun Control 1968*) (วิภาส จารุพงษ์. 2547: 98-104)

พระราชบัญญัตินี้ถูกบัญญัติขึ้นโดยวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎรของสหรัฐอเมริกาว่าพระราชบัญญัตินี้จะใช้ชื่อว่า “พระราชบัญญัติควบคุมอาวุธปืน 1968”

สภานิติบัญญัติของสหรัฐอเมริกาประกาศจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัตินี้คือเพื่อสนับสนุนผู้บังคับใช้กฎหมายกลาง กฎหมายมลรัฐ และกฎหมายท้องถิ่น ในการต่อสู้กับอาชญากรรมและความรุนแรง พระราชบัญญัตินี้มิได้มีจุดประสงค์ที่จะเพิ่มภาระหรือข้อจำกัดแก่ผู้เคารพกฎหมายในการขอมิ ครอบครอง หรือใช้อาวุธในการล่าสัตว์ กีฬาป้องกันตัวหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่ถูกกฎหมาย พระราชบัญญัตินี้มิได้มีเจตนาที่จะกีดกันการเป็นเจ้าของหรือใช้อาวุธอย่างถูกกฎหมายหรือเป็นส่วนหนึ่งของข้อบังคับส่วนกลางในกิจการหรือข้อบังคับใด ๆ นอกจากจะมีเหตุผลจำเป็นที่จะส่งเสริมการบังคับใด ๆ นอกจากจะมีเหตุผลจำเป็นที่จะส่งเสริมการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้

บุคคล และใครก็ตาม หมายถึงรวม บุคคลใด ๆ นิติบุคคล บริษัท สมาคม องค์กรห้างหุ้นส่วน สังคม หรือบริษัทที่มีผู้ออกทุนร่วมกัน

อาวุธปืน หมายถึง (A) อาวุธใด (รวมทั้งปืนอัดลม) ที่จะหรือถูกออกแบบหรือถูกดัดแปลงไปเพื่อปล่อยหรือยิงวัตถุด้วยการจุดระเบิด (B) กรอบหรือภาชนะของอาวุธนั้น ๆ (C) เครื่องดับเสียงหรือเครื่องเก็บเสียงของอาวุธปืน หรือ (D) สิ่งประดิษฐ์เพื่อการทำลายใด ๆ คำดังกล่าวไม่รวมถึง อาวุธปืนโบราณ

ปืนล่าสัตว์ (Shotgun) หมายถึง อาวุธที่ออกแบบ ดัดแปลง ทำขึ้นหรือทำใหม่และมีเจตนาที่จะใช้ยิงในป่า และถูกออกแบบหรือดัดแปลงและทำขึ้น หรือทำใหม่ให้ใช้พลังงานจากวัตถุ

ระเบิดในปลอกกระสุนผ่านปากกระบอกเรียบ ทั้งการยิงจำนวนมาก หรือการปล่อยกระสุนเดี่ยว สำหรับแต่ละครั้งที่เหนียวไก

ปืนล่าสัตว์ลำกล้องสั้น (Shot-Barreled Shotgun) หมายถึง ปืนล่าสัตว์ที่มีลำกล้องสั้นกว่า 18 นิ้ว หนึ่งหรือหลายลำกล้อง และอาวุธใด ๆ ที่ทำจากปืนล่าสัตว์ (ไม่ว่าจะทำโดยการดัดแปลง แก๊ซ หรืออื่น ๆ) หากอาวุธนั้นถูกแก้ไขให้มีความยาวทั้งหมดน้อยกว่า 26 นิ้ว

ปืนไรเฟิล (Rifle) หมายถึงอาวุธที่ถูกออกแบบ ดัดแปลง ทำขึ้น หรือทำใหม่ และเจตนาจะใช้ยิงในป่า และถูกออกแบบหรือดัดแปลงและทำขึ้น หรือทำใหม่ให้ใช้พลังงานจากวัตถุระเบิดในกลองดินระเบิดโลหะ เพื่อยิงกระสุนนัดเดียวผ่านปากกระบอกปืนไรเฟิลในการเหนียวไกแต่ละครั้ง

ปืนไรเฟิลลำกล้องสั้น (Shot-Barreled Rifle) หมายถึงปืนไรเฟิลที่มีลำกล้องสั้นกว่า 16 นิ้ว หนึ่งหรือหลายลำกล้อง และอาวุธใด ๆ ที่ทำจากปืนไรเฟิล (ไม่ว่าจะทำโดยการดัดแปลง แก๊ซ หรืออื่น ๆ) หากอาวุธนั้นถูกแก้ไขให้มีความยาวทั้งหมดน้อยกว่า 26 นิ้ว

ตัวแทนจำหน่าย (Dealer) หมายถึง (A) บุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจขายส่งหรือขายปลีกอาวุธปืน (B) บุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการซ่อมอาวุธปืน หรือ การกระทำหรือการประกอบลำกล้องพิเศษ พานท้ายของปืน หรือกลไกไกปืน ให้กับอาวุธปืน (C) บุคคลใด ๆ ที่เป็นผู้รับจำหน่าย คำว่า ผู้แทนจำหน่ายที่ได้รับอนุญาต หมายถึงผู้แทนจำหน่ายใด ๆ บุคคลใด ๆ ที่เป็นผู้รับจำหน่าย คำว่า ผู้แทนจำหน่ายที่ได้รับอนุญาต หมายถึงผู้แทนจำหน่ายใด ๆ ที่ได้รับอนุญาตตามข้อกำหนดในบทนี้

ปืนไรเฟิลกึ่งอัตโนมัติ (Semiautomatic Rifle) หมายถึง ปืนไรเฟิลที่สามารถยิงซ้ำโดยไม่ต้องบรรจุกระสุนโดยใช้พลังงานของตลับลูกปืนในการถอดตลับและบรรจุกระสุนรอบใหม่ และต้องอาศัยการเหนียวไกเพื่อยิงแต่ละตลับ

ปืนสั้น (Handgun)

(A) อาวุธปืนที่มีพานท้ายปืนสั้นและถูกออกแบบให้สามารถถือและยิงได้ด้วยมือเดียว

(B) ชิ้นส่วนใด ๆ ที่สามารถประกอบเป็นอาวุธ (A) ได้

1) การขออนุญาต มาตรา 923

(a) ไม่มีบุคคลใดจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเข้า ผลิต หรือจัดจำหน่ายอาวุธปืน หรือนำเข้า ผลิต หรือจัดจำหน่ายกระสุน จนกว่าจะได้สมัครและได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการให้กระทำการดังกล่าวได้

ใบสมัครจะเป็นไปตามรูปแบบและประกอบด้วยข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการพิจารณาความเหมาะสมที่จะได้รับใบอนุญาตตามที่คณะรัฐมนตรีระบุไว้เท่านั้นรวมทั้งมีรูปถ่ายและลายพิมพ์นิ้วมือของผู้สมัครด้วย ผู้สมัครแต่ละคนต้องเสียค่าธรรมเนียมในการรับใบอนุญาต และต้องเสียค่าธรรมเนียมที่แยกออกมาอีกส่วนหนึ่งสำหรับแต่ละธุรกิจที่ผู้สมัครทำอยู่

(b) บุคคลใด ๆ ที่ต้องการเป็นนักสะสมที่ได้รับใบอนุญาตต้องสมัครขอใบอนุญาตนั้น จากคณะรัฐมนตรี

ใบสมัครจะเป็นไปตามรูปแบบและประกอบด้วยข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการพิจารณาความเหมาะสมที่จะได้อุญญาตตามที่ระบุในข้อกำหนด ค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตดังกล่าว คือ \$ 10 ต่อปี ใบอนุญาตภายใต้ใบอนุญาตนี้จะใช้กับธุรกรรมที่เกี่ยวข้องของหายากหรือโบราณวัตถุ

2) ผู้มีอำนาจในการอนุญาต มาตรา 923 (a)

(a) ไม่มีบุคคลใดจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเข้า ผลิต หรือจัดจำหน่ายอาวุธปืน หรือนำเข้า ผลิตหรือจัดจำหน่ายกระสุน จนกว่าจะได้สมัครและได้รับใบอนุญาตจากคณะรัฐมนตรีให้กระทำการดังกล่าวได้

3) การเพิกถอนใบอนุญาต มาตรา 923 (e)

(e) คณะรัฐมนตรีอาจเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกให้ภายใต้มาตรานี้ หากทราบหรือมีโอกาสได้ยืนยันว่าผู้ถือใบอนุญาตนั้นมีเจตนาจะฝ่าฝืนข้อกำหนดใด ๆ ในบทนี้หรือกฎเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีระบุไว้ในบทนี้

4) บทลงโทษ มาตรา 924

(a) (1) นอกเหนือจากที่ระบุในอนุมาตรา (b), (c) หรือ (f) ของมาตรานี้ หรือในมาตราที่ 929 ใครก็ตาม

(A) จงใจปลอมเอกสารหรือแสดงข้อมูลที่บงกชกำหนดให้เก็บไว้ในบันทึกของผู้ที่ได้รับอนุญาตในบทนี้ ข้อมูลที่ใช้กับใบอนุญาต ข้อยกเว้น หรือการช่วยเหลือ ภายใต้ข้อกำหนดของบทนี้ที่เป็นเท็จ

(B) จงใจฝ่าฝืนอนุมาตรา (a) (4) (f) (k) (r) (v) หรือ (w) ของมาตรา 922

(C) จงใจนำเข้า นำมายังสหรัฐอเมริกา หรือครอบครอง อาวุธปืนหรือกระสุนที่ฝ่าฝืนมาตรา 922 (1) หรือ

(D) จงใจฝ่าฝืนข้อกำหนดของบทนี้ จะถูกปรับภายใต้ title นี้จำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) ใครก็ตามที่จงใจฝ่าฝืนอนุมาตรา (a) (6), (d), (g), (h), (i), (j), หรือ (o) ของอนุมาตรา 922 จะถูกปรับตามที่กำหนดใน title นี้ ถูกจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(3) ผู้แทนจำหน่าย ผู้นำเข้า ผู้ผลิต หรือนักสะสมที่ได้รับอนุญาตใด ๆ ที่จงใจ

(A) จงใจปลอมเอกสารหรือแสดงข้อมูลเท็จที่บทนี้กำหนดให้เก็บไว้ในบันทึกของผู้ที่ได้รับอนุญาตที่เป็นเท็จ

(4) ฝ่าฝืน อนุมาตรา (m) ของมาตรา 922 จะถูกปรับตามที่กำหนดใน title นี้ จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งปรับ

(5) ใครก็ตามที่ฝ่าฝืนมาตรา 922 (g) จะถูกปรับตามที่กำหนดใน title นี้ ถูกจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาจำคุกที่ถูกกำหนดภายใต้ย่อหน้านี้จะไม่เกิดขึ้นพร้อมกับระยะเวลาจำคุกภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายอื่น ยกเว้นกรณีจำคุกไม่เกิน 5 ปี ที่เกิดจากย่อหน้านี้ การฝ่าฝืนมาตรา 922 (g) ถือว่าเป็นการลงโทษสถานเบา

(6) ใครก็ตามที่จงใจฝ่าฝืนอนุมาตรา (s) หรือ (t) ของมาตรา 922 จะถูกปรับตามที่กำหนดใน title นี้จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(b) ใครก็ตามที่ตั้งใจกระทำความผิดที่มีบทลงโทษไม่เกิน 1 ปี หรือรู้หรือมีเหตุอันน่าเชื่อถือว่าจะถูกจำคุกเกิน 1 ปี หากก่อคดีนั้นทำการขนส่งเรือ ขนส่งหรือรับอาวุธหรือกระสุนระหว่างรัฐหรือระหว่างประเทศจะถูกปรับตามที่ title นี้กำหนด จำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

5) โทษการครอบครองอาวุธปืนและอาวุธอันตรายในสถานที่ราชการมาตรา 930

(a) นอกเหนือจากที่ระบุในอนุมาตรา (a) บุคคลใดก็ตามที่จงใจครอบครองหรือแสดงอาวุธปืนหรืออาวุธอันตรายอื่น ๆ ในสถานที่ราชการ (ยกเว้นสถานที่ของศาล) หรือมีความพยายามทำเช่นนั้น จะถูกปรับตามที่ title นี้กำหนดหรือจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(b) บุคคลใดก็ตามจงใจหรือพยายามครอบครองหรือแสดงอาวุธปืนหรืออาวุธอันตรายในสถานที่ราชการ โดยมีเวลาใช้อาวุธนั้นก่อคดีอาชญากรรม จะถูกปรับตามที่ title นี้กำหนด หรือถูกจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(c) บุคคลที่ฆ่าหรือพยายามฆ่าบุคคลใด ๆ ในการฝ่าฝืนอนุมาตรา (a) หรือ (b) หรือในการปะทะกันในสถานที่ราชการที่เกี่ยวข้องกับการใช้อาวุธปืนหรืออาวุธอันตราย จะถูกลงโทษตามที่ระบุในมาตรา 1111, 1112, และ 1113

(d) อนุมาตรา (a) ไม่รวมถึง

(1) การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ตัวแทน หรือลูกจ้างของประเทศของรัฐ หรือหน่วยงานทางการเมืองที่มีอำนาจตามกฎหมายในการเข้าร่วมหรือควบคุมการป้องกัน การตรวจสอบ ขบวนการสืบสวน หรือการฟ้องร้องการฝ่าฝืนกฎหมายใด ๆ

(2) การครอบครองอาวุธปืนหรืออาวุธอื่น ๆ โดยเจ้าหน้าที่รัฐบาลหรือสมาชิกกองทัพถ้าการครอบครองนั้นได้รับอำนาจตามกฎหมาย

(3) การถืออาวุธปืนหรืออาวุธอันตรายอื่น ๆ ในสถานที่ราชการที่ถูกกฎหมายในกรณีการล่า หรือวัตถุประสงค์อื่นที่ถูกกฎหมาย

(e) (1) นอกเหนือจากที่ระบุใน (2) ใครก็ตามที่จงใจหรือพยายามครอบครองหรือแสดงอาวุธปืนในศาลจะถูกปรับตามที่ title นี้กำหนด จำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) ตาม (1) ไม่ใช่กับสิ่งที่ระบุใน (1) หรือ (2) ของอนุมาตรา (c)

(f) มาตรฐานนี้ไม่จำกัดอำนาจศาลสหรัฐอเมริกาในการลงโทษหรือการประกาศกฎ ออกคำสั่งข้อจำกัด หรือข้อห้ามในการครอบครองอาวุธในศาลหรือการดำเนินคดีตลอดจนบริเวณที่อยู่ในขอบข่ายของอาคารนั้น

แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจระหว่างฝีกอบรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก

คำชี้แจง

1.แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจฉบับนี้เป็นแบบทดสอบเพื่อการวิจัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจระหว่างฝีกอบรมของหลักสูตรฝีกอบรม เรื่องการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

2.ขอให้ท่านตอบแบบทดสอบฉบับนี้ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุดในทุกข้อ โดยคำตอบจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรฝีกอบรม เรื่องการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

3. โปรดวงกลมรอบคำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. อาวุธปืนพกลูกไม่กระบอกแรกผลิตขึ้นที่ประเทศอะไร

ก. อังกฤษ	ข. อิตาลี
ค. เยอรมนี	ง. สหรัฐอเมริกา

2. ส่วนประกอบที่สำคัญของอาวุธปืนพกลูกไม่ แบ่งได้กี่ส่วน

ก. 3 ส่วน	ข. 4 ส่วน
ค. 5 ส่วน	ง. 6 ส่วน

3. ปืนพกลูกไม่เป็นปืนที่ดัดแปลงมาจากปืนชนิดใด

ก. ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ	ข. ปืนอัตโนมัติ
ค. ปืนสั้นอัดลม	ง. ปืนหลายลำกล้อง

4. ศูนย์ปืนพก แบ่งออกเป็นได้กี่ชนิด

ก. 2 ชนิด	ข. 3 ชนิด
ค. 4 ชนิด	ง. 5 ชนิด

5. ปืนยิงซ้ำได้แก่ปืนชนิดใดดังต่อไปนี้

ก. ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ	ข. ปืนพกลำกล้องซ้อน
ค. ปืนปากกา	ง. ปืนสั้นอัดลม

6. ให้กลุ่มกระสุนเอียงขวาต้องคลายสกรูศูนย์หลังไปทิศทางใด

ก. ให้คลายสกรูตัวบนไปทางซ้าย	ข. ให้คลายสกรูตัวบนไปขวา
ค. ให้คลายสกรูตัวล่างไปทางขวา	ง. ให้คลายสกรูตัวบนไปซ้าย

แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจระหว่างฝึกอบรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก

คำชี้แจง

1.แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจฉบับนี้เป็นแบบทดสอบเพื่อการวิจัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจระหว่างฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

2.ขอให้ท่านตอบแบบทดสอบฉบับนี้ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุดในทุกข้อ โดยคำตอบจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

3. โปรดวงกลมรอบคำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อที่ไม่ควรพึงปฏิบัติในการใช้อาวุธปืน

- ก. การเก็บปืนต้องเอากระสุนออก
- ข. ก่อนลั่นไก เล็งเป้าหมายให้แน่นอน
- ค. อย่าเล็งปืนไปในทิศทางที่ไม่ต้องการยิง
- ง. ต้องถือว่ามีปืนทุกกระบอกอาจมีกระสุนบรรจุหรือไม่มีกระสุนอยู่

2. หลักปฏิบัติในขณะที่เข้าประจำที่ฝึกยิง ในกรณีทีกลไกขัดข้อง ควรทำอย่างไร

- ก. จัดการแก้ไขเอง
- ข. ให้ผู้ควบคุมเป็นผู้แก้ไข
- ค. เดินออกจากจุดยิงปืนทันที
- ง. ถอดถูกกระสุนออกแล้วลองยิงแห้งดู

3. การจับหรือการกำปืนจะมีหลักการปฏิบัติตามขั้นตอน คือ ทำง่ามมือที่จะถือปืน เป็นรูปตัววี แล้วดันเข้ากับสันด้ามปืนให้สุด พร้อมทั้งใช้นิ้วใดบ้างในการกำรอบด้ามปืน

- ก. นิ้วชี้ นิ้วนาง นิ้วก้อย
- ข. นิ้วชี้ นิ้วนาง นิ้วก้อย
- ค. นิ้วกลาง นิ้วนาง นิ้วก้อย
- ง. นิ้วกลาง นิ้วนาง นิ้วชี้

4. ทำยืนยิงทั่วไปมีทำยืนยิงท่าใดบ้างที่ถูกต้อง

- ก. ทำยืนยิงขึ้นฟ้า
- ข. ทำยืนยิงลงพื้น
- ค. ทำยืนยิงระดับหน้าอก
- ง. ทำยืนยิงระดับสะโพก

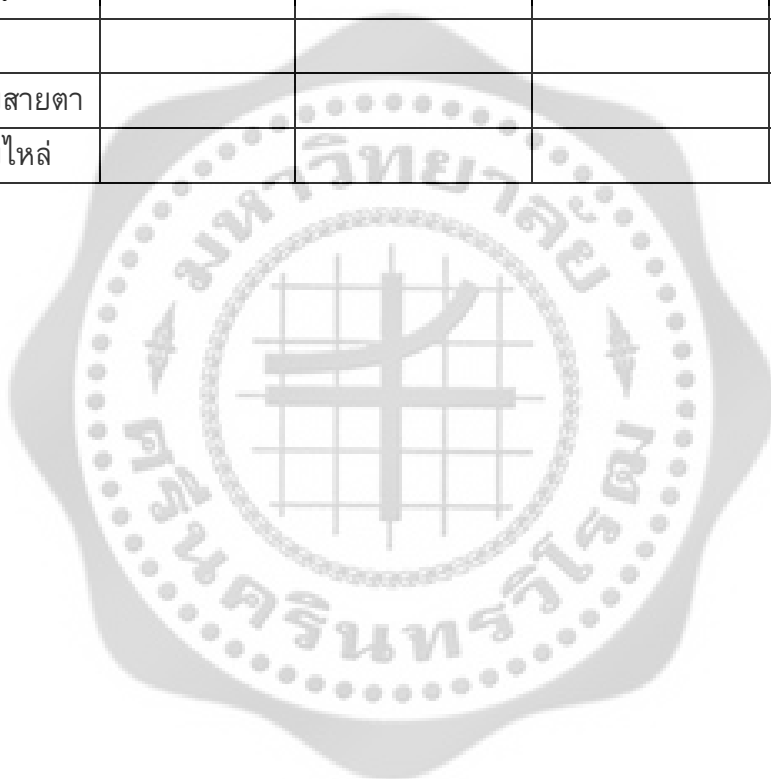
5. ทำยืนยิงที่ควรใช้เมื่อได้เปรียบและใช้ข่มขวัญคู่ต่อสู้คือทำยืนยิงท่าใด

- ก. ทำยืนยิงระดับสายตา
- ข. ทำนั่งราบ
- ค. ทำนอน
- ง. ทำยืนยิงระดับสะโพก

เฉลย 1.ง 2.ข 3.ค 4.ง 5.ก

แบบสังเกตการให้คะแนน การใช้อาวุธปืนพก

ปืนพกวิอลเวอร์และปืนพกกึ่งอัตโนมัติ				
ทำยิง	การคะแนน			
	ความถูกต้อง	การบรรจุกระสุน	การลั่นไกตาม เวลาที่กำหนด 5 วินาทีต่อนัด	ผลคะแนนที่เข้าเป้า
ทำนอนยิง				
ทำนั่งคุกเข่ายิง				
ทำนั่งราบยิง				
ทำยืนยิงระดับสายตา				
ทำยืนยิงระดับไหล่				

แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจระหว่างฝึกอบรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและเครื่องกระสุน

คำชี้แจง

1.แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจฉบับนี้เป็นแบบทดสอบเพื่อการวิจัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจระหว่างฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

2.ขอให้ท่านตอบแบบทดสอบฉบับนี้ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุดในทุกข้อ โดยคำตอบจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

3. โปรดวงกลมรอบคำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ปืนชนิดใดทำความสะอาดง่ายที่สุด

- ก. ปืนพกกึ่งอัตโนมัติแบบนกใน
- ข. ปืนพกกึ่งอัตโนมัติแบบนกนอกสองตัวด
- ค. ปืนพกกึ่งอัตโนมัติแบบตัวดเดียว
- ง. ปืนพกลูกโม่แบบสองตัวด

2. หลังจากทำการยิงแล้ว ต้องรีบทำความสะอาดภายในกี่ชั่วโมง

- ก. 6 ชั่วโมง
- ข. 12 ชั่วโมง
- ค. 18 ชั่วโมง
- ง. 24 ชั่วโมง

3. การทำให้กระสุนไม่เกิดความชื้นมีวิธีการรักษาอย่างไร

- ก. ใช้น้ำยาล้างเล็บ
- ข. ใช้น้ำยาทาเล็บ
- ค. ใช้น้ำยาจาระบี
- ง. ใช้น้ำมันเช็ดปืน

เฉลย 1.ง 2.ง 3.ข

แบบสังเกตการให้คะแนน การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและเครื่องกระสุน

ขั้นตอนการถอด	คะแนนที่ได้
1. การตรวจสอบความปลอดภัย ก่อนการถอด	
2. การถอดและการจัดแยกชิ้นส่วน	
ขั้นตอนการล้าง	คะแนนที่ได้
1. การเลือกใช้น้ำยาทำความสะอาด	
2. การเลือกใช้น้ำยาทำความสะอาด	
3. การใช้แช่และอุปกรณ์ขัดล้าง	
4. การใช้น้ำยาขโลมเพื่อเก็บ	
ขั้นตอนการประกอบกลับคืนสภาพ	คะแนนที่ได้
1. การตรวจสอบชิ้นส่วนและจัดเรียง	
2. การประกอบกลับและทดสอบ	

**แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจระหว่างฝึกอบรม
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490**

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจฉบับนี้เป็นแบบทดสอบเพื่อการวิจัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจระหว่างฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป
2. ขอให้ท่านตอบแบบทดสอบฉบับนี้ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุดในทุกข้อ โดยคำตอบจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป
3. โปรดวงกลมรอบคำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ไต

ก. พ.ศ. 2545-2548

ข. พ.ศ. 2546-2549

ค. พ.ศ. 2547-2550

ง. พ.ศ. 2548-2551

2. พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 หมวดที่ 1 เกี่ยวกับเรื่องใด

ก. อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน

ข. วัตถุระเบิด

ค. ดอกไม้เพลิง

ง. สิ่งเทียมอาวุธปืน

3. ถ้าอาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแล้วถูกทำลายหรือสูญหายโดยเหตุใด ๆ ก็ดี ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเหตุและส่งมอบใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่หรือที่เกิดเหตุภายในกี่วันนับแต่วันทราบเหตุ

ก. 7 วัน

ข. 15 วัน

ค. 21 วัน

ง. 30 วัน

4. ราคาใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนกระบอกละเท่าไร

ก. 5 บาท

ข. 10 บาท

ค. 15 บาท

ง. 20 บาท

5. บุคคลใดมีความประสงค์ให้ผู้อื่นมีและใช้อาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับรักษาทรัพย์สินของตนอันจำเป็นต้องใช้ให้ผู้อื่นดูแล หรือจำเป็นต้องส่ง นำเข้า หรือซื้ออาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนเพื่อความประสงค์เช่นว่านั้น อาจขอรับหนังสืออนุญาตพิเศษจากนายทะเบียนท้องที่ที่บุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่ หนังสืออนุญาตนี้นายทะเบียนจะออกให้ได้แต่โดยอนุมัติของเจ้าพนักงานซึ่งใครเป็นผู้แต่งตั้งบุคคลที่สามารถออกใบอนุญาตพิเศษได้

ก. ปลัดอำเภอ	ข. นายอำเภอ
ค. ผู้ว่าราชการจังหวัด	ง. รัฐมนตรี

6. มาตรา 7 ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ซื้อ มี ใช้ ส่ง หรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืน หรือ เครื่องกระสุนปืน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 7 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่กี่ปี

ก. ตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี	ข. ตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปี
ค. ตั้งแต่สามปีถึงสิบสามปี	ง. ตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี

เฉลย 1.ง 2.ก 3.ข 4.ข 5.ง 6.ก

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน

1. ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวเพื่อป้องกันตัวและทรัพย์สิน คือใบอนุญาตตัวใด

ก. ใบ ป 1	ข. ใบ ป. 3
ค. ใบ ป 4	ง. ใบ ป 12
2. ในการออกใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืนนั้น จะ*ไม่ออกให้*ในกรณีใดนอกเหนือจากนี้

ก. เพื่อใช้ในการเล่นกีฬา	ข. เพื่อใช้ในการป้องกันตนเองและทรัพย์สิน
ค. เพื่อเป็นของสะสม	ง. เพื่อใช้ในการยิงล่าสัตว์
3. ผู้ที่จะขอใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืนได้นั้น จะต้องเป็นบุคคลที่มีอายุเท่าไร

ก. 17 ปีบริบูรณ์	ข. 18 ปีบริบูรณ์
ค. 19 ปีบริบูรณ์	ง. 20 ปีบริบูรณ์
4. ต้องใช้เวลาภายในกี่เดือนเพื่อขอใบอนุญาตตัวจริงหลังจากวันที่นายทะเบียนได้ออกใบอนุญาตชั่วคราวให้

ก. ไม่เกิน 6 เดือน	ข. ไม่เกิน 9 เดือน
ค. ไม่เกิน 12 เดือน	ง. ไม่เกิน 15 เดือน
5. กฎหมายของ*ประเทศอังกฤษ*การโอนปืนต้องแจ้งให้หัวหน้างานของตำรวจซึ่งเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้โอน หรือหัวหน้างานของตำรวจที่ออกใบอนุญาต ภายในกี่ชั่วโมงหลังโอน

ก. 24 ชั่วโมง	ข. 48 ชั่วโมง
ค. 72 ชั่วโมง	ง. 96 ชั่วโมง
6. ประเทศใดมีแนวทางการควบคุมกฎหมายอาวุธปืนที่ผ่อนคลายเป็นมากที่สุด

ก. ประเทศอังกฤษ	ข. ประเทศสหรัฐอเมริกา
ค. ประเทศมาเลเซีย	ง. ประเทศสิงคโปร์

เฉลย 1.ง 2.ค 3.ง 4.ก 5.ค 6.ข

แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจหลังฝึกอบรม เรื่องการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจฉบับนี้เป็นแบบทดสอบเพื่อการวิจัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อการทดสอบความรู้ความเข้าใจระหว่างการฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป
2. ขอให้ท่านตอบแบบทดสอบฉบับนี้ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุดในทุกข้อ โดยคำตอบจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป
3. โปรดวงกลมรอบคำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. อาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติกระบอกแรกผลิตขึ้นที่ประเทศอะไร

ก. อังกฤษ	ข. อิตาลี
ค. เยอรมนี	ง. สหรัฐอเมริกา
2. ข้อเสียของปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

ก. รู้ตำแหน่งตัว	ข. ทำความสะอาดได้สะดวก
ค. สามารถเปลี่ยนลำกล้องได้เอง	ง. ยิงติดต่อกันได้รวดเร็ว
3. ปืนรีวอลเวอร์เรียกอีกชื่อหนึ่งว่าปืนอะไร

ก. ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ	ข. ปืนพกลำกล้องซ่อน
ค. ปืนพกลูกไม่	ง. ปืนสั้นอัดลม
4. ส่วนประกอบของกระสุนปืนประกอบด้วยกี่ส่วน

ก. 3 ส่วน	ข. 4 ส่วน
ค. 5 ส่วน	ง. 6 ส่วน
5. ปืนชนิดใดก่อนเหนี่ยวไกจะต้องง้างนกก่อนยิงทุกครั้ง

ก. ปืนพกกึ่งอัตโนมัติแบบนกใน	ข. ปืนพกกึ่งอัตโนมัติแบบนกนอกสองตัว
ค. ปืนพกลูกไม่แบบตลัดเดียว	ง. ปืนพกลูกไม่แบบสองตลัด
6. ชนิดของกระสุนปืนพก มี 3 ชนิด ได้แก่ชนิดใดบ้าง

ก. ชนวนกลาง ชนวนริม อัดลม	ข. ชนวนกลาง ชนวนริม ชนวนปลาย
ค. ชนวนกลาง อัดลม ชนวนปลาย	ง. อัดลม ชนวนริม ชนวนปลาย

7. รูปต่อไปนี้ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติส่วนตัว
- ก. ส่วนลำกล้อง
  - ข. ส่วนปากบังคับลำกล้องปืน
  - ค. ส่วนครอบเลื่อนปืน
  - ง. ส่วนโครงปืน
8. ศูนย์กล้องที่เป็นศูนย์หนึ่งแทนมีการเล็งของตำแหน่งสายตาอย่างไร
- ก. ให้ศูนย์หน้าอยู่กึ่งกลางช่องบากศูนย์หลัง และให้ยอดหน้าอยู่เสมอแนวสันบากศูนย์หลัง
  - ข. ให้ศูนย์หน้าอยู่ส่วนบนช่องบากศูนย์หลัง และให้ยอดหน้าอยู่เสมอแนวสันบากศูนย์หลัง
  - ค. ให้ยอดศูนย์หน้าของศูนย์พอดี อยู่กึ่งกลางส่วนล่างของที่หมาย
  - ง. ให้ยอดศูนย์หน้าของศูนย์พอดี อยู่กึ่งกลางส่วนบนของที่หมาย
9. ชิ้นส่วนต่างๆ ในห้องกลไก ประกอบด้วยชิ้นส่วนดังต่อไปนี้ยกเว้นชิ้นส่วนใด
- ก. นกปืน
  - ข. ลูกม่
  - ค. เข็มแทงชนวน
  - ง. เซียร์
10. กระสุนที่มีชนวนริม จะมีขนาดเดี่ยวยของกระสุนโดยทั่วไปขนาดเท่าไร
- ก. ขนาด.38
  - ข. ขนาด.45
  - ค. ขนาด.22
  - ง. ขนาด.177
11. ถ้ามีคำสั่งให้หยุดยิงชั่วคราวตามระเบียบ กฎข้อบังคับ และหลักการปฏิบัติตนในสนามฝึกยิงปืน ควรปฏิบัติอย่างไร
- ก. เปิดลูกเลื่อนค้างไว้และรีบวางปืน
  - ข. ถือปืนไว้กับตัวเองก่อน
  - ค. เดินออกจากจุดยิงปืนทันที
  - ง. ยืนปืนให้กับเจ้าหน้าที่แล้วเดินออกจากจุดยิง
12. การจับหรือการกำปืนจะมีความกำมือที่จะถือปืน เป็นอย่างไร
- ก. รูปตัวแอบ
  - ข. รูปตัวยู
  - ค. รูปตัวโอ
  - ง. รูปตัววี
13. ระเบียบ กฎข้อบังคับ และหลักการปฏิบัติตนในสนามฝึกยิงปืน การกระทำได้ต่อเมื่อนี้ห้ามไม่
ต้องอยู่ในช่องแนวยิง
- ก. การฝึกยิงปืนโดยไม่บรรจุกระสุน (ยิงแห้ง)
  - ข. เมื่อบรรจุกระสุน
  - ค. การฝึกยิงปืนโดยไม่ได้รับการฝึก
  - ง. ปืนขัดข้องในขณะยิง
14. ยืนยิงที่มีความนิ่งสูง ทำให้ยิงได้แม่นยำกว่าทำยืนยิงทำอื่นคือทำยืนยิงทำใด
- ก. ทำยืนยิงระดับสายตา
  - ข. ทำยืนยิงระดับไหล่
  - ค. ทำยืนยิงระดับหน้าอก
  - ง. ทำยืนยิงระดับสะโพก

22. ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ สั่ง นำเข้า มี หรือจำหน่าย ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต จากนายทะเบียนท้องที่ ถ้าผู้ใดฝ่าฝืน จะต้องระวางโทษอย่างไร

- ก. จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท
- ข. จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท
- ค. จำคุกตั้งแต่ปีครึ่งถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามพันบาทถึงสามหมื่นบาท
- ง. จำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท

23. ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว ฉบับละเท่าไร

- ก. 500 บาท
- ข. 1000 บาท
- ค. 1500 บาท
- ง. 2000 บาท

24. ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวมีอายุกี่เดือนนับแต่วันออก

- ก. 6 เดือนนับแต่วันออก
- ข. 9 เดือนนับแต่วันออก
- ค. 12 เดือนนับแต่วันออก
- ง. 15 เดือนนับแต่วันออก

25. ขั้นตอนในการซื้อหรือข้อมีอาวุธปืนต้องมีใบอนุญาตตัวใด

- ก. ใบ ป 1
- ข. ใบ ป. 3
- ค. ใบ ป 4
- ง. ใบ ป 12

26. ผู้ที่ซื้ออาวุธปืนแล้วมีใบอนุญาต ให้มีหรือใช้อาวุธปืนแบบชั่วคราวแล้ว ต้องขอใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนอย่างถาวรต่อไป แต่ทั้งนี้จะต้องนำเอาอาวุธปืนไปให้นายทะเบียนตรวจสอบ ภายในกำหนดกี่เดือนนับแต่วันที่ได้ออกใบอนุญาตชั่วคราวให้

- ก. 3 เดือน
- ข. 6 เดือน
- ค. 9 เดือน
- ง. 12 เดือน

27. อาวุธปืนหายหรือถูกทำลายต้องแจ้งนายทะเบียนภายในกี่วัน

- ก. 7 วัน
- ข. 15 วัน
- ค. 21 วัน
- ง. 30 วัน

28. เมื่อเจ้าของอาวุธปืนตาย ให้ผู้ครอบครองอาวุธปืนแจ้งนายทะเบียนท้องที่ ยกเว้นท้องที่ใด

- ก. ท้องที่ที่ผู้ให้ตายซื้ออาวุธปืน
- ข. ท้องที่ที่อาวุธปืน ขึ้นทะเบียนอยู่
- ค. ท้องที่ที่ผู้ครอบครองอยู่
- ง. ท้องที่ที่เจ้าของอาวุธปืนตาย

29. บทบัญญัติคุ้มครองสิทธิที่เรียกว่า Bill of Rights เป็นของประเทศใด

- ก. ประเทศสิงคโปร์
- ข. ประเทศสหรัฐอเมริกา
- ค. ประเทศมาเลเซีย
- ง. ประเทศอังกฤษ

30. พระราชบัญญัติที่ถูกบัญญัติขึ้นโดยวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎรของสหรัฐอเมริกาว่า พระราชบัญญัตินี้จะใช้ชื่อว่าอย่างไร

- ก. พระราชบัญญัติควบคุมอาวุธปืน 1968
- ข. พระราชบัญญัติควบคุมอาวุธปืน 1978
- ค. พระราชบัญญัติควบคุมอาวุธปืน 1986
- ง. พระราชบัญญัติควบคุมอาวุธปืน 1987

เฉลย 1.ง 2.ก 3.ค 4.ข 5.ค 6.ก 7.ก 8.ง 9.ข 10.ค 11.ก 12.ง 13.ค 14.ข 15.ค
16.ก 17.ข 18.ค 19.ง 20.ข 21.ข 22.ง 23.ข 24.ค 25.ก 26.ข 27.ข 28.ง 29.ง 30.ก

ที่ ศธ 0519.12/๒๖๐1

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๒ เมษายน 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน พล.ต.สุนันท์ โรจนวิภาค

เนื่องด้วย พ.อ.วรวิทย์ จันทร์เรือง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกสำหรับบุคคลทั่วไป” โดยมี อาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร และ พ.อ.พงษ์ธร พันลึกเดช เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการสอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกสำหรับบุคคลทั่วไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ พ.อ.วรวิทย์ จันทร์เรือง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-692-4785

ที่ ศธ 0519.12/๒๖๐3

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๒ เมษายน 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน พ.อ.ชัชวาลย์ ชมแก้ว

เนื่องด้วย พ.อ.วรวิทย์ จันทร์เรือง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกสำหรับบุคคลทั่วไป” โดยมี อาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์บุษกร และ พ.อ.พงษ์ธร พันลึกเดช เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการสอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกสำหรับบุคคลทั่วไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ พ.อ.วรวิทย์ จันทร์เรือง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-692-4785

ที่ ศธ 0519.12/2602

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๖ เมษายน 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน พล.ต.ประเสริฐ ยังประภากร

เนื่องด้วย พ.อ.วรวิทย์ จันทร์เรือง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกสำหรับบุคคลทั่วไป” โดยมี อาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร และ พ.อ.พงศ์ธร พันศึกเดช เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการสอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกสำหรับบุคคลทั่วไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ พ.อ.วรวิทย์ จันทร์เรือง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-692-4785

ภาคผนวก จ.
รายชื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม

รายชื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม

1. น.ส. สุธีรา แสงแก้วศรี
2. นาย วสันต์ วีระไพศาล
3. นาง ปทุมวิไล ไมตรีจิต
4. นาย สุพชัย เปรมปัญญา
5. นาย มนูญ คำภีระ
6. นาย อุดม กลัดหว่าง
7. น.ส. วัชริน พลเสน
8. นาย อาทิตย์ ไกรสร
9. นาย สุกิจ ชื่นเพ็ง
10. นาง วัฒนา พงษ์ประดิษฐ์
11. นาย สุพงศ์กร กมลขจรธรรม
12. นาย วิชิต เกิดนิมิต
13. นาง อัมพิกา บัวรอด
14. นาย สุขเมธ เกสรบัว
15. นาย ฉลอง สุธาประดิษฐ์
16. นาย พลวัฒน์ ดาวเศรษฐ์
17. นาย สนั่น พูนพิน
18. นาง เพลินตา ศิริมานุวัฒน์
19. น.ส. ธิตาพร ไชยทองศรี
20. นาย สมชาย จิตสะอาด

ภาคผนวก จ.
ภาพการฝึกอบรม

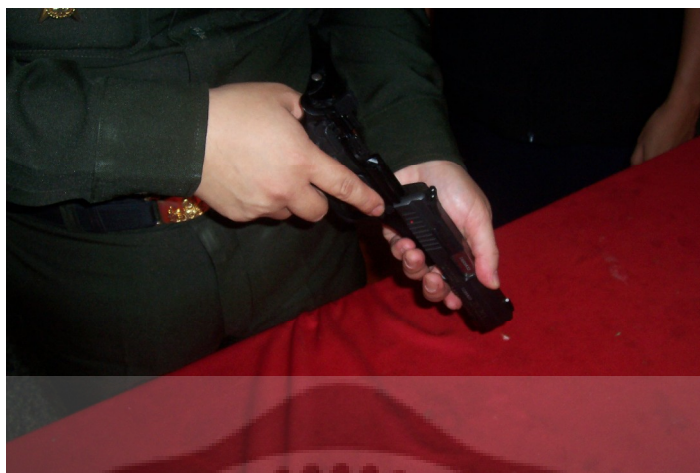

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	พันเอก วรวิทย์ จันทร์เรือง
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 18 เดือน เมษายน พุทธศักราช 2513
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลศิริราช
ที่อยู่ปัจจุบัน	293 หมู่บ้านเคหะนคร 1 ซอยเฉลิมพระเกียรติ 22 ถนนสุขุมวิท 103 แขวงหนองบอน เขตประเวศ จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน ราชการพิเศษ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ กองบริการ สำนักยุทธบริการ กรมราชองครักษ์ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณ ทรงพระราชกรุณาโปรดเกล้า โปรดกระหม่อม แต่งตั้งเป็น ราชองครักษ์เวร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน ประวัติการศึกษา	กองบริการ สำนักยุทธบริการ กรมราชองครักษ์
พ.ศ. 2533	ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) สาขาเทคนิควิศวกรรมไฟฟ้า จากวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ. 2535	ปริญญาตรี การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา จากมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2537	หลักสูตรผู้บังคับกองร้อยทหารม้า โรงเรียนทหารม้า ศูนย์การทหารม้า จังหวัดสระบุรี
พ.ศ. 2540	หลักสูตรผู้บังคับกองพันทหารม้า โรงเรียนทหารม้า ศูนย์การทหารม้า จังหวัดสระบุรี
พ.ศ. 2546	หลักสูตรเสนาธิการกิจ โรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศ สถาบันวิชาการทหารอากาศชั้นสูง กองทัพอากาศดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2551	หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับกลาง รุ่นที่ 5 สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2554	ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร